

CETURTDIENA, 2011. GADA 12. MAIJS

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Ņemot vērā traģēdiju, kas skārusi Mursijas reģionu un īpaši Lorkas pilsētu, prezidentūras vārdā vēlos paust solidaritāti šai kopienai un visiem traģēdijas upuriem, no kuriem vairāki ir gājuši bojā. Parlamenta vārdā priekšsēdētājs nosūtīs solidaritātes vēstījumu un izteiks līdzjūtību visiem cietušajiem un kopienai.

3. Pieprasījums atcelt deputāta imunitāti (sk. protokolu)

4. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

5. Naftas cenu pieauguma izraisītā krīze Eiropas zivsaimniecības nozarē (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

6. ES un Mauritānijas partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

7. Publiskais iepirkums (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

8. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

9. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai – Bērnu agrīnā izglītošana – Kultūras nozīme ES ārējās darbībās – Kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošana – Sarajevas kā Eiropas kultūras galvaspilsēta 2014. gadā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgas debātes par:

– Kultūras un izglītības komitejas vārdā iesniegto Zver kunga ziņojumu par iniciatīvu „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai (2010/2307(INI)) (A7-0169/2011),

– Kultūras un izglītības komitejas vārdā iesniegto Honeyball kundzes ziņojumu par bērnu agrīno izglītošanu Eiropas Savienībā (2010/2159(INI)) (A7-0099/2011),

– Kultūras un izglītības komitejas vārdā iesniegto Schaake kundzes ziņojumu par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās (2010/2161(INI)) (A7-0112/2011),

– Kultūras un izglītības komitejas vārdā iesniegto Sanchez-Schmid kundzes ziņojumu par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu (2010/2156(INI)) (A7-0143/2011), kā arī

– Kultūras un izglītības komitejas vārdā Komisijai iesniegto *Pack* kundzes jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, par Sarajevu kā Eiropas kultūras galvaspilsētu 2014. gadā (O-000061/2011 - B7-0215/2011).

Milan Zver, *referents*. – (SL) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms ļaujiet man pateikt, ka šā rīta sēdē mums tiks sniegts patiens apliecinājums Kultūras, izglītības un jauniešu komitejas darbam. Esmu dokumenta, ļoti nozīmīga ziņojuma par iniciatīvu „Jaunatne kustībā” referents, un šā dokumenta pamatā ir Eiropas Komisijas paziņojums. Es pateicos kolēģiem, ka man bija iespēja sagatavot šo ziņojumu, un vēlos pateikties arī Eiropas Komisijai, kura ir sagatavojusi šo ziņojumu un minējusi tajā problēmas, ar kurām jaunieši saskaras attiecībā uz ES 10 gadu attīstības plānā izvirzītajām būtiskajām prioritātēm.

Gatavojot šo dokumentu, es strādāju kopā ar daudzām ieinteresētajām personām un īpaši jauniešu pārstāvjiem no dalībvalstīm un pārējām Eiropas valstīm, piemēram, Eiropas Jauniešu forumu. Esam rīkojuši daudzas sanāksmes un konferences. Tāpat esmu sadarbojies ar Reģionu komiteju un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, tāpēc šis ziņojums ir tā sagatavošanas laikā rīkotās viedokļu apmaiņas rezultāts. Tāpat vēlos norādīt, ka tad, kad ziņojums tika pieņemts, mani kolēģi no citām politiskajām grupām pauda diezgan konstruktīvu nostāju. Tāpēc vēlos īpaši pateikties ēnu referentiem, kuri paveica ļoti labu darbu, kādēļ mums šodien ir ziņojums tā pašreizējā redakcijā.

Vēlos norādīt, ka dažādos pētījumos ir secināts, ka labākus panākumus skolā gūst tie jaunieši, kuri izmanto iespēju mācīties vai strādāt ārvalstīs; šie jaunieši ir veiksmīgāki un konkurētspējīgāki arī darba meklējumos, un turklāt viņi labāk spēj integrēties sabiedrībā. Tomēr politika vien nevar jauniešiem nodrošināt labas skolas, labu izglītību vai labu darbavietu. Politika var vienīgi radīt labvēlīgus apstākļus, kas jauniešiem palīdzētu sasniegt visu iepriekš minēto. Šie apstākļi, visticamāk, ir saistīti ar skolu izglītības sistēmu modernizāciju. Eiropa un īpaši ES dalībvalstis saskaras ar būtisku problēmu, proti, šajā desmitgadē ir jāuzlabo, piemēram, arodizglītība un mācības, veicinot to pievilcību un pilnveidojot to kvalitāti. Nākamajā desmitgadē Eiropas ekonomikai būs nepieciešami cilvēki ar profesionālo kvalifikāciju. Es paredzu, ka jau līdz 2020. gadam 50 % darbu veikšanai būs nepieciešami šādā veidā izglītoti un mācīti darbinieki. Tāpēc arodizglītība un mācības joprojām ir viena no mūsu politikas, kā arī dalībvalstu politiku prioritātēm.

Tomēr vēl svarīgāk ir turpināt Boloņas procesa reformu. Eiropas augstskolām vajadzētu būt vēl lielākā saskarē ar ekonomiku un sabiedrību kopumā. Ja lielāka uzmanība tiks pievērsta tirgus un ekonomikas vajadzībām un ja tiks rasta papildu finansējuma iespēja, tad Eiropas augstskolas kļūs vēl konkurētspējīgākas. Tā ir taisnība, ka Eiropā augstākajai izglītībai ir pārāk mazs finansējums. Eiropas valstis, Eiropas Savienības dalībvalstis pārāk maz iegulda studentos, un tā ir diezgan liela problēma.

Neapšaubāmi šās prioritātes ietvaros Eiropas Savienība ir izvirzījusi arī citu sasniedzamo mērķi, proti, samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukušo skolēnu īpatsvaru, kas pašreiz ir 16 %, un tas ir nepamatoti augsts rādītājs, tāpēc jāsamazina līdz 10 %. Turklāt, ja Eiropa vēlas saglabāt savu konkurētspēju pasaulē, tad turpmākajā desmitgadē būs nepieciešams labi izglītoti darbspēks.

Tā kā mans uzstāšanās laiks ir beidzies, es vēl divas minūtes izmantošu pēc debatēm, lai sniegtu papildu informāciju.

Mary Honeyball, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs! Esmu patiesi priecīga, ka man ir dota iespēja pastāstīt par manu ziņojumu par bērnu agrīno izglītošanu Eiropas Savienībā, kas

ir ārkārtīgi nozīmīgs izglītības aspekts, kuram mēs iepriekš neesam veltījuši pārāk daudz uzmanības.

Īpaši vēlos pateikties komisārei *Vassiliou* un viņas birojam, ar ko esam ļoti cieši sastrādājušies šajā jautājumā. Tāpat vēlos pateikties Ungārijas prezidentūrai, kura bērnu agrīno izglītošanu izvirzīja par vienu no sava darba prioritātēm. Mūsu partnerība bija ļoti auglīga, un tā deva mums iespēju paveikt šajā ziņojumā izklāstīto darbu.

Pateicos arī ēnu referentiem no citām politiskajām grupām. Kā jau *Zver* kungs minēja, esam sekmīgi strādājuši pie viņa ziņojuma, un komitejā ziņojums par bērnu agrīno izglītošanu tika pieņemts vienbalsīgi, kas apliecina, ka šis jautājums tiek atbalstīts visā politiskajā spektrā.

Ir zināms arī kāpēc, proti, viens no galvenajiem iemesliem ir tāds, ka agrīnā bērnība ir ļoti svarīgs posms. Ietekme agrīnā bērnībā var iespaidot un izmainīt bērna dzīves iespējas gan izglītības sistēmā, gan arī turpmākajā dzīvē. Veiktais pētījums, kurš, manuprāt, lielākoties notika ārpus ES, pierāda, ka tad, ja bērns tiek atbalstīts un viņam tiek dots viss bērnībā nepieciešamais, tas palīdz viņa turpmākajā dzīvē, proti, tādējādi tiek samazināta noziedzība, uzlabota veselība un samazināts bezdarbs, labvēlīgi ietekmējot mūs visus.

Lielākoties bērnu sekmes skolā būs labākas, viņiem būs labākas atzīmes, viņu nodarbinātības līmenis būs augstāks un darbs labāks, tāpat arī attiecības ģimenē būs labākas, gluži tāpat kā viņu veselība. Tāpēc šajā sakarā jādara viss iespējamais, un tas viss nāks par labu.

Eiropas Savienībā agrīnā izglītošana notiek dažādos veidos, un manā ziņojumā minēts, ka mēs vēlamies to respektēt un saglabāt. Katra dalībvalsts šajā jomā rīkojas citādi, jo bērnu agrīnā izglītošana ir veidojusies viņu pašu sistēmās. Situācija ir vēl sarežģītāka tāpēc, ka katrā dalībvalstī ir atšķirīgs vecums ar likumu noteikto skolas gaitu uzsākšanai. Tāpēc mēs nemēģinājam rast visiem vienādu risinājumu, bet gan centāties izvirzīt vērtības un principus un izstrādāt pamatnostādnes dalībvalstīm, lai radītu Eiropas līmeņa sistēmu ar kopīgiem mērķiem, vērtībām un tiesībām.

Tādējādi šajā ziņojumā ir izklāstīta sistēmas izveide. Lai to izdarītu, uzmanības centrā, protams, ir jābūt bērnam. Mēs atbalstām izteiktu uz bērnu orientētu pieeju bērnu agrīnajā izglītošanā un aprūpē, ņemot vērā bērna intereses. Kā informācijas avotu esam izmantojuši pasaulē veiktos pētījumus, un manā ziņojumā ir skarti šādi jautājumi: vecāku iesaistīšana, kas agrīnajā bērnībā ir ļoti svarīgi; personāls un pakalpojumu kvalitāte, kā arī nepieciešamā kvalifikācija; agrīnās bērnības pakalpojumu integrēšana pārējās izglītības sistēmās dalībvalstīs. Tātad ziņojumā ir skartas šīs galvenās jomas, un arī turpmāk tām vajadzētu pievērst īpašu uzmanību.

Personāla kvalifikācija ir ļoti nozīmīgs aspekts, un patlaban tā ir ļoti nepilnvērtīga. Šķiet, sabiedrībā valda uzskats, ka mazus bērnus var pieskatīt jebkurš, lai gan patiesībā tā nebūt nav. Mums ir rūpīgi jāapsver kvalifikācija, kas ir nododama un ko var atzīt visā ES. Tāpat mums ir jāizvērtē pieejamība, lai bērnu agrīnās izglītošanas pakalpojumus varētu izmantot ikviens, kam tas ir nepieciešams.

Četras minūtes ir jau pagājušas, un vēl dažas minūtes es vēlētos uzstāties arī pēc debatēm, tāpēc noslēgumā piebildīšu, ka šajā stingrības un ekonomisko sarežģījumu laikā mums jādara viss iespējamais, lai jautājums par agrīno bērnību tomēr paliktu mūsu programmā un mēs joprojām nodarbotos ar to, kas šajā svarīgajā jomā ir jāpaveic.

Marietje Schaake, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs! Pirms runāju par atsevišķiem aspektiem sarežģītajā ziņojumā par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās, es no sirds vēlos pateikties kolēģiem Kultūras un izglītības komitejā par konstruktīvo sadarbību un vienprātību, mūsu kopīgo darbu pieņemot komitejas balsojumā. Protams, ļoti vērtīgu ieguldījumu ir devusi arī pilsoniskā sabiedrība un citas ieinteresētās puses.

Mūsu liberālajās demokrātijās kultūrai ir būtiska nozīme. Tā bagātina cilvēku dzīvi. ES ir plaši pazīstama ar savu kultūras daudzveidību, tomēr vienlaicīgi ES ir kopiena, kurā noteicošie principi ir vērtības, kas vienādi attiecas uz ikvienu iedzīvotāju. Tādas Eiropas vērtības kā cieņa pret cilvēktiesībām, demokrātiju un pamatbrīvībām iemieso arī mūsu kultūras produkti. Kultūras identitāte, vērtības un ES nostāja pasaules līmenī ir savstarpēji saistītas. Eiropas intereses ir ievērotas, ja sadarbībā un partnerībā kultūras aspekti tiek stratēģiski ņemti vērā kā kultūras programmu sastāvdaļa, kā arī tad, ja kultūras aspekti ir ekonomikas, ārpolitikas, drošības politikas un attīstības politikas sastāvdaļa. Daloties ar literatūru, filmām, mūziku un kultūras mantojumu, tiek veicināta cilvēku savstarpējā sapratne un saikne citam ar citu.

Tāpat ES var dalīties ar būtisku pieredzi konfliktu pārvarēšanā un stabilitātes nodrošināšanā, izmantojot kopējas intereses un savstarpēju saprašanu. Veidojot Ārējās darbības dienestu, ir svarīgi izpētīt un nostiprināt kultūras pašreizējo un vēlamo nozīmi ES ārējā darbībā. Tai jābūt būtiskam un horizontāli integrētam aspektam plašo ārpolitikas metožu klāstā, kas veido ES ārpolitikas kopumu: no tirdzniecības attiecībām līdz paplašināšanās un kaimiņattiecību politikai, līdz attīstības sadarbības politikai, kopējai ārpolitikai un drošības politikai.

Kultūrai ir arī ekonomiska vērtība. Eiropas kultūras nozares dod ieguldījumu Eiropas uzņēmējdarbībā, inovācijās un uzņēmumos, un ES daudzveidīgās kultūras dēļ tā ir pievilcīgākais tūrisma galamērķis pasaulē. Kā minēts stratēģijā „Eiropa 2020”, zināšanām un starptautiskās saziņas prasmēm ir būtiska nozīme izglītībā un nodarbinātībā, tomēr arī kultūru var uzskatīt par līdzekli, ar kuru veicināt demokratizāciju, vārda brīvību, sociālo iekļaušanu, attīstību, izglītību, ģimenes dzīves saskaņošanu ar darbu un daudzus citus aspektus.

Saistībā ar kultūras attiecību dažādajiem aspektiem attiecībā pret trešām valstīm politika ir kļuvusi sadrumstalota, un tāpēc tā ir jāpārvērš koordinētā un vienotā ES stratēģijā. Esam izvēlējušies akcentēt organizatorisko un politikas struktūru, kas vajadzīga optimālai kultūras koordinēšanai ES ārējās darbībās. Augstākām iestādēm nav pārāk strikti jānosaka un jāreglamentē kultūras saturs.

Eiropas iedzīvotāji gūs lielāko labumu, ja ES būs pasaules līmeņa procesu dalībniece. Šā mērķa sasniegšanai līdzekļi jāizmanto daudz efektīvāk, un mums ir jāapzinās Eiropas konkurētspēja un cīņa par tūristu, talantu, mākslinieku, uzņēmumu un studentu piesaisti. Mums ir jāpauž vienots viedoklis, un mums ir jāapzinās, piemēram, Ķīnas un Amerikas Savienoto Valstu kultūras programmu konkurence. Tomēr divritenis nav jāizgudro no jauna. ES jau šobrīd ir vairākas labas prakses dalībvalstu līmenī, kā arī dažādu kultūras iestāžu līmenī, piemēram, *Alliance française* un Britu padome.

Pašreizējā 21. gadsimtā būtisks ir vēl kāds aspekts, proti, jauno tehnoloģiju pieaugošā nozīme gan kultūrā, gan starptautiskajās attiecībās. Informācijas ieguves nolūkos cilvēki aizvien vairāk ir atkarīgi no interneta, viņi var izteikties brīvi tikai tad, ja minētā informācija un viņu saziņa netiek cenzēta. Jaunās tehnoloģijas aizvien vairāk sekmē tiesības uz kultūras attīstību un citas pamattiesības. Jaunie plašsaziņas līdzekļi tiek izmantoti arī tam, lai piekļūtu

kultūras saturam, un iespēja no visas pasaules piekļūt Eiropas kultūrpēcēm un kultūras saturam ir jāpopularizē un jāvienkāršo, piemēram, ar *Europeana* projektu vai muzeju un festivālu tīmekļa vietnēm. ES ir svarīgi izstrādāt interneta brīvības stratēģiju. Savā beidzamajā uzstāšanās reizē es konkrētāk pievērsīšos dažiem šajā ziņojumā minētajiem ieteikumiem.

Doris Pack, *autore.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Uzstājoties pēc *Schaake* kundzes, vispirms vēlos teikt dažus vārdus par viņas sagatavoto svarīgo ziņojumu. Kultūras nozīmi ES ārpolitikā nevar pārvērtēt. Tāpēc, kā jau viņa pati minēja, mums ir jāizstrādā saskaņota ES kultūras stratēģija ES ārpolitikā.

Kultūras diplomātijai ir būtiska nozīme veiksmīgu attiecību veidošanā ar trešām valstīm, un daudzas valstis ir iesaistījušās valstu kultūras institūtu tīkla *EUNIC* darbībā, ko mēs varētu izmantot. Ir ļoti, ļoti daudz cilvēku, kas ir iesaistījušies šā tīkla darbībā un ir gatavi palīdzēt.

Tagad ar prieku pievērsīšos otram šīs dienas tematam, ko skāra jau arī *Zver* kungs, proti, iniciatīvai „Jaunatne kustībā”, kas, protams, ir stratēģijas „Eiropa 2020” galvenā iniciatīva. Tā izstrādāta, lai mudinātu mācībās un izglītībā iesaistītos darbiniekus pievērst lielāku uzmanību šīm politikas jomām. Mums ir vajadzīgi augstāk kvalificēti iedzīvotāji. Mums ir vajadzīgi iedzīvotāji, kas, pateicoties labākas mobilitātes iespējām, ir guvuši Eiropas pieredzi. Īstenojot veiksmīgas programmas, mums ir jāsniedz iespējas jauniešiem. Tas viss būtiski ietekmē uz zināšanām balstītas sabiedrības konkurētspēju.

Runājot par mūžizglītību, pašreizējās programmas — *Comenius*, *Erasmus*, *Leonardo* un *Grundtvig* — daudziem ir devušas brīnišķīgu iespēju atklāt Eiropu tās daudzveidībā, gūt jaunu pieredzi un uzlabot valodu prasmes. Turklāt nedrīkst nenovērtēt arī programmas „Jaunatne kustībā” un Eiropas Brīvprātīgo dienesta nozīmi.

Šodienas debatēs ir jāsaprot vēstījums Komisijai, ka šīs vispārīgi atzītās programmas ir jāsauglabā un iespējas ir jānodrošina arī nākamajā izglītības un jauniešu programmu laika posmā, turklāt to finansējumam ir jābūt piemērotākam programmu nozīmībai. Katrs šajā jomā iztērētais eiro jau pēc dažiem gadiem atmaksāsies sabiedrībai kopumā.

Tagad pievērsīšos citam tematam, proti, jautājumam par Sarajevu. Eiropas vēsturē un kultūrā Sarajeva ieņem īpašu vietu. Piešķirot šai pilsētai Eiropas Kultūras galvaspilsētas statusu 2014. gadā, mēs sūtītu svarīgu vēstījumu pilsētas daudzietniskajām grupām, kā arī Bosnijai un Hercegovinai, kādēļ arī šis valsts politiskā šķira varētu pārdomāt savas ieceres. Turklāt šī pilsēta īpaši skaidri norāda uz to, kādā ziņā Eiropa cieta neveiksmi un cik svarīgi šobrīd ir strādāt kopā. Šāds lēmums varētu būt īpaši simbolisks, jo Sarajevā notika slepkavība, kas 1914. gadā aizsāka Pirmo pasaules karu. Tāpēc izvēlēts arī 2014. gads, proti, simts gadi pēc minētā vēsturiskā notikuma.

No 1992. gada līdz 1996. gadam Bosnijas kara laikā Sarajeva piedzīvoja ilgāko galvaspilsētas aplenkumu mūsdienu karadarbības vēsturē. Es gribētu jums atgādināt par vienu dienu Sarajevā, proti, 1992. gada 28. maiju. Toreiz Čellists *Vedran Smajovic*, tērpiens melnā, atskaņoja *Tomaso Albinoni* skaņdarbu „*Adagio*”. Mākslinieka skatuve bija izpostītās Sarajevas nacionālās bibliotēkas drupas; viņa klausītāju pulks bija neliela cilvēku grupa, kas, neraugoties uz pilsētas aplenkumu, nebija devusies prom, bet klausījās viņa mūzikā. Viņš spēlēja 22 dienas, atskaņojot mūziku dažādās vietās izpostītajā Sarajevā. Tas bija rekvīzms tiem, kas tajās melnajās dienās tika nogalināti. Es biju aizkustināta, mani pārsteidza čellista un viņa klausītāju drosmīgā un iepriecinošā rīcība. Tādā veidā viņi man atklāja to, kas, neraugoties uz šausmām un zaudējumiem, mani uz mūžu piesaistīja Sarajevai.

Pilsētas kultūras dzīve nekad neapstājās. Pat nelabvēlīgākajos apstākļos tika organizēts ziemas festivāls. Ik gadus uz šo pilsētu dodas visu tautību pārstāvji. Ik gadus Sarajevā notiek ziemas festivāls, bērnu festivāls un kino festivāls. Filmu veidotāji no Korejas līdz pat Austrālijai, no Bulgārijas līdz Zviedrijai dodas uz Sarajevu, kur tiek demonstrēti kopražojumi. Pilsēta ir joprojām saglabājusi savu starpkultūru gaisotni un turas pie tās, pat neraugoties uz aizvien izteiktākiem etniskajiem sarežģījumiem politiskajā vidē. Jau šā gada iemesla dēļ vien pilsēta ir pelnījusi iespēju parādīt savu neapņemamo starpkultūru potenciālu.

Sarajeva ir paredzējusi savu pieteikumu iesniegt izņēmuma veidā, un jau šobrīd pilsēta ir sākusi vērienīgus sagatavošanās darbus. Mēs labi zinām, ka, šodien pieņemot šo priekšlikumu, mēs lūgsim izdarīt izņēmumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu. Tomēr, ja Parlaments šodien atbalstītu Sarajevas kandidatūru, es varētu cerēt uz Padomes saprātīgumu un tālredzību, jo mūsu argumenti patiesībā nav apstrīdami. Īpaši šobrīd Bosnijai un Hercegovinai, kā arī Sarajevai ir nepieciešams pierādījums tam, ka viss vēl nav zaudēts un ka Eiropa atbalsta arī tās centienus.

(Aplausi)

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, *referente*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mūsu šā rīta debatēs runa nav tikai par ekonomikas modeli vai tiesību sistēmu. Mēs runājam par kultūru un civilizāciju.

Kādu vietu Eiropa vēlas piešķirt kultūrai? Kam, mūsaprāt, vajadzētu ietekmēt mūsu darbus un jaunradi? Ar globalizāciju un pieaugošo tirdzniecību saistītā digitālā revolūcija liek mums apsvērt mūsu kultūras un ekonomikas modeli. Ņemot vērā internetu un digitālos plašsaziņas līdzekļus, kurp Eiropai, mūsaprāt, vajadzētu virzīties? Politika ir māksla paredzēt, tā sagatavo to, ko mēs vēlamies, lai pēc tam mums nevajadzētu samierināties ar to, ko nevēlamies.

Amerikāņu filmu režisors *James Cameron* savai filmai „Avatars” iztērēja tik daudz līdzekļu, cik Eiropas Savienības kultūras programmai bija atvēlēts visam 2007.–2013. gada periodam. Vai mēs kļūsim par pašiem nepiederošu kultūras produktu patērētājiem, vai būsīm atkarīgi no tādiem starptautiskiem oligopoliem kā *Google*, *iTunes*, *Amazon* vai Holivuda, nespējot aizstāvēt paši savus līdzekļus?

Šorīt mēs runājam par problēmām, ar kurām 21. gadsimta globalizētajā pasaulē saskaras kultūra. Pagājušajā gadā publicējot zaļo grāmatu, Eiropas Komisija vismaz izvērtēja mūsu radošo un kultūras nozaru potenciālu. Eiropas Savienībai ir kultūras mantojums un kultūras aktīvi, kā arī ārkārtīgi dinamiska un dzīva filmu nozare. Šogad Kannu kino festivālā programma *MEDIA* atzīmē savu 20 gadu jubileju un atbalsta 20 konkursa filmas, kā arī festivālus, izpildītājmākslu un lielās izstādes, kas visu gadu notiek dažādās Eiropas vietās.

Turklāt, neraugoties uz lejupslīdi, radošo un kultūras nozaru sektors pēdējos desmit gados ir konsekvēti guvis panākumus. To apliecina arī skaitļi. Piemēram, 2003. gadā šās nozares ienākumi bija EUR 654 miljardi. Tās devums Kopienas IKP bija 2,6 %, un šī nozare Eiropas Savienībā nodrošināja 3,1 % visu darbavietu jeb nodarbināja 5,8 miljonus iedzīvotāju. 2008. gadā šie skaitļi bija jau EUR 860 miljardi, 14 miljoni darbavietu un gandrīz 7 % IKP. Tas ir vairāk nekā autobūves un lauksaimniecības pārtikas nozarēs kopā.

Divējādās būtības dēļ — šīs nozares pieder gan tautsaimniecībai, gan kultūrai — tās ir nozīmīgs spēks ilgtspējīgai, gudrai un integrējošai izaugsmei Eiropā — vārdu sakot, stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanai. Šīs nozares nodrošina ne tikai ekonomikas līdzekļus, bet atbalsta un bagātina arī kultūras daudzveidību. Tās veicina sociālo kohēziju,

palīdz padarīt reģionus pievilcīgākus un palielina Eiropas Savienības ietekmi pasaulē. Ir pienācis laiks Kopienas līmenī dot impulsu patiesam virzītājspēkam, kas atbrīvotu šo nozaru potenciālu un stimulētu to attīstību.

Es vēlējos izziņāt, kāda veida rīcība nodrošinātu atbalstu šo nozaru izaugsmei. Šiem pasākumiem ir vairāki virzieni. Pirmkārt, mūsu stratēģijas pamatā jābūt izglītībai un mācībām. No vienas puses, Eiropai ir jāatbalsta radošu talantu izpausme jau agrīnajā vecumā, jāveicina jauniešu izpratne par kultūru un jāveido partnerība starp augstskolām un uzņēmumiem. No otras puses, tai jānodrošina tas, ka kultūras nozarē nodarbinātajiem tiek mācītas jauno tehnoloģiju izmantošanas prasmes un uzņēmējdarbība, kā arī ir jāveicina labas prakses apmaiņa un zinātības nodošana. Otrkārt, autortiesības ir jāpielāgo digitālajam laikmetam. Pašreizējā autortiesību iegūšanas kārtība ir pārāk sadrumstalota un sarežģīta.

Trešajai mūsu stratēģijas būtiskajai daļai jābūt saistītai ar radošuma aizsardzību. Intelektuālais īpašums ir vērtīgs līdzeklis. Nenovērtēts radošums ir lemts pazušānai. Ir jāveicina mākslinieku mobilitāte. Eiropas Savienībai ir jānosaka Eiropas statuss, kas ļautu viņiem strādāt vienlīdzīgos darba apstākļos un būt sociāli aizsargātiem. Tai ir jāveicina darbu iegāde, izplatība un aprīte, jānosaka nodokļu likme ar, piemēram, samazinātu PVN kultūrprecēm, un, visbeidzot, ir jāpalīdz nodrošināt finansējums. Privātie ieguldītāji bieži vien īpaši kūtri finansē mazos un vidējos uzņēmumus. Pilnībā netiek izmantotas arī tās iespējas, ko nodrošina valsts finansējums, īpaši struktūrfondi. Radošums un kultūra ir jāuzskata par būtiskiem mūsu politikas aspektiem, un tāpēc Eiropai tie ir jāveicina.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs! Jūs neapšaubāmi saprotat, ka man vajadzēs nedaudz vairāk par piecām minūtēm, lai atbildētu uz šiem pieciem ziņojumiem.

Vēlos pateikties Zver kungam par ziņojumu par iniciatīvu „Jaunatne kustībā”. Mēs patiešām novērtējam viņa un arī viņa līdzreferentu centienus, skarot šo ļoti svarīgo tematu. Kā jau ziņojumā skaidri minēts, iniciatīvas „Jaunatne kustībā” galvenais mērķis ir palīdzēt jauniešiem Eiropā gūt prasmes un pieredzi, kas nepieciešama, lai gūtu panākumus mūsdienu internacionalizētajā un uz zināšanām balstītajā ekonomikā.

Mūsu mērķis būtībā ir radīt tādus apstākļus, kuros katrs jaunietis spēj realizēt savu potenciālu. Tāpēc Komisija ir sākusi rīkoties, lai atbalstītu dalībvalstis, kad tās uzlabo izglītības un mācību kvalitāti un atbilstību, sākot ar agrīnu bērnību un līdz pat augstākajai izglītībai. Tāpēc esam noteikuši pasākumus, lai vēl vairāk stiprinātu jauniešiem pieejamās mobilitātes iespējas, un tieši tāpēc es un mans kolēģis no Komisijas *László Andor* esam vēltījuši tik lielu uzmanību tam, lai uzlabotu apstākļus jauniešu iesaistīšanai darba tirgū.

Kā minēts Zver kunga ziņojumā, lai to panāktu, nepieciešami ilgstoši ieguldījumi visos izglītības un mācību līmeņos, un, protams, Eiropai ir jāpilda tās pienākumi. Tāpēc es aktīvi polemizēju par lielāku līdzekļu piešķiršanu izglītībai un mācībām jaunajai paaudzei un jauniešu programmām periodā pēc 2013. gada.

Es izmantošu šo iespēju un uzreiz atbildēšu uz diviem ziņojumā minētajiem punktiem. Pirmkārt, vēlos nomierināt jūs saistībā ar mūsu pieeju augstākās izglītības sistēmu pārredzamības uzlabošanai. Kā ziņojumā minēts, mūsu galīgais mērķis ir pilnveidot informāciju, kas topošajiem studentiem un citiem iedzīvotājiem ir pieejama par dažādiem iestāžu pasākumiem un darbību aspektiem. Mēs vēlamies izveidot mehānismu, ar ko varētu novērst esošās augstskolu klasifikācijas trūkumus, iekļaujot tajā dažādus papildu faktoros. Mūsu mērķis nav publicēt augstskolu kategoriju tabulas.

Otrkārt, ņemot vērā ziņojumā pausto aicinājumu veikt pasākumus mobilitātes šķēršļu izskaušanai, es gribētu uzsvērt to, ka tuvākajās dienās Padome pieņems ieteikumu, kas izstrādāts nolūkā mudināt dalībvalstis veikt tieši šādus pasākumus. Tas būs vēl viens pasākums tuvāk mūsu mērķim paplašināt mobilitātes iespējas.

Noslēgumā saistībā ar iniciatīvu „Jaunatne kustībā” vēlos vēlreiz pateikties referentam un godājamajiem deputātiem par atbalstu.

Runājot par bērnu agrīno izglītošanu, vēlos pateikties *Honeyball* kundzei par ziņojumu un konstruktīvo pieeju jautājumam par agrīno pirmsskolas izglītību un bērnu aprūpi. Plaši pieejami, integrējoši un augstvērtīgi mazu bērnu izglītošanas un aprūpes pakalpojumi, pirmkārt, palīdz saskaņot ģimenes un darba dzīvi un, otrkārt, nodrošina pamatu mūžizglītībai, sociālai integrācijai, personīgai attīstībai un nodarbinātībai turpmākajā dzīvē. Savlaicīgi veikti ieguldījumi ir daudz efektīvāki nekā ieguldījumi turpmākajā dzīvē.

Tāpēc Komisija novērtē Parlamenta pieeju, kurā galvenā uzmanība ir vērsta uz ilgtermiņā gūto labumu, ko nodrošina ieguldījumi bērnu agrīnajā izglītošanā. Komisija piekrīt Parlamenta viedoklim, ka ir nepieciešama uz bērnu orientēta pieeja. Papildus jautājumam par pieejamajām vietām, mums jārisina arī jautājums par kvalitāti Eiropas un valstu līmenī. Es runāju par piemēram, personāla komplektēšanu un personāla kvalifikāciju, par aprūpes un izglītības integrēšanu, kā arī par vecāku iesaistīšanu, jo viņi tomēr ir pirmie savu bērnu audzinātāji. Komisija atzinīgi vērtē aicinājumu veikt vairāk Eiropas līmeņa pētījumu šajā jomā un efektīvāk izmantot pašreizējos finanšu instrumentus, piemēram, struktūrfondus un mūžizglītības programmas. Tāpat mēs atzinīgi vērtējam uzsvāru, kas likts uz nepieciešamību noteikt un apmainīties ar labu pieredzi Eiropas līmenī.

Pievēršoties *Schaake* kundzes ziņojumam par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās, vēlos apsveikt referenti par šā izcilā pastāvīgā dokumenta sagatavošanu. Tajā pareizi uzsvērtā kultūras nozīme, kas ir ne tikai kā tilts starp tautām, bet arī kā pamatprincips mūsu vērtību veicināšanai pasaulē. Vienlaicīgi ziņojumā pausts aicinājums īstenot stratēģiskāku pieeju sadarbībai kultūras jomā starp ES un trešām valstīm. Ziņojumā sniegti arī interesanti priekšlikumi par to, kā Eiropas Ārējās darbības dienests varētu pieņemt izaicinājumu un attīstīt patiesu Eiropas kultūras diplomātiju.

Saistībā ar to, *Schaake* kundze, es minēšu divus konkrētus jūsu ziņojuma punktus. Pirmkārt, es gribētu norādīt, cik svarīgs ir jūsu ieteikums par saskaņotu un visaptverošu stratēģiju kultūras diplomātijai ES iestāžu līmenī. Otrkārt, ļaujiet man minēt ieceri par patiesas kultūras diplomātijas dimensijas nodrošināšanu Eiropas Ārējās darbības dienestā. Viens no tās aspektiem būtu kultūras atašeju biroju izveidošana lielākajās pasaules galvaspilsētās. Izveidojot šādus amatus, uzlabotos koordinācija gan starp dalībvalstu vēstniecību pašreizējiem kultūras atašejiem, gan arī starp valstu kultūras iestādēm, kuras tiek pārstāvētas vietējā līmenī; tas jo īpaši varētu notikt, izmantojot Eiropas Savienības dalībvalstu kultūras institūtu (*EUNIC*) tīklu. Nesen man bija tas gods tikties ar *EUNIC* pārstāvjiem gan Ķīnā, gan Brazīlijā, un tur es uzzināju, ka, lai veicinātu mūsu kultūru atpazīstamību viņu valstīs, ir nepieciešama sadarbība un koordinācija.

Runājot par mūsu jaunajiem stratēģiskajiem partneriem pasaulē, mēs nesen bijām liecinieki tam, kā kultūra var kļūt par ārējo attiecību sastāvdaļu. Šobrīd vairāk nekā jebkad esmu apņēmusies veicināt šo Eiropas kultūras programmas nozīmīgo dimensiju.

Tagad pievēršīšos *Sanchez-Schmid* kundzes ziņojumam par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu. Vēlos pateikties Parlamentam un īpaši *Sanchez-Schmid* kundzei par

šo ļoti vērtīgo ziņojumu. Esmu gandarīta, ka ir manāma spēcīga uzskatu konverģence starp jūsu ziņojumu un mūsu veikto analīzi. Mēs piekrītam, ka kultūras un radošās nozares ir spēcīgi virzītājspēki, kas ne tikai nodrošina darbavietas, izaugsmi un eksporta ieņēmumus, bet veicina arī sociālo iekļaušanos, kultūras un valodu daudzveidību, kā arī starpkultūru dialogu Eiropas Savienībā un ārpus tās. Kā minēts ziņojumā, šīs nozares var dot būtisku ieguldījumu stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā, un tāpēc turpmākajos gados tām ir jāpiešķir nozīmīgāka vieta ES.

Tāpat mēs piekrītam, ka šo nozaru potenciāls nav pilnībā attīstīts. Ja vēlamies, lai šīs nozares attīstītos pilnībā, mums ir jāgūst panākumi vairākās jomās, proti, attiecībā uz prasmju pielāgošanu un resursu palielināšanu; piekļuvi finansējumam; labākas uzņēmējdarbības vides veidošanu; atbalsta sniegšanu pārrobežu aprītei un jauniem izplatības modeļiem; šo nozaru potenciāla maksimizēšanu reģionālai un vietējai attīstībai, kā arī attiecībā uz plašākas to ietekmes nodrošināšanu inovāciju ziņā un radošas Eiropas veicināšanu pasaules līmenī. Šis secinājums izriet arī no apspriedēm, kas tika rīkotas sakarā ar mūsu Zaļo grāmatu, kuru dēļ atbildes sniedza 350 valsts iestādes, sabiedrība, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un uzņēmumi, kas kultūras jomā aktīvi darbojas visā Eiropā.

Esmu gandarīta, ka gan Eiropā, gan arī Eiropas iestādēs mūsu Zaļā grāmata ir iekvēlinājusi debātes par pareizo vīdi, kas būtu jāveido, lai varētu apmierināt konkrētās vajadzības uzņēmējdarbības radīšanai nolūkā izmantot globalizācijas, digitalizācijas un kultūras daudzveidības piedāvātās jaunās iespējas. Esmu pārliecināta, ka mūsu kopīgie centieni palīdzēs radīt piemērotāku vīdi, kurā šīm būtiskajām nozarēm būs svarīga nozīme apspriedēs par ES finansēšanas mehānismiem pēc 2013. gada un par stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu.

Visbeidzot esmu ļoti priecīga par Parlamenta entuziasmu un jo īpaši par man tuvas draudzenes *Doris Pack* entuziasmu saistībā ar Eiropas kultūras galvaspilsētas statusu un Sarajevas interesi par šo statusu. Komisija neapšaubāmi piekrīt, ka Sarajevai ir vēsturiska un kultūras nozīme. Šī pilsēta simbolizē dažas no tumšākajām epizodēm nesenojā Eiropas vēsturē, tomēr vienlaikus tā vieš arī cerības par labāku nākotni. Par spīti daudzkārtējiem konfliktiem, Sarajeva ir tomēr saglabājusi savu daudzkulturālo gaisotni.

Ļaujiet man dažos vārdos pastāstīt par noteikumiem, kas reglamentē Eiropas kultūras galvaspilsētas. Parlaments un Padome 2006. gadā pieņēma lēmumu, kas ir iniciatīvas pamatā. Šajā juridiskajā dokumentā izklāstīti noteikumi par pilsētu atlasīšanu, un jūs labāk par mani zināt, ka šādu lēmumu var mainīt vienīgi ar jaunu iniciatīvu, ievērojot parasto likumdošanas procedūru. Lēmumā noteikts, ka iniciatīva attiecas tikai uz 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm. Šā lēmuma sastāvdaļa ir hronoloģiskā secībā sastādīts saraksts, kurā minētas divas dalībvalstis, kas līdz pat 2019. gadam ir tiesīgas saņemt šo statusu. Abas 2014. gada kultūras galvaspilsētas ir jau izvēlētas, un Padome drīz apstiprinās 2015. gada galvaspilsētas.

Lēmumā noteikta arī kārtība, kādā pilsētai tiek piešķirts Eiropas kultūras galvaspilsētas statuss, un šie noteikumi neparedz Padomei nekādu iespēju piešķirt šādu statusu citai pilsētai ārpus noteiktās kārtības. Vienīgi Komisija ir pilnībā atbildīga par Parlamenta un Padomes pieņemto lēmumu īstenošanu. Saistībā ar tik būtisku jautājumu kā ģeogrāfiskās darbības joma, atkāpjoties no lēmuma par Eiropas kultūras galvaspilsētām, mēs vienkārši pārkāptu noteikumus, kurus mūs lūdza ievērot.

Es uzskatu, ka būtu īpaši grūti attaisnot izņēmuma gadījumu tik īsu brīdi pēc tam, kad mēs visi esam vienojušies par iniciatīvas noteikumiem. Pašreizējo lēmumu Parlaments un

Padome pieņēma pirms mazāk nekā pieciem gadiem. Tas noteikti bija īstais brīdis, lai paredzētu to valstu līdzdalību, kas nav ES dalībvalstis, kā arī lai izvirzītu noteikumus izņēmuma gadījumiem. Tomēr toreiz tika nolemts, ka pēc 2010. gada valstis, kas nav ES dalībvalstis, nevar piedalīties šajā iniciatīvā.

Runājot par Eiropas kultūras galvaspilsētu nākotni, Komisija patlaban strādā pie iniciatīvas atjaunošanas periodam pēc 2019. gada. Mēs uzsākām sabiedrisko apspriešanu un patlaban izvērtējam pašreizējo shēmu. Pēc tam sagatavosim priekšlikumu, kuru ceram pieņemt 2012. gada sākumā. Sagatavošanas darbu gaitā Komisija izvērtē, vai pēc 2019. gada šai iniciatīvai nevarētu pievienoties arī kandidātvalstis. Vēlos jūs informēt, ka arī vairākas citas trešo valstu pilsētas ir jau izrādījušas interesi.

Noslēgumā ļaujiet man vēlreiz uzsvērt to, ka es īpaši novērtēju Sarajevas vietu Eiropas vēsturē un tās kultūras nozīmi. Lai gan kultūras galvaspilsētas pasākumi tai nav pieejami, ES, īstenojot savas kultūras programmas, var Sarajevai sniegt cita veida atbalstu gan 2014. gadā, gan pēc tam.

William (The Earl of) Dartmouth, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – Priekšsēdētāja kungs! Es esmu nolīcis malā savu sagatavoto tekstu, jo vēlos iebilst pret priekšlikumu iecelt ES kultūras atašejus. Nespēju noticēt savām ausīm: jāsaprot, ka šis Komisijas priekšlikums ir viens no dīvainākajiem un smieklīgākajiem priekšlikumiem, kādu jebkad iesniegusi šī iestāde, kas ir slavēta ar saviem dīvainajiem un smieklīgajiem priekšlikumiem.

ES kultūras atašēji būs tikai un vienīgi papildu labi apmaksātas darbavietas, kurās nebūs jādara nekas un kuras ieņems labvēlību ieguvuši ES valsts ierēdņi, un kuras apmaksās iesaistītās valstis. Man arī jāpiebilst, ka Komisija, ierosinot šādu smieklīgu un dārgu priekšlikumu iecelt nevajadzīgus kultūras atašejus, ir bijusi neiejūtīga, ņemot vērā ekonomikas problēmas visā pasaulē. Iespējams, ka reizi par visām reizēm jūs aizmirsīsiet savas pārmērīgi lielās algas un pensijas un padomāsiet par to, cik faktiski izmaksā šādas iniciatīvas.

Jutta Steinruck, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Atgriezīsimies pie temata. Kā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma referente es vēlos pateikties visiem, kas strādāja pie šī ziņojuma. Komitejā visas grupas centās sasniegt vienprātīgi pieņemto mērķi, proti, nodrošināt, ka izglītība ir pieejama ikvienam jauniešiem Eiropā, un atbalstīt viņus karjeras uzsākšanā, nevienu jauniešu nepametot „ceļmalā”.

Mana komitejas atzinuma pamatā nav Komisijas ziņojums, jo, manuprāt, tas bija pārāk nekonkrēts. Man bija būtiski ziņojumā uzskaitīt arī ļoti konkrētus uzdevumus. Dažos gadījumos es neatbalstīju ziņojumā paustās nostājas.

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja uzskata, ka svarīgs aspekts ir pāreja no skolas uz karjeru. Tas ir pamata posms. Šai pārejai jānotiek bez liekas kavēšanās. Mūsaprāt, svarīgi ir arī tas, lai jauniešu iekļūšana darba tirgū nebūtu saistīta ar sociālo dempingu un lai tā nenotiktu saskaņā ar dempinga nosacījumiem. Mūsaprāt, būtiska nozīme ir prakses iespējām. Tas ir svarīgi un nepieciešami, bet jāizvairās no praktikantu ļaunprātīgas izmantošanas, un tā jāaizliedz. Mēs vēlamies, lai tiktu izstrādāta iniciatīva par Eiropas kvalifikācijas sistēmu, nosakot prakses obligātos standartus.

Nobeigumā pieprasu Parlamentam un Komisijai nodrošināt, lai programmai „Jaunatne darbībā” netiktu piemērots budžeta samazinājums un lai tā netiktu atcelta par labu

programmai „Jaunatne kustībā”. Jauniešu asociāciju darbs ir svarīga sociālā nodarbošanās un palīdz jauniešiem gūt panākumus gan savas iztikas nodrošināšanā, gan kā indivīdiem. Tā ir arī liela priekšrocība turpmākā darba dzīvē.

Karima Delli, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, es runāšu par kultūras un radošajām nozarēm. Būdamā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma referente, es vēlos uzsvērt svarīgo nozīmi, kas piemīt kultūrai un radošumam Eiropas ekonomikā un stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā, proti, zināšanu sabiedrības un inovāciju sasniegšanā, kā arī iespējamu jaunu darbavietu nodrošināšanā, ko tas varētu sniegt.

Šajā ziņojumā īpaša uzmanība tiek pievērsta darba apstākļiem šajā nozarē, jo īpaši neregulāriem ienākumiem un nedrošajām darba attiecībām, par ko ir jāizvērs padziļinātas debātes, lai ņemtu vērā konkrētus aspektus, piemēram, cīnoties pret diskrimināciju atalgojuma jomā, un lai uzlabotu atbilstību starp ieņemamo amatu un iegūto kvalifikācijas līmeni.

Mēs vēlamies jauniešiem un mazāk aizsargātajām personām palīdzēt piekļūt kultūras un radošajai videi, kā arī vēlamies veicināt mobilitāti un sekmēt kultūru daudzveidību, bezmaksas programmatūru un atvērtu standartu izmantošanu un izplatību.

Visbeidzot, mēs vēlamies uzsvērt mūžizglītības nozīmi šajā nozarē, kurā notiek straujas izmaiņas. Tagad vēlos runāt par programmu „Jaunatne kustībā”. Gados jauniem eiropiešiem neklājas viegli: cenšoties piekļūt nodarbinātībai, izglītībai, dzīvesvietai, kā arī sociālajiem dienestiem, viņi saskaras ar neskaitāmiem sarežģījumiem, kas saistīti ar sabiedrībā pieņemtām ievada ceremonijām. Mums jāatjauno viņu ticība nākotnei, sniedzot pielāgotas un vērienīgas atbildes.

Es atzinīgi vērtēju to, ka šajā dokumentā ir apsvērta jauniešu iekļaušana ne tikai nodarbinātības jomā, bet arī izglītības un mācību jomā. Tāpēc vēlos uzsvērt manis atbalstīto pieprasījumu Eiropas Komisijai izstrādāt Zaļo grāmatu par jauniešu līdzdalību.

Mūsu ziņojumā ir arī uzsvērta mobilitāte, kurai jābūt pieejamai visiem, un to es atbalstu. Šobrīd mobilitāte galvenokārt attiecas uz studentiem, taču uz to jānodrošina visi — gados jauni darba ņēmēji un jaunieši, kas ir iesaistīti arodmācībās. Nebūtu pareizi gados jaunus eiropiešus sadalīt grupās, proti, izglītotos, vairākās valodās runājošos un par nākotni pārliecinātos vienā grupā, savukārt pārējos jauniešus citā grupā, jo viņiem nav maģistra grāda vai viņi strādā roku darbu.

Man ir īpašs gandarījums, ka šajā dokumentā mēs aicinām novērst ar vecumu saistītu diskrimināciju attiecībā uz piekļuvi sociālās aizsardzības shēmām. Es to šeit pieprasu, un es, protams, uzskatu, ka minimālo ienākumu shēma ir galvenais aspekts, lai nodrošinātu jauniešu neatkarību.

Mūsu ziņojumā ir uzsvērts, ka galvenais ir nodrošināt to, ka jaunieši var būt neatkarīgi, piekļūt veselības aprūpei un atļauties labu dzīvesvietu par pieņemamu cenu. Mēs visi zinām, ka jaunietis, kam mācību laikā ir arī jāstrādā, iespējams būs nesekmīgs savās mācībās.

Visbeidzot, esmu gandarīta, ka šajā Parlamentā ir atzīts, ka darba praksēm vairs nav jābūt slēptām darbavietām, bet gan pilnvērtīgai nodarbinātībai. Darba prakses laikā ir jāsaņem pietiekams atalgojums un sociālā aizsardzība.

(Aplausi)

Ivo Belet, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Manuprāt, mēs visi apzināmies, ka Eiropā pašlaik ir nemierīgi laiki gan ekonomikas, gan politikas jomā. Ir apdraudēta mūsu solidaritāte, jo piekrišanu gūst nacionālistu un populistu kustības, kā pirms mirkļa apliecināja viens mūsu kolēģis no Lielbritānijas — kurš ir arī aristokrātijas pārstāvis.

Dāmas un kungi! Pašreizējās tendences apdraud ES nākotni, kā arī eiropiešu pārticību un labklājību. Mēs esam ievēlēti, lai uz to sniegtu atbildes. Komisāre, kad tas ir vajadzīgs, šo atbildi var rast un tā ir jārod kultūras nozarē. Mums noteikti ir jāiegulda vairāk kopējas Eiropas sabiedriskās telpas izveidē. Tāpēc izglītība, kā jau norādīja šajās debatēs, varētu sniegt ļoti būtisku vai pat izšķirošu ieguldījumu. Mēs esam cieši pārliecināti, ka varam daudz labāk izmantot sadarbību starp uzņēmējiem kultūras nozarē, no vienas puses, un akadēmisko jomu, proti, gan augstākās izglītības — universitāšu un augstākās izglītības koledžu — gan vidējās izglītības pārstāvjiem, no otras puses, un ka šāda sadarbība piedāvā daudz vairāk iespēju nekā pašlaik izmantojam.

Komisāre, jūs pati nupat minējāt: šai nozarei ir liels potenciāls mūsu ekonomikā un nodarbinātībā, tādēļ mums jāveic konkrēti, veicinoši pasākumi, piemēram, jāsamazina nodoklis tiešsaistes projektiem, jo pašreizējā sistēma — PVN likme noteikti — nav atbilstīga šiem laikiem un ir pilnīgi negodīga. Turklāt uzņēmējiem un mazo un vidējo uzņēmumu vadītājiem radošajā nozarē ir vajadzīga piemērotāka piekļuve finansējuma iespējām, jo pašlaik mūsu rīcībā ir pārāk mazas zināšanas un pārāk neliela piekļuve banku finansējumam.

Minētajā kontekstā ziņojumā ir ierosināti ļoti konkrēti priekšlikumi un, komisāre, mēs paļaujamies gan uz Komisiju, gan kompetentajām dalībvalstu un reģionālajām iestādēm, ka tās saņemsies un sāks īstenot šo priekšlikumu.

Oldřich Vlasák, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Kultūras un radošās nozares situācija ir daļa no Eiropas inovāciju stratēģijas un stratēģijas „Eiropa 2020”, kā arī tā ir cieši saistīta ar pasākumiem, kuru mērķis ir efektīvāk izmantot pieminekļus, muzejus un galeriju kolekcijas, vai arī pilsētu un lauku struktūrvienības tūrismam un ar to saistītajiem pasākumiem. Saistībā ar to lielāko iespēju piedāvā vēsturiskā un kultūras materiāla digitalizācija. Digitalizācijai jāpalielina plašākas sabiedrības piekļuve materiāliem, kas ir svarīgi mācībām, zināšanām un izglītībai, kā arī kultūras identitātes stiprināšanai.

Ieguldījums šajās jomās sniedz gandrīz nodrošinātu atdevi ne tikai tūrisma jomā, kas noteikti ir būtiska daļa daudzās reģionālajās tautsaimniecībās, bet arī ārpolitikā. Ir lietderīgi vairot informētību par Eiropas valstu dziļajām kultūras tradīcijām un vienlaikus veicināt atsevišķu ciematu, pilsētu, reģionu, dalībvalstu un pašas ES attīstību pasaules kontekstā.

Tādēļ jaunajā plānošanas periodā pēc 2013. gada mums jāturpina finansējums kultūras projektiem no Eiropas struktūrfondiem, jāturpina nostiprināt mērķsadarbības programma sadarbībai starp vietējām iestādēm un, saglabājot sadaļu „Kultūra”, jānodrošina Kopienas programmas neatkarība attiecībā uz projektiem šajā jomā.

Cecilia Wikström, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties referentei Sanchez-Schmid kundzei par viņas lielisko darbu pie šī ziņojuma. Esmu ļoti gandarīta un lepojos ar to, ka Juridiskā komiteja iesniedza mūsu atzinumu, par kuru bijām pilnībā vienojušies, un man ir ļoti patīkami, ka vairākums mūsu viedokļu ir ietverts jūsu ziņojumā. Ar nepacietību gaidām plašu atbalstu šajā sēžu zālē.

Pašlaik ir tāds laiks, kad digitālās tehnoloģijas un internets Eiropas kultūras un radošajām nozarēm sniedz gan lielas iespējas, gan rada lielas problēmas. Mums jāievēro pamatprincipi par intelektuālā īpašuma aizsardzību un vienlaicīgi jāveic vajadzīgie pasākumi, lai spētu atrisīt moderno tehnoloģiju potenciālu un radošumu. Eiropas kultūras jomas praktiķi, tehniskie novatori un — visvairāk — Eiropas pilsoņi ir pelnījuši labi funkcionējošu iekšējo tirgu, kurā pāri robežām var brīvi un bagātīgi plūst radošie materiāli un kurā kultūras jomas praktiķi jūtas droši, zinot, ka saņems atalgojumu par savu darbu.

Es arī vēlos pateikties referentiem par to, ka tika ietverts Juridiskās komitejas priekšlikums nodrošināt piemērotāku piekļuvi grāmatām personām, kas ir neredzīgas vai kam ir redzes traucējumi. Es ceru, ka tas varēs vēl vairāk palīdzēt šiem cilvēkiem izjust literatūras sniegto baudījumu un spēku. Ikvienam ir jābūt pieejamai vārda brīvībai. Paldies!

Priekšsēdētājs. – Tādējādi ir beigušās to runātāju runas, kas uzstājās attiecīgo komiteju vārdā, un es nespēju atturēties, lai nenorādītu uz kādu lietu.

Šādās runās, ar ko uzstājas atsevišķu komiteju vārdā, manuprāt, runātājam ir jācenšas pārstāvēt komiteju, kuras vārdā viņš vai viņa uzstājas.

Šajās debatēs uzklusjām runas, kas būtu absolūti piemērotas, ja tajās tiktu pausti atsevišķu personu viedokļi, bet kas ir pilnībā neatbilstīgas, ja ar tām uzstājas komitejas vārdā, kura — esmu diezgan drošs — nejutās pārstāvēta, dzirdot sacīto.

Es uzskatu, ka šis jautājums ir jāapsver vismaz Parlamenta Prezidijā, jo mēs nevaram pieļaut, ka dažus no šodien uzklusītajiem jautājumiem uzskata par jautājumiem, kas pausti to komiteju vārdā, kuras pārstāv tik lielu Parlamenta deputātu skaitu.

(Aplausi)

Marco Scurria, *PPE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungļi! Es vispirms vēlos Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vārdā pateikties visiem referentiem, kas šorīt uzstājās ar runu par ziņojumiem, jo, manuprāt, šie ziņojumi mums ļauj likt pamatus turpmākajai Eiropai. Šorīt mēs strādājam turpmākajām paaudzēm — bērniem un mūsu jauniešiem — kas mums ir jāvirza nodarbinātības pasaulē, izmantojot svarīgu pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā”. Šorīt mēs runājam par Eiropas Savienības paplašināšanu līdz Balkāniem, izmantojot kultūru, kā arī attīstot kultūras un radošās nozares.

Liela ekonomikas krīzes laikā ir svarīgi uzsvērt, ka vienīgā nozare, kas nestrādā ar zaudējumiem — patiesībā tās apgrozījums faktiski pieaug — ir kultūras nozare. Mēs vēlamies, lai kultūrai ir konkrēta nozīme Eiropas Savienības ārējās darbībās, un ne tikai, lord *Dartmouth* un *Kuhn* kungs, ar labi apmaksātiem ierēdņiem, bet drīzāk ar to, ka dibinām atbilstošāku miera, stabilitātes un izpratnes procesu starp dažādām kultūrām.

Šodien mums ir arī jācenšas stiprināt mūsu kultūras, izglītības un jauniešiem paredzētās programmas. Miljoniem eiropiešu tādas programmas kā *Erasmus*, Mūzizglītības programma, *Comenius*, *Leonardo*, „Jaunatne kustībā” un daudzas citas nav tikai nosaukumi, bet gan Eiropas Savienības pastāvēšanas simboli. Daudziem cilvēkiem tās nozīmē Eiropas gara sākumu un pirmo reizi, kad viņi sazinās ar koledžām un saviem vienaudžiem, patiešām palīdz stiprināt Eiropas Savienību, jo vairāk, ja ņemam vērā jauno atbildību, kuru sporta jomā ir uzņēmusies ES saskaņā ar Lisabonas Līgumu. Mums ir jāiegulda visās šajās programmās, bet galvenokārt jau mums ir tām jātic! Nevienš nenoliedz piena kvotu nozīmi un ieguldījumu nozīmi rūpniecībā un vides aizsardzībā; taču tieši kultūra mums ļaus attīstīt

Eiropu, un mums tas jādara nevis vārdos, bet ar programmām un pasākumiem, ko spējam un vēlamies ieviest praksē.

Vassiliou kundze, Pack kundzes aprakstītās vijoles skaņas Sarajevā atsaucas uz mūsu Eiropu vairāk nekā neskaitāmi noteikumi. Tieši tā tiks veidota Eiropa, un reizēm varbūt pat vajadzīgs šos noteikumus nedaudz mainīt.

Katarína Neveďalová, *S&D grupas vārdā.* – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Esmu ļoti priecīga, ka Eiropas Parlaments beidzot ir veltījis vienu pilnu savas plenārsēdes rītu kultūrai un izglītībai. Krīzes laikā izglītība ir viens no svarīgākajiem jautājumiem, un mēs nedrīkstam aizmirst, ka izglītoti jaunieši ir mūsu nākotne.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas iniciatīvu „Jaunatne kustībā” un to, ka Komisija nav aizmirsusi jauniešus. Ieguldījumi izglītībā ir ES gadiem ilgo problēmu risinājums, pat budžeta samazinājumu laikā. Es vēlos apsveikt Eiropas Parlamenta referentu, kas strādāja pie iniciatīvas „Jaunatne kustībā”, proti, *Zver* kungu. Es uzskatu, ka viņa ziņojums ir īpaši vērtīgs, jo tas ir visas komitejas darbs, kuram ir kopējs mērķis nodrošināt ieguvumus jauniešiem.

Jauniešu mobilitāte ES un jo īpaši minētās mobilitātes veicināšana ir svarīgi aspekti Eiropas identitātei un Eiropas pilsoņu darbībām. Tomēr, kā jūs visi zināt, es kritiski izteicos par sākotnējo Komisijas iniciatīvu, tādēļ vēlos uzsvērt vairākus jautājumus, ko mums ir izdevies iekļaut šajā ziņojumā.

Noteikti ir svarīgi nepārtraukt ieguldījumus mobilitātē un tādās jauniešu programmās kā pašreizējā *Erasmus* un *Leonardo* programma, kā arī iniciatīvas „Jaunatne kustībā” pasākumos. Tas nenoliedzami ir viens no veidiem, kā mēs varam sasniegt stratēģijā „Eiropas 2020” noteiktos mērķus.

Es arī uzskatu, ka ir ļoti svarīgi atbalstīt mūžizglītību un pasākumus, kas nav paredzēti tikai jauniešiem. Es noteikti vēlos uzsvērt vienlīdzīgas iespējas visiem, ne tikai dzimumu līdztiesību, bet arī vienlīdzīgas iespējas invalīdiem vai citādi nelabvēlīgā situācijā esošiem cilvēkiem. Nenoliedzami ir svarīgi atzīt neformālu izglītību kā vēl vienu nozīmīgu veidu, lai uzlabotu prasmes, ko gados jauni cilvēki var izmantot savā turpmākajā dzīvē.

Ļoti svarīgs ir arī dialogs starp dalībvalstīm un starp reģioniem, un esmu priecīga, ka mums tajā ir izdevies iekļaut vairākas Reģionu komitejas, kā arī citu organizāciju, piemēram, Eiropas Jaunatnes foruma atsauksmes.

Ir tik daudz šādu jautājumu, ka es varētu turpināt runāt ne tikai divas, bet desmit minūtes, bet es vēlos beigt runu ar vienu teikumu. Es būtu ļoti priecīga atbalstīt — kā viena no sākotnējām autorēm — iniciatīvu par Sarajevu, jo ir ļoti svarīgi, lai mēs pierādām šā reģiona iedzīvotājiem, ka viņi var paļauties uz ES atbalstu.

Hannu Takkula, *ALDE grupas vārdā.* – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Esmu gandarīts, ka šā rīta plenārsēde ir veltīta kultūras jautājumiem: ir ļoti svarīgi par tiem runāt — ne tikai vienu rītu, bet arī plašāk. Tomēr ir labi, ka mēs risinām šos jautājumus. Nav viegli apvienot visus šos ziņojumus un novērtēt tos, bet, iespējams, ka varu paust savu viedokli par tiem.

Apsverot *Zver* kunga ziņojumu par „Jaunatni kustībā”, ļoti iespējams ir tiesa, ka šī mobilitātes programma ir sevi apliecinājusi kā sekmīgu iniciatīvu, un viņa ziņojums izklāsta to daudz dziļāk, kas ir apsveicami. Manuprāt, tas varētu veicināt daudzu sekmīgu iniciatīvu attīstību Eiropas vēsturē un jaunatnes programmu nākotnē. Ir svarīgi nodrošināt, ka mums ir Eiropas

līmeņa izglītības programmas, kurās var piedalīties gados jauni cilvēki, tādējādi tiek stiprināts multikulturālisms.

Ir arī ļoti svarīgi apsvērt *Honeyball* kundzes ziņojumā minēto jautājumu par agrīno pirmsskolas izglītību un aprūpi (ECEC). Es labprātāk runāju par agrīno pirmsskolas izglītību un aprūpi, nevis par agrīno pirmsskolas mācīšanos, jo personas izaugsmei ir liela nozīme. Cilvēkiem ir jāļauj izaugt, un izglītība ir šī procesa sastāvdaļa. Ja mēs varam izaudzināt mūsu bērnus un jauniešus par labiem cilvēkiem un līdzsvarotiem sabiedrības pārstāvjiem — jau tas ir liels izaicinājums. Nepārprotami izšķiroša nozīme ir mājām, bet, kā ziņojumā ir ļoti pareizi norādīts, ir svarīgi arī nodrošināt, ka strādājošajiem ECEC jomā ir konkrēta nozīme un ka tādējādi noris starpniecības process, kas mūsdienās bērniem un jauniešiem ir īpaši vajadzīgs.

Apsverot *Schaake* kundzes ziņojumu attiecībā uz ES ārējām darbībām, jāsaka, ka, manuprāt, veidojot ārpolitiku, mums vajadzīga lielāka izpratne par kultūru. Tas ir īpaši svarīgi. Ir daudzi neveiksmīgi piemēri situācijām, kurās kultūras izcelsmes un konteksta nezināšanas dēļ ārpolitika nav bijusi sekmīga, tādēļ ir ļoti svarīgi, lai kultūra būtu Eiropas Ārējās darbības dienesta darbības sastāvdaļa.

Nobeigumā vēlos minēt, ka mans viedoklis par Sarajevas iniciatīvu, ko šodien pieminēja *Pack* kundze, ir: jā, tiesa, ka pirms pieciem gadiem tika pieņemti lēmumi par kultūras galvaspilsētām, taču tāpat kā zinātnē paradigma vienmēr ir jāpārbauda no jauna. Pašreiz, iespējams, ir laiks to darīt attiecībā uz šo konkrēto jautājumu — vismaz savā ziņā — un censties rast risinājumu, ar kuru palīdzību varētu panākt izmaiņas saistībā ar Sarajevu. Manuprāt, tas varētu nodrošināt pievienoto vērtību programmai „Eiropas kultūras galvaspilsēta” un Eiropas Savienībai kopumā.

Rezumējot vēlos piebilst, ka mums jāapsver plašāka kultūras politikas darbības joma un jācenšas izprast tās nozīmi visai Eiropas Savienībai. Iekšējais tirgus, kā arī ārpolitika un drošības politika nebūs ilgtspējīgi, ja nebūs spēcīga kultūras pamata, kas tos atbalstīs. Kultūra ir pamats visam, pamats visas Eiropas Savienības nākotnei, tādēļ ir svarīgi nodrošināt, ka tā tiek atzīta ne tikai saistībā ar IKP, bet arī kā īpaša vērtība gan cilvēkiem un sabiedrībai, gan galu galā visai Eiropas Savienībai.

Emma McClarkin, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Pēdējo gadu laikā ir būtiski palielinājusies uzmanība, ko akadēmiskajā un politiskajā vidē pievērš kultūrai un izglītībai, un analizē nemitīgi tiek uzvērtas šīs jomas kā īpaši svarīgi faktori, ne tikai lai sekmētu ekonomikas izaugsmi un sociālo kohēziju, bet arī lai veicinātu jauniešu mobilitāti Eiropā. Diemžēl pašreizējā ekonomikas vidē, kad daudzas dalībvalstis ievieš taupības pasākumus un budžeta samazinājumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu deficītus, šīs jomas nereti tiek pamestas novārtā, un es vēlētos, lai tas tā nebūtu.

Ieguldījums izglītībā un kultūrā palīdz dalībvalstīm būt konkurētspējīgām pasaulē, sagatavojot mūsu jaunatni nākotnes izaicinājumiem, kā arī veicina radošumu, inovācijas un savstarpēju izpratni. Tomēr tieši šajās jomās drīzāk dalībvalstis, nevis ES kopumā, var rīkoties un zina, kā piemērotāk reaģēt uz problēmām izglītības jomā. Mani māc bažas par vairākiem aspektiem ziņojumos, ko šorīt apspriežam, jo īpaši saistībā ar ieviešanu dalībvalstu subsidiaritātē attiecībā uz izglītības mērķiem un sociālo politiku. ES kompetences jomā nav izglītības reformu noteikšana dalībvalstīs un mums jānodrošina, lai tas tiek ievērots.

Kultūras jomā ES var palīdzēt dalībvalstīm maksimāli izmantot to politikas prioritātes, apmainoties ar labāko praksi un uzsverot svarīgus aspektus, piemēram, agrīno pirmsskolas mācīšanos, priekšlaičīgu mācību pārtraukšanu un arodmācību veicināšanu. Vēl viens svarīgs faktors, lai palīdzētu mūsu jauniešiem nodrošināt iespējas, ir elastības nodrošināšana darba tirgos, lai cilvēki varētu mācīties darba laikā. Tomēr jaunu projektu un organizāciju patvaļīga izveidošana, lai veicinātu šos mērķus, ir pretrunā faktiskajam budžetam, kāds ir ES.

Mums jāņem vērā šis skumjais fakts un jācenšas nodrošināt tas, ko spējam šajā situācijā. Taču es patiesi paļaujos uz kultūras spēku, ka tas nodrošinās savstarpēju izpratni, kā arī veicinās inovācijas un ekonomikas izaugsmi. Mums Eiropā ir kultūras un radošuma bagātības, kas ir jāveicina un jāattīsta. Radošās nozares savā ziņā papildina ES ekonomiku un mūsu kultūras pieredzi. Mums tām jānodrošina līdzekļi, lai šīs nozares turpinātu savu attīstību un iegūtu atlīdzību, kāda tām pienākas. Nav pat jānorāda, ka, jo vairāk izglītosim Eiropas jauniešus, jo gaišāka būs mūsu nākotne problemātiskajā pasaulē.

Oriol Junqueras Vies, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Kā ēnu referents ziņojumam par „Jaunatni kustībā”, kā arī ņemot vērā dažādos grozījumus, kas ierosināti ziņojumos par kultūras un radošo nozari, un par agrīno pirmsskolas mācīšanos, es vēlos izklāstīt šādu domu.

Ekonomikas krīze īpaši smagi skar jauniešus. Daudzos Eiropas Savienības reģionos jauniešu bezdarba līmenis pārsniedz 40 %. Tādēļ ir tik ļoti vajadzīgs padziļināti pārskatīt politikas virzienus, lai jauniešus iekļautu darba tirgū, piemēram, ziņojumu par „Jaunatni kustībā”.

Es vērsīšu uzmanību uz četriem, manuprāt, svarīgākajiem ziņojuma aspektiem.

Pirmkārt, es uzskatu, ka ir īpaši svarīgi veicināt mobilitāti. Tas ir īpaši vērtīgs neformālās izglītības veids, kurā priekšroka ir kultūru apmaiņai un kurš jauniešiem nodrošina līdzekļus, kas tiem vajadzīgi, lai attīstītos pasaules profesionālajā vidē.

Otrkārt — un tas ir cieši saistīts ar mobilitāti — ir ļoti svarīgi, lai gados jauni cilvēki apgūst citas Eiropas valodas divu iemeslu dēļ: lai tekoši sazinātos Eiropas vidē un lai būtu pilnībā integrēti pārstāvji kopienās, kurās viņi dzīvo un strādā, citiem vārdiem sakot, sociālās kohēzijas nolūkā.

Treškārt, es vēlos uzsvērt politikas virzienu nozīmi uzņēmējdarbības veicināšanā. Patiešām ir būtiski sekmēt uzņēmējdarbības programmas universitāšu studentiem. Tas būs saistīts ar forumu veicināšanu, kuros varētu sarunāties finanšu jomas dalībnieki un studenti ar inovatīvām idejām.

Visbeidzot, es uzskatu, ka ir svarīgi veicināt vienlīdzīgas iespējas attiecībā uz piekļuvi universitātēm, lai nepazaudētu nevienu Eiropas talantu. Mums ir vajadzīgi jaunieši, kas aktīvi darbojas ekonomikā. Mums ir vajadzīgi jaunieši, kas pilnībā attīsta savu potenciālu, jo arī viņiem ir svarīga nozīme, lai mēs izkļūtu no krīzes.

Rui Tavares, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Tā kā manā rīcībā ir tikai divas minūtes, lai runātu par pieciem ziņojumiem un jautājumu, uz ko jāatbild mutiski, es runāšu tikai par diviem ziņojumiem: *Sanchez-Schmid* kundzes ziņojumu par radošajām nozarēm un manas kolēģes *Schaake* kundzes ziņojumu par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās. Es tā rīkojos tādēļ, ka kopā šie ziņojumi sniedz mums mikro un makro redzējumu par to, kas Eiropai ir vajadzīgs, lai izkļūtu no šīs krīzes, izmantojot eiropiešu talantu un iztēli.

Radošo nozaru gadījumā, manuprāt, ir pavisam skaidrs, ka Eiropai, visticamāk, ir augstākā potenciāla koncentrācija minēto nozaru jomā. Tas noteikti attiecas uz mūsu pilsētu reģioniem — mūsu pilsētām — kurās, no vienas puses, ir ļoti labs pārklājums, un, no otras puses, ļoti spēcīgas un dažādas kultūras personības ar lielu daudzveidību.

Dažos no mūsu pilsētu makroreģioniem ir faktori, kas nosaka, ka radošām nozarēm pašām jābūt ilgtspējīgām, t. i., intensīvs kapitāls, talanta un zināšanu koncentrācija, kā arī jau izveidotu uzņēmumu plaša daudzveidība. Tas, piemēram, vērojams reģionā starp Parīzi, Londonu un Antverpeni.

Tomēr tas neattiecas uz visu Eiropu. Citiem vārdiem sakot, dažos Eiropas perifērajos reģionos ir talants, ir vēsture un ir pilsētas, kam varētu būt svarīga nozīme Eiropas ekonomikas atjaunošanā, taču tie to nespēj bez palīdzības — vai nu Eiropas Savienības līmenī, vai dalībvalsts līmenī.

Tādēļ šādā veidā nevaram sevi mānīt: kamēr Eiropa nesakārtos savu ekonomiku, piemēram, emitējot obligācijas, mēs neko nevarēsim panākt. Mums Parlamentā ir ļoti labas ieceres, un vienlaicīgi valdības iznīcina eiro, padarot atveseļošanos par neiespējumu.

Runājot par ārpolitiku, un tā kā mans laiks jau ir gandrīz beidzies, es vēlos minēt, ka Eiropas Savienībai ir vienreizēja iespēja izstrādāt ārpolitiku, kas pilnībā atšķiras no dalībvalstu politikas. Turklāt kultūras kontekstā tam nav nekāda sakara ar iespējamo Eiropas identitātes un iluzoras Eiropas identitātes veidošanu, kā arī tās turpmāku eksportēšanu vai pārdošanu ārvalstīm. Tādējādi Eiropa varētu ieņemt ļoti labas pozīcijas, lai kultūru ārējās darbībās izmantotu kā divvirzienu ielu, ar kuras palīdzību mēs mācām, bet arī mācāmies, kā arī uzturam auglīgu dialogu ar citiem lieliem reģionālajiem blokiem, piemēram, *Mercosur* valstīm vai Dienvidaustrumāzijas valstu asociāciju (*ASEAN*).

Tādējādi pārējā pasaule gūs maksimālus ieguvumus no Eiropas demokrātijas piemēra, bet tas sniegs ieguvumus arī Eiropas Savienībai, jo tā varēs mācīties no citiem.

Giancarlo Scottà, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos savā runā ierosināt, ka mums ir vajadzīga jauna metodiska pieeja, jo īpaši mantojuma un kultūras mantojuma jomā, kas ir saistīts ar jaunu tehnoloģiju gudru izmantošanu. Informētība par lielo uzlabojumu potenciālu, kas piemīt jaunām tehnoloģijām gan efektivitātes, gan lietderīguma ziņā, noteikti ir saistīta arī ar pagātnes metožu aizmiršanu. Jaunas tehnoloģijas nozīmē jaunas darba metodes.

Es pats esmu pieredzējis, ka, gudri izmantojot tehnoloģiju pieminekļu aizsardzības jomā, ir iespējams iegūt būtiskus uzlabojumus gan plānošanā, gan saistībā ar restaurācijas darbiem. Turklāt kā vienlaicīgu blakusproduktu un bez papildu izmaksām mēs varam izstrādāt ļoti precīzas ģeometriskās datu bāzes, ko var izmantot, lai uzraudzītu un pārvaldītu materiālās kultūras pieminekļus dabas katastrofas gadījumā, kā arī produktus zinātniskajai izglītībai un attiecīgu materiālās kultūras pieminekļu veicināšanai pasaules līmenī, tādējādi nodrošinot atbilstību kultūras izpratnes un apmaiņas kritērijiem.

Manuprāt, svarīgāk ir ieguldīt darbu rīcības plānā, kura mērķis ir palīdzēt mums nodrošināt jauna līmeņa informētību par tehnoloģijām, lai Eiropai varētu radīt jaunas ekonomikas iespējas. Jo īpaši es uzskatu, ka ir jāapmāca jauni cilvēki, un ļaunajos uz profesionālām, gados jaunām un augsti kvalificētām personām, kas spēj risināt jaunā pasaules tirgus radītās problēmas.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Es runāšu tikai par to, kas man ir sakāms attiecībā uz ziņojumu par „Jaunatni kustībā”.

Es vēlos apsveikt referentu, jo ziņojumā ir izdevies ietver pilnīgi visus šā jautājuma un šīs Eiropas politikas aspektus. Plašāk es runāšu tikai par trim jautājumiem.

Pirmkārt, attiecībā uz ziņojuma 24. un 25. punktu par bērniem, kas paliek skolā, un par apmeklētības palielināšanu, vēlos uzdot šādu jautājumu. Starp citu, es to samērā nesen arī iesniedzu Komisijai, lai saņemtu rakstisku atbildi. Es joprojām gaidu šo atbildi, bet izmantoju iespēju, lai pieminētu minēto problēmu, par kuru runāju jau labu laiku. Daudzas Austrumeiropas valstis, kas pievienojās pēdējās paplašināšanās laikā, saskaras ar problēmu, ka konkrētas mazākumtautības ievēro praksi, kura ir tikpat kā pārtapusi par tradīciju, proti, tās izņem savus bērnus no skolas un tad vecāki šos bērnus ekspluatē. Kad tiek piemēroti pasākumi, lai mainītu šo procesu, tos parasti uzskata par diskriminējošiem. Tādēļ es uzdošu jautājumu: ko tieši mēs diskriminējam? Es gribētu zināt, vai tie ir vecāki, kas ekspluatē savus bērnus, vai bērni, kuri tādējādi zaudē jebkādu iespēju tikt integrētiem, jo viņiem nav nekādas izglītības, lai gan, kā jūs zināt, ekonomiskā integrācija ar nodarbinātības un resursu starpniecību nodrošina pamatu cita veida integrācijai.

Apsverot ziņojuma 27. punktu, jāsaka, ka šajā punktā ir ļoti precīza atsauce uz faktisku problēmu. Vadošās universitātes lektors nesen pauda man savus uzskatus par to, ka patiesībā Bulgārijas universitātes nezina, ka ir arī *Erasmus* programma skolotājiem. Šajā jomā ir jāīsteno turpmāki pasākumi.

Visbeidzot, liela problēma ir arī jauniešu nodarbinātība, kas ir minēta ziņojuma F un G punktus. Es runāju par to, ka, kad jaunieši meklē darbu, viņiem jau ir jābūt praksei. Tomēr, ja persona ir nupat pabeigusi skolu vai universitāti, tai nevar būt darba pieredzes. Šāda prasība ir smieklīga un diskriminējoša, un tā ir nopietni jāapsver. Tā attiecas gan uz valsts, gan privāto sektoru. Tāpēc viens no pasākumiem, ko jo īpaši var īstenot valsts sektorā, ir stingru noteikumu piemērošana attiecībā uz tādu cilvēku pensionēšanos, kuri ir sasnieguši konkrētu vecumu, lai atbrīvotu vietas jauniešiem.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Mums jāpateicas *Sanchez-Schmid* kundzei par šo ziņojumu. ES iestādes ir sev noteikušas mērķi efektīvāk izmantot pieejamās iespējas, ko sniedz kultūras un radošās nozares. Tas ir svarīgs uzdevums, jo piemērotāki nozares noteikumi ļautu ES kļūt par pasaules tirgus līderi šajā jomā.

Kultūra sekmē cīņu pret nabadzību un marginalizāciju, kā arī palīdz stiprināt un saglabāt Eiropas kopējo garu un mantojumu. Izveidojot skaidru virzienu radošai domāšanai un no tās izrietošajām idejām, mēs visi varam iegūt intelektuālas un ekonomikas priekšrocības. Kultūras un radošā nozare jau ir svarīgas jomas, kas motivē un ietekmē ekonomiku, lai gan to situācija ne vienmēr ir labvēlīga. Lai gan nav iespējams ierobežot radošumu, ir iespējams nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vēlmi radīt. Nenoteikta uzņēmējdarbības vide un nelabvēlīgs tiesiskais reglamentējums var apslāpēt pilsoņu radošuma garu. Ir pareizi, ka mēs paredzam, ka stratēģija „Eiropa 2020” palīdzēs radošām grupām — kas līdz šim tikušas ierobežotas — izpausties Eiropas limenī. Vienlaicīgi tā var savā ziņā veicināt iespēju līdzsvaru starp dalībvalstīm, ļaujot mums baudīt nozari, kurā ir pieci miljoni darba ņēmēju, kā arī to skaita pieaugumu visās dalībvalstīs. Šajā jomā mēs plānojam piešķirt svarīgu nozīmi arī maziem un vidējiem uzņēmumiem. Centrāleiropai ir daudz gudru pilsoņu, kuri vēlas radīt. Jautājums ir par to, vai mēs jau pašreiz spējam visiem nodrošināt atbilstīgu pamatu. Diemžēl nē, bet pieaugošais mērķtiecīgu programmu skaits, tostarp, piemēram, stratēģija Donavas reģionam, uzlabos šo situāciju.

Šā rīta apspriedē attiecas arī uz jauniešiem. Ir svarīgi, lai turpmākās paaudzes saņemtu no Eiropas pilnīgu atbalstu kultūras izglītības, tālākizglītības un mākslinieciskās radīšanas jomā. Mums jārod risinājumi, kas Eiropas Savienībā veicina mākslinieciskās radīšanas pievilcību, un vienlaicīgi nodrošina konkurences apstākļus starptautiskajā konkurencē.

Rezumējot vēlos piebilst, ka ir īpaši svarīgi pievērsties kultūras un radošajām nozarēm, tādēļ mums pēc iespējas ātrāk — gan māksliniekiem, gan radošiem prātiem — jānodrošina atbilstīgi nosacījumi, kuros jāņem vērā to vienreizējās īpatnības mobilitātes, intelektuālā īpašuma tiesību un sociālās aizsardzības jomā.

Knut Fleckenstein (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ar savu ziņojumu par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās Parlaments apliecina savu mērķi iesaistīties arī šajā politikas jomā, kurā notiek attīstība. Tas — un es vēlos šeit izteikties uzmanīgi — ka šeit šodien nav Ārējās rīcības dienesta pārstāvis, pierāda, cik šis ziņojums ir vajadzīgs.

Ziņojumā ir pareizi mudināts nākotnē lielāku nozīmi piešķirt kultūras aspektiem ārpolitikā, kurā tie ir sistemātiskāk jāintegrē. Manai grupai bija svarīgi aicināt izstrādāt saskaņotāku stratēģiju, kas efektīvāk koordinē ES ārpolitikas programmas ar kultūras jomām, tādējādi ņemot vērā kultūru daudzveidību ES. *Pack* kundze to jau minēja, apgalvojot, ka ir jāintegrē dalībvalstis un starp tām pastāvošās struktūrvienības, piemēram, valstu kultūras institūtu tīkls *EUNIC*, un ka pilsoniskā sabiedrība ir jāapsver kā Eiropas ārējās kultūras politikas sastāvdaļa. ES moto „Vienoti daudzveidībā” jāattiecinā arī uz tēlu, ko Eiropas Savienība rada pārējās pasaules acīs. Mums šajā nolūkā ir arī vēl vairāk jāizmanto tādi jaunie līdzekļi kā saziņas platformas.

Šajā procesā mums jānodrošina, ka māksla un kultūra ārpolitikā nekļūst par novēršanās līdzekļiem. Eiropas Kopieniu raksturo mūsu kultūras vērtības. Tāpēc ir svarīgi un pareizi šo kultūru daudzveidību un identitāti izplatīt arī ārpus Eiropas Savienības, izmantojot tās politikas virzienus. Esmu pārliecināts, ka tādējādi šajā Parlamentā varam sasniegt daudz vairāk, tostarp arī debatēs par cilvēktiesībām un demokrātiju, nekā ar iebiedēšanu, kam nereti nav nekāda pamata.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs piedalāmies cīņās starpposmā, ko atspoguļo arī šodienas debātes — cīņā starp Eiropas pašreizējām varām, kas vēlas novājināt Eiropas projektu, un tām, kas — krīzes apstākļos, kādos pašlaik atrodamies — vēlas „ierēvēt buras” un faktiski nostiprināt Eiropas projektu. Pašlaik daudz runā par ekonomiku un integrāciju, kā arī par ārpolitiku, un tas noteikti arī ir svarīgi. Tomēr es nešaubos, ka, ja vēlamies saglabāt Eiropas projektu un jo īpaši ja vēlamies, lai tas rod atbalstu starp Eiropas iedzīvotājiem, kas pašlaik uz to visu noraugās skeptiski, mums ir jāiegulda kultūrā un mums jāiegulda jauniešos. Tādēļ es noteikti atzinīgi vērtēju šodienas debātes un šos piecus ziņojumus, kurus apspriežam.

Es biju ēnu referents ziņojumam par „Jaunatni kustībā” un vēlos pateikties mūsu referentam *Zver* kungam par lielisko sadarbību. Tā kā laika trūkuma dēļ nevaru īpaši iedziļināties, vērsīšu uzmanību tikai uz diviem aspektiem. Pirmais ir jautājums par jauniešu iespējām pārvietoties pāri robežām. Manuprāt, krīzes apstākļos ir svarīgi gan politiski, gan finanšu ziņā lielāko uzmanību patiešām pievērst jauniešu mobilitātes faktiskajai īstenošanai un atbalstīšanai. Tādēļ, protams, esmu gandarīts, ka viens no jautājumiem, pie kura strādājam, ir nostiprināt Eiropas kvalifikācijas sistēmas, citiem vārdiem sakot, shēmas, kas ļauj jauniešiem izmantot ārvalstīs iegūtos kredītpunktus. Tas ir neliels, bet būtisks jautājums, ko ir svarīgi veicināt, lai tā dēļ jaunieši nesaskartos ar problēmām.

Otra lieta ir tāda, ka es vēlos uzsvērt to, ko mēs dēvējam par „Mobilitātes progresā ziņojumu”, kurā norādīsim uz mobilitātes ierobežojumiem dalībvalstīs. To es pilnībā atbalstu — manuprāt, tā ir ļoti laba iecere. Ir tikai divi konkrēti piemēri, kas pierāda, ka mēs progresējam un ka problēmas slēpjas tieši sīkumos. Proti, tieši pie tā mums ir jāstrādā, lai nostiprinātu iespējas jauniešiem un tādējādi ieguldītu viņos. Visbeidzot, vēlos pateikties referentam par sadarbību un novēlēt komisārei sekmes lielā uzdevuma izpildē, kas — cik man zināms — paredz informēt pārējos Komisijas komisārus par kultūras un jauniešu nozīmi.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos vērst uzmanību uz kultūras nozīmi ārējās darbības un *Schaake* kundzes izstrādāto ziņojumu. Es vēlos piebilst, ka konkrēti ziņojuma aspekti ir atbalstāmi un apsveicami. Tā 17. punktā ir nosodīti totalitārisma režīmi, kuros piemēro cenzūru. Ziņojuma 50. punktā ir pausti iebildumi pret kultūras argumentu izmantošanu, lai attaisnotu cilvēktiesību pārkāpumus, un mums ir problēmas ar tieši šādas šķietamas daudzveidības izmantošanu, piemēram, sakaros ar Ķīnu. Ziņojuma 39. punktā pilsoniskā sabiedrība tiek mudināta iesaistīties un tiek uzsvērtā demokrātisku brīvību un pamata cilvēktiesību nozīme.

Visās šajās jomās ziņojums ir atbalstāms un apsveicams. Starp citu, Kultūras un izglītības komitejas darba laikā mums no ziņojuma izdevās svītrot priekšlikumu par īpaša ES vēstnieka tikai kultūras jautājumos iecelšanu. Tie ir panākumi. Tomēr diemžēl ir arī jautājumi, ko es sauktu par problemātiskiem un kas diemžēl nozīmē, ka Kultūras un izglītības komitejas sanāksmēs tika izmainīts noteikums, kurš paredzēja, ka tas nozīmētu tādas personas iecelšanu, kas būtu atbildīga tikai par kultūras jautājumiem un neko citu. Tam es aicinu pievērst uzmanību. Otra lieta — ziņojumā tiek aicināts nodrošināt papildu mācības Eiropas Ārējās darbības dienesta darbiniekiem kultūras un digitalizācijas politikas virzienā. Kultūras un izglītības komitejā mēs nevēlējāmies, lai šis noteikums palielinātu izmaksas šajā jomā, taču diemžēl šo grozījumu nepieņēma. Tāpēc mana attieksme pret šo ziņojumu ir divējāda.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Divi ziņojumi, ko izstrādājušas *Schaake* kundze un *Sanchez-Schmid* kundze, mums atgādina, ka kultūra nav dekoratīvs motīvs, bet gan sarežģītu savstarpēju saistību auglis, kas norāda uz to, ka kultūras jautājumi ir jārisina šķērsgrīzumā un ka tie ir jāintegrē visos Eiropas politikas virzienos — gan iekšējos, gan ārējos, kā arī gan sociālajos, gan ekonomikas.

Šajā saistībā es jūs, komisāre, mudinu turpināt strādāt šajā virzienā un attīstīt sadarbību ar citām komitejām, ar citiem Eiropas Komisijas dienestiem, kā arī ar baroneses *Ashton* Eiropas Ārējās darbības dienestu.

Turklāt es vēlos atgriezties pie jautājuma, kas šajos ziņojumos nav iztirzāts, proti, par mākslinieku un kultūras nozares profesionāļu mobilitāti. Patiešām šis jautājums ir ļoti svarīgs Eiropas kultūras nozares attīstībā. Tāpēc, manuprāt, ir svarīgi divi aspekti; pirmkārt, tas, lai Eiropa Savienība un dalībvalstis izplata skaidru un saprotamu informāciju par pašlaik spēkā esošajiem noteikumiem un procedūrām.

Otrkārt — kā jau ziņojumā ir minēts — regulatīvu un administratīvu ierobežojumu atcelšana, kas Šengenas zonā kavē brīvu pārvietošanos kultūras nozarē iesaistītajiem, jo īpaši trešo valstu valstspiederīgajiem, piemēram, Eiropas Savienībā ieviešot kopējas paātrinātas procedūras īstermiņa un ilgtermiņa vīzām, kā arī vienotu procedūru darba atļauju saņemšanai Eiropas Savienībā. Es mudinu Komisiju turpināt tās darbu šajās jomās.

Visbeidzot, saistībā ar to, ka savā ziņā pieaug amerikāņu tendences saistībā ar kultūras izklaidēm, Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir steidzami jāatgādina tas, cik svarīgi ir nodrošināties ar līdzekļiem, lai aizsargātu un veicinātu Eiropas kultūru un trešo valstu kultūru daudzveidību. Tādēļ Eiropai ir jāmaina sava nostāja un tā nedrīkst atteikties no cīņas par „miermīlīgo varu”, jo šobrīd mēs runājam par to, ka ir jāievēro kultūras daudzveidība kā dialogu veidošanas līdzeklis un kā pasaules miera un stabilitātes veidošanas līdzeklis.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos uzstāties ar dažiem vispārīgiem komentāriem par visām šā rīta debatēm.

Diemžēl šajā sēžu zālē nepievērš pietiekamu vērību jautājumiem, ka saistīti ar izglītību un kultūru. Tomēr tie ir svarīgi mūsu nākotnei, Eiropas nākotnei un mūsu jauniešu nākotnei. Cilvēki, kas ir jaunāki par 30 gadiem, veido 20 % no Eiropas iedzīvotājiem, savukārt to, kuri jaunāki par 24 gadiem, bezdarbs tagad ir sasniedzis jau gandrīz līdz 21 %; gandrīz 15 % no 18–24 gadus veciem cilvēkiem pamet tālākizglītību vai augstāko izglītību pirms otrā posma beigām un neturpina apgūt kādu papildu izglītību vai turpmākas mācības. Kas ir vēl sliktāk — gandrīz 25 % no jauniešiem, kas jaunāki par 15 gadiem, lasa ar grūtībām. Mēs nevaram pieņemt šos skaitļus, un krīzes apstākļos tie vairākās dalībvalstīs pasliktinās.

Mums iesniegtais ziņojums par „Jaunatni kustībā” ir pareizā virzība saistībā ar konkrētiem jautājumiem, un šajā ziņojumā ir vairāki vēstījumi Komisijai un dalībvalstīm. Eiropas Parlaments no jauna apstiprina to, ka nevēlas upurēt jauniešus uz Eiropā īstenotās taupības politikas altāra. Cerēsim, ka tie nebūs tukši vārdi!

Šajā ziņojumā ir arī vairāki uztraucoši aspekti, jo īpaši kad tajā ir izrādīta vēlme ieviest reformas augstākās izglītības mācību programmā, pamatojoties tikai uz tirgus prasībām un necenšoties no jauna stiprināt vispārīgāku augstākās izglītības nozīmi saistībā ar nākotnes pilsoņu vispārēju izglītošanu.

Mēs zinām, ka, jo plašākas ir jauniešiem nodrošinātās mācības, jo labāk viņi var risināt dzīves grūtības, jo īpaši saistībā ar darbu. Drīz mums būs iespēja strādāt pie jautājumiem, kas saistīti ar Boloņas procesu, un to es vērtēju atzinīgi. Es tikai vēlos piebilst, ka mūsu pienākums ir uz klausīt pieaugošās — maigi izsakoties — bažas vairākās dalībvalstīs saistībā ar reformām, ko īsteno, aizbildinoties ar Boloņas procesu. Mēs nevaram uzupurēt mūsu jauniešus; tāpēc ar vārdiem nepietiek.

Es vēlos arī dažos vārdos pateikties *Honeyball* kundzei par viņas ziņojumu un darbu, ko esam spējuši paveikt saistībā ar bērnu aprūpes jautājumiem. Es pilnībā atbalstu šā ziņojuma pamatnostādnes. Savukārt es nevaru atbalstīt *Sanchez-Schmid* kundze ziņojumā izklāstītās pamatnostādnes par kultūras nozarēm, jo saskaņā ar šīm pamatnostādnēm uz kultūras precēm attiecinātu komerciālu aprēķinu, kas būtu atkarīgs no tirgus spēkiem.

Visbeidzot vēlos paust pilnīgu atbalstu *Pack* kundzei saistībā ar to, ka viņa izvēlējās Sarajevu kā Eiropas kultūras galvaspilsētu.

Juozas Imbrasas (EFD). – (LT) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos nedaudz izteikties par iniciatīvu „Jaunatne kustībā”. Šai iniciatīvai ir ļoti labs mērķis — veicināt jauniešu izglītību un mācības, sekmējot mobilitāti, un atvieglot jauniešu pāreju no izglītības uz darba tirgu. Pašlaik tas ir īpaši svarīgi jauniešiem, kas pieder kādai no tām sociālajām grupām, kuras smagāk skārusi pasaules finanšu krīze. Ir jāatbalsta jauniešu iekļūšana darba tirgū, lai viņi nodrošinātu paši savu nākotni, kā arī sekmētu ekonomikas izaugsmi un labklājību. Ir ļoti svarīgi, ka jaunieši var attīstīt savu kompetenci, prasmes un zināšanas, kas viņiem ļaus

aktīvi sekmēt Eiropas Savienības izaugsmi un ilgtspējīgu nākotni turpmākajos gados. Es uzskatu, ka ir būtiski nodrošināt, lai viņu iegūtā izglītība atbilstu darba tirgus vajadzībām. Ir arī svarīgi nodrošināt, ka Eiropas jauniešiem netiek liegta iespēja attīstīt sevi un veicināt Eiropas Savienības labklājību. Mobilitāte rada konkrētas problēmas. Jaunieši, kas ir ieguvuši izglītību citā dalībvalstī, parasti tajā paliek un strādā. Tādēļ tādai valstij kā Lietuva, kas saskaras ar smagu ekonomikas situāciju, draud risks, ka tā uz kādu laiku zaudēs izglītotus cilvēkus, kuri ir valsts izaugsmes pamatā, un ne jau tikai ekonomikas ziņā. Tā, protams, ir mūsu pašu iekšējā problēma un mēs to paši atrisināsim. Kopumā ir lieliski, ka šodien cenšamies risināt jautājumu, kas ir ļoti svarīgs mūsu jaunatnei.

Rōza Grāfin von Thun und Hohenstein (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, dārgie viesi no Tīringenes, kuri atrodas apmeklētāju galerijā!

Priekšsēdētāja kungs! Savam kolēģim, kurš baidās, ka izglītoti jaunieši pārcelsies uz citu valsti, vēlos iebilst, ka civilizācija aug un attīstās, cilvēkiem pārvietojoties, un mums nevajadzētu no tā baidīties. Tas notiek vienmēr, kad satiekas cilvēki no dažādām valstīm un apkopo savas dažādās pieredzes: Eiropā tam ir ļoti daudzi piemēri, un tas ir labi, ka mums ir tik daudz ko sacīt par mobilitāti. Šī mobilitāte nodrošinās veselības un labklājības turpināšanos Eiropā.

Zverkunga ziņojumā ir vērsta uzmanība uz vairākiem ierobežojumiem, kas Eiropā nemotivē mobilitāti, un es vēlētos dažus no tiem uzsvērt. Atsaucoties uz *Løkkegaard* kunga īso komentāru, jāsaka, ka patiešām nav pieņemami, ka jaunieši, kas studē, mācās vai strādā ārvalstīs, pārceļoties saskaras ar sarežģījumiem, un tas ietver tādus vienkāršus apstākļus kā piekļuve banku pakalpojumiem vai dzīvokļa īre. Turklāt viņiem piemēro augstas viesabonēšanas maksas, kad viņi zvana uz mājām vai piekļūst internetam un tiešsaistē meklē vajadzīgu pamatinformāciju. Datu viesabonēšana ir ārkārtīgi dārga.

Komisija iniciatīvā „Jaunatne kustībā” ir ierosinājusi ieviest mobilitātes progresa ziņojumu. Tas ļaus sistemātiski uzraudzīt dalībvalstu progresu šo šķēršļu likvidēšanā. Progresa ziņojums būtu vispusīgs un vienkāršs, lai to varētu izmantot kā patiesu katalizatoru minēto šķēršļu novēršanai dalībvalstīs. Tas nodrošinātu ieguvumus gados jauniem un veciem cilvēkiem, studentiem un darba ņēmējiem. Es aicinu Komisiju iesniegt sīki izstrādātu priekšlikumu par to, kā darbosies šis mobilitātes progresa ziņojums, un ceru, ka tā to darīs pēc iespējas ātrāk.

Nobeigumā vēlos piebilst, ka mobilitāte ir horizontāls jautājums, tādēļ es mudinu savus kolēģus Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā darbā pie ikvienas jomas neaizmirst par mobilitātes nozīmi.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Eiropā, kuras iedzīvotāji noveco un kura cenšas rast atbildes uz pasaules līmeņa nākotnes problēmām, Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm ir jāizmanto šis spēcīgais Parlamenta mudinājums, lai pierādītu, ka tās var būt drosmīgākas, ieguldot nākotnes paaudzēs, izglītībā un kultūrā. Pieņemot šos četrus ziņojumus un priekšlikumu par Sarajevu, Parlaments aicina šos jautājumus ietvert stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātēs.

Ziņojumā par kultūras un radošajām nozarēm jo īpaši ir uzvērtas ekonomikas, kā arī nodarbinātības un inovāciju priekšrocības, un šī nozare jau tagad veido gandrīz 3 % no Eiropas kopprodukta un nodarbina 5 miljonus cilvēku — šis skaits pieaug līdz 7 %, ja ņem vērā palīgozares. Kā šā pasākuma ēnu referente no Eiropas Parlamenta sociālistu un

demokrātu progresīvās alianses grupas esmu gandarīta, ka referente *Sanchez-Schmid* kundze ir pieņēmusi manus grozījumus.

Ko mēs ierosinājām? Vispirms, lai mūsu tūrisms un mode tiktu pievienoti astoņām jau ietvertajām nozarēm. Mēs arī ceram, ka Komisija — un esmu pārliecināta, ka *Vassiliou* kundze rīkosies, lai tas tā būtu — iesniegs Balto grāmatu par kultūras un radošajām nozarēm pēc iespējas ātrāk, lai nostiprinātu šo pārnozaru stratēģiju Eiropā un dalībvalstīs. Finansējuma samazināšana kultūrai un izglītībai krīzes laikā — kā rīkojas mana valsts, jo kultūra neesot būtiska, lai izdzīvotu — nozīmē neieguldīt nākotnē un gudrā, iekļaujošā izaugsmē; tas nozīmē nesaprast to, ka kultūra ir būtiska dzīvei.

Ziņojumā ir minēts, ka ir oficiāli jāatzīst Eiropas statuss māksliniekiem un personām, kas iesaistītas radošās profesijās, un ka kultūras nozarē ir pilnībā jāatzīst mazi un vidēji uzņēmumi, lai tie varētu piekļūt kredītiem un atbalstam izveides sākumposmā, jo īpaši to attiecinot uz jauniešiem, kuri jaunāki par 35 gadiem. Ziņojumā arī pausts solījums aizsargāt darbavietas un ieviest īpašus mācību un inovatīvus finanšu instrumentus, ņemot vērā to, ka radošajā nozarē kapitālu nereti veido nemateriālas vērtības, kas tomēr ir ļoti svarīgas inovācijām visās nozarēs.

Eiropas līmeņa kultūras nozare ir jāņem vērā starptautiskās tirdzniecības tiesiskajā reglamentējumā, pilnīgi noteikti Eiropas dimensijā un kultūras diplomātijā, kā arī iekšējā tirgū un mobilitātē...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Liam Aylward (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Lai tādas stratēģijas kā „Jaunatne kustībā” būtu efektīvas un sniegtu mērāmus rezultātus, ir jāvairo sadarbība izglītības un uzņēmējdarbības jomā. Lai gan piekrišu referentei, ka izglītībai ir ne tikai jānodrošina nodarbinātība, bet arī jāveicina radošums, ir jāvirzās pretī izglītības un uzņēmējdarbības mērķu integrēšanai. Universitātes programmas ir jātuvina darba tirgus prasībām. Jauniem cilvēkiem jādod iespēja bez ierobežojumiem iegūt pieredzi, prasmes, zināšanas un informāciju, lai sagatavotos nākotnes karjerai un uzņēmējdarbībai. Proti, ir jāuzlabo iespējas jauniešiem iesaistīties profesionālajā izglītībā un arodmācībās, lai veicinātu viņu mobilitāti Eiropas Savienībā un nodrošinātu prakses iespējas ārvalstīs, tādējādi paplašinot viņu prasmes un nodarbinātību.

Mobilitātes programmām un ieguvumiem, ko gūst, strādājot un mācoties ārvalstīs, jābūt pieejamiem visiem jauniešiem neatkarīgi no tā, kādu izglītību viņi ir izvēlējušies. Iniciatīvai „Jaunatne kustībā” ir sekmīgas īstenošanas potenciāls, bet tā ir arī jāpārvērš konkrētos pasākumos, kas nodrošinās ieguvumus jauniešiem.

Kay Swinburne (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Manā vēlēšanu apgabalā jau sen veicina pasākumus, lai sekmētu velsiešu valodu starp jaunajām paaudzēm, un to panāk, izmantojot mākslinieciskus un tehniskus talantus, proti, veidojot animāciju programmas, piemēram, *Sally Mally*, *Super Ted* un *Sam Tân*. Šobrīd šo tradīciju ir atsvaidzinājuši jauni iestudējumi, piemēram, *Dr Who* un *Torchwood*, tādēļ Velsa strauji kļūst zināma kā kultūras izcilības centrs saistībā ar filmu un programmu producēšanu, kā arī tādām jaunākām radošajām jomām kā rentablā azartspēļu nozare.

Lai tas turpinātos, svarīgākais, kas mums tagad ir jāpaveic, ir atbalsta sniegšana mūsu radošajām nozarēm, kas tam vajadzīgs, lai tās turpinātu augt. Mums jāpievērš uzmanība administratīvajiem sarežģījumiem, ar ko saskaras visi mazie uzņēmumi, un jācenšas rast veidi, kā iegūt patiesu pievienoto vērtību no vienotā tirgus, sadarbojoties intelektuālā

īpašuma tiesību jomā, Eiropas patenta jomā, kā arī pilnībā izmantojot digitālās programmas potenciālu un, protams, novēršot nekoncekvences spēkā esošajos ES tiesību aktos, piemēram, PVN jomā.

Mūsu ES budžets ir jāizmanto produktīvi, lai mēs pašreizējo apjomīgo radošo enerģiju pārveidotu patiesi produktīvos uzņēmumos, kas nodrošina ilgtspējīgas darbavietas, kā arī pārtikušu un bagātu nākotni mūsu iedzīvotājiem Velsā un citur.

Helga Trūpel (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Faktiski mēs šorīt runājam par kultūras nozīmi dažādās politikas jomās — ārpolitikā, ekonomikas politikā, izglītības politikā un sociālajā politikā — un, kā mēs visi zinām, mēs visi gūstam ieguvumus no tā, ka kultūra tiek uztverta nopietnāk. Demokrātijas attīstība arābu valstīs nebūtu iespējama bez šīs uz kultūru balstītās vēlmes atvērties kultūru daudzveidībai, demokrātijai un preses brīvībai.

Radošās nozares ir svarīga ekonomikas politikas sastāvdaļa. Manā valstī Vācijā radošajā nozarē ir vairāk darbavietu nekā autobūves nozarē. Tas mums ir jāņem vērā. Tādējādi tā ir arī stratēģijas „Eiropa 2020” svarīga daļa. Tomēr man jāsaprot, ka, ja vēlamies veicināt radošās nozares, mums ir jāstrādā jo īpaši pie digitalizācijas attīstības. Mēs zinām, ka tieši radošo materiālu izstrādātāji veido kultūras nozares vērtību ķēdes pamatu. Tāpēc, no vienas puses, mēs esam ļoti ieinteresēti kultūru daudzveidībā, atbalstot radošus cilvēkus un vieglu piekļuvi radošajiem materiāliem tiešsaistē. Tomēr vienlaicīgi mēs vēlamies, lai mākslinieki saņem godīgu samaksu, kas mūsdienīgu digitalizācijas pasaulē nereti tā nav. Tādēļ mums jāgroza tiesību akti līgumu jomā, lai stiprinātu mūsu mākslinieku pozīcijas sarunās par atalgojumu. Mums jāizstrādā jauni sociālie modeļi, lai atrastu godīgu līdzsvaru starp lietotāju vieglu piekļuvi un pienācīgu samaksu tiem, kas izstrādā jaunus materiālus.

Man ir viens pēdējais komentārs. Ja Sarajeva būtu Eiropas 2014. gada kultūras galvaspilsēta, tam būtu liela simboliska vērtība, un Eiropai tas būtu vēsturisks panākums.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Paul Murphy (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs! Ziņojumā par iniciatīvu „Jaunatne kustībā” ir vairākas labas idejas, piemēram, prasība neizmanto krīzi kā attaisnojumu izglītības izmaksu samazināšanai. Tomēr ziņojumā atzīts Boloņas process, kas palielinājis lielkapitāla varu un veicinājis izglītības komodifikācijas procesu.

Referents norādīja, ka universitātes saņem pārāk mazu finansējumu, tādēļ aicina tās piesaistīt lielāku finansējumu no privātiem avotiem. Protams, risinājums finansējuma palielināšanai nav nedz privātā sektora iesaistīšana, jo tas atstātu kropļojošu efektu uz izglītību, nedz arī tādas mācību maksas noteikšana, kas liegtu pieeju izglītībai simtiem tūkstošu jauniešu visā Eiropā, bet gan valsts ieguldījums, lai nodrošinātu pietiekami finansētu bezmaksas izglītību visos līmeņos. Turklāt nežēlīgas taupības dēļ daudzās valstīs jauniem cilvēkiem faktiski nav iespējams pēc izglītības pabeigšanas atrast piemērotu darbavietu. Ceturtā daļa jauniešu Īrijā pašlaik ir bez darba, un ik nedēļu emigrē 1000 cilvēku, tādēļ daudzās Īru ģimenēs jēdzienam „Jaunatne kustībā” ir pavisam cita nozīme. Šo bezdarba krīzi var atrisināt vienīgi, valstij veicot lielus ieguldījumus piemērotu darbavietu izveidošanā.

Derek Roland Clark (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Laikā, kad atbildīgie cilvēki un valdības taupa katru santīmu, Komisija ierosina lielākus izdevumus stratēģijas „Eiropa 2020” ietvaros — iniciatīvas „Jaunatne kustībā” karti, Eiropas kvalifikācijas apliecību, Eiropas vakanču uzraudzības līdzekli —, un to visu kultūras diplomātijas vārdā, lai mudinātu

jauniešus ceļot, kaut gan viņi to jau dara, pēc savas iniciatīvas ceļojot ar mugursomām apkārt pasaulei. Kāpēc mums vajadzīgi dārgi pasākumi tā sekmēšanai?

Runājot par Eiropas kultūras izplatīšanu — tā jāizplata pēc iespējas plašāk, jo, raugoties uz to, kurp dodas šī trakā ES, drīz pāri būs palikusi vairs vienīgi bezjēdzīga mantra: „Vienoti daudzveidībā”. Vai jūs nesaprotat, ka Eiropa nav viena valsts, bet gan plašs un krāšņs pievilcīgu un atšķirīgu, tomēr saskanīgu kultūras platformu gobelēns, un to saplūdināšana nozīmētu to pārvēršanu par pelēku un amorfu masu, tādējādi iznīcinot to, ko sakāties dievinām?

Neuzstājiet uz ES kultūru; dariet pieejamu itāļu, vācu, franču, nīderlandiešu, britu un pārējās kultūras visiem, kas vēlas tās baudīt, un pārējais notiks tāpēc vien.

Marielle Gallo (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungļi! Uzskatu, ka saistībā ar kultūras un mākslas vērtību digitalizāciju radies šāds jautājums: vai Eiropai ir lemts kļūt par Amerikas Savienoto Valstu un drīz arī jauno valstu patēriņa zemi, vai arī tā beidzot modīsies un ieguldīs līdzekļus informācijas, kultūras un ekonomiskā potenciāla attīstīšanā?

Protams, esmu pārliecināta, ka Eiropas kultūra ir bagāta un daudzveidīga, bet šodien es runāju konkurētspējas aspektā, un gribētu atmaskot kādu bezjēdzību un absurdu. Brīvi pieejami pakalpojumi, par ko daži cilvēki sapņo, piekļuve visam, nemaksājot neko, būtu bezjēdzība. Ja mēs izvēlētos šo virzienu, šajā nozarē ieguldījumu vairs nebūtu. Radošo profesiju pārstāvji un izgudrotāji nevarētu saņemt taisnīgu atlīdzību un pakāpeniski izzustu. Tāpēc ekonomikas modeļos, ko īstenošim tīmeklī pieejamajam kultūras mantojumam, nav paredzēti bezmaksas pakalpojumi.

Nodoklis, kas tiek piemērots nemateriālajām kultūras vērtībām, savukārt ir absurds no diviem aspektiem. Pirmkārt, rodas PVN kropļojums, kas atkarīgs no valsts, kurā pasākums tiek īstenots. Piemēram, Amerikas platformas kopš 1998. gada bauda moratoriju, kas veicinājis to fantastisko uzplaukumu. Otrkārt, notiek PVN likmju diskriminācija, kas ir nelabvēlīga digitālām precēm salīdzinājumā ar taustāmām precēm. Es domāju, ka mums šīs divas problēmas jārisina, izstrādājot tiesību aktus.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungļi! Arī es atzinīgi vērtēju šo debāšu sniegto iespēju spriest par četriem ziņojumiem, par ko balsosim rīta sēdes noslēgumā. Šajos ziņojumos, manuprāt, izklāstīti ļoti svarīgi jautājumi, lai mēģinātu rast risinājumu galvenajām problēmām Eiropas Savienībā; ziņojumos izklāstīts, kā risināt jautājumus par priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, jauniešu bezdarbu, ekonomisko krīzi un migrācijas kustībām.

Saistībā ar to es gribētu izteikt īsu komentāru par bērnu agrīno izglītību. Tāpat kā *Honeyball* kundze, es uzskatu, ka tas ir viens no jautājumiem, kam nav pievērsta nepieciešamā uzmanība. Mēs zinām, un to ik dienas apliecina aizvien vairāk pētījumu, ka agrīnā bērniībā notiek intensīvākā mūsu izziņas un emocionālo spēju attīstība. Šā iemesla dēļ visos pētījumos konstatēts, ka ieguldījumi pirmajos dzīves gados dod daudz labākus rezultātus nekā vēlākā posmā. Es uzskatu, ka ir laiks pievērst uzmanību ne tikai studijām universitātē vai arodmaģībām, kā esam darījuši līdz šim, bet arī bērnu agrīnai izglītīšanai.

Ļoti svarīgs man šķiet arī ziņojums „Jaunatne kustībā”, kura viens no galvenajiem mērķiem ir priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas jautājuma risināšana. Es uzskatu, ka šis jautājums pilnīgi noteikti ir saistīts ar jauniešu bezdarbu, kurš mūsu Savienībā procentuāli ir ļoti

augsts. Mums jāsniedz atbildes par nākotni šiem jauniešiem, kas ir Eiropas Savienības nākotne.

Atsaucoties uz ziņojumu par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās, noslēgumā es gribētu izcelt kultūras nozīmīgumu mūsu sadarbības politikā. Ir svarīgi rast labāku savstarpēju sapratni ar trešām valstīm, un šajā laikā, kad uz dienvidiem no mūsu robežām notiek apvērsumi, uzskatu, ka būtu prātīgi rast atbildi uz minētajiem jautājumiem.

Marietje Schaake (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! „Ja gribi zināt, kur ir elle, jautā māksliniekam, un, ja nevari atrast mākslinieku, zini, ka jau atrodies ellē.” Domāju, ka šis citāts, ko radījis kāds anonīms autors Sarajevā, rezumē to, cik māksla un kultūra ir svarīga ne tikai atvērtai sabiedrībai, bet arī mūsu attiecībām ar pārējo pasauli. Bosnija un Hercegovina ar tās galvaspilsētu Sarajevu ir viens no melnajiem caurumiem Eiropas kartē, un tā ir noticis mūsu vēstures dēļ. Tomēr tagad mums jāskatās nākotnē.

Sarajevas cilvēki ir iepazinuši elli tuvplānā, īpaši jau pilsētas aplenkuma laikā, un māksla un kultūra palīdzēja tās cilvēkiem izdzīvot. Orķestris mēģināja, kamēr pilsēta tika apšaudīta, un ziemas mākslas un kultūras festivāls turpinājās. Sarajeva ir pelnījusi Eiropas pavasari. Nākamā paaudze cieš no vēstures brūcēm, un mums kā eiropiešiem ir jāuzņemas attiecīga atbildība skatīties nākotnē kopā ar viņiem un iekļaut viņus Eiropas horizontā.

Es pilnībā atbalstu *Pack* kundzes iniciatīvu un gribu lūgt Parlamentu to atbalstīt un darīt visu, kas mūsu spēkos, lai izvirzītu Sarajevu par Eiropas kultūras galvaspilsētu. Es uzskatu, ka tad, ja mēs visi to gribēsim, tas noteikti būs iespējams, jo būtu ļoti žēl, ja birokrātija liktu šķēršļus mūsu iecerēm un veselajam saprātam.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Ļoti svarīgas ir tās *Schaake* kundzes ziņojuma daļas, kurās runāts par vajadzību palielināt Eiropas kaimiņvalstu jauniešu mobilitāti. Lai gan, no vienas puses, šķiet, ka Eiropas Savienības pārmerīga iesaistīšanās dalībvalstu kultūras pasākumos nav nepieciešama, no otras puses, es uzskatu, ka, ņemot vērā pašlaik Tunisijā notiekošo, kā arī ņemot vērā pirms diviem mēnešiem Baltkrievijā notiekošo, Eiropas Savienībai ir svarīgi ar savu kultūras vēstījumu un vēstījumu par demokrātiju un tiesiskumu uzrunāt kaimiņvalstu jauniešu eliti, kā arī atrast naudas līdzekļus jauniešu apmaiņai, kopīgam mācību laikam, ceļošanai, universitāšu dibināšanai un mācību programmu atbalstam. Tādas programmas tiek īstenotas dalībvalstīs, piemēram, Polijā, Varšavas universitātes Austrumeiropas studiju centrā. Tas ir jāuzskata par piemēru, un jāizsaka atzinība *Schaake* kundzei, kas mūs vada šajā virzienā. Bez tā mēs neko nespētu sasniegt.

Heinz K. Becker (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, apmeklētāji galerijā! Man ir liels gods, iespējams, vairs ne kā jauniešiem, bet joprojām kā jaunam šī Parlamenta deputātam, šeit uzstāties pirmo reizi.

Pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā”, kas ir stratēģijas „Eiropa 2020” programmas sastāvdaļa, es gribētu raksturot kā teicamu mērķi, lai sasniegtu lielāko iespējamo uzlabojumu jauniešu iekļūšanai darba tirgū, uzsverot divus galvenos aspektus. Līdztekus bērnu agrīnajai izglītīšanai, tās mērķis, pirmkārt, ir samazināt to personu skaitu, kas priekšlaicīgi pārtrauc mācības, un, otrkārt, palielināt absolventu skaitu. Vērā ņemamo ekonomikas krīzes izraisīto šķēršļu dēļ, kā arī, galvenokārt, strukturālo trūkumu dēļ daudzās (gandrīz visās) valstīs citos apgabalos, Eiropas Savienības dalībvalstīm ir pilnīgi citi priekšnosacījumi.

Kā piemēru minēšu savu dzimteni: Austrijā to personu skaits, kas priekšlaicīgi pārtrauc mācības, ir tikai 8,7 %, salīdzinājumā ar ES vidējo rādītāju, kas ir aptuveni 14 %, un noteikti

būtu vērts izpētīt Austrijas divkāršo arodizglītības sistēmu, kuru atbalsta sociālie partneri. Arī Vācija šajā jomā ir ļoti veiksmīga. Ņemsim to par paraugu! Tomēr arī Austrijai vajadzētu censties sasniegt paraugu attiecībā uz nepietiekamu skaitu augsti kvalificētu absolventu. Citās dalībvalstīs ir ievērojami lielāks kvalificētu augstskolas absolventu skaits, un mums jāpēta viņu sistēmas. Šajās jomās mēs varam daudz mācīties viens no otra.

Šie trūkumi ļoti skaidri norāda, ka nepieciešams rīkoties — mums ātri un efektīvi jāpārvar bezdibenis starp izglītības sistēmu un darba tirgu.

Noslēgumā es vēl gribētu pateikt sirsnīgu paldies *Pack* kundzei un atbalstīt viņu, sakot, ka Sarajeva kā Eiropas kultūras galvaspilsēta nebūtu izņēmums, bet gan nepieciešamība!

Priekšsēdētājs. – *Becker* kungs, es negribēju jūs pārtraukt, jo zinu, ka šī ir jūsu pirmā runa šajā Parlamentā, un es gribēju izrādīt jums atzinību. Ceru, ka nākotnē jūs ievērosiet noteikto laiku, tomēr jebkurā gadījumā es jums vēlu panākumus darbā kā deputātam mūsu vidū.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienībā ir valstis, kurās bezdarba līmenis sasniedz 20 %, bet jauniešu bezdarba līmenis pat 40 %. Tas nav tikai vienas valsts piemērs, daudzās valstīs vidējais jauniešu bezdarba līmenis ir divreiz lielāks nekā vidējais līmenis valstī.

Runājot par Eiropas integrāciju, kā arī par šeit apspriesto programmu un projektu nākotni, visiem šiem jauniešiem jājūtas kā eiropiešiem. Visiem šiem jauniešiem jārod sava nākotne Eiropas Savienības robežās. Tāpēc es noteikti uzskatu, ka, minot programmu „Jaunatne kustībā”, mums daudz vairāk būtu jārunā par to, kā nodrošināt jauniešiem piekļuvi darbavietām, un par to, kāda būs šo jauniešu nākotne Eiropas Savienībā.

Es uzskatu, ka risinājumi, kurus paredzam šīm problēmām, nav pietiekami piemēroti un mums daudz vairāk uzmanības jāvelta tam, kā katra dalībvalsts īsteno šeit apspriestos projektus un programmas. Es uzskatu, ka Eiropas Komisijas uzdevums ir iedrošināt dalībvalstis pienācīgi īstenot šīs programmas un apmierināt jauniešu vajadzības.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Priekšsēdētāja kungs! Ir tāds laiks, kad valstu kultūras atšķirības liek birokrātiem slēgt robežas, kā to nesen demonstrēja dāņi, un būvēt augstus mūrus, tādējādi dodot priekšroku konfliktu risināšanai ar ieročiem, nevis sapratni un līdzjutību. Laikā, kad mākslinieciskie sasniegumi kļūst par vienreiz lietojamām precēm un galveno peļņas gūšanas avotu un kad tiek radīti vareni globāli monopoli, kas diktē tendences un vērtības, ziņojums par Ārējās darbības dienesta kultūras dimensiju un kultūras nozīmi Eiropas Savienībā, vērtējot kopumā, ir vairāk nekā apsveicams.

Šajā ziņojumā izklāstīts, kādā veidā mūsu kopējais kultūras tēls un mazo valstu un Eiropas Savienības dalībvalstu mākslinieciskie sasniegumi, saskaroties ar citu valstu kultūrām, varētu paaugstināt mūsu publisko debašu standartus un pat atvieglot diplomātu un stratēģu grūto uzdevumu rast risinājumus neskaitāmām krīzēm gan savā zemē, gan ārpus tās. Neievērojot nekādus ierobežojumus, jaunie informācijas nesēji un jaunās tehnoloģijas paver milzīgas iespējas. Es būtu vēlējis, lai ziņojumā pāris vārdi būtu veltīti grāmatām, piemēram, iecerei, ka grāmatas nevajadzētu aplikt ar nodokli. Mēs varētu runāt par kultūras pārvaldību vai iespēju dot jaunu impulsu *Melina Mercouri* ierosmei par Eiropas kultūras galvaspilsētu. Dāmas un kungi, komisāres kundze, dosim Sarajevai iespēju!

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Bērnu agrīnās izglītošanas process ir viens no svarīgākajiem vecāku un valsts pienākumiem. Šajā kontekstā ir svarīgi un piemēroti minēt, ka rezolūcija uzsver agrīnu reģionālo un mazākumtautību valodu

mācīšanu. Īpaši svarīgi ir nodrošināt mācību procesu mātes valodā, jo zināms, ka bērns veiksmīgāk spēj uzkrāt zināšanas tajā valodā, kurā domā. Tāpēc nav pieļaujams, ka to mazākumtautību, skolās, kas ir valsts pamatiedzīvotāji, no pirmā vai otrā gada tiktu ieviesta izglītība citā valodā, kas nav mātes valoda; līdzīgu lēmumu nesen pieņēma Lietuvas parlaments. Poļi, kas dzīvo Lietuvā jau vairāk nekā septiņus gadsimtus, obligāto divvalodu mācību ieviešanu nepārprotami uztver kā diskrimināciju, kam jāpieliek punkts.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Man ļoti žēl par zemestrīces sekām jūsu valstī.

(SK) Es gribētu izteikt atzinību *Mary Honeyball* darbam pie ziņojuma par bērnu agrīno izglītošanu. Es dokumentā saskatu centienus atteikties no ideoloģiskiem aizspriedumiem un rast kompromisu visā politiskajā spektrā. Tas ir pareizi un atbilstoši, jo runa ir par ģimeni un bērna labklājību. Vecākiem ir galvenā atbildība par savu bērnu audzināšanu un izglītošanu. To apstiprina arī referentes atsauces uz pantiem Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un ANO Konvencijā par bērna tiesībām. Vecāku atbildība minēta arī Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā — vecākiem ir priekšrocību tiesības izvēlēties savu bērnu izglītības veidu.

Arī es uzskatu, ka ieguldījums izglītībā un bērnu agrīnajā izglītošanā veicinās labklājību nākotnē. Ir pierādījumi tam, ka bērni jau agrīnā vecumā attīstīta atbildības, sapratnes un sociālās uzvedības pamatprasmes. Ziņojums arī uzsver, ka rūpes par jauniešiem ir labākais veids, kā novērst nākotnē iespējamu nepilngadīgo noziedzību. Par šiem faktoriem es vairāk runāju ziņojumā, kas sagatavots kā ieguldījums cīņai pret nepilngadīgo noziedzību, pamatojoties uz dzimumu līdztiesības un vecāku atbildības politiku.

Tieši tāpat kā referente, arī es esmu pret mākslīgu sieviešu procentuālās attiecības palielināšanu darba tirgū. Daudzas mātes labāk izvēlētos rūpēties par saviem bērniem, nevis tiktu oficiāli nodarbinātas. Tomēr viņām nav izvēles brīvības, jo sabiedrība piešķir mazu, vai itin nekādu, vērtību sievietes darbam mājās un bērnu aprūpē. Iesniegtajā ziņojumā nav iekļauti ierosinājumi valstīm noteikt finansiālu atbildību mātēm par bērnu audzināšanu un izglītošanu vismaz proporcionāli valstu veiktajām iemaksām pirmsskolas iestāžu uzturēšanai. Ziņojums visumā ņemot ir pasākums pareizajā virzienā, un nākotnes sociālā attīstība piespiedīs mūs pievērst lielāku uzmanību šim jautājumam.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Iniciatīva „Jaunatne kustībā” orientējas uz jauniešu mobilitātes stiprināšanu, galvenokārt nodarbinātības labad. Tomēr ekonomikas krīzes laikos, kad tiek apšaubītas vērtības, jauniešu mobilitāte nevar tikt saistīta vienīgi ar bezdarba novēršanu. Eiropas Savienības vienotību apdraud konservatīvās tendences, un dažas no tām dzirdējām arī šorīt, tāpēc jauniešu mobilitāte var tikt izmantota kā nozīmīgs instruments Eiropas kohēzijas stiprināšanai. Tirgus vajadzības jāņem vērā kā sekundārs faktors.

Tomēr universitātēm jāsauglabā sava neatkarība un sabiedriskais raksturs, un to kursiem jāsauglabā akadēmiska un uz pētniecību balstīta ievirze. Augstākajai izglītībai Eiropas Savienībā nevajadzētu aprobežoties ar krīzes un uzticības trūkuma radīto modeļu atražošanu. Gluži pretēji, tai vajadzētu censties radīt jaunus sociālās kohēzijas un kolektivitātes standartus, kurus humanitārās zinātnes un uz tām balstītā Eiropas universitāšu klasifikācijas sistēma varētu attīstīt pareizajā virzienā.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, viesi! Eiropas kultūras daudzveidība ir nozīmīga prece, kas mums jāsauglabā un nākotnē pat jāattīsta. Lai

tas būtu iespējams, mums jāņem vērā digitālā laikmeta izaicinājumi ne tikai informācijas un zināšanu sabiedrībā, bet turklāt arī kultūras un radošajā nozarē.

Kultūras daudzveidība nav tikai ideāls, tā ir arī svarīgs ekonomikas faktors. Apmēram pieci miljoni cilvēku Eiropas Savienībā ir nodarbināti kultūras nozarē. Tas pielīdzināms aptuveni 2,5 % no visiem iedzīvotājiem. Kultūras nozare ir izaugsmes nozare, kas attīstās ātrāk nekā daudzas citas ekonomikas jomas. Informācijas un komunikāciju tehnoloģiju attīstību vienlīdz veicina gan kultūras nozares satura piedāvājums, gan arī tas, kā tehnoloģijas mainījušas un attīstījušas šī satura būtību un kvalitāti. Tāpēc kultūras un radošajām nozarēm vajadzīga sistēma, kurā tās varētu ilgtspējīgi attīstīties, saskaroties ar digitālā laikmeta izaicinājumiem. Mums vajadzīga moderna, pieejama un likumiski noteikta sistēma, kurā visi var attīstīties uz līdzīgiem pamatiem.

Kultūras un radošā nozare ir Eiropas dzinējspēks. Tāpēc mums jāpievērš šai jomai konkrēta uzmanība, tostarp arī attiecībā uz izglītību un mācībām. Mums jānodrošina jauniešiem kultūras un radošās prasmes, tostarp arī mūžizglītības jomā. Bet mums arī jāuzlabo savu radošo mākslinieku uzņēmējdarbības prasmes un jāsniedz viņiem pamatīgas informācijas nesēju lietotprasmes jauno tehnoloģiju jomā.

Mums jārada sistēma, kurā kultūras nozarē iesaistītie varētu saņemt garantētus iztikas līdzekļus. Tāpēc mums intensīvāk jāstrādā pie autortiesību, sociālās nodrošinājuma un intelektuālā īpašuma jautājumiem, kā arī, lai nodrošinātu brīvu pieeju informācijai un saturam un nepārtrauktu radošo un kultūras nozaru turpmāku attīstību digitālā vidē, un ļautu mums saglabāt kultūras daudzveidību un Eiropas kultūras mantojumu kā nozīmīgu un Eiropas Savienībai raksturīgu iezīmi.

Priekšsēdētājs. – *Verheyen* kundze, jūsu runas laikā tulki man norādīja, ka viņi nespēj jums izsekot. Es jūs nepārtraucu, jo man šķita sarežģīti to izdarīt, un es par to atvainojos tulkiem. Es gribu informēt deputātus, ka tiek mainīta sistēma, tāpēc brīdinājuma gaiss iedegsies nevis uz priekšsēdētāja paneļa, bet gan tā iedegsies uz paneļa ikvienam no jums jūsu runas laikā. Tādējādi jūs nekavējoties varēsiet redzēt, ja tulku komandas nespēs izsekot jūsu runai.

Barbara Matera (PPE). – (*IT*) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! „Dzīve ir skaista, mana mīļā. Paskaties ārā pa logu, un tā ir tava.” Šīs pirmās rindiņas no kāda vienkārša dzejoļa pierāda, cik lieliska ir dzīve, un atgādina mums, ka mēs esam atbildīgi par pasauli, ko ceļam mūsu bērniem. Iesniegtajā ziņojumā *Honeyball* kundze piedāvā savlaicīgu atgādinājumu, ka mūsu bērnu nākotne tiek veidota jau no pašiem pirmajiem viņu dzīves gadiem, kuros iestādēm jāuzņemas galvenais uzdevums attiecībā uz to, lai mūsu bērni izaugtu tādi, kā to vēlamies.

Esmu vienisprātis ar visiem ziņojumā iekļautajiem punktiem: ir svarīgi, lai dalībvalstis un Savienība uzņemtos atbildību par pasākumiem bērnu agrīnajai izglītošanai, bet tām arī jāuzņemas uzdevums, kas nevar tikt nodots tikai vecāku vai izglītības nozarē strādājošo rokās. Kā allaž uzsveru Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas sanāksmēs, nabadzībā dzīvojoši vecāki nozīmē to, ka arī bērni tiks audzināti nabadzībā. Bērniem ir tiesības saņemt palīdzību un pakalpojumus no dalībvalstīm un Savienības. Ja vēlamies pārvarēt nabadzību, sociālo atstumtību un analfabētismu, mums jāatbalsta mūsu bērni jau no viņu pirmajiem soļiem.

Lai to panāktu, mums jāiegulda aprūpē un izglītībā jau no agrīnas bērnības un jāuzrauga nodrošinātie pakalpojumi un to sniedzēju lietpratība. Izglītībai jābūt pieejamai visiem

bērniem neatkarīgi no viņu sociālās izcelšanās, un mums jānodrošina, lai šī iespēja būtu pieejama arī tiem bērniem, kas meklē patvērumu, bēgļiem, un visiem tiem, kuriem kaut vai īslaicīgi ir atļauja uzturēties Savienībā.

Honeyball kundze uzsver labākās prakses izpēti un apmaiņu, struktūrfondu un programmu, piemēram, *Comenius* gudru izmantošanu un, visbeidzot, vajadzību valstīm atgūt savu nozīmīgo uzdevumu bērnu agrīnajā izglītošanā, lai nodrošinātu gudras, iekļaujošas un ilgtspējīgas izaugsmes mērķu sasniegšanu.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Ziņojums par bērnu agrīno izglītošanu nav un nevar būt mēģinājums panākt vienotu risinājumu šajā ārkārtīgi individuālajā jautājumā. Tomēr es to uzskatu par nozīmīgu ieguldījumu debatēs par kopējiem Eiropas mērķiem un vērtībām pirmsskolas izglītībā. Pētījumi šajā jomā uzsver nozīmīgo pirmsskolas aprūpes uzdevumu bērna veselīgā attīstībā un tā turpmākā integrācijā sabiedrībā. Šķiet, ka pirmsskolas izglītībai ir labvēlīga ietekme arī uz turpmāko bērna izglītību, un ieguldījumi bērna agrīnajā izglītošanā šā vārda plašākajā nozīmē ir efektīvāki nekā jebkura vēlāka iejaukšanās. Tāpēc mūsu interesēs ir atbalstīt šāda veida izglītību, lai, cita starpā, arī sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un palielinātu iedzīvotāju skaitu ar augstas kvalifikācijas universitātes izglītību, vienlaicīgi samazinot to cilvēku īpatsvaru, kuri mācības nepabeidz. Augstas kvalitātes pirmsskolas izglītība var mūs tuvināt šiem mērķiem, iespējams, pat vairāk, nekā pašlaik esam gatavi atzīt.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu pateikties *Honeyball* kundzei par ieguldīto darbu. Tam, lai visiem bērniem jau agrīnā bērnībā tiktu nodrošināta piekļuve izglītībai un atbalsta sistēmai, vajadzētu kļūt par tiesībām gan vecākiem, īpaši jau mātēm, gan galvenokārt jau pašiem bērniem, jo tas nozīmētu, ka viņi var likt stabilus pamatus savai izglītībai, saņemt atbalstu sociālajā integrācijā un personīgajā attīstībā un gūt labākas iespējas atrast darbavietu, kad kļūs pieauguši.

Vispārīgāk runājot — kā jau atkārtējuši citi deputāti — Komisijas paziņojumā par ES stratēģiju par bērnu tiesībām minēts, ka 2009. gadā vairāk nekā 6 miljoni jauniešu pameta skolu sistēmu, tikko pabeiguši zemākā līmeņa vidējo izglītību, un 17,4 % no tiem nebija tikuši tālāk par pamatzglītības pirmo posmu. Šie skaitļi ir satraucoši un liek domāt par to, ka skola un izglītības sistēma bieži vien tiek pamesta novārtā un nesaņem tai vajadzīgos ieguldījumus.

Ieguldījums izglītības kvalitātē jau no pirmajiem dzīves gadiem, ir ne tikai būtisks sākumpunkts bērna izziņas, maņu un motoriskajai attīstībai, bet arī priekšnosacījums, lai veidotu iekļaujošu sabiedrību, kas piedāvātu daudz iespēju turpmākām paaudzēm.

Turklāt pirmsskolas izglītības iestāžu un citu agrīnās bērnības iestāžu kvalitātes uzlabošana, kā noteikts Barselonas Eiropadomes sanāksmes secinājumos izvirzītajos mērķos, ļauj strādājošajiem vecākiem līdzsvarot mājas dzīvi un darbu. Diemžēl statistika norāda uz to, ka daudzām dalībvalstīm vēl tāls ceļš ejams, līdz tās sasniegs šos mērķus.

Nessa Childers (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Iniciatīvā „Jaunatne kustībā” ir daudz iedrošinošu ierosmju. Tostarp īpaši jāizceļ plāns izveidot aizdevumu struktūru Eiropas studentiem, Eiropas jauniešu nodarbinātības garantija, lai nodrošinātu, ka visi jaunieši tiek vai nu iesaistīti mācībās, vai sāk strādāt četru mēnešu laikā pēc skolas pabeigšanas, kā arī nesen izziņotais plāns „Jaunatne darbā”, kas radīts, lai veidotu kontaktus starp jauniešiem un uzņēmējdarbību.

Tomēr es jūtu vajadzību izteikt brīdinājumu. ES valstis 2010. gadā izpildīja tikai vienu no pieciem izglītībai noteiktajiem kritērijiem, un tas nerunā par labu stratēģijai „Eiropa 2020”. Ja iniciatīva „Jaunatne kustībā” vēlas gūt labākus panākumus, šā Parlamenta deputātiem savos vēlēšanu apgabalos ir cieši jāuzrauga tās ieviešana un progress.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodienas apspriede ir viena no svarīgākajām un nozīmīgākajām apspriedēm Eiropas Parlamentā. Tā attiecas uz visu kultūras un izglītības nozari, tātad uz mūsu plašās Eiropas mājas pamatiem. Mums tas jāatceras un jānovērtē šīs apspriedes īpašā nozīme, ņemot vērā, ka ne viss mums ir dots mūžīgi. Mums jāzina, ka tam, lai šī milzīgā Eiropas māja būtu stipra, jāliek stabili pamati, un tai jāiztur jebkura turpmāk iespējamā krīze un, iespējams, arī lielas pārmaiņas, kuras nevar izslēgt un kas var mūs sagaidīt.

Tāpēc es gribēju pateikties visiem referentiem par ļoti labajiem ziņojumiem un, īpaši, Zver kungam un Honeyball kundzei, jo pirmoreiz mēģinām vispusīgi apsvērt izglītību. Mēs gribam sniegt visiem mūsu bērniem izcilas un plašas spējas, no agrīnas bērnības līdz pat terciārajai izglītībai. Ja gribam, lai Eiropas sabiedrība būtu mobila un jaunieši — atklāti, jutīgi un kompetenti, jau šodien mums atbildīgi jārisina izglītības jautājums jo, galu galā, pašreizējie rādītāji ir satraucoši zemi. Vienai trešajai daļai Eiropas iedzīvotāju nav nekādas profesionālās kvalifikācijas.

Runājot par kultūras nozīmi, es gribētu pateikties komisāres kundzei par informāciju, ka Eiropas Ārējās darbības dienestam būs vēstnieki un kultūras atašeji visās pasaules valstīs. Es gribētu pateikties Sanchez-Schmid kundzei, jo atbalsts kultūrai galvenokārt nozīmē atbalstu ar to saistītajai uzņēmējdarbībai, bet jo īpaši tas nozīmē atbalstu iekšējam kultūras aspektam. Tāpēc kultūras pasākumiem jāsniedz administratīvais atbalsts, jāmazina administratīvo sistēmu birokrātija, kā arī jāsniedz atbalsts finansējuma piesaistīšanā, kuru varētu arī saņemt no Savienības līdzekļiem. Šī ir mūsu kopīgā misija, un tādēļ noslēgumā es gribētu lūgt komisāres kundzei atstāt šo nopietno un nozīmīgo apspriedi Padomei, kura šodien nav pārstāvēta, lai Padomes forumā arī būtu iespējams apspriest šos Eiropai svarīgos uzdevumus.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Kā ēnu referente Reģionālās attīstības komitejā ziņojumam par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu, es uzskatu, ka ir svarīgi atzīt kultūras un radošās nozares kā līdzekli vietējai un reģionālajai attīstībai. Daudzi rajoni joprojām atpaliek — par vienu no iemesliem ir minama arī krīze —, un kultūras un radošie projekti noteikti palīdzētu radīt darbavietas un ļautu šiem reģioniem kļūt konkurētspējīgiem.

Dalībvalstīm, reģioniem un vietējām iestādēm ir svarīgi pēc iespējas piemērotāk izmantot ES programmas, kas atbalsta kultūru un radošumu, politisko kohēziju, strukturālo politiku un citas jomas. Finansējuma iespēju noteikšana ir svarīga kultūras un radošajām nozarēm. Finansējums ir lielākais šķērslis daudzu uzņēmumu izaugsmei. Tāpēc ir svarīgi kultūras un radošajās nozarēs iekļaut arī privāto kapitālu un valsts un privāto partnerību, kā jau minējusi referente, un uzsvērt sponsorēšanas nozīmi. Es atbalstu šo rezolūcijas priekšlikumu.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Ir lieliski, ka šorīt apspriežam šo svarīgo jautājumu, un tas pierāda, cik nopietni attiecamies pret kultūras un izglītības jautājumiem.

Kultūra un izglītība ietver patiesas vērtības. Abām ir milzīga nozīme vienotas Eiropas radīšanā un ekonomikas attīstībā, mums virzoties uz priekšu. Iniciatīvas, par kurām šeit šorīt runājam, atvieglo šo procesu.

„Jaunatne kustībā” ir brīnišķīga iniciatīva. Daudzi ir jau no tās daudz ieguvuši un iegūs arī nākotnē, bet ir kāda būtiska lieta — savstarpēja kvalifikāciju un diplomu atzīšana visās dalībvalstīs. Tas atvieglotu plašāku pārvietošanos, kā arī paaugstinātu standartus katrā no iestādēm.

Man arī jāsaka — *mea culpa* —, ka tikai nesen esmu sācis atzīt bērnu agrīno izglītību. Kā daudzi citi, arī es uzskatīju, ka tās pamatā ir bērnu uzraudzības pakalpojums, bet tagad es zinu, ka tas ir pats labākais ieguldījums un nodrošina labāko ieguldījuma atdevi visu līmeņu izglītībā. Protams, tas sasauca ar kādu senu īru sakāmvārdu: „labs sākums ir puse no panākuma”, un to var izdarīt jau agrīnā bērnībā.

Es gribētu arī uzsvērt intelektuālā īpašuma tiesību nozīmību, īpaši jau aktieriem. Daudzi no viņiem dzīvo ļoti trūcīgi, un viņi ir pelnījuši gūt labumu no sava talanta, un to var paveikt, aizsargājot intelektuālā īpašuma tiesības tiešsaistes un ārlinijas vidē.

Es gribu arī izteikties par sportu, apgalvojot, ka arī tas ir ļoti svarīga kultūras un izglītības sastāvdaļa. Esmu aicinājis veidot Eiropas iedzīvotāju sporta svētkus. Ja mēs to darīsim, savā ziņā atzīsim sportu par mūsu kultūras sastāvdaļu.

Noslēgumā gribētu piebilst, ka pagājušajā gadā es viesojos Manheimā. Tur zem viena jumta atrodas mūzikas skola, kurā apvienota producēšana, izpildītājmāksla, izglītība, instrumentu izgatavošana u. c. To varētu ņemt par piemēru citās vietās.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet arī man teikt atbalsta vārdus Lorkas iedzīvotājiem Spānijā, kurus skārusi šī dabas katastrofa. Šī zeme daudzkārt izrādījusi savu atbalstu, un tā spēs novērtēt šodien pausto Eiropas Parlamenta atbalstu.

Komisāres kundze, 1989. gadā toreizējais Komisijas priekšsēdētājs *Jacques Delors* izteicās, ka izglītībai un kultūrai jāklūst par Eiropas dvēseli. Mēs tagad zinām, ka tā ir ne tikai Eiropas dvēsele, bet arī sirds un muskuļi. Eiropas Savienība būs vāja bez vienlīdzīgām iespējām, kas uzlabo visu bērnu un Eiropas jauniešu iespējas, bez sociālās kohēzijas, kas nodrošina izglītību, bez iespējas konkurēt, kas ļauj izplatīt zināšanas visiem iedzīvotājiem. Tomēr, ja būs viss minētais un vēl kultūra, tā būs uzmanības cienīga visā pasaulē.

Emine Bozkurt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! 2014. gadā paies 100 gadi kopš erhercoga Franča Ferdinanda slepkavības, kas aizsāka Pirmo pasaules karu. Bosnijā un Hercegovinā arī 20. gadsimta 90. gados notika asiņains karš. Ir svarīgi atzīmēt šos traģiskos notikumus, kas izraisīja daudzas nāves, ciešanas, šķelšanos un šausmas, bet vēl svarīgāk ir atzīmēt un svinēt pašreizējo Eiropas vienotību un mieru.

Sarajeva ir pilsēta, kas, par spīti visam notikušajam, saglabājusi savu multikulturālo garu un spēku. Lai to atzītu, spēcīgs simbolisks žests būtu Sarajevas iecelšana par Eiropas Kultūras galvaspilsētu 2014. gadā; tas no jauna apstiprinātu Eiropas miera un stabilitātes vēstījumu. Būtu žēl zaudēt šo vēsturisko impulsu, ievērojot noteikumus. Tikai iepazīstoties ar savu pagātni, mēs varam atzīt savu vēsturi un izaicināt to, lai varētu atvērti skatīties nākotnē, tāpēc, lūdzu, dodiet Sarajevai tādu iespēju.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Novecojošajai Eiropai ir būtiski, lai visi tās jaunieši pēc iespējas labāk izmantotu savus talantus un būtu veiksmīgi darba tirgū. Tam nepieciešama izglītība, kas jau agrīnā bērnībā tiecas līdzsvarot iespēju nevienlīdzību; kas īpašu uzmanību pievērš izglītības nodrošināšanai, arodmācībām un nodarbinātības

iespējām ikvienam jaunietim neatkarīgi no viņa finansiālās situācijas, sociālās un etniskās izcelsmes, invaliditātes vai, iespējams, citām veselības problēmām.

Stratēģijas „Eiropa 2020” mērķis ir paaugstināt terciārās izglītības līmeni līdz 40 % un samazināt mācības priekšlaicīgi pārtraukušo jauniešu skaitu līdz 10 %. Lai sasniegtu šo mērķi, ikvienai dalībvalstij jācenšas iet šajā virzienā. Ir vietas, kur pašlaik redzam tieši pretējas tendences: vecuma ierobežojuma samazināšanu obligātajai izglītībai un valsts finansēto augstākās izglītības iestāžu skaita samazināšanu.

Eiropas turpmāku ilgtspējīgu izaugsmi un inovatīvo kapacitāti var nodrošināt tikai tad, ja ikviens pieliks savas pūles un visas valstis dosies pa vienu ceļu.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Arī es, protams, gribētu izteikt savu atbalstu Lorkas iedzīvotājiem.

Šajās debatēs par izglītību es gribētu atkārtot kādu svarīgu jautājumu: vajadzību iekļaut vidusskolas mācību kursā arī kādu īpašu priekšmetu, kurā mācītu Eiropas Savienības vēsturi, mērķus un darbību.

Par šo tematu es jau runāju iepriekšējā savu pilnvaru laikā, plenārsēdē pēc neveiksmīgā referenduma par Konstitucionālo līgumu. Par laimi 13. punktā šā Parlamenta pagājušajā gada septembrī apstiprinātajā *Løkkegaard* kunga ziņojumā par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem tika atbalstīta šāda priekšmeta ieviešana. Es pats saistībā ar to iesniedzu grozījumu.

Nesen Spānijā, Valensijas federālā pārvalde nolēma nākamajā akadēmiskajā gadā iekļaut šādu priekšmetu. Tā ir iniciatīva, kurai sekot vajadzētu arī citiem reģioniem un valstīm. Es saprotu, ka Komisija, protams, atbalsta un uzteic šāda veida iniciatīvas.

Dāmas un kungi, mēs vērtējam vienīgi, mēs novērtējam vienīgi...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! „Jaunatne kustībā” ir viena no stratēģijas „Eiropa 2020” nozīmīgākajām iniciatīvām. Mums jāveicina ekonomikas izaugsme, balstoties uz modernajām tehnoloģijām, kuras var radīt tikai izglītoti cilvēki. Mums jāsniedz piemērots atbalsts bērniem un jauniešiem. Svešvalodu mācīšana, sports un kultūras pasākumi, brīvprātīgais darbs un jauniešu apmaiņa — šīm programmām jābūt pieejamām bērniem un jauniešiem visos Eiropas Savienības reģionos.

Mums jāveic uzlabojumi izglītības standartos un jāmazina atšķirības visos izglītības līmeņos no bērnudārza līdz universitātei ikvienā Eiropas Savienības reģionā. Pēc profesora *Jacek Kochanowicz* domām sadarbības spējas trūkums ir viena no lielākajām Polijas un Eiropas Savienības attīstības problēmām — arī tas mums jāmaina. Cilvēku kapitāls rodas, pateicoties izglītībai, un sociālais kapitāls — cilvēku savstarpējai uzticībai. Ieguldot izglītības un kultūras programmās...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, mums jāskatās uz plašāku šo debašu kontekstu. Smalkie vārdi, ko šeit dzirdam par kultūras un izglītības nozīmīgumu, jāsalīdzina ar faktisko situāciju. Krass samazinājums ir neapstrīdama faktiskā situācija šajās jomās; valsts atkāpjas, apdraudot savu sociālo lomu, tādējādi radot saasinātu

nevienlīdzību piekļuvē izglītībai, zināšanām un kultūrai. Tādēļ tiek vairota un padziļināta sociālā nevienlīdzība.

Būtībā dalībvalstīs, piemēram, Portugālē, tūkstošiem skolu tiek slēgtas, tūkstošiem skolotāju paliek bez darba vai bez nodrošināta darba, hroniski trūkst finansējuma valsts augstākās izglītības sistēmā un tiek palielinātas šo iestāžu mācību maksas. Faktiskā situācija ir tāda, ka budžeti kultūrai tiek samazināti līdz nabadzības līmenim.

Tāpēc neignorēsim faktisko situāciju, ka steidzami ir nepieciešams finansējums: jo īpaši tad, ja tiks īstenots apkaunojošais un tumsonīgais Starptautiskā Valūtas fonda (SVF), Eiropas Centrālās bankas (ECB) un Eiropas Komisijas intervences plāns.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu izteikt savu līdzjūtību jūsu tautiešiem; mēs skatāmies uz Spāniju kā uz draugiem, un jūtam līdzī visam, kas tur notiek. Ziņojums „Jaunatne kustībā” ir viena no svarīgākajām stratēģijā „Eiropa 2020” iekļautajām iniciatīvām, lai veicinātu un nodrošinātu vairāk izglītības un mācību iespēju jauniešiem, un atvieglotu pāreju no izglītības posma uz darba tirgu. Izglītība, mūžizglītība, inovācijas un kultūra noteikti var tuvināt progresu. Grieķiem ir kāds sakāmvārds, kurš apgalvo, ka „galvas rada kapitālu, nevis otrādi”, tāpēc mums jānosaka, jāuzsver un jāattīsta mūsu jauniešu prasmes un spējas, ko varam darīt tikai tad, ja nodrošināsim to, lai viņi varētu atrast darbu, saglabājot savu kvalifikāciju un prasmes.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Šie ziņojumi labākajā gadījumā ir pārpilni paradoksiem, un sliktākajā gadījumā — liekulības pilni.

Tie atzinīgi runā par daudzveidību, bet tie atzinīgi vērtē daudzveidības izskaušanu dalībvalstīs. Veicinot daudzveidību dalībvalstīs, tie veicina neseno jaunpienācēju kultūras, ko nekādā gadījumā nevar uzskatīt par eiropiskām. Iedzīvotāju struktūrai mainoties, tas pats notiks arī ar viņu kultūrām. Valsts pamatiedzīvotāju kultūras tiks aizvietotas un pazaudētas. Tie runā par izteiksmes brīvību, bet ir pārliecināti tikai gadījumos, kad izsaka neiecietību tiem, kuriem nepiekrīt.

Tie vēlas veicināt tikai tās kultūras vērtības, kuras atbalsta; tās, kuras saskan ar tā dēvētajām „eiropiešu” vērtībām. Politiskajā jomā mēs šajā otrdienā redzējam šā Parlamenta attieksmi pret vārda brīvību, kad tas balsoja par Parlamenta deputāta izdošanu paraugprāvai Francijā par domu noziegumu, nemaz nedodot viņam iespēju aizstāvēties.

Damien Abad (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pašreizējā Eiropas jauniešu situācija ir ļoti satraucoša, jo, kā jau jūs zināt, bez darba ir pieci miljoni jauniešu.

Šodien esmu gandarīts par Eiropas Komisijas ambiciozo vēlmi demokratizēt jauniešu piekļuvi Eiropā. Tomēr uzskatu, ka mums jāsniedz pāri programmai „Jaunatne kustībā” un, galvenokārt, jāizvairās no mānīgās vēlmes, lai ikviens jaunietis mācītos universitātē. Mums jādomā par visām jauniešu grupām, ietverot tās, kuras atrodas vistālāk no Eiropas Savienības un, protams, jo īpaši par mācekļiem. Šajā jautājumā es uzskatu, ka mums steidzami jāievieš īsta mobilitātes programma šīm mērķgrupām, papildus *Leonardo* programmai. Es uzskatu, ka *Erasmus* vārds un *Erasmus* zīmols būtu jāizmanto visām programmām to dažādajās izpausmēs, jo īpaši programmām mācekļiem, lai mums būtu nepieciešamā godkāre sasniegt savus mērķus.

Otrais jautājums ir par finansējumu. Mums jāiegulda finanšu līdzekļi, jo, kā jau uzsvēra daudzi no jums, jaunatnei un izglītībai jābūt Savienības nākotnes augstākajai prioritātei.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Šī ir iespēja uzņemties neparastas saistības attiecībā uz jauniešu sociālo mobilitāti un izšķirošas saistības apmācīt paaudzi ar atvērtu skatu uz pasauli; paaudzi ar prasmēm, kas ar savu pasaules skatījumu un domāšanu spēs dot ieguldījumu sava reģiona attīstībā un Eiropas progresā. Ja visiem eiropiešiem būs studiju, prakses vai darba pieredze citā valstī, viņi ne tikai iegūs vairāk prasmju, lielāku neatkarību un labāku redzējumu, bet, galvenokārt, iegūs arī milzīgu pievienoto vērtību no saskarsmes ar citiem Eiropas jauniešiem un dalīsies ar tiem pieredzē.

Vairāk nekā jebkad Eiropai vajadzīga tāda eiropiešu paaudze, kas pazīst un uzticas viens otram, kas pazīst un uzticas Eiropai, lai virzītu šo projektu uz priekšu. Tāpēc ļaujiet piedalīties ikvienam līdz pat Fažagrandžei Azoru Salās, kas ir Eiropas tālākais rietumu punkts. Mums jānodrošina, lai neviens netiktu izslēgts finansiālu apsvērumu dēļ.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Ziņojums par bērnu agrīno izglītošanu iekļauj arī atsauci uz darba pieredzes pieeju nabadzīgāku ģimeņu bērnu izglītošanā. Referents kā augstākā riska grupu izceļ bērnus no romu ģimenēm, kam ir ļoti neliela piekļuve bērnu agrīnajai izglītošanai.

Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis radītu īpašus noteikumus tādu bērnu agrīnajai izglītošanai, kuru ģimenes dažādu iemeslu dēļ viņus nenodrošina ar pietiekamu materiālo un ģimenes atbalstu, kas ļautu viņiem bez lielām problēmām piedalīties standarta izglītības sistēmā. Tomēr īpašā aprūpe bērniem no lielākajām riska grupām jānodrošina ļoti iejūtīgā veidā, lai izvairītos no šo bērnu vai ģimeņu apkaunošanas, kas palielinātu viņu sociālās atstumtības risku.

Tāpēc mums sistemātiski jāmaina un jāuzlabo īpašās aprūpes mehānismi šiem bērniem, lai mēs varam veiksmīgi integrēt pēc iespējas vairāk bērnu no sabiedrības riska grupām.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pirmie trīs gadi bērna dzīvē ir izšķiroši smadzeņu attīstībā un valodu mācībās. Bez konkrēta valodu apguves līmeņa turpmāka mācīšanās reti kad ir iespējama, jo valodas trūkumu lielākā vecumā var pārvarēt tikai ar lielām grūtībām.

Šajā ziņojumā minēts, ka lielākā daļa imigrantu bērnu ES ir izglītoti bez atbilstošām valodu zināšanām. Vienlaicīgi ziņojumā arī atzīts, ka migrantu ģimenes un mazākumtautības, piemēram, romi, daudz mazāk nekā citas ģimenes izmanto piedāvātās bērnu agrīnās izglītošanas iespējas. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu skolu līmenis turpina kristies, jo tik daudz bērnu vienkārši nesaprot viņiem mācīto. Citiem vārdiem sakot, ikvienam bērnam — no migrantu ģimenes vai nē — brīdī, kad viņš iestājas skolā, valsts valoda ir jāpārvalda tajā līmenī, kas ļautu viņam tajā mācīties.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Darbs pie tādas Eiropas bērnu agrīnās izglītošanas sistēmas izveidošanas, kas balstīta uz kopīgiem mērķiem un vērtībām, ved mūs pareizā virzienā uz izglītības sistēmu saskaņošanu. Stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanas kontekstā ir ārkārtīgi svarīgi uzsvērt pirmo dzīves gadu nozīmību cilvēka turpmākā attīstībā un dabisko potenciālu agrīnā bērnībā. Manuprāt, temats, kuru apspriežam, ir īpaši atbilstošs pašreizējai situācijai. Manā valstī pagājušajā mēnesī spēkā stājās jauns likums par aprūpes veidu bērniem līdz trīs gadu vecumam. Jaunais likums paplašina bērnu aprūpes iestāžu loku un nosaka vairākus jaunus bērnu aprūpes veidus: bērnu klubi, dienas aprūpētāji, sertificētas aukles un darbavietu bērnudārzi. Šīs izmaiņas paredzētas, lai nodrošinātu labvēlīgus apstākļus bērna piemērotai attīstībai. Izglītības iespēju daudzveidība ļauj veicināt un stimulēt šo attīstību visās jomās, izmantojot bērna

dabisko potenciālu. Darbavietu bērnodārzu atvēršana ļautu vecākiem vieglāk atgriezties darba tirgū pēc ilgāka pārtraukuma.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Evelyn Regner (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Atsaucoties uz iniciatīvu „Jaunatne kustībā”, mēs runājam par naudas līdzekļiem, bet, galvenokārt, mēs runājam par nākotni. Inovācija, radošums un nodarbinātība ir temati, kas mums visiem ir patiešām svarīgi Eiropas Savienībā. Ir labi, ka Komisija ir vērsusi uzmanību uz izšķirošo brīdi — iekļūšanu darba tirgū, un arī es uz to gribētu orientēties. Pašreiz jaunieši saskaras ar sliktiem darba apstākļiem prakses vietās, pat ar izmantošanu. Un, protams, ieejot darba tirgū, visiem uz lūpām ir jautājums: „Vai es patiešām esmu vajadzīgs?”, jo bezdarba līmenis ir patiešām augsts.

Tas patiešām ir mans galvenais temats, tāpēc es aicinu komisāres kundzi saglabāt šo virzību un orientēties uz to arī nākotnē, lai arī prakses vietām varētu noteikt sava veida nolikumu, kas paredzētu noteikumus pret izmantošanu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu izteikt Komisijas līdzjūtību un solidaritāti Lorkas un tās apkārtnes iedzīvotājiem. Bērniībā es piedzīvoju spēcīgu zemestrīci savā dzimtajā pilsētā un zinu, cik šausmīga ir šāda pieredze.

Kā eiropiešiem mums nevajadzētu samierināties ar situāciju Eiropas izglītības sistēmā. Mēs nedrīkstam pieņemt, ka ikkatrs septītais jauniešs pamet skolu bez prasmēm un kvalifikācijas, kas viņam vai viņai nepieciešamas, lai atrastu darbu un dzīvotu pilnasinīgu dzīvi. Es arī nevaru pieņemt to, ka ikkatrs piektais bērns nemāk pienācīgi lasīt.

Mums patiešām jāvērs visā uzmanība uz savām izglītības sistēmām. Mums tās jāstiprina, stiprinot mobilitātes programmas, jo, izmantojot mobilitāti, bērni, studenti, darba ņēmēji un brīvprātīgie var iegūt starpnozaru prasmes, ko nav iespējams iegūt formālajā izglītībā. Es uzskatu, ka budžetu samazināšana izglītībai ir ļoti tuvredzīga politika. Es vēlreiz lūgšu dalībvalstis un valdības to nedarīt, jo īpaši krīzes laikā, tā kā tam būs ļoti nelabvēlīgas atskaņas nākotnē. Mums jāstrādā kopā, lai nodrošinātu to, ka nākamajā daudzgažu finanšu shēmā finansējums izglītībai un mobilitātei ir lielāks nekā pašlaik, jo tieši tas ir vajadzīgs, lai izietu no krīzes un nodrošinātu savām tautām jēgpilnu dzīvi.

Kāds godājams deputāts minēja atsauci uz subsidiaritāti. Es apliecināšu, ka visa mūsu politika un visi mūsu ieteikumi attiecībā uz izglītību un kultūru pilnībā atbalsta subsidiaritātes principus un ir atbilstīgi tiem. Mēs dalībvalstīm neko nediktējam. Mēs vienkārši izstrādājam ieteikumus dalībvalstīm. Mēs tām nodrošinām platformu, uz kuras kopā strādāt, dalīties labajā praksē un mācīties vienai no otras.

Kultūras un radošās nozares ir svarīgas, kā jau minēja daudzi no jums, kā attīstības un darbavietu izveidošanas dzinējspēks. Tomēr atcerēsimies, ka šīm radošajām un kultūras nozarēm piemīt arī vērtība *per se*. Radošums un kultūra ir Eiropas Savienības vērtības, kuras esam stiprinājuši un kuras mums jāuztur. Analizējot no visām šajā jautājumā ieinteresētajām pusēm iegūto ieguldījumu, kā arī pēc sabiedriskās apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm, mēs gatavojamies izstrādāt ieteikumus attiecībā uz to, kā mums vajadzētu stiprināt un atbalstīt kultūras un radošās nozares, lai tās attīstītos un gūtu tādas rezultātus, kādus no tām sagaidām.

Attiecībā uz kultūras ārējo nozīmi — kultūru mūsu ārējās attiecībās — uzskatu, ka mums ir atbildība to darīt. Neaizmirsīsim, ka mēs visi esam parakstījuši un pieņēmuši UNESCO

Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidību. Mums jāstrādā ar visām valstīm, kas ratificējušas šo konvenciju, lai nodrošinātu tās īstenošanu. Ļaujiet man uzsvērt, ka šāda kultūras apmaiņa ar ārpusauli būs lietderīga ne tikai viņiem, bet arī mums, jo mēs stiprinām pasaulē mūsu kultūru, mūsu zināšanas un mūsu vērtības.

Noslēgumā teikšu, ka esmu ņēmusi vērā jūsu pausto spēcīgo atbalstu tam, lai Sarajeva kļūtu par Kultūras galvaspilsētu 2014. gadā.

Milan Zver, *referents.* – (SL) Priekšsēdētāja kungs! Paldies, ka esat vadījis šīs debates ar pietiekami lielu demokrātiju un augstsirdību, ļaujot piedalīties tik daudziem maniem kolēģiem. Šīs debates, pirmkārt, bijušas kvalitatīvas, un tās vērsušas uzmanību uz šādu jautājumu: mēs gribam stiprināt un saglabāt savas pašreizējās mobilitātes programmas, kas ir mūžizglītības un programmas „Jaunatne kustībā” sastāvdaļa. Mēs vēstām dalībvalstīm, ka tām jāpievērš lielāka uzmanība un arī jāiegulda vairāk naudas līdzekļu uz jaunatni vērsta politikā, kas ietver vairākas nozares. Mēs arī vēlamies, lai šīs debates sniegtu turpmāku labumu; mēs vēlamies, lai dalībvalstis turpinātu reformēt savas izglītības sistēmas un sociālo politiku, tāpat arī tirgu un tamlīdzīgi.

Es gribētu atbildēt uz vienu no iebildumiem, kas tika pausts debašu laikā. Iniciatīvas „Jaunatne kustībā” dokumentā ne īpaši daudz izklāstīta tirgus nozīmība; patiesībā mēs vēlējamies vispār izvairīties no šī jautājuma, bet vairākās vietās esam uzsvēruši, ka izglītības sistēmām ir jāpielāgojas sabiedrības un ekonomikas vajadzībām, un tieši šis lielais atvars, šī plaisa ir pēc iespējas jāsamazina, dodot jauniešiem iespēju iekļūt darba tirgū, saskaroties ar pēc iespējas mazāk šķēršļiem. Interesanti, ka tieši to jaunatnes organizācijas uzsvēra ziņojuma sagatavošanas laikā.

Nobeigumā es gribētu īsumā uzsvērt šādu lietu: izmantosim to labvēlīgo gaisotni, kas ir mums šeit, Eiropas demokrātijas templī Eiropas Parlamentā, kā arī Eiropas Komisijā, un darīsim visu, lai nodrošinātu to, lai šis ziņojums nepaliktu tukši vārdi vien.

Mary Honeyball, *referente.* – Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties visiem par lietderīgo un konstruktīvo veidu, kā šodien esam izturējušies šajās debates. Lielākais vairākums, ar vienu vai diviem vērā ņemamiem izņēmumiem, atbalstīja manu ziņojumu par bērnu agrīno izglītošanu, kā arī citus ziņojumus, par kuriem šodien debatējam. Es domāju, ka mēs patiešām esam izteikuši skaidru vēstījumu nākotnei, ka izglītība ir ārkārtīgi svarīga. Tā ir svarīga ne tikai bērniem un ļoti jauniem bērniem, par kuriem runāju es, un jauniešiem, par ko runāja mans kolēģis, bet tā ir svarīga arī Eiropas nākotnei. Tāpēc es stingri atbalstu to, ko minēja komisāres kundze, dalībvalstīm tagad jāturpina ieguldīt izglītībā un tās nedrīkst izmantot ekonomikas klimatu, lai veiktu samazinājumus, jo samazinājumi izglītībai būtu ļaunākais, ko varētu izdarīt.

Izglītība nozīmē mūsu nākotni, tā nozīmē pieaugušos, kurus var nodarbināt, kuri ir piemēroti, kuri ir veseli, kuri neiztukšo mūsu sociālo pakalpojumu dienestus. Mēs saprotam, ka mums šis vēstījums būs jānodod dalībvalstīm, lai tās varētu īstenot savu subsidiaritāti un lai mēs pārlicinātos, ka šeit apspriestais patiešām tiek izmantots praksē.

Marietje Schaake, *referente.* – Priekšsēdētāja kungs! Es atgādināšu jums par vairākām konkrētām rīcībām pēc ziņojuma par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās, par kuru runājam no rīta. Es gribētu sākt ar citātu no kāda Ungārijas diplomāta Amerikas Savienotajās Valstīs, *Simonyi* kunga, kurš teica, ka: „rokenrols, ņemot vērā kultūras viedokli, bija izšķirošs aspekts komunistu sabiedrības iekustināšanā un to tuvināšanā ar brīvo pasauli.” Ja vērojam pašreizējos jaunās paaudzes dumpjus Ziemeļāfrikā un Vidējos Austrumos, redzam, ka

mūsdienās interneta pieeja ir tas izšķirošais aspekts, kas ļauj iekļūt brīvajā pasaulē. Mums nepieciešama interneta brīvības stratēģija, lai atvieglotu vārda brīvību, preses brīvību, piekļuvi informācijai un piekļuvi kultūras un izglītības materiālam.

Tā ir prioritāte, bet ziņojumā ir daudz vairāk konkrētu ieteikumu, kuru pamatojums jau noteikts gan Lisabonas Līgumā, gan UNESCO konvenciju ratifikācijā. Tiem tagad vajadzīga faktiskā īstenošana.

Ārējās darbības dienestam vajadzētu koordinēt dažādu ģenerāldirektorātu darbu un izveidot Kultūras un digitālās diplomātijas ģenerāldirektorātu. EĀDD personāls ir jāapmāca, un katrā ES pārstāvniecībā vajadzīgs kultūras atašejs. Vajadzīga koordinācija, modernizācija un integrēta pieeja, izmantojot starpiestāžu operatīvo grupu, kam būtu jāziņo rezultāti Eiropas Parlamentam.

Mēs lūdzam Komisijai pieņemt Zaļo grāmatu 2011. gadā, pēc kuras jāizstrādā paziņojums par stratēģiju kultūras sadarbībai ES ārējās darbībās. Mēs arī aicinām veidot kapacitāti, finansējot no valdības neatkarīgas iniciatīvas, un vēlamies veicināt ES kultūras pasākumus arī pārējai pasaulei tiešsaistē.

Pašreizējās programmas, piemēram, Eiropas kaimiņattiecību politika un Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību dokuments, ir kultūras sastāvdaļas, kuras jākoordinē un stratēģiski jāizvērs. Mums arī jāaizsargā un jāveicina kultūras mantojums, piemēram, īstenojot „Zilā vairoga” programmu, un jāiesaistās kultūras politikas dialogā ar trešām valstīm.

Ir jārespektē cilvēktiesības, un nekad nedrīkst izmantot kultūras argumentus, lai attaisnotu cilvēktiesību pārkāpumus. Es ieteiktu kolēģiem izlasīt ziņojumu. Domāju, ka šīs debātes apliecina, ka mums vajadzīgs daudz vairāk apspriežu par kultūru ES.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, *referente*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Pēc visām šīm runām es vēlos pateikties saviem kolēģiem, ēnu referentiem, kā arī visiem komiteju atzinuma sagatavotājiem, kas man ieteica daudz ideju un ļāva uzlabot dokumentu, par kuru šodien balsosim.

Tagad es gribētu kopā ar jums ieskatīties tālākā nākotnē. Kā mēs īstenosim šo ziņojumu? Mēs lūdzam Eiropas Komisiju sagatavot Balto grāmatu, balstoties uz Zaļo grāmatu, lai sagatavotu pārskatu, kas palīdzētu izstrādāt stratēģiju radošajām un kultūras nozarēm. Mēs ar nepacietību gaidām tiesību aktu priekšlikumus par kultūras preču aplikšanu ar nodokli, kolektīvā pārvaldījuma iestāžu vadīšanu un budžeta piešķiršanu ar kultūru, izglītību un informācijas nesējiem saistītām programmām.

Mums jāpārvērš savas ambīcijas konkrētos pasākumos. Kāpēc uzreiz neieviešam samazinātu PVN visiem kultūras produktiem neatkarīgi no tā, vai tie izmanto fizisku vidi vai rodami tiešsaistē? Atšķirības nodokļos rada kropļojumu, kas, bez izņēmuma, darbojas pret Eiropas uzņēmumu konkurētspēju. Amerikāņiem ilgstoši bijušas konkurētspējas priekšrocības, pateicoties nodokļu moratorijam šiem pakalpojumiem. Vai Eiropa ko darīs lietas labā? Kāpēc mēs nevarētu arī apsvērt vienotu cenu digitālajām grāmatām visā Eiropā? Franču politiķis *Edouard Herriot* reiz teicis: „Kultūra ir tas, kas mums paliek, kad visu esam aizmirsuši.” Tomēr arī kultūru var ātri aizmirst, ja mēs to neaizsargāsim, ja mēs to neuzturēsim, ja mēs par to neinteresēsimies.

Es ceru, ka Eiropa atradīs līdzekļus, ar ko veicināt savu kultūru, kuras modelis un mantojums būtu pietiekami ietekmīgs, lai Eiropa varētu aizstāvēt savu identitāti un savu spēju sekmēt savu ekonomiku.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽¹⁾, kas iesniegts apspriešanai saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien pusdienas laikā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienības nākotne balstās uz tās jauniešiem, uz viņu potenciālu un spējām pieņemt pašreizējo ES projektu un pārcelt to jaunā iekļaušanas un dalībvalstu sadarbības dimensijā. Pirmais noteikums, lai nodrošinātu, ka mūsdienu jaunieši kļūst par Eiropas rītdienas pilsoņiem, būtu ļaut viņiem vienam otru iepazīt. Tas nozīmē, ka viņiem jānonāk saskarsmē ar pēc iespējas vairāk Eiropas kultūrām, brīvi pārvietojoties un studējot pēc iespējas vairākās dalībvalstīs. Ņemot to vērā, es uzskatu, ka mūžizglītības programmām, piemēram, *Erasmus* vai *Leonardo da Vinci*, turpmākajos gados jāsaņem ievērojami lielāks finansiālais atbalsts no iestādēm. Eiropai vajadzīgs arvien pieaugošs skaits tādu skolu audzēkņu un studentu, kas saskaras ar jauniem sociālajiem, izglītības un kultūras modeļiem. Es uzskatu, ka mobilitātes programmas, kas mērķētas uz jauniešiem, veiksmīgi ienesīs īstas pārmaiņas Eiropas jauniešu attieksmē un radīs viņiem kopīgu redzējumu par Eiropas nostāju visās jomās — no izglītības, zinātnes un pētniecības līdz kultūrai un kopējām vērtībām.

Dominique Baudis (PPE), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums raida skaidru vēstījumu: Eiropas Savienībai savā ārpolitikā jāiestrādā saskaņota un koordinēta kultūras stratēģija. Saites, kas vieno tieši Eiropu un valstis dienvidos no Vidusjūras, piedzīvo lielas pārmaiņas. Arābu pasaulē pūš brīvības vējš. Kultūra ir nozīmīga vērtība. Tā veicina brīvu un ilgstošu demokrātiju. Kultūras un izglītības apmaiņas iedrošina organizētas pilsoniskās sabiedrības veidošanos. Kultūras sadarbība ir arī viena no panākumu atslēgām Savienības panākumos Vidusjūrā. Tas ļauj valstīm dalīties un savstarpēji sadarboties, ik dienas aizvien vairāk cienot un labāk izprotot vienu otru.

Sergio Berlato (PPE), rakstiski. – (IT) Jau kopš 20. gadsimta 90. gadiem Eiropas Savienība ir piedzīvojusi eksponenciālu kultūras un radošo nozaru (KRN) pieaugumu, runājot par darbavietu skaitu, ko tās radījušas, un to ieguldījumu iekšzemes kopproduktā. Šīm nozarēm ir divkārtīga iedaba: no ekonomikas perspektīvas, tās palīdz radīt darbavietas un izaugsmi, un no kultūras perspektīvas, tās atvieglo iedzīvotāju sociālo integrāciju. Komisijas Zaļā grāmata oficiāli atzīst šīs ekonomikas nozares ekonomisko un sociālo nozīmību. Tomēr, kaut gan daži mūsu starptautiskie partneri jau plaši izmanto KRN piedāvāto līdzekļu daudzumu, Eiropas Savienība vēl nav attīstījusi kultūras pasākumos balstītu stratēģiju. Manuprāt, globalizācijas izvirzītie izaicinājumi piedāvā šīm nozarēm lielas attīstības iespējas, kas, iespējams, palielinās ekonomikas un nodarbinātības izaugsmes potenciālu. Konkrētāk, KRN spēja atbalstīt sociālo un teritoriālo kohēziju būs atkarīga no stratēģiskiem ieguldījumiem. Būs nepieciešams arī sadarboties ar vietējām iestādēm, nodot speciālās zināšanas un apmainīties ar labo praksi. Es arī uzskatu, ka stingrāka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība ir būtisks nosacījums Eiropas kultūras daudzveidības aizsargāšanai.

(1) Sk. protokolu

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropas Komisijas paziņojums ar nosaukumu „Agrīnā pirmsskolas izglītība un aprūpe” (ECEC) ir slavējama iniciatīva, jo tajā izklāstītas problēmas bērnu izglītībā un tas tiecas piešķirt līdzekļus, ar kuriem nodrošināt bērniem labāku startu rītdienas pasaulē. Tomēr, manuprāt, šajā Komisijas dokumentā trūkst pētījumu un datu analīzes par bērnu izglītību, aprūpi un sociālo aizsardzību, kurā būtu izmantota informācija no visām 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm. Turklāt es gribētu uzsvērt arī ciešo saistību starp neizdevīgu sociāli ekonomisko stāvokli un iespējām izglītēt un apmācīt bērnus jau agrīnā vecumā, jo ģimenes ar zemiem ienākumiem daudz mazāk izmantos agrīnās pirmsskolas izglītības pakalpojumus. Tātad vēlāk daži no šiem jauniešiem nebūs ne nodarbināti, ne izglītosies, ne mācīsies. Es saprotu Komisijas centienus iedrošināt dalībvalstis mainīties ar labas politikas un prakses piemēriem, izmantojot atvērto koordinācijas metodi, bet būtu daudz lietderīgāk un efektīvāk izstrādāt un pieņemt kopējus kvalitātes kritērijus. Tas veicinātu datu vākšanu un salīdzinošo novērtēšanu visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, jo datu vākšana ir īpaši svarīga, lai novērtētu progresu un mērītu rezultātus. Es gribētu uzsvērt, ka jo īpaši trūkst informācijas par bērniem no ģimenēm ar sociālām problēmām, par bērniem ar īpašām vajadzībām un bērniem no nelabvēlīgām ģimenēm.

Zuzana Brzobohatá (S&D), rakstiski. – (CS) Šis pašiniciatīvas ziņojums ir veltīts jautājumam par jauniešu studiju mobilitāti, kas izriet no stratēģijas „Eiropa 2020”. Nav apšaubāms, ka ir pareizi palielināt jauniešu konkurētspēju, radot viņiem apstākļus, izglītojoties universitātē, pavadīt vismaz vienu gadu kādā citā dalībvalstī. Mobilitāte, kredītpunktu pārneses sistēma un citi pasākumi ierobežos bezdarba pieaugumu jauniešu vidū, kas pašlaik ES ir satraucošs — vidēji 21 %. Personīgi es īpaši novērtēju Komisijas un dalībvalstu aicinājumu attiecībā uz atbalstu brīvprātīgajām darbībām un pasākumiem, kas jāiestrādā tiesību aktos, lai būtu iespējams atzīt bezdarbnieku brīvprātīgās darbības kā darbā pavadītu laiku. Tas ļaus, īpaši jauniem cilvēkiem, stiprināt darba paradumus, būt konkurētspējīgākiem un gūt lielāku motivāciju meklēt darbu. Manuprāt, tas nav mazāk svarīgi kā iedibināt saikni starp darba tirgus prasībām un profesionālo izglītību, saikni, kam šajā jautājumā jābūt ļoti elastīgai, lai topošie absolventi varētu iekārtoties piemērotākajā darba tirgus darbavietā, pamazām samazinot bezdarbu jauniešu vidū.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es gribētu uzsvērt savu spēcīgo atbalstu pamatiniciatīvai „Jaunatne kustībā”, kuras mērķis ir izglītības sistēmu un arodmācību uzlabošana Eiropā. Es domāju, ka tas ir īpaši svarīgi nolūkā izstrādāt konkrētu politiku jaunatnes mobilitātes atbalstam un atvieglot viņiem stabilu pāreju no izglītības sistēmas uz nodarbinātību. Svarīgs faktors, kas jāapsver, ir tas, ka jaunieši ir viena no sociālajām grupām, kurus smagi skārusi pasaules ekonomikas krīze. Mūsu pienākums ir atbalstīt jauniešu iekļūšanu darba tirgū gan viņu dēļ, gan Eiropas ekonomikas atbalsta labā. Šodienas jaunieši ir rītdienas vadītāji. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai viņiem būtu iespēja attīstīt savas prasmes, spējas un zināšanas, lai tuvā nākotnē viņi varētu sniegt aktīvu ieguldījumu Eiropas Savienības izaugsmē un attīstībā. Mums jāizstrādā pamati konkrētām politikām, kas atbalstīs jauniešus un sniegs viņiem lielāku mobilitāti un iespējas studēt ārzemēs. Šādas mobilitātes uzdevums nav tikai ekonomikas atbalsts, bet vienlaicīgi arī ārkārtīgi svarīgs ieguldījums Eiropas līmeņa kultūras kohēzijas radīšanā.

Kinga Gál (PPE), rakstiski. – (HU) Es uzskatu mūsu apspriedi, kas veltīta izglītībai un kultūrai, par ļoti svarīgu un gribētu to papildināt ar kādu nostādni, kas līdz šim iztrūkst daudzos svarīgos apsvērumos. Savstarpēja sapratne un cieņa vienam pret otru ir pamatnosacījums tradicionālām nacionālām kopienām, mazākumtautību un vairākuma

kultūrai. Ļoti svarīga nozīme šajā jomā ir izglītībai. Ja mazākumtautību kopienu vēsture un literatūra tiktu mācīta vairākuma skolās un ja mazākumtautību izglītības pasākumos tiktu iekļauta vairākuma kultūra, kopā dzīvojošās kopienas viena ar otru sadzīvotu daudz harmoniskāk. Valodu izglītībai arī ir manāma nozīme kultūras izpratnē. Tas ir tiesa ne tikai pasaules valodu mācīšanās procesā, bet arī attiecībās starp vairākumu un mazākumtautībām, kas dzīvos līdzās. Es uzskatu, ka ne tikai mazākumtautībām ir jāmācās vairākuma valoda, bet arī otrādi. Visi varētu dzīvot bagātāk, ja atļautos izrādīt abpusēju cieņu vienam pret otru. Vienlaicīgi, zinot vienam otra valodu, augošās paaudzes attīstītu daudz labvēlīgāku attieksmi vienam pret otru, ļaujot vieglāk radīt attiecības ar sava vecuma ļaudīm, un tas varētu būt izšķiroši attiecībā uz šo reģionu nākotni. Un noslēgumā, manuprāt, ir svarīgi minēt kultūras mantojuma pamatīgas izpratnes nozīmību, lai kopienas, kas dzīvo kopā, spētu atpazīt un cienīt viena otras kultūras vērtības. Es ticu, ka konkrēts Komisijas uzdevums ir veicināt visus šos jautājumus, savukārt Parlamenta uzdevums ir stiprināt teorētisko un politisko atbalstu.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE), rakstiski. – (BG) Jaunieši ir jebkuras sabiedrības un tās nākotnes dzinējspēks. Viņu izglītība, arodmācības, kvalifikācija un integrācija darba tirgū nodrošina pamatu, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei. Tāpēc es noteikti uzskatu, ka Eiropai ir jāturpina ieguldīt viņu attīstībā, un tādas iniciatīvas kā *Erasmus*, *Leonardo* un „Jaunatne kustībā” ir pastāvīgi jāattīsta un jāpopularizē. Izglītības un mācību kvalitātes uzlabošana, kā arī jauniešu piekļuves veicināšana, ir svarīgi pasākumi virzībā uz bezdarba samazināšanu un Eiropas ekonomikas attīstīšanu. Diemžēl Eiropā joprojām ir reģioni un sabiedrības grupas, kurām ir ierobežota piekļuve. Ir jācenšas šo problēmu atrisināt. Ir arī svarīgi, lai izglītības un mācību programmas būtu ciešāk saistītas ar uzņēmējdarbības vajadzībām un stimulētu jauniešu potenciālu un radošumu, lai viņi kļūtu konkurētspējīgāki darba tirgū. Es atbalstu centienus iedrošināt jaunatnes mobilitāti gan viņu izglītības laikā, gan saistībā ar viņu profesionālo dzīvi. Es uzskatu, ka tas ir nozīmīgs nosacījums jaunu prasmju attīstīšanai un savas Eiropas identitātes apzināšanai.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) ES ārējās darbības kultūras dimensija ir svarīga un ļoti vajadzīga. Pasaulē Eiropas kultūra tiek uzskatīta par pievilcīgu un iekārojamu. Grūtāk ir gūt atbalstu Eiropas vērtībām. Strādājot ĀKK un ES Apvienotajā parlamentārajā asamblejā, es atkārtoti esmu pieredzējis kultūras atšķirības un to sekas.

Kā eiropieši mēs sistemātiski cenšamies veicināt vērtības un principus, kuri mums ir būtiski un neatsavināmi. Tas bieži vien rod neizpratni mūsu partneros. Daži no viņiem to uzskata pat par kultūras imperiālisma veidu. Tieši tāpēc ir tik grūti pārliecināt mūsu partnerus, ka Eiropas Savienības sekmētās vērtības nav mēģinājums uztiept mūsu domāšanas veidu citiem. Fakts, ka mēs cenšamies izplatīt savus ideālus, piemēram, cilvēktiesību jomā, gluži vienkārši izriet no morālās prasības. Mēs cienām atšķirības un daudzveidību, bet nevaram atteikties no principiem, kurus uzskatām par būtiskiem. Mēs nepieņemsim diskrimināciju, neatteiksimies no cilvēka dzīves un cilvēka cieņas aizsardzības. Šajā ziņā Savienība ir vienota un vienprātīga.

Ádám Kósa (PPE), rakstiski. – (HU) Es gribētu apsveikt *Honeyball* kundzi ar viņus lielisko darbu un ar to, ka viņa pamanījusi kritiskus jautājumus, kas pagātnē nav guvuši pietiekamu uzmanību. Īpaši jāuzsver saiknes atzīšana starp nabadzību, nelabvēlīgu situāciju ģimenēs un sliktu veikumu skolā. Es gribētu atgādināt saviem kolēģiem, ka ir arī vēl kāda saikne: nelabvēlīga situācija ģimenēs ir īpaši izteikta gadījumos, ja bērnam ir invaliditāte, kuru vecāki, kuri nav pietiekami informēti, nedz saprot, nedz pieņem. Es pievērsīšu īpašu

uzmanību šai problēmai ziņojumā, pie kura pašlaik strādāju. *Honeyball* kundzes paveiktais darbs un, jo īpaši, uz bērnu orientētas pieejas pieņemšana, būs lielisks turpmāko atsauču pamatojums. Ziņojuma projekts piesaista uzmanību vispārējai mācību nozīmei pirms iestāšanās skolā, īpaši uzsverot valodu mācības, kā arī daudzvalodību un valodniecisko dažādību, kuru es ar prieku un entuziastiski atbalstu. Es piekrītu, ka bērnu invalīdu agrīnas attīstības atbalstīšana un palīdzība viņiem saņemt atbilstošas valodu zināšanas, ir galvenais cilvēkresursu ieguldījums, kurš dod vienreizēju iespēju. Ir arī svarīgi attīstīt kurlu bērnu mātes valodas prasmes (zīmju valodu), kas ļaus tiem kļūt par patiesi daudzvalodīgiem nākotnē. Tas ir ieguldījums, lai izpildītu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un paaugstinātu nodarbinātības līmeni, kas ļautu sasniegt pieejamāku, iekļaujošu un ilgtspējīgu sabiedrību.

Paweł Robert Kowal (ECR), rakstiski. – (PL) Atbalsts jaunatnes mobilitātei, īpaši jauniešiem no Austrumu partnerības un Savienības Vidusjūrai, ir īpaši svarīgs, skatoties uz nesējamiem notikumiem Baltkrievijā un Ziemeļāfrikā. Demokrātiskas pārveides procesus, kas pašlaik sākas Ēģiptē un Tunisijā, var stiprināt, pateicoties ES centieniem izglītēt šo valstu pilsoņus demokrātijas garā un ievērojot tiesiskumu un cilvēktiesības.

Izglītoti pilsoņi ir lielākais diktatoru un totalitāro režīmu ienaidnieks. ES dalībvalstu pieredzi var izmantot, organizējot šādas programmas. Polijā, piemēram, darbojas *Konstanty Kalinowski* stipendiju programma, kuru, cita starpā, vada Varšavas universitātes Austrumeiropas studiju centrs — starptautisks studiju centrs, kas ļauj studentiem no Austrumiem un Balkāniem studēt Polijā. Savienībai vajadzētu arī pastiprināt pūliņus nodibināt Austrumu partnerības universitāti, ņemot par paraugu Eiro-Vidusjūras universitāti Slovēnijā. ES vajadzētu atbalstīt jauniešu un talantīgu cilvēku iniciatīvu popularizēt atsevišķas politiskās stratēģijas. Labs piemērs šādiem pasākumiem ir tīmekļa vietne *Eastbook.eu*, kuras dibinātāji ik dienu tūkstošiem interneta lietotāju sniedz informāciju par pasākumiem Austrumu partnerības valstīs, kā arī par programmas sasniegumiem. ES būtu arī jāsniedz atbalsts jauniešiem no dalībvalstīm studiju braucieniem uz kaimiņvalstīm. Tas palīdzētu mazināt kultūras šķēršļus. Uzslavas vērts ir *Eurobus* iniciatīva — ceļojums pa Ukrainu, ko ik gadu organizē jaunieši no ES dalībvalstīm.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), rakstiski. – (PL) Jaunās ES stratēģijas „Eiropa 2020” pieņemšana pagājušā gada jūnijā bija paredzēta, lai palīdzētu mums izkļūt no ekonomikas krīzes un dotu ieguldījumu turpmākā Eiropas Savienības attīstībā. Tā ir arī vērtā ņemams pasākums jaunatnes mobilitātes uzturēšanā un pat veicināšanā.

Viena no stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātēm ir iniciatīva „Jaunatne kustībā”, kuras mērķis ir uzlabot mūsu izglītības sistēmas rezultātus un ļaut jauniešiem vieglāk iekļūt darba tirgū. Kā jau liecina iniciatīvas nosaukums, tās mērķi paredzēti sasniegt, attīstot iecerī par jaunatnes apmaiņu un palīdzot jauniešiem apgūt jaunas prasmes. Statistikas dati norāda, ka pašlaik mācības priekšlaicīgi pārtrauc līdz pat 15 % jauniešu, un, tā rīkojoties, iegūst kvalifikāciju, kas neatbilst darba tirgus vajadzībām. Turklāt tikai apmēram vienai trešdaļai cilvēku ir pabeigta terciārā izglītība, un šis īpatsvars ir ievērojami zemāks nekā, piemēram, Savienotajās Valstīs vai Japānā. Tāpēc viens no svarīgākajiem izaicinājumiem, ar ko saskarsies Eiropas Savienība, ir vajadzība pievērst īpašu uzmanību un sniegt finansiālu atbalstu šīm divām problēmām. Tomēr situācija neuzlabosies, ja ne Komisija, ne dalībvalstis nesekos pamatnostādņem, kas iekļautas stratēģijā „Eiropa 2020”. Jaunatnes mobilitāte ir atslēga turpmākai Eiropas attīstībai, un, ja mēs tiecamies iegūt pasaulē novatoriskākās ekonomikas statusu, mēs nevaram atstāt novārtā ieguldījumu cilvēkkapitālā un, jo īpaši, jauniešos.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *rakstiski*. – (RO) Pašreizējās ekonomikas krīzes situācijā ES ir vajadzīga globāla stratēģija, kas balstīta uz inovācijām un radošumu, kas dos ieguldījumu ekonomikas izaugsmei un darbavietu radīšanā. Tieši tāpēc ir jāiedrošina kultūras un radošās nozares. Tādējādi es domāju, ka mums pašlaik jānodrošina, lai Eiropā tiktu plašāk izplatīti radoši darbi un tiktu nodrošināta brīva piekļuve tiem tiešsaistē, tomēr neatstājot novārtā faktu, ka mākslinieki un to darbi jāaizsargā un viņiem jāsaņem taisnīga atbildība. Tādēļ mums jāizveido tiesisks pamatojums, kas varētu atbalstīt šo nozaru attīstību un ieaudzināt uzticību digitālā tirgus patērētājos un pārstāvjos, jo šī nozare varētu atvieglot jaunu darbavietu radīšanu, tādējādi finansējot Eiropas Savienības kultūras dažādību un inovatīvo potenciālu. Vienlaicīgi es uzskatu, ka mums vajadzīgi jauni uzņēmējdarbības modeļi, kas atbalstīs šīs nozares, gūstot labumu no vienotā digitālā tirgus piedāvājuma. Noslēgumā es secinu, ka šis ziņojums iezīmē pirmo pasākumu nozares attīstībā. Tomēr Komisijai un dalībvalstīm jāpalielina savi pūliņi, lai padarītu kultūras un radošās nozares par Eiropas ekonomikas galveno nozari.

Iosif Matula (PPE), *rakstiski*. – (RO) Esmu gandarīts, ka, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”, mēs pievēršam īpašu uzmanību jauniešiem, ņemot vērā demokrātiskos izaicinājumus, ar kādiem jāsaskaras mūsu kontinentam. Uz šā fona Eiropas Komisijas pamatiniciatīva „Jaunatne kustībā” piedāvā konkrētus pasākumus izglītības un arodmācību līmeņa paaugstināšanai, tostarp, īstenojot mobilitāti un atvieglējot piekļuvi nodarbinātībai. Ja neskaita priekšlaicīgi mācības pārtraukušo skaitu un universitāšu absolventu īpatsvara palielināšanu līdz 2020. gadam, es gribētu uzsvērt vairākus aspektus, kas varētu atbalstīt jauniešus. Pirmkārt, būtu svarīgi radīt elastīgākas izglītības programmas, kas būtu savienojamas ar vienlaicīgu darbavietas saglabāšanu. Otrkārt, lietderīgas būtu tādas virtuālas mobilitātes sistēmas, kas papildinātu ģeogrāfisko mobilitāti. Vēl viens aspekts būtu privāto uzņēmumu iedrošināšana piedāvāt stipendijas studentiem. Tikpat svarīgs ir arī atbalsts privātām jaunatnes iniciatīvām, kas var palīdzēt radīt darbavietas, tādējādi arī veicināt sociālo integrāciju.

Alajos Mészáros (PPE), *rakstiski*. – (HU) Jauniešu bezdarbs, ko izraisījusi ekonomikas krīze, ir ievērojams izaicinājums visā ES, un pagaidām pienācīgi rīkojusies nav ne ES, ne dalībvalstis. Jauniešu nodarbinātības situācija ir atkarīga no vispārējās ekonomikas politikas; dalībvalstīm vajadzētu tiekties uz ieguldījumiem un darbavietu radīšanu. Diemžēl taupības pasākumi, kas jūtami arī Ungārijā un kuri, cita starpā, ietekmē arī izglītības sistēmu, tāpat kā izmaksu samazināšana ietekmē darbavietu radīšanu, īsti nepalīdz jauniešiem; tieši pretēji, nošķirtība no sabiedrības un darba tirgus, ko viņi izjūt, varētu radīt ilgtermiņa draudu ekonomikai. Ekonomikas krīzei nevajadzētu kļūt par iemeslu izmaksu samazināšanai, jo cīņai ar krīzes radītajām sekām vajadzīgs, lai jaunieši iegūst augstāku izglītības līmeni. Iniciatīvas „Jaunatne kustībā” panākumi un efektivitāte savā ziņā būs atkarīga no dalībvalstu attieksmes un galvenajiem pasākumiem, un finansiālā atbalsta, ko tās ieguldīs šo programmu īstenošanai valsts līmenī, kas varētu veicināt jauniešu sociālo integrāciju. Liela nozīme ir arī vietējām izglītības iestādēm, kā arī vietējām un reģionālām izglītības un mobilitātes jomas iestādēm, tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi atbalstīt skolotāju un to darbinieku mobilitāti, kas strādā ar jauniešiem un izglītības jomā, jo viņi ir tie, kas var motivēt jaunatni. Lai sasniegtu šos ES mērķus, jāveido partnerība arī ar vietējām un reģionālajām iestādēm.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es atbalstu šo ziņojumu, kurš vēlreiz apstiprina mūsu mērķus attiecībā uz Eiropas jauniešiem. Stratēģijas „Eiropa 2020” galvenie mērķi ir jauniešu izglītība, un tā nosaka konkrētus mērķus 2020. gadam:

priekšlaicīgi mācības pārtraukušo skaita samazināšanu no 15 % līdz 10 %, un augstākās izglītības kvalifikāciju ieguvušo skaita palielināšanu no 31 % līdz 40 %. Tomēr es gribētu uzsvērt vienu punktu: šķēršļus jauniešu mobilitātei. Pašlaik tiek vērtēts, ka tikai 4 % Eiropas studentu savu studiju laikā saņem *Erasmus* stipendiju. Tas tomēr ir pārāk mazs procents, ja zinām, ka ārzemēs pavadīts gads var mācību ziņā būtiski celt CV vērtību, īpaši attiecībā uz valodu apgūšanu, kā arī veicināt brīvību no aizspriedumiem un prasmes. Šo skaitli var izskaidrot trīs problēmas: fakts, ka daudzi studenti pat nezina, ka ir šādas iespējas mācīties ārzemēs; *Erasmus* gada izmaksas studenta budžetam un sekmju atzīšanas sarežģītība. Visās šajās jomās Eiropa un dalībvalstis var uzņemt saistības, lai *Erasmus* programma, kas ir viens no ES lielākajiem panākumiem, kļūst par panākumu ikvienam.

Csaba Sógor (PPE), rakstiski. – (HU) Galvenais iniciatīvas „Jaunatne kustībā” mērķis ir veicināt jaunatnes mobilitāti un novērst šķēršļus, kas joprojām stāv tās ceļā. Tomēr es atzinīgi vērtēju faktu, ka tā arī īpaši uzsver izglītības un darba tirgus vajadzību saskaņošanu. Iespējams, lielākais bēdīgs mūsdienju jaunajiem absolventiem ir tas, ka pēc studiju pabeigšanas viņi nevarēs gūt labumu no savām zināšanām darba tirgū. To apliecina satraucošie jauniešu bezdarba dati; minētajai parādībai ir iesūpojošas sekas, tai ir ietekme uz samazinātu vēlmi radīt bērnus un ievērojami vēlāku ģimenes dibināšanu, tādējādi spēcīnnot nelabvēlīgos demogrāfiskos procesus. Problēma, protams, ir apzināta gan Eiropas Savienības, gan dalībvalstu līmenī. Tomēr risinājums, galvenokārt, ir pēdējo minēto rokās, jo tikai tās var reorganizēt un reformēt valsts izglītības sistēmas, pielāgojot tās jaunajai sociāli ekonomiskajai situācijai. ES uzdevums ir radīt struktūru procesiem un neļaut dalībvalstīm novirzīties no sākotnējā mērķa, vienlaicīgi iedrošinot un motivējot tās īstenot reformas, kas ir sarežģītas īstermiņā, bet noteikti izdevīgas ilgtermiņā.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Ekonomikas krīzes laikā, kad dažas dalībvalstis samazina ieguldījumu izglītībā un mācībās, esmu gandarīts, ka Parlaments šodien ir pieņēmis ziņojumu „Jaunatne kustībā”.

Pēdējos gados, patiesībā, tieši jaunieši ir skaudrāk jutuši krīzes radītās sekas. Bezdarba līmenis jauniešu vidū ES ir pārsniedzis 20 %, kas ir divreiz augstāks līmenis nekā pieaugušo bezdarbam, un dažās dalībvalstīs tas sasniedz pat 40 %. Budžeta samazinājumam ir tieša ietekme uz jauniešu izredzēm un attīstības iespējām. Jauniešu zināšanas un prasmes ir būtiskas gudras un ilgtspējīgas attīstības sasniegšanai. Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvai „Jaunatne kustībā” mērķis būtu spēcīnāt augstākās izglītības pievilcību Eiropā, paaugstināt izglītības kvalitāti un veicināt studentu un darba ņēmēju mobilitāti. Šī iniciatīva ļauj jauniešiem gūt zināšanas, prasmes un kompetences, kas ir būtiskas darbam un dzīvei. Šīs prioritātes un mērķi nevar tikt pilnībā īstenoti un sasniegti, ja ES nenodrošina ilgtermiņa finansiālo atbalstu savā budžetā. Tāpēc ir tik svarīgi, lai šai programmai tiktu piešķirtas lielas subsīdijas, vienlaicīgi neaizmirstot, cik svarīgi ir turpināt to popularizēt un uzturēt piemērotu informācijas politiku.

Jutta Steinruck (S&D), rakstiski. – (DE) Šis ziņojums ir izgaismojis to nodarbināto grupu, kas bieži vien tiek atstāta novārtā. Kāda būtu Eiropas kultūra bez radošiem māksliniekiem? Attīstot radošās nozares ekonomiskā ziņā, mēs arī nedrīkstam aizmirst tos, kuri šajā nozarē strādā. Kā savas grupas ēnu referentei Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā man īpaši svarīga ir sociālā situācija un apstākļi, kādā dzīvo radošie mākslinieki Eiropā. Diemžēl daudzi no 5 miljoniem cilvēku, kuri pelna iztiku radošajās nozarēs, dzīvo apšaubāmos apstākļos. Nereti viņi strādā divos vai trīs darbos, jo ar vienu darbu bieži vien nepietiek iztikai. Aktuāls ir arī veselības un pensijas apdrošināšanas trūkums. Līgumi visbiežāk ir neskaidri, un daudzi radošie mākslinieki reti kad var plānot vairāk nekā pāris mēnešus uz

priekšu. Piekļājīgam sociālās nodrošinātības līmenim ar atbilstošu bezdarba, veselības un vecuma apdrošināšanu būtu jābūt standartpraxsei arī radošajā nozarē strādājošajiem. Esmu gandarīta, redzot, ka referenti šajā ziņā ir ņēmuši vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas nostāju un to iekļāvuši ziņojumā. Tagad ir laiks Komisijai un dalībvalstīm labot šos sociālos trūkumus un apsolīt daudzajiem Eiropas radošajiem prātiem, ka radošajiem māksliniekiem Eiropā nebūs jādzīvo kā zemākajai šķīrai.

Emil Stoyanov (PPE), *rakstiski*. – (BG) Es gribētu apsveikt referentu ar lielisko darbu un vērtīgo sadarbību, strādājot pie šī ziņojuma. Es vēlreiz gribētu uzsvērt radošo nozaru lielo ekonomisko un kultūras potenciālu, kā arī unikālo iedabu. Tās atrodas īpaši delikātā zonā starp vidusmēra uzņēmumiem un kultūras produktu radīšanu. Iepriecinoši, ka pat šajos apstākļos šī nozare ir viena no dinamiskākajām un novatoriskākajām Eiropā. Pieminēšanas vērts ir arī tas, ka tā piedāvā izaugsmes potenciālu un nodrošina darbavietas aptuveni 5 miljoniem cilvēku ES. Diemžēl mans ieteikums mudināt Eiropas Komisiju un dalībvalstis pārrunāt iespējas izveidot īpašus Eiropas un valsts līmeņa fondus, kas varētu šīm nozarēm nodrošināt bezprocentu kredītus, tika noraidīts ar nelielu vairākumu balsošanas laikā Kultūras un izglītības komitejā. Tomēr man ir stingra pārliecība, ka šī mana ideja tiks īstenota un pieņemta tuvā nākotnē. Es uzskatu, ka tas būtu ārkārtīgi svarīgi kultūras un radošo nozaru atbalstam un attīstībai, jo, tā kā tās nav īsti komerciāli aktīvas, tām vajadzīgi bezprocentu kredīti, kurus bankas pašlaik nevar piedāvāt pat citām nozarēm.

Rafał Trzaskowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Eiropas Parlamentā mēs aicinām uz konkrētu rīcību — Eiropas Komisijai jāatzīst radošā nozare kā viena no produktīvākajām Savienības ekonomikas jomām un jāattiecas pret tās attīstību kā absolūtu prioritāti. Lai to sasniegtu, mēs, pirmkārt, vēlamies palielināt finansējuma iespējas radošajai nozarei no Savienības budžeta kā gudras ekonomikas izaugsmes pilāru. Jo ir iespējams radīt sinerģiju starp Savienības programmām kultūras atbalstam, piemēram, programmu „Kultūra” (2007.–2013. gadam) un pašreizējām Savienības pētniecības programmām (piemēram, Astoto pamatprogrammu, kas atbalsta ES tehnoloģiju attīstību) vai paplašinot iespējas tērēt naudas līdzekļus no pašreizējiem fondiem (piemēram, no Eiropas Sociālā fonda). Mēs arī iesakām atbalstu, lai radītu jaunus un inovatīvus finanšu instrumentus (banku garantiju nodrošinājumi, atmaksājami noguldījumi un gudri aizdevumi), pateicoties kuriem radošo profesiju pārstāvjiem vai radošās nozares mazajiem un vidējiem uzņēmumiem būtu vieglāk uzsākt uzņēmējdarbību. Protams, naudas līdzekļi nav visa risinājums. Cita starpā, mēs ierosinām arī priekšlikumu spēcīnāt sadarbību starp kultūras un radošajām nozarēm un Eiropas universitātēm, palielinot speciālistu mācību kursu skaitu jauniešiem un uzlabojot visu radošo profesiju pārstāvju un kultūras cilvēku mobilitāti. Lai to sasniegtu, esam paredzējuši radīt daudzvalodīgu interneta platformu, ko pieredzes apmaiņai varētu izmantot radošo profesiju pārstāvji, tādējādi veidojot vēl ciešāku sakaru tīklu starp visiem, kuriem ir svarīga Eiropas radošās nozares attīstība.

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

10. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Vakar pēcpusdienā Spānijas apgabalu Mursiju pārsteidza zemestrīce. Vismaz septiņi cilvēki gāja bojā. Vairāki tika ievainoti. Trīs stundas atpakaļ *Martínez Martínez* kungs šajā sakarā sniedza paziņojumu. Eiropas Parlamenta vārdā es izsaku dziļu līdzjūtību cietušo ģimenēm. Visiem tiem, kas tika ievainoti, mēs vēlam ātru

atlabšanu. Mēs apbrīnojam apgabala iedzīvotāju, kuri palīdz glābšanas operācijā, tūlītējo reakciju un pūles. Šajā sakarā es esmu nosūtījis līdzjūtības vēstuli Spānijas varas iestādēm.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, liels jums paldies par jūsu līdzjūtību un atbalstu.

Lorkas traģēdija kļūst skaidrāka. Šobrīd ir zināms, ka bojā gājuši astoņi cilvēki, starp tiem ir divas grūtnieces un viens divpadsmitgadīgs zēns, vairāk kā 250 ir ievainoti, un skarti ir 80 % māju. Tas nozīmē, ka no šī brīža un turpmāk vairāki Lorkas iedzīvotāji būs bez pajumtes. Liela daļa no Lorkas iedzīvotājiem ir zaudējuši arīdzan savas darbavietas un līdz ar tām ir sagruvušas arī viņu cerības, gaidas un iespējas.

Lorka ir pilsēta ar 70 000 iedzīvotāju, no kuriem 20 % ir imigranti, kurus pilsēta ir uzņēmusi, pieņēmusi, kā arī devusi tiem iespēju sākt jaunu dzīvi ar jaunu jēgu. Es zinu, ka vecie un jaunie Lorkas iemītnieki kopīgi ar organizāciju un ikviena palīdzību, būs spējīgi sākt jaunu savas dzīves posmu. Es vēlos arī teikt un aicināt Eiropas Savienību nevienam neatstāt bez palīdzības un būt spējīgiem palīdzēt cietušajiem, atzīt viņu sāpes un būt viņu pusē, sniedzot palīdzīgu roku un piedāvājot iespējas.

Es vēlētos jums visiem no sirds pateikties un lūgt ievērot klusuma brīdi.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Es lūgšu visus piecelties. Tagad mēs ievērosim klusuma brīdi.

11. Eiropas sakopšanas talka un globālā kustība „Let’s do it” 2012. gadā (rakstiska deklarācija)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, *Jordan Cizelj* kundzes, *Gomes* kundzes, *Lepage* kundzes, *Morkūnaitē-Mikulēnienē* kundzes un *Tarand* kunga iesniegto rakstisko deklarāciju 0003/2011 par Eiropas sakopšanas talku un globālo kustību „Let’s do it” 2012. gadā ir parakstījis Parlamenta deputātu vairākums. Saskaņā ar Reglamenta 123. pantu tā tiks nosūtīta adresātiem un kopā ar parakstītāju vārdiem tiks publicēta šīs sēdes sadaļā *Pieņemtie teksti*. Cik man zināms, *Jordan Cizelj* kundze vēlējas ko teikt šajā sakarā. *Jordan Cizelj* kundze, vārds tiek dots jums.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmkārt, es vēlējos jums pateikties par atbalstu, ko jūs esat snieguši šai rakstiskajai deklarācijai. Ar šo deklarāciju mēs esam parādījuši savu apņemšanos šī gada Eiropas Brīvprātīgā darba gadā nodrošināt tīru vidi. Tomēr es vēlētos jūs aicināt neapstāties pie šī paraksta, bet palīdzēt nodrošināt to, ka arī nākamgad, 2012. gadā, šī kampaņa jeb vienas dienas sakopšanas talka gūst panākumus pēc iespējas vairāk valstīs, vēl vairāk valstīs nekā līdz šim, un tādā veidā atbalstīt vides aizsardzības grupas jūsu valstīs.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos visiem pateikties par šīs iniciatīvas atbalstīšanu. Es runāšu ļoti īsi. Ir bijis patīkami strādāt *Jordan Cizelj* kundzes vadībā un sadarbībā ar *Gomes* kundzi, *Morkūnaitē-Mikulēnienē* kundzi un *Lepage* kundzi. Šī ir patiesa pilsoniskā iniciatīva, un tā parādīs to, ka iedzīvotāji var virzīt Eiropu pretī labākai nākotnei.

Taču, labi zinot strīdus par rakstiskajām deklarācijām un pretrunīgos viedokļus par to noderīgumu, es vēlētos atvainoties tiem deputātiem, kuri jutās aizskarti mūsu kampaņas

dēļ, un atkārtot solījumu, kuru es devu savas apakškomitejas sēdē: *Danjean* kungs, es apsolu šī Parlamenta sasaukuma laikā vairs neuzsākt nevienu rakstisku deklarāciju.

Es ceru, ka jūs man ļausiet turēt manu solījumu, un es ceru, ka mēs visi tiksimies 2012. gada sakopšanas talkā.

12. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Balsojuma rezultāti un cita informācija: skatīt protokolu)

12.1. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai (A7-0169/2011, Milan Zver) (balsošana)

12.2. Bērnu agrīnā izglītošana (A7-0099/2011, Mary Honeyball) (balsošana)

12.3. ES un Maurītānijas partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē (balsošana)

12.4. Publiskais iepirkums (B7-0284/2011) (balsošana)

12.5. Naftas cenu pieauguma izraisītā krīze Eiropas zivsaimniecības nozarē (balsošana)

12.6. Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšana (balsošana)

- Pirms balsojuma par 9. grozījumu:

Niki Tzavela (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, mēs, līdzautori, visi vakar vienojāmies par kompromisu, kas skan šādi: „Atzīmē, ka nelegālā tirdzniecība ar viltotām precēm un pirātiskajām precēm, kas importētas no trešajām valstīm, palielinās visās dalībvalstīs, tādējādi apdraudot Eiropas MVU konkurētspēju.”

Mēs, visi autori, tam piekrītam.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

12.7. Inovācijas Savienība — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei (A7-0162/2011, Judith A. Merkies) (balsošana)

- Pirms balsojuma:

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos aicināt kolēģus balsot par 1. grozījumu, jo tas atbalsta ideju, ka inovāciju politikai jāpiešķir vairāk līdzekļu, bet tajā tiek svītroti vārdi, kuri norāda uz to, ka kopējās lauksaimniecības politikas līdzekļi ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

12.8. SDO konvencija ar papildu ieteikumu par mājkalpotāju darbu (balsošana)

12.9. Rezistence pret antibiotikām (balsošana)

**12.10. Kultūras nozīme ES ārējās darbībās (A7-0112/2011, Marietje Schaake)
(balsošana)**

**12.11. Kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošana (A7-0143/2011,
Marie-Thérèse Sanchez-Schmid) (balsošana)**

12.12. Sarajeva kā Eiropas kultūras galvaspilsēta 2014. gadā (balsošana)

- *Pēc balsojuma:*

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

13. Balsojumu skaidrojumi

Priekšsēdētāja . – Tagad mēs pievērsīsimies balsojumu skaidrojumiem.

Balsojumu mutiski skaidrojumi

Ziņojums: Milan Zver (A7-0169/2011)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Nav šaubu, ka šis ziņojums ir solis uz priekšu, lai radītu jauniešiem jaunas izglītības iespējas. Tajā pausts atbalsts plašākai pētniecībai, vairāk inovācijām, plašākai stratēģijai „Eiropa 2020” apstākļos, kas kļūst arvien svarīgāki. Mums ir vajadzīga plašāka izglītība skolu līmenī, vairāk mācību, taču arī vairāk universitāšu, lai mēs varētu kopīgi strādāt ar jauniešiem, lai nodrošinātu, ka, veicinot kultūru, tiek radīta pievienotā vērtība.

Šajā ziņojumā uzmanība galvenokārt ir pievērsta panākumu veidošanai mācībās, un tādēļ mēs arī balsojam par to. Lielāka jauniešu mobilitāte, vairāk iespēju radīt darba perspektīvas un darba tirgus, kurā jāņem vērā ne tikai jaunieši, kas strādā noteiktos apstākļos, bet arī visas nozares, kuras jauniešiem sniedz izaugsmes iespējas.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Es atbalstīju Eiropas iniciatīvu „Jaunatne kustībā”, kuras mērķis ir līdz 2020. gadam no 15 % līdz 10 % samazināt to studentu skaitu, kuri priekšlaikus pamet mācības, un palielināt augstskolas beidzēju skaitu no 31 % līdz 40 %. Salīdzinājumam — ASV 40 % iedzīvotāju ir augstākā izglītība un 50 % Japānā.

Pašlaik 14,4 % jauniešu Eiropā vecumā no 18 līdz 24 gadiem ir ieguvuši zemāk par vidējās izglītības līmeni, un gandrīz 21 % jauniešu ir bez darba. Es arī atbalstu to, ka iniciatīvas „Jaunatne kustībā” mērķis ir nodrošināt izglītību, kas atbildīs darba tirgus vajadzībām. Tiek lēsts, ka līdz 2020. gadam tādu darbu attiecība, kuros nepieciešama augsta kvalifikācija, palielināsies no 29 % līdz 35 %.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Ir viennozīmīgi jāatbalsta tās Eiropas programmas, kas palīdz jauniešiem. Iedzīvotāji, kuri ir mūsu kontinenta nākotne, ir arī visneaizsargātākie, vai ne? Tieši mums ir jānodrošina tas, lai viņi iegūtu pareizu izglītību ar piekļuvi kultūras piedāvājumam un, vissvarīgākais — iespējai mācīties svešvalodas, kā arī iespējai brīvi izvēlēties vietu, kur viņi vēlētos iegūt izglītību. Ne visiem ir nauda un iespējas to nokārtot pašiem. Labie rezultāti, kas gūti daudzās programmās jauniešu atbalstam, piemēram, *Erasmus* un *Leonardo da Vinci*, parāda, ka tas ir efektīvs

ieguldījums. Visvairāk ir jāatbalsta jaunieši, kuri dzīvo lauku apgabalos un kuriem bieži nav finanšu līdzekļu, lai sāktu studijas augstskolā, un arī vietā, kur viņi dzīvo, nav iespēju atrast darbu citās jomās, izņemot lauksaimniecību.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu pateikt dažus vārdus par Zver kunga izcilo iniciatīvu „Jaunatne kustībā”. Šis ir viens no ES politikas veiksmes stāstiem. Pat eiroskeptiķi vai tie, kuri to kritizē, uzskata, ka tieši šo jaunatnes mobilitātes programmu dēļ ir panākta noteikta pievienotā vērtība, kas sniedz labumu visiem. Labs piemērs ir Boloņas process, Kopenhāģenas process un citas šādas iniciatīvas.

Zver kunga ziņojumā ir atbalstīta šī tendence, kas jau ir uztverta kā atzinīgi vērtējama un kas rada jaunas iespējas un priekšnosacījumus gados jauniem eiropiešiem, kuri studē dažādās Eiropas valstīs. Tā mums būs iespēja patiešām apmainīties ar labas prakses piemēriem. Es uzskatu, ka ilgtermiņā tas veidos stingru pamatu ekonomikas izaugsmei Eiropā, taču vēl svarīgāk par ekonomikas izaugsmi ir atcerēties, ka šādā procesā iedzīvotāji — jaunieši — var augt kā personas un eiropieši.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Visā Eiropā mēs nolemjam jauniešu paaudzes emigrācijai un nabadzībai. Mēs vēl nedzimušas un pasaulē nenākušas paaudzes nolemjam parādam — tas viss, lai uzturētu šo monetārās savienības iedomību.

Īrijā IKP ir samazinājies par 20 %, salīdzinot ar tā augstāko līmeni — tas ir gandrīz neticams skaitlis. Grieķijā notiek sacelšanās, protestējot pret taupības pasākumu kopumu; un tomēr mēs zinām, ka tas nedarbosies.

Kad pagājušajā gadā tika nolemts par galvojumu, doma bija tāda, ka tas būs tūlītējs pārrāvuma novēršanas pasākums, ka tas būs īstermiņa nosacījuma pasākums un ka pašlaik Grieķija atkal lēti aizņemsies, it kā krīze būtu beigusies. Mēs varam redzēt, ka tas nav izdevies. Tomēr mēs turpinām īstenot tādu pašu politiku Portugālē un atkal Grieķijā, nevis atzīstam savu kļūdu.

Cik lielu cenu mēs gaidām, ka mūsu vēlētajiem maksās par mūsu iedomību!

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Priekšsēdētājas kundze! Man ir prieks, ka šodien mēs pieņemām rezolūcijas projektu „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai, jo šajā rezolūcijā ir pausti skaidri ieteikumi un galvenie virzieni, kurus Eiropas Savienības valstis varētu un kurus vajadzētu īstenot, lai uzlabotu izglītības un mācību sistēmas. Tomēr es vēlētos uzsvērt dažus aspektus: pirmkārt, ņemot vērā to, ka iniciatīvas „Jaunatne kustībā” uzdevums ir sasniegt galveno mērķi, kas noteikts stratēģijā „Eiropa 2020” — samazināt to iedzīvotāju skaitu, kuri pamet skolu bez kvalifikācijas, no 15 % līdz 10 % —, tajā trūkst pasākumu un ieteikumu, kas vērsti uz skolotāju prasmju, kvalifikāciju vai profesionālā prestiža palielināšanu. Mums ir skaidri jāsaprot, ka profesijas mācīšana ir profesija, kas sabiedrībai rada vislielāko pievienoto vērtību, un ka ir jācenšas nodrošināt, lai Eiropas valstīs būtu vislabākie skolotāji. Es pilnīgi piekrītu dokumentā paustajam aicinājumam Komisijai iesniegt visaptverošu stratēģiju, kuras mērķis ir veicināt neformālo izglītību, un es vēlētos aicināt šos dokumenta galvenos ieteikumus tiešā veidā saistīt ar daudzgadu finanšu plānu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Šodien pie mums ir Sudētijas Vācu novadnieku biedrības, tostarp arī Sudētijas vācu jaunatnes biedrības, nacionālais vadītājs, kas aktīvi veido pārrobežu sadarbību ar Čehijas jauniešiem. Šajā saistībā šā ziņojuma nozīme ir patiešām nenovērtējama, jo tas aptver trīs aspektus: pirmkārt, augstskolu tīkla veidošanu,

jo īpaši eiro reģionos un pierobežu reģionos; otrkārt, arodmācības — jo mums ir vajadzīga ne tikai akadēmiskā izglītība; un, treškārt un galvenokārt — jautājumu par valodas prasmēm.

Es gribu ļoti skaidri norādīt, ka es mīlu Šekspīra valodu, taču uzskatu, ka ir skumji, ka mūsu jaunieši sarunājas tikai vienā valodā. Šajā sistēmā mums būtu īpaši jāveicina tieši mūsu kaimiņu valodu mācīšanās un mazāku valodu mācīšanās. Patiesībā kaimiņu kultūru tiešām var iepazīt tikai tad, kad sākat pieredzēt ikdienas dzīvi viņu valodā. Šajā saistībā mums ir daudz darāmā, taču arī lielas iespējas.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Es esmu ārkārtīgi priecīgi, ka iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir stratēģijas „Eiropa 2020” neatņemama daļa. Man ir arī prieks, ka ziņojumā, kuru mēs šodien pieņemām, ir pievērsta uzmanība neformālās izglītības nozīmei, ko saprot kā izglītību, piedaloties jaunatnes organizācijās un nevalstiskajās organizācijās, kā arī veicot brīvprātīgo darbu. Es esmu pārliecināta, ka neformālā izglītība palīdz jauniešiem kļūt par aktīviem pilsoņiem, māca strādāt kolektīvā, palīdz attīstīt personīgās intereses un sniedz viņiem labākas iespējas atrast darbu — un tas ir kas ļoti svarīgs.

Ziņojums: Mary Honeyball (A7-0099/2011)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Bērni ir mūsu nākotne. Viņi nākotnē būs apzinīgas sabiedrības daļa, tāpēc ir ļoti svarīgi izglītēt bērnus no agrīna vecuma. Mums savos bērnos jau no pirmajiem gadiem ir jāieaudzina pozitīvas vērtības un pareizi morālie standarti. Izglītība jāveido uz labiem, stingriem pamatiem, un tai jābūt nodrošinātai ar pienācīgi izglītotiem un mācītiem skolotājiem.

Mums ir jācenšas nodrošināt vienlīdzīgas iespējas, lai visi bērni varētu piekļūt agrīnai izglītošanai neatkarīgi no tā, vai viņi nāk no pilsētām vai lauku apvidiem, vai arī no bagātām vai nabadzīgām ģimenēm. Nevienlīdzības likvidēšanas gaitā mums īpaša uzmanība ir jāpievērš lauku kopienām, kur bērniem ir daudz sliktāka piekļuve izglītības un kultūras iespējām.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Ir ļoti svarīgi galveno uzmanību pievērst bērnu agrīnajai izglītošanai un agrīnās bērnības izglītībai un aprūpei (ABIA). Tāpēc es ļoti atzinīgi vērtēju *Honeyball* kundzes ziņojumu, kuram es pati biju ēnu referente.

Attiecībā uz šo teicamo ziņojumu es vēlētos skaidri norādīt, ka, runājot par maziem bērniem, cerams, tiek uzsvērta audzināšanas nozīme, nevis izglītība. Tas ir tāpēc, ka visi indivīda dzīves galvenie aspekti tiek izveidoti dažu pirmo dzīves gadu laikā, un, iespējams, ir tiesa, ka tad, ja bērniem ir droša pamataudzināšana, droša dzīves vide, tad viņiem arī būs izredzes gūt panākumus nākotnē.

Tāpēc mums ir jāuzsver audzināšanas, nevis izglītošanas nozīme. Izglītībai būs laiks vēlāk, taču, kā jau tika teikts, šajā ziņojumā ir pārskatīti dažādi Eiropā pastāvoši modeļi, un pamatdoma ir tā, ka mums ir jānodrošina, lai no agrīnas bērnības netikt izslēgts neviens bērns — visiem ir jābūt iespējām dzīvot labu, pilnīgu dzīvi.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Pagājušajā vasarā man bija tā iespēja apmeklēt jūsu vēlēšanu apgabalu, un vienu dienu es ar saviem bērniem devos uz pludmali. Es atceros, kā noraudzījies, kā manas abas mazās meitiņas veido smilšu pili, neredzot gaidāmo paisumu — viņas bija tik ļoti aizrāvušās ar gliemežvākiem un zariņiem, ar kuriem tās dekorēja savu veikumu.

Man nepietika drosmes viņām norādīt, ka gaidāms paisums, un šodien, lasot mūsu balsojumu sarakstu, es jutos gandrīz tāpat. Mums ir šie epohālie notikumi — šī ekonomikas krīze pie mūsu robežas, mūsu pasaules IKP daļas sabrukumus — un mēs šeit atkal runājam par agrīno izglītošanu, par mūsu pienākumiem attiecībā uz Starptautisko Darba organizāciju un par to, vai Sarajevai jābūt Eiropas kultūras galvaspilsētai.

Ļaujiet man citēt vienkāršu un biedējošu statistiku: 1974. gadā Rietumeiropas valstis veidoja 36 % no pasaules IKP; pašlaik tie ir 26 %; 2020. gadā tie būs 15 %. Kamēr mēs bažījamies par agrīno izglītošanu, izvērsot visu savu propagandu par Eiropas apvienošanu un gatavojot *The Raspberry Ice Cream War* komiksu, un kamēr mūsu bērni tiek rosināt lasīt netīši smieklīgo „Kapteini Euro”, mūsu pasaules daļu pārņem drosmīgāka valstis, kuras ir apguvušas decentralizācijas un varas izkļiedēšanas priekšrocības.

Vai tiešām nāk laiks, kad viss mūsu vakardienas krāšņums būs turpat kur Nīnive un Tira?

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēniē (PPE). – (LT) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos reaģēt uz *Tomaševski* kunga maldināšanu šā rīta debašu laikā. Viņš paziņoja, ka poļu minoritātes bērni Lietuvā nevar mācīties poļu valodā. Jūsu informācijai, Lietuvā dzīvo aptuveni 200 000 poļu izcelsmes Lietuvas pilsoņu, un valstī ir 62 skolas, kurās mācības notiek tikai poļu valodā, un 34 skolas ar poļu valodas klasēm. Tikmēr Vācijā, kur ir gandrīz 2 miljoni poļu izcelsmes iedzīvotāju, nav nevienas valsts skolas, kas būtu paredzēta tikai poļiem. Jāatzīmē, ka tikai Lietuvā poļu izcelsmes pilsoņi var iegūt izglītību poļu valodā no bērnudārza līdz augstskolai. Tas ir unikāli pasaulē. Lietuvā ir Bjalistokas Universitātes filiāle — vienīgā Polijas universitātes nodaļa ārpus Polijas. Kādā pētījumā 42 % Lietuvas nacionālo minoritāšu pārstāvju norādīja, ka nepietiekamas lietuviešu valodas zināšanas ir trūkums darba tirgū. Dīvaini dzirdēt kritiku par Lietuvas izglītības likumu, kas veidots pēc Polijas likuma parauga, un es arī gribētu uzdot retorisku jautājumu: vai *Tomaševski* kungs domā, ka arī Polijā ļaunprātīgi izturas pret nacionālajām minoritātēm?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Es jau runāju debatēs un izteicu atzinību par to, ka *Honeyball* kundze ir mēģinājusi atrast kompromisu visā politiskajā spektrā.

Lai gan galīgajā balsojumā es atturējos, jo uzskatu, ka šis ziņojums daudzos jautājumos iejaucas nacionālo valstu lietās. To visskaidrāk var redzēt faktā, ka ziņojumā tiek atzinīgi vērtēti Barselonas mērķi, lai gan Barselonas mērķi beidzās ar fiasko tieši tāpēc, ka tie bija tikai skaitļi, kurus ES centrāli diktēja atsevišķām dalībvalstīm.

Manuprāt, mums ir jāļauj dalībvalstīm izlemt, cik daudz pirmsskolas iestāžu tām vajag, jo tas nav tikai jautājums par skaitļiem, bet arī jautājums par kvalitāti un konkrētas valsts kultūru. Man ir ļoti žēl, ka es nevarēju balsot par šo ziņojumu, bet tajā būtībā tika apstrīdēts uzskats, kas man ir dārgs.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Bērņībai neapšaubāmi ir ļoti liela nozīme attiecībā uz bērnu fizisko, mentālo un sociālo attīstību. Tāpēc mums ir jāsaprot, ka atgriešanās pie ieguldījumiem pirmsskolas izglītībā ir turpmākas izaugsmes garantija. Turklāt daudzi pētījumi jau ir parādījuši, ka šādi izlietots finansējums vidējā termiņā un ilgtermiņā rada ievērojamas ekonomiskas un sociālās priekšrocības.

Vislabākais un visdabiskākais veids, kā nodrošināt šādu atbalstu, ir aizsargāt ģimeni kā sabiedrības pamatvienību. Vecāki ir savu bērnu pirmie un vissvarīgākie skolotāji, un tādējādi tiesiskajā regulējumā nedrīkst būt iekļauti noteikumi, kas soda vecākus par savu bērnu personīgu aprūpi, jo īpaši agrīnā vecumā. Šī programma ietilpst vienīgi dalībvalstu

kompetencē. Ir vairāk nekā vēlams, lai Eiropas Savienība, veicot savu koordinācijas uzdevumu, veicinātu situācijas uzlabošanu atsevišķās dalībvalstīs.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0193/2011

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Kopējās zivsaimniecības politikas atbalstītāji bieži norāda, ka zivis nepazīst valstu robežas. Viņi to mēdz teikt tā, itin kā tas būtu kas oriģināls — ak, tiešām, tās peld visur, kas gan to būtu domājis!

Tomēr realitātē teritoriālā jurisdikcija un īpašumtiesības ir vienīgais drošais saglabāšanas pamats. Raugoties uz valstīm, kuras zivsaimniecības jomā ir īstenojušas veiksmīgu saglabāšanas politiku — vai tās būtu Folklendu salas, Īslande, Norvēģija vai Jaunzēlande —, tās visas ir bijušas veiksmīgas, kuģu kapteiņiem radot īpašumtiesību sajūtu, lai viņiem būtu stimuls uztvert zivju krājumus kā atjaunojamu resursu. Aristoteļa gudrība māca, ka par to, kas nevienam nepieder, neviens nerūpēsies.

Diemžēl pašreizējā zivsaimniecības politikā zivju krājumi ir definēti kā kopēji resursi, kam var vienādi piekļūt visas valstis. Tādēļ ir radusies ekoloģiskā nelaime, kas skārusi zivju krājumus Ziemeļjūrā.

Viens īpaši aktuāls notikums ir tas, ka pēdējos gados mēs esam pieredzējuši makreļu migrāciju no kopējās zivsaimniecības politikas ūdeņiem Īslandes teritoriālajos ūdeņos. Baidos, ka šādi tās kļūst par Īslandes īpašumu. Nav jēgas par to žēloties. Tā ir mūsu neveiksme un viņu veiksmē. Var gadīties tā, ka dažu gadu laikā notiks otrādi, un tad tā būs mūsu veiksmē. Tikmēr vislabākais un visdrošākais veids, kā garantēt, lai mēs zivis uztvertu kā krājumus, kuri pastāvēs vienmēr, ir atzīt to personu īpašumtiesības, kuri kuģo saskaņā ar jūras tiesībām.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0297/2011

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Arvien lielākās naftas cenas pasaules tirgū nav vienīgais krīzes iemesls zivsaimniecības nozarē, tāpēc ka parasti degvielām jau nepiemēro nodokļus un tāpēc ka arvien lielākās cenas pasaules tirgū ietekmē visus zvejniekus pasaulē — Eiropas Savienībā un ārpus tās. Otrs aspekts — *de minimis* robežvērtību palielināšana — ir jāizmanto kā iespēja, lai arī palīdzētu zvejniekiem spēt strādāt un zvejojot vides ziņā saprātīgāk un ilgtspējīgāk. Treškārt, vienkārši padarot degvielu lētāku, šis mērķis netiks sasniegts. Vienkārši runājot, es gaidu, ka arī dalībvalstis šajā saistībā radīs inovatīvus un noderīgus risinājumus.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pirmkārt, priekšsēdētājas kundze, es gribu paust atbalstu visiem iedzīvotājiem Lorkā Spānijas provincē Mursijā, astoņiem iedzīvotājiem, kuri gāja bojā, un viņu ģimenēm, kā arī 250 personām, kuras tika ievainotas vakardienas zemestrīcē.

Es balsoju par šo kopīgo rezolūcijas priekšlikumu un nepievienojos savas grupas nostājai, jo esmu nobažījies par grūtajiem laikiem, ko piedzīvo šī nozare un kas ir pasliktinājušies naftas cenu palielināšanās dēļ.

De minimis atbalsta palielinājums no EUR 30 000 līdz EUR 60 000 uzņēmumiem tikai uz trīs gadu laikposmu var tiem palīdzēt šajā sarežģītajā situācijā. Turklāt jāatzīst, ka šis palielinājums neparedz nekādu Eiropas Savienības budžeta palielinājumu. To piemērojot, ir arī jāgarantē vides un sociālā ilgtspēja, un tas nedrīkst kropļot konkurenci starp dalībvalstīm.

Tomēr Eiropas Zivsaimniecības fondam ir jāturpina atbalstīt šo nozari, lai samazinātu zvejnieku atkarību no fosilajām degvielām, lai tās darbību padarītu efektīvāku un nodrošinātu to ar inovatīviem priekšlikumiem, kam jārada jaunas iespējas jūrniecības nozarē.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze! Es ar prieku atbalstīju šos ieteikumus.

Zvejniecība tāpat kā lauksaimniecība ir ļoti nestabils arods. Tā ir pakļauta laika apstākļu kaprīzēm un kvotu situācijai, un, protams — krājumu untumiem. Tagad papildus tam visam mēs pēkšņi piedzīvojam naftas cenu palielināšanos.

Visbeidzot, risinājumam būs jānāk no Eiropas Savienības, tai kļūstot pašpietiekamākai attiecībā uz vispārīgāku energoapgādi, protams, iekļaujot atjaunojamus energoresursus. Tomēr es arī uzskatu, ka mums ir jāmēģina pētīt teritorijas Eiropā, kuras nav iepriekš pētītas, jo to nav bijis ekonomiski izdevīgi darīt. Tagad tas mainās. Es domāju, ka, ja mēs varētu palielināt krājumus Eiropā, tas automātiski samazinātu pasaules cenas un arī, protams, padarītu mūs apgādes ziņā mazāk atkarīgus no nedemokrātiskiem režīmiem.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0286/2011

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Es pilnīgi piekrītu prasībai sistemātiski veikt ietekmes novērtējumu attiecībā uz visiem attiecīgajiem mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) rēķiniem gan valsts, gan Eiropas līmenī, jo šie uzņēmumi ir Eiropas ekonomikas reālais pamats, un kā tādi tie nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu.

Tomēr pašreizējā prakse rāda, ka reģionālā un vietējā līmenī piekļuve finanšu atbalstam inovāciju sākotnējiem posmiem un jaundibinātu un mazu, inovatīvu uzņēmumu atbalstam Eiropas Savienībā joprojām ir ļoti neatbilstoša un nepilnīga.

Šo nevienādīgumu arī apstiprina atklājums, ka 75 % no visa finanšu atbalstam piešķirtā EUR 21 miljarda tika darīti pilnīgi pieejami, izmantojot starpniekbankas, un to saņēma tikai 50 000 no visiem 23 miljoniem MVU.

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Apvienotās Īrijas partijas *Fine Gael* deputāti ir lūguši mani par šo jautājumu runāt visu mūsu četru EP deputātu vārdā.

Mēs noteikti atbalstām jebkādu šādu noteikumu galveno nostādni — atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus (MVU). Mēs zinām, cik svarīgi MVU ir Īrijas ekonomikai un Eiropas ekonomikai. Tomēr mēs neredzam, ka šajā ziņojumā būtu iekļauta atsauce uz KĶUINB. Man šķiet, ka mēs pakļaujamies propagandai, lai kāds būtu pašlaik aktuālais jautājums. Piemēram, stāsta, ka pašlaik Vācijā tiek apšaubīta visa KĶUINB.

Tāpēc palīdzēsim MVU, bet neiekļausim īpašu propagandu šādos noteikumos. Ir apstākļi gan par, gan pret KĶUINB. Neliksīm palīdzības vietā ideoloģiju. Mums MVU vajadzētu sniegt visu iespējamo palīdzību, bet nav nepieciešams nepārtraukti ieviest šos noteikumus.

Mēs balsojam pret KĶUINB, bet mēs nebalsojam pret visu ziņojumu, jo nevēlējāmies aizkavēt tādu atbalstu, kas ir nepieciešams MVU, un es priecājos par iespēju to oficiāli paziņot.

Priekšsēdētāja . – *Mitchell* kungs, es jums uzdošu jautājumu. Vai jūs varat mums pateikt, ko nozīmē šis saīsinājums?

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Priecājos, ka jūs to pajautājāt. Es domāju, ka jūs man vaicāsit, vai es iesākumā runāju lietuviešu valodā! KKUINB ir kopējā konsolidētā uzņēmuma ienākuma nodokļa bāze.

Priekšsēdētāja . – Esmu pārliecināta, ka mūsu viesi labprāt uzzinās, par ko mēs runājam.

(Aplausi)

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! Es tikai vēlējos pajautāt, vai kaut ko var saukt par ideoloģiju tikai tāpēc, ka tas nepatīk Īrijā.

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Tas nav jautājums par to, kas patīk vai nepatīk Īrijā. Mēs esam Eiropas Parlamenta deputāti, un mēs paudzsim savu viedokli. Citu dalībvalstu pārstāvji mums nenorādīs, kā rīkoties. Mūsu pienākums šajā valstī nav darīt to, kas patīk citās dalībvalstīs. Katra dalībvalsts šurp nosūta savus parlamentāriešus, lai paustu tās viedokli. Mēs uzskatām, ka attiecībā uz KKUINB, kas Berlīnē pašlaik tiek nomelnota, tiek lietota tāda propaganda, kas radīta, sevišķi nedomājot. Apstākļi tās atbalstam nav pierādīti. Pastāv apstākļi par un pret to, un mums nevajadzētu tajā triekties ar pašlaik aktuālu politikorektumu.

Priekšsēdētāja . – Šis punkts attiecas uz balsojumu skaidrojumu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Ja runājam par kopējo uzņēmuma ienākuma nodokli, tad tā Eiropas Savienībai būs ļoti sarežģīta perspektīva, jo visas tās 27 dalībvalstis ir ļoti atšķirīgas. To ekonomikas struktūras ir ļoti dažādas, lai gan, protams, tā kā mēs visi esam vienotajā tirgū, ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai mazajiem un vidējiem uzņēmumi, kuri faktiski ir Eiropas ekonomikas pamatā, būtu diezgan līdzīgas konkurences iespējas.

Pašlaik tā nav, un šajā ziņā ir ļoti svarīgi, lai tiktu veikta MVU pārskatīšana. Piemēram, tā kā esmu no Somijas, es ļoti skaidri saprotu, ka Somijas uzņēmumi atrodas ļoti tālu no iekšējā tirgus centra, un šā iemesla dēļ loģistikas izmaksas — transporta izmaksas — ievērojami palielina produktu cenas. Tāpēc mums ir vajadzīgas atšķirīgas kompensācijas sistēmas nodokļu jomā pat Eiropas Savienībā, taču arī citi veidi, lai konkurences situācija varētu būt godīgāka visiem.

Ir ļoti svarīgi, lai tiktu sagatavots tāds ziņojums kā šis un lai mūsu mērķis arī būtu ņemt vērā uzņēmumus attālos ziemeļu apgabalos, lai tie spētu vienlīdzīgi konkurēt ar citiem Eiropas uzņēmumiem.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze! Iesākumā gribu teikt, ka piekrišu tam, ko mans vadītājs *Gay Mitchell* sacīja par KKUINB, un es attiecīgi balsoju. Tomēr es vēlos pievērst uzmanību citam jautājumam.

Jautājums, ko gribu pieminēt, ir tas, ka bija redzams, ka attiecībā uz šo atsevišķo priekšlikumu bija vajadzīgs mutisks grozījums, lai izvirzītu jautājumu par viltošanu. Žēl, ka tā, jo viltotas preces nodara lielu kaitējumu uzņēmumiem visā Eiropā, un tas nav pietiekami uzsvērts vai risināts.

Daudzas šīs preces ir no trešām valstīm, un to veicina šo valstu valdības, kuras atļauj preces vest uz Eiropu. Mums tās ir jānosauc un jānokaunina, un jāveic pasākumi pret šīm valstīm, jo tās briesmīgi ietekmē likumīgus uzņēmumus Eiropā. Ir pienācis laiks teikt: pietiek!

Ziņojums: Judith A. Merkies (A7-0162/2011)

Adam Bielan (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Ātrāka attīstība, efektivitāte, tostarp rentabilitāte, un lielāka konkurētspēja ir vislabākie līdzekļi, kā risināt ekonomikas problēmas. Lai sasniegtu šos mērķus, mums ir kopīgi jāstrādā inovāciju jomā. Šajā saistībā ir ļoti svarīgi uzsvērt pilsoņu radošumu, piemēram, dodot iespēju darbiniekiem ierosināt, kā uzlabot darba procesus. Vēl viens aspekts, kas veicina inovāciju patēriņa jomā, un konkrēts piemērs, kā iedzīvotāju radošumu var apvienot ar vēlmi izmantot modernās tehnoloģijas, ir *iPhone* lietojumprogrammas, kuras izstrādā Eiropas patērētāji.

Zināšanu bāzes stiprināšana, satuvinot uzņēmumus, zinātniskās iestādes un pašus pilsoņus, ir svarīgs aspekts, lai sasniegtu Inovācijas Savienības mērķus. Šajā saistībā būs svarīgi panākt sabiedrības un vietējo iestāžu pilnīgu līdzdalību. Inovācijas pamatmērķis ir Eiropā uzturēt augstu labklājības līmeni. Es ceru, ka ierosinātā spēku apvienošana dos ieguldījumu inovāciju procesa atbalstā un palīdzēs radīt ekonomikas stabilizāciju. Tādēļ es atbalstu šo ziņojumu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Diemžēl man nebija iespējas uzstāties vakardienas debatēs, lai gan es biju zālē. Tomēr es vēlētos īpaši paust atbalstu tiem runātājiem, kuri uzsvēra, ka inovācijām un pētniecībai ir jānotiek arī lauksaimniecības nozarē. Lauksaimniecība nav „vecā ekonomika” — tā ir moderna, un tā ir arī vide, kur notiek aktivitāte, pētniecība un inovācija.

Eiropas lauksaimniecībai ir vismaz trīs galvenie uzdevumi, proti: pārtikas nodrošināšana iedzīvotājiem, vides uzturēšana un enerģijas ražošana. Šiem reizēm ļoti atšķirīgajiem mērķiem ir vajadzīga zinātniska izplatīšana gan tagad, gan nākotnē.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es atbalstīju ziņojumu par Inovācijas Savienību. Inovācija, protams, ir ļoti svarīga Eiropas attīstībai. Tomēr, manuprāt, ārkārtīgi būtiski ir atbalstīt inovāciju īpaši mazo un vidējo uzņēmumu nozarē, jo sevišķi Eiropas Savienības jaunajās dalībvalstīs, kuras šajā ziņā atpaliek. Patiesi, tieši norises šajā nozarē — kā var secināt no daudzām analizēm — lems, vai Eiropas nākotnes ekonomika būs konkurētspējīga attiecībā uz citām lielām pasaules ekonomikām.

Ir jāatceras — kā tas tika parādīts revīzijas uzņēmuma *Ernst & Young* veiktā pētījumā —, ka bankas diemžēl noraida trīs ceturtdaļas pieteikumu, ko mazie un vidējie uzņēmumi iesnieguši Eiropā, lai saņemtu pētniecības subsīdijas un iegādātos jaunas tehnoloģijas. Finansējums ir nopietna problēma, tāpēc mums vajadzētu pārliecināt atsevišķas dalībvalstis atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus šajā jomā. Bez šā atbalsta tie netiks galā ar aizvien lielāko konkurenci pasaules ekonomikā.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es atbalstīju šo interesanto un visaptverošo ziņojumu par Eiropas pārveidošanu pēckrīzes pasaulei. Es to darīju, cerot, ka ziņojumā ierosinātā rīcība samazinās arvien lielākās attīstības atšķirības dažādās ES dalībvalstīs un palēninās intelektuālā darbaspēka aizplūšanu, kas ziņojumā dēvēta — manuprāt, pārāk pieklājīgi — par intelektuālo mobilitāti. Tāpēc, lai nodrošinātu Eiropas ilgtspējīgu attīstību, mums vairāk līdzekļu ir jāpiešķir inovācijas attīstībai un pētniecības projektiem ES jaunajās dalībvalstīs.

Mums ir jānodrošina valdības, ka papildus ar katru gadu lielāku budžeta līdzekļu piešķiršanai pētniecībai tām ir jānosaka sava budžeta procentuālā attiecība kā minimālā robeža, kas jāizlieto pētniecības un attīstības tipa projektos. Tomēr pētniecībā un attīstībā izlietotā summa nekādā ziņā nedrīkst samazināt turpmākos budžeta plānus attiecībā uz Eiropas

Savienības pašreizējām prioritātēm, piemēram, kopējo lauksaimniecības politiku vai kohēzijas politiku, jo arī tās labi veic savu uzdevumu.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Lai gan inovācijas ir tik neticami svarīgas ekonomikas un sociālajai attīstībai Eiropā, līdz šim ES nav bijis kopēju noteikumu attiecībā uz inovācijām. Tāpēc tas, ka šo priekšlikumu ir iesniegusi Komisija un komisāre Geoghegan-Quinn, ir ārkārtīgi svarīgi.

Kad mēs tagad pieņemam noteikumus, ko paredzēts piemērot, mums šajā dokumentā un Inovāciju Savienībā ir ļoti jācenšas vienkāršot un likvidēt jebkādu nevajadzīgu birokrātiju. Noteikumu vienkāršošana ir ārkārtīgi svarīga, jo ikviens pētnieks, ikviena nozare un ikviens mazais uzņēmums norāda, ka tas ir vislielākais šķērslis ES līdzekļu izmantošanai un mērķtiecīgai sadarbībai, lai Eiropā uzlabotu inovāciju situāciju.

Mums ir arī jānodrošina, lai mums būtu daudz efektīvāka pārvaldība. Mums galvenā uzmanība ir jāpievērš patiešām lieliem projektiem tā vietā, lai tērētu naudu daudzās dažādās jomās, kā mēs to darām visos citos kontekstos. Visbeidzot, Inovāciju Savienība var būt patiešām labs instruments mūsu darbā, risinot klimata problēmas. Paldies!

Rezolūcijas priekšlikums B7-0296/2011

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Mājkalpotāju ikdienas dzīve bieži vien ir neskaidra, par zemu novērtēta un neoficiāla. Pret viņiem attiecas nevienlīdzīgi, negodīgi un slikti.

Eiropā mājkalpotāji parasti ir migrantu strādnieki, kuru lielākā daļa valstī ir ieradusies nelegāli. Viņi nav atrodami nekādos reģistros, viņiem draud ekspluatēšanas risks, un viņi ir atkarīgi no savu darba devēju žēlastības. SDO konvencija par mājkalpotājiem un kopējie noteikumi, kas tiks piemēroti, ir galvenie līdzekļi, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas, uzraudzītas un attīstītas mājkalpotāju cilvēktiesības un viņu nodarbinātības un sociālās tiesības.

Būtu naivi teikt, ka Eiropā nav nelegālu mājkalpotāju. Tā ir sava veida mūsdienu verdzība. Šie strādnieki — bieži vien sievietes — ir visneaizsargātākie no visiem. Viņi neuzdrošinās sūdzēties par to, ka pret viņiem slikti izturas, vai par vardarbību vai seksuālu izmantošanu. Eksploatācija neattiecas tikai uz cilvēkiem no valstīm ārpus ES — mēs arī eksploatējam paši savus pilsoņus. Mājkalpotāju stāvokļa uzlabošanai ir jābūt prioritātei stratēģijā „Eiropa 2020”.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es izklāstīšu savus uzskatus par mājkalpotāju darbu. Pirmām kārtām, es piekrītu tiem, kuri norāda, ka šajā nozarē nodarbinātie — un, protams, tās galvenokārt ir sievietes — ir tiesīgi saņemt taisnīgu samaksu un taisnīgus sociālos pakalpojumus. Es arī pilnīgi piekrītu tiem, kuri norāda, ka īpaši šajā nozarē notiek daudz neiedomājamu lietu un ka tajā ir daudz netaisnības.

Tomēr es aicinu pievērst uzmanību birokrātijai, īstenojot pamatotas prasības. Piemēram, Vācijā ir tā, ka man kā cilvēkam uz kuru attiecas šis tiesību akts, ņemot vērā to, ka nodarbinu mājkalpotājus, ir jālūdz nodokļu konsultanta palīdzība vienkārši tāpēc, ka ir pārāk daudz birokrātijas un likuma nosacījumi ir tik sarežģīti. Tas krīt uz nerviem, aizņem laiku un maksā naudu. Tie, kuri izvairās no birokrātijas, parasti saviem darbiniekiem maksā skaidrā naudā, tādējādi veicinot — dažkārt neapzināti — nelegālo nodarbinātību. Tāpēc es aicinu pievērst uzmanību ar to saistītajam birokrātijas daudzumam.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0295/2011

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Kā kvalificēts lauksaimnieks es vēlētos paust vēl dažus komentārus par šiem jautājumiem. Pirmkārt, ir taisnība, ka mūsu mērķim jābūt antibiotiku samazināšanai, jo īpaši lopkopības produkcijā. Šajā saistībā mūsu rīcības stūrakmenim jābūt principam „pēc iespējas mazāk”. Mans otrais komentārs ir tāds, ka mums ir vajadzīga *status quo* analīze, citiem vārdiem sakot, datu analīze par to, kas patiesībā notiek praksē Eiropas Savienības dalībvalstīs. Protams, šādā analīzē ir jāpiedalās visām dalībvalstīm. Mans trešais komentārs ir tāds, ka mums ir vajadzīgi turpmāki zinātniski pētījumi, lai analizētu apdraudējumus un arī spētu efektīvi novērst šos apdraudējumus. Ceturtkārt, mums nav vajadzīgs ideoloģisks bubulis. Ideoloģija nevar aizstāt zinātņi.

Ziņojums: Marietje Schaake (A7-0112/2011)

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Šis ziņojums ir mūsu atbalsta vērts. Tam, ka Eiropu uzskata par ekonomikas gigantu, ir pamatots iemesls — tā tikpat labi arī varētu būt kultūras gigants.

Visā tās kultūras daudzveidībā ES ir saskaņota, tomēr dažāda vērtību kopiena. Starptautiskajā politikā kultūrai ir ļoti liela nozīme. Tās ir cilvēktiesības, un katrai personai un nācijai ir tiesības tās izmantot. Kultūra ir arī saistīta ar cilvēku labklājību un attiecībām kopumā.

Kultūras politika arī ļauj ES veidot sakarus ar citām valstīm, ar kurām nav panākta vienošanās par citām partnerattiecībām. Īpaši svarīgs ir arī atbalsts kultūras dimensijai tajās valstīs Ziemeļāfrikā, kuras pašlaik veido jaunu, demokrātiskāku sabiedrību. Divpusējā attīstībā un tirdzniecības nolīgumos vienmēr ir jāpieprasa ne vien sociālās atbildības aspekti, bet arī kultūras aspekti. Ar Eiropas Ārējās darbības dienestu pat jābūt saistītiem kultūras ekspertiem, lai kultūru saskaņotāk un sistemātiskāk varētu padarīt par ES ārpolitikas daļu.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas valstu kultūras mantojums pats par sevi ir vērtība. Lai gan dalībvalstu starpā ir daudz kultūras atšķirību, tās jau ir kļuvušas labi pazīstamas pasaulē kā tādas, kas piesaista citu valstu iedzīvotājus, kuri vēlētos izmantot šos kultūras resursus. Eiropas Savienības politisko un ekonomisko stāvokli var nostiprināt, veicinot ES identitāti un kultūras vērtības.

Svarīga nozīme kultūras jomā ir jaunajām tehnoloģijām, kuras arī ļauj iedzīvotājiem īstenot cilvēka pamattiesības. Jo īpaši valstīs, kurās valda cenzūra, iedzīvotāju aktivitāti un piekļuvi informācijai uztur ar interneta starpniecību. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jāatbalsta interneta brīvība pasaules līmenī un jāveic būtiski ieguldījumi kultūras attīstībā un iedzīvotāju informētībā slēgtās sabiedrībās. Turklāt jaunajai paaudzei ir vajadzīga konsekventa mobilitātes stratēģija, lai palielinātu attīstību zinātnes un kultūras jomā. Es atbalstu kultūras diplomātijas pasākumus, kam arī var palīdzēt parlamentāro delegāciju darbs. Tāpēc es atbalstīju šo ziņojumu.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Ziņojumā iekļautie paziņojumi un piezīmes ir ārkārtīgi vērtīgi un atbilstoši. Jo īpaši es šeit vēlētos atzīmēt paziņojumus, kuros norādīts, ka Eiropas Savienības pienākums ir rīkoties visā pasaulē, lai veicinātu vārda brīvības, preses brīvības un piekļuves brīvības audiovizuālajiem medijiem ievērošanu. Ļoti atbilstīgs ir arī aicinājums Eiropas Komisijai visā pasaulē veicināt interneta brīvību, ņemot vērā draudus šai brīvībai, par kuriem mēs arvien biežāk lasām un dzirdam.

Kaut gan varu ar prieku atzīmēt, ka mēs pieprasām vērtības, kuras mēs, eiropieši, uzskatām par fundamentālām, es arī atzīstu, ka es atbalstīju šo ziņojumu ar zināmām skumjām. Es

apzinot, ka mēs dažkārt aicinām šīs pamatvērtības atbalstīt citās pasaules daļās, taču aizmirstam, ka tās arī tiek pārkāptas dažās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Tā piemērs ir notikumi Polijā attiecībā uz žurnālistiem, kuri kritizē valdību. Viņi tiek masveidā atlaisti no sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem, un valdības pārstāvji mēģina pārtraukt neatkarīga, privāta dienas laikraksta *Rzeczpospolita* darbību, kurš ir otrs lielākais augstas kvalitātes dienas laikraksts Polijā un kurā, starp citu, tiek pausti kritiski viedokļi par valdības nostāju. Risinot jautājumus, kas ir skatīti šajā ziņojumā, ir jāiebilst arī pret to.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Ir ļoti svarīgi, lai debatēs par ārpolitiku tiktu iekļauta arī kultūras dimensija.

Es uzskatu, ka mēs esam nonākuši pie šā secinājuma, jo, ņemot vērā pašreizējos satricinājumus Tuvajos Austrumos, ir radusies izpratne, ka mēs gadu desmitiem esam visu aizmirsuši par kultūras dimensiju — piemēram, Eiropas Savienības attiecībās ar Sīriju. Kopš 1963. gada Sīrijā valda likums par ārkārtas stāvokli, kas ir ļāvis iedzīvotājus sodīt ar nāvi bez tiesas, taču tikai nedaudzas Eiropas delegācijas, piemēram, ES delegācija, ir izvirzījušas šo problēmu. Tirdzniecība un finanses ir kļuvušas svarīgākas par cilvēktiesībām.

Gluži kā tikko sacīja *Repo* kungs, cilvēktiesības ir arī būtiska kultūras dimensijas daļa, ja runājam par Eiropas Savienību. To ir svarīgi atcerēties. Cilvēktiesības, demokrātija, šis kodols: tieši tas mums ir apņēmīgāk jāveicina Eiropas ārpolitikas jomā, nevis jāskatās uz lietām vienīgi no ekonomikas perspektīvas.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es atbalstīju interesanto ziņojumu par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās. Kā var neatbalstīt šos paziņojumus par darbību, ko ES veic visā pasaulē, lai veicinātu vārda brīvības, preses brīvības un piekļuves brīvības audiovizuālajiem medijiem u. c. ievērošanu?

Tomēr man radies iespaids, ka mēs pārāk daudz rūpējamies par situāciju ārpus Eiropas Savienības un pārāk maz rūpējamies par standartiem Eiropas Savienībā, piemēram, Polijā, jo tieši Polijā pēc tam, kad pašlaik valdošā koalīcija pārņēma kontroli pār sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem, tā sāka atbrīvot no darba daudzus žurnālistus un slēdza viņu programmas, kurām visām bija viena kopīga iezīme — pašreizējā stāvokļa kritika. Tā, piemēram, tādi cilvēki kā *Jacek Sobala*, *Anita Gargas*, *Jacek Karnowski* un *Wojciech Leszczyński* ir zaudējuši darbu. Tādi žurnālisti kā *Joanna Lichocka*, *Tomasz Sakiewicz*, *Rafał Ziemkiewicz*, *Jan Pospieszalski*, *Grzegorz Górnny*, *Tomasz Terlikowski*, *Bronisław Wildstein* un *Wojciech Cejrowski* ir zaudējuši savas programmas — un tie ir tikai daži piemēri citu starpā. Vārda brīvības ierobežošana Polijā ir apkaunojums visai Eiropas Savienībai.

Ziņojums: Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (A7-0143/2011)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms attiecībā uz *Sanchez-Schmid* kundzes ziņojumu es vēlos sacīt, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs Eiropas Savienībā atzītu radošās nozares un kultūras ietekmi arī uz ekonomikas izaugsmi Eiropas Savienībā. Tas ir ļoti nozīmīgi: 2,6 % ES IKP tiek iegūti tieši radošajās nozarēs, un tajās strādā 3,1 % ES darbaspēka. Tāpēc var teikt, ka dažos pēdējos gados, pat gadu desmitos, tā ir bijusi izaugsmes nozare un arī turpmāk tā tāda būs.

Runājot par kultūras dimensiju, ir arī svarīgi atcerēties, ka tas ir kas cits nekā tikai ekonomikas izaugsme. Tā ir arī humānisma izaugsme, un, runājot par kultūru, to nekad nedrīkst aizmirst. Šajā saistībā kultūras ietekmi nedrīkst mērīt ar IKP palielināšanos: mums ir arī jānovērtē tas, ka persona ne tika rada IKP palielinājumu, skrienot vāveres ritenī, bet arī dzīvo unikālu cilvēka vērtību dzīvi, un tādēļ mums ir jāizveido pareizi nosacījumi un

apstākļi. Mums kā Eiropas Savienības dalībniekiem tas ir jāatceras, jo pārāk bieži Eiropas Savienība sevi atspoguļo šaurā kontekstā — kā mazliet vairāk nekā ekonomiskās sadarbības iestāžu sistēmu —, un mēs aizmirstam plašāko kontekstu.

Attiecībā uz Sarajevu kā 2014. gada kultūras galvaspilsētu es gribētu teikt, ka ceru, ka šis projekts tiks īstenots. Mums Kultūras un izglītības komitejā tā ir bijusi mūsu visu kopīga ideja un projekts, jo 2014. gadā būs pagājuši simts gadi kopš pirmā pasaules kara sākuma, kas sākās ar notikumu šajā pilsētā. Tas simbolizē Eiropā notikušās norises. Mēs vēlamies parādīt, ka 2014. gads aizsāks ilgu miera periodu vai turpinās ilgo miera periodu, kas jau ir sācies. Tomēr arī Baltijas valstīm vajadzētu aktīvāk piedalīties šajā miera un stabilitātes attīstībā. Tam noteikti būtu lielāk nozīme plašākai Eiropai.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0281/2011

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Attiecībā uz Sarajevu kā 2014. gada kultūras galvaspilsētu es gribētu teikt, ka ceru, ka šis projekts tiks īstenots. Mums Kultūras un izglītības komitejā tā ir bijusi mūsu visu kopīga ideja un projekts, jo 2014. gadā būs pagājuši simts gadi kopš pirmā pasaules kara sākuma, kas sākās ar notikumu šajā pilsētā. Savā ziņā tas simbolizē Eiropā notikušās norises. Mēs vēlamies parādīt, ka 2014. gads aizsāks ilgu miera periodu vai turpinās ilgo miera periodu, kas jau ir sācies. Tomēr arī Baltijas valstīm vajadzētu aktīvāk piedalīties šajā miera un stabilitātes attīstībā. Tam noteikti būtu lielāk nozīme plašākai Eiropai.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Milan Zver (A7-0169/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo priekšlikumu, jo šīs iniciatīvas nolūks ir sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” galvenos mērķus — līdz 2020. gadam samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukušu skolēnu īpatsvaru no 15 % līdz 10 % un palielināt augstāko izglītību ieguvušo cilvēku īpatsvaru no 31 % līdz 40 %. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir vērsta uz izglītības mobilitāti, tomēr ir svarīgi arī nodrošināt, lai saņemta izglītība atbilstu darba tirgus prasībām un lai sniegtu jauniešiem vajadzīgās prasmes un zināšanas. Mobilitāte ir svarīga ne tikai tāpēc, lai iepazītu citu kultūru, bet arī tāpēc, lai labāk izprastu sevi. Eiropas Savienībā augstākā izglītība ir mazāk nekā trešdaļai iedzīvotāju, salīdzinot ar vairāk nekā 40 % Amerikas Savienotajās Valstīs un 50 % Japānā, tāpēc Eiropai jāpaaugstina šie rādītāji, lai tā būtu konkurētspējīgāka, palielinoties ekonomikas globalizācijai.

Roberta Angelilli (PPE), rakstiski. – (IT) Pēdējos gados Eiropas Savienībā arvien lielāka uzmanība ir pievērsta zināšanu sabiedrības veidošanai, kas spētu konkurēt ar visām pārējām ekonomikām pasaules mērogā. Ar šo iniciatīvu „Jaunatne kustībā” stratēģijā „Eiropa 2020” jauniešiem ir piešķirta galvenā nozīme, lai līdz 2020. gadam sasniegtu piecus galvenos mērķus: nodarbinātību, pētniecību un inovāciju, klimatu un enerģētiku, izglītību un cīņu pret nabadzību. Šie mērķi ir vērienīgi, ņemot vērā, ka pašreizējā situācija ir tik nestabila un spiež jauniešus dzīvot pastāvīgā neskaidrības stāvoklī, tālu no rosinošajām nākotnes perspektīvām par stabilu darbu un vietu sabiedrībā. Nebūs iespējams apvienot Eiropas pilsonības garu un īstenot jauniešos esošo potenciālu, ja vien ar pieejamiem instrumentiem netiks nodrošināti resursi, kas vajadzīgi, lai viss izdotos.

Dalībvalstīm vajadzētu atturēties no tādu taupības pasākumu pieņemšanas, kas paredz samazinājumus izglītības sistēmai un nodarbinātībai. Tā vietā tām vajadzētu pievērsties tādu platformu veidošanai, kas ietver gan darba devējus, gan darba ņēmējus, universitātes,

uzņēmumu un vietējās un reģionālās organizācijas, lai sniegtu iespējas izglītības un arodmācību nozarē un nodrošinātu labu mobilitāti un kvalifikāciju atzīšanu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu. Krīze jauniešus ir skārusi īpaši smagi, un vidējais jauniešu bezdarba līmenis Eiropas Savienībā pārsniedz 20 % — tas ir divreiz lielāks nekā vidējais rādītājs pieaugušajiem —, bet dažās dalībvalstīs tas pārsniedz 40 %. Ekonomikas krīzes dēļ dalībvalstīs samazina ieguldījumus izglītībā un mācībās, tieši ietekmējot jauniešu nākotnes perspektīvas un ES nākotni. Ieguldīšana izglītībā neapšaubāmi ir būtiska ilgtspējīgai izaugsmei un attīstībai, un pat ekonomikas krīzes laikā jauniešu programmu un izglītības finansēšana ir jāuztver nevis kā tūlītēji izdevumi, bet gan kā ieguldījums Eiropas nākotnē. Es uzskatu, ka iniciatīva „Jaunatne kustībā”, kas paredzēta stratēģijā „Eiropa 2020”, var veicināt pašreizējo jaunatnes izglītības, mobilitātes un nodarbinātības programmu nostiprināšanu un mudināt dalībvalstis sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Zver ziņojumu. Pašlaik pārāk daudz jauniešu pilnīgi neizmanto savu potenciālu izglītībā un arodmācībās. Šīm problēmām ir vajadzīga saskaņota darbība ES līmenī, lai jaunieši būtu labāk sagatavoti darba tirgum. Mums ir vajadzīga politika, kas ietvers darbības, kuras jauniešiem jāveic, pārejot no izglītības uz nodarbinātību. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai lēmumu pieņemšanas procesā tiktu iesaistīti jaunieši un dažādas jaunatnes organizācijas. Tas palīdzēs nostiprināt viņu piederības izjūtu un aktīvi dos ieguldījumu jaunatnes stratēģijā. Iniciatīvas „Jaunatne kustībā” galvenajam mērķim ir jābūt Eiropas kohēzijas palielināšanai. ES ir jālieto savi finanšu instrumenti, lai palīdzētu jauniešiem, efektīvāk izmantojot Eiropas Investīciju banku un Eiropas Investīciju fondu.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir stratēģijas „Eiropa 2020” daļa. Ar to ievieš 28 pasākumus, kuru mērķis ir mācīšanas un mācību sistēmas labāk pielāgot jauniešu vajadzībām, mudinot viņus izmantot ES palīdzību, lai studētu vai piedalītos mācībuursos citā valstī. Šīs iniciatīvas mērķis ir palielināt jaunatnes mobilitāti, lai nodrošinātu, ka līdz 2020. gadam visiem ES jauniešiem ir iespēja studēt ārzemēs.

Šajā ziņojumā, par kuru es balsoju, ir pausti brīdinājumi par virkni situāciju, kurām vērts pievērst īpašu uzmanību. Lai šī jaunā stratēģija nepaliktu tikai idejas līmenī, ir būtiski, lai dalībvalstis apņemtos to finansiāli atbalstīt un īstenot savā valstī, un ir arī svarīgi pieņemt ES budžetu, kas paredzēts šim nolūkam.

Ir būtiski pārvarēt praktiskos mobilitātes šķēršļus un vajadzētu ieviest papildu mehānismus, lai invalīdiem nodrošinātu tādas pašas iespējas kā visiem pārējiem. Vidusskolnieku mobilitāte nav mazāk svarīga, un dalībvalstīs ir labāk jāveicina tādas programmas kā *Comenius*.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Lai gan dati par Eiropas jauniešu bezdarbu rada ārkārtīgi lielas bažas — 2011. gada janvārī par 25 gadiem jaunāku iedzīvotāju bezdarba līmenis bija palielinājies līdz 20,6 % —, ziņojumā par 2020. gada stratēģijas pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā” dalībvalstīs tiek aicinātas palielināt ieguldījumus izglītībā, mācībās un mobilitātē. Politikas jomas attiecībā uz jauniešiem — vai tās attiektos uz agrīno izglītību, tālākizglītību vai arodizglītību un mācībām — ir jāuztver kā ieguldījums, nevis izdevumi. Cilvēkkapitāla uzsvēršana ir būtiska mūsu Eiropas sabiedrību nākotnei. Sinerģiju uzsvēršana starp dažādiem iesaistītajiem dalībniekiem, jauniešu neatkarības attīstīšana, pasākumu veikšana, lai apturētu jauniešus priekšlaikus pamest mācības, arodmācību un mācekļības

nozīmes atkārtota apstiprināšana, saistošas Eiropas kvalitātes sistēmas pieņemšana mācību shēmām: šādi ir labo ideju veidi, ko ir svarīgi tagad sākt valstu līmenī. Tas ir tādēļ, ka 2020. gada stratēģijas panākumi būs atkarīgi no tās īstenotājvalstu iniciatīvas un politiskās gribas, jo šīs politikas jomas lielākoties paliek valstu kompetencē.

Sergio Berlato (PPE), *rakstiski*. – (IT) „Jaunatne kustībā” ir viena no stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvām, lai veicināt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas izaugsmi. Šajā iniciatīvā ir izklāstīti galvenie darbības virzieni, lai palielinātu jauniešu izglītību un mācības ar mobilitātes palīdzību un tādējādi veicinātu viņu iekļaušanos darba tirgū. Saskaņā ar neseniem datiem 14,4 % Eiropas jauniešu vecumā no 18 līdz 24 gadiem pamet skolu pirms vidusskolas pabeigšanas, un augstāko izglītību ir ieguvusi mazāk nekā viena trešdaļa Eiropas Savienības iedzīvotāju, salīdzinot ar aptuveni 40 % ASV un 50 % Japānā. Ir ļoti svarīgi, lai jaunieši spētu attīstīt prasmes un iemaņas, kas viņiem ļaus iesaistīties darba tirgū un aktīvi veicināt Eiropas Savienības izaugsmi.

Tāpēc es no visas sirds atbalstu un apstiprinu šo iniciatīvu, kuras mērķis ir līdz 2020. gadam samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukušu skolēnu īpatsvaru līdz 10 % un palielināt augstāko izglītību ieguvušo cilvēku īpatsvaru no 31 % līdz 40 %. Visbeidzot es uzskatu, ka kvalitatīva izglītība un mācības ir obligātas, lai nodrošinātu modernā darba tirgus vajadzības.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *rakstiski*. – (ES) Es atbalstīju šo ziņojumu tādēļ, ka ir jāveicina izglītības un mācību sistēmu uzlabošanas programma Eiropā. Iniciatīvai „Jaunatne kustībā” ir jābūt politiskai iniciatīvai, lai veicinātu izglītības, mobilitātes un nodarbinātības programmas šodienas jauniešiem, un kā stimulam dalībvalstīm sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es izsaku atzinību par referenta vīziju attiecībā uz ieguldījumiem, kas jāveic jauno eiropiešu nākotnē. Mācību mobilitāte, kā arī Eiropas studentu pirmā darba iegūšanas izredžu uzlabošana veicina spēcīgāku Eiropas identitāti un pilsonību un tādējādi palielina jauniešu līdzdalību Eiropas Savienības demokrātiskajos procesos. Ņemot to vērā, es atbalstu centienus, lai garantētu mācību mobilitātes kvalitāti un pieejamību, un es vēlētos uzsvērt referenta ierosinājumu, ka ir svarīgi mudināt vairāk dalībvalstu parakstīt Komisijas Mobilitātes kvalitātes hartu.

Nessa Childers (S&D), *rakstiski*. – „Jaunatne kustībā” ir fantastiska iniciatīva, un es noteikti atbalstu grupu, paužot tai pilnīgu atbalstu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *rakstiski*. – (EL) Šis ziņojums attiecas uz programmu „Jaunatne kustībā”, kas ļauj jauniešiem un jaunatnes organizācijām vairāk darīt Eiropas līmenī (semināri, sanāksmes, braucieni) un aktīvi piedalīties debatēs par politikas jomām, kas saistītas ar jauniešiem, saņemot finansiālu atbalstu no ES. Šā ziņojumu pozitīvie aspekti ir biežās atsauces uz izglītības piekļuves nozīmi, iebildumi pret izglītībai un mācībām paredzēto izdevumu samazināšanu un aicinājums palielināt to finansējumu, lai, visur citur nodrošinot vienlīdzību, visi varētu piedalīties šajā programmā. Tajā ir arī dota iespēja piedalīties arī jauniešiem no kaimiņvalstīm un uzsvērt nepieciešamība pretoties diskriminācijai darbavietā. Ļoti liela nozīme ir piešķirta pragmatiskai praktikanšu sistēmai, kas visiem ļaus nopelnīt pienācīgu algu un piekļūt sociālajai apdrošināšanai, lai prakse neizstātu reālās darbavietas. Tomēr, tā kā ziņojumā ir vairāki punkti, kas ir tipiski Boloņas izglītības politikai, pret kuru es iebilstu — tādā ziņā, ka tajā ir norādīts, ka ir jāformulē programmas, kuras atbilst „tirgus vajadzībām”, kas, manuprāt, var apdraudēt pašas programmas būtību — es atturējos.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Jaunieši pašlaik ir viena no tām grupām, kuras ir vissmagāk skārusi pasaules ekonomikas un finanšu krīze. ES un dalībvalstu pienākums ir atbalstīt konkrētus, efektīvus pasākumus, kas nodrošina pāreju uz darba tirgu ar labāku izglītību, mācības un mobilitāti. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir reakcija uz šiem centieniem, sniedzot risinājumus problēmām, ar kurām saskaras jaunieši, un palīdzot viņiem būt veiksmīgiem zināšanu ekonomikā.

Ņemot vērā nepieņemamos datus par jauniešu bezdarbu, es uzskatu, ka izglītības un mācību kvalitāte, pienācīga integrācija darba tirgū un stingra apņemšanās nodrošināt jaunatnes mobilitāti ir galvenie aspekti, lai izmantotu visu jauniešu potenciālu un sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus.

Turklāt, lai gan šajā iniciatīvā uzmanība ir pievērsta nodarbinātībai kā galarezultātam, tajā nav ignorēti jautājumi, kas saistīti ar izglītību, jaunatnes līdzdalību, aktīvu pilsoniskumu, mobilitāti, valodu mācīšanos un veselu virkni prasmju, kuras mūsdienās ir būtiskas neformālās izglītības jomā.

Es balsoju par iesniegto ziņojumu un aicinu nodrošināt stabilu finansējumu šai iniciatīvai, kura ir nepieciešama ilgtspējīgai izaugsmei.

Giovanni Collino (PPE), rakstiski. – (IT) Iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir svarīgs atsaucē punkts jaunajiem Eiropas pilsoņiem. Pirmkārt un galvenokārt, finansiālā ziņā, jo tas ir vēl viens atbalsta veids Eiropas projektiem saistībā ar jauno studentu mobilitāti, un tas uzlabo Eiropas skolas, stimulējot pētniecību un debates par vienotas Eiropas nozīmi un parādot, ko tā var piedāvāt. Iniciatīvas „Jaunatne kustībā” ieguldījums debatēs par Eiropas kultūras modeļa definēšanu nav mazāk svarīgs. Arī sadarbība starp dažādiem institūtiem un mācīšanās dažādās disciplīnās, kuras dažādās valstīs tiek mācītas atšķirīgi atkarībā arī no valdošo šķiru politiskās apziņas, ir būtisks ieguldījums Eiropas identitātes definēšanā. Mums ir jānodrošina, lai ar mūsu jauniešiem šīs identitātes būtu patiesi eiropiskas, un mēs nedrīkstam ļaut, ka nākotnē vienīgais izglītības modelis jauniešiem ir Amerikas modelis, lai gan tas, protams, līdz šim ir bijis svarīgs atsaucē punkts. Eiropas Savienībai ir visi nepieciešami instrumenti, lai piedāvātu pasaulei tās vērtības un idejas par to, kā tā vēlas un vēlēties redzēt savus bērnus izaugam.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Jauniešus lielā mērā raksturo viņu dinamisms, viņu milzīgais dāsnums un ārkārtīgā mācīšanās un asimilācijas spēja. Eiropai ar nākotni un tādai Eiropai, kura vēlas būt arvien konkurētspējīgāka un dinamiskāka, ir vajadzīgs šis svarīgais kapitāls. Tāpēc programma „Jaunatne kustībā”, kas ir iekļauta stratēģijā „Eiropa 2020”, ir svarīgs programmu kopums visjaunāko iedzīvotāju atbalstam ar mērķiem, kuri ir vērienīgi, taču ļoti skaidri, kuros es redzu sevi un kuros, cerams, piedalīsies daudzi iedzīvotāji, uz ko šī programma ir vērsta. Šī iniciatīva atbalsta nepieciešamību lielākam skaitam jauniešu nodrošināt labāku piekļuvi darba tirgum, kas ir ļoti svarīgs mērķis, ņemot vērā jauniešu bezdarba līmeni vairākās dalībvalstīs. Es arī vēlētos uzsvērt, ka uzmanība ir pievērsta jauno eiropiešu mobilitātes nozīmei gan viņu izglītībā, gan darba dzīvē. Šī mācīšanās dažādās kultūrās un vietās nodrošinās pilnīgāku un bagātīgāku izglītību, vienlaikus veicinot reālas „Eiropas īpašumtiesību” sajūtas veidošanu, kas palīdzēs nostiprināt līgumos ietvertu Eiropas pilsonības jēdzienu. Lai atbalstītu un stiprinātu šos pasākumus, es balsoju par šo ziņojumu.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Studentu mobilitātes programmas, piemēram, *Erasmus*, *Erasmus Mundus* un *Comenius*, piesaista arvien vairāk kandidātu. Tomēr joprojām pastāv šķēršļi mobilitātei, jo īpaši attiecībā uz vīzu un medicīnisko dokumentu iegūšanu dažādās valodās, dotāciju pārņemšanu uz ārvalstīm un citā dalībvalstī iegūtu

kvalifikāciju atzīšanu. Kad ar lielu balsu vairākumu šajā Parlamentā 2004. gadā tika sākta apmaiņas programma *Erasmus Mundus*, es panācu, ka Eiropas Komisija piekrīt veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šīs programmas kvalitāti. Tika pat izveidota „Eiropas Mobilitātes kvalitātes harta”. Vienīgi — pēc septiņiem gadiem joprojām pastāv tie paši šķēršļi. Tāpēc Eiropas Parlaments ir vēlējis atkārtoti norādīt, cik ļoti ir vajadzīgi lielāki ieguldījumi izglītībā un mācībās. Eiropas mobilitātes programmu atvēršana visiem jauniešiem neatkarīgi no viņu studiju priekšmeta vai sociālās izcelsmes ir ļoti svarīga, lai ļautu viņiem labāk piekļūt darba tirgum. Ir pienācis laiks dalībvalstīm uzņemties reālas saistības, lai garantētu kvalitatīvas mācības visiem jaunajiem eiropiešiem.

Christine De Veyrac (PPE), rakstiski. – (FR) Tā kā jaunieši ir Eiropas nākotne un tā kā būtu bezatbildīgi nepiešķirt viņiem prioritāti, kad viņu vidū bezdarba rādītājs ir aptuveni 20 %, es ar lielu entuziasmu atbalstīju Zver ziņojumu par izglītības un mācību sistēmu uzlabošanu Eiropā. Daudziem studentiem, kuriem darba devēji izvirza aizvien augstākas prasības, iesaistīšanās darba tirgū bieži vien ir patiešām smags pārbaudījums. Tāpēc Eiropas Parlaments ir ļoti atzinīgi vērtējis priekšlikumus ziņojumā par iniciatīvu „Jaunatne kustībā”: ieguldījumu palielināšanu augstākajā izglītībā, starptautisku mobilitātes programmu attīstīšanu, neformāli iegūtas iemaņas, cīņu pret priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu un atbalstu jauniešiem, lai iesaistītos darba tirgū.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Saistības izglītības un mācību jomās, lai uzlabotu jauno eiropiešu kvalifikācijas, ir svarīgs stratēģijas „Eiropa 2020” mērķis un instruments, kuru es uzskatu par ļoti būtisku, lai cīnītos pret bezdarbu un veicinātu uzņēmējdarbību. Tāpēc es atzinīgi vērtēju iniciatīvu „Jaunatne kustībā”, jo īpaši tās aspektu saistībā ar studentu mobilitātes atbalstu un veicināšanu, kvalifikāciju atzīšanu, kā arī nozīmi, kas piešķirta neformālajai un neoficiālajai izglītībai, kas bieži vien ir tikpat svarīga kā oficiāla mācīšanās vai pat svarīgāka.

Ja Eiropa vēlas veiksmīgi sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” vērienīgos mērķus, kuros īpaši uzsvērta inovācija, pētniecība un mācības, tai būs jāiegulda labāk kvalificētos jauniešos, izvēloties tādus izglītības veidus, kuri ir vairāk vērsti uz turpmāko iekļaušanos darba tirgū, īpašu uzmanību pievēršot zināšanām, kuras patiešām sagatavo jauniešus nākotnei.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums ir par iniciatīvu „Jaunatne kustībā”, kura galu galā, cerams, tiks izmantota kā programma izglītības un mācību sistēmu uzlabošanai. Tā ir viena no septiņām galvenajām iniciatīvām, kas ietvertas stratēģijā „Eiropa 2020”, lai veicinātu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu ekonomikas izaugsmi. Šo iniciatīvu veido 28 pamatdarbības un konkrēti pasākumi, lai paaugstinātu jauniešu izglītības un mācību līmeni, izmantojot mobilitāti un nodarbinātību, cenšoties sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” galvenos mērķus — līdz 2020. gadam samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukušu skolēnu īpatsvaru līdz 10 % un palielināt augstāko izglītību ieguvušo cilvēku īpatsvaru no 31 % līdz 40 %, kā arī samazināt bezdarbu, jo īpaši jauniešu bezdarbu, kas pašlaik ir aptuveni 21 % liels. Tāpēc, tā kā es atbalstu jaunatnes mācību sistēmu „Tava pirmā EURES darbavieta”, es pilnīgi piekrītu ziņojumā izklāstītajiem ierosinājumiem un balsoju par to, zinot, ka ES ir jāturpina un jāpastiprina visi pasākumi mūsu jauniešu atbalstam. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varēsim izveidot tādu Eiropu, kura būs spēcīgāka un kuras pamatā vairāk būs solidaritātes un iekļaušanas princips.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šā ziņojuma temats un tā piemērošanas joma nozīmē, ka tas neizbēgami galu galā risina svarīgus jautājumus, dažkārt pareizi, citos gadījumos — nepareizi vai ļoti nepietiekami; dažviet tas ir pretrunīgs.

Tajā (jo īpaši apsvērumos) tiek minētas svarīgas problēmas, piemēram, valsts ieguldījumu samazināšana augstākajā izglītībā, studiju maksas palielināšana un no tā izrietošā sociālās plaisas palielināšanās, taču šī problēma nav pienācīgi risināta rezolūcijas pamattekstā. Tajā ir arī minētas problēmas, ar kurām saskaras daudzi jaunieši, piedaloties mobilitātes programmās finansiālu apsvērumu dēļ, biežas priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas problēma, kā arī jauniešu bezdarba un nedrošu darbavietu problēma.

Tās vēl skaidrāk parāda ziņojuma pretrunas — apstiprinot stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus, ziņojumā galu galā tiek atbalstīts ceļš, kas ved pie tajā konstatētajām problēmām: nedrošām darbavietām un jauniešu bezdarba. Tomēr nobeigumā tajā tiek pieminēta jauniešu diskriminācija darbavietā. Taču tajā minētā prakse darbavietā netieši paver iespējas šiem darba ņēmējiem piešķirt atšķirīgu statusu, un tas ir kļūdaini saistībā ar „aizsardzības noteikumiem attiecībā uz netipiskiem darba veidiem un pagaidu darbu”.

Šo iemeslu dēļ mēs galīgajā balsojumā atturējamies.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Nepietiek ar interesantu principu paušanu, ja netiek ņemta vērā realitāte. Lai nodrošinātu cilvēku un sabiedrību attīstību, ir vajadzīga kvalitatīva izglītība no dzīves pirmajiem gadiem. Tomēr līdzekļu kvalitatīvai valsts izglītībai kļūst arvien mazāk, un studentiem trūkst stipendiju, ģimenēm nav darba, un ir jāpamet studijas, kā tas notiek Portugālē, kur tiek piemērota ierobežojoša politika.

Tāpat realitātē šajās jomās notiek krasa līdzekļu atņemšana. Krīzes vārdā valsts atkāpjas, un tas arī šeit apdraud tās sociālo nozīmi un saasina nevienlīdzību attiecībā uz piekļuvi izglītībai, zināšanām un kultūrai. Rezultātā vairojas un padziļinās sociālā nevienlīdzība.

Patiesībā tādās dalībvalstīs kā Portugāle tūkstošiem skolu tiek slēgtas, palielinās jauniešu bezdarbs un samazinās tūkstošiem skolotāju nodarbinātības drošība, kā arī sistemātiski pietrūkst finansējuma valsts augstākās izglītības sistēmai un palielinās tās apguves izmaksas. Faktiski budžets kultūrai tiek samazināts līdz nabadzības līmenim.

Visnopietnākais tā aspekts ir tas, ka šī situācija pasliktināsies, ja tiks īstenota Starptautiskā Valūtas fonda (SVF), Eiropas Centrālās bankas (ECB) un Eiropas Komisijas sagatavotā agresīvā intervences programma.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Programma „Jaunatne kustībā” ir iniciatīva, kas ir stratēģijas „Eiropa 2020” centrā. Programmas „Jaunatne kustībā” mērķis ir veicināt augstāko izglītību Eiropas Savienībā, uzlabot izglītības un mācību kvalitāti un veicināt studentu mobilitāti, uzlabojot pašreizējo Eiropas programmu efektivitāti.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Ar šo ziņojumu Eiropas politikā tiek iekļauts būtisks aspekts, kam jānodrošina jaunie eiropieši ar instrumentiem labākas konkurētspējas radīšanai darba tirgū, kurš kļūst arvien globalizētāks. Uzmanības pievēršanai studentu mobilitātei ir jābūt pirmajam solim, lai mūsu jauniešiem nodrošinātu vairāk nodarbinātības iespēju. Diemžēl dati par jauniešu nodarbinātību daudzās dalībvalstīs rada bažas un vielu pārdomām. Jauniešu atbalsts, veicinot dialogu starp Eiropas iestādēm un jaunatnes organizācijām, ir labs sākums, taču to nevar uzskatīt par galīgo mērķi. Mums ir jāvar viņus uzklaut un uztvert ar ticamību un uzticēšanos. Tikai šādi mēs spēsim radīt tādu Eiropu, kuru jaunās paaudzes uztvers kā iespēju, nevis kā smagu nastu.

Louis Grech (S&D), rakstiski. – Es balsoju par Zver kunga ziņojumu. Lai stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva „Jaunatne kustībā” būtu veiksmīga, ES iestādēm ir jāizveido pragmatiska, visaptveroša un plaša politika, kuru atbalsta visas dalībvalstis un kurā galvenā

uzmanība tiek pievērsta arodmācību, profesionālās kvalifikācijas, mūžizglītības un mācekļības saistīšanai ar darba tirgu, lai nodrošinātu, ka ikkatra dalībvalsts patiešām uzņemas atbildību par ES izglītības sistēmu. Iniciatīvas „Jaunatne kustībā” mērķis ir Eiropas jauniešiem atvieglot pāreju no mācīšanās un mācībām uz darba tirgu. Viens no šīs politikas iniciatīvas mērķiem ir samazināt priekšlaikus mācības pārtraukumu skolēnu īpatsvaru un palielināt augstāko izglītību ieguvušo cilvēku īpatsvaru, jo priekšlaicīga mācību pārtraukšana ir pretrunā darba tirgus dinamikai un vajadzībām un arī tiešā veidā pretrunā Eiropas ekonomiskajai un sociālajai ilgtspējai kopumā. Tāpēc visiem darba tirgus dalībniekiem, tostarp no profesionālajām nozarēm, uzņēmumiem, arodbiedrībām, ministrijām un valsts nodarbinātības dienestiem ir jāiesaistās strukturētā dialogā par to, kā garantēt jauniešu profesionālo integrāciju, veicināt formālo/neformālo izglītību un visbeidzot — attīstīt tādu izglītības sistēmu Eiropas Savienībā, kas spēj nodrošināt karjeru mūsu jauniešiem.

Mathieu Grosch (PPE), rakstiski. – (DE) Šis ziņojums vēlreiz parāda, cik svarīgi Eiropas attīstībai ir veicināt mūsu jauniešu mobilitāti visās jomās. Studiju programmu saskaņošana un attiecīga savstarpējā atzīšana ir jāpanāk visās mācību un izglītības jomās, jo īpaši fiziska darba profesiju jomā, kur ir krietni jāpiestrādā.

Attiecīgo valstu kompetentajām izglītības iestādēm ir arī jāveic plašākas pārbaudes, lai pārbaudītu, vai nav jālikvidē papildu šķēršļi, kas izveidoti administratīvajā vai tirdzniecības apvienību līmenī.

Mācekļu mobilitāte arī ļauj labāk atzīt daudzus arodus un kavē sociālā dempinga veidošanos, jo pastāv progresīva skala, un tas nozīmē, ka par vienādu mācību līmeni tiek piešķirta vienāda samaksa.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Mēdz teikt, ka ceļojumi paplašina redzesloku. Tieši no šāda viedokļa es esmu par Zver kunga ziņojumā atbalstīto ideju, ka jauniešu izglītības un mobilitātes finansējums ir ieguldījums Eiropas nākotnē nevis papildu slogs budžetam — pat neņemot vērā pašreizējo grūto ekonomisko situāciju. Turklāt personas sociālā izcelsme vai finanšu stāvoklis nedrīkst ietekmēt piekļuvi iespējām ceļot uz ārvalstīm. Tāpat arī invaliditāte nedrīkst būt par šķērslī, un tāpēc ir jāparedz papildu finansējums jauniešiem ar invaliditāti. Visbeidzot ir jānosaka juridiski saistošas tiesības, lai izvairītos no gadījuma darbiem un ekspluatācijas, par kuru upuri var kļūt jauni praktikanti.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo tajā ir atzīts tas, ka ir būtiski pārvarēt praktiskus mobilitātes ierobežojumus un šķēršļus un vēl vairāk veicināt ārvalstīs pavadītā laika un kvalifikāciju atzīšanu citās ES valstīs. Turklāt ziņojumā ir atzīts, ka cilvēki ar īpašām vajadzībām biežāk nekā citi saskaras ar mobilitātes šķēršļiem un ir jāievieš papildu mehānismi, kas nodrošinātu viņiem tādas pašas iespējas kā visiem citiem. Arī studentiem, kuriem ir ģimenes (piemēram, bērni), jāpiešķir papildu atbalsts, lai pārvarētu problēmas, ar kādām viņiem nāksies saskarties, piedaloties mācību mobilitātē. Kvalitatīva mobilitāte ir izšķirīga, lai panāktu jauniešu personisko izaugsmi, starpkultūru izglītību un daudzvalodību. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” uzmanība ir pievērsta nodarbinātībai kā galarezultātam, un nodarbinātība patiesi nav tikai izglītības problēma, to ietekmē arī jaunatnes līdzdalība un pilsoniskā aktivitāte. Tāpēc pašreizējās programmās arī turpmāk uzmanība jāvelta pilsoniskai aktivitātei un pamatzināšanu pilnveidošanai, neformālajai izglītībai un Eiropas pilsoniskās sabiedrības izaugsmei. Lai šī jaunā stratēģija nepaliktu tikai idejas līmenī, ir būtiski, lai dalībvalstis apņemtos to finansiāli atbalstīt un īstenot savā valstī un pieņemtu ES budžetu, kas paredzēts šim nolūkam. Dalībvalstīm to vajadzētu uzskatīt

par ilgtermiņa ieguldījumu; ne vien ieguldījumu jauniešu izglītībā, bet arī savas valsts un visas Eiropas Savienības nākotnes labklājībā.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es, protams, atbalstu programmu „Jaunatne kustībā”, un mans atbalsts ir principiāls. Tomēr mēs esam mēģinājuši ierosināt, mūsaprāt, nepieciešamus papildinājumus Komisijas priekšlikumam.

Patiesi, ziņojumā, kas bez problēmām tika pieņemts Kultūras un izglītības komitejā un Eiropas Parlamenta plenārsēdē, mēs uzsvērām, cik svarīga ir dalībvalstu iesaistīšanās istenošanas procesā un Eiropas Komisijas veikta uzraudzība.

Mēs arī aicinājām jaunajā daudzgažu finanšu plānā piešķirt vairāk līdzekļu veiksmīgām programmām, piemēram, mūžizglītības programmai, kā arī nodrošināt programmu labāku koordināciju.

Ir jāpievērš pienācīga uzmanība jauniešiem, kuri ir šīs pamatprogrammas centrā, un viņiem ir jārada darbavietas un iespējas sevi apliecināt, jo viņi ir tie Eiropas iedzīvotāji, no kuriem mēs būsīm atkarīgi nākotnē.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Eiropā, kura ir vērsta uz nākotni, uzmanības pievēršanai jauniešiem jābūt prioritātei. Ļaujot viņiem doties pa vispiemērotāko izglītība ceļu, vieglāk mācīties svešvalodas, tuvoties darba pasaulei ar piemērotām prasmēm vai varbūt iesaistīties jaunā izglītības vai darba vidē, tiek veidota visu Eiropas Savienības valstu nākotne, kuras pamatā ir universitāšu studentu un jauno darba ņēmēju enerģija, kas saplūst vienā ekonomikas un kultūras kopumā. Šodien vairāk nekā jebkad es ticu vienai Eiropai — ideju un projektu kalvei — un tāpēc balsoju par Zver kunga ziņojumu. Runājot par stratēģiju „Eiropa 2020”, zināšanu un iespēju tīkla izveide ne vien jauniešiem, bet arī skolotājiem un visiem tiem, kuri strādā izglītības un mācību jomā, nozīmē skābekļa padevi tai enerģijai, kura mums ir jāatbrīvo, izmantojot mūsu jauniešu mobilitāti, kuriem ir jāmacās dzīvot nākotnes Eiropā.

Constance Le Grip (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par Milan Zver ziņojumu „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai”. Es uzskatu, ka visā šajā ziņojumā ir svarīgi atbalstīt dažādās programmas, kuras ir ieviestas Eiropas līmenī, lai veicinātu jauniešu mobilitāti, kas ir lietderīga gan attiecībā uz jaunu zināšanu un prasmju iegūšanu, gan attiecībā uz īstas Eiropas pilsonības attīstīšanu. Eiropas līmenī ir svarīgi, lai pēc 2013. gada mēs palielinātu Eiropas mobilitātes programmām, piemēram, *Erasmus* un *Leonardo da Vinci*, piešķirtos līdzekļus un padarītu tās par pastāvīgām programmām, lai jaunieši varētu tās izmantot — ne vien studenti, bet arī praktikanti, jaunie profesionāļi un jaunie lauksaimnieki. Es arī uzskatu, ka ir jāveicina labāka to kvalifikāciju atzīšana, kuras iegūtas dažādās praksēs — netradicionālās vai neformālās —, ņemot vērā zināšanas, ko var šādi iegūt. Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka viens no galvenajiem veidiem, kā cīnīties pret jauniešu bezdarbu, ir turpināt pielāgot izglītības un arodmācību sistēmas pastāvīgi mainīgajām darba tirgus vajadzībām.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Jautājumam par izglītības un mācību sistēmām pašlaik ir pilnīgi atšķirīga un jauna nozīme, nekā tas bija, piemēram, pirms desmit vai vairāk gadiem. Dažādās Eiropas daļās ir atšķirīgi izglītības līmeņi, tāpēc nav apstrīdams, ka situācija šajā jomā ir jāuzlabo. Ir svarīgi, lai jauniešiem būtu iespēja aktīvi piedalīties darba pasaulē un arī pilsoniskajā sabiedrībā visplašākajā nozīmē. Es pati esmu cieši iesaistīta un atbalstu darbu, kas saistīts ar iniciatīvu „Jaunatne darbībā” un Eiropas

Brīvprātīgo dienestu, kas ir viena no šīs iniciatīvas operatīvajām darbībām. Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments spētu turpināt atbalstīt līdzīgus pasākumus.

Pašlaik mēs nedrīkstam aizmirst jauniešus. Viņiem ir jādod iespēja attīstīties un viņiem ir jāpalīdz, lai jaunieši varētu gūt jaunas prasmes arvien globālākā ekonomikā. „Jaunatne kustībā” ir ne vien iespēja jauniešiem kļūt aktīviem un sākt strādāt, bet galvenokārt tā ir iespēja pārvarēt savus ierobežojumus un nepilnības un iespēja attīstīties. Tāpēc es atbalstīju Zver kunga ziņojumu. Paldies!

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir viena no septiņām galvenajām iniciatīvām, kas ietvertas Eiropas Komisijas stratēģijā „Eiropa 2020”, lai veicinātu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu ekonomikas izaugsmi. Iniciatīvu „Jaunatne kustībā” veido 28 pamatdarbības un konkrēti pasākumi, lai paaugstinātu jauniešu izglītības un mācību līmeni, izmantojot mobilitāti, un ļautu jauniešiem vieglāk pāriet no mācībām uz darba tirgu. Tas pašreiz ir īpaši svarīgi, jo jaunieši, kas ir viena no sociālajām grupām, kuru visvairāk skārusi globālā finanšu krīze un kura vienlaikus ir vismazāk saistīta ar šīs krīzes izraisīšanu, jāatbalsta centienos iekļauties darba tirgū, lai viņi nodrošinātu savu nākotni, kā arī stiprinātu ekonomiku. Jaunieši ir nākamie lēmumu pieņēmēji, un ir būtiski, lai viņi šobrīd varētu pilnveidot zināšanas un prasmes, kas turpmākajos gados ļaus viņiem aktīvi sekmēt Eiropas Savienības izaugsmi un stabilu nākotni un sasniegt ES izaugsmes stratēģijā izvirzītos mērķus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Stratēģijas „Eiropa 2020” kontekstā jauniešu zināšanas un prasmes ir būtiskas, lai sasniegtu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu ekonomikas izaugsmi. Jaunatnei ir jāuzņemas vadība, lai sasniegtu piecus ES 2020. gada pamatmērķus: nodarbinātību, pētniecību un inovācijas, klimatu un enerģētiku, izglītību un cīņu pret nabadzību. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” (stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva) ir paredzēta, lai palielinātu augstākās izglītības pievilcīgumu Eiropā, visu izglītības un mācību līmeņu kopējo kvalitāti un studentu un darba ņēmēju mobilitāti, efektīvāk izmantojot pašreizējās Eiropas programmas. Tāpēc ir ļoti svarīgi balsot par šo iniciatīvu, lai turpmāk mums būtu arvien kvalificētāki jaunieši, kuri būtu gatavi īstenot stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Iniciatīva „Jaunatne kustībā” uzsver mobilitāti mācību nolūkā, taču ir arī svarīgi nodrošināt, lai jauniešu mācīšana atbilstu darba tirgus vajadzībām, un tādēļ ir būtiski viņiem sniegt tādas prasmes un zināšanas, kādas viņiem būs vajadzīgas.

Jaunieši diemžēl ir viena no tām sociālajām grupām, kuras vissmagāk skārusi pasaules finanšu krīze, un viņi ir jāatbalsta centienos iesaistīties darba tirgū un spēt pašiem veidot savu nākotni un atbalstīt ekonomiku. Izglītība un mācības ir galvenie faktori, lai Eiropā sasniegtu lielāku labklājību un labāku sociālo kohēziju. Studentu mobilitāte neapstrīdami ir stratēģijas „Eiropa 2020” būtisks elements. Tā sniedz daudz iespēju studentu intelektuālajai emancipācijai, cīņai pret priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, bezdarbu un nabadzību, kā arī starptautiskā sadarbības attīstību augstākās izglītības, kā arī arodizglītības un mācību jomā.

Turklāt studentu mobilitāte ir viens no Eiropas integrācijas galvenajiem uzdevumiem. Tomēr šī mobilitāte ir jāīsteno ar finanšu resursiem, kas atbilst mērķiem, kā arī jālikvidē praktiski šķēršļi šai mobilitātei.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Globālās ekonomikas krīzes sekas bija ļoti smagas jo īpaši jauniešiem visā pasaulē un arī Eiropas Savienībā. Jauniešu bezdarba līmenis Eiropas Savienībā ir sasniedzis 21 %. To papildina fakts, ka 15 % šo jauniešu ir pametuši skolu, un tādējādi viņiem trūkst kvalifikācijas darba tirgum. ES mērķis ir līdz 2020. gadam samazināt šo rādītāju līdz 10 % un palielināt augstskolas vai tehnisko koledžu beidzēju attiecību no 31 % līdz 40 %. Lai varētu sasniegt šos mērķus, visā ES ir jāatzīst izglītības un mācību kursi un kvalifikācijas. Tas ir arī vienīgais veids, kā var nodrošināt mūsu jauniešiem lielāku mobilitāti — iespēju, kas ir arī paredzēta, lai viņiem palīdzētu iepazīties ar jaunām kultūrām un sabiedrībām, lai viņiem turpmākajos gados arī būtu iespēja gūt panākumus ārpus savas valsts robežām. Tādēļ ir jālikvidē joprojām pastāvošie šķēršļi un ir jāvienkāršo procedūras, savukārt ir jāpaplašina un jāveicina pašreizējās programmas.

Es balsojumā atturējos, jo uzskatu, ka nav bijušas diskusijas par to, kā ieviest tādu kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu, kuras ir iegūtas ar kvalitatīvi atšķirīgām izglītības un mācību metodēm. Tas īpaši attiecas uz amatnieku profesijām, kam nav vienota visas Eiropas standarta, attiecībā pret kuru varētu mērīt kvalifikācijas.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Globālā ekonomikas krīze īpaši jauniešiem radīja smagas sekas, proti, krasu jauniešu bezdarba un mācību pamešanas gadījumu skaita palielināšanos. Jaunieši bieži vien nonāk situācijā bez perspektīvām. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir svarīgi palielināt jauniešu mobilitāti Eiropas Savienībā, lai vajadzības gadījumā viņiem būtu vairāk izredžu atrast darbu citā darba tirgū. Tam pamatā ir izglītības un mācību kvalifikāciju un kursu savstarpējā atzīšana. Es atturējos balsojumā par šo ziņojumu, jo tajā netiek ierosināti reāli risinājumi jautājumā pa to, kā jādarbomas savstarpējai atzīšanai, kad, protams, daudzās jomās ir kvalitatīvi ļoti atšķirīgas izglītības un mācību metodes.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropas Savienības dalībvalstis saskaras ar augstu jauniešu bezdarba līmeni. Dažās valstīs tas pat ir sasniedzis 21 %. Tas divkārt pārsniedz vidējo bezdarba rādītāju pieaugušajiem. Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tajā ir sniegtas norādes, kā uzlabot jauniešu izglītību un samazināt jauniešu bezdarba līmeni. Es piekrītu referenta nosacījumam, ka ir ļoti svarīgi galveno uzmanību pievērst tādu jaunu programmu veidošanai, kas ļautu jauniešiem apvienot darbu ar mācībām. Tas ir būtiski studentiem, kuri vēlas iegūt izglītību, taču kuriem ir sevi finansiāli jāuztur. Viens no programmas galvenajiem mērķiem ir samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukušu skolēnu īpatsvaru, kas palielina turpmākas atstumtības risku gan no darba pasaules, gan no sabiedrības. Mums ir jāpalielina atbalsts personām ar īpašām vajadzībām un jauniešiem ar bērniem, lai viņi varētu piedalīties mobilitātes programmās un izmantotu šo iespēju, lai panāktu mācību un darba dzīves līdzsvaru. Mobilitātes programmām jābūt pieejamām ne vien augstskolu studentiem, bet arī jauniešiem ar zemu kvalifikāciju un skolniekiem. Ir arī ļoti svarīgi, lai jaunieši gūtu praktiskākas zināšanas un pieredzi, piedaloties kvalitatīvās obligātās praksēs.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Simboliskā iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir viena no septiņām galvenajām iniciatīvām, kas ietvertas Eiropas Komisijas stratēģijā „Eiropa 2020”, lai veicinātu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu ekonomikas izaugsmi. Tajā ir pievērsta uzmanība studentu mobilitāte, taču šīs iniciatīvas pievienotā vērtība ir tā, ka tā arī paredz tādu izglītību, kas atbilst darba tirgus vajadzībām un nodrošina vajadzīgās prasmes un zināšanas. Tomēr šī iniciatīva ir jāapvieno ar ziņojumu „ES jaunatnes stratēģija”, kuru Eiropas Parlaments pieņēma 2010. gadā un kurā ir mēģināts izklāstīt jaunu, spēcīgu Eiropas stratēģiju nākamajiem desmit gadiem, lai attiecībā uz jaunatnes jautājumiem Eiropa varētu izstrādāt vienotu politikas programmu. Turklāt, lai nodrošinātu, ka tas nepaliek kā

vienkāršs paziņojums, atbildība galvenokārt ir dalībvalstu ziņā, un ir zēl, ka nesenās valstu reformu programmas neatbilst stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktajiem mērķiem, lai gan mēs visi atzīstam, ka ieguldījumi pētniecībā un izglītībā ir ilgtermiņa ieguldījumi ar labu atdevi, kas nepārprotami ļauj doties turpmākas Eiropas iedzīvotāju labklājības virzienā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis ziņojums ir par sistēmas izveidi Eiropas izglītības un mācību sistēmu uzlabošanai. Šis pasākums ir viena no pamatdarbībām iniciatīvā „Jaunatne kustībā”, kas ietverta Eiropas Komisijas stratēģijā „Eiropa 2020”, lai veicinātu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu ekonomisko izaugsmi. Tās mērķis ir, īstenojot konkrētus pasākumus, veicināt jauniešu izglītību un mācības, izmantojot mobilitāti, un ļautu jauniešiem vieglāk pāriet no mācībām uz darba tirgu. Tas ir ļoti aktuāls jautājums, ņemot vērā, ka jaunieši kā viena no sociālajām grupām, kuru visvairāk skārusi globālā finanšu krīze, un kā viena no grupām, kura vienlaikus ir vismazāk saistīta ar šīs krīzes izraisīšanu, jāatbalsta centienos iekļauties darba tirgū, lai viņi nodrošinātu savu nākotni, kā arī stiprinātu ekonomiku. Patiesi, pati mobilitāte var darboties kā dzinējspēks pārejai no izglītības uz darba tirgu. Tāpēc es uzskatu, ka nodrošināt kvalitatīvu izglītību un vienlaikus to darīt pieejamu visiem jauniešiem ir viens no svarīgākajiem mācību mobilitātes aspektiem. Šo iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Phil Prendergast (S&D), *rakstiski*. – Programma „Jaunatne kustībā” ir iespēja īstenot jauniešu pilnu potenciālu un ļaut viņiem veicināt gudru, ilgtspējīgu un integrējošu ekonomikas izaugsmi Eiropas Savienībā. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” atbalsta mūžizglītību un Eiropas Komisijas iniciatīvu „Jaunas iemaņas jaunām darbavietām”. Iniciatīvas „Jaunatne kustībā” mērķis ir uzlabot augstākā līmeņa izglītību Eiropā un uzlabot studentu un darba ņēmēju mobilitāti, izmantojot pašreizējās Eiropas programmas. Stratēģijā „Eiropa 2020” ir norādīts, ka „līdz 2020. gadam visiem jauniešiem Eiropā jābūt iespējai daļu no mācību laika pavadīt citā dalībvalstī”. Pašreizējā ekonomikas krīze ir smagi skārusi jauniešus, un jauniešu bezdarba rādītāji Eiropas Savienībā divkārt pārsniedz pieaugušo vidējo līmeni. Tā ir viena no sarežģītākajām problēmām, ar kurām saskaras Eiropa, un ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstu reakcija nebūtu ieguldījumu samazināšana izglītībā. Mums ir jānodrošina, lai mūsu jauniešiem būtu iespējas mācīties un doties uz ārvalstīm, lai turpinātu mācības, ja viņi tā vēlas, jo, ieguldot izglītībā šodien, mēs labāk nodrošināsim Eiropas Savienību, lai risinātu problēmas nākotnē.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Laikā, kad jauniešu ir īpaši smagi skārušas globālās finanšu krīzes sekas, ir jādara viss iespējama, lai nodrošinātu, ka viņi var attīstīt prasmes, kvalifikācijas un zināšanas, kuras ļaus aktīvi sekmēt Eiropas Savienības izaugsmi un ilgtspējīgu nākotni. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir viena no septiņām galvenajām iniciatīvām, kas ietvertas Eiropas Komisijas stratēģijā „Eiropa 2020”, lai veicinātu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu ekonomikas izaugsmi. To veido 28 pamatdarbības un konkrēti pasākumi, lai paaugstinātu jauniešu izglītības un mācību līmeni, izmantojot mobilitāti, un ļautu jauniešiem vieglāk pāriet no mācībām uz darba tirgu. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai tiktu radīti apstākļi, kas nodrošinātu tās efektīvu īstenošanu un to mērķu sasniegšanu, kam ir veltīta šī iniciatīva.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Lejupslīde skar Eiropas jauniešu visā pilnībā: tā kā katrs piektais jauniešs ir bez darba, 40 % jauniešu strādā saskaņā ar nepilna darbalaika līgumu. Ņemot to vērā, es atbalstīju Zver kunga ziņojumu, kur ir ierosināta virkne ieteikumu, kuru mērķis ir uzlabot jauniešu izglītības un profesionālo mācību sistēmu. Lai gan mums ir jārikojas, lai veicinātu augstskolu beidzēju skaita palielināšanu, un aktīvi jācīnās pret mācību priekšlaicīgu pamešanu — tikai 31 % eiropiešu ir beiguši augstskolu, salīdzinot ar

40 % ASV un 50 % Japānā —, mums ir arī jānodrošina, lai augstskolu beidzēji varētu iekļauties darba tirgū. Šajā ziņojumā ir minēti vairāki priekšlikumi, kā to panākt: uzlabot komunikāciju starp uzņēmumiem un universitātēm, pielāgot augstskolu programmas un struktūras darba tirgus konkrētajām vajadzībām, ieviest studiju programmās kvalitatīvas darba pieredzes periodus, kuri būtu taisnīgi atalgoti un kuros tiktu ievērotas jauniešu sociālās tiesības.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Ir jāpalielina finansējums tādām programmām kā mūžizglītības programma (*Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig*), Marijas Kirī programma, *Erasmus Mundus* un „Jaunatne darbībā”. Komiteja ierosina augstskolās izveidot starptautiskus sadarbības tīklus, izmantojot virtuālo mobilitāti. Mobilitātes programmām ir jābūt pieejamām arodizglītības studentiem, skolotājiem un strādājošiem jauniešiem. Mēs aicinām visā Eiropas Savienībā atzīt skolu, arodizglītības un augstskolu kvalifikācijas. Mēs arī uzstājam, ka ir svarīgi no agrīna vecuma mācīties divas svešvalodas, tostarp kaimiņvalstu valodas. Visbeidzot mēs aicinām nodrošināt papildu atbalstu jauniešiem ar īpašām vajadzībām, jaunajiem vecākiem un tiem, kuri vēlas atsākt mācības.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir uzsvērts, cik svarīgi, lai jauniešiem būtu daudzprofilu izglītība, ciktāl runa ir par stratēģiju „Eiropa 2020”. Šajā saistībā jaunieši ir jānudina turpināt studijas augstskolu līmenī. Patiesībā, pārāk agri sākot darba gaitas, palielinās vēlāka bezdarba un salīdzinoši zemāka dzīves līmeņa risks.

Tāpēc tas var radīt lielus ekonomiskos un sociālos izdevumus, kā arī negatīvi ietekmēt Eiropas Savienības ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un spēju turpmāk uzlabot savu konkurētspēju pasaulē. Šo pašu iemeslu dēļ es uzskatu, ka daudzkulturāla, daudzvalodu un praktiskā izglītība ir būtiska, lai veidotu nākamos pilsoņus, jo īpaši tad, ja tas tiek sasniegts, izmantojot mobilitātes sistēmas, piemēram, „Jaunatne kustībā”.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Pašlaik pārāk daudz jaunieši pārāk priekšlaicīgi pamet mācības un pārāk maz izmanto augstākās izglītības iespējas. Tas apdraud kvalifikāciju daudzumu, kas Eiropai būs vajadzīgs nākotnē. Iniciatīvas „Jaunatne kustībā” mērķis ir līdz 2020. gadam paplašināt mācību mobilitātes iespējas visiem Eiropas jauniešiem, ļaujot viņiem vieglāk pāriet no izglītības darba pasaulē un nodrošinot tādu izglītību, kas viņus labāk sagatavo tirgus prasībām. Šo iemeslu dēļ mums skolās un uzņēmumos ir jāveido labāka izpratne par nepieciešamību veidot tīklus un uzlabot jauniešu praktiskās zināšanas, izmantojot prakses. Šīs iniciatīvas centrā ir jaunieši, taču mēs nedrīkstam aizmirst jauniešus invalīdus, kuriem ir jāgarantē tādas pašas mācību un darba iespējas.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju ziņojumu par Eiropas izglītības un mācību sistēmu uzlabošanu. Es atbalstu visu jauniešiem paredzēto izglītības programmu pagarināšanu. Papildus iniciatīvai „Jaunatne kustībā” ir jāpiešķir finansējums un jānodrošina politisks atbalsts tādām programmām kā *Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig*, „Jaunatne darbībā” un Marijas Kirī programmai. Šīs programmas ir guvušas lielus panākumus Eiropas Savienībā. Tajās iesaistās ļoti daudz dažādas izcelsmes jauniešu (laikā no 1998. līdz 2010. gadam 93 807 poļu studentu devās uz ārvalstīm, izmantojot *Erasmus* stipendiju), un tās veicina jauniešu potenciāla attīstīšanu un spēcīgas Eiropas pilsoniskās sabiedrības izveidi. Tās ir ļoti efektīvas programmas, kurās izmaksas par vienu dalībnieku ir ļoti zemas, taču līdzekļus izmanto ļoti daudz cilvēku. Lai veicinātu jauniešu mobilitāti, ir jāpārvar praktiskas barjeras.

Aptuveni viena trešdaļa studentu, kuri ir piedalījušies *Erasmus* programmā, ir saskārušies ar grūtībām, ko rada neskaidrības attiecībā uz izglītības sistēmu citās valstīs, kā arī dzimtās valsts un ārvalstu studiju priekšmetu atbilstības un nepārtrauktības trūkums. Ir jāveicina ārvalstīs pavadītā laika un citās ES valstīs gūtu kvalifikāciju atzīšana. Citi jautājumi, kuri jāatrisina, ir grūtības iegūt vīzas, medicīniskie dokumenti dažādās valodās un stipendiju pārnesamība, dodoties uz ārzemēm. Invalīdi saskaras ar vēl lielākiem šķēršļiem mobilitātei nekā pārējie. Ir jāievieš papildu mehānismi, lai viņiem tiktu nodrošinātas tādas pašas iespējas kā visiem citiem.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir viena no stratēģijas „Eiropa 2020” septiņām iniciatīvām. To veido 28 pamatdarbības, lai paaugstinātu jauniešu izglītības un mācību līmeni, izmantojot mobilitāti, un ļautu jauniešiem vieglāk pāriet uz darba tirgu.

Šī ziņojuma nozīmi Eiropai skarbos laikos pierāda arvien lielākais jauniešu bezdarbnieku īpatsvars dažādās dalībvalstīs, kas liek secināt, ka šo vecuma grupu globālā finanšu krīze ir skārusi vismagāk. Tādēļ es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi piemērot pasākumus, lai samazinātu priekšlaicīgi mācības pārtraukumu skolēnu īpatsvaru, palielinātu augstskolu beidzēju skaitu un padarītu izglītību un profesionālās mācības pievilcīgākas. Saistības attiecībā uz izglītību nedrīkst uztvert kā izmaksas, bet gan kā ieguldījumu nākotnē.

Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi vēlreiz ieguldīt jau esošajās mobilitātes un izglītības/mācību programmās un izveidot Eiropas līmeņa minimālos nosacījumus praksei darbavietā, jo to nedrīkst uzskatīt par nodarbinātību, bet gan par praktisku iemaņu gūšanu.

Visbeidzot es gribētu uzsvērt, ka partnerības veidā ir jākoordinē pasākumi ar valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, lai iniciatīva „Jaunatne kustībā” būtu veiksmīga.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – (EL) Es balsoju par *Milan Zver* kunga ziņojumu par Komisijas iniciatīvu „Jaunatne kustībā”. Tās mērķis ir nodrošināt, lai tiktu veikti pasākumi, lai cīnītos ar priekšlaicīgi mācības pārtraukumu skolēnu problēmām un radītu stimulus, lai palielinātu to eiropiešu skaitu, kuri ir ieguvuši augstāko izglītību. Ziņojumā ir arī atsauce uz to, cik ārkārtīgi svarīgi ir nodrošināt, lai sniegtā izglītība atbilstu darba tirgus prasībām un nodrošinātu prasmes un zināšanas, kuras vajadzīgas Eiropas jauniešiem.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Drošas nākotnes veidošana mūsu jauniešiem ir man tuvs temats. Diemžēl mūsdienās jauniešu perspektīvas Lietuvā ir samērā drūmas. Lietuvā 34 % jauniešu nav darba, kas gandrīz par 14 % pārsniedz ES vidējo rādītāju. ES statistikas dati liecina, ka ir tikai divas ES dalībvalstis, kurās jauniešu bezdarba līmenis ir augstāks nekā Lietuvā. Pat tie jaunie lietuvieši, kuriem izdodas atrast darbu, bieži ir spiesti pieņemt nelabvēlīgus darba līgumus. Mums ir vairāk jācenšas īstenot trīs galvenās prioritātes: pirmkārt, veicināt uzņēmējdarbību; otrkārt, uzlabot jaunatnes nodarbinātību, pielāgojot izglītību darba tirgus vajadzībām, un, treškārt, dot jauniešiem iespēju aktīvāk darboties sabiedrībā. Iniciatīva „Jaunatne kustībā” ir viena no platformām, kura var palīdzēt veicināt jaunatnes nodarbinātību. Darbs un studijas ārvalstīs var labvēlīgi ietekmēt Lietuvas jauniešus un mūsu valsti. Tomēr ir daudz svarīgāk dot mūsu jauniešiem Eiropas nākotni Lietuvā. To var nodrošināt, attīstot kontaktus starp jauniešiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Šādi tiktu veicināta MVU darba devēju vajadzība pēc jauniešiem un jaunieši tiktu rosināti strādāt MVU.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo rezolūciju, jo, lai veicinātu konkurētspēju, ir būtiski jaunajiem iedzīvotājiem nodrošināt ceļošanas un darba iespējas

visā Eiropas Savienībā. Stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus var sasniegt, ieguldot programmās, kuras jauniešiem nodrošina daudzveidīgas iespējas un veicina darba tirgus mobilitāti. Palielinot finansējumu projektiem, kas atbalsta jauniešu mobilitāti un vairāk uzmanības pievērš sadarbībai starp uzņēmējdarbības un izglītības jomām, jaunajiem eiropiešiem būs labākas izredzes veidot veiksmīgu karjeru. Ir arī ārkārtīgi svarīgi atbalstīt jauniešus, kuri vairs neiegūst vispārējo izglītību, veicinot neformālās un neoficiālās izglītības veidus.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Balsojumā par šo ziņojumu es atturējos, lai gan tajā ir pausta kritiska nostāja pret Eiropas jauniešu politiku, jo īpaši dalībvalstu īstenoto politiku.

Šajā ziņojumā ir vairāki pozitīvi priekšlikumi, jo īpaši attiecībā uz jauniešu līdzdalību Eiropas jaunatnes politikas veidošanas procesā, neoficiālās un neformālās izglītības veicināšanu un praktikantu statusa uzlabošanu.

Tomēr papildus paustajai vēlmei mudināt dalībvalstis palielināt savus ieguldījumus izglītības jomā neatkarīgi no finanšu krīzes šis ziņojums atbalsta to politiku, kuras mērķis ir liberalizēt augstāko izglītību un pakļaut to vienīgi tūlītējam tirgus — un tāpat uzņēmumu — interesēm.

Daži punkti, piemēram, Eiropas aizdevumu sistēmas ieviešana jauniešiem, veidojot partnerattiecības ar EIB, pat rada bažas, ņemot vērā noteiktos mērķus attiecībā uz augstskolu studiju pieejamību lielākam jauniešu skaitam.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Balsojot par programmu „Jaunatne kustībā” — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai —, es vēlējos atbalstīt vērienīgu rīcības plānu par atbalstu jaunajiem eiropiešiem. Lisabonas līgums ir paplašinājis ES darbības jomu attiecībā uz jaunatni. Šajā saistībā Eiropas Parlamenta pienākums bija atkārtoti apliecināt atbalstu šai politikai. Patiesi Eiropas identitātei ir nozīme vienīgi tad, ja to atbalsta mūsu jaunie līdzpilsoņi. Eiropai ir jāuzņemas šis pienākums, ierosinot saliedētu stratēģiju mācību un nodarbinātības jomās. Es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma vērienu, kurā ir noteikts augstākajā izglītībā ieguldīt 2 % no IKP. Laikā, kad Eiropas darba tirgu ir skārusi smaga ekonomikas krīze, mācībām ir jābūt mūsu prioritātei, lai mēs jauniešiem varētu piedāvāt nākotnes perspektīvas un atvieglot viņu piekļuvi nodarbinātībai. Attīstot Eiropas apmaiņas programmas (*Erasmus, Leonardo da Vinci*), arī tiks dots labums jauniešiem, jo šīs programmas rada reālu pievienoto vērtību profesionālā un personīgā līmenī. Gan jaunas valodas mācīšanās, gan citas kultūras iepazīšana ir vērtības, kurām jābūt pieejamām visiem.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes veicināšana noteikti paredz vislabāko iespēju un izredžu nodrošināšanu izglītības un mācību jomās. Mobilitāte studējot, ko nodrošina tādas ES programmas kā *Erasmus, Leonardo da Vinci* un *Comenius*, veicina ne vien formālās izglītības aspektus, bet arī personisko un sociālo attīstību. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Ziņojums: Mary Honeyball (A7-0099/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo pirmsskolas un agrīnās bērnības izglītība tiek nodrošināta saskaņā ar dažādām tradīcijām visā Eiropas kontinentā, sarežģītot vispārējas Eiropas agrīnās bērnības izglītības sistēmas izveidi. Viegļāk ir īstenot kopējus uzdevumus un mērķus, lai konsekventi saskaņotu prakses.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Bērnu agrīnā izglītošana veido pamatus viņu veiksmīgai mūžizglītībai. Bērni agrā bērnībā ir īpaši zinātkāri, ar labām uztveres spējām un vēlas mācīties, un šajā posmā izveidojas tādas svarīgas prasmes kā runaspēja un spēja

izteikties. Šajā vecumā arī rodas pamati bērnu turpmākajai izglītības un profesionālajai karjerai, kā arī sociālo prasmju attīstīšanai. Šis periods ir izšķirošs posms, kurā notiek kognitīvā, sensorā un motoriskā attīstība, afektīvā un personības attīstība, kā arī tiek apgūta valoda, un šis posms arī veido mūžizglītības pamatu. Es vēlētos uzsvērt, ka agrīnai radināšanai pie veselīga dzīvesveida, piemēram, pie veselīgiem uztura paradumiem un atbilstīgām un līdzsvarotām fiziskām aktivitātēm, ir liela ietekme uz fizisko un garīgo attīstību.

Eiropas Savienību veido bagātīgs un daudzveidīgs izglītības tradīciju sajaukums, un ES dalībvalstīs agrīnā izglītošana notiek daudzos un dažādos veidos. Es balsoju par šo ziņojumu, kurā, lai gan tiek atzīts, ka ES pieeju bērnu agrīnās izglītošanas pakalpojumiem būtu grūti īstenot, tiek mudināts izstrādāt Eiropas mēroga sistēmu, aptverot kopīgus mērķus un vērtības, kas iekļauj kopīgas tiesības un struktūras.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu. Bērnu agrīnā izglītošana ir pamats viņu sekmīgai mūžizglītībai, kas ir priekšnoteikums stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai: izveidot zināšanu sabiedrību, paaugstināt nodarbinātības līmeni, samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukumu skolēnu īpatsvaru un samazināt nabadzību. Tomēr šos mērķus nevar sasniegt, ja vien visiem bērniem netiek nodrošināts pienācīgs dzīves sākums. Dalībvalstīm ir jāpalielina ieguldījumi, visiem bērniem nodrošinot pieejamu un augstvērtīgu agrīno izglītošanu, kas var mazināt mācību priekšlaicīgu pamešanu, izskaust izglītības trūkumu bērniem no mazaizsargātām sociālām un kultūras grupām un mazināt šo faktoru radīto sociālo nevienlīdzību.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Honeyball* kundzes ziņojumu. Eiropu veido bagātīgs un daudzveidīgs izglītības tradīciju sajaukums. Tādēļ ir jāizstrādā Eiropas mēroga sistēma, aptverot kopīgus mērķus, tiesības un vērtības. Stratēģijā „Eiropa 2020” uzmanība ir jāpievērš iekļaujošas sabiedrības veidošanai, palielinot nodarbinātību. Pazemināt mācību priekšlaicīgas pamešanas rādītājus un samazināt nabadzību var vienīgi tad, ja visiem bērniem nodrošina nākotni, kas ved uz labāku dzīvi. Es vēlos atgādināt par agrīnās bērnišķības aktivitāšu nozīmi, jo īpaši attiecībā uz svešvalodām. Kultūras aktivitātes ievērojami paplašina bērnu redzesloku, veicinot starpkultūru dialogu. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais — ir jāņem vērā ģimeņu dažādie dzīves apstākļi. Šajā saistībā mums ir vajadzīga elastīga un inovatīva agrīnās bērnišķības izglītošanas programmas.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), rakstiski. – (ES) Agrīnās bērnišķības izglītošana ir ļoti svarīga. Es pilnīgi atbalstu iepriekš noteiktos mērķus līdz 2010. gadam nodrošināt bērnu aprūpes pakalpojumus vismaz 90 % bērnu no trīs gadu vecuma līdz obligātajam skolas vecumam, un vismaz 33 % bērnu, kuri ir jaunāki par 3 gadiem.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropu veido bagātīgs un daudzveidīgs izglītības tradīciju sajaukums, un ES dalībvalstīs agrīnā izglītošana notiek daudzos dažādos veidos. Attiecībā uz nodrošināšanu, reģistrācijas rādītājiem, pakalpojumu sniegšanas pieeju, pakalpojumu pārvaldību utt. dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga kvalitāte un piedāvājums. Tādēļ pieeja „der visiem” nav piemērota agrīnās bērnišķības izglītībai un aprūpei (ABIA) Eiropas Savienībā un to būtu grūti realizēt. Tomēr vairāk nekā ieteicams ir izstrādāt Eiropas mēroga sistēmu, aptverot kopīgus mērķus un vērtības, kas iekļauj kopīgas tiesības un struktūras. Periods no dzimšanas līdz trīs gadu vecumam ir ārkārtīgi svarīgs bērnu smadzeņu attīstībai, fiziskajai un kognitīvajai attīstībai un valodas apguvei. Turklāt šajos agrīnajos gados veidojas bērnu mūžizglītības pamati. Nabadzīgas ģimenes mazāk nekā citas sociālās grupas sliecas

izmantot ABIA pakalpojumus, jo īpaši privatizētos tirgos. Tas rada bažas, ņemot vērā, ka sociāli neaizsargāti bērni ir tā grupa, kurai šādi veida pakalpojumi noder vislabāk.

Nessa Childers (S&D), *rakstiski*. – Šis ir ļoti atbilstošs jautājums, un es noteikti atbalstu grupas nostāju pievērst uzmanību bērnu agrīnajai izglītošanai.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Stabīlu pamatu veidošana agrīnajā bērnībā izglītošanas un aprūpes jomā, kas papildina ģimenes galveno nozīmi, ir ļoti svarīgs balsts panākumiem attiecībā uz mūžizglītību, sociālo integrāciju, personības attīstību un turpmāku nodarbinātību. Bērnu pirmā pieredze veido visas turpmākās mācīšanās pamatu, nosakot bērnu attīstību un palīdzot mainīt iespējami nelabvēlīgas situācijas un nabadzības pārņemšanu no vienas paaudzes uz nākamo. Nodrošinot bērniem iespēju realizēt savu potenciālu, kvalitatīvas izglītošanas un aprūpes sistēmas var ievērojami veicināt stratēģijas „Eiropa 2020” divu galveno mērķu sasniegšanu: samazinātu priekšlaicīgi mācības pārtraukumu skolēnu īpatsvaru zem 10 % un dot iespēju izkļūt no nabadzības un sociālās atstumtības vismaz 20 miljoniem iedzīvotāju.

Tāpēc es atbalstu Eiropas sistēmas izveidi, aptverot kopīgus mērķus un vērtības, kas iekļauj kopīgas tiesības un struktūras, kura veicinās atbilstošu bērnu agrīnās izglītošanas un aprūpes pakalpojumu rašanos; tiem jāsaņem efektīvs un vienlīdzīgs finansējums.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *rakstiski*. – (RO) Ir labi zināms, ka bērni agrīnā bērnībā ir īpaši zinātkāri, ar labām uztveres spējām un vēlas mācīties un šajā posmā izveidojas tādas svarīgas prasmes kā runasspēja un spēja izteikties, kā arī sociālās prasmes. Tā kā bērnu agrīnā izglītošana ir pamats viņu sekmīgai mūžizglītībai, kas ir priekšnoteikums stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai, es uzskatu, ka stratēģiju „Eiropa 2020”, kuras mērķis ir izveidot integrētu sabiedrību, palielinot nodarbinātību, pazeminot mācību priekšlaicīgas pamešanas rādītājus un samazinot nabadzību, sekmīgi varēs īstenot vienīgi tad, ja visiem bērniem būs nodrošināts pienācīgs dzīves sākums.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par bērnu agrīno izglītošanu, jo es esmu pārliecināta, ka bērna dzīves pirmajos gados dekrēta atvaļinājums ir būtisks elements. Pienācīgi reaģējot uz bērnu vajadzībām, ir jāizstrādā labāki maternitātes, paternitātes un dekrēta atvaļinājuma nosacījumi, tādējādi bērnu izglītošanas pamatā liekot abus vecākus.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kā jau sacīju attiecībā uz iniciatīvu „Jaunatne kustībā”, izglītība ir būtisks instruments, lai nodrošinātu stratēģijas „Eiropa 2020” vērienīgo mērķu īstenošanu. Tas ne vien attiecas uz vidējā un augstākā līmeņa izglītību, bet arī uz pirmajām agrā bērnībā gūtajām zināšanām.

Ir būtiski, lai Eiropas bērni varētu piekļūt kvalitatīvai izglītībai, kas tos rosinošā veidā sagatavo, lai apgūtu dzimtās valodas, matemātikas un vienas vai vairāku svešvalodu pamatprasmes. Šajā izglītošanā viņiem ir arī jāļauj apgūt tādas darba metodes, kas būs nepieciešamas, lai sekmīgi turpinātu mācības un kļūtu par tik produktīviem jaunajiem eiropiešiem, kādus mēs vēlamies viņus redzēt.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis ziņojums ir par bērnu agrīno izglītošanu Eiropas Savienībā. Mēs visi zinām, ka māju būvē no pamatiem. Ja pamati ir slikti, pastāv risks, ka ēka varētu nebūt stabila un varētu sabrukt. Tas pats attiecas uz izglītību. Izglītība ar spēcīgiem un kvalitatīviem pamatiem eiropiešiem garantē labāku nākotni. Iesaistīšanās bērnu pirmajos gados ir ļoti svarīga viņu nākotnei, uzlabojot veselību un attiecības ģimenē,

kā arī ļaujot turpmāk iegūt labāku darbu. Bērnu agrīnā izglītošana ir ļoti svarīgs jautājums, kuram nav veltīta pienācīga likumdevēju uzmanība. Cilvēkresursu sagatavošana ir daudz svarīgāka nekā ēku kvalitāte. Ir jāuzlabo profesionālo pakalpojumu kvalitāte un šajā nozarē strādājošo kvalifikācijas. Es piekrītu, ka ir jānosaka visām dalībvalstīm kopējas vērtības un parametri, tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā uzmanība ir pievērsta svarīgajam jautājumam par bērnu agrīno izglītošanu un tā pozitīvo ietekmi attiecībā uz kognitīvo, motorisko, uzvedības, afektīvo un emocionālo attīstību. Tie ir bērnu veselības un līdzsvarotas mentālās un fiziskās attīstības noteicošie faktori.

Ziņojuma preambulā ir atzītas dažas svarīgas problēmas, piemēram, saikne starp nākšanu no nabadzīgas un sociāli neaizsargātas vides un nepietiekamu izglītības iegūšanu vai to, ka daudzām mājsaimniecībām ir ļoti grūti ģimenes pienākumus saskaņot ar nestandarta darbalaiku un nedrošām darbavietām. Diemžēl turpmāk tekstā šīs problēmas ir aizmirstas — netiek pausti priekšlikumi šo situāciju labošanai.

Kā nozarei, kas ir būtiska attiecībā uz sociālo attīstību un cīņu pret nabadzību, bērnu agrīnās izglītošanas pamatā jābūt publiska, bezmaksas, kvalitatīva un visiem pieejama pirmsskolas tīkla nodrošinājumam. Izglītība nedrīkst būt atkarīga no tirgus loģikas žēlastības. Lai radītu labākas dzīves un nākotnes perspektīvas, ir jāizveido publisks silišu tīkls, aptverot plašāku ģeogrāfisko teritoriju, kas būtu atvērtāks tādām mācīšanas metodēm, kuras veicina bērna un sabiedrības attīstību un kuras cīnās pret sociālo segregāciju un diskrimināciju.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Jautājums par bērnu agrīno izglītošanu ir šā ziņojuma galvenais temats, un tajā ir pievērsta uzmanība tās pozitīvajai ietekmei attiecībā uz kognitīvo, motorisko, uzvedības, afektīvo un emocionālo attīstību. Tie ir bērnu veselības un līdzsvarotas mentālās un fiziskās attīstības noteicošie faktori.

Ziņojuma preambulā ir atzītas dažas svarīgas problēmas, piemēram, saikne starp nākšanu no nabadzīgas un sociāli neaizsargātas vides un nepietiekamu izglītības iegūšanu vai to, ka daudzām mājsaimniecībām ir ļoti grūti ģimenes pienākumus saskaņot ar nestandarta darbalaiku un nedrošām darbavietām. Diemžēl turpmāk tekstā šīs problēmas ir aizmirstas — netiek pausti priekšlikumi šo situāciju labošanai.

Kā nozarei, kas ir būtiska attiecībā uz sociālo attīstību un cīņu pret nabadzību, bērnu agrīnās izglītošanas pamatā jābūt publiska, bezmaksas, kvalitatīva un visiem pieejama pirmsskolas tīkla nodrošinājumam. Izglītība nedrīkst būt atkarīga no tirgus loģikas žēlastības. Lai radītu labākas dzīves un nākotnes perspektīvas, ir jāizveido publisks silišu un bērnu dārzu tīkls, aptverot plašāku ģeogrāfisko teritoriju, kas būtu atvērtāks tādām mācīšanas metodēm, kuras veicina bērna un sabiedrības attīstību un kuras cīnās pret sociālo segregāciju un diskrimināciju.

Monika Flašíková Beňová (S&D), rakstiski. – (SK) Gan līdz šim iesniegtajos ziņojumos, gan debatēs kultūra un izglītība tiek skatītas no dažādiem skatupunktiem. Es uzskatu, ka radošuma attīstība jau no dzimšanas ir ļoti svarīgs aspekts. *Honeyball* kundzes ziņojumā ir norādīts, ka daudzējādā ziņā vislabāk ir sākt izglītošanu agrīnā bērnībā. Saskaņā ar Eiropā pašlaik spēkā esošajiem cilvēktiesību dokumentiem bērni ir pilnīgi un aktīvi iesaistīti pilsoņi ar savām tiesībām. Viņiem ir ārkārtīgi liels radošais potenciāls. Periodam no dzimšanas līdz trīs gadu vecumam ir būtiska ietekme uz domāšanas attīstību, kā arī fizisko un kognitīvo attīstību. Šajā agrīnajā periodā tiek veidoti arī mūžizglītības pamati, kam ir svarīga nozīme, lai sasniegtu Lisabonas mērķus. Nabadzīgām ģimenēm, bieži vien romiem, parasti ir grūtāk

pieklūt pakalpojumiem bērnu agrīnās izglītošanas un aprūpes jomā. Vēl lielākas skumjas rada tas, ka bērniem no nelabvēlīgā situācijā esošām ģimenēm iespēja izmantot šos pakalpojumus noder vislabāk.

Mums ir jānodrošina, lai izglītība un aprūpe būtu pieejama visām ģimenēm un bērniem neatkarīgi no viņu izcelsmes vai vecāku finanšu situācijas. Man ļoti nepatīk izmantot pragmatiskus finanšu argumentus jautājumos par cilvēktiesībām un lietās, kurām vajadzētu būt acīmredzamām un pēc iespējas neatkarīgākām no ekonomiskās situācijas. Tomēr ir jānorāda, ka lēmums neieguldīt šajā jomā patiesībā radīs izmaksas, kas var nebūt tūlītēji pamanāmas.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Laiku pa laikam šis Parlaments sagatavo ziņojumus, kuru virsraksti nerada nekādas šaubas par to, ka tajos neizbēgami būs sarakstītas muļķības! *Honeyball* ziņojums ir viens no tiem. Izlaidīsim ierastos punktus par likteni, kas sagaida migrantus, obligāto multikulturālismu un visu minoritāšu atbalstu. Īsta pērle šajā ziņojumā ir atrodamā 14. punktā. Tātad tēvi un mātes ir „vienlīdzīgi ABIA sadarbības partneri”. Vai es izlasīju „partneri”? Vai tad pirmām kārtām tas nav viņu pienākums — izglītēt pašiem savus bērnus? Tomēr tiesa, ka 16. punktā referente mūs aicina ieguldīt vecāku izglītības programmās. Tātad jau no paša sākuma vecāki tiek uzskatīti par nespējīgiem, bezatbildīgiem un bērnišķīgiem. Šo iespaidu apstiprina 27. punkts, kurā uzsvērts, ka gadījumā, ja trūkst pienācīgu agrīnās bērniības pakalpojumu, mūsu mazajiem bērniem draud risks nonākt noziedzības tīklos vai uzvesties antisociāli. Jūsu ticība cilvēkam ir apbrīnojama, un var brīnīties, kā cilvēce līdz šim ir spējusi bez jums iztikt. Nē, patiesi, vislabākais pakalpojums, ko varat izdarīt mūsu mazajiem dārgumiem, ir likt viņus mierā!

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo bērnu agrīnā (pirmsskolas) izglītošana ir ļoti svarīga kognitīvajai, sensoriskajai un motoriskajai attīstībai un valodas apguvei, un tā arī veido mūžizglītības pamatus. Tāpēc es iesaku dalībvalstīm apsvērt iespēju ieviest obligātu prasību, ka pirms skolas gaitu sākšanas ir jāpavada viens gads bērnu dārzā. Tiek veicināta inovatīvu pedagoģisko modeļu, jo īpaši daudzvalodu silīšu un pirmsskolas iestāžu, ieviešana un saglabāšana valodu mācīšanā, kas atbilst 2002. gadā izvirzītajiem Barselonas mērķiem un kas ietver reģionālo, mazākumtautību un kaimiņvalstu valodu apguvi. Nestabilas ekonomikas apstākļos nedrīkst atteikties no lielākiem ieguldījumiem agrīnās bērniības izglītības un aprūpes (ABIA) pakalpojumos. Es uzskatu, ka dalībvalstīm ir jānodrošina pienācīgi līdzekļi ABIA pakalpojumu sniegšanai. Augstvērtīga agrīnā izglītošana var mazināt mācību priekšlaicīgu pamešanu, izskaust izglītības trūkumu bērniem no mazaizsargātām sociālām un kultūras grupām un mazināt šo faktoru radīto sociālo nevienlīdzību, kas viss ietekmē sabiedrību kopumā. Īpašam riskam ir pakļauti jaunieši no sociāli neaizsargātām grupām. Mums ir jā rūpējas par nākamajām paaudzēm un viņu izglītības kvalitāti.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Lai gan mēs apzināmies, ka ir gan neatbilstoši, gan sarežģīti izveidot mazu bērnu aprūpes un izglītošanas pieeju, ir svarīgi apskatīt veicamo uzdevumu iespējamo īstenošanu un līmeņus, kādos jārikojas. Ar maziem bērniem mēs domājam bērnus līdz sešu gadu vecumam. Tas ir trausls posms bērnu smadzeņu, fiziskajā un kognitīvajā, kā arī valodas attīstībā. Šajos gados bērni mācās un iepazīstas ar iemaņām, kuras viņi kā pieaugušie izmantos, lai veidotu kognitīvos mehānismus, kuri ir atšķirīgi, taču nepieciešami viņu turpmākajai izglītībai un darbam. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu, jo mēs runājam par bērniības aizsardzību, tūkstošu bērnu tiesībām iet skolā vai saņemt vislabākos iespējamus apstākļus, kādos mācīties. Šis temats ir svarīgs Eiropas Savienības

nākotnei un attīstībai, un tādēļ mums ir jāveic *Honeyball* kundzes aprakstītie pasākumi, un es vēlētos viņu apsveikt par paveikto darbu.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Ir ārkārtīgi svarīgi attiecībā uz bērnu agrīno izglītošanu ES dalībvalstīs atbalstīt standarta politiku un pieeju. Šādas izglītošanas pieejamība sniedz svarīgu ekonomisko, sociālo un kultūras labumu. Papildus standarta ES līmeņa politikai ir īpaši svarīgi nodrošināt labu vietējo sadarbību un koordināciju starp dažādām iestādēm un ministrijām, kuras ir iesaistītas jaunatnes izglītības programmās. Šīs programmas ir ļoti svarīgas, jo agrīnā vecumā bērni ir īpaši spējīgi mācīties, un tas var noteikt bērnu izglītības un profesionālo virzību kopumā.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu. 2002. gadā Barselonas Eiropadome aicināja ES dalībvalstis līdz 2010. gadam nodrošināt bērnu aprūpes pakalpojumus vismaz 90 % bērnu no trīs gadu vecuma līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu, kuri ir jaunāki par 3 gadiem. Šie mērķi liecināja par darba tirgus diktētu pieeju ABIA pakalpojumiem, pamatojoties uz vajadzību, ko nosaka aizvien lielākais sieviešu skaits darba tirgū. Lai gan ir būtiski pienācīgu uzmanību pievērst saiknei starp ABIA pakalpojumiem un sieviešu iespēju vienlīdzību, šie mērķi nepārprotami ir problemātiski un novecojuši, jo tajos nav ņemti vērā daudzi stabilas agrīnās izglītības politikas kvalitatīvie aspekti, kuriem ir izšķiroša nozīme. ABIA centri nav tikai bērnu „uzglabāšanas” vieta, kas ļauj sievietēm strādāt: tie ir ārkārtīgi svarīgi iestādījumi, kas sekmē bērnu labklājību un uzlabo viņu nākotnes izredzes.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *rakstiski*. – (CS) Agrīnajai bērņībai ir jāvelta liela uzmanība, un attiecībā uz ārējo vidi tai vajadzīga uzmanīga pieeja. Mums vienmēr ir jāatceras, ka tas ir unikāls un neatkārtojams attīstības posms, kas veido indivīda personību. Tam jāpievērš daudz lielāka uzmanība un to nekad nedrīkst novērtēt par zemu vai jebkādā veidā īslaicīgi atstāt novārtā. Pieaugušajiem ir jābūt par paraugu, tādējādi palīdzot bērniem iegūt dažādas zināšanas un iemaņas. Tas ir personības attīstības periods, kad mācīšanās process ir, teiksim, nepiespiests un dabisks un apkārtējā pasaule tiek ievērota, pieņemta un uzņemta, cik vien daudz iespējams. Kaut arī bērnu attīstību veido vairāki veicinoši faktori — vai tie būtu ģenētiski, vai ārējās vides radīti —, īpaši svarīga ir vecāku un tuvāko cilvēku ietekme, kas veido personību.

Es arī vēlētos pieminēt un uzsvērt, ka šajā ziņā mēs nedrīkstam aizmirst adekvātas, vispusīgas un mērķtiecīgas kustību nodarbības, kuru mērķis ir tieši šī vecumu grupa un kuras var palīdzēt indivīda attīstībā un veicināt labāku veselību nākotnē.

Iosif Matula (PPE), *rakstiski*. – (RO) Bērnu agrīnajai izglītošanai ir tālejoša ietekme uz bērnu turpmāko attīstību un viņu izredzēm vēlāk gūt panākumus. Ieguldījumi, kas veikti šajā periodā, samazina vēlākas izmaksas attiecībā uz veselību, noziedzības rādītāju un antisociālu uzvedību. Taču noteikumi par bērnu agrīno izglītošanu Eiropas Savienībā ir atšķirīgi. Tomēr būtu grūti īstenot pieeju „der visiem”. Es uzskatu, ka mums drīzāk galvenā uzmanība ir jāpievērš kopējas sistēmas izveidei ar skaidri noteiktiem mērķiem un vērtībām. Saskaņā ar 2002. gadā noteikto mērķi, ES dalībvalstīm ir jānodrošina agrīnā izglītošana 90 % bērnu no trīs gadu vecuma līdz obligātajam izglītības vecumam. Tam ir arī ekonomisks pamatojums, ņemot vērā arvien lielāko sieviešu skaitu darba tirgū. Ir ļoti svarīgi, lai mēs bērnu agrīnās izglītošanas programmās iekļautu minoritātes, jo īpaši romus, kuri bieži vien ir neizdevīgā situācijā. Mums ir arī jānodrošina, lai būtu pieejams pietiekams bērnu aprūpes iestāžu skaits, lai izvairītos no ilgas gaidīšanas, lai uzņemtu bērnu šādā iestādē.

Mēs arī nedrīkstam aizmirst par to darbinieku kvalifikāciju, kuri strādā ar maziem bērniem, jo tam ir ļoti liela ietekme uz sniegtās izglītības kvalitāti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Visiem maziem bērniem nodrošināt vienlīdzīgu aprūpi un izglītību, lai cik veci viņi būtu un lai kāds būtu viņu sociālais stāvoklis, ir minimāla prasība. Lai gan citādā ziņā *Honeyball* ziņojums ir vērtējams atzinīgi, viņa nav uzdrīkstējies pieprasīt šo minimumu. Tas ir nožēlojami. Tomēr, tā kā šim dokumentam nav tiesību akta ietekmes, to var apstiprināt neatkarīgi no būtiskajiem trūkumiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ir atzīts, ka agrīnā izglītošana veido veiksmīgas mūžizglītības pamatu. Bērni agrīnā bērnībā ir īpaši zinātkāri, ar labām uztveres spējām un vēlas mācīties, un šajā posmā izveidojas tādas svarīgas prasmes kā runasspēja un spēja izteikties, kā arī sociālās prasmes. Šajā vecumā arī tiek likti pamati bērna turpmākajai izaugsmei izglītības un profesionālajā jomā. Tāpēc mums ir jāvelta vajadzīgie pūliņi, lai maziem bērniem būtu pieejami vienādi mācību apstākļi bez jebkādas diskriminācijas.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Bērnu mācīšanās agrīnajā bērnībā ir viņu veiksmīgas mūžizglītības pamats. Šī mācīšanās asina bērnu prātu, stimulē viņu dabīgo zinātkāri un attīsta viņu motoriskās prasmes, veicina fiziskās iemaņas un labvēlīgi ietekmē mentālo veselību. Tā socializē bērnu, attīsta viņa dzimto valodu un pielāgo svešvalodas skaņām. Tā ļauj bērnam apgūt lasīšanas un aritmētikas pamatus.

Tomēr atkarībā no bērnības interpretācijas attiecīgajā valstī agrīnās bērnības izglītošanas un aprūpes metodes dažādās Eiropas Savienības valstīs ir atšķirīgas. Agrīnās bērnības izglītošanai un aprūpei kopumā tiek pievērsts mazāk uzmanības un tajā tiek ieguldīts mazāk nekā citos izglītības līmeņos. Visiem vecākiem un bērniem ir jāspēj izmantot izglītības un aprūpes pakalpojumi neatkarīgi no ģimenes izcelsmes vai finanšu stāvokļa. Savukārt vecākiem ir pilnīgi jāsadarbojas ar šiem pakalpojumu sniedzējiem.

Pirmsskolas periods ir vissvarīgākais attiecībā uz bērna emocionālo un sociālo attīstību, un tiem, kuri strādā ar šiem bērniem, ir jābūt nepieciešamajai kvalifikācijai. Jebkurā gadījumā galvenais uzdevums ir ņemt vērā bērna vajadzības un intereses.

Miroslav Mikolášik (PPE), rakstiski. – (SK) Agrīnā bērnība neapšaubāmi ir ārkārtīgi svarīga attiecībā uz bērnu fizisko, mentālo un sociālo attīstību, un tāpēc mums ir jāsaprot, ka ieguldījumu atdeve pirmsskolas izglītībā ir turpmākās izaugsmes garants. Turklāt daudzi pētījumi jau ir parādījuši, ka šādi izlietots finansējums vidējā termiņā un ilgtermiņā rada ievērojamas ekonomiskās un sociālās priekšrocības.

Vislabākais un visdabiskākais veids, kā nodrošināt šādu atbalstu, ir aizsargāt ģimeni kā sabiedrības pamatvienību. Vecāki ir savu bērnu pirmie un vissvarīgākie skolotāji, un tādējādi tiesiskajā regulējumā nedrīkst būt iekļauti noteikumi, kas soda ģimenes par savu bērnu personīgu aprūpi, jo īpaši pirmajos gados. Lai gan šī programma ir vienīgi dalībvalstu kompetencē, ir vairāk nekā vēlams, lai Eiropas Savienība, veicot savu koordinācijas uzdevumu, veicinātu situācijas uzlabošanu dalībvalstīs. Minēto iemeslu dēļ es atbalstu referentes nostāju.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Apvienotās Karalistes Eiropas Parlamenta deputātes *Mary Honeyball* rezolūcijas priekšlikumā tiek mēģināts mazināt mātes un tēva nozīmi attiecībā uz bērnu kā valsts izglītības sistēmai vienlīdzīgiem partneriem. Ziņojumā burtiski teikts (14. punktā), ka „[Eiropas Parlaments] uzsver, ka mātes un tēvi ir vienlīdzīgi ABIA [agrīnās bērnības izglītības un aprūpes]; sadarbības partneri (...)”. Šajā formulējumā ir pausta dziļa neuzticība ģimenei un vispāratzītajām vecāku tiesībām rūpēties par saviem

bērniem un viņus audzināt. Tas ir tiešā pretrunā Vācijas Federatīvā Republikas pamatlikumam, kurā norādīts, ka „Bērnu aprūpe un audzināšana ir vecāku dabiskas tiesības un galvenokārt viņu veicams pienākums” (6. panta 2. punkts). Šis ziņojums atspoguļo ES pret ģimeni vērsto programmu, un tajā ir centieni jaukties dalībvalstu sociālās jomas kompetencē.

Turklāt šajā priekšlikumā ir ierosināts ieviest noteikumu, ka pirms skolas gaitu sākšanas obligāti viens gads jāpavada bērnodārzā, kā arī jāattīsta un jāuzlabo agrīnās izglītības iestādes. Šādi rīkojoties, ziņojumā tiek apstiprināti ES „Barselonas mērķi”, kuri gluži kā Padomju Savienības laikā paredz normas, lai bērnu audzināšanu pārņemtu valsts. Bērnu labklājībai šai priekšlikumā nav pievērsta galvenā uzmanība. Tiek apdraudēta vecāku izvēles brīvība attiecībā uz savu bērnu audzināšanu. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Bērnu dzīves pirmie trīs gadi ir būtiski smadzeņu attīstībai un valodas apguvei. Valodas apgūšana ir loģiskās domāšanas un konteksta izpratnes pamats. Noteiktā līmenī neapņūstot valodu, turpmāka mācīšanās ir tik tikko iespējama, jo, paliekot vecākam, valodas deficītu var pārvarēt vienīgi ar lielām grūtībām. Ziņojumā ir norādīts, ka lielākā daļa imigrantu bērnu Eiropas Savienībā tiek mācīti bez pietiekamām valodas zināšanām. Vienlaikus tajā tiek norādīts, ka migrantu ģimenes (un tādas minoritātes kā romi) daudz mazāk nekā citas ģimenes izmanto piedāvāto agrīno izglītību. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu skolu līmenis arvien turpina kristies, jo tik daudzi skolnieki vienkārši nevar saprast mācīto. Ikatram bērnam — vai tas būtu dzimis migrantu vai citās ģimenēs — līdz skolas gaitu sākšanai ir jābūt apgūvušam valsts valodu tādā līmenī, kas ļauj sekot mācību vielai. Ziņojumā nav atrodamu racionāli centieni risināt šo problēmu. Tā vietā ziņojums vairāk ir vērsts uz pārāk lielu uztraukšanos par vecākiem un bērnu audzināšanas nodošanu valstij. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Eiropas izglītības tradīciju — tātad arī pirmsskolas izglītības — daudzveidība ir gan pieņemama, gan atzīstama, jo tā atspoguļo dažādos Eiropas valstu kultūras, vēstures un sociālos aspektus. Tomēr ir iespējams izstrādāt Eiropas sistēmu ar kopējiem koordinācijas kopsaucējiem, kopējiem mērķiem un vērtībām un kopējām tiesībām un struktūrām. Turklāt, ja tiks sasniegts Barselonas mērķis — dalībvalstīm līdz 2010. gadam nodrošināt bērnu aprūpi vismaz 90 % bērnu vecumā no 3 gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu, kuri jaunāki par 3 gadiem, mums ir jāpanāk vienošanās starp dalībvalstīm un, ja iespējams, jāapmainās ar informāciju un paraugpraksi, jo īpaši dalībvalstīm, kurās ir augsti attīstītas pirmsskolas izglītības struktūras, ir jādalās ar partneriem ar mazāku pieredzi šajā jomā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Agrīnās bērības aprūpe un izglītība Eiropas Savienībā tiek nodrošināta dažādi, un pastāv atšķirīgas jēdziena „kvalitāte” definīcijas, kas lielā mērā ir atkarīgas no katras valsts un reģiona kultūras vērtībām un no jēdziena „bērība” interpretācijas. Agrīnās bērības izglītība ir veiksmīgas mūžizglītības pamats, kas ir būtiska, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus. Tāpēc es balsoju par ziņojumu par bērnu agrīno izglītību, kurā ir noteikti kopēji ES mērķi, lai sasniegtu Barselonas Eiropadomes mērķus: jo īpaši tas, ka līdz 2010. gadam bērnu aprūpe ir jānodrošina vismaz 90 % bērnu no trīs gadu vecuma līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu, kuri ir jaunāki par 3 gadiem. Gluži tāpat kā referente es aicinu noteikt vēl vērienīgākus mērķus. Tā ir uz bērnu vērsta pieeja, kurā tiek atzīts, ka agrīnā bērība ir ļoti svarīga kognitīvajai, sensoriskajai un fiziskajai attīstībai, kā arī emocionālajai un personības attīstībai un valodas apguvei, un ka tā arī veido mūžizglītības pamatu.

Phil Prendergast (S&D), *rakstiski*. – Agrīnās izglītošanas pieejamība ir ļoti svarīga maziem bērniem attiecībā uz viņu atvērtību un gatavību mācīties, jo īpaši tāpēc, ka tādas svarīgas prasmes kā runasspēja un spēja attīstīt sociālās prasmes veidojas agrīnā vecumā. Papildus tam ir skaidra saikne starp nākšanu no nabadzīgas un sociāli neaizsargātas vides un nepietiekamu izglītības iegūšanu. Tāpēc mums ir jānodrošina, lai tiktu sasniegti Barselonas Eiropadomes sanāksmē noteiktie mērķi nodrošināt bērnu aprūpi vismaz 90 % bērnu vecumā no 3 gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu, kuri jaunāki par 3 gadiem. Lai izveidotu patiesi integrējošu sabiedrību, ir absolūti nepieciešams risināt izglītības nepietiekamības jautājumu, nodrošinot ļoti kvalitatīvu agrīnās bērniības izglītību un mērķtiecīgu atbalstu, kā arī veicinot integrējošu izglītību.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Agrīnā bērniība ir ļoti svarīgs laiks, kad attīstās virkne bērnu kognitīvo un sociālo spēju, kuru ietekme būs jūtama visas dzīves garumā. Piemēram, ir jāatceras daudzvalodības spējas. Tomēr šis mācīšanās posms ir pētīts pavisam nedaudz, un tam ir pievērsts maz uzmanības kopējās izglītības kontekstā. Tas negatīvi ietekmē, piemēram, tos, kuri aug mazāk turīgās ģimenēs, kurās bieži vien bērnu kognitīvā attīstība tiek veicināta mazāk. Tāpēc mums ir steidzami jāpalielina agrīnās bērniības izglītība un aprūpe (ABIA). Tāpēc es balsoju par ziņojumu.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Bērniības pirmie gadi ir ļoti svarīgi bērnu smadzeņu, fiziskajai, emocionālajai un personības attīstībai, kā arī lai apgūtu valodu, un tie ir mūžizglītības pamati. Tā kā es pilnīgi atbalstu kopējas Eiropas pieejas īstenošanu bērnu agrīnās izglītošanas jomā, vienlaikus ievērojot katras dalībvalsts pieejas dažādību, es atbalstīju *Honeyball* kundzes ziņojumu, kurā ir ieteikts izveidot Eiropas ABIA pakalpojumu sistēmu, kurā tiek uzsvērtas kopējas vērtības un mērķi. Ņemot vērā to, cik liela nozīme ir vecākiem kā „galvenajiem izglītotājiem”, ziņojumā tiek mēģināts uzlabot dekrēta atvaļinājumu, kuram ir jābūt pietiekami ilgam, lai vecāki varētu veikt galveno uzdevumu, izglītojot savus bērnus dzīves pirmajos gados, un dalībvalstis tiek mudināts ieguldīt vecāku izglītošanas programmās, kā arī nodrošinātu citu atbalstu vecākiem, kuriem vajadzīga papildu palīdzība. Protams, lai to izdarītu, ir vajadzīgi visu 27 dalībvalstu papildu ieguldījumi, un es lūdzu, lai tās ABIA pakalpojumiem piešķir atbilstīgus resursus. Manuprāt, izglītībai ir jābūt politiskai prioritātei.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Agrīnajai izglītošanai dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs ir ilgas un smalki diferencētas tradīcijas. Šķiet svarīgi definēt vērtību un kopīgu mērķu sistēmu, ko varētu noteikt kā uzdevumu visās dalībvalstīs, savukārt apmaiņa ar paraugpraksi ir galvenais aspekts, lai nodrošinātu kvalitatīvus pakalpojumus, visos pasākumos galveno uzmanību pievēršot bērna vajadzībām un aprūpei. Ziņojumā galvenā uzmanība ir pievērsta ieteikumiem par līdzsvaru starp dalībvalstu un Komisijas nozīmi; nepieciešamībai padarīt pirmsskolas mācības par plašāku pakalpojumu, ko iedvesmo paraugprakse dalībvalstīs, kurās pirmsskolas izglītības iestādes un bērnudārzi ir vecāku izvēles tiesības; visu bērnu iekļaušanai neatkarīgi no viņu sociālās izcelsmes („sabiedriskā pakalpojuma nozīme”); rūpēm par migrantu bērniem un viņu integrācijai pirmsskolas iestādēs; mākslas un visu to instrumentu iekļaušanai, lai veicinātu bērnu radošumu; izglītības darbinieku mācības, lai iegūtu labākas starpkultūru prasmes; dzimumu līdztiesībai, strādājot agrīnās izglītošanas struktūrās, kā arī jaunu un kvalificētu darbu izveidei.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Eiropas Savienībā dažādās dalībvalstīs agrīnā izglītošana joprojām savstarpēji ļoti atšķiras. Mums ir jāizstrādā kopēja Eiropas sistēma, aptverot kopīgus mērķus un vērtības, kas iekļauj

kopīgas tiesības un struktūras. Bērni ir pilnīgi jāuztver kā īsti, aktīvi pilsoņi, kuri spēj veidot un paust savu viedokli, izmantot zināmas tiesības un kuriem ir savs radošais potenciāls. Vēlreiz jānorāda, ka šajā sistēmā vecāki ir jāuzskata par bērnu galvenajiem audzinātājiem.

Dabiska ģimene ir vislabāk piemērotā vieta, kurā bērnam augt un attīstīties, un vēlreiz jāatkārto, ka, nodrošinot vecākiem pietiekami ilgu atvaļinājumu, var samazināt pieprasījumu pēc vietām bērnu aprūpes iestādēs. Tāpēc mums ir jāveic konkrēti pasākumi, jo pašlaik ļoti maz dalībvalstu piedāvā apmaksātus atvaļinājumus, kuri ir pietiekami ilgi, lai nodrošinātu ģimeņu vajadzības.

Nikolaos Salavrakos (EFD), rakstiski. – (EL) Bērnu agrīnā izglītošana ir ārkārtīgi svarīga viņu pienācīgai attīstībai, un tā ir stabilas un ekonomiski dinamiskas sabiedrības izveides pamatā. Ieguldot agrīnajā izglītošanā, tiek radīts ilgtermiņa labums mūsu bērnu nākotnei. Šā ziņojuma centieni skatīt šo jautājumu Eiropas un valstu līmenī ir svarīgi. Es atzinīgi vērtēju aicinājumu veikt plašākus Eiropas pētījumus šajā jomā, prasību identificēt labākās prakses un apmainīties ar tām Eiropas līmenī, kā arī šajā virzienā pienācīgi izmantot struktūrfondus un programmas.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropadome Barselonas sanāksmē 2002. gadā noteica mērķi līdz 2010. gadam ieviest atbalsta centrus vismaz 90 % bērnu vecumā no 3 gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu, kuri jaunāki par 3 gadiem. Diemžēl mēs joprojām krietni atpaliekam no šiem skaitļiem. Tomēr bērnu aprūpes atbalsta centru skaits un kvalitāte Eiropai ir ļoti svarīgi. Patiesi, jau ļoti agrā vecumā bērnu aprūpe, viņu mācīšanās un pakāpeniskā vides apzināšanās ir izšķirīga nākamajai izglītošanās posmam. Turklāt viņu vecākiem nav jāpārtrauc profesionālie centieni bērnu aprūpes atbalsta centru trūkuma dēļ. Tomēr šajā ziņojumā pareizi tiek atgādināts, ka ikkatrā valstī ir atšķirīga bērnu aprūpes koncepcija un tādēļ ir dažādi modeļi, kuri mums jāievēro. Ar šo ziņojumu Eiropas Parlaments pierāda, ka Eiropas Savienība, kura ne tuvu nevēlas ziedot bērnu aprūpi pakalpojumu brīvas konkurences vārdā, ļauj dalībvalstīm izvēlēties savu izglītošanas modeli.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Bērnu agrīnā izglītošana būtiski ietekmē ikkatra indivīda izredzes dzīvē. Jo sevišķi agrīnai radināšanai pie veselīga dzīvesveida, piemēram, pie veselīgiem uztura paradumiem un regulārām fiziskām aktivitātēm, ir liela ietekme uz fizisko un garīgo attīstību. Tāpat kā visas politikas jomas, kuras darbojas saskaņā ar principu, ka „profilakse ir labāka par ārstēšanu”, bērnu agrīnā izglītošana ir arī relatīvi rentabli nodrošināma. Es apsveicu referentu par visaptverošu ziņojumu, kurā ir uzdoti daži būtiski jautājumi turpmākām diskusijām un darbībai.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju ziņojumu par bērnu agrīno izglītošanu Eiropas Savienībā. Es vēlētos pievērst īpašu uzmanību trim jautājumiem. Pirmkārt, agrīnā bērība ir ļoti svarīga kognitīvajai, sensoriskajai un motoriskajai attīstībai. Tāpēc, izstrādājot visaptverošu agrīnās bērības politiku un programmas, dalībvalstīm ir jāņem vērā virkne dažādu aspektu, kuri ietekmē attīstību bērībā, piemēram, migrācija, dzimumu līdztiesība un nodarbinātība. Otrkārt, centriem vietējā līmenī ir jāizstrādā rīcības programmas, kurās tiktu ņemtas vērā atšķirīgās dzīves situācijas un vajadzības agrīnās bērības izglītības un aprūpes jomā. Tiem ir arī jābūt pietiekami autonomiem, lai bērnu programmas varētu īstenot unikāli un radoši. Nākamais aspekts ir nepieciešamība uzlabot agrīnās bērības izglītības un aprūpes pakalpojumus. Šajā jautājumā mums iesākumā ir jāizstrādā pakalpojumu sniegšanas novērtēšanas mehānismi un jānodrošina, lai tiktu ievēroti kvalitātes standarti.

Mans pēdējais apsvērumš ir saistīts ar nepieciešamību pēc vispārējas piekļuves bērnu aprūpes centriem. Polijas Izglītības ministrijas sniegtie dati liecina, ka Polijā ir 8400 valsts bērnudārzu, 1600 privāto bērnudārzu un ka valstī ir 1,6 miljoni bērnu vecumā no trim līdz sešiem gadiem. Tas nozīmē, ka vietu bērnudārzos pietiek vien 40 % šo bērnu, savukārt Polijā ir 352 silītes, kuras izmanto tikai 2 % bērnu, kuri ir jaunāki par 3 gadiem. Šī problēma ir viens no sieviešu bezdarba galvenajiem iemesliem.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, jo ir svarīgi atzīt agrīnās bērniības izglītības vērtīgo devumu un to, cik būtiski ir sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus.

Niki Tzavela (EFD), rakstiski. – (EL) Fakts, ka ES dalībvalstu izglītības sistēmas ir dažādas, un rezultātā pētniecība un paraugpraksi apmaiņa, kas tiek atbalstīta šajā konkrētajā ziņojumā, manuprāt, dos svarīgus rezultātus attiecībā uz bērnu agrīnās izglītības uzlabošanu Eiropas Savienībā. Patiesībā vispārēju uz bērnu orientētu, nevis specializētu pakalpojumu pieejas dēļ, kā arī vecāku iesaistīšanas un pakalpojumu labākas integrācijas dēļ es balsoju par *Honeyball* kundzes ziņojumu par agrīno izglītību Eiropā.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, kurā tiek ieteikta valsts politika bērnu aprūpes veicināšanai, kas ir solis pareizajā virzienā.

Vienlaikus, ņemot vērā izglītības un bērnu aprūpes sistēmu un tradīciju daudzveidību Eiropas Savienībā, šajā ziņojumā ir uzsvērtā pieeja, kuras centrā ir bērna vajadzības, un ietekme, kādu izglītībā jau agrā bērnībā radīs uz bērna skolas gaitām un personisko izaugsmi.

Tajā ir skaidri izklāstīti jautājumi par bērnu aprūpi un vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai visiem, jo īpaši bērniem no imigrantu ģimenēm — lai kāds būtu viņu stāvoklis —, šos jautājumus uzsverot saistībā ar cīņu pret nabadzību un sociālo atstumtību.

Tajā ir arī uzsvērts, ka bērnu aprūpes darbiniekiem ir jānodrošina stabila nodarbinātība, kvalitatīvas mācības un taisnīga sociālā aizsardzība.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Es balsoju par šo ziņojumu. Referente pareizi šā ziņojuma pamatā ir likusi bērna vajadzības. Nav pārsteigums, ka ziņojumā secināts, ka vienotu Eiropas risinājumu izveidot nav iespējams. Tomēr mums ir vajadzīga „sistēma” ES līmenī, lai spētu koordinēt bērnu agrīno izglītību ar citām ES līmeņa programmām, piemēram, mūžizglītību.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0193/2011

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par priekšlikumu, ko iesniegusi Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, kura uzskata, ka partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē acīmredzot ir veicinājis dažu krājumu, jo īpaši astoņkāju, pārāk lielu izlietošanu un tāpēc ir samazinājis zvejnīcības iespējas Mauritānijas zvejnīcniekiem un piešķīris ES nozarei konkurētspējas priekšrocības, ko rada subsidētas piekļuves maksas ES kuģiem. Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas priekšlikumu sākt sarunas, lai atjaunotu protokolu, kas pievienots partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Mauritānijas Islāma Republiku. Es arī atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas priekšlikumu nolīgumā ieviest cilvēktiesību klauzulu un aicinājumu Komisijai izveidot dialogu ar Mauritāniju, lai šī valsts turpmāk attīstītu atbildīgu zivsaimniecības politiku, kas atbilst gan saglabāšanas prasībām, gan tās mērķim veicināt

zivsaimniecības resursu ekonomisko attīstību. Turklāt es aicinu Komisiju steidzami veikt pasākumus, lai samazinātu Maurītānijas ūdeņos zvejojošo Eiropas kuģu piezveju.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Protokols, kas pievienots ar Maurītānijas Islāma Republiku noslēgtajam partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē, zaudē spēku 2012. gada 31. jūlijā. Maurītānijas zivsaimniecības nozare ir ārkārtīgi svarīga Maurītānijas ekonomikai un veido 10 % valsts IKP un 35–50 % tās eksporta. Tāpēc Komisija plāno uzsākt sarunas attiecībā uz šā protokola atjaunošanu. Es atzinīgi vērtēju protokola atjaunošanu, taču tajā ir jāiekļauj daudzi svarīgi jautājumi. Novērtējumos ir secināts, ka lielākā daļa krājumu Maurītānijā ir vai nu pilnībā izlietoti vai pārāk daudz izlietoti, tāpēc Komisijai ar Maurītāniju ir jāapspriež zivsaimniecības ilgtermiņa pārvaldības plāni, kas ietvertu visu Maurītānijas iestāžu piešķirto zvejas vietu sadalījumu gan valsts flotēm, gan trešo valstu flotēm, lai nodrošinātu zivju resursu ilgtspējīgu izmantošanu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), rakstiski. – (ES) Es balsoju par šo rezolūciju, jo ir jāsāk sarunas, lai atjaunotu protokolu, kas pievienots partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Maurītānijas Islāma Republiku. Šīs sarunas ļaus ES kuģiem zvejot Maurītānijas ūdeņos, pamatojoties uz pārpalikuma krājumu principu, kas aprakstīts ANO Jūras tiesību konvencijā. Maurītānijai ir arī jāratificē attiecīgie starptautiskie zivsaimniecības tiesību akti.

Slavi Binev (NI), rakstiski. – (BG) Es atbalstu rezolūciju par EK un Maurītānijas zivsaimniecības nozares partnerattiecību nolīgumam pievienotā protokola atjaunošanu, jo šī nolīguma pamatā ir pārpalikuma princips, kas atbilst ES ilgtspējīgas zvejas stratēģijai. Maurītānija ir arī viena no nabadzīgākajām pasaules valstīm — tā ir klasificēta kā lielu parādu apgrūtināta nabadzīga valsts. Šī iemesla dēļ šis nolīgums Maurītānijai ir ārkārtīgi svarīgs, jo Eiropas Savienība maksā par šo piekļuvi, tā nodrošinot papildu ienākumus, kas ir nodalīti no finansiālās palīdzības.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu sākt sarunas, lai atjaunotu protokolu starp Eiropas Savienību un Maurītānijas Islāma Republiku. Šī valsts ir zaudējusi pievienoto vērtību, jo tai trūkst iespējas izmantot savus zvejas resursus. Tāpēc ir jāpēta visas šādas situācijas ekonomiskās sekas, jo īpaši ekonomiskajā un sociālajā ziņā. Ir ļoti svarīgi paturēt prātā, ka zivsaimniecības nozare ir ārkārtīgi svarīga Maurītānijas ekonomikai, jo tā ir viena no Āfrikas nabadzīgākajām valstīm, kura ir finansiāli atkarīga no ārvalstu palīdzības un kurā valda ļoti liela politiskā nestabilitāte. Es balsoju par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas šodien iesniegto rezolūciju visu šo iemeslu dēļ, kuriem ir jāpievērš īpaša uzmanība šajā normatīvajā aktā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūcijas projektu par ES un Maurītānijas zivsaimniecības nozares partnerattiecību nolīgumu, jo uzskatu, ka ir pozitīvi, ka tiek atjaunots šis nolīgums, kurā jāiekļauj cilvēktiesību klauzula. Es uzskatu, ka arī turpmāk ir jāpalīdz šai valstij turpināt attīstīt atbildīgu zivsaimniecības politiku, kas atbilst prasībām attiecībā uz zvejas resursu saglabāšanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā drīz beigsies protokola termiņš pašreizējam nolīgumam zivsaimniecības nozarē, ir loģiski, ka Komisija plāno sākt atjaunošanas sarunas ar otru pusi. Maurītānija ir nabadzīga valsts, kura ir ļoti atkarīga no šīs nozares, tāpēc nolīguma saglabāšana ar Eiropas Savienību varētu dot labumu abiem parakstītājiem. Tāpat

kā referente, es arī uzskatu, ka ir rūpīgi jānovērtē pašreizējais krājumu stāvoklis un dažādie zivju veidi Mauritānijas ūdeņos.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Šis Eiropas Parlamenta kopīgais rezolūcijas projekts ir par Eiropas Kopienas un Mauritānijas Islāma Republikas partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē atjaunošanu, kurš zaudē spēku 2012. gada 31. decembrī. Eiropas Komisija, apzinoties šo partnerattiecību atjaunošanas nozīmi un saskaņā ar Padomes pilnvarām, ir uzsākusi procesu, kura mērķis ir atjaunot šo protokolu pilnīgā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantu. Pašreizējais nolīgums ar Mauritāniju ir veicinājis Mauritānijas ekonomikas attīstību, kurā zivsaimniecība nozare ir viens no ekonomikas galvenajiem balstiem, veidojot gandrīz 10 % iekšzemes kopprodukta (IKP), 29 % valsts budžeta ieņēmumu un gandrīz 50 % eksporta. Tomēr tas ir arī ļoti svarīgs Eiropas Savienībai un jo īpaši tās zvejas flotēm. Es piekrītu šim priekšlikumam, par kuru balsoju, taču uzskatu, ka ir zinātniski jāuzrauga nozvejas kontrole un jāmodernizē navigācijas vadības sistēmas, kā arī jāatbrīvojas no vrakiem. Ir arī jānostiprina uzraudzība un jākonfiscē nelegāli kuģi.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski. – (PT)* Šajā rezolūcijā ir izvirzīti vairāki svarīgi punkti, kuri atbilst mūsu ilgstošajiem jautājumiem, kritikai un ierosinājumiem attiecībā uz partnerattiecību nolīgumiem zivsaimniecības nozarē, jo īpaši — to nesekmībai, attīstot sadarbības mērķus.

Mēs atzinīgi vērtējam to, ka vairāki mūsu rezolūcijas punkti ir iekļauti šajā kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā. Mūsaprāt, svarīgākie aspekti: vajadzība veikt visaptverošu un detalizētu novērtējumu par iemesliem, kāpēc netiek pilnībā sasniegti mērķi attiecībā uz attīstības sadarbību un dažādiem Mauritānijas zivsaimniecības nozares atbalsta veidiem; aicinājums atbalstīt pēc iespējas drīzāku pienācīga zivju izkraušanas aprīkojuma būvniecību Mauritānijas centrālajā un dienvidu piekrastē, tostarp *Nouakchott*, lai Mauritānijas ūdeņos nozvejotās zivis varētu izkraut valsts ostās, nevis ārpus valsts, kā tas bieži ir pašlaik; nostāja, ka pirms nolīgumu slēgšanas zivsaimniecības nozarē starp ES un trešām valstīm attiecīgajās valstīs ir jāorganizē plašas debātes, ļaujot piedalīties iedzīvotājiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un valstu parlamentiem, tādā veidā veicinot lielāku demokrātiju un pārredzamību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski. – (PT)* Mūs māj bažas par tādiem partnerattiecības nolīgumiem zivsaimniecības nozarē, kādus pašlaik uzņemas un piemēro Eiropas Savienība. Jo sevišķi to sasniegto mērķu līmenis attīstības sadarbībā noteikti nav pietiekams.

Mēs atbalstām principu, kas ietverts ANO Jūras tiesību konvencijā, ka ES piešķirtā piekļuve ir jāattiecina uz daudzumiem, ko nevar nozvejot Mauritānijas flote.

Papildus tam rezolūcijā ir ietverti vairāki pozitīvi aspekti, piemēram:

- ka pirms nolīgumu slēgšanas zivsaimniecības nozarē starp ES un trešajām valstīm attiecīgajās valstīs ir jāorganizē plašas debātes, ļaujot piedalīties iedzīvotājiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un valstu parlamentiem, tā veicinot lielāku demokrātiju un pārredzamību;
- ka finanšu atbalstam Mauritānijas daudzgadu zivsaimniecības programmai ir jāatbilst Mauritānijas vajadzībām ilgtspējīgas zivsaimniecības attīstības jomā;

– ka ir jāveic visaptverošs un detalizēts novērtējums par iemesliem, kāpēc netiek pilnībā sasniegti mērķi attiecībā uz attīstības sadarbību un dažādiem Mauritānijas zivsaimniecības nozares atbalsta veidiem.

Šo iemeslu dēļ es balsoju par šo rezolūciju.

Estelle Grelier (S&D), *rakstiski*. – (FR) Šī rezolūcija tika pieņemta pēc Komisijas ierosinājuma, un tās mērķis ir sākt sarunas par partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē atjaunošanu starp Eiropas Savienību un Mauritāniju. Balsošana par rezolūciju diemžēl ir vienīgais, ko Parlaments var darīt, lai tiktu sadzirdēts sarunās par partnerattiecībām zivsaimniecības nozarē. Pašlaik Parlamentam var būt teikšana tikai tad, kad sarunas ir beigušās, kas tam nedod citas iespējas kā vien apstiprināt šos nolīgumus vai noraidīt to ratifikāciju, tā dodot pārāk mazu rīcības brīvību. Tomēr līgumos ir noteikts, ka Eiropas Parlamentu „nekavējoties un pilnīgi informē visos procedūras posmos”. Tātad ir ļoti svarīgi un likumīgi mums prasīt šajā sarunās būt saistītiem ar Eiropas Komisiju un Padomi. Šī nav jauna problēma, un tā bieži Zivsaimniecības komitejas locekļiem liek uzdot jautājumus Eiropas Komisijai. Žēl, ka mēs nespējam padarīt saistošu savu viedokli par savām prioritātēm attiecībā uz Eiropas līdzekļu piešķiršanu attiecīgajām valstīm, neskatoties uz to, ka Parlamentam ir pilnvaras īstenot finanšu kontroli.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo Mauritānija ir viena no nabadzīgākajām pasaules valstīm, tā ir klasificēta kā lielu parādu apgrūtināta nabadzīga valsts un ir finansiāli atkarīga no ārvalstu palīdzības, un to raksturo liela politiskā nestabilitāte. Pašreizējais partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē ar Mauritānijas Islāma Republiku zaudē spēku 2012. gada 31. decembrī, un Komisija plāno uzsākt sarunas attiecībā uz tā atjaunošanu, kurai Padome ir devusi preskriptīvas pilnvaras. Eiropas Parlaments atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu sākt sarunas, lai atjaunotu protokolu, kas pievienots partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Mauritānijas Islāma Republiku, vienlaikus uzsverot, ka tas ir jāsiglabā tikai tad, ja tas ir savstarpēji izdevīgs, tiek pienācīgi pielāgots un pareizi īstenots. Eiropas Parlaments arī atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu šajā nolīgumā ieviest cilvēktiesību klauzulu.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, un, to darot, es mudinu Komisiju nodrošināt, lai zvejniecība, uz ko attiecas partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē, atbilstu tādiem pašiem ilgtspējas kritērijiem kā zvejniecība ES ūdeņos. Tomēr ziņojumā Mauritānijas iestādes un Komisija tiek aicinātas nodrošināt, lai visi kuģi, kuri zvejo Mauritānijas ūdeņos (no ES, Mauritānijas vai trešām valstīm), ievērotu stingrus ilgtspējas kritērijus.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pašreizējais protokols, kas pievienots ar Mauritānijas Islāma Republiku noslēgtajam partnerattiecību nolīgumam zivsaimniecības nozarē, zaudē spēku 2012. gada 31. jūlijā, un par to ir jāveic jaunas sarunas, lai ES kuģi varētu turpināt zvejojot Mauritānijas ūdeņos. Tā ir laba iespēja mums uzlabot jau esošo nolīgumu. Ir jāveicina uzlabojumi attiecībā uz infrastruktūru un pienācīga zivju izkraušanas aprīkojuma būvniecību Mauritānijas centrālajā un dienvidu piekrastē, lai ES flote varētu darboties efektīvāk, tā veicinot ieguldījumu plūsmu un palielinot šā nolīguma ietekmi uz vietējo ekonomiku. Pašreizējā nozveja ir jāierobežo tikai saistībā ar pārpalikumiem un tiem krājumiem, kurus nevar nozvejojot Mauritānijas zvejniecības flote, lai varētu uzturēt vides līdzsvaru un lai zvejniecība gadu gaitā varētu palikt ilgtspējīga.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nolīgumiem zivsaimniecības nozarē ar trešām valstīm vajadzētu nodrošināt godīgu līdzsvaru starp ekonomiskajām interesēm

un ilgtspējīgas zvejniecības veicināšanu. Tāpēc ir svarīgi, lai ES izmantotu nolīgumus zivsaimniecības nozarē, ko tā noslēdz, lai nodrošinātu paraugprakses ievērošanu citās valstīs, pilnībā ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) pamatprincipus.

Galvenie mērķi, kuri jāgarantē šajā nolīgumā ar Mauritāniju, ir cīņa pret nelikumīgu zveju, darbvietu radīšana, nabadzības līmeņa samazināšana trešajās valstīs un ES tirgus un patērētāju nodrošināšana ar kvalitatīviem produktiem..

Mums ir arī steidzami jānodrošina, lai Mauritānija noteiktu, ka trešās valstis, ar kurām tā noslēdz līdzīgus nolīgumus, ievēro tādus pašus noteikumus, kādus pilda ES kuģi, tādā veidā novēršot nevienlīdzīgu konkurenci, kas ES floti nostāda neizdevīgā situācijā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Ar šo rezolūciju Eiropas Parlaments, pirmkārt, atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu sākt sarunas par protokola atjaunošanu starp ES un Mauritānijas Islāma Republiku, vienlaikus uzsverot, ka to vajadzētu paturēt spēkā tikai tādā gadījumā, ja tas ir izdevīgs abām pusēm, pietiekami pielāgots un tiek pareizi īstenots; otrkārt, atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu šajā nolīgumā ieviest cilvēktiesību klauzulu; treškārt, uzstāj, ka jebkādam ES piešķirtai piekļuvei zivju krājumiem Mauritānijas ūdeņos, par ko tiek panākta vienošanās, jābūt pamatotai uz nozvejas pārpalikuma principu, kā norādīts ANO Jūras tiesību konvencijā; uzsver — ja ir jāsamazina zvejas apjomi, vispirms jāsamazina tās trešo valstu (ES un citu valstu) flotes, kuras rada vislielāko kaitējumu videi.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Mauritānijas Islāma Republiku ir jāuztver kā stratēģisks saprašanās dokuments, kas ir ļoti svarīgs ES un Āfrikas attiecībām. Tāpēc šodien mums ir jāīsteno jauns protokols, kas atbilst saistībām, kuras Eiropas valstis parakstīja 2002. gadā un kuras var nodrošināt ilgtspējīgu zvejniecību, kas arī veicinās attiecīgo valstu attīstību. Pašreizējā prioritāte ir jau notikušo sarunu atsākšana, pamatojoties uz jauniem priekšnoteikumiem un iesaistot valstis, kuras līdz šim ir bijušas izslēgtas no šīm sarunām. Mums ir arī jāpārskata dažas prasības attiecībā uz sarunām par sākotnējo nolīgumu, kurās, piemēram, Mauritānija pēdējā brīdī pieprasīja papildu bioloģiskos atpūtas periodus zvejai maijā un jūnijā papildus tam, par ko bija panākta vienošanās septembra un oktobra mēnešiem.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0284/2011

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo priekšlikumu, jo uzskatu, ka tas dos labumu Eiropas Savienībai, jo iepirkuma tirgus pareiza darbība ir ļoti svarīga, lai visā Eiropā veicinātu vienoto tirgu, stimulētu inovācijas un veicinātu augstāku vides un klimata aizsardzības līmeni, kā arī sociālo iekļaušanu. Publiskais iepirkums ir ārkārtīgi svarīgs, un tas kalpo kā ES ekonomikas un attiecīgi — nodarbinātības un labklājības — atlabšanas katalizators, jo īpaši, ņemot vērā vajadzību pārvarēt finanšu un ekonomikas krīzi un aizsargāt sevi pret turpmākām krīzēm. Es piekrītu, ka ES iedzīvotāju, patērētāju un uzņēmumu labklājības, kā arī valstu, reģionālo un vietējo iestāžu interesēs un tātad — pozitīvas attieksmes veidošanai pret ES kopumā ir būtiski īstenot stabilu un rūpīgi izstrādātu procesu tiesiskā regulējuma optimizēšanai publiskā iepirkuma jomā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Labi funkcionējošs iepirkumu tirgus ir īpaši svarīgs, lai veicinātu vienotā tirgus integritāti un stimulētu inovācijas, kā arī sniegtu optimālu vērtību valsts iestādēm un nodokļu maksātājiem. Šis tirgus ir īpaši svarīga ES ekonomikas daļa, un tam ir milzīgs potenciāls, taču noteikumi par iepirkumu un tā principi dalībvalstīs ir dažādi un neļauj uzņēmumiem,

sevišķi mazajiem, piekļūt pārrobežu iepirkumiem. Līdzīgi ierobežojumi pastāv arī attiecībā uz piekļuvi trešo valstu konkursiem. Neskatoties uz to, ka ES ir atvērusi savus tirgus, mūsu uzņēmumi saskaras ar milzīgām grūtībām, ja vēlas piekļūt publiskā sektora tirgiem trešās valstīs. Es uzskatu, ka šim jautājumam ir steidzami jāpievērš liela politiska uzmanība. Komisijai vajadzētu veikt detalizētu problēmu analīzi attiecībā uz ES uzņēmumu ierobežoto piekļuvi citu valstu tirgiem un veikt atbilstīgus pasākumus pret tādiem tirdzniecības partneriem, kuri izmanto ES tirgus atvērību, taču neatver savus tirgus ES uzņēmumiem.

Regina Bastos (PPE), *rakstiski*. – (PT) Publiskie līgumi sniedz būtiskas ekonomiskās iespējas uzņēmumiem, ir ļoti svarīgi vienotā tirgus attīstībai, stimulē inovācijas un veicina vides un klimata aizsardzību, kā arī sociālo iekļaušanu. Publiskā iepirkuma politikai ir jānodrošina, lai valsts nauda tiktu izmantota pēc iespējas efektīvāk, un jāsauglabā publiskā iepirkuma tirgi atvērti, tā veicinot ES ekonomikas atlabšanu, darbvietu radīšanu un labklājību. Publiskajiem līgumiem ir arī būtiska nozīme stratēģijā „Eiropa 2020”, un tie ir vieni no instrumentiem, kas jāizmanto, lai sasniegtu ierosinātos mērķus.

Šajā rezolūcijas priekšlikumā Komisija tiek aicināta risināt jautājumu par publiskā sektora tirgu līdzsvarotu pieejamību un veikt publiskā iepirkuma un koncesiju pārskatīšanu, lai varētu cieši iesaistīt Eiropas Parlamentu, dalībvalstis iedzīvotājus un uzņēmumus.

Tajā arī aicina Komisiju prioritārā kārtā risināt jautājumu par publiskā iepirkuma noteikumu modernizēšanu. Tikpat svarīgs ir tajā paustais aicinājums Komisijai izvērtēt problēmas, kas saistītas ar nesamērīgi lētiem piedāvājumiem, un ierosināt atbilstīgus risinājumus.

Visu šo iemeslu dēļ es balsošu par šo rezolūcijas priekšlikumu.

Françoise Castex (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu nevis tāpēc, lai liktu protekcionisma šķēršļus, bet gan tāpēc, ka mēs vairs nedrīkstam pieļaut situāciju, kad Eiropas Savienība ir vienīgā, kura ievēro spēles noteikumus. Mēs vairs nedrīkstam ignorēt sociālo un ekonomisko dempingu jaunās tirgus ekonomikas valstīs — jo īpaši Ķīnā —, kuras ar ļoti zemām cenām uzvar konkursos par līgumiem Eiropas Savienības valstīs, neņemot vērā sociālās tiesības un tiesību aktus par valsts atbalstu, savukārt šo valstu tirgi paliek nepieejami Eiropas uzņēmumiem. Mēs vairs nedrīkstam būt naivi — no tā ir atkarīga mūsu uzņēmumu izdzīvošana un mūsu darbvietas. Visbeidzot, es esmu gandarīta, ka lielā mērā ir pieņemti Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas iesniegtie grozījumi par dalībvalstīs spēkā esošo darba, sociālo un vides standartu ievērošanu attiecībā uz publiskajiem līgumiem. Tās ir pozitīvas un vajadzīgas pārmaiņas, kas parāda patiesu izpratni. Tagad Komisijas ziņā ir pilnībā novērtēt šo aicinājumu.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ņemot vērā to, ka publisko iepirkumu katru gadu veido miljoniem eiro, nav apšaubāma tā ekonomiskā nozīme. Šī iemesla dēļ — kaut arī ES tiesību aktiem par šādiem līgumiem ir sena vēsture — nekad nebūs par daudz aicināt pieņemt labākus un efektīvākus tiesību aktus, kuri garantē procedūru pilnīgu pārredzamību, novērš korupciju vai jebkādu manipulāciju ar priekšlikumiem, lai radītu priekšrocības vienam kandidātam; kuri nosaka griestus attiecībā uz publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas skaitu un vērtību bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus vai bez sarunām un kuri garantē atbilstošu konkurenci iekšējā tirgū starp kandidātiem neatkarīgi no to izcelsmes valsts.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis rezolūcijas priekšlikums ir par publiskā sektora tirgu vienlīdzīgu pieejamību ES un trešās valstīs un par publiskā iepirkuma, tostarp koncesiju, tiesiskā regulējuma pārskatīšanu. ES par šo jautājumu ir pieņēmusi vairākus

dokumentus: direktīvas 2004/18/EK, 2004/17/EK, 93/13/EK un 2007/66/EK, rezolūcijas (Eiropas Parlamenta 2010. gada 18. maija rezolūcija), ziņojumus (Monti kunga ziņojums „Jauna stratēģija vienotajam tirgum — Eiropas ekonomikas un sabiedrības rīcībā”), Eiropas Komisijas paziņojums „Ceļā uz aktu par vienoto tirgu. Par augsti konkurētspējīgu tirgus sociālo ekonomiku”, kā arī Eiropas Komisijas Zaļā grāmatu par ES publiskā iepirkuma politikas modernizāciju.

Lai pārvarētu pašreizējo finanšu un ekonomikas krīzi, ļoti svarīgs ir teicami funkcionējošs publiskā iepirkuma tirgus, lai atjaunotu ekonomiku un nodrošinātu vienādu attieksmi. Ar šo es paziņoju, ka balsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka tā atbilst labākas likumdošanas principam un tajā tiek piešķirta prioritāte noteikumu modernizācijai saistībā ar publisko iepirkumu un koncesijām, kas ievērojami uzlabo ES tiesību aktus.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ir vēl viens mēģinājums panākt publiskā iepirkuma liberalizāciju. ES neatlaidīgi dodas šajā virzienā gan savā teritorijā, gan trešās valstīs, izmantojot brīvās tirdzniecības nolīgumus.

Visos gadījumos nolūks ir viens — neļaut valstīm publiskā iepirkuma procedūrās aizsargāt savus uzņēmumus, lai atvieglotu lielo pie varas esošo uzņēmumu darbību, kuri arī vēlas izmantot konkurenci, kas tiek uzskatīta par visa galu un sākumu, lai dominētu attiecībā uz publisko līgumu piešķiršanu.

Mēs nepiekrītam šādai pieejai. Tomēr mēs atzīstam, ka šajā jomā ir jāveic svarīgas pārmaiņas.

Tāpēc mēs atbalstām dažus rezolūcijas aspektus, īpaši kritiku par Komisijā darbojošās padomdevējas komitejas, kuras pārziņā ir publiskā iepirkuma jautājumi (ACPP), sastāva un darba rezultātu nepietiekamo pārredzamību, kā arī Padomdevējas komitejas publiskā iepirkuma jautājumos (CCO) uzdevumu un kompetenču nepietiekamo pārredzamību. Mēs arī piekrītam aicinājumam Komisijai rīkoties, lai nodrošinātu, ka gan minētās komitejas, gan jaunizveidojamās komitejas sastāvs publiskā un privātā sektora partnerības jautājumos ir līdzsvarots, ka tajās darbojas arodbiedrību un uzņēmumu, īpaši MVU, pārstāvji un ka šo komiteju darbība ir pārredzama.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā rezolūcijā Parlamenta vairākums vēlas pieprasīt publiskā iepirkuma liberalizāciju, par ieganstu izmantojot noteikumu atvieglošanu un vienkāršošanu, kā arī mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) aizsardzību. Lai gan dažos gadījumos tam var atrast pamatojumu, vairumā gadījumu runa nav par to.

Viņi vēlas nepieļaut to, ka valstis publiskā iepirkuma jomā aizsargā savus uzņēmumus — tikai tāpēc, lai atvieglotu lielo pie varas esošo uzņēmumu darbību, kuri arī vēlas dominēt attiecībā uz publisko līgumu piešķiršanu. Tādēļ mēs balsojam pret.

Tomēr rezolūcijā ir arī cits aspekts, kuram mēs piekrītam, jo īpaši kritika par Komisijā darbojošās padomdevējas komitejas, kuras pārziņā ir publiskā iepirkuma jautājumi (ACPP), sastāva un darba rezultātu nepietiekamo pārredzamību, kā arī Padomdevējas komitejas publiskā iepirkuma jautājumos (CCO) uzdevumu un kompetenču nepietiekamo pārredzamību. Mēs arī atbalstām aicinājumu Komisiju rīkoties, lai nodrošinātu, ka gan minētās komitejas, gan jaunizveidojamās komitejas valsts un privātā sektora partnerības jautājumos sastāvs ir līdzsvarots, ka tajās darbojas arodbiedrību un uzņēmumu, īpaši MVU, pārstāvji un ka šo komiteju darbība ir pārredzama.

Šķiet arī, ka, ņemot vērā Eiropas Savienības saistības starptautiskā publiskā iepirkuma jomā, ir svarīgi, lai šajā jomā tiktu stiprināti korupcijas apkarošanas mehānismi, jo ir

jākoncentrējas uz pārredzamības un taisnīguma nodrošināšanu publisko līdzekļu izlietojumā. Turklāt mēs prasām, lai Eiropas Parlaments tiktu pienācīgi informēts un saņemtu visu pieejamo informāciju visos procesa posmos un tā noslēgumā.

Małgorzata Handzlik (PPE), *rakstiski*. – (PL) Neskatoties uz ES publiskā iepirkuma tirgus atvērību, piekļuve trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem joprojām ir lielā mērā ierobežota. Šādā situācijā Eiropas uzņēmumiem nav vienlīdzīgas iespējas, lai konkurētu publiskos konkursos citās pasaules valstīs. Piemēram, 2009. gadā Ķīnas iestādes pieņēma inovatīvu vietējo produktu akreditācijas sistēmu, kas vēl vairāk ierobežoja starptautisku uzņēmumu turpmāku piekļuvi Ķīnas tirgum. Tomēr problēma nav tikai Ķīna, jo arī tādas augsti attīstītas ekonomikas kā ASV, Japāna un Kanāda īsteno protekcionisma politiku.

Tāpēc es atbalstu aicinājumu attiecībā uz piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem piemērot savstarpīguma principu, kas tika pausts šodien pieņemtajā rezolūcijā, kuru es atbalstīju manis sagatavotajā Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumā. Tomēr es vēlētos, lai Eiropas Komisijas turpmākajā priekšlikumā par savstarpīguma principu tiktu īpaši veicināta trešo valstu iepirkuma tirgu atvēršana un nevis tikai ierobežota piekļuve uzņēmumiem no trešām valstīm publiskā iepirkuma tirgiem Eiropas Savienībā, kas var negatīvi ietekmēt konkurētspēju ES tirgū.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo veiksmīgai publiskā iepirkuma tirgus darbībai ir būtiska nozīme, lai veicinātu vienoto tirgu un sekmētu inovācijas. Publiskajam iepirkumam ir ļoti svarīga nozīme, jo īpaši lai pārvarētu finanšu un ekonomikas krīzi un nodrošinātu aizsardzību pret turpmāku krīzi, jo tas ir ES ekonomikas atlabšanas un attiecīgi ES nodarbinātības un labklājības līmeņa katalizators. Ir steidzami jāpievērš lielāka politiskā uzmanība konkrētajam jautājumam par vienādas attieksmes un godīgas konkurences nodrošināšanu publiskā iepirkuma tirgos Eiropas Savienībā un trešās valstīs, jo īpaši, ņemot vērā pašreizējās problēmas attiecībā uz piekļuvi publiskā sektora tirgiem trešās valstīs. Manuprāt, lai novērstu publisko iepirkumu reglamentējošo ES tiesību aktu turpmāku fragmentāciju, Komisijai saskaņā ar labākas reglamentācijas principiem prioritārā kārtā ir jārisina jautājums par publiskā iepirkuma noteikumu modernizēšanu un pakalpojumu koncesijām.

Constance Le Grip (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es esmu priecīga, ka šodien ir pieņemta Eiropas Parlamenta kopīgā rezolūcija par publiskā sektora tirgu vienlīdzīgu pieejamību ES un trešās valstīs un par publiskā iepirkuma, tostarp koncesiju, tiesiskā regulējuma pārskatīšanu — rezolūcija, kuru es parakstīju. Publiskā iepirkuma tirgu pareiza darbība ir ļoti svarīga, lai stimulētu vienoto tirgu. Tāpēc ir svarīgi precizēt un uzlabot tiesisko regulējumu, kas reglamentē publisko līgumu piešķiršanu, ņemot vērā to kā katalizatora nozīmi, lai atjaunotu Eiropas Savienības ekonomiku. Attiecībā uz trešo valstu uzņēmumu piekļuvi ES publiskā iepirkuma tirgiem, Eiropas Savienības pienākums ir rīkoties reālistiski un pragmatiski, un jo īpaši — bez naivuma. Runa nav par pretošanos mūsu tirgu atvēršanai, bet gan par gluži pamatotu vēlmi aizstāvēt savstarpēju piekļuvi šajā jomā, nevis slēdzot mūsu publiskā iepirkuma tirgus, bet gan nodrošinot, lai mūsu partneri ārpus Eiropas Savienības tāpat atver savus tirgus un vajadzības gadījumā izstrādā pienācīgus mehānismus, kuri mums ļautu sasniegt šo savstarpīguma un līdzsvara mērķi.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Publiskā sektora tirgu vienlīdzīga pieejamība Eiropas Savienībā un publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma pārskatīšana ir ārkārtīgi svarīga, lai veicinātu vienoto tirgu Eiropas Savienībā un dalībvalstīs, radot sociālo un ekonomisko integrāciju ES līmenī. Skatoties uz situāciju no ekonomikas un finanšu

krīzes perspektīvas, es domāju, ka šajā rezolūcijā ierosinātā stratēģija ir nepieciešama, jo īpaši punkts par Eiropas kopējās ārējās tirdzniecības politikas labākas saskaņas panākšanu. Es gribētu uzsvērt to, cik svarīga ir šī tiesību akta pārskatīšana, lai atjaunotu un stabilizētu Eiropas Savienības ekonomiku.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šo rezolūciju, jo uzskatu, ka īpašajam jautājumam par vienlīdzīgas attieksmes un godīgas konkurences nodrošināšanu publiskā iepirkuma tirgos ES un trešās valstīs ir steidzami jāvelta lielāka uzmanība politiskā ziņā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Publisko/privāto partnerību apšaubīšana, valsts iestāžu (jāatgādina — tās ir vispārējo interešu garantētājas) standartu pazemināšana, šo pašu valsts iestāžu izvēle labāk izvēlēties lielāku konkurenci... Šie ir tikai daži brīnišķīgā „progresā” piemēri, kuru mums sola Eiropas Komisijas Zaļā grāmata par publisko iepirkumu. It kā nepietiktu ar šādu muļķību atbalstīšanu, šajā tekstā tiek pausti argumenti, kuru pamatā ir cīņa pret jebkādiem protekcionisma pasākumiem. Tik daudz politikas jomu, pret kurām es iebilstu. Es balsošu pret.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Sekmīgai publiskā iepirkuma tirgus darbībai ir būtiska nozīme, lai veicinātu vienotā tirgus attīstību, sekmētu inovāciju, veicinātu nodarbinātību, izaugsmi un konkurētspēju, un visā ES veicinātu augstu līmeni vides un klimata aizsardzības jomā, kā arī lai aizsargātu sociālās tiesības un sniegtu optimālus risinājumus valsts iestādēm, iedzīvotājiem un nodokļu maksātājiem. Publiskajam iepirkumam ir ļoti svarīga nozīme, jo īpaši, lai pārvarētu finanšu un ekonomikas krīzi un nodrošinātu aizsardzību pret turpmāku krīzi, jo tas ir ES ekonomikas atlabšanas un attiecīgi ES nodarbinātības un labklājības līmeņa katalizators. Tāpēc ES iedzīvotāju, patērētāju un uzņēmumu labklājības, kā arī valstu, reģionālo un vietējo iestāžu interesēs ir pārdomāti īstenot stabili un rūpīgi izstrādātu procesu tiesiskā regulējuma optimizēšanai publiskā iepirkuma jomā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Pareizai publiskā iepirkuma tirgus darbībai ir būtiska nozīme, lai veicinātu vienotā tirgus attīstību, sekmētu inovāciju un visā ES veicinātu augstu līmeni vides un klimata aizsardzības, kā arī sociālās integrācijas jomā, un lai sniegtu optimālus risinājumus valsts iestādēm, iedzīvotājiem un nodokļu maksātājiem. Šo iemeslu dēļ es balsoju par šo Eiropas Parlamenta rezolūciju par publiskā sektora tirgu vienlīdzīgu pieejamību ES un trešās valstīs un par publiskā iepirkuma, tostarp koncesiju, tiesiskā regulējuma pārskatīšanu. Šajā aspektā es pievienojos šīs rezolūcijas iesniedzējiem, kuri aicina Komisiju saskaņā ar „labākas reglamentācijas principiem” prioritārā kārtā risināt jautājumu par publiskā iepirkuma noteikumu modernizēšanu un pakalpojumu koncesijām, lai novērstu publisko iepirkumu reglamentējošo ES tiesību aktu turpmāku fragmentāciju.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Publiskajam iepirkumam ir būtiska nozīme, lai veicinātu vienotā tirgus attīstību, sekmētu inovāciju, veicinātu izaugsmi un atbalstītu ES nodarbinātību un konkurētspēju. Tomēr, lai to panāktu, ir jādarbojas efektīvi. Kā norādīts šajā rezolūcijā, kuru es atbalstu — lai tas notiktu, ir svarīgi, lai ātri tiktu risināts jautājums par publiskā iepirkuma līgumu piešķiršanas noteikumu vienkāršošanu un precizēšanu. Man arī šķiet būtiski, lai pēc iespējas ātrāk tiktu uzlabota publisko līgumu pieejamība MVU, kuri veido 99 % no visiem Eiropas uzņēmumiem un nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbvietau. Turklāt, lai atbalstītu to uzņēmējdarbību, es aicinu Eiropas Komisiju īstenot savstarpīguma principu un domāt par jauniem veidiem, kā uzlabot Eiropas uzņēmumu piekļuvi publiskajam iepirkumam ārpus Eiropas Savienības, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Eiropas un ārvalstu uzņēmumiem, kuri cīnās par publisko līgumu piešķiršanu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski.* – Galu galā mēs atturējāties, jo tika pieņemti vairāki EPP un ECR grozījumi, kuri mums nav pieņemami.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski.* – (IT) No ekonomikas un finanšu krīzes pārvarēšanas viedokļa šķiet, ka publiskais iepirkums ir Eiropas ekonomikas atlabšanas, kā arī Eiropas uzņēmumu, nodarbinātības un patērētāju labklājības veicināšanas katalizators. Īpašu nozaru (ūdens, elektroenerģijas un gāzes) pakāpeniskas liberalizācijas dēļ, lai aizsargātu uzņēmumus, kuri darbojas šajās nozarēs, mums ir vajadzīga kvalifikācijas sistēma klientiem, kuras mērķis ir nodrošināt, lai konkurējošo uzņēmumu atlase būtu efektīva. Es atbalstu šo rezolūcijas priekšlikumu, jo tas ir vajadzīgs pārredzamā režīmā, lai novērstu publisko iepirkumu reglamentējošo ES tiesību aktu turpmāku fragmentāciju un sasniegtu visaugstāko iespējamo konkurētspējas un efektivitātes līmeni, kā noteikts mūsu mērķos.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *rakstiski.* – Publiskais iepirkums ir unikāla iespēja novirzīt ieguldījumus projektos, kas iedzīvotājiem rada vispārēju labumu, vienlaikus sasniedzot plašākas sabiedrības politikas mērķus. Es gribētu uzsvērt publiskā iepirkuma līgumu nozīmi, veicinot vides standartus ēku un transporta nozarē, kā arī to potenciālu, lai uzlabotu energoefektivitāti, tā samazinot oglekļa emisijas, darbības izmaksas un gaisa piesārņojumu. Es mudinu dalībvalstis izmantot publiskā iepirkuma līgumus, lai īstenotu šos mērķus, kas radīs tālejošus un ilgtermiņa ieguvumus sociālajā, ekonomikas un vides jomā.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski.* – (PT) Pareizai publiskā iepirkuma tirgus darbībai ir būtiska nozīme, lai veicinātu vienotā tirgus attīstību un sekmētu inovācijas un ieguldījumus. Lai pārvarētu ekonomikas un finanšu krīzi, publiskajam iepirkumam ir būtiska nozīme, veicinot ES ekonomiku un dodot ieguldījumu darbvietu radīšanā. Eiropas Savienība noraida protekcionisma pasākumu īstenošanas iespējamību un mēģina panākt vienlīdzīgu piekļuvi publiskā sektora tirgiem Eiropas Savienībā un trešajās valstīs. ES stingri tic savstarpīguma principam, savstarpējam labumam un proporcionalitātei šajā jomā.

Tāpēc es atbalstu labāk saskaņotu kopēju tirdzniecības politiku un prakses dalībvalstīs, kas pieņem nesamērīgi lētus piedāvājumus no to valstu uzņēmumiem, kuras nav parakstījušas Nolīgumu par publisko iepirkumu (NPI), un tas nenāk par labu ES dalībvalstu uzņēmumiem.

Tāpēc es atkārtoti šī Parlamenta aicinājumu prioritārā kārtā risināt jautājumu par publiskā iepirkuma noteikumu modernizēšanu, lai novērstu to fragmentāciju un mudinātu uzņēmumus izvēlēties šo iespēju.

Bernadette Vergnaud (S&D), *rakstiski.* – (FR) Šis balsojums ir svarīgs, jo Komisijai ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai attiecībā uz trešām valstīm novērstu negodīgu konkurenci un savstarpīguma trūkumu piekļuvē publiskajiem līgumiem. Runa nav par protekcionisma šķēršļu radīšanu, bet Eiropas Savienība vairs nevar būt vienīgā, kura ievēro noteikumus. Patiesi, mēs vairs nedrīkstam ignorēt sociālo un ekonomisko dempingu, ko veic uzņēmumi jaunās tirgus ekonomikas valstīs, kuras ar ļoti zemām cenām uzvar konkursos par līgumiem Eiropas Savienības valstīs, neņemot vērā sociālās tiesības un tiesību aktus par valsts atbalstu, savukārt šo valstu tirgi paliek nepieejami Eiropas uzņēmumiem. Tomēr mēs arī nedrīkstam aizmirst, ka arī lielās industrializētās valstīs, kaut arī parakstījušas starptautiskus nolīgumus, neievēro noteikumus!

Pēc gadiem ilgas bezdarbības šķiet, ka Komisija plāno rīkoties, un tas ir nepieciešams — no tā ir atkarīga mūsu uzņēmumu izdzīvošana un mūsu darbvietas. Visbeidzot, es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas iesniegto

grozījumu pieņemšanu par dalībvalstīs spēkā esošo darba, sociālo un vides standartu ievērošanu attiecībā uz publisko iepirkumu. Tagad Komisijas ziņā ir novērtēt šo aicinājumu.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0297/2011

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo kopīgās rezolūcijas priekšlikumu. Es vēlētos uzsvērt, manuprāt, nepieciešamos pasākumus: izmantot visas Kopienas zivsaimniecības budžetā paredzētās iespējas un finanšu robežas, lai finansētu ārkārtas atbalsta pasākumus šajā nozarē, tādā veidā palīdzot risināt problēmas saistībā ar degvielas cenu pieaugumu; turpināt piešķirt atbalstu no Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF), lai uzlabotu zvejas rīku atlasī un nomainītu dzinējus, tā palielinot drošību, aizsargājot vidi un/vai taupot degvielu — īpašu uzmanību pievēršot mazapjoma — piekrastes un tradicionālajai zvejniecībai; Komisijai jāizstrādā vidēji ilga un ilga termiņa plāns, kas paredz uzlabot zivsaimniecības (tostarp akvakultūras) nozares degvielas patēriņa efektivitāti; un jāaicina Komisija izstrādāt rīcības plānu piekrastes reģioniem un salām, kur ir attīstīta zvejniecība, lai uzlabotu degvielas efektivitāti zivsaimniecības un akvakultūras nozarē.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Nesenais naftas cenas pieaugums ir pasliktinājis zivsaimniecības nozares ekonomisko dzīvotspēju, un Eiropas zvejnieki ir nonākuši grūtā situācijā. Turklāt, tā kā Eiropas Savienība ir ļoti atkarīga no importa no trešām valstīm (60 %), ražotāju spējas ietekmēt zvejniecības produktu cenu līmeni ir niecīgas vai to nav vispār. Es piekrītu, ka ir jāpalielina *de minimis* atbalsta maksimālais apjoms vienam uzņēmumam trīs gadus ilgā pārejas periodā no EUR 30 000 līdz 60 000, vienlaikus nodrošinot, ka netiek mazināta vides un sociālā ilgtspēja un netiek kropļota dalībvalstu savstarpējā konkurence.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es gribētu paust visdziļāko līdzjūtību Eiropas zvejniekiem, kuru algas ir tieši ietekmējusi naftas cenu palielināšanās, kas ir nopietni saasinājusi ekonomikas trauslumu, ko rada darbības neregularitāte šajā nozarē. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi ieviest mehānismus, kuri palielina cenu, ko maksā ražošanas posmā, un saglabāt pēc iespējas zemākas cenas galapatērētājiem. Tāpēc es balsoju par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) iesniegto rezolūcijas priekšlikumu, kurā ir pienācīgi uzsvērti iepriekš minētie aspekti.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Lai gan nav pareizi subsidēt fosilo degvielu nozari, zvejnieki visā Eiropas Savienībā cieš ekonomikas lejupslīdes dēļ, un atšķirībā no citiem transporta veidiem viņiem nav nekādu reālu alternatīvu fosilajām degvielām.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Enerģija veido ievērojamu zivsaimniecības nozares darbības izmaksu daļu, un nesenā degvielas cenu palielināšanās ir pasliktinājusi stāvokli zivsaimniecības nozarē, tieši ietekmējot ražošanas izmaksas šajā nozarē. Ņemot to vērā, es uzskatu, ka Eiropas Komisijai ir jāapsver vajadzīgie līdzekļi, lai steidzami izstrādātu un pieņemtu piemērotus pasākumus, kas atvieglotu daudzu Eiropas zvejnieku sarežģīto ekonomisko situāciju, ņemot arī vērā finansiālās grūtības, ar kādām pašlaik saskaras vairākas valstis, kurām ir lielas zvejas flotes.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Komisijai ir jāpieņem steidzami pasākumi, lai mazinātu sarežģīto ekonomisko situāciju, kurā nonākuši daudzi Eiropas zvejnieki pēc naftas cenu palielināšanās. Īpaši runa ir par valsts subsīdiju — *de minimis* atbalsta — maksimālā apjoma palielināšanu trīs gadu periodā no EUR 30 000 līdz 60 000 vienam uzņēmumam. Papildus šai kompensācijai mums ir jāievieš ilgtermiņa stratēģija, lai ļautu ne vien zvejniekiem, bet arī profesionāļiem citās nozarēs, piemēram, lauksaimniekiem un

krāvu pārvadātājiem, samazināt savu atkarību no fosilajām degvielām. Tādēļ Komisijai gan Eiropas, gan valstu līmenī ir jāstimulē ieguldījumi jaunās tehnoloģijās, lai palielinātu jūras, sauszemes un gaisa transporta energoefektivitāti.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par naftas cenas pieauguma izraisīto krīzi Eiropas zivsaimniecības nozarē, jo tā ir pasliktinājusi zivsaimniecības nozares ekonomisko dzīvotspēju, tieši ietekmējot zvejnieku ienākumus. Ir vajadzīgi ārkārtas pasākumi, kas Eiropas zvejniekiem ļaus pārvarēt sarežģīto ekonomisko situāciju, bet Komisijai ir arī jāizstrādā vidēji ilga un ilga termiņa plāns, kas paredz uzlabot zivsaimniecības (tostarp akvakultūras) nozares degvielas patēriņa efektivitāti.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Zvejniecība Eiropas valstīm, īpaši tādām jūras valstīm kā manai valstij, ir ļoti svarīga saimnieciskā darbība. Tāpēc Parlamentam ir īpaši jāņem vērā apstākļi, kas ietekmē profesionālos zvejniekus.

Arvien augstākā degvielas cena — neizbēgamas izmaksas zvejniecības nozarē — ir ļoti ievērojami ietekmējusi zvejnieku ienākumus. Smagas ekonomikas un finanšu krīzes laikā, kad pieejamais atbalsts uzņēmumu un darbvieta saglabāšanai ir neliels, es atzinīgi vērtēju ierosinājumu, ko šajā rezolūcijā pāduši mani kolēģi no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas, — atbalstīt ES zvejniekus, palielinot *de minimis* atbalstu no EUR 30 000 līdz EUR 60 000 vienam uzņēmumam trīs gadu periodā. Tas zivsaimniecības nozarē ļaus atrisināt ar naftas cenu saistītu lielāku darbības izmaksu problēmu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis Eiropas Parlamenta kopīgās rezolūcijas priekšlikums vērš uzmanību Eiropas zivsaimniecības nozares krīzei, ko radījušas arvien lielākās degvielas cenas, kas ļoti būtiski ietekmē šīs nozares darbības izmaksas. Šo palielinājumu galvenokārt jūt mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) — bieži vien ģimenes uzņēmumi —, kuru darbinieki sāk saprast, ka viņu darbvietas ir apdraudētas. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu un ceru, ka dalībvalstis drīzumā spēs palielināt atbalstu zvejniekiem un ka Eiropas Savienība, izmantojot Eiropas Zivsaimniecības fondu (EZF), palielinās savas subsīdijas, lai uzlabotu un modernizētu kuģus un aprīkojumu, kā arī izveidos fondu, kurā var vērsties grūtībās nonākuši MVU. Sevišķi svarīgs ir atbalsts mazapjoma zvejniecībai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ir pozitīvi, ka Parlaments ir pieņēmis šo rezolūciju. Naftas cenu ievērojama palielināšanās ir nopietni saasinājusi krīzi zivsaimniecības nozarē un tās ekonomisko dzīvotspēju, kā arī ievērojami samazinājusi šajā nozarē strādājošo jau tā mazos ienākumus.

Pašreizējā tirdzniecības dinamika nepieļauj, ka zivju cenas ietekmē ražošanas izmaksu svārstības, tostarp naftas cena; citu faktoru starpā, to veicina pašreizējā importa politika.

Daudzos gadījumos pirmās pārdošanas vidējā cena vairākus gadus paliek nemainīga vai samazinās, un tas nav samazinājis svaigu zivju cenu gala patērētājiem.

Pašreizējai Kopējā tirgus organizācijai (KTO) nav izdevies dot pietiekamu ieguldījumu, lai uzlabotu pirmās pārdošanas cenas vai panāktu labāku pievienotās vērtības sadalījumu zivsaimniecības nozares vērtības radīšanas ķēdē.

Pēdējos gados ir pasliktinājies daudzu uzņēmumu ekonomiskais stāvoklis, pat liekot tiem pārtraukt uzņēmējdarbību. Pastāv reāls risks, ka lielāku naftas cenu dēļ tūkstošiem zvejniecības uzņēmumu pārtrauks darbību un tiks zaudētas tūkstošiem darbvieta.

Īpaši neaizsargātas ir mazapjoma piekrastes zvejniecības nozares.

Šie pasākumi ir jāpiemēro.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Zivsaimniecības nozare ir viena no tām nozarēm, kuras ir vissmagāk skāris naftas cenu kāpums, jo degviela zvejniekiem veido ievērojamu darbības izmaksu daļu — 30–50 %. Es pilnībā atbalstu jebkādus pasākumus, ko varētu ieviest, lai šajā saistībā palīdzētu zvejniekiem, jo īpaši tiem, kuri nodarbojas ar mazapjoma zveju piekrastē un salās.

Estelle Grelier (S&D), *rakstiski*. – (FR) Parlamenta rezolūcijas par naftas cenas pieauguma izraisīto krīzi Eiropas zivsaimniecības nozarē pieņemšana man ir iespēja jums atgādināt, cik steidzami mums ir jāpalīdz zvejniekiem. Apstākļos, kad ir arvien grūtāk pieņemt darbā jaunus zvejniekus un kad prakse, saskaņā ar kādu zvejniekiem jādarbojas, paredz arvien lielākus ierobežojumus, degvielas cenu palielināšanās vēl vairāk sarežģī apstākļus šajā krīzes skartajā nozarē. Naftas cenu ievērojamā palielināšanās spēcīgi ietekmē zvejnieku darbības izmaksas, un tāpēc laikā no 2008. līdz 2010. gadam viņu ieņēmumi ir samazinājušies. Kā ostas pilsētas vēlētai pārstāvei man ir vēl jo lielāks pienākums aicināt Komisiju atļaut palielināt *de minimis* atbalsta maksimālo summu. Šis pasākums mazinātu spiedienu uz zvejniekiem, tādā veidā ļaujot viņiem ar savu darbu nodrošināt cienījamu dzīvi un neapdraudot krājumu atjaunošanu. Gaidāmajai kopējās zivsaimniecības politikas reformai būs jāgūst zvejnieku atbalsts. Labs sākums būtu šodien parādīt, ka Eiropas Savienība ir informēta par viņu vajadzībām.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo nesenis naftas cenas pieaugums ir pasliktinājis zivsaimniecības nozares ekonomisko dzīvotspēju un daudziem zvejniekiem sagādājis rūpes par to, kā kompensēt šīs papildu izmaksas, jo naftas cenas pieaugums tieši ietekmē zvejnieku ienākumus. Mums ir jāizmanto visas Kopienas zivsaimniecības budžetā paredzētās iespējas un finanšu rezerves, lai finansētu ārkārtas atbalsta pasākumus šajā nozarē, tā palīdzot risināt problēmas saistībā ar degvielas cenu pieaugumu līdz laikam, kad tiks īstenoti cita veida pasākumi. Ir jāturpina piešķirt atbalsts no Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF), lai uzlabotu zvejas rīku atlasī un nomainītu dzinējus, tā palielinot drošību, aizsargājot vidi un/vai taupot degvielu — īpašu uzmanību pievēršot mazapjoma — piekrastes un tradicionālajai zvejniecībai. Manuprāt, Komisijai gan Eiropas, gan valstu līmenī ir steidzami jāierosina veikt ieguldījumus jaunās tehnoloģijās, lai palielinātu zvejas kuģu energoefektivitāti un tādējādi samazinātu zvejnieku atkarību no fosilā kurināmā.

Bogusław Liberadzki (S&D), *rakstiski*. – (PL) Šī rezolūcija atspoguļo Parlamenta bažas par stāvokli zivsaimniecības nozarē, zvejniecības uzņēmumu finansiālo stāvokli un zivju tirgus cenu. Tā ir svarīga nozare, un zivis ir būtiska mūsu uztura daļa. Es uzskatu, ka sevišķi svarīgs ir kopīgas rezolūcijas priekšlikuma 3. pants, kurā ir pausta vēlme palielināt atbalstu zvejniekiem. Tas ir risinājums, kas sniedz vairāk priekšrocību, nekā šai nozarei ierosinātās jaunās garantijas. Es ceru, ka Komisija un Padome nopietni izskatīs šo rezolūciju.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju pret šo rezolūciju, jo neuzskatu, ka Eiropas Savienībai vajadzētu palielināt subsīdijas Eiropas zivsaimniecības nozarei vai jebkurai citai nozarei naftas cenu palielināšanās dēļ.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nesenis naftas cenas pieaugums ir pasliktinājis zivsaimniecības nozares ekonomisko dzīvotspēju un daudziem zvejniekiem sagādājis rūpes par to, kā kompensēt šīs papildu izmaksas. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka naftas cenas

palielināšanās tieši ietekmē šo zvejnieku ienākumus. Zivsaimniecībā nodarbināto cilvēku alga un ienākumi ir nestabili, jo ir atkarīgi no vairākiem faktoriem, piemēram, zvejas neregularitātes, tirdzniecībā izmantotajām pieejām un no tā, kā tiek noteiktas pirmās pārdošanas cenas, tas nozīmē, ka ir jāsauglabā daži valsts un Kopienas atbalsta veidi. Turklāt finanšu un ekonomikas krīze jo īpaši ietekmē rūpniecības nozares un mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), kā arī apdraud primārā un sekundārā sektora darbību un nodarbinātību tajos. Tāpat kā iepriekš, mums tagad ir jāpieņem pagaidu ārkārtas pasākumi, lai pārvarētu grūtības zivsaimniecības nozarē saistībā ar degvielas cenas pieaugumu.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par rezolūciju un pret visiem iesniegtajiem grozījumiem. Zivsaimniecības nozarē ir jāpieņem jauni atbalsta pasākumi, paturot prātā divus faktorus: no vienas puses, augsto naftas cenu un, no otras puses, zivju mazo pirmās pārdošanas cenu. Zvejniecība ir svarīga Eiropas Savienības ekonomikas nozare, un tai ir jāsaņem atbalsts laikā, kad vidējā cena par barelu naftas saglabāsies USD 80–100 robežās.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā globālā ekonomikas krīze, kuru ir saasinājusi politiskā krīze Magriba valstīs un Tuvajos Austrumos, ir radījusi turpmāku naftas cenas kāpumu, un cena par vienu barelu pārsniedz USD 100. Ņemot vērā politisko nestabilitāti, kas valda arābu pasaulē, šis skaitlis varētu palielināties vēl vairāk.

Zivsaimniecības nozares vislielākās darbības izmaksas ir izdevumi par enerģiju, un atšķirībā no citiem saimnieciskās darbības veidiem šajā nozarē kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) un kvotu dēļ nevar kompensēt papildu izmaksas, palielinot ražošanu.

Neraugoties uz viedokļu daudzveidību attiecībā uz šīs nozares pārvaldību, vienā jautājumā valda vienprātība, un ir svarīgi to uzsvērt — zvejniecība ir ārkārtīgi svarīga Eiropas iedzīvotāju pārtikas apgādei, un tā ir nodarbinātības avots lielākajai daļai ES piekrastes kopienā, kurās nav citu darba iespēju.

Lai nodrošinātu zvejniecības nepārtrauktību un izvairītos no apgādes samazināšanās, kā arī bezdarba palielināšanās šajā nozarē, ES ir jāpalielina regulā par *de minimis* atbalstu noteiktā maksimālā summa, pietuvinot to EUR 60 000, kā arī jāpieņem citi pasākumi, kas varētu mazināt nesenā naftas cenas kāpuma ietekmi.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Zvejniecības izmaksas ir ļoti atkarīgas no naftas cenas. Tā kā nesenā naftas cenas palielināšanās ir ietekmējusi nozares ekonomisko dzīvotspēju, ir svarīgi pieņemt steidzamus pasākumus, kas ļaus Eiropas zvejniekiem pārvarēt savu grūto ekonomisko stāvokli.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Zvejniecības patiesā problēma ir tā, ka 70 % krājumu Eiropā ir pārmērīgi izlietoti, jo mūsu flote nepārprotami ir pārāk liela. Tērēt valsts naudu, lai uzturētu šo floti — tā ir bezatbildīga kļūda. Saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas reformu vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešams pārstrukturēt Eiropas zvejniecības floti, lai pārtrauktu izmantot tādus kuģus, kuri patērē lielu daudzumu degvielas un atmosfērā izlaiž lielu daudzumu CO₂ emisiju, kā arī tādus zvejas rīkus un paņēmienu, kuri nepārprotami iznīcina vidi. Tad mēs varētu doties tāda modeļa virzienā, kas enerģijas ziņā ir mazāk atkarīgs, mazāk destruktīvs un ilgtspējīgāks attiecībā uz vidi, kā arī sociālo jomu un ekonomiku.

Piešķirot šai nozarei vairāk naudas, lai kompensētu naftas cenas palielināšanos, zvejniekiem tikai radīsies vēl lielāks stimuls izmantot kuģus ar lielu degvielas patēriņu, jo īpaši laikā, kad šo cenu palielināšanās ir nevis pārejoša, bet gan nepārprotami strukturāla.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Dziļās ekonomikas un finanšu krīzes dēļ, kura skar šo nozari un mazos un vidējos uzņēmumus, ir palielinājusies cena par barelu naftas, un tās cena joprojām nav skaidra arābu pasaules politiskās nestabilitātes riska dēļ. Šī krīze ir arī pamatīgi ietekmējusi Eiropas jūras zveju, jo mēs 60 % savu zivju importējam no trešām valstīm. Es atbalstu šo rezolūciju, jo uzskatu, ka ir svarīgi nostiprināt mūsu energoapgādes drošību, informējot tirgus un sniedzot patērētājiem lielākas garantijas par naftas rezervju stāvokli. Es arī uzskatu, ka ir jāīsteno kopīgs rīcības plāns, lai atbalstītu piekrastes reģionus, kuri aktīvi darbojas zivsaimniecības nozarē.

Dominique Vlasto (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es ar prieku balsoju par šo rezolūciju, kurā Komisija tiek aicināta veikt stingrus pasākumus, lai atbalstītu zivsaimniecības nozari. Naftas cenas palielināšanās rada reālu krīzi šajā nozarē. Šī krīze sākās kā cikliska lejupslīde, taču tagad tā ir kļuvusi par strukturālu krīzi un apdraud šīs nozares dzīvotspēju. Ir palielinājušās darbības izmaksas, un tas nopietni ietekmē zvejnieku ienākumus — līdz tādām apmēram, ka tagad tiek ietekmēta visa ražošanas nozare un visi piekrastes reģioni. Tāpēc es atzinīgi vērtēju mūsu Parlamenta aicinājumu ieviest lielāku elastību *de minimis* atbalsta shēmā. Neskatoties uz sarežģīto budžeta stāvokli, zvejnieki nesaprastu, ja Eiropas Savienība nerisinātu viņu problēmas. Turklāt rezolūcijā ir aicināts īpašu uzmanību pievērst mazapjoma piekrastes zvejai un attiecīgajiem reģioniem. Manuprāt, tas ir jādara, jo, lai gan tiek ietekmēta visa nozare, arvien lielāki tēriņi par enerģiju vairāk ietekmēs tradicionālo, nevis rūpniecisko zvejniecību. Es uzskatu, ka ārkārtas situācijās ir jāveic ārkārtas pasākumi. Tāpēc es uzmanīgi gaidīšu, kādus priekšlikumus Komisija ierosinās, lai nomierinātu un atbalstītu mūsu zvejniekus.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0286/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu, jo tajā ir pausta neapmierinātība pret Komisiju par to, ka līdz 2009. gada beigām tikai 75 % no kopējās finansiālā atbalsta summas 21 miljardu eiro apmērā bija pilnīgi pieejami 50 000 mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Ir jāsamazina pārmērīgā administratīvā birokrātija, kas ir šķērslis vairākumam MVU. Ir ne tikai jāvienkāršo, bet arī jāuzlabo sistēma, lai uzņēmumi varētu piekļūt šim finansējumam.

Roberta Angelilli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Komisija pievērs pastiprinātu uzmanību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) — 23 miljoni MVU, kuri veido ES ekonomikas struktūru un ir inovācijas un radošuma avots, ļaujot Eiropai izcelties pasaules tirgos. Pamazām tiek iznīcināta pārmērīgā birokrātija un tiesību akti, kas vēl pavisam nesēn pašā dīglī iznīcināja novatorisko mazo uzņēmumu attīstību, un jaunieši saredz stabilas nākotnes blāvo gaismiņu, kura, cerams, būs pilna ar iespējām. Uzņēmējdarbība, mācības, elastība, lietpratīgs regulējums un piekļuve kredītiem ir galvenie punkti Mazās uzņēmējdarbības aktā, programmā, kas definē ES MVU politiku, ieviešot mērķtiecīgu atbalstu un mācības jauniešiem.

Tagad, kad ir definētas daudzas iniciatīvas, to īstenošana ir dalībvalstu un Eiropas Savienības uzdevums, tādējādi nodrošinot MVU lielāku rīcības brīvību, ļaujot tiem piedalīties atklātajos konkursos, nākotnē pieņemot vienotu Eiropas patentu un ātri īstenojot direktīvu par maksājumu kavējumiem. Neaizmirsīsim, ka ir nepieciešamas investīcijas, lai netiktu kavēti

līdzšinējie pasākumi, jo tikai investīcijas var ietekmēt mehānisma pareizu darbību un Eiropas konkurētspēju.

Elena Oana Antonescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Mazās uzņēmējdarbības akta pamatā ir vairāki pīlāri, piemēram, piekļuve finansējumam un piekļuve vienotajam tirgum, starptautiskajiem tirgiem un publiskajiem iepirkumiem. Dalībvalstīs panāktais progress, veicot konkrētus pasākumus, lai uzlabotu uzņēmējdarbības vidi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ir mainīgs un reizēm nenozīmīgs, lai gan šajā dokumentā ir norādītas deklarētās politiskās saistības. Eiropas Savienībā 23 miljoniem mazo un vidējo uzņēmumu, kuri veido apmēram 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu, ir būtiska nozīme ekonomikas izaugsmes, sociālās kohēzijas un darbavietu izveides veicināšanā. MVU saskaras ar ievērojamām problēmām, paplašinot savu darbību, uzlabojot savas spējas ieviest inovācijas un mēģinot piekļūt tirgiem.

Tāpēc es mudinu dalībvalstis nekavējoties pieņemt Eiropas Privātā uzņēmuma statūtu priekšlikumu, kas veicinās MVU tirdzniecību visā ES, samazinot izmaksas un veicinot izaugsmi šajā jomā, palīdzot par 25 % samazināt administrāciju un sekmējot uzņēmējdarbību. Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. ES ir 23 miljoni mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), kuri veido apmēram 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu. Tiem ir būtiska nozīme ekonomikas izaugsmes, sociālās kohēzijas un darbavietu izveides veicināšanā, tie ir nozīmīgs inovāciju avots un sniedz svarīgu ieguldījumu nodarbinātības līmeņa noturēšanā un palielināšanā un palīdz sasniegt ES stratēģijas 2020. gadam pamatiniciatīvas galvenos mērķus. Mazās uzņēmējdarbības akts, kurš tika pieņemts 2008. gadā, bija svarīgs politisks solis ar mērķi uzlabot uzņēmējdarbības vidi MVU, nodrošinot labākus un vienkāršākus noteikumus un vienkāršojot piekļuvi tirgum. Tomēr MVU joprojām saskaras ar nopietnām problēmām, paplašinot savu darbību un uzlabojot spējas ieviest inovācijas, un tiem ir grūti piekļūt tirgiem, un tas galvenokārt ir saistīts ar grūtībām iegūt finansējumu un pārvarēt administratīvos šķēršļus, kurus nākotnē vajadzētu samazināt. Dalībvalstīm steidzami jāievieš visi Mazās uzņēmējdarbības akta noteikumi, lai izveidotu skaidru un saskaņotu uzņēmējdarbības vidi.

Regina Bastos (PPE), *rakstiski*. – (PT) Mazās uzņēmējdarbības akts (MUA) ir stratēģiska programma labākai ES mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) izaugsmes un inovācijas potenciāla izmantošanai. ES ir aptuveni 23 miljoni MVU, kuri veido aptuveni 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina 100 miljonus darbavietu, tiem ir svarīga nozīme ekonomikas izaugsmes, sociālās kohēzijas un darbavietu izveides veicināšanā.

Es balsoju par šo rezolūciju, kurā ir norādīts, ka dažas MUA iniciatīvas jau ir sāktas. Tomēr, lai palīdzētu Eiropas MVU, ir iespējams darīt vēl daudz ko, konkrētāk — dalībvalstīm ātri jāievieš Direktīva par maksājumu kavējumiem; jāizveido labāki Komisijas mehānismi, lai rosinātu dalībvalstis piemērot MUA principus; dalībvalstīm nekavējoties jāpieņem Eiropas Privātā uzņēmuma statūtu pēdējais priekšlikums; Komisijai un dalībvalstīm regulāri jāpiemēro MVU tests, lai izvērtētu ietekmes novērtējumu; steidzami jāsamazina MVU birokrātiskais un administratīvais slogs un jāizveido pastāvīgas programmas „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem” ar pietiekamu budžetu.

Jan Březina (PPE), *rakstiski*. – (CS) Es balsoju par rezolūcijas projektu, jo atzinīgi vērtēju „Vienotā tirgus akta” iniciatīvu, jo īpaši likumdošanas pasākumus, kas ļautu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) izmantot visas vienotā tirgus priekšrocības, piemēram,

Eiropas noteikumus par riska kapitāla fondiem, pārskatītos PVN noteikumus un grāmatvedības direktīvu vienkāršošanu. Tomēr es uzskatu, ka pastāv nepieciešamība uzlabot MVU un publisko iepircēju dialogu, lai veicinātu MVU dalību publiskā iepirkuma procedūrās. Šajā nolūkā es uzskatu, ka ir jāapsver iespējas, kā palīdzēt MVU veidot partnerattiecības un konsorcijs, lai kopā piedalītos atklātajos konkursos. Komisijai vajadzētu veikt ietekmes novērtējumu un apsvērt iespēju ieviest augstāku ES publiskā iepirkuma sliekšni, kas ļautu MVU piedalīties tādu līgumu izpildē, kuros citādi būtu atrunātas īpašas prasības un tie nebūtu pieejami MVU.

Es vēlos aicināt Komisiju izvērtēt, kā varētu uzlabot publiskā iepirkuma paziņojumu publiskošanu visā Eiropas teritorijā un kā samazināt administratīvo slogu, kas neļauj Eiropas uzņēmumiem piedalīties pārrobežu publiskajā iepirkumā. Dalībvalstīm sistemātiskāk jāpiemēro Eiropas Paraugprakses kodekss, lai atvieglotu MVU piekļuvi publiskā iepirkuma līgumiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Mazās uzņēmējdarbības akta (MUA) izveidošanu un attīstību; tas, manuprāt, nodrošina, ka ir iespējams laikus risināt mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) galvenās problēmas, kas saistītas ar darbības paplašināšanu un uzņēmuma dibināšanu. Daudzi šķēršļi rodas tāpēc, ka pastāv pārmērīga birokrātija un ir grūti piesaistīt finansējumu. MUA aicina dalībvalstis uzlabot uzņēmējdarbības vidi MVU, tāpēc tā principi ir pienācīgi jāievieš un jāpieņem.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Mazās uzņēmējdarbības akts ir viens no svarīgākajiem tiesību aktiem pēdējo trīs gadu laikā, un ir būtiski, lai ES arī turpmāk koncentrētos uz MVU.

George Sabin Cutaş (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšanu, jo vēl ir jāveic vairāki nozīmīgi pasākumi, lai nodrošinātu MVU pienācīgu darbību ES.

Runājot ekonomikas terminos, MVU ir ES mugurkauls. MVU veido 99 % no visiem Eiropas uzņēmumiem, un tie nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu. Eiropas Savienība veicina to attīstību. Tomēr pašmāju līmenī MVU pastāvīgi sastopas ar grūtībām piesaistīt finansējumu vai izpildīt administratīvos uzdevumus, kuri bieži vien pārsniedz ES direktīvu prasības. Tāpēc es balsoju „par”, lai dalībvalstis centīgāk ieviestu MUA norādītos principus.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) MVU ir būtiski Eiropas ekonomikas dinamikai. ES ir 23 miljoni MVU, tie katrs nodarbina mazāk par 250 cilvēkiem un to apgrozījums nepārsniedz 50 miljonus eiro; tie veido 99 % no visiem Eiropas uzņēmumiem un nodarbina gandrīz 70 % privātā sektora darbaspēka. Šajā sarežģītajā atlabšanas un paaugstinātās starptautiskās ekonomiskās konkurences kontekstā ir jāizstrādā Eiropas stratēģija. Mazās uzņēmējdarbības akta mērķis ir palielināt Eiropas uzņēmējdarbību un palīdzēt uzņēmumiem augt. Tādējādi obligāti jāsamazina administratīvās formalitātes un tās jāaizstāj ar mūsdienīgu administrāciju, kas atbilstu MVU vajadzībām. Tāpēc Komisijai jāievieš vienota uzņēmumu dibināšanas sistēma. Būtu lietderīgi piemērot arī „MVU testu”, lai izvērtētu visu turpmāko tiesību aktu ietekmi uz MVU un nodrošinātos, lai šie tiesību akti neapspiež uzņēmumu izaugsmes potenciālu.

Christine De Veyrac (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta rezolūcijas pieņemšanu par Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšanu, kas pielāgo Eiropas atbalsta pasākumus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) jaunajam kontekstam, kurš izrietēja no 2008. gada ekonomiskās krīzes, un kas nodrošina, lai tie atbilstu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem. MVU bija pirmie, kurus skāra pēdējo gadu finansiālā un banku

krīze, kas mazināja uzņēmumu piekļuvi finansējumam un tirgiem. Šai jaunajai Mazās uzņēmējdarbības akta versijai jāsniedz lielāks atbalsts MVU inovācijām, dažādojot finanšu instrumentus un pēc iespējas vairāk samazinot MVU uzlikto administratīvo slogu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) veido apmēram 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu Eiropas Savienībā. To nozīme ekonomikas izaugsmē, sociālajā kohēzijā un darbavietu izveidē ir ļoti svarīga.

Mazās uzņēmējdarbības akta (MUA) pamatā ir tādi svarīgi principi kā piekļuve finansējumam, piekļuve tirgiem un regulējuma uzlabošana. Tomēr nevar noliegt, ka MVU joprojām cīnās ar vairākām problēmām, piemēram, grūtībām paplašināt uzņēmējdarbību, problēmām piekļūt tirgiem vai neskaitāmām grūtībām piesaistīt finansējumu.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju Komisijas pārskata secinājumus un esmu ļoti apmierināta, redzot jaunus priekšlikumus, kuru mērķis ir uzlabot piekļuvi finansējumam un tirgiem un apkarot pārmērīgo birokrātiju.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikums attiecas uz Mazās uzņēmējdarbības akta (MUA) pārskatīšanu. MUA ir vairāki politiskie principi, kuru mērķis ir atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), veicinot to piekļuvi finansējumam un tirgiem, kā arī uzlabot tiesību aktus. MVU sociālā, ekonomiskā un finanšu nozīme Eiropas Savienībā ir neapstrīdama. ES ir apmēram 23 miljoni MVU, kas veido 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu. Šā brīža finanšu krīze ir atstājusi negatīvu ietekmi uz šiem uzņēmumiem. Tāpēc ir jāpārskata esošie tiesību akti, lai atvieglotu piekļuvi finansējumam, samazinātu administratīvās izmaksas un visu birokrātiju; lai veicinātu energotauptību, jo šobrīd tikai 24 % no visiem uzņēmumiem apzinās tā nozīmību; lai uzlabotu uzņēmumu tehnoloģiju ar ekoinovāciju; lai motivētu uzlabot kvalifikācijas, izglītības un profesionālās mācību līmeni; un lai veicinātu internacionalizāciju un labu pārvaldību. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šīs rezolūcijas pieņemšanu, un ceru, ka visi MVU gūs labumu no šiem pasākumiem un būs turīgi, jo no tā gūs labumu visi eiropieši.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mūsu priekšā ir vēl viena pretrunām pilna rezolūcija. No vienas puses, atzinīgi jāvērtē tas, ka Komisija iecēla jaunu mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) sūtni, un jāatbalsta viņa pilnvaras pārraudzīt Mazās uzņēmējdarbības akta (MUA) ieviešanas progresu dalībvalstīs un veicināt MVU intereses visās Komisijas struktūrās, jo īpaši nodrošinoties, lai efektīvi tiktu ieviests princips „Vispirms domāt par mazākajiem”. Tā aicina dalībvalstis iecelt vietējos MVU sūtņus, lai koordinētu MVU politiku un kontrolētu MUA ieviešanu dažādās pārvaldes struktūrās.

Mēs pozitīvi vērtējam to, ka tajā tiek uzsvērts, ka, jo mazāks uzņēmums, jo lielāks tā administratīvais slogs, un aicina nošķirt mikrouzņēmumus, mazos un vidējos uzņēmumus.

No otras puses, rezolūcijā nav risinātas problēmas — vai arī tas darīts pietiekami neefektīvi —, kas saistītas ar vairākiem tiešiem un netiešiem ierobežojumiem, ar kuriem šobrīd ir apkrauti MVU un no kuriem daudzi ir radušies ES līmenī dominējošās politikas rezultātā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) No vienas puses, tas „atzinīgi vērtē Komisijas izraudzīto jauno „[mazo un vidējo uzņēmumu (MVU)] sūtni” un atbalsta tam piešķirtās pilnvaras uzraudzīt dalībvalstu veikumu, īstenojot [Mazās uzņēmējdarbības aktu (MUA)], un propagandēt MVU intereses visās Komisijas struktūrās, jo īpaši rūpējoties par principa „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” efektīvu piemērošanu; aicina katrā dalībvalstī

izraudzīties savu „MVU sūtni”, kas koordinētu MVU politiku un sekotu līdzī MUA īstenošanai dažādās pārvaldes struktūrās.”

No otras puses, tas nekritizē un nepiedāvā alternatīvas Stabilitātes un izaugsmes pakta neolibērālajai un ierobežojošai politikai, kas rada daudzas problēmas MVU un plašai sabiedrībai.

Tomēr ir pozitīvi, ka tas uzsver, ka jo mazāks uzņēmums, jo relatīvi augstāks tā administratīvais slogs, un aicina nošķirt mikrouzņēmumus, mazos un vidējos uzņēmumus; un uzsver, ka mikrouzņēmumi — ar mazāk nekā 10 darbiniekiem — veido 91,8 % no visiem ES uzņēmumiem un tādējādi ir pelnījuši pastiprinātu uzmanību un attiecīgi radītu pieeju.

Mēs pārraudzīsim, kā tas tiks īstenots.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Eiropas Savienībā ir 23 miljoni mazo un vidējo uzņēmumu, un tie nodarbina vairāk nekā 100 miljonus cilvēku. Mazās uzņēmējdarbības akts ir svarīga politika, kuras mērķis ir vienkāršot piekļuvi finansējumam un tirgum un uzlabot regulējumu. Šā akta svarīga daļa ir tās pārmērīgās birokrātijas samazināšana, kas skar Īrijas un ES MVU.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šodien Eiropas Parlaments sniedza atbalstu 23 miljoniem mazo un vidējo uzņēmumu Eiropas Savienībā, kas nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu un būtiski veicina ekonomisko izaugsmi, sociālo kohēziju un jaunu darbavietu izveidi.

Mūsu mērķis bija izvērtēt sasniegto progresu un plānot jaunas darbības, lai reaģētu uz problēmām, kas saistītas ar ekonomikas krīzi.

MVU situācijā ir redzami nopietni uzlabojumi, bet tomēr ir jāveicina progress. MVU joprojām sastopas ar nopietnām problēmām, lai paplašinātu savu darbību un reizēm pat lai izdzīvotu. Tāpēc ir jāapkaro birokrātija, izmantojot pastiprinātu kontroli un lietpratīgu regulējumu.

Tādēļ ātri jāpieņem lēmums par Eiropas Privātā uzņēmuma statūtiem, un mums arī steidzami jāpieņem vienots Eiropas patents. Vienlaikus mums jāpārlicinās, lai „MVU tests” tiktu pienācīgi piemērots visos jaunajos tiesību aktu priekšlikumos, jo īpaši dalībvalstu līmenī.

Visbeidzot, MVU ir būtiska nozīme Eiropas inovācijā. Mums arī turpmāk jāvienkāršo pētniecības un attīstības finansēšana, lai palielinātu to inovāciju ieviešanas spējas visā inovāciju ciklā.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) MVU veido 99 % no Eiropas Savienības uzņēmumiem. Tā rezultātā es balsoju par Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšanu; šī rezolūcija atzīst MVU būtisko nozīmi Eiropas ekonomikā. Es atbalstu stratēģisku programmu, kas leņupslīdes laikos piešķir lielāku palīdzību MVU un daudzās jomās. Es atzinīgi vērtēju lietpratīgu regulējumu, kas mazina administratīvo slogu, kurš gulst uz galveno ekonomikas dalībnieku pleciem, un kas atvieglo piekļuvi finansējumam un jauniem tirgiem, lai uzņēmumi varētu investēt un augt. Visbeidzot, ir svarīgi norādīt, ka jāatbalsta pētniecība, inovācija un mācības, lai mūsu MVU varētu pilnīgi baudīt vienotā tirgus labumus.

Małgorzata Handzlik (PPE), *rakstiski*. – (PL) Kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas pārstāve es piedalījos Direktīvas par maksājumu kavējumiem

sagatavošanā un sarunās, kas ir viens no galvenajiem tiesību aktu priekšlikumiem, kurš ir minēts Mazās uzņēmējdarbības akta oriģinālajā versijā. Es ceru, ka dalībvalstis pēc iespējas ātrāk un pareizāk centīsies ieviest šīs prasības. Mazās uzņēmējdarbības akts ir labs ierosinājums mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tomēr man ir šaubas par paveiktā darba kvalitātes novērtējumu. Kā piemēru es vēlos minēt Eiropas Komisijas sagatavotā pārskata pielikumu. Pielikumā minēti daži labas prakses piemēri; daļā, kas attiecas uz vienoto tirgu, tiek minēts fakts, ka 22 dalībvalstīs darbojas vienas pieturas aģentūras (vienas pieturas punkti). Es vēlos visiem atgādināt, ka šie punkti tika izveidoti pēc Pakalpojumu direktīvas izstrādāšanas.

Pirms nepilniem trim mēnešiem Parlaments pieņēma ziņojumu par Pakalpojumu direktīvas ieviešanu, kurā galvenokārt tika pievērsta uzmanība tam, ka vienas pieturas aģentūras nav pilnīgi funkcionējošas, ka vairumā gadījumu tās nepieļauj formalitāšu aizpildīšanu elektroniski un ka tās nedarbojas tā, kā uzņēmēji gaida. Es ceru, ka, norādot uz konkrētām vienas pieturas aģentūrām, kas labi darbojas, tiks darīts viss iespējamais, lai uzlabotu citu aģentūru darbību, lai tās tiešām kalpotu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo tas atzinīgi vērtē Komisijas Mazās uzņēmējdarbības akta (MUA) pārskatīšanu un atbalsta jaunos priekšlikumus, kuru mērķis ir vēl vairāk uzlabot finanšu pieejamību un piekļuvi tirgum, kā arī mazināt administratīvo slogu, pilnveidojot pārvaldību un uzraudzību ar lietpratīgu regulējumu starpniecību. Es uzskatu, ka dalībvalstīm nekavējoties jāpieņem atlikušie priekšlikumi par Eiropas Privātā uzņēmuma statūtiem, kas dotu iespēju MVU iesaistīties tirdzniecībā visā ES, vienlaikus samazinot izdevumus un veicinot izaugsmi šajā jomā. Mums ir jāsamazina administratīvais slogs par 25 %, kā norādīts MUA, uzlabojot MUA efektivitāti, apkarojot dalībvalstu ekonomiskā protekcioņa politiku un sekmējot uzņēmējdarbību ES. Dalībvalstīm bez vilcināšanās jāievieš pārskatītā Direktīva par maksājumu kavējumiem, lai efektīvi apkarotu maksājumu kavējumus un to negatīvo ietekmi, jo īpaši uz MVU. Dalībvalstīm, transponējot direktīvas savos tiesību aktos, jāizvairās no tā sauktajiem „apzeltījumiem”, pārsniedzot ES tiesību aktu prasības. Jo mazāks uzņēmums, jo lielāks ir tam uzliktais administratīvais slogs — nesamērīga un nepareiza prasība, kas kavē MVU dibināšanu. Ir jānošķir mikrouzņēmumi un mazie un vidējie uzņēmumi. Es uzskatu, ka mums jāpalīdz mazajiem uzņēmumiem palielināt viņu konkurētspēju starptautiskā tirgū, veicinot to eksportspēju, izplatot informāciju par programmām un iniciatīvām, kas atvieglo piekļuvi starptautiskajam tirgum un MVU preču un pakalpojumu nonākšanu tajā, un rūpējoties par to, lai mazo uzņēmumu intereses tiktu pienācīgi pārstāvētas.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Komisijas pārskatu par MUA un atbalstu jaunos priekšlikumus, kuru mērķis ir vēl vairāk uzlabot finanšu pieejamību un piekļuvi tirgum, kā arī turpmāk mazināt birokrātisko slogu, pilnveidojot pārvaldību un uzraudzību un nodrošinot lietpratīgu regulējumu un tādus pasākumus kā pārskatus par MVU darbības rezultātiem.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Mazās uzņēmējdarbības akta projekta pārskatīšanu, jo uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāturpina stiprināt savus atbalsta mehānismus, lai likvidētu šķēršļus, kuri kavē mazo un vidējo uzņēmumu ilgtspējīgu attīstību, lai pilnīgi varētu realizēt to potenciālu. Paturot prātā MVU būtisko nozīmi Eiropas ekonomikā un to devumu ekonomiskās izaugsmes, nodarbinātības un sociālās kohēzijas veicināšanā, jāievieš pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt nevainojamu sistēmu MVU attīstībai. Šajā saistībā es vēlos uzsvērt, ka dalībvalstīm jāvelta vairāk pūļu, lai atbalstītu

politiku, kas vērsta uz uzņēmējdarbības veicināšanu un MVU labvēlīgas uzņēmējdarbības vides radīšanu. Nedrīkst aizmirst arī labas prakses apmaiņas būtisko nozīmi šīs politikas ietvaros. Uzlabot MVU piekļuvi finansējumam un vienotajam tirgum, apkarot birokrātiju, kā arī nodrošināt labāku Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošanu dalībvalstīs, šīm jābūt prioritātēm dalībvalstu un ES līmenī.

Mario Mauro (PPE), *rakstiski*. – (IT) Mazās uzņēmējdarbības akta (MUA) pārskats un jaunie tajā iekļautie priekšlikumi ir nepieciešami instrumenti, lai stiprinātu un atjaunotu 23 miljonus Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), kas bija īsti bastioni ekonomikas krīzes laikā. Eiropas ekonomikā MVU veido 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina darbavietas apmēram 100 miljoniem Eiropas iedzīvotāju. Mums arī turpmāk jāstiprina un jāatbalsta MVU, lai spēcīgāki izaugsmi, paralēli koncentrējoties uz to konkurētspējas un inovācijas spēju uzlabošanu. Šie mērķi patiesi ataino esošās vajadzības. Ir svarīgi atdzīvināt MUA saskaņā ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem un darbībām, lai atvieglotu MVU izaugsmi, vienkāršojot procesu un nodrošinot atbalstu ne tikai ar investīcijām, bet arī risinot globalizācijas un klimata pārmaiņu radītās problēmas mūsdienās.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Kārtējais teksts, kas cenšas pazemināt valsts sektora iestāžu standartus uzņēmēju labā. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts un tā pārskats neattiecas ne uz vispārējām interesēm, ne uz MVU darbiniekiem. Šīs rezolūcijas, kuru atbalsta visas politiskās grupas, izņemot manējo, vienīgā vērtība ir žēloties par pašreizējo lietu stāvokli un lielities ar energoefektivitāti, kuru tā grauj citur, veicinot neierobežotu eksportu. Liekulīgi un ļauni. Es neatbalstu šos nolūkus un uzskatu, ka tā ir liekulība.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nevajadzētu aizmirst, ka 23 miljoniem ES mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), kuri veido 99 % no visiem uzņēmumiem un nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu, ir būtiska nozīme ekonomikas izaugsmes, sociālās kohēzijas un darbavietu izveides veicināšanā, tie ir nozīmīgs inovāciju avots, kā arī sniedz svarīgu ieguldījumu nodarbinātības līmeņa noturēšanā un palielināšanā un palīdz sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvas galvenos mērķus. Mazās uzņēmējdarbības akta pamatā ir vairāki svarīgi politikas pīlāri, piemēram, piekļuve finansējumam, piekļuve tirgiem (vienotais tirgus, starptautiskie tirgi, publiskais iepirkums) un regulējuma uzlabošana. Mums jānodrošina dalībvalstis pieņemt tā pamatnostādnes, lai palīdzētu MVU šajā krīzes laikā.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski*. – (IT) Es pozitīvi vērtēju šo rezolūciju, kas attiecas uz Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatu, jo tajā ir iekļauti pareizie pasākumi, lai vairāk nekā 23 miljoniem mazo un vidējo uzņēmumu būtu vieglāk nodarboties ar uzņēmējdarbību. Galvenie tās punkti paredz jaunu pasākumu sēriju piemērošanu, kas atvieglos piekļuvi kredītiem, izmantojot sabiedrisko atbalstu garantiju sistēmām, kā arī pauž spēcīgu apņemšanos veicināt mikrokredītu līdzfinansējumu. Vairāk nekā lērums stimulu un mērķtiecīga finansējuma mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir nepieciešama lielāka un vienkāršota rīcības brīvība, respektīvi, mazāk birokrātijas, kā arī noteiktas garantijas. Runājot par pēdējo punktu, mums jāaicina dalībvalstis atrisināt maksājumu kavējumu jautājumu, kas ir radījis un turpina radīt nopietnas problēmas un sarežģījumus. Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka internacionalizācija varētu būt jaunā vide, kurā varētu darboties mazie un vidējie uzņēmumi, un līdz ar to ir nepieciešami instrumenti, kas ļautu tiem paplašināties ārpus savām robežām. Tas ir nopietns uzdevums, jo īpaši jau mazākajiem uzņēmumiem, un šā iemesla dēļ tiem ir nepieciešams lielāks Eiropas Savienības atbalsts un uzmanība.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo uzskatu, ka Mazās uzņēmējdarbības aktā noteiktie veicināšanas pasākumi mazajiem uzņēmumiem ir veids, kā palielināt konkurētspēju Eiropas Savienībā. Īpaši es vēlos pievērst uzmanību diviem pieņemtās rezolūcijas aspektiem. Pirmkārt, izglītībai un profesionālajām mācībām. Tieši jaunieši veidos un piedalīsies ES nākotnē. Tāpēc ir svarīgi, lai viņi būtu uzņēmīgi un gatavi veidot dzīvu un konkurētspējīgu ES ekonomiku. Efektīva resursu izmantošana ir vēl viens ar ES nākotnes dzīves kvalitāti saistīts aspekts. Mēs vienmēr par to runājam, bet diemžēl līdz šim esam pārāk maz rīkojušies, lai vārdi taptu par īstenību. No otras puses, nepietiek ar efektīvu resursu izmantošanu kā atsevišķu pasākumu, katrā uzņēmuma attīstības posmā ir jāpatur prātā ilgtspējīga attieksme pret vidi. Tāpēc es aicinu gan Eiropas Komisiju, gan dalībvalstis pievērst pēc iespējas vairāk uzmanības lielākai jauniešu uzņēmējdarbības attīstībai, kā arī resursu izmantošanas efektivitātes un citu energotaupības iniciatīvu veicināšanai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Šīs rezolūcijas mērķis ir izklāstīt Eiropas Parlamenta perspektīvu par Komisijas Mazās uzņēmējdarbības akta analīzi. Parlaments izmanto šo rezolūciju, lai paustu atbalstu jaunajiem priekšlikumiem, kuru mērķis ir uzlabot mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) piekļuvi finansējumam un tirgiem; kā arī pasākumiem, kas turpinātu mazināt birokrātijas slogu, pilnveidojot pārvaldību un uzraudzību; un arī lietpratīgam regulējumam; un tādiem pasākumiem kā pārskatu sagatavošana par MVU darbības rezultātiem.

Kā jau es minēju iepriekš, MVU stiprināšana ir svarīga ekonomikas izaugsmes veicināšanai. Šajā saistībā Parlamenta ieteikumi attiecībā uz pētniecību un inovāciju — vienkāršot finansējuma piešķiršanu pētniecībai, attīstībai un inovācijai (R&D&I) un nodrošināt programmu pienācīgu pārvaldīšanu, jo īpaši MVU — ir ļoti svarīgi, tikpat svarīgas ir inovāciju ieviešanas spējas visa cikla laikā, iekļaujot netehnoloģiskas inovācijas nākotnes pētniecības un inovāciju finanšu shēmā. Es atbalstu investīcijas, kas paredzētas vietējo MVU atbalstam, iesaistot vienotajā tirgū inovāciju centrus, tirdzniecības kameras, uzņēmumu apvienības un inovāciju kopas.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) veido apmēram 99 % no visiem ES uzņēmumiem un veicina ekonomikas izaugsmi, kā arī ir nodarbinātības un pārticības avots un inovāciju ieviesēji. Ir svarīgi arī turpmāk viņiem nodrošināt tādas apstākļus, kuros tie spētu attīstīties un nostabilizēties tirgū, garantējot tiem finanšu pieejamību un piekļuvi vienotā tirgus potenciālajām priekšrocībām. Tāpēc ir svarīgi apsveikt Komisiju ar veikto analīzi par Mazās uzņēmējdarbības aktu un atbalstīt jaunos, izvirzītos priekšlikumus, lai nodrošinātu atbalstu MVU.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Deviņdesmit deviņi procenti Eiropas uzņēmumu ir MVU. MVU bāze nodrošina divas trešdaļas darbavietu privātajā sektorā. Vairāk nekā pusi Eiropas pievienotās vērtības dod MVU. Ja valsts sektora iestādes gan vietējā, gan dalībvalstu, gan Eiropas līmenī nesāks darboties mazo un vidējo uzņēmumu labā, tad ekonomika neatveseļosies un nebūs ilgtermiņa ekonomiskās izaugsmes. Pieņemot Mazās uzņēmējdarbības aktu 2008. gadā Eiropas Komisija veica pirmo nozīmīgo pasākumu mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam, ieviešot principu „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” visās tiesību aktu jomās. Lai gan pēdējo trīs gadu laikā tika izskatīts daudz ierosinājumu — konkrēti es runāju par Direktīvu par maksājumu kavējumiem —, vēl ir daudz kas jāsasniedz, lai atvieglotu dzīvi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, runājot ne tikai par viņiem uzlikto administratīvo slogu, bet arī par grūtībām, ar kurām tiem jāsaskaras,

lai piesaistītu finansējumu. Eiropas Komisijai jāturpina iet pa 2008. gadā MUA nosprausto ceļu. Tieši uz to aicina šī rezolūcija, kuru es atbalstu.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šī rezolūcija koncentrējas uz: 1) normatīvo vidi, aicinot labāk īstenot MVU testu, jo īpaši dalībvalstīs, un samazināt birokrātijas un administratīvo slogu; 2) MVU finanšu pieejamības uzlabošanu ar EIB papildu līdzekļiem un instrumentiem (piemēram, RSFF un taisnīga finansēšana) un paplašinātu (un neatkarīgu) KIP; 3) nepieciešamajiem uzlabojumiem, lai nodrošinātu MVU dalību publiskajos iepirkumos; 4) vienkāršotām un mērķtiecīgākām RDI programmām, lai veicinātu MVU inovācijas pārvaldības spējas, piekļuvi RDI pakalpojumiem un uz zināšanām pamatotiem uzņēmējdarbības pakalpojumiem, piemēram, tehnoloģiju nodošanas centros un universitātēs; 5) nepieciešamību pievērst vairāk uzmanību vajadzīgajām prasmēm un citiem sociālā un darba tirgus jautājumiem, kas skar uzņēmējdarbību un MVU spējas sasniegt savu nodarbinātības potenciālu, piemēram, vadītāja prasmes, digitālās iemaņas un ilgtspējības prasmes; 6) rīcību, lai uzlabotu resursu efektivitāti: MVU nozaru projekti, lai identificētu resurstaupīgas inovācijas, kas aptver vērtību veidošanas un apgādes ķēdes; ambicioza ekoinovatīva rīcības plāna pieņemšana un vairāk līdzekļu piešķiršana no KIP; vairāk rentablu energoefektivitātes pasākumu, lai palīdzētu MVU samazināt enerģijas izmaksas

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Es atbalstu ziņojumu par Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšanu, jo tā mērķis ir uzlabot mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) piekļuvi kredītiem un tirgum. Šajā Eiropas uzņēmumu krīzes laikā mums jāpalīdz MVU, dodot iespēju palielināt to spējas un zinātību, lūdzot tiem atbalstīt pārvaldības programmas, kas radītas, lai īstenotu pētniecību, attīstību un inovāciju. Ziņojumā ir atzīta MVU būtiskā nozīme pārejā uz ekonomiku, kuru raksturo resursu efektivitāte, un ir būtiski atzīt jauno uzņēmēju nozīmi. Visbeidzot ES vajadzētu apņemties padarīt Erasmus programmu par institūciju, lai dotu viņiem iespēju attīstīties.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas par Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšanas pieņemšanu ar milzīgu Eiropas Parlamenta pārsvaru. MVU, kas veido 99 % no Eiropas uzņēmumiem, nodrošina divas trešdaļas darbavietu privātajā sektorā un dod vairāk nekā pusi visu ES uzņēmumu veidotās pievienotās vērtības. MVU ir būtiska nozīme inovācijās, pētniecībā un attīstībā. Pieņemot Mazās uzņēmējdarbības aktu 2008. gadā, Eiropas Komisija veica pirmo nozīmīgo pasākumu MVU labā, iekļaujot principu „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” visās likumdošanas jomās.

Trīs gadu laikā tika izskatīti daudzi priekšlikumi, piemēram, Direktīva par maksājumu kavējumiem. Tomēr mums vēl ir daudz darba, lai atvieglotu MVU dzīvi, piemēram, mazinātu birokrātijas slogu, ar kuru tiem nākas saskarties, un finanšu pieejamību, kas bieži vien ir apgrūtināta. Šī rezolūcija aicina Eiropas Komisiju turpināt iet pa iesākto ceļu, paturot prātā, ka MVU ir labklājības un ekonomikas izaugsmes dzinējspēks.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Kā referents korekti konstatēja, mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ir Eiropas sabiedrības un mūsu ekonomikas mugurkauls. Tas attiecas arī uz Lietuvu, kur 99,4 % lietuviešu uzņēmumi nodarbina nepilnus 250 cilvēkus. Saskaņā ar valdības statistiku, 2011. gada janvārī Lietuvā bija vairāk nekā 66 500 MVU. Lietuviešiem steidzami nepieciešami lietpratīgāki regulējumi, mazāks birokrātijas un administratīvais slogs. Viena no lielākajām problēmām, ar kuru saskaras investori Lietuvā, ir plānošanas atļauju iegūšana. Saskaņā ar Pasaules Bankas ziņojumu, lai iegūtu atļauju, ir jāveic 17 procedūras un tas prasa 162 dienas. Šajā ziņā saskaņā ar Pasaules Bankas

klasifikāciju Lietuva ieņem 59. vietu pasaulē. Investoru aizsardzība Lietuvā ir vēl lielāka problēma, šajā jomā Lietuva atrodas 93. vietā. Tas nav labi. Es uzskatu, ka veiksmīgu stratēģiju inovatīvu MVU atbalstam nevajadzētu finansēt tikai ar subsīdijām, bet vajadzētu radīt tādu uzņēmējdarbības vidi, kas nodrošinātu MVU lielāku brīvību un labāku piekļuvi dažādiem finansējuma avotiem. Es uzskatu, ka MVU vajadzētu pievēst vairāk uzmanības sociālā un darba tirgus jautājumiem, kas ietekmē uzņēmējdarbību un MVU spējas nodarbināt darbiniekus ar atbilstīgām prasmēm.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kura brīdina par pārāk lielu birokrātijas slogu MVU. Eiropas Savienībā 23 miljoni MVU nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbavietu un tiem ir būtiska nozīme ekonomikas izaugsmes, sociālās kohēzijas un darbavietu izveides veicināšanā. Mums jānodrošinās, lai šos uzņēmumus neapgrūtinātu pārāk liels birokrātijas slogs, un es piekrītu, ka ES ir jācenšas mazināt administratīvais slogs. Es esmu apmierināts, ka gandrīz visi tiesību aktu ierosinājumi Mazās uzņēmējdarbības akta ietvaros tika apstiprināti, bet ir nepieciešams, lai dalībvalstis bez kavēšanās ieviestu pārskatīto Direktīvu par maksājumu kavējumiem.

Šī rezolūcija pievērš uzmanību MVU energotaupības potenciālam, jo šobrīd tikai 24 % MVU veic energoefektivitātes pasākumus, lai mazinātu savu ietekmi uz vidi; ja MVU piemērotu rentablus energoefektivitātes pasākumus, tie samazinātu enerģijas patēriņu un palielinātu savas spējas veikt jaunus ieguldījumus.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret rezolūciju par Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšanu, kuru 2011. gada februārī izvirzīja Eiropas Komisija. Šis pārskats, jo īpaši administratīvo un birokrātisko izmaksu un sloga samazināšana, atbilst aktam pašreizējā redakcijā. Priekšlikums saskaņot nodokļu sistēmas nedrīkst kļūt par kārtējo nodokļu samazināšanu uzņēmumiem, protams, mazajiem uzņēmumiem, jo algas nosaka taupības plāni. Taisnība, ka šā pārskata mērķis ir uzlabot MVU finanšu pieejamību, bet netiek minēti sociālie un vides jautājumi un netiek pat pieminēts Eiropas Komisijas plāns par Sociālo uzņēmējdarbību, kura ir izsludināta uz šā gada beigām. Taisnība, ka Mazās uzņēmējdarbības akta pārskats, sagatavojot šo priekšlikumu, mūs nedaudz tuvina sociālajai ekonomikai, bet tā notiek, pateicoties tā vājajām pusēm attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar citiem darbības veidiem. Mazās uzņēmējdarbības akta pārskats, tāpat kā Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva, neko nav apguvis no Monti ziņojuma par Eiropas Savienības iedzīvotāju uzticības atjaunošanu. Tādējādi tas atbilst tai pašai pārāk liberālajai Eiropas integrācijas loģikai, kuru interesē tikai un vienīgi tirgus un tā vajadzības.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Mazie un vidējie Eiropas uzņēmumi ir mūsu saimnieciskās darbības plaušas. To attīstība, modernizācija un konkurētspēja jāieliek mūsu ekonomiskās stratēģijas sirdī. Tādēļ es balsoju par rezolūciju par Mazās uzņēmējdarbības aktu, kura mērķis ir veicināt MVU izaugsmes potenciālu. Joprojām ir daudz darba, lai vienkāršotu reglamentējošo vidi un administratīvās procedūras, kuras pārāk smagi apgrūtinā mūsu uzņēmumu darbību un dinamismu. Es atzinīgi vērtēju šajā ziņojumā ieteiktās darbības, piemēram, Eiropas Privātā uzņēmuma statūtu izveidošanu. Tas palīdzēs MVU gūt labumu no vienotā tirgus un ļaus tiem veikt pārrobežu darbības, nepieprasot izpildīt nosacījumus, kuri bieži vien ir apgrūtinājoši un attur no dalības. Es aicinu Padomi nevilcinoties izteikt domas par šo iniciatīvu. Visbeidzot mums jāpalīdz inovatīviem MVU, atvieglējot tiem piekļuvi dažādiem finansējuma veidiem. To var panākt, krietni vienkāršojot Eiropas kredītu izmantošanu, kuriem joprojām trūkst elastības. Šādi kredīti pastāv, un, manuprāt,

tie ir jāizmanto, lai nodrošinātu efektīvāku atbalstu reālai ekonomikas, inovācijas un nodarbinātības attīstībai.

Ziņojums: Judith A. Merkies (A7-0162/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo priekšlikumu, jo piekrītu referentes viedoklim, ka savienībā ir spēks. Spēku apvienošana inovāciju ieviešanai un kopēju problēmu risināšanai Eiropā ir iespēja nodrošināt ātrāku attīstību, efektivitāti (tostarp rentabilitāti) un lielāku radošumu. Paredzēts, ka iniciatīva „Inovācijas savienība” arī palielinās Eiropas konkurētspēju un norādīs virzienus izejai no ekonomikas krīzes. Tā kā Eiropa ir īpaši atkarīga no importa, dalībvalstīm ir vienota sajūta, ka izejvielas un preces, kas vajadzīgas enerģijas ražošanai vai izmantošanai rūpniecībā vai pārtikas ražošanā, ir jālieto saprātīgi un ilgtspējīgi. Sabiedrības novecošanās ir vēl viena problēma, ar ko saskaras gandrīz katra ES dalībvalsts. Ņemot vērā mērķi palielināt iedzīvotāju veselīgas dzīves gadu skaitu un nodrošināt viņiem atbilstošu aprūpi un zāles, vienlaikus kontrolējot izdevumus, vienotai pieejai var būt daudz ātrāki panākumi. Eiropas valstu ekonomikas ir kļuvušas tik ļoti cieši saistītas, ka vienota pieeja ir vajadzīga ne tikai eiro stabilitātes nodrošināšanai, bet arī, īstenojot centienus palielināt dalībvalstu konkurētspēju. Ir vajadzīga kopēja virzība uz taisnīgu un stabilu ekonomiku.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropa ir bijusi, ir un būs pasaules civilizācijas, izglītības, pētniecības un kultūras šūpulis. Nav šaubu, ka Eiropai (un tas ir norādīts arī Komisijas paziņojumā) netrūkst potenciāla — ne cilvēku, ne tehniskā, ne tirdzniecības vai finanšu potenciāla. Vēlos jautāt: ko Eiropa dara, lai izmantotu tieši savu cilvēkresursu potenciālu? Kā Eiropa plāno rīkoties, lai nezaudētu savus cilvēkresursus, kuriem ir tik būtiska nozīme inovāciju ieviešanā Eiropas skolās, universitātēs un pētniecības centros? Manuprāt, pirms Eiropas Savienībā pievērsamies ekspertu piesaistīšanai no ārzemēm, ļoti svarīgi ir apturēt pētnieku aizplūšanu no Eiropas uz citiem svarīgiem centriem pasaulē. Ieviešot modernizētu izglītības sistēmu visā Eiropā, īpaši uzsverot neatkarīgo pētījumu rezultātus un, protams, vienkāršojot Eiropā īstenoto pārrobežu pētniecības programmu izmantošanas nosacījumus, varētu palielināt inovāciju līmeni ES. Tomēr, lai nodrošinātu cilvēkresursu palikšanu Eiropā, Eiropai ir jāorientējas uz šādu mērķi: tai ir jāpiedāvā pētniekiem tik vilinoši piedāvājumi un priekšlikumi, lai viņi nespētu no tiem atteikties. Patiesībā pētnieki ir jāpārliecina par to, ka nekur nav tik labi kā mājās, lai arī par kādu jautājumu būtu runa.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu. Pamatiniciatīva „Inovācijas savienība” ir līdz šim nozīmīgākais un mērķtiecīgākais Kopienas mēģinājums papildus dalībvalstu pasākumiem ieviest stratēģisku, integrētu un uz uzņēmējdarbību orientētu Eiropas inovācijas politiku, kura nodrošina inovācijas virzību un progresu uzraudzību augstākajā politiskajā līmenī. Inovācijas ir īpaši nozīmīgas, risinot globālas problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas, enerģijas un pārtikas nekaitīguma drošību un citas. Šajās jomās ir jāveicina inovācijas un jāstiprina pašreizējā zinātniskā un tehnoloģiskā bāze. Svarīgi ir arī modernizēt izglītības sistēmas un pielāgot tās laika prasībām. Dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, lai uzlabotu Eiropas jauniešu un jauno uzņēmēju uzņēmējdarbības spējas un prasmes, iekļaujot uzņēmējdarbību un inovācijas visās izglītības jomās un uzlabojot cilvēkresursus. Šādi viņiem būtu iespēja aktīvi darboties inovācijas jomā.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Iniciatīva „Inovācijas savienība” joprojām ir svarīgākā ES iniciatīva integrētas Eiropas stratēģijas izstrādei pētniecības un inovāciju jomā. Pētniecības un inovāciju paātrināšana ir būtiska, lai ieviestu taisnīgu un

konkurētspējīgu ekonomikas modeli, nodrošinātu darbavietas nākotnē, pārietu uz ilgtspējīgu resursu pārvaldīšanu, risinātu problēmas enerģētikas jomā un veicinātu zināšanu sabiedrības izveidi. Tādējādi inovācijas ir viena no galvenajām Eiropas Savienības problēmām darbavietu, vides un attīstības jomā, un tām būs konkrēta ietekme uz iedzīvotājiem. No šī brīža Eiropas iedzīvotājiem, kuri ir gan inovāciju virzītāji, gan to sniegto ieguvumu izmantotāji, ir jābūt iespējai pilnībā piedalīties šajā iniciatīvā „Inovācijas savienība”, lai nodrošinātu tās sekmīgu īstenošanu, kā mēs uzsvērām šajā ziņojumā. Šī iemesla dēļ mēs vēlējamies vērst uzmanību uz inovācijas politikas svarīgo nozīmi, kā arī uz Eiropas līmenī saskaņotas pieejas pievienoto vērtību. Lai risinātu nopietnās sociālās un ekonomikas problēmas, kas ir kopīgas visai Eiropas sabiedrībai, mums ir vajadzīgas vērienīgas iniciatīvas. Tāpēc mēs ar nepacietību gaidām, ka pasākumi, ko Komisija veic pētniecības un inovācijas jomā, sasniegs likumdošanas posmu.

Sergio Berlato (PPE), *rakstiski*. – (IT) Inovācijas koncepcijai ir daudzdimensiāla būtība: tajā ir ietverta ne tikai zinātniskā pētniecība, eksperimentālās un tehnoloģiskās izstrādes, bet arī jaunu procesu, metodoloģiju un organizatorisko un uzvedības modeļu attīstība. Lai gan es atzinīgi vērtēju Komisijas paziņojumu par iniciatīvas „Inovācijas savienība” noteikšanu par pamatiniciatīvu stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētajai izaugsmei un darbavietām, es uzskatu, ka joprojām ir prioritāras jomas, kurās nepieciešama piemērotāka apņemšanās veicināt spēju veidošanu zinātnes, tehnoloģiju un inovāciju jomā: efektīva līdzekļu izmantošana, atkritumu utilizācija un otrreizēja pārstrāde, pārtikas kvalitāte un nekaitīgums un jaunas epidēmijas. 2009. gada Eiropas inovācijas darba grupas secinājumos atzīts, ka nesenojai ekonomikas un finanšu krīzei dažādās valstīs ir bijušas nesamērīgas sekas.

Mani satrauc tas, ka budžeta ierobežojumi, kas patlaban tiek piemēroti dalībvalstīm, varētu radīt lielākus ieguldījumu samazinājumus pētniecības un inovāciju jomā, tādējādi nelabvēlīgi ietekmējot Eiropas izaugsmi un konkurētspēju. Tāpēc es aicinu Komisiju apsvērt ierosinājumu izmantot kopējās stratēģiskās sistēmas līdzekļus šo nozaru finansēšanai, jo īpaši Eiropas Savienības pētniecības un inovācijas nozares finansēšanai.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *rakstiski*. – (ES) Es balsojumā atbalstīju iniciatīvu „Inovācijas savienība”, jo tā ir vienīgā iespēja izkļūt no krīzes globalizētajā pasaulē. Inovācijas ir saistītas ar tādiem aspektiem kā darbavietu izveidošana, zināšanas, tehnoloģijas, vides aizsardzība, sociālās kohēzijas un sabiedrības labklājības veicināšana. Visām ES dalībvalstīm ir stingri jāapņemas veicināt inovācijas un tām ir jāatbalsta šī joma, īstenojot sadarbību, apmainoties ar labas prakses piemēriem un uzlabojot veiksmīgas pieredzes izplatīšanu.

Ja ir inovācijas, tad ir nākotne. Es balsojumā atbalstīju 1. grozījumu, jo kategoriski iebilstu pret kopējās lauksaimniecības politikas līdzekļu izmantošanu šīm programmām vajadzīgā finansējuma nodrošināšanai. Šie līdzekļi ir izmantojami inovāciju veicināšanai pašā lauksaimniecības nozarē, jo arī tajā ir vērojama krīze. Novatoriskā Eiropā ir iespējama inovāciju ieviešana lauksaimniecībā, tādējādi nodrošinot iespēju veidot šajā nozarē tādu pašu nākotni kā citās stratēģiskajās nozarēs.

Slavi Binev (NI), *rakstiski*. – (BG) Ikviens apzinās, ka ekonomikas izaugsme ir cieši saistīta ar tehnoloģisko attīstību, kuru savukārt nodrošina cilvēku centieni pēc inovācijām. Taču šos centienus un potenciālu ierobežo finanšu, birokrātiskie un cita veida šķēršļi. Es pilnībā atbalstu ziņojumu par iniciatīvu „Inovācijas savienība”, jo uzskatu, ka tā ļaus mums likvidēt šķēršļus, kuri traucē īstenot novatorisku domāšanu Eiropas Savienībā. Tomēr svarīgākais

uzdevums, manuprāt, ir nepieļaut nevienmērīgu attīstību Eiropā, un tas ir izdarāms, kopējos inovāciju centienus attiecinot uz ES ekonomiku.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Tas, ka ziņojumā ir pausts aicinājums ieviest vienotu Eiropas patentu un atzinīgi vērtēta ciešākas sadarbības procedūras pieņemšana attiecībā uz šī patenta ieviešanu, neļauj man balsojumā šo ziņojumu atbalstīt. Tāda Eiropas patenta ieviešana, kura oficiālās valodas ir angļu, franču un vācu valoda, nav pieņemama vismaz divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, trīsvalodība nelabvēlīgi ietekmētu to dalībvalstu uzņēmumu konkurētspēju, kuras nav iekļautas šajā sistēmā. Lai varētu iegūt dokumentus šiem uzņēmumiem, tostarp Itālijas uzņēmumiem, nāktos gaidīt, kad tiek pabeigts tulkošanas darbs. Tas nozīmē, ka tie nespētu ātri rīkoties, taču uzņēmējdarbībā ātrai rīcībai ir īpaši svarīga nozīme. Šiem uzņēmumiem arī nāktos segt papildu izmaksas par tulkošanu. Savukārt uz uzņēmumiem, kuru darba valoda ir viena no trim minētajām, neviens no šiem šķēršļiem neattiektos, tādēļ rastos diskriminācija valodas dēļ. Turklāt šķiet, ka trīsvalodīgas sistēmas ieviešana neatbilst administratīvajām prasībām un pat neatspoguļo dalībvalstu demogrāfisko svarīgumu, jo tādā gadījumā būtu iekļaujama arī Itālija. Drīzāk tas ir mēģinājums uzspiest Vācijas prestižu, tādējādi pārkāpjot paritātes un dalībvalstu vienlīdzības principus, kuri ir ES dibināšanas pamatā. Tāpēc es nolēmu šo ziņojumu neatbalstīt.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Es balsojumā atbalstīju rezolūciju par iniciatīvu „Inovācijas savienība”, jo, cita starpā, uzskatu, ka mums Eiropas un dalībvalstu līmenī ir jāpieņem pasākumi, kas ļautu uzlabot Eiropas iedzīvotāju uzņēmējdarbības prasmes un arod mācības, iekļaujot uzņēmējdarbības mācības, radošumu un inovācijas visās izglītības jomās. Ir jāpanāk, lai plašāk tiek izmantotas Komisijas programmas, piemēram, „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem”, un vienlaikus ir jāaizsargā amatniecība kā inovāciju avots. Manuprāt, Komisijai būtu vairāk jāsadarbojas ar dalībvalstīm, izstrādājot vidēja termiņa un ilgtermiņa attīstības perspektīvas attiecībā uz darba tirgū pieprasītajām kvalifikācijām un atbalstot partnerības starp universitātēm un uzņēmējdarbības nozari, lai tādējādi atvieglotu jauniešiem iespējas iesaistīties darba tirgū un palīdzētu radīt novatoriskus uzņēmumus, kuru pamatā ir zināšanas, lietišķo pētījumu izstrāde un absolventiem labākas iespējas darba tirgū.

Tāpēc atbalstu Reģionu komitejas priekšlikumu izveidot „virtuālo jaunrades tīklu”, kas būtu pieejams visiem (uzņēmumiem, vietējām un reģionālajām iestādēm, privātajam sektoram un iedzīvotājiem) un kas sniegtu konsultācijas un palīdzību un nodrošinātu pieeju riska kapitālam un tehniskajiem pakalpojumiem. Vēlos vērst uzmanību arī uz to, ka patlaban trūkst uzlabotas un aktīvas sadarbības starp universitātēm un uzņēmumiem, un vēlos aicināt Komisiju sākt īstenot jaunas Eiropas līmeņa profesionālās izglītības un arod mācības programmas universitāšu vecākajam personālam un ierēdņiem, kas nodarbojas ar tehnoloģiju jautājumiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka pētniecība un inovācijas ziņojumā ir izklāstītas kā līdzeklis, lai izklātu no ekonomikas un sociālās krīzes, kuru Eiropa patlaban piedzīvo. Patiesībā arvien vairāk ir vajadzīgas jaunas un ilgtspējīgas metodes saprātīgākai un efektīvākai resursu un preču izmantošanai. Tāpēc mums ir jārada iespējas jaunām idejām un jo īpaši ir jāizstrādā mehānismi, kas ļautu šīs idejas īstenot. Iesniegtais ziņojums par iniciatīvu „Inovācijas savienība” atbilst šiem kritērijiem, tāpēc es to atbalstu un uzsveru tā nozīmi pašreizējā situācijā un attiecībā uz Eiropas panākumiem nākotnē.

Giovanni Collino (PPE), *rakstiski.* – (IT) Inovācijas daudzējādā ziņā ir ekonomikas izaugsmes galvenais priekšnosacījums. Jau līdz divdesmitā gadsimta otrajai pusei lielākā daļa cienījamu ekonomistu, kas specializējušies izaugsmes jautājumos, bija sapratuši, ka inovācija ir viens no galvenajiem līdzekļiem, kas ļauj ietekmēt peļņas krišanos. Šādi mēs īstenojam pāreju no 20. gadsimta 50. gadu izaugsmes modeļiem, saskaņā ar kuriem ekonomika agrāk vai vēlāk stabilizējas un maina aizsākto attīstības gaitu, uz 20. gadsimta 80. gadu endogenajiem izaugsmes modeļiem, saskaņā ar kuriem pozitīvus ekonomikas izaugsmes rādītājus ilgtermiņā ļauj saglabāt tehnoloģijas un pastāvīga dažādu un novatorisku ražojumu izstrāde. Lai ieviestu šos līdzekļu izmantošanas mehānismus, kuri no šī brīža līdz 2020. gadam tiks īstenoti pētniecības, energoefektivitātes un internacionalizācijas mērķu veidā, jo īpaši mazajos un vidējos uzņēmumos, ir vajadzīga stingra politiskā vēlme sākt īstenot veicināšanas pasākumus un orientācijas mehānismus. Par to ir atbildīgas dalībvalstis, un Eiropas finansējums var nodrošināt tām pienācīgu atbalstu. Krīzes dēļ līdzekļi ir ierobežoti, un stratēģijas „Eiropa 2020” direktīvām ir jābūt saskaņotām ar stingru fiskālo un rūpniecības politiku, ko īsteno Eiropas valdības.

George Sabin Cutaş (S&D), *rakstiski.* – (RO) Es balsojumā atbalstīju ziņojumu par iniciatīvu „Inovācijas savienība”, jo tajā ir uzsvēta inovāciju nozīme ilgtspējīga un konkurētspējīga ekonomikas modeļa izveidē un jaunu darbavietu izveidošanā Eiropas Savienībā.

Tomēr kopā ar citiem deputātiem es iesniedzu šī ziņojuma grozījumu, kurā paudu neapmierinātību par nodomu finansēt inovācijas politiku no naudas līdzekļiem, kas līdz šim ir piešķirti kopējai lauksaimniecības politikai.

Ioan Enciu (S&D), *rakstiski.* – (RO) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo, manuprāt, tas piedāvā ilgtspējīgus risinājumus pētniecības un inovāciju uzlabošanai Eiropas Savienībā un ilgtermiņā rada arī vajadzīgos priekšnosacījumus ekonomikas izaugsmes atjaunošanai un jaunu darbavietu izveidei.

Veicinot ieguldījumus pētniecībā, atvieglojot MVU piekļuvi dažādiem finansējuma avotiem un uzlabojot sadarbību starp universitātēm, pētniecības centriem un valdībām, tiks panākta radošuma un inovāciju sekmēšana vidējā termiņā un ilgtermiņā. Īpaša uzmanība jāpievērš dažādu dalībvalstu un reģionu inovāciju un pētniecības potenciālu līdzsvarošanai, jo patlaban šajā ziņā ir vērojamas lielas atšķirības, un tas ietekmē visu ES.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo tas paredz vairāku tādu pasākumu ieviešanu, kuri ļaus veiksmīgi risināt dažādas sociālās problēmas, īpaši tādas problēmas kā klimata pārmaiņas, enerģijas un resursu trūkums, sabiedrības novecošana un apgrūtināta sabiedrisko pakalpojumu un kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamība. ES ir pilnībā jāapņemas sasniegt ierosinātos mērķus. Aprēķināts, ka līdz 2020. gadam var izveidot 3,7 miljonus darbavietu un ka gada iekšzemes kopproduktu (IKP) līdz 2025. gadam var palielināt par aptuveni EUR 800 miljardiem.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Šis patstāvīgais ziņojums ir izstrādāts neilgi pēc Komisijas paziņojuma par iniciatīvu „Inovācijas savienība”, kas ir viena no stratēģijas „Eiropa 2020” iniciatīvām un kuras mērķis ir veicināt inovācijas un konkurētspēju, izstrādājot spēcīgas politikas stratēģijas, kas sekmē apmaiņu ar idejām un vairāku tādu problēmu risinājumiem, kuras skar visas dalībvalstis.

Šī nodoma būtība ir veicināt efektīvu un konkurētspējīgu pasākumu īstenošanu gan krīzes laikā, gan pēc tās, lai ES varētu novērst trūkumus, kas ir vērojami vairākās nozarēs, īpaši rūpniecībā.

Šis bez šaubām ir vērienīgs ziņojums, jo tajā izklāstīti dažādi jautājumi, piemēram, intelektuālā īpašuma tiesības un ciešāka sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju. Tāpēc es apsveicu referenti par ieguldīto darbu un ceru, ka ar citu līdzīgu centienu palīdzību mēs spēsim sasniegt visus stratēģijā „Eiropa 2020” izvirzītos mērķus.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā, ko sagatavojusi Merkies kundze, iniciatīva „Inovācijas savienība” tiek piedāvāta kā līdzeklis, lai sagatavotu Eiropu laika posmam pēc pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes. Vēl nepieredzēta apmēra pasaules krīze, kas ietiepīgi neatkāpjas un kas var apdraudēt Eiropas projektu, nosaka nepieciešamību ikvienam un jo īpaši Eiropas Savienībai pieņemt stingru nostāju, kas motivē sabiedrību. Tāpēc es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu un vēlos pateikties referentei par darbu, ko viņa ir ieguldījusi šajā dokumentā, kas piedāvā mums optimistisku nākotnes redzējumu un aicina izmantot inovācijas potenciālu, kas mums visiem piemīt. Ir svarīgi īstenot šajā ziņojumā atbalstītos priekšlikumus, piemēram, uzlabota piekļuve kredītiem un finansiālajam atbalstam, ieguldījumu palielināšana pētniecības un attīstības jomā, skaidrāki tiesību akti, mazāka birokrātija, vienas pieturas aģentūra, ciešāka starpreģionu sadarbība un vienkāršs un lēts Eiropas patents.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojumā ir izklāstīta visu veidu inovācijas nozīme sabiedrības attīstībā. Tajā ir pievērsta būtiska uzmanība vairākām jomām un ir izteikti priekšlikumi, kurus mēs uzskatām par atbilstošiem, piemēram, priekšlikums par inovāciju izplatīšanu un izmantošanu vairākās nozarēs.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumā, kuru izstrādāju, es centos galvenajos vilcienos izklāstīt mūsu viedokli un bažas par šo jomu. Šis atzinuma projekts liecina, ka dažos aspektos mūsu viedoklis neatbilst Komisijas paziņojumā paustajam. Jo īpaši šīs neatbilstības attiecas uz aspektiem, kuri ir iekļauti arī šajā ziņojumā un kuri atspoguļo dažas no šī ziņojuma pretrunām: inovācijas uzskatīšana par uzņēmējdarbības iespēju; tādu aspektu uzsvēršana kā tirgus, konkurence un inovācijas izmantošana uzņēmējdarbības mērķiem; iekšējā tirgus un ES patentu aizstāvēšana. Šie ir tie aspekti, kuriem mēs nepiekrītam.

Kā mēs norādījām šajās debatēs, vēl viens nepietiekami iztirzāts jautājums bija risks, ka (tas ļoti skaidri izriet no 2009. gada Eiropas inovācijas darba grupas rezultātiem) ir vērojams dalījums pēc inovācijas līmeņa valstīs un reģionos, kuros inovācijas ir augstā līmenī, un pārējās valstīs un reģionos.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Inovācijai, kas ir lietderīgs līdzeklis daudzu to problēmu risināšanā, ar kurām cilvēce patlaban saskaras, ziņojumā ir pievērsta pietiekama uzmanība. Inovācijai ir jābūt valsts politikas būtiskam aspektam tādās jomās kā vide, ūdens resursi, enerģija, transports, telekomunikācijas, veselība un izglītība, un tai ir jāpalīdz risināt tādas problēmas kā resursu trūkums un to efektīva izmantošana, atkritumu utilizācija un pārstrāde, pārtikas kvalitāte un nekaitīgums, demogrāfiskās pārmaiņas, jaunas epidēmijas un dabas un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana.

Tomēr ziņojumā ir vairākas pretrunas, jo tā pamatā ir neoliberāli uzskati, kas paredz iekšējā tirgus un ES patentu aizstāvēšanu, un šiem aspektiem mēs nepiekrītam.

Ierobežojumi, kas patlaban tiek piemēroti dalībvalstīm, varētu radīt lielākus ieguldījumu samazinājumus zinātnes, tehnoloģiju un inovāciju (ZTI) jomā, jo īpaši neaizsargātākajās valstīs. Mēs varētu iegūt nevis izsludināto iniciatīvu „Inovāciju savienība”, bet gan īstu dalījumu pēc inovācijas līmeņa valstīs un reģionos, kuros inovācijas ir augstā līmenī, un pārējās valstīs un reģionos.

Galvenā uzmanība būtu jāpievērš tādiem aspektiem kā sabiedrības intereses, attīstība, kohēzija, progress un sociālā labklājība, taču priekšplānā tiek izvirzītas tā dēvētās uzņēmējdarbības iespējas, tirgus, konkurētspēja, konkurence un inovāciju izmantošana uzņēmējdarbības mērķiem.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Mums ir jānudina trešā līmeņa iestādes, pētniecības organizācijas un privātā sektora uzņēmumi izmantot iespējas, ko piedāvā ES Septītā pamatprogramma pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai (FP7).

FP7 ir vērienīgākā valsts finansētā pētniecības programma pasaulē, un mums ir jāturpina vērst uzmanību uz ieguvumiem, ko tā sniedz MVU. Īrijai šī programma palīdz attīstīt pētniecību un attiecīgi radīt jaunas darbavietas, un nodrošināt vajadzīgās un pieprasītās preces un pakalpojumus. Īrijas organizācijas jau ir izmantojušas EUR 270 miljonus no šīs programmas līdzekļiem lauksaimniecības, pārtikas, zvejniecības, veselības, enerģētikas, transporta un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju nozarē.

Šie pasākumi ir ļoti būtiski gan Īrijai, gan Eiropai, jo īpaši pašreizējo ekonomisko grūtību apstākļos.

Louis Grech (S&D), *rakstiski*. – Es atbalstu *Merķies* kundzes ziņojumu, jo esmu cieši pārliecināts, ka inovācijas un radošums ir ES ekonomikas atlabšanas priekšnoteikums un ka nav iespējams pārvērtēt to nozīmīgumu, kas piemīt ES zinātnes un tehnoloģijas atklājumu pārvēršanai jaunās precēs un pakalpojumos. Turklāt es uzskatu, ka pēc krīzes Eiropā ikviena vienotā tirgus stratēģija ir jāizstrādā tā, lai saglabātu un veicinātu sociālo kohēziju, nodrošinātu tirgus integritāti un ekonomikas ilgtspēju un veicinātu inovācijas. Tāpēc es atbalstu Komisijas iniciatīvu par Eiropas sociālās inovācijas izmēģinājuma projektu, kas nodrošina, ka novatoriskas idejas, kuras tiek izmantotas ražojumu, pakalpojumu un uzņēmējdarbības modeļu radīšanai, ir saistītas ar ES iedzīvotāju un patērētāju sociālajām vajadzībām un jo īpaši atbilst tām.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Ņemot vērā pasaules ekonomikā vērojamo krīzi, Eiropas Parlaments ir uzsvēris, cik svarīgi ir veicināt novatoriskāka un efektīvāka Eiropas darbības, pielāgojoties jaunajām 21. gadsimta problēmām.

Ir svarīgi veicināt visu iesaistīto dalībnieku maksimālu līdzdalību, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), nozares pārstāvju, universitāšu un valdību līdzdalību. Katram no šiem dalībniekiem ir savs uzdevums. Tāpēc mums ir, piemēram, jāmodernizē izglītības sistēmas un jāiegūst trūkstošās zināšanas zinātnes un tehnisko pētījumu jomā.

No krīzes mēs spēsim izklūt tikai tad, ja atbalstīsim inovācijas. Eiropas Savienībai ir jārada iespējas tādu jaunu finansēšanas instrumentu izveidei, kuri veicina izdevumus pētniecības jomā un privātos ieguldījumus. Turklāt valsts un privātā sektora sadarbība, īstenojot partnerības, ir svarīga iespēja veicināt novatoriskākas ekonomikas attīstību.

Manuprāt, ir būtiski pieņemt vienotu Eiropas patentu, lai veicinātu virzību uz tirdzniecības apmaiņu ārpus ES. Patlaban patenti ir pārāk dārgi. Mums noteikti ir jāsamazina ar to izveidi saistītās izmaksas.

Visbeidzot, attiecībā uz intelektuālā darbaspēka emigrāciju norādīšu, ka ir svarīgi veicināt pētnieku palikšanu Eiropā. Bez viņiem finansēšanas un citi mehānismi zaudē nozīmi.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Līdz šim Eiropas rādītāji inovāciju jomā ir bijuši diezgan slikti. Tomēr inovācijām būtu jāpalīdz mums risināt sabiedrības galvenās problēmas, piemēram, sabiedrības novecošana, vajadzība pēc ilgtspējīgas resursu pārvaldības vai ekonomikas atlabšana. Tāpēc es balsojumā atbalstīju šo patstāvīgo ziņojumu, kurā jo īpaši ir iztirzāta sociālās inovācijas koncepcija un kurā ir uzsvērtas reģionu un vietējo iestāžu iespējas aktīvi darboties inovāciju jomā. Visbeidzot norādīšu, ka mums ir jāveicina tādas intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības sistēmas izveide, kas ir līdzsvarota un kurā ir ņemtas vērā ieguldītāju tiesības, un kas vienlaikus piedāvā mūsu iedzīvotājiem maksimāli plašas iespējas iegūt zināšanas: šīs ir tās problēmas, kurām mums ir jārod risinājums, un inovācijas varētu veicināt šī mērķa sasniegšanu nākotnē.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es balsojumā atbalstīju šo dokumentu, jo saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 179. panta 2. punktu ES „atbalsta uzņēmumu, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu kvalitatīvo pētījumu un tehnoloģiju izstrādes; tā atbalsta to savstarpējas sadarbības centienus, jo īpaši nolūkā ļaut pētniekiem brīvi sadarboties pāri robežām un uzņēmumiem pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu, un, proti, radot brīvu pieeju valsts pasūtījumiem, nosakot kopīgus standartus un novēršot šīs sadarbības juridiskus un fiskālus šķēršļus.” Esmu pilnīgi pārliecināts, ka ES ir jāieņem aktīva nostāja un stingra vadošā pozīcija konkurētspējas jomā, un tāpēc jāveic ieguldījumi inovāciju straujā attīstībā. Eiropas Komisijai ir jāpārveido pašreizējais stratēģijas dokuments „Inovācijas savienība” par rīcības plānu, kurā būtu noteikti konkrēti mērķi un izmērāmi, noteiktos termiņos īstenojami uzdevumi. Komisijai regulāri ir jāpārtrauga panāktais progress, izvērtējot šķēršļus un piedāvājot mehānismu, kā uzlabot parasto ziņojumu sniegšanu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *rakstiski*. – (ES) Spānijas sociālistu delegācija balsojumā atbalstīja *Merkies* kundzes ziņojumu par „Inovācijas savienību” — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei, jo mēs ne tikai atbalstām ziņojumā izklāstītos pamatprincipus, kuri veido pamatu pārejai uz gudru, ilgtspējīgu un taisnīgu Eiropas ekonomiku, bet arī esam apņēmības pilni tos īstenot.

Tomēr vēlos norādīt, ka mūsu atbalsts ziņojumam kopumā nenozīmē to, ka mēs atbalstām Padomē panākto plašo vienošanos par ciešāku sadarbību, jo šī vienošanās neparedz spāņu valodas iekļaušanu Eiropas patentā. Mūsu balsojums pret šo sadaļu par ciešākas sadarbības ieviešanu apliecina, ka mēs nopietni iebilstam pret šo aspektu. Ciešākas sadarbības instruments tieši ietekmēs iekšējo tirgu, teritoriālo kohēziju un dalībvalstu iedzīvotāju tiesības uz tādu ES patentu, kuram piemērotos valodas noteikumus raksturo pietiekama tiesiskā noteiktība.

Jāpiebilst, ka saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas atzinumu priekšlikums izveidot Eiropas un Kopienas Patentu tiesu „ir pretrunā Eiropas Savienības tiesību aktiem”.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Pēc pašreizējās krīzes beigām Eiropas Savienībā inovācijas varētu nodrošināt attīstību un pārmaiņas. Tomēr mums uz situāciju jāraugās ļoti saprātīgi un jānāk klajā ar konkrētiem darba dokumentiem, kuri ļautu nodrošināt inovācijas jomā īstēnoto centienu savstarpēju saskaņošanu Eiropas, valstu un reģionālajā līmenī. Eiropas inovācijas politikai galvenokārt ir jābūt vērstai uz tādu mērķu noteikšanu un jo īpaši to izpildi, kuri attiecas uz svarīgākajām Eiropas Savienības problēmām. Manuprāt, vēlreiz ir jānovērtē vietējo un reģionālo iestāžu uzdevumu un

pienākumu sarežģītības aspekts. Turpmāk mums būs jāsniedz kvalitatīva tehniskā palīdzība un finansiālais atbalsts, lai nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā ir pieejamas pietiekami attīstītas administratīvās spējas.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu. Spēku apvienošana inovāciju ieviešanai, lai tādā veidā atrisinātu kopējās problēmas Eiropā, nozīmē atbilstošāku orientēšanos, ātrāku attīstību, efektivitāti, tostarp rentabilitāti un lielāku radošumu. Paredzēts, ka „Inovācijas savienība” ne tikai sniegs atbildi uz kopējām problēmām, ar ko saskaras mūsu sabiedrība, bet vienlaikus arī palielinās Eiropas konkurētspēju un norādīs virzienus izejai no ekonomikas krīzes.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Inovācijas palīdz risināt Eiropas problēmas, jo tās nodrošina atbilstošāku orientēšanos, ātrāku attīstību, efektivitāti (tostarp rentabilitāti) un lielāku radošumu. „Inovācijas savienībai” būtu ne tikai jāsniedz atbilde uz kopējām problēmām, bet arī jāpalielina Eiropas konkurētspēja un jānorāda virzieni izejai no ekonomikas krīzes. Eiropa ir ļoti atkarīga no importa, tāpēc dalībvalstīm ir vienota sajūta, ka izejvielas un preces, kas vajadzīgas enerģijas ražošanai vai izmantošanai rūpniecībā vai pārtikas ražošanā, ir jāizmanto saprātīgi un ilgtspējīgi. Eiropas ekonomikas ir kļuvušas tik ļoti cieši saistītas, ka kopēja pieeja ir vajadzīga ne tikai eiro stabilitātes nodrošināšanai, bet arī, īstenojot centienus palielināt dalībvalstu konkurētspēju. Ir vajadzīga kopēja virzība uz taisnīgu un stabilu ekonomiku. Tikai vienota Eiropa spēs sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Pagātnē inovāciju avots galvenokārt bija pētniecības joma. Tomēr jāatceras, ka inovāciju autors var būt jebkurš ES iedzīvotājs. Šīs koncepcijas, kas sākotnēji bieži vien ir tikai iecere, ir jāatbalsta ES līmenī, cita starpā, nodrošinot vieglāku piekļuvi finansējumam, vienkāršotas atļaujas piešķiršanas procedūras un lētus un vienkāršus patentus. Šādi iedzīvotājiem tiks dota iespēja pašiem ietekmēt situāciju un palīdzēt veidot ilgtspējīgu sabiedrību.

Turklāt šāda veida inovācijas, kuru pamatā arī turpmāk noteikti ir jābūt pētniecībai, palīdzētu uzturēt augstu dzīves līmeni Eiropā. Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo iespēja iedzīvotājiem piedalīties sabiedrības veidošanā ir atbalstāma prakse. Turklāt elektronikas laikmeta zīmes arvien vairāk norāda uz individuālajām inovācijām, un šis aspekts noteikti ir minēšanas vērts.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Ziņojumā sīkāk ir iztirzāta kāda pašsaprotama atziņa, proti, ka nav iespējams atbalstīt inovācijas, neatbalstot pētniecību un izglītību. Lai gan ziņojumā netiek izdarīti iepriekšpieņemti secinājumi par to, kad mazināsies ekonomikas krīze, mērķi, ko dalībvalstis laikposmam līdz 2020. gadam noteikušas pētniecības jomā, spriežot pēc pašreizējās situācijas, netiks sasniegti tāpat kā netika sasniegti mērķi, kas bija noteikti iepriekšējā Eiropas stratēģijā, Lisabonas stratēģijā. Patlaban pieejamie dati liecina, ka desmitgades beigās pētniecībai tiks novirzīti tikai aptuveni 2,7 % no Eiropas IKP, lai gan dalībvalstis bija apņēmušās izlietot šim mērķim vismaz 3 %. Krīzi par iemeslu dalībvalstis min arī izdevumu samazināšanai izglītības jomā. Tas nozīmē, ka divi inovāciju jomas pamatpīlāri tiek grauti, nevis stiprināti, un valstu valdībām vajadzētu par to satraukties.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šajā ziņojumā „par „Inovācijas savienību” — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei” ir iekļauti vairāki pasākumi, kuri norāda uz galvenajām sociālajām problēmām. Referente iepazīstina ar pamatideju, kas paredz izveidot savienību inovācijas jomā, kas apvieno visus Eiropas iedzīvotājus. Ziņojumā

pareizi norādīts, ka risinājumu rašana kopējām problēmām ir iespēja nodrošināt ātrāku attīstību, lielāku rentabilitāti un uzlabotas radošās spējas. „Inovācijas savienības” mērķis ir arī veicināt visas Eiropas konkurētspēju, lai rastu izeju no ekonomikas krīzes. Ņemot vērā lielo atkarību no importa, dalībvalstīm ir vienota sajūta, ka ir jāmeklē metodes, kā saprātīgi un ilgtspējīgi izmantot tos līdzekļus un izejvielas, kas ir vajadzīgas enerģijas ražošanai, kā arī rūpniecības vai pārtikas ražošanā. Sabiedrības novecošanās ir vēl viena problēma, ar ko saskaras gandrīz katra ES dalībvalsts. Kopēja pieeja tādiem jautājumiem kā veselības aprūpe varētu nodrošināt ilgāku mūžu, atbilstošu aprūpi un zāles, vienlaikus samazinot izdevumus. Šie ir tikai svarīgākie 27 dalībvalstu kopējie standarti, kuru īstenošanu veicina šī iniciatīva, un tieši šo standartu dēļ es balsojumā ziņojumu atbalstīju.

Phil Prendergast (S&D), rakstiski. – Ieguldījumu palielināšana pētniecības un inovāciju jomā ir būtiska, lai nodrošinātu ilgtspējīgu un konkurētspējīgu nākotni mūsu valstu ekonomikā. ES pētniecībā un attīstībā iegulda mazāku IKP daļu nekā ASV un Japāna, un trūkst arī riska kapitāla. Mums ir jāspēj nodrošināt, ka mūsu labākie pētnieki un novatori paliek ES. Sasniedzot mūsu mērķi līdz 2020. gadam novirzīt 3 % no ES IKP pētniecībai un attīstībai, varētu izveidot 3,7 miljonus darbavietu un iegūt gandrīz EUR 800 miljonus. Ņemot vērā inovāciju nozīmi dzīves kvalitātes uzlabošanā un labklājības vairošanā, savu artavu šajā jomā var sniegt gan valsts, gan privātās iniciatīvas.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Inovācijas ir būtiskas ikvienam reģionam vai kopienai. Būtībā spēja pārveidot kaut ko, kas mums tiek piedāvāts, lai, ņemot to par pamatu, radītu kaut ko jaunu, ir svarīgs priekšnosacījums jebkuras ekonomikas attīstībai un jo īpaši sociālās labklājības sasniegšanai. Tāpēc iniciatīva „Inovācijas savienība” ir viena no stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvām. Mums noteikti ir jāievēro šie principi, lai mēs varētu nostiprināt Eiropas pozīcijas starptautiskajā arēnā un apmierināt Eiropas sabiedrības vajadzības. Šo iemeslu dēļ es balsojumā ziņojumu atbalstu.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Inovācijas Eiropas politikai ir tas pats, kas jauniešiem izglītība: tā ir iespēja veidot nākotni un tā ir aizsardzība gandrīz pret visiem riskiem, kas var rasties sabiedrībai, kuru raksturo attīstība un kurā tiek nodrošināta sociālā kohēzija. Šī frāze pilnībā iegūst nozīmi šajā laikā pēc pasaules ekonomikas lejupslīdes, kurā ir vērojama ātrāka ekonomikas atlabšana Amerikas Savienotajās Valstīs un nepiedienīgi strauja izaugsme jaunās valstīs, ko dēvē par BRIC valstīm. Viens jautājums ir skaidrs: Eiropas Savienība atpauz un darba tirgū norit spraiga cīņa par atlabšanu. Ironiski, ka Šveice, kas nav ES dalībvalsts, joprojām ir Eiropas čempione inovāciju ziņā. Tieši tāpēc aicinājums patiesi „mainīt domāšanu”, ko ar *Merkies* kundzes ziņojuma starpniecību šodien pauž Eiropas Parlaments, ir svarīgs. Inovācijas neraksturo tikai tehnoloģiskās inovācijas vai iesniegto patentu skaits uz vienu iedzīvotāju. Galvenokārt tās raksturo balstīšanās uz MVU, kuri ir galvenais labklājības veicinātājs Eiropā, īstenojot pasākumus tādās jomās kā riska kapitāls, garantiju mehānismi, palīdzība aizņēmumu jomā un tiesiskās vides vienkāršošana. Varbūt, ievērojot šādu nosacījumu, mērķis piešķirt pētniecībai un attīstībai 3 % no IKP klūs par īstenību?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs plaši atbalstījām šī ziņojuma projektu un iesniedzām dažus grozījumus, vairākums no kuriem tika iekļauti ziņojumā, piemēram: vajadzība akcentēt tādas ar vidi saistītas prioritātes kā energoresursi, klimata pārmaiņas, resursu efektivitāte un bioloģisko resursu reģenerācija un vajadzība veicināt sociālo kohēziju; ekoinovāciju iekļaušana visos posmos, tostarp plānošanā, pieņemot atbilstoši finansētu un vērienīgu ekoinovāciju rīcības plānu un arī stratēģiju produktu un pakalpojumu sistēmu un uz funkcionalitāti orientētu uzņēmējdarbības modeļu veicināšanai; vajadzība sekmēt

atvērtu standartu izmantošanu inovāciju virzīšanai un vajadzība nodrošināt brīvu piekļuvi valsts finansētiem pētījumiem, kā arī vajadzība izmantot valsts finansējumu galvenokārt sabiedrībai nozīmīgās jomās, kurās zināšanu iegūšana ir sabiedrības ieguvums, piemēram, rosināšanas balvas veselības aprūpes nozarē; (ar dažādām sekmēm mēs centāties ierosināt arī uzlabotu redakciju intelektuālā īpašuma tiesību jautājumos) mums izdevās saglabāt šo redakciju, saskaņā ar kuru tiek atzinīgi vērtēti Komisijas centieni novērst to, ka intelektuālā īpašuma tiesības rada šķēršļus konkurencei un inovācijai.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Pēdējos mēnešos Eiropa ir sākusi atgūties no krīzes, un tai ir arī jāstājas pretī ļoti spēcīgai pasaules konkurencei. Šajos apstākļos inovācijas ir ne tikai vajadzība, bet galvenokārt prioritāte. Ja nespēsim pārveidot Eiropu inovācijas savienībā, tad 27 dalībvalstu ekonomika būtībā tiks nolemta pagrimumam un tiks zaudēti talantīgi cilvēki un idejas. Inovācijas ir galvenais priekšnosacījums, lai panāktu ilgtspējīgu izaugsmi un palīdzētu izveidot taisnīgāku un videi nekaitīgāku sabiedrību.

Inovācijām ir būtiska nozīme mūsdienīgas ekonomikas veidošanā, un tās ir galvenais līdzeklis jaunu darbavietu radīšanai. Ir vajadzīga kopīga apņemšanās īstenot būtiskas pārmaiņas attiecībā uz Eiropas inovācijas spējām. Tikai tad mēs spēsim radīt stabilas un labi apmaksātas darbavietas, kas spēj pārvarēt globalizācijas radīto ietekmi un konkurenci. Inovācijas ir ES nākotne. Tā nav tikai vārdu spēle, bet gan faktiskas cerības, kurām jākļūst par īstenību.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, jo tam ir ļoti būtiska nozīme pēckrīzes periodā un galveno sabiedrības problēmu risināšanā.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Balsojumā par Parlamenta ziņojumu par „Inovācijas savienību” es ar prieku atbalstīju grozījumu, kurā tika noraidīts nodoms pārvaldīt inovācijas, novirzot darbībām inovāciju jomā līdzekļus no struktūrfondiem un no dažām lauksaimniecības politikas budžeta pozīcijām.

Inovācijas, protams, ir jāveicina, taču tas jādara tā, lai nekaitētu citām politikas stratēģijām, kas ir svarīgas Eiropas Savienības nākotnes kontekstā, piemēram, kopējai lauksaimniecības politikai. Ir jāīsteno KLP reforma, galvenokārt orientējoties uz dažiem pamatmērķiem, bet vienīgo Eiropas Savienības integrēto politiku nedrīkst aplaupīt.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Pētniecības un inovācijas progresa ziņojumā norādīts, ka Japāna un Amerikas Savienotās Valstis inovācijās iegulda lielāku iekšzemes kopprodukta (IKP) procentu nekā ES un pēdējos četros gados šīs atšķirības ir kļuvušas arvien izteiktākas. Salīdzinājumā ar BRIC valstīm ES iegulda vairāk; Brazīlijas un Ķīnas gadījumā šī atšķirība ir mazinājusies, bet Indijas un Krievijas gadījumā — palielinājusies.

Tāpēc, manuprāt, ir svarīgi, lai Eiropas Savienība, ņemot vērā lietpratīgas specializācijas stratēģiju „Eiropa 2020”, pieņemtu īstenu inovācijas stratēģiju nolūkā stiprināt atbalstu pētniecības, attīstības un inovācijas (RDI) darbībām, kuras ir ļoti svarīgas Eiropas Savienības nākotnes kontekstā un kuras ir jāattiecina uz visām jomām, darbības nozarēm un sociālajiem pārstāvjiem, kas ar tām saistīti.

Saskaņota, integrēta un tālejoša inovācijas politika ļaus mums izmantot reģionālajā līmenī konstatētās stiprās puses un novērst konstatētos trūkumus. Ir svarīgi pielāgot un vienkāršot attīstības politiku, piemēram, Eiropas Sociālo fondu (ESF) un Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF). Jaunā stratēģiskā darba kārtība sniegs iespēju veidot arvien mūsdienīgāku un konkurētspējīgāku Eiropu, kurai ir vadošā pozīcija pasaulē. Inovācija ir reģionālās politikas pamatmērķis, tāpēc nākotnē Eiropai ir jāievēro stratēģiskas pārvaldības pieeja,

nosakot atbilstošus politikas dokumentus, kas ļauj pārraudzīt tās attīstību un veikt vajadzīgos pielāgojumus.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo uzskatu, ka „Inovācijas savienība” var palīdzēt risināt aktuālās sociālās problēmas. Laikā, kad ES cenšas izkļūt no ekonomikas krīzes, svarīgi ir arī palielināt konkurētspēju.

Es piekrītu ziņojumā paustajam viedoklim, ka dalībvalstīm būtu jāizmanto struktūrfondi, lai nodrošinātu finansējumu pētniecības, attīstības un inovācijas (RDI) mērķiem, kuri ir vērsti uz sociālo problēmu risināšanu, un tādējādi vairotu labklājību Eiropā. Noteikti ir jāveicina arī pārrobežu sadarbība un iedzīvotāji jāmudina dibināt jaunus un novatoriskus uzņēmumus. To var panākt, samazinot birokrātiju un ieviešot vienkāršu un saskaņotu sistēmu, kas galvenokārt ir vērsta uz sociālo problēmu risināšanu.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Neraugoties uz Lisabonas Līguma stāšanos spēkā, ES nav spējusi novērst inovāciju trūkumu. Budžeta ierobežojumu (valsts līdzekļi tāpat nav risinājums) un palielinātās pasaules konkurences apstākļos Eiropai ir jārikojas, lai atjaunotu sacensības garu inovāciju jomā. Manuprāt, ir svarīgi orientēties uz strukturālajām reformām, kas ļautu likvidēt šķēršļus, kuri liedz izmantot būtisko Eiropas inovāciju potenciālu. Tāpēc es atbalstīju šo ziņojumu, kurā uzmanība jo īpaši vērsta uz augstajām izmaksām, ko rada patentu iesniegšana visās dalībvalstīs un kurā ir pausts aicinājums steidzami vienoties par vienoto Eiropas patentu. Mani priecē arī tas, ka ziņojumā ir iekļauti manas politiskās grupas priekšlikumi, jo īpaši priekšlikums izveidot Eiropas inovāciju fondu, tādējādi vienkāršojot Eiropas kredītu piešķiršanas kārtību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Lai attīstītu inovāciju spējas Eiropā, katrā dalībvalstī ir jānosaka minimālais izdevumu sliekšnis pētniecības un attīstības jomā. Šādi tiktu nodrošināts taisnīgs centienu sadalījums un novērsta nevienmērīga attīstība Eiropā, kura sagrautu ES kohēziju un pārvaldību. Ja Eiropa vēlas palikt pasaules ekonomikas spicē, tad šie aspekti ir ļoti svarīgi.

Iva Zanicchi (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsojumā atbalstīju *Merkies* kundzes ziņojumu, jo galīgā redakcija ir līdzsvarotāka nekā sākotnējā redakcija, kurā pārāk liels uzsvars bija likts uz iedzīvotāju, nevis uzņēmumu nozīmes definēšanu. Uzņēmumi patiešām ir pelnījuši noteicošo lomu pētniecības un inovāciju jomā, daļēji tāpēc, ka ar šo jautājumu saistīto ES politikas stratēģiju skaita pieaugums un attīstība, neaizmirsīsim, tika nodrošināta, veicinot politikas stratēģijas, kas vērstas uz sadarbības stiprināšanu starp nozari, izglītības sistēmām un pētniecības iestādēm. Tāpēc es uzskatu, ka ziņojums, par kuru balsojam, palīdz sekmēt pašreizējās debātes par kopīgu nākotnes stratēģisko programmu, kas vērsta uz pētniecības un inovāciju atbalstīšanu ES.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0296/2011

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsojumā atbalstu šo priekšlikumu, jo krīzes dēļ ir zaudēts miljoniem darbavietu un ir palielinājusies nodarbinātības nestabilitāte un nabadzība; jo 17 % ES iedzīvotāju apdraud nabadzība; jo 23 miljoni ES iedzīvotāju ir bezdarbnieki; jo mājsaimniecības pakalpojumi savā ziņā ir neformālās ekonomikas sastāvdaļa, darba attiecības ir nestabilas un/vai šis darbs netiek deklarēts un rūpnieciski attīstītajās valstīs mājsaimniecības pakalpojumu jomā ir nodarbināti 5 līdz 9 % no kopējā nodarbināto skaita; jo lielākoties šajā jomā ir nodarbinātas sievietes; jo šāds darbs ir zemu novērtēts, nepietiekami apmaksāts un neoficiāls; un mājkalpotāju neaizsargātība bieži vien kļūst par iemeslu diskriminācijai un netaisnīgai vai vardarbīgai attieksmei. Es atzinīgi vērtēju un atbalstu Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) iniciatīvu pieņemt konvencijas

pielikumu, kurā tiek noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu mājsaimniecības pakalpojumu jomā. Es aicinu ES dalībvalstis, kuras ir SDO dalībvalstis, pieņemt šos dokumentus SDO konferencē 2011. gada jūnijā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu. Krīzes dēļ ir zaudēts miljoniem darbavietu un ir palielinājusies nodarbinātības nestabilitāte un nabadzība — nabadzība apdraud 17 % ES pastāvīgo iedzīvotāju. Dažās valstīs mājsaimniecības pakalpojumi savā ziņā ir ēnu ekonomikas sastāvdaļa, darba attiecības ir nestabilas un/vai šis darbs netiek deklarēts. Lielākoties šajā jomā ir nodarbinātas sievietes un šāds darbs ir zemu novērtēts, nepietiekami apmaksāts un neoficiāls. Mājkalpotāji bieži vien tiek diskriminēti, un viņi viegli var kļūt par nevienlīdzīgas, netaisnīgas vai vardarbīgas attieksmes upuriem. Es atzinīgi vērtēju SDO iniciatīvu pieņemt konvencijas pielikumu, kurā tiek noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu mājsaimniecības pakalpojumu jomā. Dalībvalstīm ir ātri jāratificē un jāisteno šī konvencija un ieteikumi, jo šīs konvencijas īstenošana nāktu par labu vienai no visneaizsargātākajām nodarbināto personu grupām un risinātu nedeklarētā darba problēmu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Tā kā lielākajai daļai mājkalpotāju ir nestabilas darba attiecības, un viņi bieži tiek diskriminēti un reizēm izmantoti, Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja ir nolēmusi mēģināt panākt rezolūcijas pieņemšanu, vienlaikus iztaujājot Eiropas Komisiju par tās darbībām attiecībā uz šīs grupas darba ņēmējiem. Jūnijā paredzētajā ikgada konferencē Starptautiskajai Darba organizācijai (SDO) būtu jāpieņem konvencija par mājkalpotāju darbu, kas nosaka, ka mājkalpotājiem ir tiesības uz tādu pašu attieksmi, kāda tiek ievērota pret citiem darba ņēmējiem, un ka ir jāizpilda visi cieņpilna darba nosacījumi. Pieņemot mūsu rezolūciju, mēs atbalstām SDO pausto mērķi. Tomēr jāņem vērā, ka šis ir tikai pirmais posms: mums ir jāpanāk, lai dalībvalstis pēc šīs konvencijas pieņemšanas to ratificētu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), rakstiski. – (ES) Es pilnībā atbalstu SDO iniciatīvu pieņemt konvencijas pielikumu, kurā tiek noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu mājsaimniecības pakalpojumu jomā. Daudzi no šiem darba ņēmējiem ir nelegāli migranti, un šī iemesla dēļ palielinās iespējamība, ka pret viņiem slikti izturēsies, ka viņiem par padarīto darbu maksās neregulāri vai ka viņi piedzīvos vardarbību. Turklāt šie neatļauti nodarbinātie darba ņēmēji, baidīdamies no nosūtīšanas atpakaļ uz mītnes valsti un/vai no darba devēja sankcijām, neuzdrīkstas sazināties ar valsts iestādēm, lai lūgtu aizsardzību, pieprasītu savas tiesības vai izmantotu veselības aprūpes pakalpojumus. Visiem mājkalpotājiem neatkarīgi no viņu izcelsmes ir jānodrošina pienācīgas iespējas strādāt.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Starptautiskā Darba organizācija (SDO) patlaban izstrādā konvenciju par mājkalpotāju darbu. Šīs SDO konvencijas pieņemšana būtiski veicinās mājkalpotāju cilvēktiesību, sociālo un darba tiesību ievērošanu. Mājsaimniecības pakalpojumu jomā ir nodarbināti 5 līdz 9 % no kopējā nodarbināto skaita. Šis darbs bieži vien nav drošs, nav pietiekami novērtēts un netiek deklarēts.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, lai jomā, kurā ir nodarbināti 5 līdz 9 % no kopējā nodarbināto skaita Eiropas Savienībā, tiktu nodrošināta iespēja mainīt situāciju, kura pārāk bieži ir saistīta ar mājkalpotāju izmantošanu un viņu tiesību pārkāpšanas jautājumiem. Visiem, kas aprūpē mūsu vecāka gadagājuma cilvēkus, ir jābūt tiesībām uz biedrošanās brīvību un atpūtu un nedrīkst pieļaut, ka pret viņiem tiek vērsta aizskaroša vai patvaļīga attieksme. Tāpēc mēs vēlējamies paust apņēmīgu atbalstu Starptautiskajai Darba organizācijai (SDO) un arodbiedrībām vēl pirms sarunām

par šo jauno dokumentu pieņemšanu, kuras tiks sāktas jūnijā paredzētās 100. Starptautiskās nodarbinātības konferences laikā. Tomēr mums ir žēl, ka labējie spēki labprāt pauž bažas par nelegālajiem mājkalpotājiem, bet nevēlas atzīt, ka pārāk bieži tieši nelegālie darba ņēmēji nonāk šādās situācijās, kļūstot par nestabilu darba attiecību un vardarbīgas attieksmes galvenajiem upuriem.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šo rezolūciju par SDO konvenciju par pienācīgas kvalitātes darbu mājražotniecības pakalpojumu jomā. Šīs konvencijas mērķis ir atzīt mājkalpotāju darbu par darbu tiesiskā izpratnē, paplašināt tiesības, ietverot visus mājkalpotājus un nepieļaut vardarbību un ļaunprātīgu izmantošanu. Eiropas Parlamenta rezolūcijā ES dalībvalstis, kuras ir SDO dalībvalstis, ir aicinātas pieņemt šos dokumentus SDO konferencē 2011. gada jūnijā un ātri ratificēt un īstenot šo konvenciju un tās ieteikumus. Dažās valstīs mājražotniecības pakalpojumi savā ziņā ir neformālās ekonomikas sastāvdaļa, darba attiecības nav stabilas un/vai šis darbs netiek deklarēts. Rūpnieciski attīstītajās valstīs mājražotniecības pakalpojumu jomā ir nodarbināti 5 līdz 9 % no kopējā nodarbināto skaita un lielākoties šajā jomā ir nodarbinātas sievietes. Nestandarta vai netipisku darba līgumu īpatsvara pieaugums tik tiešām ir tendence, kurai raksturīga cieša saikne ar dzimuma faktoru un piederību noteiktai paaudzei. Pieņemot, ratificējot un īstenojot SDO konvenciju, iespējams, tiktu mazināts to cilvēku skaits, kuriem zemā atalgojuma dēļ jādzīvo uz nabadzības sliekšņa, un tiktu uzlabots daudzo šajā jomā strādājošo sieviešu stāvoklis darba tirgū.

Karima Delli (Verts/ALE), rakstiski. – (FR) Eiropā gandrīz divas no trim sievietēm imigrantēm veic mazkvalificētu darbu bieži vien veselības aprūpes vai mājražotniecības pakalpojumu jomā. Lai gan šīs sievietes veicina mūsu ekonomiku, viņām nākas strādāt sliktos darba apstākļos un piedzīvot, ka tiek pārkāptas viņu svarīgākās pamattiesības.

Starptautiskā nodarbinātības konference, kas notiks šī gada jūnijā, būs iespēja Starptautiskās Darba organizācijas dalībvalstīm pieņemt „Konvenciju par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību mājražotniecības pakalpojumu jomā”. Šis dokuments ir vajadzīgs pasākums, kas uzlabos darba ņēmēju tiesības visā pasaulē, jo tas paredz darba tiesību standartu attiecināšanu arī uz mājkalpotājiem, proti, uz tādu darba ņēmēju grupu, uz kuru līdz šim šie standarti neattiecas. Bumba patlaban ir dalībvalstu pusē, jo tām ir jāapņemas ratificēt šo konvenciju.

Eiropas līmenī mums ir arī jāpārtrauc uzskatīt imigrācijas un darba politiku par sistemātisku un atsevišķu jomu. Nav pareizi, ka mājkalpotāji, neraugoties uz viņu tiesībām, tiek piespiesti strādāt neoficiāli tāpēc, ka reglamentējums imigrācijas jomā ir pārmērīgi stingrs un neatbilstošs.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Nav noslēpums, ka mājkalpotāju darba attiecības bieži vien nav stabilas un ir neoficiālas, un abi šie faktori nopietni apdraud šādu pakalpojumu sniedzēju tiesības, kaut arī viņi piedalās attiecīgās valsts saimnieciskajā darbībā un būtu uzskatāmi par darba ņēmējiem tāpat kā visi pārējie.

Ņemot vērā uzticības līmeni, kādam jābūt starp darba devēju un darba ņēmēju, sniedzot šādus pakalpojumus, šīs darba attiecības nav ieteicams pārslogot ar pārmērīgām formalitātēm, bet vienlaikus darba ņēmējam ir arī jābūt iespējai darboties savā profesijā cieņpilnos apstākļos. Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas pielikums, nosakot tajā ieteikumus par pienācīgas kvalitātes darbu mājražotniecības pakalpojumu jomā, varētu būt vēl viens pasākums pareizajā virzienā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šī Eiropas Parlamenta rezolūcija attiecas uz ierosināto Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas pielikumu, kurā tiek noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu māsaimniecības pakalpojumu jomā. Jūnijā Ženēvā notiks vēl viena SDO konference, kurā tiks risināta mājkalpotāju darba problēma. Lai gan oficiāli ES nav tiesīga piedalīties, jo organizācijas locekļi ir dalībvalstis, tā apzinās savu pienākumu sadarboties ar SDO un tādēļ nevēlējās pieļaut situāciju, ka tā nespēj veicināt jomu, kura būtībā attiecas uz „pamattiesībām”. Mājkalpotāju darba nozīme nav apšaubāma. Šis darbs tiek veikts mājās (bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes pakalpojumi), tas ir iekļauts stratēģijā „Eiropa 2020” un to veic 5 līdz 9 % no kopējā nodarbināto skaita ES, turklāt šim skaitlim ir tendence pieaugt. Tomēr priekšnieki mājkalpotājus (no kuriem lielākā daļa ir sievietes un imigranti) bieži vien izmanto un nenodrošina viņiem sociālās tiesības. Tāpēc es balsojumā atbalstīju šo rezolūcijas priekšlikumu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pieņemot Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas pielikumu, kurā tiek noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu māsaimniecības pakalpojumu jomā, būs būtiska virzība uz priekšu, kuru mēs atbalstām. No debatēm skaidri izriet, ka dažās dalībvalstīs šo darbu lielākoties veic sievietes un arvien lielāka daļa no šiem darba ņēmējiem ir nelegāli imigranti. Šīs divas cilvēku grupas ir visneaizsargātākās un jutīgākās pret vardarbību vai seksuālu izmantošanu. Tāpēc ir svarīgi, lai gaidāmajā SDO konferencē tiktu veikti pasākumi. Nav noslēpums, ka mājkalpotāju darba apstākļus daudzos gadījumos raksturo izmantošana un diskriminācija. Daudzi no šiem mājkalpotājiem strādā apstākļos, kurus grūti nosaukt par pienācīgiem, viņi tiek aktīvi izmantoti un viņiem netiek nodrošinātas tādas tiesības kā tiesības uz sociālo nodrošinājumu, veselības un drošības aizsardzību, maternitātes aizsardzību, darba laika ierobežojumiem, atpūtu un biedrošanās un pārstāvniecības brīvību.

Šie apsvērumi skaidri apliecina, ka mājkalpotāju darbs ir jāreglamentē. Ir jāveic efektīvi pasākumi, lai steidzami izskaustu nestabilas darba attiecības, viltotus rēķinus, nedeklarētu un nelegālu darbu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs uzskatām, ka ir svarīgi virzīties uz mērķi pieņemt Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas pielikumu, kurā ir noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu māsaimniecības pakalpojumu jomā, kurā lielākoties ir nodarbinātas sievietes un kuras darba ņēmēju vidū ir arvien lielāks nelegālo imigrantu īpatsvars. Šīs divas cilvēku grupas ir visneaizsargātākās un jutīgākās pret vardarbību vai seksuālu izmantošanu, un tāpēc ir ļoti svarīgi, lai gaidāmajā SDO konferencē tiktu pieņemts izšķirošs lēmums šajā jautājumā.

Nav noslēpums, ka daudzu mājkalpotāju darbā daudzos gadījumos ir raksturīga izmantošana un diskriminācija. Tas skaidri apliecina, ka šis darbs ir jāreglamentē, lai mājkalpotājiem vairs nebūtu jāstrādā apstākļos, kurus grūti nosaukt par pienācīgiem, un lai viņiem tiktu nodrošinātas tādas tiesības kā tiesības uz sociālo nodrošinājumu, veselības un drošības aizsardzību, maternitātes aizsardzību, darba laika ierobežojumiem, atpūtu un biedrošanās un pārstāvniecības brīvību.

Ir jāveic efektīvi pasākumi, lai steidzami izskaustu nestabilas darba attiecības, viltotus rēķinus, nedeklarētu un nelegālu darbu. Tāpēc ir svarīgi visas nestabilās darba attiecības pārvērst stabilās un nodrošināt tiesības un pienācīgu atalgojumu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es pilnībā atbalstu nodomu pieņemt, ratificēt un īstenot Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas pielikumu, kurā ir noteikti

ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu mājsaimniecības pakalpojumu jomā. Mājkalpotāju darba attiecības lielākoties nav stabilas, bieži vien šie darba ņēmēji nonāk juridiski šaubīgās administratīvajās situācijās, kas padara viņu stāvokli vēl nestabilāku, un bieži vien viņi kļūst par diskriminējošas, nevienlīdzīgas un netaisnīgas vai vardarbīgas attieksmes upuriem. Tomēr viņu sniegtie pakalpojumi ir ļoti svarīgi mūsu sabiedrībai, jo viņi nodrošina aprūpi gan bērniem, gan vecāka gadagājuma cilvēkiem. Mums ir jāpieņem tiesiskais reglamentējums, kas ļautu uzlabot šo darba ņēmēju tiesības un veicināt to, ka viņiem tiek nodrošināti pienācīgi darba apstākļi.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu, jo krīzes dēļ ir zaudēts miljoniem darbavietu un ir palielinājusies nodarbinātības nestabilitāte un nabadzība — nabadzība apdraud 17 % ES iedzīvotāju un 23 miljoni ES iedzīvotāju ir bezdarbnieki. Dažās valstīs mājsaimniecības pakalpojumi savā ziņā ir ēnu ekonomikas sastāvdaļa, darba attiecības nav stabilas un/vai šis darbs netiek deklarēts. Lielākoties šajā jomā ir nodarbinātas sievietes, un šis darbs ir zemu novērtēts, nepietiekami apmaksāts un neoficiāls. Mājkalpotāju neaizsargātība bieži vien kļūst par iemeslu diskriminācijai un rada lielākas iespējas pret šīm personām izturēties nevienlīdzīgi, netaisnīgi vai vardarbīgi. Mājkalpotāju darbu būtu jāatzīst par darbu tiesiskā izpratnē, mums būtu jānodrošina lielākas tiesības visiem mājkalpotājiem un jānovērš vardarbība un ļaunprātīga izmantošana, tādējādi paredzot tiesisko reglamentējumu visiem mājkalpotājiem un nodrošinot, ka viņiem nav jāstrādā neatbilstīgi reglamentējošiem noteikumiem. SDO konvencijas pieņemšana, ratifikācija un īstenošana ne vien uzlabotu daudzo mājsaimniecības pakalpojumu jomā strādājošo sieviešu stāvokli darba tirgū, nodrošinot viņām pienācīgus darba apstākļus, bet arī veicinātu šo sieviešu sociālo integrāciju. Iespējams, būtu vajadzīga tiesību aktu pielāgošana, lai izveidotu elastīgus un drošus līgumu noteikumus, kas nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsojumā atbalstīju šo rezolūciju, saskaņā ar kuru Eiropas Parlaments „uzskata, ka ir jārisina nedeklarētā darba problēma; norāda, ka mājkalpotāju sniegto pakalpojumu nozarei ir raksturīgi, ka darba attiecības daudzos gadījumos ir neformālas, darbs netiek deklarēts, nozarē ir nodarbināti daudzi viesstrādnieki un bieža parādība ir darbinieku tiesību pārkāpumi; turklāt uzskata, ka būtiski ir cīnīties pret nestabilu nodarbinātību kopumā, ņemot vērā, ka šī problēma jo īpaši skar viesstrādniekus, tādējādi pasliktinot viņu jau tā smago stāvokli”.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Pilnas darba slodzes sieviešu un vīriešu dzimuma darba ņēmēju pārceļšana uz nepilnu slodzi ir dominējošā oligarhijas loģika gan Eiropā, gan citur pasaulē. No visiem organizētajiem nestabilo darba attiecību veidiem grūtāk izskaužama ir tieši nestabilitāte mājsaimniecības pakalpojumu jomā. Šajā ziņojumā ir paust atbalsts SDO konvencijas izstrādei nolūkā aizsargāt šo darba ņēmēju tiesības un jo īpaši šo nelegāli nodarbināto sieviešu tiesības. Ziņojumā arī nosodīts netipisku darba līgumu īpatsvara pieaugums, kas liecina par to, ka darba attiecības kļūst arvien nestabilākas. Es atdošu savu balsi par šo ziņojumu, tomēr ar nožēlu secinu, ka šai iniciatīvai nebūs faktiskas ietekmes.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā to, ka mājsaimniecības pakalpojumu jomā ir nodarbināti 5 līdz 9 % no kopējā nodarbināto skaita, ka lielākoties šajā jomā ir nodarbinātas sievietes, ka šāds darbs ir zemu novērtēts, nepietiekami apmaksāts un neoficiāls un ka mājkalpotāju neaizsargātība bieži vien kļūst par iemeslu diskriminācijai un rada lielākas iespējas pret šīm personām izturēties nevienlīdzīgi, netaisnīgi vai vardarbīgi, ir jārod risinājumi, lai šo situāciju mainītu. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šo Starptautiskās Darba

organizācijas konvenciju, kura brīdina par problēmām mājsaimniecības pakalpojumu jomā.

María do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pieņemot šo rezolūciju, Eiropas Parlaments vēlas paust atbalstu Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) iniciatīvai pieņemt konvencijas pielikumu, kurā ir noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu mājsaimniecības pakalpojumu jomā. Būtībā uz viesstrādniekiem, kas veic mazkvalificētu pagaidu darbu darba tirgus mazāk privileģētajos segmentos vai strādā par mājkalpotājiem, var attiekties vairāku veidu diskriminācija. Bieži vien šos darba ņēmējus apdraud nabadzība un viņu darba nosacījumi ir likumam neatbilstoši, šiem darba ņēmējiem ir lielāka iespēja kļūt par sliktas attieksmes upuriem, neregulāri saņemt samaksu par padarīto darbu vai piedzīvot vardarbību vai seksuālu izmantošanu un, baidīdamies no nosūtīšanas atpakaļ uz izcelsmes valsti un/vai no darba devēju sankcijām, viņi reti uzdrīkstas vērsties valsts iestādēs, lai lūgtu aizsardzību un pieprasītu savas tiesības. Šī iemesla dēļ es balsojumā atbalstīju šo rezolūciju. Es atbalstu konvencijas mērķi īstenot pasākumus, lai panāktu mājkalpotāju darba atzīšanu par darbu tiesiskā izpratnē, paplašināt tiesības, ietverot visus mājkalpotājus, lai novērstu vardarbību un ļaunprātīgu izmantošanu un ieviestu tiesisko reglamentējumu, kas nepieļauj strādāšanu neatbilstīgi reglamentējošiem noteikumiem.

Phil Prendergast (S&D), *rakstiski*. – Es atbalstu šo rezolūciju par ierosināto Starptautiskās Darba organizācijas konvenciju par mājkalpotājiem. Daudzos gadījumos mājkalpotāju darbs netiek deklarēts, nav stabils un nav pietiekami apmaksāts darbs, un mājkalpotāji, no kuriem lielākā daļa ir sievietes, nav aizsargāti pret ļaunprātīgu izmantošanu, jo īpaši strādājot citā valstī. Šīs SDO konvencijas pieņemšana palīdzētu samazināt to cilvēku skaitu, kuriem zemā atalgojuma dēļ jādzīvo uz nabadzības sliekšņa, uzlabot darba apstākļus un veicināt dažu visneaizsargātāko darba ņēmēju sociālo integrāciju. Mums ir jāpiemēro mājsaimniecības pakalpojumiem darba pamatstandarti un jānodrošina šiem pakalpojumu sniedzējiem tiesības uz sociālo nodrošinājumu un aizsardzība pret sliktu attieksmi.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Mājkalpotāji, kas strādā neoficiāli, bieži vien tiek sodīti. Tā kā viņu darbība nav oficiālās saimnieciskās darbības daļa, šo darba ņēmēju tiesības bieži vien ir ierobežotas. Šī situācija ir apņēmīgi jārisina.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Pieņemot šo dokumentu, EP vēlas paust, ka tas: 1) atzinīgi vērtē un atbalsta SDO iniciatīvu pieņemt konvencijas pielikumu, kurā ir noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu mājsaimniecības pakalpojumu jomā; aicina ES dalībvalstis, kuras ir SDO dalībvalstis, pieņemt šos dokumentus SDO konferencē 2011. gada jūnijā; aicina ES dalībvalstis ātri ratificēt un īstenot šīs konvencijas pielikumu un tās ieteikumus; 2) uzskata, ka, pieņemot, ratificējot un īstenojot SDO konvenciju par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību mājsaimniecības pakalpojumu jomā, iespējams, samazinātos to cilvēku skaits, kuriem zemā atalgojuma dēļ jādzīvo uz nabadzības sliekšņa; 3) uzskata, ka šādas konvencijas pieņemšana, ratifikācija un īstenošana nāktu par labu vienai no visneaizsargātākajām nodarbināto personu grupām.

Alf Svensson (PPE), *rakstiski*. – (SV) Vakars — ceturtdien, 12. maijā — Eiropas Parlaments balsojumā pieņēma rezolūciju par ierosināto Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas pielikumu, kurā ir noteikti ieteikumi par pienācīgas kvalitātes darbu mājsaimniecības pakalpojumu jomā. Mājsaimniecības pakalpojumi visā pasaulē un jo īpaši nabadzīgajās valstīs ir sliktāk apmaksātais darbs. Šīs jomas darba ņēmējiem bieži vien nav atbilstošu darba līgumu un viņi nesaņem atbilstošus sociālos pabalstus. Tāpēc šīs pakalpojumu nozares jautājumu izklāstīšana atsevišķos ieteikumos, kas saistīti ar SDO konvenciju, ir

uzskatāma par pareizu un atbilstošu rīcību. Es balsoju pret Eiropas Parlamenta rezolūciju 13. punkta redakcijas dēļ, jo tajā ES dalībvalstis ir aicinātas ratificēt Starptautisko konvenciju par viesstrādnieku un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību. Līdz šim to nav izdarījusi vēl neviena ES dalībvalsts. Manuprāt, nav nepieciešams papildināt ar jauniem dokumentiem sešas ANO pamatkonvencijas, kuras ir vispārējas un attiecas uz visiem cilvēkiem. Šādi rīkojoties, būtu liels risks mazināt jau pieņemto konvenciju leģitimitāti, un to es nevēlos veicināt. Manuprāt, lietderīgāks būtu darbs, kas vērstu uz mērķi nodrošināt piemērotāku atbilstību galvenajām cilvēktiesību konvencijām, kuru noteikumi, protams, attiecas arī uz mājkalpotājiem. Šķiet, ka pārāk daudzas no valstīm, kas šo konvenciju ir parakstījušas, šo aspektu neņem vērā.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Rūpnieciski attīstītajās valstīs mājkalpotāju darbu, kas bieži vien nav stabils, nav pietiekami novērtēts un netiek deklarēts, veic 5 līdz 9 % no kopējā nodarbināto skaita. Lielākoties šajā jomā ir nodarbinātas sievietes un imigranti, kurus ir vieglāk izmantot un kuriem var maksāt pārāk mazu algu. Pieņemot šo SDO konvenciju par darbu māsaimniecības pakalpojumu jomā tiktu ieviests būtisks pasākums virzībā uz mērķi nodrošināt cilvēktiesību un sociālo tiesību ievērošanu, paredzot mājkalpotāju darbam tādu pašu statusu kā jebkuram citam darbam un ieviešot tiesisko reglamentējumu māsaimniecības pakalpojumu jomā.

Šodien pieņemtā Parlamenta rezolūcija apņēmīgi aicina visas dalībvalstis parakstīt šo konvenciju, kura, es ceru, spēs uzlabot darba ņēmēju sociālo integrāciju, dodot viņiem iespēju izmantot tās vispārējās sociālās tiesības, kas pienākas visiem darba ņēmējiem.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsojumā atbalstīju Eiropas Parlamenta rezolūciju, kurā dalībvalstis ir aicinātas pieņemt SDO konvencijas projektu par darbu māsaimniecības pakalpojumu jomā. Šī konvencija ļaus mums uzlabot cīņu pret nepieņemamajiem darba apstākļiem, kuros strādā pārāk daudzi šīs nozares darba ņēmēji, no kuriem lielākā daļa ir sievietes un viesstrādnieki, jo īpaši nelegālie imigranti. Tā papildinās citas SDO konvencijas vai citu starptautisko organizāciju konvencijas. Eiropas Parlaments arī aizstāvēja viedokli, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāratificē Starptautiskā konvencija par viesstrādnieku tiesību aizsardzību. Tomēr es ar nožēlu raugos uz to, ka Eiropas Tautas partijas grupai (Kristīgie demokrāti) izdevās panākt (jo īpaši tāpēc, ka vairāki sociālistu grupas deputāti atturējās) tāda grozījuma pieņemšanu, kas neatbalsta viesstrādnieku, jo īpaši nelegālo imigrantu, līdztiesību ar citiem darba ņēmējiem. Šis grozījums palīdz veicināt arvien negatīvākos priekšstatus par imigrantiem, kurus uztur ksenofobija. Pēc tam mums atliks tikai faktiski īstenot šīs konvencijas noteikumus. Tas nebūs viegli, bet neaizmirsīsim, ka mūsu pieeja ir pareiza.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Starptautiskā Darba organizācija (SDO) ir īpaša ANO iestāde, kas darbojas sociālā taisnīguma, cilvēktiesību un darba ņēmēju tiesību aizstāvības nolūkā. Šīs organizācijas galvenais uzdevums ir izstrādāt starptautiskos standartus nodarbinātības un sociālajā jomā. SDO 2010. gads bija mājkalpotāju darba aizsardzības gads. Māsaimniecības pakalpojumu nozare ir lielākā nereglamentētā nozare pasaulē, tāpēc tagad šajā jomā ir izstrādāti obligātie standarti.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0295/2011

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo priekšlikumu šādu iemeslu dēļ: antibakteriālā rezistence (AMR) Eiropas lopkopības nozarē ir dzīvnieku veselības problēma, jo īpaši nesekmīgas ārstēšanas gadījumos; vairākās dalībvalstīs jau ir izdotas pamatnostādnes par antibakteriālo līdzekļu piesardzīgu izmantošanu, kuras sekmējušas

antibakteriālo līdzekļu izmantošanas samazinājumu; lopkopības nozarei, proti, piena lopkopībai, liellopu gaļas, cūkgaļas un mājputnu gaļas ražošanai, olu, aitas un kazas piena un gaļas ražošanai ir svarīga nozīme Eiropas lauksaimniecības ekonomikā; lauksaimnieku galvenais mērķis ir uzturēt ganāmpulku veselu un produktīvu, izmantojot piemērotas lauksaimniecības metodes, proti, higiēnu, pareizu lopbarību, atbilstošu lopkopību un veterinārijas atbildīgu pārvaldību. Minēto iemeslu dēļ es aicinu Komisiju izstrādāt plašu daudzgadu rīcības plānu AMR apkarošanai saistībā ar ES stratēģiju 2011.–2015. gadam dzīvnieku veselības jomā.

Elena Oana Antonescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Antibakteriālā rezistence (AMR) Eiropas lopkopības nozarē ir dzīvnieku veselības problēma, jo īpaši nesekmīgas ārstēšanas gadījumos. Vairākās dalībvalstīs jau ir izdotas pamatnostādnes par antibakteriālo līdzekļu piesardzīgu izmantošanu, kuras sekmējušas šo līdzekļu izmantošanas samazinājumu. Ja antibakteriālie līdzekļi tiek pareizi lietoti, tie ir lietderīgi un palīdz lauksaimniekiem uzturēt veselu un produktīvu ganāmpulku, kā arī nodrošināt dzīvnieku labturību. Kaut arī minētie līdzekļi tiek parakstīti lietošanai dzīvniekiem, tie ietekmē gan cilvēkus, gan dzīvniekus. Šā rezolūcijas priekšlikuma galīgais mērķis ir saglabāt antibakteriālos preparātus kā efektīvu līdzekli gan cilvēku, gan dzīvnieku slimību apkarošanai, vienlaikus stingri ierobežojot to lietošanu. Es balsoju par šo ziņojumu.

Liam Aylward (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Lauksaimnieku galvenais mērķis ir uzturēt ganāmpulku veselu un produktīvu, bet, lai to panāktu, ir jāizmanto piemērotas lauksaimniecības metodes.

Es balsoju par šo rezolūciju, jo tajā ir noteikta prasība turpināt antibakteriālo līdzekļu un citu alternatīvu izpēti, lai palīdzētu lauksaimniekiem sasniegt minētos mērķus. Ir jāizstrādā programma, lai apmainītos ar pētījumu rezultātiem, zināšanām un labāko praksi. Es atbalstu prasību turpināt izpēti, lai nodrošinātu dzīvnieku labturību un piemērotas lauksaimniecības metodes, piemēram, ganāmpulka apsaimniekošanas uzlabošana, slimību agrīna profilakse un izturīgu dzīvnieku šķirņu audzēšana.

Tomēr ir jānodrošina, lai AMR uzraudzība un kontrole gan attiecībā uz produktīvajiem dzīvniekiem, gan mājdzīvniekiem, vienlaikus neradītu papildu finanšu vai administratīvo apgrūtinājumu lauksaimniekiem.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju. Eiropas lopkopības nozarē antibakteriālā rezistence (AMR) ir dzīvnieku veselības problēma. Ņemot vērā lopkopības nozares lielo nozīmi Eiropas lauksaimniecības ekonomikā, ir svarīgi, lai šis jautājums tiktu pienācīgi risināts. Es piekrītu tam, ka dalībvalstīm ir pastāvīgi jāveic sistemātiska AMR uzraudzība un kontrole attiecībā uz produktīvajiem dzīvniekiem, neradot papildu finanšu vai administratīvo apgrūtinājumu lauksaimniekiem, kā arī citiem dzīvnieku īpašniekiem vai veterināriem. Pārtikas un veterinārajam birojam un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei šajā jomā ir jāveic turpmākas pārbaudes un analīze, kā arī jāsniedz ieteikumi. Es piekrītu, ka Komisijai starptautiskajās sarunās ir jāpanāk aizliegums attiecībā uz antibakteriālo līdzekļu izmantošanu lopbarībā augšanas veicināšanai, kā arī jāapspriež šis jautājums divpusējās sarunās ar trešām valstīm.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pozitīvi ir vērtējams tas, ka vairākās dalībvalstīs jau ir izdotas pamatnostādnes par antibakteriālo līdzekļu piesardzīgu izmantošanu, kuras sekmējušas šo līdzekļu izmantošanas samazinājumu.

Pieņemot jebkādu lēmumu par dzīvnieku un cilvēku ārstēšanu ar antibakteriālajiem līdzekļiem, ir jāņem vērā iespējamais apdraudējums, ko rada antibakteriālā rezistence (AMR). Faktiski AMR ietekmē gan cilvēkus, gan dzīvniekus un to var nodot gan cilvēki dzīvniekiem, gan dzīvnieki cilvēkiem. Es zinu, ka antibakteriālo rezistenci cilvēkos bieži vien izraisa neatbilstošas antibiotiku devas un nepareiza ārstēšana, tomēr patogēnās baktērijas, kurās ir AMR gēni, var tikt pārnestas, cilvēkam nonākot pastāvīgā saskarē ar dzīvniekiem, kādēļ tiek nopietni apdraudēta sabiedrības un dzīvnieku veselība.

Tādējādi mēs esam saskārušies ar patiesi transversālu problēmu, kuras risināšanai ir vajadzīga saskaņota pieeja ES līmenī, lai nodrošinātu, ka antibakteriālie preparāti tiek saglabāti kā efektīvs līdzeklis gan cilvēku, gan dzīvnieku slimību apkarošanai, vienlaikus stingri ierobežojot to lietošanu.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas lopkopības nozarē antibakteriālā rezistence (AMR) ir dzīvnieku veselības problēma, jo īpaši laikā, kad vairākās dalībvalstīs jau ir izdotas pamatnostādnes par antibakteriālo līdzekļu piesardzīgu izmantošanu, kuras ir sekmējušas to lietošanas samazinājumu. Tā kā lauksaimnieku galvenais mērķis ir uzturēt veselu un produktīvu ganāmpulku, izmantojot piemērotas lauksaimniecības metodes (higiēnu, pareizu lopbarību, atbilstošu lopkopību, veterinārijas atbildīgu pārvaldību), uzskatu, ka ir jāveic jaunu antibakteriālo līdzekļu, kā arī citu alternatīvu (vakcinācijas, bioloģiskās drošības, rezistentu dzīvnieku audzēšanas) izpēte un jāizstrādā uz pierādījumiem balstītas stratēģijas. Tādējādi, īstenojot ES pētniecības pamatprogrammas, būs iespējams izvairīties no dzīvnieku infekcijas slimībām un tās apkarot.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo priekšlikumu rezolūcijai par pretantibiotiku rezistenci, jo uzskatu, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jāievieš pasākumi, lai risinātu aizvien pieaugošo antibakteriālās rezistences (AMR) problēmu dzīvniekiem, ņemot vērā to, ka antibakteriālo līdzekļu izmantošana lopbarībā veicina arī šādu rezistenci cilvēkos.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Rezistence pret antibiotikām ir nopietna lopkopības nozares problēma, tādēļ arī es, tāpat kā Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, esmu nobažījies par šo jautājumu un atbalstu ne tikai tās priekšlikumu mazināt vajadzību lietot antibiotikas dzīvnieku ārstēšanā, bet arī veicināt tādus dzīvnieku slimību apkarošanas veidus, kas neparedz antibiotiku lietošanu.

Kas attiecas uz antibakteriālo līdzekļu kā augšanas stimulatoru izmantošanu lopbarībā, tad es vēlos vērst uzmanību uz to, ka tādējādi tiek apdraudēti ne tikai dzīvnieki, jo tie kļūst rezistenti pret antibiotikām, bet arī cilvēki, jo dzīvnieku izcelsmes produkti nonāk pārtikas aprītē, ietekmējot cilvēku veselību.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ir steidzami jāveic pētījums attiecībā uz iespēju aizliegt izmantot antibakteriālos līdzekļus lopbarībā, lai veicinātu pasākumus, kas vērsti uz antibakteriālās rezistences mazināšanu, tādējādi uzlabojot dzīvnieku veselību un pārtikas nekaitīgumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā Eiropas Parlamenta rezolūcijā ir izklāstīta tāda problēma kā dzīvnieku rezistence pret antibiotikām, kas rada postošas sekas. Šāda rezistence nelabvēlīgi ietekmē jo īpaši to cilvēku veselību, kuri atrodas saskarē ar dzīvniekiem, kā arī ekonomiku kopumā, jo minētā iemesla dēļ ir apdraudēta ES lopkopības nozares nākotne. Parlaments ir apspriedis šo jautājumu jau vairāk nekā vienu reizi un pieņēmis vairākas iniciatīvas, piemēram, datu bāze, kura ir pastāvīgi jāatjaunina. Tomēr ir

pienācis laiks pāriet no vārdiem pie darbiem, lai spēkā esošie tiesību akti vairs nebūtu tikai formalitāte. Tādēļ ir svarīgi, lai, īstenojot jauno kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), tiktu ņemta vērā šī problēma un veicināta laba lopkopības prakse. Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu, kas ar balsu vairākumu tika pieņemts Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā, jo tas ir līdzsvarots dokuments, kurā izvirzītie priekšlikumi ir vērsti uz cilvēku veselības un dzīvnieku labturības aizsardzību, kā arī uz uzņēmumu ekonomiskās dzīvotspējas nodrošināšanu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas lopkopības nozarē antibakteriālā rezistence (AMR) ir dzīvnieku veselības problēma, kas ietver piena lopkopības, liellopu gaļas, cūkgaļas un mājputnu gaļas ražošanu, kā arī olu, aitas un kazas piena un gaļas ražošanu. Ja antibakteriālie līdzekļi tiek lietoti pareizi, tie ir lietderīgi, jo palīdz lauksaimniekiem uzturēt veselu un produktīvu ganāmpulku.

AMR cilvēkos bieži vien izraisa neatbilstošas antibiotiku devas. Patogēno baktēriju pārvešana, kurās ir AMR gēni, rada īpašu apdraudējumu cilvēkiem, piemēram, lauksaimniekiem un laukstrādniekiem, kuri ik dienu ir saskarē ar dzīvniekiem.

Šis ziņojums ir vērst uz kopīgu datu vākšanas pasākumiem šajā jomā, kā arī rezultātu analīzi un ieteikumiem attiecībā uz pareizu risinājumu. Tā mērķis ir sniegt pilnīgu priekšstatu par to, kad, kur, kā un kuriem dzīvniekiem mūsdienās izmanto antibakteriālos līdzekļus, neradot papildu finanšu vai administratīvo apgrūtinājumu lauksaimniekiem vai citiem dzīvnieku īpašniekiem, ņemot vērā to, ka lauksaimniecības prakse un intensitāte dažādās dalībvalstīs atšķiras.

Mēs vēlamies uzsvērt nozīmi, kāda ir tādu sistēmu izveidei lopkopībā, ar kurām samazina vajadzību pēc antibiotikām, kā arī jaunu antibakteriālo līdzekļu izpēti. Mēs pozitīvi vērtējam šā ziņojuma saturu, jo tas ir vērst uz antibakteriālo līdzekļu atbildīgu izmantošanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas lopkopības nozarē antibakteriālā rezistence (AMR) ir dzīvnieku veselības problēma, kas ietver piena lopkopības, liellopu gaļas, cūkgaļas un mājputnu gaļas ražošanu, kā arī olu, aitas un kazas piena un gaļas ražošanu. Ja antibakteriālie līdzekļi tiek lietoti pareizi, tie ir lietderīgi, jo palīdz lauksaimniekiem uzturēt veselu un produktīvu ganāmpulku.

AMR cilvēkos bieži vien izraisa neatbilstošas antibiotiku devas. Patogēno baktēriju pārvešana, kurās ir AMR gēni, rada īpašu apdraudējumu cilvēkiem, piemēram, lauksaimniekiem un laukstrādniekiem, kuri ik dienu ir saskarē ar dzīvniekiem.

Šis ziņojums ir vērst uz kopīgu datu vākšanas pasākumiem šajā jomā, kā arī rezultātu analīzi un ieteikumiem attiecībā uz pareizu risinājumu. Tā mērķis ir sniegt pilnīgu priekšstatu par to, kad, kur, kā un kuriem dzīvniekiem mūsdienās izmanto antibakteriālos līdzekļus, neradot papildu finanšu vai administratīvo apgrūtinājumu lauksaimniekiem vai citiem dzīvnieku īpašniekiem, ņemot vērā to, ka lauksaimniecības prakse un intensitāte dažādās dalībvalstīs atšķiras.

Svarīgi ir arī veikt jaunu antibakteriālo līdzekļu, kā arī citu alternatīvu izpēti, un mēs vēlamies uzsvērt to, kāda ir nozīme efektīvu sistēmu izveidei lopkopībā, ar kurām tiek samazināta vajadzība pēc antibiotikām.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo dokumentu, jo tā galīgais mērķis ir saglabāt antibakteriālos preparātus kā efektīvu līdzekli gan cilvēku, gan dzīvnieku slimību apkarošanai, vienlaikus stingri ierobežojot to lietošanu. Manuprāt, mums ir jāveido laba

lopkopības prakse, lai līdz minimumam samazinātu antibakteriālās rezistences (AMR) risku. Šīs metodes jo īpaši jāpiemēro dažādu selekcionāru audzētiem jauniem dzīvniekiem, kuri turpmāk tiek turēti kopā, tādējādi palielinot infekcijas slimību risku. Komisijai ir jāpanāk starptautisks aizliegums attiecībā uz antibakteriālo līdzekļu izmantošanu lopbarībā augšanas veicināšanai un jāapspriež šis jautājums divpusējās sarunās ar trešām valstīm, piemēram, ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Mums ir jāuzsver, ka ir loģiska saikne starp dzīvnieku veselību un antibakteriālo līdzekļu lietošanu, kā arī saikne starp dzīvnieku veselību un cilvēku veselību. Pašlaik svarīgākais ir nodrošināt pārtikas nekaitīguma maksimālo līmeni.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Ilgu laiku antibiotikas tika uzskatītas par brīnumzālēm, ar kurām tiek ārstētas infekcijas slimības. Vairumā Eiropas valstu antibiotikas ir biežāk izmantotās zāles pēc pretsāpju līdzekļiem. Aptuveni 50 % izrakstīto antibiotiku tiek izmantotas veterinārajā medicīnā. Ja tās netiktu lietotas, dzīvnieku slimības un epizootijas ātri izplatītos un kļūtu par epidēmijām, nodarot milzīgu kaitējumu ekonomikai. Diemžēl nekontrolēta antibiotiku izmantošana gan cilvēku, gan dzīvnieku ārstēšanā izmaksā ļoti dārgi. Pārmērīga antibiotiku lietošana rada rezistenci un patogēno organismu adaptāciju. Daudzas plaši pazīstamas antibiotikas mūsdienās ir kļuvušas neefektīvas vai neuzticamas, tādēļ es stingri atbalstu šo Parlamenta rezolūciju, kurā ir izteikts aicinājums Komisijai un dalībvalstīm atbildīgi risināt aizvien pieaugošo antibakteriālās rezistences problēmu dzīvniekiem.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Šajā rezolūcijā ir atzīts, ka pareizi lietoti antibakteriālie līdzekļi ir lietderīgi, un tie palīdz lauksaimniekiem uzturēt veselu un produktīvu ganāmpulku, kā arī nodrošināt dzīvnieku labturību. Tomēr vienlaikus tajā ir atzīta arī kontroles un uzraudzības nepieciešamība, tādēļ es balsoju par šo rezolūciju.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas lopkopības nozarē antibakteriālā rezistence (AMR) ir dzīvnieku veselības problēma, jo īpaši nesekmīgas ārstēšanas gadījumos. Vairākās dalībvalstīs jau ir izdotas pamatnostādnes par antibakteriālo līdzekļu piesardzīgu izmantošanu, kuras sekmējušas šo līdzekļu izmantošanas samazinājumu. Neraugoties uz labvēlīgajiem rezultātiem, šajā jomā vēl joprojām ir daudz darāmā. Tādēļ, lai novērstu minēto problēmu, ir vajadzīga kopēja Eiropas politika.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *rakstiski*. – (LT) Šodien Parlaments pieņēma svarīgu lēmumu attiecībā uz rezistenci pret antibiotikām. Manuprāt, ir ļoti svarīgi savākt un analizēt informāciju par veterināro produktu, tostarp antibiotiku, lietošanu. Svarīgi ir arī nodrošināt piesardzīgu un efektīvu šādu produktu lietošanu, neapdraudot cilvēku slimību apkarošanas pasākumu efektivitāti, gadījumos, kad antibiotikas ir izraudzītas kā ārstniecības līdzekļi. Tā kā ES no 2005. –2009. gadam veiktie uzraudzības testi antibakteriālo atliekvielu noteikšanai dzīvniekos un dzīvnieku barībā uzrādīja pozitīvus rezultātus, mēs joprojām varam turpināt apgalvot, ka šajā jomā nav vērojama kontrolēta antibakteriālo līdzekļu samazinātas lietošanas tendence, bet tikai sadrumstalotas svārstības. Īpaši satraucoši ir tas, ka saskaņā ar 2009. gada datiem lielākās antibakteriālo vielu neatbilstības tika atklātas medus, trušu un saimniecībās audzētu zivju paraugos, citiem vārdiem sakot, par vērtīgiem uzskatītos pārtikas produktos, kuri bieži tiek lietoti eiropiešu ikdienas ēdienkartē. Tādējādi, lai nodrošinātu cilvēku veselības aizsardzību un dzīvnieku labturību, ir ļoti svarīgi piesardzīgi izmantot antibakteriālās ārstēšanas metodes, kā arī nodrošināt visaptverošu uzraudzību attiecībā uz cilvēku un veterināro izpētes avotu efektīvāku koordinēšanu.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju. Eiropā katru gadu 25 000 cilvēku mirstības cēlonis ir saistīts ar antibakteriālo rezistenci. Dzīvnieki un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti savā ziņā veicina antibakteriālās rezistences pārnesanu uz cilvēkiem. Tādēļ lopkopības nozarē antibiotikas ir jālieto piesardzīgi. Šajā rezolūcijas priekšlikumā ierosinātie pasākumi, kas paredz sniegt vairāk informācijas veterinārārstiem un lauksaimniekiem, ir jāīsteno pēc iespējas aktīvāk.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Rezolūcija par antibakteriālo rezistenci (AMR) ir izstrādāta laikā, kad Eiropas lopkopības nozare ir saskārusies ar dzīvnieku veselības problēmu, kas jāatrisina tuvākajā laikā, lai antibakteriālā ārstēšana būtu droša un efektīva.

Dzīvnieku un cilvēku ārstēšanā ar antibakteriālajiem līdzekļiem ir jāņem vērā iespējama antibakteriālās rezistences (AMR) apdraudējums, ko bieži vien izraisa neatbilstošas antibiotiku devas, nepareiza ārstēšana un antibakteriālo līdzekļu nonākšana pastāvīgā saskarē ar patogēniem slimnīcās.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo patogēno baktēriju pārnesana, kurās ir AMR gēni, rada īpašu apdraudējumu cilvēkiem, kuri ik dienu ir saskarē ar dzīvniekiem. Manuprāt, ir svarīgi veikt antibakteriālo līdzekļu izpēti, jo tie ir efektīvs līdzeklis cīņā pret cilvēku un dzīvnieku slimībām, tomēr šo līdzekļu lietošana ir stingri jāierobežo.

Phil Prendergast (S&D), rakstiski. – Antibakteriālā rezistence ir nopietna sabiedrības veselības problēma. Cilvēku un dzīvnieku ārstēšana ar antibakteriālajiem līdzekļiem rada rezistences risku, ja šo līdzekļu devas ir neatbilstošas un ārstēšana nav pareiza. AMR var nodot gan cilvēki dzīvniekiem, gan dzīvnieki cilvēkiem. Vislielāko apdraudējumu rezistentā baktērija rada slimnīcu pacientiem un lauksaimniekiem. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir efektīvāk jākoordinē pētniecība gan attiecībā uz cilvēku veselību, gan veterināriju, kā arī jāveic jaunu antibakteriālo līdzekļu un citu alternatīvu izpēte, vienlaikus nodrošinot profilaksi un atbilstīgas kontroles metodes.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Lopkopībai ir galvenā nozīme Eiropas ekonomikā. Lai dzīvniekiem nodrošinātu labu veselību, bieži tiek lietotas antibiotikas, tādēļ pastāv risks, ka gan cilvēkiem, gan dzīvniekiem var izveidoties antibakteriālā rezistence (AMR), kas nopietni ietekmē cilvēku veselību. Lai novērstu minēto risku, ir svarīgi pieņemt pareizu stratēģiju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Ar šo, Eiropas Parlaments: 1) atzinīgi vērtē Komisijas un tās aģentūru centienus saistībā ar kopīgu datu vākšanas pasākumiem šajā jomā, jo īpaši 2009. gada iniciatīvu izveidot Eiropas veterināro antibakteriālo līdzekļu lietošanas uzraudzības programmu (ESVAC); pauž nožēlu, ka ne visas dalībvalstis ir pievienojušās ESVAC tīklam, un aicina, lai tam pievienotos vairāk valstu; aicina Komisiju nodrošināt pietiekamus finanšu līdzekļus ESVAC tīklam tā uzdevumu veikšanai; aicina Komisiju nekavējoties izstrādāt piemērotu tiesisko reglamentējumu, lai pilnvarotu dalībvalstis veikt efektīvu datu apkopošanu; 2) aicina Komisiju panākt, lai datu apkopošana būtu saskaņota un salīdzināma arī ar pasākumiem, ko veic trešās valstis, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Antibiotikas ir dabiskas izcelsmes sēnīšu vai baktēriju metabolisma produkti, kas tiek izmantoti bakteriālu infekciju ārstēšanai. Profilakses nolūkā tie tiek pievienoti arī dzīvnieku barībai. Rezistence nozīmē to, ka antibiotikas zaudē savu spēju nogalināt baktērijas vai kavēt to augšanu. Lai to novērstu, ir jāievēro ārstu norādījumi. Tomēr rezistentās baktērijas dzīvnieki var nodot cilvēkiem,

tādējādi radot veselības apdraudējumu, jo arī cilvēkiem var izveidoties rezistence pret antibiotikām. Minēto iemeslu dēļ bija pareizi balsot par šo ziņojumu, lai mazinātu antibakteriālo līdzekļu izmantošanu lopkopībā.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (SK) Visiem ir labi zināms, ka tāpat kā cilvēkiem arī dzīvniekiem, kuru ārstēšanā izmanto antibiotikas, pret tām veidojas rezistence. Šī rezistence var tikt pārnesta no dzīvniekiem uz cilvēkiem, radot risku viņu veselībai, jo tādējādi atsevišķu slimību ārstēšana kļūst sarežģīta. Ņemot vērā minēto, ir svarīgi rūpīgi uzraudzīt antibiotiku lietošanu lopkopībā un iemīļotajiem dzīvniekiem. Šajā gadījumā runa ir par vienlīdz augstu standartu noteikšanu visās ES dalībvalstīs patērētāju aizsardzības un pārtikas ražošanas drošības jomā. Tādēļ ir pareizi, ka Eiropas Parlaments, kas sastāv no ievēlātiem tautas pārstāvjiem, pieprasa Komisijai rīkoties. Mēs varam rīkoties ātri un efektīvi, ja zinām, kāda ir faktiskā situācija, tādēļ es atbalstīju iesniegto ziņojumu un ceru, ka Komisija tuvākajā laikā nāks klajā ar priekšlikumu par pasākumiem antibiotiku lietošanas uzraudzībai lopkopības nozarē.

Ziņojums: Marietje Schaake (A7-0112/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo kultūrai var būt būtiska nozīme starptautiskajās attiecībās, sekmējot attīstību, iekļaušanu, demokrātiju un konfliktu novēršanu. Tāpēc šis aspekts ir jāiekļauj Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) attīstībā.

Roberta Angelilli (PPE), rakstiski. – (IT) Jaunajā digitālajā ekonomikā kultūras un radošajām nozarēm ir liels potenciāls, un tās var veicināt Eiropas kultūras daudzveidību un ekonomiskus un sociālus panākumus. Turklāt kultūrai un jaunradei ir izšķiroša nozīme mūsu kultūras mantojuma un kultūras ainavu saglabāšanā un bagātināšanā, palīdzot arī paaugstināt iedzīvotāju kultūras līmeni. Mums nevajadzētu pārāk zemu novērtēt faktu, ka šīs nozares ir viens no visdinamiskākajiem sektoriem Eiropā un veido 2,6 % no ES iekšzemes kopprodukta, nodrošinot kvalitatīvas darbavietas 5 miljoniem Eiropas pilsoņu.

Ar Zaļo grāmatu, ko Komisija publicēja pirms gada, kultūras un radošās nozares tika pilntiesīgi atzītas, iegūstot būtisku nozīmi Eiropas kultūras redzējumā, kura pamatā ir informācijas sabiedrība, inovācija un uzņēmējdarbība. Diemžēl ieguldījumu trūkums, uzņēmumu kapitāla deficīts, tiesību aktu trūkums mākslinieku un radošo nozaru pārstāvju mobilitātes šķēršļu novēršanai un pieaugošie pirātisma apjomi ir daži no faktoriem, kas kavē Eiropas kultūras telpas izveidi. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas nozares pasaulē gūto panākumu pamatā ir mūsu mākslinieku augstā profesionalitāte un jaunrade un viņi ir jāaizstāv un jāatbalsta ar taustāmiem stimuliem, lai viņi spētu turpināt savu veiksmīgo darbu.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Nozīmīgs Eiropas kultūras aspekts ir tāds, ka ārējās attiecībās to nevar veicināt vienkāršoti, bet gan kā kaut ko vibrējošu un dzīvu, ko nosaka kultūras īpašā būtība. Tāpat kā mēs runājam par Eiropas vērtībām, tiesībām un brīvībām, mums ir jārunā arī par Eiropas kultūrām, to daudzveidību, radošo plurālismu un Eiropas vēstnieka nozīmi, ko katrs nacionālās kultūras radošais elements var iegūt, veicinot Eiropu kultūru kopumā. Pirms mēs sākam popularizēt šīs kultūras ārpus Eiropas, arī mums pašiem ir jābūt vēlmei iepazīties ar tiem kultūras elementiem, kas ir raksturīgi Eiropai. Šai ziņā es uzskatu, ka katrs Eiropas Savienības pilsonis ir labākais Eiropas kultūras vēstnieks. Vienīgais nosacījums ir tāds, ka viņiem ir jānodrošina visvienkāršākā iespēja iepazīties ar kultūras bagātībām vietā, kur viņi dzīvo.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski.* – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu. ES ir vērtību kopiena ar daudzveidīgu kultūru, un vairākkārtīga ES paplašināšanās, cilvēku mobilitāte kopīgajā ES telpā, esošās un jaunās migrācijas plūsmas un visos iespējamajos veidos notiekošā mijiedarbība palīdz veicināt šo kultūru daudzveidību. Kultūrai ir nozīme divpusējos attīstības sadarbības un tirdzniecības nolīgumos un tādos instrumentos kā Eiropas attīstības sadarbības instrumenti, stabilitātes instrumenti, demokrātijas un cilvēktiesību instrumenti un pirmsiestāšanās instrumenti, Eiropas Kaimiņu politika (EKP), Austrumu partnerība, Savienība Vidusjūras reģionam un Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments (EDCI), kas lielākoties piešķir līdzekļus dažādām kultūras programmām. Es piekrītu viedoklim, ka ir jāatbalsta kultūras un mācību apmaiņa ar trešām valstīm, tādējādi stiprinot pilsonisko sabiedrību, sekmējot demokrātiju un labu pārvaldību, veicinot cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un nodrošinot pamatu ilgstošai sadarbībai.

Dominique Baudis (PPE), *rakstiski.* – (FR) Šis ziņojums pauž skaidru vēstījumu: Eiropas Savienībai tās ārpolitikā ir jāievieš vienota un saskaņota kultūras stratēģija. Īpašās saiknes, kas vieno Eiropu un valstis Vidusjūras dienvidos, piedzīvo dziļas pārmaiņas. Pār arābu pasauli pūš brīvības vējš. Kultūra ir nozīmīga priekšrocība. Tā sekmē dzīvu un noturīgu demokrātiju. Kultūras un mācību apmaiņa veicina organizētas pilsoniskās sabiedrības veidošanos. Sadarbība kultūras jomā ir arī viena no atslēgām Savienības panākumiem Vidusjūrā. Tādējādi nācijas ik dienu dalās pieredzē un veido savstarpēju saziņu, cieņu un labāku izpratni cita par citu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Eiropas Parlamentam bija svarīgi stingri atgādināt, cik svarīga ir daudzveidības, mantojuma un kultūras apmaiņas veicināšana visās ES ārējās darbības jomās. Sekmēdama integrāciju, iecietību un savstarpējo izpratni, kultūra ir būtisks mūsu sabiedrības elements, kas mums jāatbalsta diplomātiskajos centienos cilvēktiesību un demokrātijas labā. Tomēr šajā ziņojumā ir uzsvērts, ka kultūras aspekts ārējā darbībā joprojām ir nepilnīgs un nekoordinēts un ka šajā jomā ir jāapstiprina kopēja un saskaņota stratēģija. Mēs esam atkārtoti pauduši atbalstu brīvam internetam, nosodot interneta cenzūru un draudus, ko tā rada cilvēktiesībām, kā arī pasaules kultūras mantojuma pieejamībai un kopīgai izmantošanai. Ņemot vērā, ka Eiropas pilsoņiem ir noteiktas kopīgas kultūras vērtības, Eiropas interešu ievērošanu vislabāk var nodrošināt, ja mēs paužam vienotu viedokli.

Sergio Berlato (PPE), *rakstiski.* – (IT) Eiropas Savienība ir pazīstama ar tās kultūras izpausmju dažādību. Manuprāt, Eiropas vērtības, piemēram, cilvēktiesību, demokrātijas principu un pamatbrīvību ievērošana, iemieso arī kultūras produkti. Zināšanām un starptautiskās saziņas prasmēm, kā norādīts stratēģijā „ES 2020”, ir izšķiroša nozīme izglītības sistēmā. Daudzvalodība, e-prasmes un kultūras izpratne mums dod iespēju izmantot plašās iespējas, ko šodien piedāvā pasaules darba tirgus. Tādējādi ir nepieciešama vispārēja kultūras integrācija visā plašajā darbības spektrā, kas veido ES ārpolitiku. Pašlaik ES ārējā darbībā nav vienotas un saskaņotas ES kultūras stratēģijas. Mēs redzam arī sadrumstalotību un izkliedētību ne tikai starp dalībvalstīm, bet arī starp dažādām Eiropas Savienības struktūrvienībām un iestādēm.

Šāda sadrumstalotība bez kopējas stratēģijas kavē līdzekļu efektīvu izmantošanu un budžeta finansējuma piešķiršanu kultūras sektoram. Tāpēc es aicinu Komisiju integrēt un vienkāršot kultūras aspektus gan ES ārējā darbībā, gan Eiropas iestādēs.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), rakstiski. – (ES) Es atbalstu manas grupas kolēģa sagatavoto ziņojumu, jo tajā ir uzsvērtā kultūras transversālā būtība un nozīmība visos dzīves aspektos un ir norādīts, ka kultūra jāņem vērā visās ES ārpolitikas jomās.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu Eiropas politikas kultūras aspektu, tiecoties uz lielāku Eiropas saliedētību, par svarīgu. Tādēļ es atbalstu visas kultūras programmas, kuru mērķis ir Eiropas identitātes veidošana no kopīgām vērtībām un savstarpējas izpratnes. Tādējādi es ticu ietekmei, kas noteiktām kultūras iniciatīvām var būt uz attiecībām ar Savienību, kā arī uz diplomātiskajām attiecībām ar trešām valstīm. Dažādo valstu kultūras elementus var izmantot kā tiltus virzībā uz miermīlīgu sadarbību, veicinot stabilitāti.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – ES ārējās darbības kultūras aspektus nevajadzētu pārspīlēt, un ir svarīgi, lai komisāre Ashton tos arī turpmāk iekļautu savā darbā ar EĀDD.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā tika izveidots Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), kura aktivitātēs jāiekļauj saskaņota un konsekventa kultūras diplomātijas stratēģija. Šis ziņojumus, kuru es kopumā atbalstu, ir veltīts šim svarīgajam jautājumam. Patiesībā daudzus no šajā ziņojumā iekļautajiem priekšlikumiem, piemēram, jauniešu apmaiņas programmu veicināšana un saikņu stiprināšana ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām trešās valstīs, es atbalstīju savā ziņojumā par Eiropas kaimiņattiecību politikas dienviņu dimensijas pārskatīšanu, kas tika pieņemts šajā Parlamentā. Šajā ziņojumā es vēlos izcelt cieņu pret katras dalībvalsts kultūras un valodu bagātību saglabāšanu un veicināšanu; Eiropas kultūras vērtību izplatīšanas nozīmību kā līdzekli pamattiesību, demokrātijas un labas pārvaldības veicināšanai; un, visbeidzot, kultūras „vēstnieka” nozīmību katrā ES pārstāvniecībā ārvalstīs.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Daudzi ir izbrīnīti, vai pastāv kaut kas tāds kā Eiropas kultūra, bieži pretnostatot to kultūru Eiropai vai kultūru „eiropeizācijai”. Tiem, un es esmu viens no viņiem, kas uzskata, ka Eiropai ir identitāte un vērtības, atbilde ir acīmredzama: Eiropas kultūras identitāte tiešām pastāv. Šo kultūras aspektu ES lielākā mērā jāņem vērā diplomātiskajās darbībās, jo īpaši saistībā ar cilvēktiesību, demokrātijas un trešo valstu attīstības veicināšanu. Lai to sasniegtu, Augstajai pārstāvei Eiropas Ārējās darbības dienestā būtu jāizveido „kultūras diplomātijas” ģenerāldirektorāts, nosakot atbildīgo par kultūratiecībām un Eiropas kultūras veicināšanu katrā ES pārstāvniecībā trešās valstīs. Vienlaikus mums jāapsver kultūras vīzu ieviešana māksliniekiem un visiem, kas strādā kultūras sektorā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Līdztekus ekonomiskajai varai Eiropas Savienība ir arī kultūras vara, kuras ietekme sniedzas tālu pāri tās robežām. Dažādo valstu tradicionālās vēsturiskās saiknes ar Eiropas Savienības dalībvalstīm stiprina Eiropas spēju uzsūkt citas kultūras un padarīt sevi pašu izprotamu citās pasaules valstīs. Valodas nozīmību kā šādu kontaktu uzturēšanas un padziļināšanas virzītājspēku nav iespējams pārvērtēt.

Es paužu nožēlu, ka par spīti paziņojumiem par attiecīgiem nodomiem Eiropas Savienība joprojām neizprot, kādā apjomā tai vajadzētu veicināt to Eiropas valodu mācīšanu, kas ir īpaši noderīgas saziņas veidošanā tās iestādēs. Tieši pretēji, ES ir izvēlējusies iekšēji noslēgtu valodas politiku.

Ārpolitikā, kādu pašlaik piedāvā attīstīt Eiropas Savienība, nedrīkst neņemt vērā kultūras aspektu, bet tas jāpatur prātā kā priekšrocība; kā vērtība, kas ne vienmēr ir taustāma, bet kas ir īpaši svarīga pasaulē, ko arvien vairāk ietekmē valstu un starptautisko organizāciju

„maigā vara”. Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) šajā ziņā būs būtiska nozīme. Es ceru, ka mēs spēsim pienācīgi tikt galā ar šo izaicinājumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis Schaake kundzes ziņojums ir veltīts Eiropas Savienības ārējās darbības kultūras aspektiem. Lai gan var šķist divaini runāt par kultūru, kas nav pirmās nepieciešamības prece, laikā, kad daudzi eiropieši ikdienā saskaras ar izdzīvošanai nepieciešamo preču iegādes problēmām, mēs to tomēr nevaram atstāt novārtā; tieši pretēji, mums jādomā par to, ka līdztekus tās fundamentālajai nozīmei mūsu dzīves kvalitātē tā var būt un tai ir jābūt iespējai, ar kuru sekmēt ekonomikas attīstību un radīt jaunas darbavietas jauniešiem, vienlaikus būdama arī acīmredzams faktors, kas veicina vienotību un saliedētību starp tautām. ES ir jābūt kultūras vērtību kopienai, kurā daudzveidība ir priekšrocība un vienotību un saliedētību veicinošs faktors vai, kā to formulē referente, „līdzeklis vispasaules miera un stabilitātes veidošanā”. Tādēļ mums steidzami jāizvērtē kultūras ārpolitikas neesamība. Es balsoju par šo ziņojumu, jo es piekrītu tajā paustajiem priekšlikumiem un ceru, ka kultūra palīdzēs rast risinājumus izklūšanai no krīzes un ka tā būs priekšrocība, kas veicina Eiropas sabiedrības labklājību.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums apstiprina pašreizējo Eiropas Savienības izpratni par kultūru: ekspluatējošu redzējumu par kultūru, uzskatot, ka tai jākalpo ārpolitikai atbilstoši kultūras diplomātijas koncepcijai. Citiem vārdiem sakot, kultūra tiek uzlūkota kā avangarda spēks Eiropas Savienības interešu virzīšanai un sekmēšanai pasaulē (22. punkts), un, lūk, uz ko šis redzējums ir vērst: uz starptautiskās tirdzniecības veicināšanu (23. punkts). Vai bieži šāds redzējums ir atšķīries no politikas un prakses, kas izsvītro vai neciena katras valsts identitāti un kultūru?

Arī šajā ziņojumā ir pieļauta viena principiāla kļūda, kas turpina atkārtoties Eiropas kultūras diskursā: ka pastāv vienota Eiropas identitāte un ka turklāt tās pamatā ir tādas vērtības kā brīvība, demokrātija, iecietība un solidaritāte.

Kultūras, tāpat kā visu vēsturisko parādību, pamatā nav viendabīga un kopīga identitāte. Tieši pretēji, tajā izpaužas antagonisms, konflikti un kultūru dominances situācijas. Eiropas kultūru, kā tas labi zināms, ir veidojušas kultūras, kuru saknes ir dažādās pasaules malās, piemēram, Eiropas koloniālismam pakļautās tautas.

Šis ziņojums kļūdaini atspoguļo un izmanto kultūras jēdzienu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums apstiprina pašreizējo Eiropas Savienības izpratni par kultūru: ekspluatējošu redzējumu par kultūru, uzskatot, ka tai jākalpo ārpolitikai atbilstoši kultūras diplomātijas koncepcijai. Citiem vārdiem sakot, kultūra tiek uzlūkota kā avangarda spēks Eiropas Savienības interešu virzīšanai un sekmēšanai pasaulē (22. punkts), un, lūk, uz ko šis redzējums ir vērst: uz starptautiskās tirdzniecības veicināšanu (23. punkts). Vai bieži šāds redzējums ir atšķīries no politikas un prakses, kas izsvītro vai neciena katras valsts identitāti un kultūru?

Arī šajā ziņojumā ir pieļauta viena principiāla kļūda, kas turpina atkārtoties Eiropas kultūras diskursā: ka pastāv vienota Eiropas identitāte un, turklāt, ka tās pamatā ir tādas vērtības kā brīvība, demokrātija, iecietība un solidaritāte.

Kultūras, tāpat kā visu vēsturisko parādību, pamatā nav viendabīga un kopīga identitāte. Tieši pretēji, tajā izpaužas antagonisms, konflikti un kultūru dominances situācijas. Eiropas kultūru, kā tas labi zināms, ir veidojušas kultūras, kuru saknes ir dažādās pasaules malās, piemēram, Eiropas koloniālismam pakļautās tautas.

Eiropas Savienība nedrīkst apdraudēt mūsu kultūru daudzveidību vai kļūdaini atspoguļot un izmantot kultūras jēdzienu.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo kultūras diplomātija ir stūrakmens savstarpējas uzticēšanās un ilgstošu attiecību veidošanā ar trešo valstu pilsoņiem. Kultūrai jābūt būtiskam un horizontāli integrētam elementam plašo ārpolitikas metožu klāstā, kas veido ES ārpolitikas kopumu: no ES tirdzniecības attiecībām līdz tās paplašināšanās un kaimiņattiecību politikai, attīstības sadarbības politikai un kopējai ārpolitikai un drošības politikai. Kultūrai ir arī ekonomiska vērtība: Eiropas kultūras nozares sniedz ieguldījumu Eiropas uzņēmējdarbībā, inovācijā un uzņēmumos, un ES daudzveidīgā kultūras ainava padara to par vispievilcīgāko tūrisma galamērķi pasaulē. Dzīvīgs kultūras klimats dzīvošanu un uzturēšanos ES padara pievilcīgu gan uzņēmumiem, gan iedzīvotājiem. Pašreiz nav vienotas un saskaņotas ES stratēģijas par kultūras aspektiem ES ārējā darbībā, tādēļ tāda jāizstrādā. Tā nav greznība, bet gan vajadzība uzturēt un veicināt Eiropas pievilcību globāli saistītā un konkurējošā vidē. Mēs redzam arī sadrumstalotību un izkliedētību ne tikai starp dalībvalstīm, bet arī starp dažādām Eiropas Savienības struktūrvienībām un iestādēm. Šāda sadrumstalotība bez kopējas stratēģijas kavē līdzekļu un budžeta finansējuma efektīvu izlietojumu. Tāpēc šī stratēģija ES ir pietiekami būtiska.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Eiropa ir ārkārtīgi bagāta un daudzveidīga kultūras šūpulis. Eiropas Savienībai šis mantojums jāizmanto integrācijas un sadarbības veicināšanā valstīs, kas nav piederīgas Eiropas Savienībai. Mums nevajadzētu aizmirst, ka Eiropas Savienību veido 27 pietiekami atšķirīgas dalībvalstis. Ir svarīgi attīstīt un saglabāt šo multikulturālismu. Es piekrītu viedoklim, ka kopējai Eiropas politikai ir nepieciešama vienota ārējo kultūras darbību stratēģija. Eiropai ir svarīgi prast izmantot savu potenciālu, virzot savas intereses pasaules arēnā.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) „Vienoti daudzveidībā” ir mūsu kā Eiropas pilsoņu kopīgais princips, kas pauž piederību lielai Eiropas kopienai, kurā mijas tautas, kultūras un paražas, kas kļūst vienotas par spīti ekonomiskām, reliģiskām un citām atšķirībām. Manu atbalstu Schaake kundzes ziņojumam nosaka tieši nepieciešamība dot impulsu šīs kopīgās apziņas stiprināšanai. Kultūrai jābūt vienojošam faktoram gan ārēji, gan iekšēji, tāpēc Ekonomiskās uzraudzības sekretariāta (SEAE) attiecībās Eiropas kultūra var būt Eiropas vērtību pamatnesējs, kam dialogā ar ārpus Eiropas esošām kultūrām jāsekmē miermīlīga sadarbība un tautu savstarpējā saprašanās.

Bogusław Liberadzki (S&D), rakstiski. – (PL) Es vēlos paust atbalstu kultūras jautājumu iekļaušanai ES diplomātiskajās darbībās. Ir svarīgi, lai pasaule piedzīvotu ES dalībvalstu kultūru visās tās satura un formu daudzveidībā. Es pats ceru, ka šī iepazīstināšana notiks ģeogrāfiski saskaņotā veidā, lai katras dalībvalsts kultūra tiktu pārstāvēta atbilstošā proporcijā. Šajā nolūkā Komisijai jāsigatavo priekšlikums attiecīgo darbību īstenošanai, kas pēc tam pārtaptu oficiālā dokumentā.

David Martín (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu. Eiropa ir kopiena, kuru raksturo brīvība, atbildība un demokrātiskas vērtības. Kultūra, identitāte, vērtības un ES pozīcijas pasaules arēnā ir savstarpēji saistītas. Eiropas intereses tiek sekmētas, kultūras aspektus stratēģiski attīstot sadarbības un partnerības ceļā, izstrādājot kultūras programmas un kultūras aspektiem kļūstot par neatņemamu ekonomiskās politikas, ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļu.

Daloties ar literatūru, filmām, mūziku un kultūras mantojumu, tiek atvērtas durvis uz saprašanos un tiek būvēti tilti starp tautām. Eiropas identitāte visā tās daudzveidībā, kā arī

Eiropas vērtības izpaužas tās kultūrā. Turklāt ES var dalīties ar būtisku pieredzi konfliktu pārvarēšanā un stabilitātes nodrošināšanā, izmantojot kopējas intereses un savstarpēju saprašanos.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Ziņojums par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu daudzās nozīmēs ir cieši saistīts ar ziņojumu par Inovācijas Savienību. Es vēlos īpaši pievērst uzmanību nozīmei, kas piešķirta iedzīvotāju izglītībai, kura tostarp ietver labāku izpratni par šo jautājumu un cieņu pret intelektuālā īpašuma tiesību aizsargātiem darbiem. Gan ES līmenī, gan dalībvalstu kompetences līmenī mums ir jānodrošina atbalsts un jāattīsta šī novārtā pamestā joma ne tikai izglītībā, bet arī praktiskajās mācībās. Man ir iebildumi pret pašreizējo kultūras darbu klasificēšanu par precēm un pakalpojumiem. Tas ir maldinoši un var būt ekonomiskā neolibēralisma izpausme kultūras jomā. Piemēram, literārs darbs vai pat mākslas darbs, vai mūzika visupirms ir mākslinieka talanta izpausme un attiecīga sociāla reakcija. Ir ne vien mietpilsoniski, bet arī nepieņemami tos uzskatīt tikai par precēm vai pakalpojumiem.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Diemžēl pašlaik nav vienotas un saskaņotas stratēģijas par kultūras aspektiem ES ārējā darbībā. Kā labi zināms, Eiropas interešu ievērošanu vislabāk var nodrošināt, ja mēs paužam vienotu viedokli. Kopējās ārpolitikas pamatā jābūt kultūras diplomātijai, jo kultūra var sekmēt Eiropas pozīcijas pasaulē, kļūstot par neatņemamu ekonomiskās, attīstības un drošības politikas sastāvdaļu. Mūsu kontinents būs labāk saprotams, izplatot filmas, mūziku un literatūru. Turklāt ES daudzveidīgā kultūras ainava padara to par vispievilcīgāko tūrisma galamērķi pasaulē. Es atbalstu ziņojumā izteiktos konkrētos priekšlikumus attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības, mākslinieku, mācībspēku, studentu un uzņēmēju iesaistīšanu ārējo kultūras attiecību veidošanā. Vienlaikus mums noteikti jāņem vērā milzīgais potenciāls, ko piedāvā jaunās tehnoloģijas, kas ir gan informācijas avots, gan kanāls, kas sekmē vārda brīvību. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam būtu lietderīgi iekļaut kultūras jautājumus sarunās ar citiem parlamenti, lai palīdzētu izveidot vispārēju Eiropas ārējās darbības praksi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu. Eiropa ir kopiena, kuru raksturo brīvība, atbildība un demokrātiskas vērtības. Kultūra, identitāte vērtības un ES pozīcijas pasaules arēnā ir savstarpēji saistītas. Eiropas intereses tiek sekmētas, kultūras aspektus stratēģiski attīstot sadarbības un partnerības ceļā, izstrādājot kultūras programmas un kultūras aspektiem kļūstot par neatņemamu ekonomiskās politikas, ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļu. Daloties ar literatūru, filmām, mūziku un kultūras mantojumu, tiek atvērtas durvis uz saprašanos un tiek būvēti tilti starp tautām. Eiropas identitāte visā tās daudzveidībā, kā arī Eiropas vērtības izpaužas tās kultūrā. Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) attīstībā ir būtiski izpētīt un nostiprināt kultūras pašreizējo un vēlamo nozīmi ES ārējā darbībā. Kultūras izplatīšana var veicināt savstarpēju saprašanos, miermīlīgu sadarbību un stabilitāti, kā arī sniegt pozitīvu ieguldījumu ekonomikā.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Lai gan globalizācija nenoliedzami ir sekmējusi arvien izplatītāku apmaiņas procesu, mums ir jācīnās pret vienvērtīgu kultūru draudiem. Kultūra nodrošina atvērtību un ir demokrātijas virzītājspēks, pretdarbojoties nacionālistiskām reakcijām, rasistiskām nosliecēm un izstumtībai, ko sekmē ekonomikas, finanšu, klimata un pārtikas krīze. Kultūras pauž aicinājumu savstarpēji bagātināties, ievērojot cieņu. Tā ir neizsīkstošs atjaunojamo energoresursu avots. Kultūras jaunrade lielākoties raksturo vai pauž redzējumu, apņemšanos, nostāšanos kādā konkrētā pusē, kas var būt atbilstoša vai neatbilstoša. Tā pauž noteiktu tiesību, tostarp noraidījuma tiesību, izmantošanu. Mums ir nepieciešami mākslinieki, viņu kritiskais skatījums uz pasauli, viņu

devums sabiedrības izglītošanā. Viņi paredz nākotni un prognozē sabiedrības evolūciju, jo viņi redz ātrāk un tālāk nekā politiķi. Mums jāstrādā, lai radītu plurālistisku pasauli, kas nekavē radošo garu un kas spēj dot ceļu jaunajam un daudzveidībai. Mums ir jāpārdomā pasaules pārvaldīšanas sistēma. Mums ir jārada jauna pasaules politiskā telpa, ņemot vērā kultūras daudzveidības politisko aspektu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas kultūras bagātības ir vērtīgs dārgums, kuru ir svarīgi saglabāt. Mums vienmēr ir jāieklausās nepieciešamībā veicināt kultūras daudzveidību. Līdz šim mēs esam pārāk daudz vērības pievērsuši kultūras daudzveidības veicināšanai ar musulmaņu imigrantu starpniecību, nenodrošinot mūsu pašu kultūras atzīšanu islāma pasaulē. Ja atbilstoši priekšlikumiem Eiropas kultūras aspekti skaidrāk jānosaka kā neatņemama ekonomiskās politikas, ārpolitikas, drošības un attīstības politikas sastāvdaļa, ir svarīga tai piešķirtā konkrētā formā.

Noteikti nav iemesla iebilst pret apmaiņu ar literatūru, filmām, mūziku un visu pārējo, bet nevajadzētu pārspīlēti uzpūst gaidas attiecībā uz islāma pasauli — iedomājieties vien par mūzikas aizliegumu, kas izriet no Korāna. Vissvarīgākais būs kristietības sakņu atcerēšanās un augstākas ārpolitikas un attīstības politikas prioritātes piešķiršana kristiešu aizsardzībai citās valstīs, jo tieši viņi ir visvairāk vajātā minoritāte pasaulē.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Nevar būt nekādu šaubu, ka kultūras diplomātija sekmē uzticības un ilgtermiņa attiecību veidošanu starp ES un trešo valstu pilsoņiem, un nevar būt nekādu šaubu, ka Eiropai kultūras sektorā ir spēcīgas salīdzinošas priekšrocības, tādēļ kultūra ir vērtīgs politisks rīks ārpolitikas īstenošanā. Jaunas tehnoloģijas piedāvā jaunas iespējas izplatīt Eiropas kultūras mantojumu un stiprināt starpnacionālās saiknes. Tā kā internets ir globāla tikšanās vieta, ES ir jāizstrādā konkrēta politika Eiropas kultūras veicināšanai. *Europeana* vietne ir solis šajā virzienā, tomēr pagaidām tā nav īstenojusi savu potenciālu. Nevajadzētu par zemu novērtēt arī kultūras devumu Eiropas valstu ekonomikā. Pašlaik tas tiek lēsts 2,6 % apjomā no Eiropas IKP. Valstis ar bagātu vēsturi, tradīcijām un kultūru, piemēram, Grieķija, noteikti neko nezaudēs, veicinot savu kultūras mantojumu un vērtības.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums ir veltīts ES ārējās darbības kultūras aspektiem. Es piekrītu referentam, ka kultūras aspektam ir nepieciešama kopēja stratēģija. Tas nav jautājums par lielākiem ieguldījumiem, bet drīzāk pa labākiem ieguldījumiem. Kultūras veicināšana nozīmē demokrātijas veicināšanu. Izteiktais koordinēšanas priekšlikums var nodrošināt efektīvāku līdzekļu izlietojumu, jo īpaši budžeta samazinājumu laikā, kas sevišķi skar kultūras sektoru. Pašreizējam Eiropas Savienības nacionālo kultūras iestāžu sadarbības tīklam jābūt svarīgam kultūras sektora partnerim. Šā tīkla dalībniekiem ir nozīmīga pieredze ne tikai saistībā ar darbu šajā jomā, bet arī kultūras aktivitāšu organizēšanā, saglabājot atbilstošu distanci no valsts pārvaldes, kam šajā sektorā ir izšķiroša nozīme. Līdztekus koordinēšanas aspektam pastāv kultūras diplomātija dalībvalstu līmenī. Tomēr ir daudz trešo valstu, kas vēlas uzrunāt tieši Eiropas Savienību, nevis tikai atsevišķas dalībvalstis. Šādā situācijā tikai kopēja stratēģija novērsīs pašreizējo sadrumstalotību, kas kavē pilnvērtīgu un efektīvu kultūrai atvēlēto līdzekļu un budžeta finansējuma izlietojumu. Visu šo iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Kultūrai ir pietiekami liela nozīme Eiropas Savienībā, kuras mērķis ir būt „vienotai daudzveidībā”. Visupirms mums ir jāuzsver tās integrējošais raksturs, kas rada iespēju veidot kopīgas telpas zonas, t. i., vietas, kurās cilvēki ar dažādu kultūras perspektīvu tiek pārstāvēti kopīgi. Tā nav nejaušība, ka ziņojuma skaidrojošā daļa

sākas ar interesantu citātu: „Runājot par kultūru, rokenrols bija būtisks faktors komunistisko sabiedrību brīvdomības veicināšanā un pietuvināšanā brīvības pasaulei” (*Andras Simonyi*). Otrkārt, ir jāuzsver nenoliedzamā ekonomiskā ietekme, ko var izraisīt apņemšanās izplatīt Eiropas kultūru. Ir svarīga Eiropas vērtību izplatīšana un aizstāvēšana pasaulē un tās galveno aspektu, piemēram, vārda brīvības internetā, garantēšana visplašākajā iespējamajā apjomā. Šo iemeslu dēļ es balsoju „par”.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Balsojot par *Shaake kundzes ziņojumu, es paužu aicinājumu pēc iestādes, kas īstenotu patiesu Eiropas kultūras diplomātiju, veicinot mūsu vērtību izplatīšanu ārpus ES. Kultūras atzīšana par stratēģisku ārpolitikas elementu faktiski dotu Eiropai iespēju atgūt iekavēto salīdzinājumā ar citām valstīm. Ķīna veic īpaši apjomīgus ieguldījumus kultūras diplomātijā, lai uzlabotu tās tēlu un pievilinātu tūristus. Eiropai ir jādara tas pats, ja tā vēlas arī turpmāk saglabāt būtisku ietekmi pasaules arēnā. Ziņojumā ir sniegti vairāki priekšlikumi šā mērķa sasniegšanai: priekšlikums iecelt vienu personu katrā ES pārstāvētajā trešās valstīs, kas, piemēram, būtu atbildīga par kultūras attiecību un darbību koordinēšanu starp ES un šīm valstīm, vai priekšlikums EĀDD organizatoriskās shēmas projektā iekļaut ar kultūras aspektiem saistītus posteņus un izveidot koordinācijas struktūrvienību. Turklāt tajā atbalstīta trešo valstu plašāka iesaiste kultūras programmās, piemēram, ES mobilitātes, jaunatnes, izglītības un mācību programmās: ir jāsekmē šādu programmu pieejamība šo valstu jaunatnei.*

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Sākotnēji ziņojums paredzēja ES līmeņa ārējās attiecības gandrīz pilnīgi aplūkot tikai jaunās mediju perspektīvas kontekstā. Šī pieeja joprojām ir jūtama, tāpat kā ideja, ka ES ir jāeksportē sava kultūra. Turpretī Zaļo grupa uzstāja uz „kultūras sadarbības” veicināšanu. Daži no Kultūras un izglītības komitejas pieņemtajiem ieteikumiem faktiski nepiedāvā neko jaunu, piemēram, informācijas vietnes izveidi par ES kultūras programmām un ārējām attiecībām, iekļaujot visā pasaulē organizēto ES kultūras notikumu kalendāru, kā arī norādot uz pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanu. Daži no punktiem, piemēram, 44. punkts, par atbalstu valstu iniciatīvām attiecībā uz kultūras mantojuma aizsardzību un saglabāšanu un mantojuma vai kultūras jaunrades produktu nelegālu tirdzniecību, nepietiekami skaidro pašu problēmjautājumu. Izsakoties īsi, ziņojumā nav risināts jautājums kopumā, bet ir salikti kopā atsevišķi elementi līdztekus pašreizējām iespējām iekļaut kultūru gan ES, gan ES un trešo valstu attiecību dienaskārtībā. Tā ir jauna nodaļa centienos pilnvērtīgi izmantot kultūru kā līdzekli miera stiprināšanai pasaulē.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Dalīšanās ar kultūras mantojumu ir svarīga gan pašā ES, lai veidotu saliedētu Eiropas identitāti, gan ES attiecībās ar trešām valstīm. Šā iemesla dēļ es atbalstu ārējās darbības stiprināšanu šajā virzienā. Kultūrai pieejamie līdzekļi bieži ir izkaisīti milzīgā skaitā projektu. Turklāt šo fondu efektīvu izlietojumu kavē politiskā sadrumstalotība. Tādēļ Eiropas Ārējās darbības dienestam nekavējoties ir jāpieņem saskaņota un vienota kultūras diplomātijas stratēģija, tostarp iecelot ES īpašo pārstāvi trešās valstīs.

Visbeidzot es uzskatu, ka mums ir aktīvāk jāuzsver jauno tehnoloģiju izmantošana, tādējādi iegūstot jaunus veidus, kā nodrošināt ar kultūru saistītas informācijas pieejamību. ES ir būtiski šajā jomā uzņemties vadību, izstrādājot konkrētu politiku interneta aizsardzībai pret represīviem režīmiem raksturīgām cenzūras formām.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), rakstiski. – (FR) 1990. gadā izcilais amerikāņu profesors *Joseph Nye* savā grāmatā *Bound to Lead* ieviesa „maigās varas” jēdzienu. Ko tas nozīmē? Maigā vara ir starptautiskās arēnas dalībnieka spēja ietekmēt citus bez piespiedu

līdzekļiem, piemēram, izmantojot kultūras dinamismu. Kāpēc pēc ceturtdaļgadsimta Amerikas Savienotās Valstīs joprojām ir tāda lielvara, kādu mēs to zinām? Tādēļ, ka līdztekus tās militārajam arsenālam tā ir guvusi panākumus, eksportējot savu kultūru un idejas un nodrošinot to pievilcību. Eiropai ir jādara tas pats; tai ir jāizstrādā savs kultūras modelis un vērtības starptautiskajā arēnā. Ar šo ziņojumu Eiropas Savienība novērtē ietekmi, ko Eiropas var iegūt, ja tā spēs veiksmīgi iekļaut kultūras aspektu savā diplomātiskajā darbībā. Tādēļ es atbalstu ziņojumā paustos ieteikumus. Šajā situācijā, lūkojoties patiesas kopējas diplomātijas un patiesas Eiropas aizsardzības politikas virzienā, Eiropas maigā vara un tās kultūras diplomācija ir starp tiem nedaudzajiem ietekmes līdzekļiem, kas ir mūsu rīcībā.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju ziņojumu par ES ārējās darbības kultūras aspektiem. Es vēlos īpaši uzsvērt nepieciešamību pārskatīt pašreizējās ar kultūru saistītās programmas un sagatavot Komisijas Zaļo grāmatu un paziņojumu, kas iezīmētu konkrētu politiku attiecībā uz kultūras nozīmi ES ārējā darbībā. Pašlaik dalībvalstu sadarbība ar trešām valstīm notiek divpusēji. Trūkst kopēju un saskaņotu principu un darbību, liedzot efektīvi izmantot Eiropas kultūras resursus un Eiropas Savienības radošo potenciālu. Kopēja stratēģija var veicināt Eiropas kultūras resursu attīstību, sabiedrisko attiecību attīstību un padziļināšanu, dalīšanos ar labas prakses piemēriem un Eiropas kultūras pozīciju uzlabošanu starptautiskajā arēnā. Es paužu nopietnu atbalstu kultūras posteņu iekļaušanai Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) organizācijas shēmas projektā. Ir svarīgi nodrošināt arī atbilstošas mācības EĀDD darbiniekiem par kultūras un digitālajiem aspektiem. Kultūra ir būtisks faktors arī cīņā par cilvēktiesību ievērošanu un demokrātijas atbalstīšanu.

Sadarbība šajā jomā palīdzēs veidot dialogu ar dažādas kultūras pārstāvošām kopienām. Es atbalstu arī to, ko dēvē par „zīmolu Eiropu”, un tās attīstīšana un veicināšana, piemēram, atbalstot talantus, tūrisma un universālo vērtību izplatīšanos, jāisteno ciešā ES dalībvalstu sadarbībā.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Es esmu gandarīts, ka ir pieņemts ziņojums par ES ārējās darbības kultūras aspektiem, apliecinot, ka kultūrai jābūt Eiropas diplomātijas kodolam. Līdztekus daudzveidībai eiropiešiem ir daudz kopīgu stipru vērtību, piemēram, cieņa pret cilvēktiesībām, demokrātiju un likuma varu, kas jāiedzīvina arī starptautiskā līmenī. „Zīmolu Eiropu” jāpārstāv patiesiem Eiropas vērtību vēstniekiem. Es atbalstu arī jaunos priekšlikumus, piemēram, kultūras aspekta iekļaušanu Eiropas Ārējās darbības dienestā vai katras dalībvalsts „kultūras vēstnieka” iecelšanu. Kultūras Eiropas spēš rasties, koordinējot valstu iniciatīvas. Jauno tehnoloģiju attīstība nodrošina arvien plašāku kultūras pieejamību. Eiropas Savienībai, manuprāt, ir jāizmanto šī iespēja aizstāvēt savas kultūras unikalitāti un veicināt jaunradi. Man ir pienākums balsot pa šo ziņojumu, kurā kultūra uzlūkota nevis kā pagātnes mantojums, bet kā viens no Eiropas diplomātijas virzītājspēkiem nākotnē.

Ziņojums: Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (A7-0143/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo priekšlikumu, jo uzskatu, ka kultūras un radošo nozaru (KRN) veicināšanai ir nepieciešams ES mēroga impulss, un tādēļ tām ir jāpieņem inovatīvi ekonomikas modeļi un jābūt nodrošinātai piekļuvei jaunai, likumīgai tiešsaistes pakalpojumu sniegšanai. Tāpēc ir jāizveido īsts un vienots tiešsaistes satura un pakalpojumu tirgus, jāizmanto īpaši pasākumi, kuri vērsti uz kultūras un radošo nozaru kā inovāciju un strukturālu pārmaiņu katalizatoru pieaugošo nozīmi, jāsapulcina kopā iesaistītās puses reģionālā, valsts un Eiropas līmenī un jāveido jauni produkti un pakalpojumi izaugsmes un darbavietu radīšanai. Eiropā kultūras jomai ir galvenā nozīme

un tā piesaista pilsoņus, uzņēmus un investīcijas, tādējādi izceļot Eiropu kā dinamisku, stimulējošu vietu dzīvošanai un darbam. Lai Eiropa spētu gūt panākumus kā radoša un uz zināšanām balstīta ekonomika, neapšaubāmi ir vajadzīga enerģiska un augoša kultūras joma. Tā piesaista arī augsti kvalificētus, radošus cilvēkus. Kultūras un radošās nozares patlaban ir arī nozīmīgi ekonomisko un sociālo inovāciju virzītājspēki daudzās citās nozarēs.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu. Kultūras un radošajām nozarēm ir jāatrodas jaunās Eiropas politikas darba kārtības centrā saskaņā ar jomas ekonomiskajām vajadzībām un pasākumiem, kuru mērķis ir pielāgošanās inovācijām digitālajā laikmetā. Es piekrītu, ka šīs jomas potenciāla palielināšanai ir veiksmīgi jāsteno Eiropas Digitalizācijas programmas iniciatīva, lai Eiropas kultūras un radošās nozares spētu pilnībā izmantot un veiksmīgi pielāgoties visām apjomīgās ātrdarbīgās platjoslas un jauno bezvada tehnoloģiju sniegtajām iespējām. Ir ļoti svarīgi paplašināt Eiropas digitālo bibliotēku un attīstīt to kā Eiropas kultūras mantojuma un radošuma kontaktpunktu, un aizsargāt un atbalstīt šo kultūras mantojumu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Kultūras un radošās nozares ir būtiskas Eiropas pilsoņiem savu ekonomisko un kultūras īpašību dēļ. Tādēļ šīs nozares, gluži tāpat kā daļība kultūras un lingvistiskās daudzveidības veicināšanā un Eiropas kultūras mantojuma attīstīšanā, dod ieguldījumu ekonomikas attīstībā, stimulējot darbvieta, ekonomiskās izaugsmes un labklājības radīšanu. Ar šo balsojumu mēs nepārprotami apņemamies plašāk atzīt kultūras jomu, uzsverot, ka tās potenciāls joprojām ir liels, jo tā allaž pārvar juridiskos vai ekonomiskos šķēršļus. Lai šo potenciālu palielinātu, mēs ierosinām konkrētus risinājumus, piemēram, Eiropas mēroga licencēšanas sistēmu un piekļuves uzlabošanu aizdevumiem un mikrofinansējumam. Mēs atzīmējam arī ievērojamo progresu, ko internets sniedz mūsu sabiedrībai, pat ja tas rada jaunus jautājumus, piemēram, kā garantēt interneta piekļuvi ikvienam iedzīvotājam, kā arī par kultūras jomas ekonomisko modeli. Tādējādi Eiropas Parlaments, kurš apzinās kultūras būtisko nozīmi Eiropas sabiedrībā, nepārprotami aicina sniegt atbalstu kultūras dalībniekiem.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), rakstiski. – (ES) Ir svarīgi atraisīt kultūras un radošo nozaru potenciālu. Mums ir jāanalizē kultūras un radošās nozares un to aktivitāšu ietekme uz Eiropas ekonomiku, identificējot, definējot un aprakstot katru no tām, lai norādītu uz to raksturīgajām pazīmēm, labāk saprastu to mērķus un problēmas, un īstenotu efektīvākus pasākumus.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir atzīt un uzlabot kultūras un radošo nozaru ekonomisko un sociālo nozīmīgumu. ES uzmanības vēršana uz šīm nozarēm un to potenciāla organizēšana, izmantojot saskaņotu stratēģiju, tostarp finansēšanu, atbilst vismaz divām *Legā Nord* vienmēr atbalstītajām prioritātēm. Pirmkārt, tas nozīmē veicināt un atjaunot vietējo kultūras mantojumu, kurš var būt lingvistisks, muzikāls, arhitektonisks vai māksliniecisks visplašākajā nozīmē, lai aizsargātu intelektuālā redzesloka daudzveidību un individualitāti kultūras ideju vispārināšanas vai drīzāk trivializācijas un devalvācijas laikmetā. Otrkārt, iestādēm uzņemoties saistības par kultūras un radošajām nozarēm, talantīgiem jauniem cilvēkiem tiktu dotas iespējas konstruktīvi virzīt savas prasmes un centienus, piedāvājot viņiem atbalsta platformas, arī profesionālas, sniedzot labākas darba iespējas un neļaujot viņiem izšķiest savu talantu no kultūras viedokļa inertās vai gluži vienkārši neatbilstošās nozarēs. Tādēļ es atbalstu attiecīgo ziņojumu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Kultūras jomai piemīt būtiska nozīme Eiropā un tā piesaista cilvēkus, uzņēmumus un investīcijas, šādi izceļot Eiropu kā dinamisku, stimulējošu vietu dzīvošanai un darbam. Lai Eiropa spētu gūt panākumus kā radoša un uz zināšanām balstīta ekonomika, neapšaubāmi ir vajadzīga enerģiska un augoša kultūras joma. Tā piesaista arī augsti kvalificētus, radošus cilvēkus. Kultūras un radošās nozares patlaban ir arī nozīmīgi ekonomisko un sociālo inovāciju virzītājspēki daudzās citās jomās. Ir valstis, kuras jau plaši izmanto kultūras un radošo nozaru daudzveidīgos resursus. Tomēr Eiropas Savienībai vēl tikai jāizstrādā stratēģiska pieeja, lai savas kultūras vērtības padarītu par spēcīgas ekonomikas un vienotas sabiedrības pamatu. Tas ir piemērots laiks, lai, izmantojot Eiropas Komisijas Zaļo grāmatu, veicinātu diskusijas par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu, oficiāli apstiprinot šīs jomas nozīmīgumu. Kultūras un radošo nozaru izaugsme Eiropas Savienībā kopš 1990. gadiem ir bijusi eksponenciāla darbavietu radīšanas un IKP pieauguma ziņā.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par *Sanchez-Schmid* kundzes ziņojumu, kurā ir ietverti priekšlikumi kultūras un radošo nozaru attīstības veicināšanai. Ziņojumā tiek pieprasīts radīt Eiropas radošo profesiju pārstāvju statusu, lai viņi spētu baudīt apmierinošus darba apstākļus, kā arī veikt atbilstošus pasākumus attiecībā uz nodokļu sistēmām, viņu tiesībām strādāt, sociālās apdrošināšanas un intelektuālā īpašuma tiesībām, lai uzlabotu viņu mobilitāti visā Eiropā. Es arī piekrītu referentei, ka ir jāuzsver vajadzība saglabāt zināmu arodu īpatnības un zināšanu nodošanu, sevišķi kultūras, radošajā un amatniecības jomā, un nodrošināt zināšanu nodošanas mehānismus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atzinīgi novērtēju par kultūras un radošo nozaru (KRN) potenciālu izraisīto interesi. Es ticu pozitīvajai ietekmei, kāda to attīstībai var būt gan ekonomiskā ziņā, radot darbvietas un veicinot iekšzemes kopprodukta (IKP) pieaugumu, gan sociālajā ziņā, ar sabiedrības locekļu sociālo un kulturālo integrāciju. Tādēļ es atzinīgi novērtēju radošajai jomai paredzēto atbalstu, jo es domāju, ka tas ir pareizais ceļš uz Eiropas ekonomikas ilglaicīgu un ilgtspējīgu pieaugumu, ņemot vērā šā brīža globālo situāciju. Veidojot Eiropas politiku, prioritāšu vidū ir jābūt inovācijām, strukturālajai kohēzijai un jaunu produktu un pakalpojumu radīšanai.

Christine De Veyrac (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es atzinīgi novērtēju *Sanchez-Schmid* kundzes ziņojuma pieņemšanu attiecībā uz kultūras un radošo nozaru attīstību. Ņemot vērā gandrīz 14 miljonus ar tām saistīto darbavietu un ilgtspējīgo izaugsmi pat krīzes laikā, joprojām ļoti būtiski ir turpināt cieši atbalstīt šīs nozares sakarā ar to ekonomisko un kultūras ieguldījumu. Atbilstoši un izšķiroši pasākumi Eiropas Savienības starptautiskās kultūras ietekmes nodrošināšanai ir Eiropas statūtu izveidošana radošo profesiju pārstāvjiem, samazinātas PVN likmes ieviešana kultūras precēm un likumīga digitāla satura piedāvājumu izplatīšanas uzlabošana.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pēdējos divdesmit gados kultūras un radošo nozaru (KRN) attīstība ir bijusi eksponenciāla attiecībā uz darbavietu izveidi un ieguldījumu dalībvalstu iekšzemes kopprodukta (IKP) radīšanā. Šī iemesla un mums šobrīd ļoti izdevīgā laika dēļ ir svarīgi izmantot un palielināt šo nozaru potenciālu. Tādēļ ir nepieciešams izmantot digitālā laikmeta potenciālu ES mēroga impulsa radīšanai un kultūras jomas stimulēšanai, lai nodrošinātu šīs nozares ar inovatīviem ekonomiskajiem modeļiem.

Tādēļ es vēlētos apsveikt referenti un atbalstīt viņas uzaicinājumu iesniegt vērienīgāku Komisijas Zaļo grāmatu, kas veicinātu patiesa iekšējā tirgus rašanos, dodot iespēju izveidot darbvietas un garantēt lielāku sociālo kohēziju.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā Sanchez-Schmid kundzes ziņojumā ir aplūkots, kā Eiropas Savienība var atraisīt kultūras un radošo nozaru (KRN) potenciālu. Tās ir debātes, kuras sāktas ar Eiropas Komisijas Zaļo grāmatu laikā, kad digitālais laikmets ienāk mūsu dzīvē un globalizācija kļūst par KRN uzdevumu. Ja ES var radīt ES mēroga impulsu, kas stimulētu šos uzņēmumus, atbalstot inovācijas un modernizāciju, mēs spēsim veicināt nodarbinātību un sociālo kohēziju, un, kā jau referente ir minējusi, padarīt Eiropas Savienību par „ekonomiku, kura dibināta uz konkurētspējīgākās un dinamiskākās zināšanu bāzes pasaulē”. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu, jo es ticu radošo nozaru potenciālam un to daudzsoļšajai nākotnei. Tomēr, lai tās neapsteigtu starptautiskie partneri, nepieciešams ātri un noteikti veikt pasākumus saistībā ar jaunām tehnoloģijām, jo īpaši, informāciju tehnoloģijām, kā arī tādiem faktoriem kā attīstība un inovācijas. ES būtu jāatbalsta un jāveicina arī mākslinieciskais radošums un profesionālo kultūras darbinieku mobilitāte, lai tā kļūtu aizvien universālāka un globalizētāka.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es balsoju par labu šim dokumentam, jo kultūras un radošo nozaru potenciāla atraisīšana prasa attīstīt, *inter alia*, augstas kvalitātes māksliniecisko un kultūras izglītību, teritorializāciju, reģionālo partnerību, jaunradi un radošumu, pieredzes apmaiņu, finansēšanu, publiskā un privātā sektora partnerības un labas prakses apmaiņu. Mums ir jārada konkurētspēja starp kultūras un radošajām nozarēm, tajā pašā laikā neaizmirstot par katras nozares īpašībām un par to, ka tām nepieciešami dažādi atbalsta veidi. Eiropas Savienībai ir jāievieš pasākumi radošās nozares atbalstam. Mēs vēlētos, lai Zaļajai grāmatai būtu ietekme īstermiņā un ilgtermiņā, īstenojot īpašas izstrādes Eiropas līmenī tādās jomās kā tiešsaistes kultūras precēm un pakalpojumiem piemērota nodokļu sistēma un iespēja izmantot Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda pieejamos finansēšanas mehānismus. Ja kultūras un radošajām nozarēm ir jāpalielina sava nozīme kā virzītājspēkam, ir nepieciešams ieviest finansēšanas mehānismus, ko apliecina stabili ekspertu atzinumi par kultūras nozaru īpatnībām, un pielāgotu nodokļu sistēmu. Dalībvalstīm stingri jāapņemas aizsargāt un atbalstīt savu kultūras mantojumu. Ņemot vērā kultūras un radošo nozaru aizvien pieaugošo nozīmi, kā arī mērķi stiprināt šo jomu, kam ir stratēģiska nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā, Komisijai būtu jā sagatavo Baltā grāmata par kultūras un radošo nozaru potenciāla atraisīšanu.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka ir būtiski, ka Komisija turpinās darbu, lai pilnveidotu radošo un kultūras nozaru definīciju saistībā ar to plašāku atzīšanu pilsoniskajā sabiedrībā. Es radošajām un kultūras nozarēm paredzu lielu potenciālu, īpaši ņemot vērā iespējamo un nepieciešamo sadarbību ar augstskolām, pētniecības centriem un mākslas skolām, ar ko mēs varam izveidot kopīgu apmācību programmu un mūžizglītības tīklu. Dāmas un kungi, ir būtiski un nozīmīgi izplatīt labākās prakses un zināšanas, un uzlabotu mācīšanos ar kultūras un radošajām nozarēm paredzētām *ad hoc* arodapmācības programmām. Es domāju, ka mums ir jānodrošina daudzdisciplināras mācību programmas un jāpieprasa sadarbība vai partnerība ne vien starp mācību iestādēm, studentiem un kultūras un radošo nozaru profesionāļiem, bet arī starp visu veidu uzņēmumiem, starp publisko un privāto sektoru, un starp amatniekiem un finanšu iestādēm.

Morten Løkkegaard (ALDE), rakstiski. – (DA) Kultūras un radošās nozares veicina izaugsmi un jaunu darbavietu radīšanu Eiropas Savienībā. Tās ir daļa no plāna 2020. gada mērķu sasniegšanai un tādēļ ir būtiski, lai mēs radītu labus apstākļus šai jomai — īpaši nozarē, kuru es vēlos uzsvērt, proti, autortiesībām.

Kā šajā ziņojumā vairākkārt norādīts, mums, protams, jānodrošina, lai mākslinieki saņemtu taisnīgu atalgojumu par savu darbu. Tanī pat laikā mums ir nepieciešams veikt attiecīgos pasākumus, lai patērētājiem būtu pieejams liels skaits tiešsaistes pakalpojumu. Labākais, kā to panākt, ir radīt labus apstākļus likumīgām, operatīvām un efektīvām alternatīvām. Patlaban jau ir daži labi piemēri, un tie būtu jāpadara pamanāmāki. Efektīvu alternatīvu radīšana ir labākais veids cīņā pret pirātismu. Tanī pat laikā ir būtiski, lai Komisija nāktu klajā ar vērienīgu priekšlikumu par autortiesībām – mēs uz to raugāties ar lielām cerībām.

Viena no lietām, uz ko mēs norādām ziņojumā, ir Eiropas mēroga pieejas nepieciešamība. Mums nav labi strādāt ar 27 dažādām sistēmām šajā nozīmīgajā jomā. Tādēļ es uzskatu, ka Komisijai būtu jāizmanto holistiska pieeja un jāraugās uz saikni starp licencēšanu, privāto autortiesību nodevām un pirātismu. Es ceru, ka šis ziņojums spēs kalpot par labu sākumu, un es gaidīšu vērienīgu priekšlikumu no Komisijas.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka šis ir piemērots brīdis, lai ar Komisijas Zaļo grāmatu, kurā oficiāli apstiprināta nozares ekonomiskā un sociālā nozīme, sekmētu diskusiju par „kultūras un radošo nozaru potenciāla atraisīšanu”. Kultūras un radošo nozaru izaugsme Eiropas Savienībā kopš 1990. gadiem ir bijusi eksponenciāla darbavietu radīšanas un IKP pieauguma ziņā.

Iosif Matula (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropu no citiem reģioniem pasaulē atšķir tieši mūsu kopējā mantojuma kultūras aspekts. Brīdī, kad mēs saskaramies ar lielām ekonomiskām grūtībām, ir svarīgi domāt par to, kā izmantot kultūras un radošo nozaru piedāvāto potenciālu, sevišķi tādēļ, ka šādos pasākumos piedalās ievērojams skaits Eiropas pilsoņu. Neaizmirsīsim radošās nozares nozīmīgo ieguldījumu ne tikai informācijas un saziņas tehnoloģiju attīstībā, bet arī ekonomiskajās un sociālajās inovācijās. Tomēr šī nozare ierosina virkni jautājumu, ko nepieciešams noskaidrot. Viens svarīgs aspekts ir kultūras darbu digitalizācija, ņemot vērā arī vajadzību izveidot stabilu vienotu tirgu tiešsaistes saturam un pakalpojumiem, kas radīs papildu darbavietas. Tajā pašā kontekstā mēs runājam arī par autortiesību jautājuma atrisināšanu, kultūras un radošo nozaru finansēšanu, mākslinieku mobilitāti un kultūras darbu padarīšanu par pieejamiem sabiedrībai. Viens atbilstīgs piemērs ir kinematogrāfija, kurā Eiropas filmas, tostarp vairāki rumāņu darbi, ir ieguvuši prestižas balvas nozīmīgos festivālos.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kultūras un radošo nozaru veicināšanai ir nepieciešams Eiropas Savienības mēroga impulss, tādēļ tām ir jāpieņem inovatīvi ekonomiskie modeļi un jābūt piekļuvei jaunam, likumīgam tiešsaistes pakalpojumu nodrošinājumam. Tāpēc nepieciešams izveidot īstu vienotu tiešsaistes satura un pakalpojumu tirgu, veikt īpašus pasākumus, kuri vērsti uz kultūras un radošo nozaru kā inovāciju un strukturālu pārmaiņu katalizatoru pieaugošo nozīmi, sapulcināt kopā iesaistītās puses reģionālā, valsts un Eiropas līmenī un izveidot jaunus produktus un pakalpojumus izaugsmes un darbavietu radīšanai. Attīstot kultūras un radošās nozares, mēs veicinām ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi un darbavietu radīšanu.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Ņemot vērā bieži vien nepareizo Eiropas Savienības rīcību, ir jāšaubās, vai ar informāciju un saziņu tehnoloģijām būs diezgan, lai radītu Eiropas identitāti. Gluži tāpat Eiropas identitātes saglabāšanu neveicina demokrātijas trūkums Eiropas Savienībā un vienpusējā demokrātijas izpratne Briseles elites vidū, kas vienkārši liek ļaudīm turpināt balsošanu, kamēr tiek panākts „pareizais” rezultāts. Attiecībā uz tiešo demokrātiju Eiropas Savienība varētu daudz mācīties no Šveices, kura aizstāv demokrātiskus lēmumus pat gadījumos, kad pārējā politiski korektā pasaules daļa to pilnībā kritizē.

Jāšaubās, vai „enerģiska, augoša kultūras nozare”, kā tik daiļrunīgi izklāstīts ziņojumā, ir „ekonomisko un sociālo inovāciju nozīmīgs dzinējspēks”. Drīzāk jūtama tendence, ka atbalsts kultūras jomai aizvien vairāk tiek orientēts uz migrāciju un migrantiem, kamēr vietējā kultūra un tradīcijas tiek pabīdītas malā.

Tomēr plaši apspriesto integrācijas jautājumu nedrīkst risināt tā, lai nāktos dzīvot bez Ziemassvētkiem, Lieldienām, Sv. Nikolasa dienas un citām tradīcijām tā dēļ, lai mēs mūsu bērnodārzos un skolās pielāgotos musulmaņu imigrantiem — tāda rīcība nozīmētu mūsu kultūras identitātes zaudēšanu. Mums nepieciešams lielāku uzmanību veltīt tam, lai tiktu atbalstītas mūsu paražas, tradīcijas un morālās vērtības, un tās respektētu citi. Tā kā šajā ziņojumā netiek piedāvāta šīs tendences maiņa, es nolēmu atturēties no balsošanas.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Kultūras un radošuma nozarēm ir divējāda nozīme. Tām ir ekonomiska nozīme, atbalstot nodarbinātību, izaugsmi un nodrošinot labklājību. Tomēr galvenokārt tās veic kultūras funkciju, veicinot pilsoņu sociālo un kultūras attīstību. Taču, lai šīs nozares spētu izmantot visu potenciālu, ir nepieciešams izpildīt divus pamatnosacījumus. Pirmkārt, mums ir jāveicina mobilitāte un kultūras faktoru pievilcība, piemēram, mākslinieku, kultūras jomas darbinieku un mākslas darbu mobilitāte, un, otrkārt, mums ir jānodrošina, lai kultūras nozarē tiktu ieviesta īpaša finansēšanas un ekonomiskā atbalsta politika, piemēram, piekļuve Eiropas Investīciju bankas līdzekļiem.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ziņojuma pamatā „par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu” ir Eiropas Komisijas Zaļā grāmata par šo pašu tēmu, un es balsoju par to, jo šādā veidā tiek oficiāli atzīts šīs jomas ekonomiskais un sociālais nozīmīgums. Kopš 1990. gada Eiropas Savienībā ir notikusi ievērojama kultūras un radošo nozaru (KRN) attīstība radīto darbavietu ziņā, kā arī pozitīvi ietekmējot iekšzemes kopprodukta (IKP) pieaugumu. Saskaņota un vienota rīcība šajā attīstības stadijā esošajā nozarē ir būtiska ES ekonomikas izaugsmei. Kultūras un radošajām nozarēm ir milzīgs potenciāls, lai kļūtu par vienu no vadošajiem virzītājspēkiem ES attīstībā.

Phil Prendergast (S&D), *rakstiski*. – Kultūras un radošās nozares nodrošina ne tikai ievērojamus ienākumus un darbavietas, bet arī ir Eiropas sociālās un kultūras vides pamats. Radošās profesijas ir daļa no mūsu mantojuma, un šīs zināšanas ir jānodod tālāk. Mums ir jāveicina daudzdisciplināras izglītības izstrāde un jāsekmē plašāka apmaiņas programmu attīstība starp augstākās izglītības iestādēm šajā nozarē. Komisijai ir jānodrošina tiesiskā drošība informācijas un komunikāciju tehnoloģiju jomā, lai aizsargātu patērētājus un novatorisku ideju izstrādātājus. Turklāt tai vajadzētu palīdzēt vietējām un reģionālajām iestādēm sadarbības tīklu izveidē kultūras tūrisma jomā. Īrijai, īpaši Dienvidīrijai, ir bagātīga kultūras un radošā vēsture. Mums jāpalīdz nodrošināt kultūras un radošo profesiju tālāka attīstība un jāveicina to pieejamība plašākai sabiedrībai.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kultūras un radošajām nozarēm (KRN) ir būtiska nozīme daudzējādā ziņā. Pirmkārt, to patiesā vērtība sniedzas no kultūras standartu jaunas izveides līdz kopīgas Eiropas identitātes stiprināšanai. Otrkārt, tās veido pamatu ekonomikas procesiem, kas sekmē jaunu darbavietu izveidi un produktu apriti, citiem vārdiem sakot, tās ir arīdzan ievērojams finansiāls atbalsts ekonomikas nozarei. Tomēr ir nepieciešams stimulēt šāda veida darbību, piemēram, ievērojot tiesības šādu produktu ekonomiski izdevīgai izmantošanai, vienlaikus pilnībā aizsargājot produkta izstrādātāju. Turklāt tās ir saistības, kas ļaus apliecināt un diferencēt ES sniegto pievienoto vērtību. Tāpēc es balsoju par labu šim ziņojumam.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Kultūras un radošās nozares nodrošina 5 miljonus darbavietu un veido 2,6 % no ES IKP. Tās ir arī viens no galvenajiem Eiropas attīstības virzītājspēkiem, jo rada jaunas darbavietas un sekmē inovāciju izstrādi. Kā arī KRN dod pievienoto vērtību, jo tās veicina sociālo kohēziju un tām ir būtiska nozīme ES kultūras un valodu daudzveidības stimulēšanā. Tāpēc vienlīdz svarīgi ir atbalstīt šīs nozares gan sociālu, gan ekonomisku apsvērumu dēļ. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu. Šajā sakarā es gribētu mudināt dalībvalstis un Eiropas Komisiju veicināt mākslas un kultūras izglītību visās vecuma grupās, sākot no pamatizglītības līdz augstākajai vai profesionālajai izglītībai, kā arī attīstīt kultūras jomas profesionāļu uzņēmējdarbības prasmes, tostarp mūziklītības kontekstā. Lai sekmētu šo nozaru attīstību, ir vienlīdz svarīgi uzlabot šīs jomas profesionāļu piekļuvi finansējumam — ieviešot mikrofinansējumu, izvēršot mecenātismu un publisko/privāto partnerību, apsverot jaunu, novatorisku finansēšanas instrumentu ieviešanu, apmācot speciālistus par banku sektora īpatnībām šo nozaru kontekstā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šis ir īstais laiks, lai Komisijas Zaļā grāmata, kas oficiāli apstiprina šīs nozares ekonomisko un sociālo nozīmi, veicinātu diskusiju par „kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu”. Kopš 1990. gada Eiropas Savienībā ir notikusi ievērojama kultūras un radošo nozaru (KRN) attīstība radīto darbavietu ziņā, kā arī pozitīvi ietekmējot iekšzemes kopprodukta (IKP) pieaugumu.

Globalizācijas radītais izaicinājums un digitālā laikmeta sākšanās rada plašas un jaunas šo nozaru pilnveides iespējas, un var uzlabot KRN līdz šim lielā mērā neizmantoto potenciālu, veicinot izaugsmi un jaunas darbavietas. Ir nepieciešamas stratēģiskas investīcijas, lai veicinātu kultūras un radošo nozaru darbību, tādējādi stiprinot kultūras daudzveidību, sociālo un teritoriālo kohēziju, izaugsmi un nodarbinātību. Šī mērķa labad ir vajadzīgs adekvāts finansējums, atbalsts KRN, lai tās varētu attīstīties savas vietējās un reģionālās vides kontekstā un virzīties radošas ekonomikas virzienā, pastiprinot šo nozaru būtisko ietekmi uz daudzām ekonomikas un sociālajām jomām.

Jo lielāka ir Eiropas audiovizuāla satura darbu pieejamība, jo lielāka iespējamība, ka Eiropas savdabību raksturojoši darbi ietekmēs kultūru daudzveidību. Turklāt radošās nozares dod ievērojamu ieguldījumu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju attīstībā, un tām ir būtiska nozīme vietējā, reģionālā un valsts līmenī.

Licia Ronzulli (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka kultūras un radošajām nozarēm ir jābūt Savienības pievienotajai vērtībai. Eiropas mākslinieku statūti, kas balstīti uz labvēlīgiem darba apstākļiem un nodokļu režīmu, veidotu Eiropu par dinamisku un izaicinājumu pilnu vidi, kur dzīvot un strādāt, padarot to pievilcīgu prasmīgām un radošām personībām. Kā arī uz zināšanām balstīta ekonomika palīdzēs aizsargāt Eiropas kultūras daudzveidību un virzīs mūs sociālas kohēzijas un jaunu darba iespēju virzienā. Šajā sakarā, lai īstenotu šo potenciālu vislabākā iespējamā veidā, mums ir jāstimulē gan radošo zināšanu pārnese uz jaunām paaudzēm, gan arī mākslinieku mobilitāte visā Eiropā.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Kultūras un radošo nozaru sektors sastāv no uzņēmumiem ar lielu ekonomisko potenciālu, jo tie nodrošina darbavietas, izaugsmi un ienākumus, kā arī ir atbildīgi par iedzīvotāju integrāciju sociālajā un kultūras vidē. Saskaņā ar Eiropas devīzi „Vienoti dažādībā” ir būtiski, ka pastāv nozares, kur kultūra tiek izmantota kā galvenā investīcija, jo tās veicina starpkultūru dialogu, tādējādi aizsargājot Eiropas daudzveidību. Šo nozaru atbalstīšana radīs būtiskas, jaunas iespējas reģionālajai attīstībai, vietējai partnerībai un iespējamai partnerībai privātajā un valsts sektorā.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Komisijas Zaļās grāmatas par kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanu mērķis ir veicināt Eiropas Savienības ekonomikas attīstību un jaunu darbavietu radīšanu dalībvalstīs.

Šodien pieņemtajā ziņojumā Eiropas Parlaments atbalsta reālu ES mēroga stratēģiju šajā sektorā, radot jaunas iespējas eksperimentēšanai, inovācijai un uzņēmējdarbībai; atbalstot mobilitāti un veicinot piekļuvi finansējumam un jauniem finanšu instrumentiem, un sekmējot lielāku reģionālo un vietējo kolektīvu iesaistīšanos.

Referente ierosina izveidot izmēģinājumu projektu *Erasmus* un *Erasmus for Young Entrepreneurs* programmās, kā arī Eiropas līmeņa platformas izveidi pieredzes apmaiņas nolūkos. Ierosinājumi, kuri rada lielu interesi reģionālā un vietējā līmeņa amatniecības nozarē, ietver arī labo prakšu tīklu izstrādi reģionālo un vietējo kolektīvu vajadzībām, un konsultatīvu pakalpojumu ieviešanu finanšu jautājumos, lai nodrošinātu nozares mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) labāku informētību par kultūras un radošās jomas preču un pakalpojumu radīšanu un izplatīšanu.

Rafał Trzaskowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Šodien Eiropas Parlamentā mēs esam balsojuši par ziņojumu, kas veltīts radošo nozaru potenciālam. Šis ziņojums skaidri liecina, ka radošās nozares ES nodrošina 5 miljonus darbavietu un veido gandrīz 3 % no ES IKP. Būtībā radošās nozares ietekmē katru ES ekonomikas jomu, kur vien iespējams, radot labvēlīgu vidi inovācijām — tādām inovācijām, bez kurām būtu grūti runāt par uzlabojumiem ES konkurētspējas nodrošināšanā starptautiskajā arēnā, ko mēs visi tik ļoti vēlamies.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju pret šo ziņojumu, kas pietuvina kultūras preces tirgus un konkurences izpratnei.

„Kultūras nozares” un tādējādi arī to radītās kultūras preces nevar pielīdzināt jebkuram uzņēmumam, pamatojoties ar to, ka tie ir labuma guvēji un potenciāli darbavietu radītāji.

Pirmkārt un galvenokārt tām joprojām jākalpo par brīvības pamatu lielākajai daļai cilvēku un par līdzekli, lai dalītos zināšanās un zinātībā.

Tāpēc vēlreiz ir steidzami nepieciešams apliecināt kultūras savdabības principu visās jomās, jo mākslinieka statusa atzīšana vai vēlme atrast līdzsvaru starp digitālo darbu izplatīšanu un taisnīgu atlīdzību to veidotājiem nav jāuzskata par veltīgām cerībām, jo sagaidāms, ka kultūras joma nonāks uz sēkļa, ja naudas sodi kalpos par radošo nozaru virzītājspēkiem.

Dominique Vlasto (PPE), *rakstiski*. – (FR) Mūsu attīstības modeļa evolūcija, kas no šī brīža un turpmāk ir vērsta uz zināšanu ekonomiku, padara kultūru par stratēģiski svarīgu jomu. Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu, kurā ierosināts, kā labāk izmantot Eiropas kultūras resursus. Manuprāt, kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošanā jāiekļauj Eiropas autortiesību pārraudzības sistēmas reforma, lai sekmētu radošo nozaru iespējas gūt lielāku labumu no vienotā tirgus. Kā uzsvērts ziņojumā, licencēšanas procedūras ir pārāk sarežģītas, tāpēc tas mudina ieviest vienotā centra sistēmu tiesību piešķiršanai. Es uzskatu, ka arīrdzan ir nepieciešams veicināt jaunradi, piemērojot īpašu nodokļu sistēmu novatoriskiem produktiem, piemēram, digitālajam kultūras saturam. Nav pareizi, ka šāda veida precēm tiktu piemērota pilna PVN standarta likme, kamēr citas kultūras preces atrodas labākā pozīcijā, jo tām tiek piemēroti nodokļu atvieglojumi. Ar savu balsojumu es vēlos aicināt Komisiju un Padomi atsaukties uz Eiropas Parlamenta prasību veikt īpašus pasākumus, lai mudinātu mūs izmantot šīs nozares izaugsmes potenciāla sniegtās iespējas. Tikai ar mērķtiecīgu un kopīgu pieeju ir iespējams saglabāt Eiropas kultūras unikalitāti.

Iva Zanicchi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par *Sanchez Schmid* kundzes ziņojumu par Eiropas kultūras un radošo nozaru potenciālu, kas līdz šim vēl nav pilnībā īstenots. Šīs nozares ir ES bagātība, daļēji tāpēc, ka to straujā attīstība pēdējos 25 gados ir radījusi desmitiem tūkstošu darbavietu. Tādēļ ir nepieciešams izveidot Eiropas mēroga stratēģiju šajās nozarēs, līdz ar to tām būtu iespēja izvērst savu potenciālu un gūt atzinību, pateicoties savam dubultnozīmīgumam, vienlaikus esot gan kultūras un izklaides pārstāvjiem, gan uzņēmējdarbības un darbavietu veidotājiem.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0281/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu un kā referents izsaku to pašu pārliecību, ka Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukuma piešķiršana pilsētai, kurā 20. gadsimta laikā risinājās traģiski notikumi, būtu nozīmīgs solis, lai pārvarētu vēsturisko Eiropas šķelšanos un atspoguļotu jauno Eiropas modeli.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es atbalstīju šo rezolūciju. Eiropas kultūras galvaspilsētas projekts palīdz atbalstīt Eiropas kultūru bagātību un daudzveidību, un to kopīgās iezīmes, kā arī veicina labāku savstarpēju sapratni Eiropas iedzīvotāju vidū. Lai gan lēmums par Eiropas kultūras galvaspilsētas statusa piešķiršanu no 2007. līdz 2019. gadam pašlaik paredz tajā iekļaut tikai dalībvalstis, es piekrītu rezolūcijas aicinājumam 2014. gadā izņēmuma kārtā piešķirt Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu Sarajevai. Es uzskatu, ka Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukuma piešķiršana pilsētai, kurā 20. gadsimta laikā risinājās traģiski notikumi, būtu nozīmīgs solis, lai pārvarētu vēsturisko Eiropas šķelšanos.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ikviens, kas ar šausmām sekoja notikumiem, kad kara laikā Bosnijā mocekļu pilsētas Sarajevas iedzīvotāji kļuva par upuriem un kad tika nopostītas daudzas ēkas, noteikti atzinīgi vērtēs pilsētas atzīšanu par 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētu.

Paturot atmiņā notikušo, es ceru, ka šis notikums radīs eiropiešiem citas, daudz patīkamākas atmiņas par Sarajevu, un galvenais, ka pašā valstī tas veicinās dažādo etnisko grupu tuvināšanos. Es ceru, ka Sarajevas kultūras galvaspilsētas programma cildinās dzīvi un cilvēku spēju izdzīvot un atjaunot un ka tā kalpos par pierādījumu mums visiem, cik lielā mērā cilvēka gars var radīt un pārmantot labestību un skaistumu pat pēc tam, kad piedzīvotas visdziļākās ciešanas.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šī rezolūcija atsaucas uz Bosnijas un Hercegovinas lūgumu apsvērt tās galvaspilsētas Sarajevas iespēju kļūt par 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētu. ES iniciatīvas „Eiropas kultūras galvaspilsēta” pamatā bija nodoms uzsvērt Eiropas kultūru bagātību un daudzveidību, daloties tajā un veicinot Eiropas iedzīvotāju savstarpēju saprašanos. No 1992. līdz 1996. gadam Sarajeva — mocekļu pilsēta, kur 1914. gads bija sākums Pirmajam pasaules karam — kļuva par iznīcības upuri tās aplenkuma laikā. Tagad par to liecina visā pasaulē zināmi fotoattēli, piemēram, viens no tiem „Sarajevas čellists”, kurš, tērpies melnā un atrazdamies kara radītās iznīcības centrā, klīst pa ielām, mēģinot atvieglot izmocītu cilvēku ciešanas, kuriem nebija iespējas atstāt pilsētu. Neraugoties uz grūtībām, pilsēta ir spējusi saglabāt savu kultūras garu. Es to atbalstu un uzskatu, ka tas būtu godīgi, ja Sarajeva kļūtu par Eiropas kultūras galvaspilsētu.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par labu šim dokumentam tādēļ, ka Kopienas iniciatīva ar nosaukumu „Eiropas kultūras galvaspilsēta” ir veidota, lai uzsvērtu Eiropas kultūru bagātību un daudzveidību, un to kopīgās iezīmes, kā arī lai veicinātu labāku

savstarpēju sapratni Eiropas iedzīvotāju vidū. Turklāt jāatzīmē, ka Sarajevai ir īpaša nozīme Eiropas vēsturē un kultūrā, un 2014. gadā tā pieminēs vairākas nozīmīgas gadadienas, un Sarajevas pilsētas dome un vietējie kultūras darbinieki ir sākuši plašus sagatavošanās darbus par godu kandidēšanai uz šo statusu. Tāpēc es uzskatu, ka Padomei izņēmuma kārtā ir jāpiešķir Sarajevai 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas statuss. Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukuma piešķiršana pilsētai, kurā 20. gadsimta laikā risinājās traģiski notikumi, būtu nozīmīgs solis ceļā uz Eiropas agrākās sašķeltības pārvarēšanu un Eiropas jaunā modeļa atspoguļojumu.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo rezolūciju, kas aicina Padomi Sarajevai piešķirt 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu. Uzskatu, ka šāda nosaukuma piešķiršana pilsētai, kurā 20. gadsimta laikā risinājās traģiski notikumi, būs nozīmīgs solis ceļā uz Eiropas agrākās sašķeltības pārvarēšanu un Eiropas jaunā modeļa atspoguļojumu.

Louis Michel (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Sarajeva bija krāšņa pilsēta, kurā līdzās dzīvoja trīs tautas, kā arī pastāvēja trīs dažādas kultūras un reliģijas. Pilsētas aplenkums un etnisku un reliģisku iemeslu dēļ notikušie kari, kas ilga četrus gadus (no 1992. līdz 1996. gadam), pamatīgi izpostīja galvaspilsētu, kurā par dominējošo reliģiju kļuva islāms un par visbiežāk lietoto valodu — bosniešu valoda. Mūsu uzdevums ir atkal satuvināt šīs kopienas. To var veicināt kultūra. Cita starpā tieši kultūra palīdzēja Sarajevas iedzīvotājiem izturēt četrus kara gadus. Kultūra veicina atvērtību un ir demokrātijas virzītājspēks, kas neitralizē jebkāda veida nacionālistu darbības, tieksmi uz rasismu un atsevišķu iedzīvotāju grupu izslēgšanu. Tā Sarajevas iedzīvotājiem var palīdzēt atgūt Eiropai raksturīgo kultūru daudzveidību. Mozaīkai līdzīgā pilsēta reiz bija un atkal var kļūt par uzskatāmu Eiropas metaforu. Mums ir jāstrādā, lai radītu pasauli, kurā pastāv viedokļu dažādība, kas augstu vērtē spēju radīt un sekmēt visu jauno un daudzveidīgo.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ar savu balsi es vēlos paust atbalstu Eiropas Parlamenta izteiktajam aicinājumam Padomei nosaukt Sarajevu par 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētu. Patiesībā es piekritu rezolūcijā paustajam viedoklim par to, ka, piešķirot Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu pilsētai, kurā 20. gadsimta laikā ir norisinājušies traģiski notikumi, tiks sperts būtisks solis ceļā uz Eiropas agrākās sašķeltības pārvarēšanu un jauna Eiropas modeļa izveidošanos.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lai arī lēmums par Kopienas iniciatīvu „Eiropas Kultūras galvaspilsēta no 2007. līdz 2019. gadam” pašlaik paredz tajā iekļaut tikai dalībvalstis, tomēr faktiski iespēja iegūt Eiropas galvaspilsētas nosaukumu jau vairākkārt ir tikusi sniegta trešo valstu pilsētām. Ņemot vērā to un Sarajevas īpašo nozīmi Eiropas vēsturē un kultūrā, es uzskatu, ka ir pamatoti tai piešķirt 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu, kaut tikai tās simboliskās nozīmes dēļ.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Sarajeva, būdama daudz kultūru pilsēta, ir īsts patiesas iecietības modeļa iemiesojums un neapšaubāmi ieņem īpašu vietu Eiropas vēsturē un kultūrā. Tieši Sarajevā notikusī slepkavība sāka Pirmo pasaules karu. Tieši šī pilsēta Bosnijas un Hercegovinas konflikta laikā (no 1992. līdz 1996. gadam) piedzīvoja mūsdienu karadarbības vēsturē ilgāko valsts galvaspilsētas aplenkumu. Es gribētu, lai pilsēta, kas vēlas atstāt aiz muguras savu pagātņi un ar entuziasmu raugās Eiropas virzienā, kas 2014. gadā pieminēs vairākas nozīmīgas gadadienas, kļūtu par tā gada Eiropas kultūras galvaspilsētu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Ar šo rezolūciju Parlaments 1) aicina Padomi piešķirt 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu Sarajevai; 2) aizstāv

tās pārliecību, ka nosaukuma „Eiropas kultūras galvaspilsēta” piešķiršana pilsētai, kurā 20. gadsimta laikā ir norisinājušies tik traģiski notikumi, būs nozīmīgs solis ceļā uz Eiropas agrākās sašķeltības pārvarēšanu un Eiropas jaunā modeļa atspoguļošanu.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Būdam Kultūras un izglītības komitejas delegācijas Sarajevā locekle, es atbalstu pilsētas kandidatūru 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas statusa iegūšanai. Sarajeva ir pelnījusi iespēju parādīt savu lielo potenciālu. Tā ir pilsēta, kurā pastāv daudz dažādu kultūru. Sarajevā valdošā atmosfēra ir reizē daudzkulturāla un eiropeiska. Tā ir vienīgā lielpilsēta pasaulē, kur viena kvadrātkilometra platībā jūs varat atrast piecām dažādām reliģijām piederīgas celtnes, jo te ir gan mošejas, gan Romas katoļu katedrāles, pareizticīgo baznīcas, sinagogas un protestantu baznīcas.

Savukārt bosnieši ir ārkārtīgi draudzīgi un viesmīlīgi. Nesen lasīju kādas poļu studentes atmiņas par laiku, ko viņa pavadīja Sarajevā kā apmaiņas studente — meitenei nebija gadījies sastapt nevienu ārvalstu apmaiņas programmas studentu, kam nepatīktu Sarajeva. Kopš kara beigām 1995. gadā Sarajeva tiek atjaunota, lielā mērā pateicoties Eiropas Savienības sniegtajam atbalstam. Sarajeva ar lielu entuziasmu raugās nākotnē, ko saista ar Eiropu. Tā vēlas parādīt savu milzīgo potenciālu un gūt ievērību eiropiešu acīs. Nav šaubu, ka pilsēta ir pelnījusi iespēju un mums tā ir jāatbalsta.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Sarajevai Eiropas vēsturiskajā apziņā ir ļoti būtiska loma. Es atbalstu 2014. gada Eiropas kultūras galvaspilsētas statusa piešķiršanu Sarajevai. Šī iniciatīva, kas jau vairāk nekā 25 gadus veicina Eiropas kultūras bagātības un daudzveidības attīstību, palīdzēs atjaunot pilsētas tūrisma nozari un tās ekonomiku. Sarajeva ir piedzīvojusi nozīmīgus vēsturiskos notikumus un būtiski cietusi 1990. gadu karadarbības laikā. Šeit arī norisinājās slepkavība, kas sāka Pirmo pasaules karu. Šī notikuma 100. gadadiena tiks pieminēta tieši tajā gadā, par kuru runājam — 2014. gadā. Piešķirot Sarajevai Eiropas kultūras galvaspilsētas statusu tik zīmīgā laikā, tiks ne vien sekmēta pilsētas kultūras atdzimšana un uzlabots tās tēls citu valstu acīs, bet tas arī palīdzēs godināt nozīmīgus Eiropas vēstures un identitātes aspektus.

Priekšsēdētājs. – Ar šo balsojumu skaidrojumi tiek slēgti.

14. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.15 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

15. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana. Sk. protokolu

16. Debātes par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debātes)

16.1. Šrilanka — pēc ANO ziņojuma veiktie pasākumi (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Šrilanku. ⁽²⁾.

⁽²⁾ Sk. protokolu

Paul Murphy, *autors.* – Priekšsēdētāja kungs! Šrilankas valdības nežēlīgajā karā pret tamilu minoritāti dažās nedēļās tika nogalināti vismaz 40 000 tamilu un simtiem tūkstoši tika aizturēti ieslodzījuma nometnēs zem klajas debess. ANO ziņojums beidzot publiski atzīst pret tamilu tautu izdarītos noziegumus. Diemžēl nevajadzētu lolot ilūzijas, ka šis ziņojums mainīs tamilu situāciju Šrilankā.

Nākošajā dienā pēc tā publicēšanas tika paziņots, ka ANO ģenerālsekretārs starptautisku izmeklēšanu sāks tikai tādā gadījumā, ja tam piekritīs Šrilankas valdība vai arī kāds starptautisks forums, piemēram, ANO Drošības padome, lūgs veikt izmeklēšanu. Ņemot vērā Šrilankas valdības raksturu, ir skaidrs, ka tā neļaus veikt starptautisku izmeklēšanu. Kārtējo reizi tiek izcelta nepieciešamība sarīkot kampaņu, lai veiktu patiesi neatkarīgu izmeklēšanu par kara noziegumiem un lai sauktu pie atbildības I. Rajapaksa režīmu.

Visā pasaulē 18. maijā notiks dažādu grupu, tai skaitā arī Tamilu solidaritātes kampaņas, organizētas protestu akcijas, lai atzīmētu šī asiņainā kara otro gadadienu. Singāļu un tamilu tautu vienotā cīņa ir nepieciešama, lai sakautu šo režīmu un lai cīnītos par tamilu valodā runājošo cilvēku pašnoteikšanās tiesībām.

Geoffrey Van Orden, *autors.* – Priekšsēdētāja kungs! Pietiek dzirdēt šos ievadvārdus, lai saprastu, kāpēc man ir žēl, ka šodien notiek šīs debātes. To veicina tamilu diasporas ekstrēmie elementi, tie paši cilvēki, kuri daudzus gadus ar politiskām aktivitātēm un noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem atbalstīja LTTE teroristu kampaņu.

Protams, LTTE kampaņas pēdējie posmi bija šausmīgi. ANO *Darusman* ziņojums, pateicoties kuram notiek šīs debātes, skaidri izklāsta, ka pēdējos konflikta posmos LTTE izmantoja civiliedzīvotājus kā dzīvo vairogu, pastiprināja civiliedzīvotāju, pat bērnu, iekļaušanu savās rindās ar varu, nogalināja civiliedzīvotājus, kuri mēģināja bēgt no konflikta zonas, un izvietoja artilēriju pārvietoto personu un sabiedrisko ēku, piemēram, slimnīcu, tuvumā. Tas neattaisno civilo objektu apšaudi, bet rada priekšstatu par kontekstu un norāda, kurš ir vainīgais.

Ir cilvēki, kuri tā vietā, lai samierinātu Šrilankas iedzīvotājus, vēlas turpināt naida un dalīšanās kampaņu. Viņi šo *Darusman* ziņojumu uztver kā savas kampaņas ieroci un vēlas nosēdināt Šrilankas valdību uz apsūdzēto sola.

Šī pieeja ir ļaunprātīga un neefektīva. Šrilankas valdība un Komisija ir izveidojuši LLRC, lai izmeklētu apsūdzības par cilvēktiesību pārkāpumiem. Darīsim visu iespējamo, lai atbalstītu viņus un Šrilankas iedzīvotājus tā vietā, lai uzbruktu viņiem.

Véronique De Keyser, *autore.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! No pašiem pirmajiem vārdiem bija saprotams, ka debātes būs dzīvīgas un tiks pausti divi viedokļi.

Es vēlos teikt, ka mana grupa nenoslēcas par labu ne vienai, ne otrai pusei, bet tikai par labu taisnīgumam un izlīgumam. Es uzskatu, ka tādās valstīs kā Šrilanka, kaut ir arī daudzas citas, kas ir piedzīvojušas nežēlīgu karu, izlīgumu nevar panākt, ja netiek ieviests taisnīgums.

Ko tieši šis ANO ziņojums, uz kuru atsaucas *Van Orden* kungs, dara? Tas tikai kārtējo reizi min faktus un aicina radīt starptautisku tiesvedības mehānismu, kurš, kā zināms, jāapstiprina valdībai. Bet tas ir pats mazākais. Kā jūs grasāties tādā veidā nodrošināt izlīgumu? Tam jānotiek abās pusēs, *Van Orden* kungs. Ne tikai tamilu pusē. Abās pusēs ir veikti noziegumi. Abām pusēm jāuzņemas atbildība. Un abām pusēm ir jānodrošina taisnīgums.

Ziņojumā arī teikts, un es par to atvainojos, ka nupat minētajai izlīguma komisijai nebija pietiekoši augsta līmeņa izmeklēšanas elementi. Visbeidzot, man ir bail, ka valsts tieslietu

iestādes nesniegs skaidrību šajos jautājumos. Tieši tāpēc, gluži vienkārši un abu pušu cietušo vārdā, es uzstāju, ka Parlamentam jāatbalsta šis ziņojums, lai nestu vairāk skaidrības un taisnīguma. Tas ir viss, ko es šodien vēlos teikt. Iespējams, es neizmantoju visu man atvēlēto laiku, bet tas ir galvenais, ko es vēlējos teikt Parlamentam.

Thomas Mann, *autors.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Februārī es biju Šrilankā kopā ar delegāciju attiecībā ar Dienvidāzijas valstīm. Atrodoties tur, mēs bijām liecinieki milzu pūliņiem, kas tiek pielikti, lai pārvarētu divdesmit piecus gadus ilgušā pilsoņkara sekas. Eiropas Savienība, ANO un NVO viņiem palīdz, sākot ar mīnu lauku attīrīšanu, ko veic HALO Trust, līdz pat tamilu pārvešanai atpakaļ uz viņu agrākajām mājām. Mēs aicinām viņu valdību pozitīvi reaģēt uz ANO ekspertu grupas ieteikumiem, kas norādīja uz abu pušu — gan singāļu, gan LTTE — veiktajiem kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci.

Pozitīvi vērtējams tas, ka valdība ir izveidojusi komisiju, kuras uzdevums ir risināt izlīguma jautājumus, izveidot tieslietu jurisdikciju, atrisināt valodas problēmas un strādāt ar bijušajiem frontes līnijas karavīriem. Konsekventa gatavība sadarboties, vēlēšanās integrēt minoritātes un solījumi aizstāvēt starptautiskās tiesību normas ir pamats, lai bez vardarbības un terora varētu attīstīties valsts ar īstu nākotni.

Mēs aicinām ES Augsto pārstāvi atbalstīt šādus centienus.

Anneli Jäätteenmäki, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs! Iespējams, Šrilankas konflikts ir beidzies, bet daudzi jautājumi joprojām ir neatbildēti. Tas, ka konflikts ir beidzies, nenozīmē, ka cilvēki to jau ir aizmirsuši.

Uzvara nav tas pats, kas miers. Ir nepieciešams laiks, pūliņi un īpaši jau uzticēšanās un apņēmība, lai pārvarētu konflikta rētas. Izlīgums ir obligāti nepieciešams. Taisnīgums ir ļoti būtisks jaunam sākumam. Tāpēc Šrilankas valdībai nekavējoties jāsāk starptautisko humāno tiesību un cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšana.

Ir jāizmeklē abas puses. Starptautiskās konvencijas, kurām ir pievienojusies arī Šrilanka, pieprasa, lai tiktu veikta izmeklēšana par iespējamiem pārkāpumiem, un lai atbildīgās personas tiktu tiesātas. Tikai ar atklātu un godīgu izmeklēšanu un nodrošinot tiesiskumu Šrilankas iedzīvotāji spēs dziedēt ilga un sarežģīta konflikta rētas, un varēs mierīgi dzīvot.

ALDE grupa atzinīgi vērtē ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* kunga ziņojumu un iniciatīvu par Šrilanku. Mēs pilnībā atbalstām ANO ieteikumus.

Heidi Hautala, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs! 2009. gada 23. maijā ANO ģenerāļsekretārs *Ban Ki-moon* kungs un Šrilankas prezidents *M. Rajapaksa* parakstīja kopīgu deklarāciju, kurā Šrilanka piekrita garantēt saukšanu pie atbildības par iespējamiem kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci, kas tika veikti kara, kurš beidzās 2009. gada maijā, laikā.

Kad Šrilankas valdība nepildīja šo vienošanos, ANO ģenerāļsekretārs izveidoja ekspertu grupu, lai tā sniegtu viņam konsultācijas par atbildības uzņemšanās procesa kārtību. Šis nesen publicētais ziņojums piešķir ticamību apgalvojumiem, ka gan valdības spēki, gan Ilamas Tamilu tīģeru atbrīvošanas spēki pārkāpa starptautiskās tiesības. Ziņojums uzsver, ka atbildība jāuzņemas abām pusēm.

Šrilankas valdība apstrīdēja ekspertu grupas ziņojumu, nosaucot to par nelikumīgu un neobjektīvu. Es uzskatu, ka tas ir objektīvs pamats turpināt izmeklēšanu. Ja tiek apšaubīts uzticams un likumīgs starptautisku cilvēktiesību institūciju darbs, tad šim Parlamentam

jāsāk rīkoties un jāaizstāv starptautiskās tiesības. Kara noziegumi, lai kur tie tiktu izdarīti, nedrīkst palikt nesodīti.

Eija-Riitta Korhola, *PPE grupas vārdā.* – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pilsoņkarš Šrilankā ilga 25 gadus un beidzās ar Tamilu tīģeru sakāvi. Pēdējie kara posmi bija īpaši asiņaini un pēdējo mēnešu laikā nomira daudzi tūkstoši.

Saskaņā ar jauno ANO ziņojumu pastāv iespēja, ka Tamilu tīģerus un valdības spēkus atzīs par vainīgiem par nopietniem starptautisku humāno tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem, kuri tika izdarīti konflikta pēdējos posmos. Pastāv aizdomas, ka Tamilu tīģeri šāva uz civiliedzīvotājiem, kuri mēģināja bēgt. Valdība nogalināja civiliedzīvotājus, apšaudot viņus ar artilēriju. Tie ir nopietni noziegumi, un tos nedrīkst ignorēt. Tāpēc ir svarīgi, lai ANO veiktu objektīvu un atklātu šī jautājuma izmeklēšanu.

Diemžēl Šrilankas valdība nevēlas ļaut veikt izmeklēšanu bez viņu piekrišanas, ja vien ANO dalībvalstis vienbalsīgi to pieprasītu. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai Šrilanka ieņemtu konstruktīvu nostāju un vēlētos sadarboties. Atbildības sajūta ir ļoti būtiska izlīguma procesā. ES jāatbalsta centieni stiprināt Šrilankas atbildības sajūtu.

Ana Gomes, *S&D grupas vārdā.* – (PT) Darusman ziņojuma, kas tika sastādīts Apvienoto Nāciju Organizācijai (ANO), secinājumos ir norādīts uz desmitiem tūkstošu civiliedzīvotāju slaktiņu, kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci, kā arī uz citiem šausmīgiem humāno tiesību pārkāpumiem, kurus ir izdarījuši gan Ilamas Tamilu tīģeru atbrīvošanas (LTTE) spēki, gan Šrilankas valdība.

Neatkarīgas izmeklēšanas veikšana un vainīgo nodošana tiesai nav politiska izvēle, bet pienākums, pamatojoties uz starptautiskām tiesībām. Valdības izveidotā Izlīguma komisija neatbilst neatkarības pamatprasībām. Tādēļ starptautiskajai sabiedrībai — īpaši Eiropas Savienībai un ANO Drošības padomei — bez ierunām jāatbalsta ziņojuma priekšlikumi un jāveic steidzami pasākumi, lai radītu neatkarīgu starptautisku mehānismu, kas uzraudzītu Šrilankas valdības rīcību, kā arī jānodrošina, lai tiktu izmeklēti abu pušu veiktie noziegumi, un jāgarantē tiesiskums Šrilankas iedzīvotājiem.

Izaskun Bilbao Barandica, *ALDE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos atbalstīt šo rezolūciju par cilvēktiesību pārkāpumiem un Šrilankā paveiktajiem kara noziegumiem.

Ir svarīgi ne tikai paust solidaritāti upuriem un nosodīt vardarbību, bet arī, ņemot vērā uztraukumu par tiesas varas neatkarības trūkumu, sekmēt nopietnu, objektīvu un atklātu izmeklēšanu, kuru veiktu neatkarīga institūcija, lai tiktu identificēti un sodīti par konfliktu atbildīgie abu pušu pārstāvji.

Nesodāmība par kara noziegumiem ir jāizbeidz, ja vēlamies, lai tas neatkārtotos nākotnē. Šrilankā tika bombardēti civiliedzīvotāji, nemaz neminot citas nežēlastības.

Pirms septiņdesmit četriem gadiem manā valstī Franko armija bombardēja Gernikas pilsētu, nogalinot vairāk nekā pusi iedzīvotāju; šis notikums ir atainots slavenajā Pikaso gleznā. Kopš tā laika Gernika ir bijis universāls miera un pretošanās simbols.

Tomēr visi vēlas, lai būtu progress izlīguma jautājumu risināšanā. Tāpēc mums jānodrošina, jāpalīdz un jāuzstāj Šrilankas valdībai, lai tā turpina vajāšanu, un tādējādi sasniegtu patiesu mieru un taisnīgumu.

Karima Delli, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Apvienoto Nāciju Organizācijas ziņojums, kurš tika publicēts 11. aprīlī, atklāj kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci, kuri tika izdarīti Šrilankā *M. Rajapaksa* kunga valdības spēku un Tamilu tīģeru neatkarības kustības konflikta laikā. Sadursmes 2009. gada maijā un jūnijā izraisīja kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci, un tūkstošiem civiliedzīvotāju zaudēja dzīvības. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka par to atbildīgie un šo noziegumu autori netiek sodīti. *M. Rajapaksa* kunga valdība ir darījusi visu, kas tās spēkos, lai kavētu ANO ziņojuma publicēšanu, un pat apstrīd tā secinājumus.

Šrilankas prese ir apklusināta, un žurnālisti tiek iebiedēti un patvaļīgi aizturēti. Tiesu iestādes ir bloķējušas piekļuvi galvenās opozīcijas interneta informācijas vietnei, un piekļūšana bēgļu nometnēm joprojām ir ļoti ierobežota, pat Apvienoto Nāciju Organizācijai. Tamilu minoritāte ir genocīda upuris, es pat neuzdrīkstos minēt šo vārdu. Mums nekavējoties jāsūta Eiroparlamenta novērotāji uz Šrilankas ziemeļiem, lai noskaidrotu, kas tur patiesībā notiek, un lai atjaunotu tautas pašnoteikšanās principu.

(Runātāja piekrita atbildēt uz diviem jautājumiem, kas uzdoti, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Es to dzirdēju skaidrā franču valodā, un tika izmantots vārds „*génocide*”, kas nozīmē „genocīds”, tam starptautiskajās tiesībās ir īpaša nozīme.

Ja tāds bija Šrilankas valdības nolūks, kāpēc viņi nupat no cietuma atbrīvoja 200 000 tamilu? Apsūdzēt Šrilankas valdību genocīdā ir absurds. Es ceru, ka locekle atsauks šo apgalvojumu.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) *Tannock* kungs, es šo vārdu izmantoju kā metaforu, galvenokārt, lai klasificētu šo fenomenu. Tomēr es skaidri pateicu, ka tas nav īstais termins. Ir jākonstatē fakti. Jebkurā gadījumā to, kas notiek ar tamilu minoritāti, nedrīkst norakstīt kā vienkāršu nevērības aktu.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Iepriekšējā runātāja teica, ka viņa aicina kaut kādu komisiju doties uz Šrilanku, lai klātienē noskaidrotu, kas tur notiek. Es atļausos viņai atgādināt, ka nupat Šrilankā bija Dienvidāzijas delegācija, un šeit atrodas daži šīs delegācijas locekļi. Mans kolēģis *Mann* kungs runāja par šo vizīti; acīmredzot iepriekšējā runātāja neklausās, par ko tiek runāts šajās debatēs. Cilvēki jau ir bijuši Šrilankā. Viņi pazīst Šrilanku un zina, kas tur notiek. Es nesaprotu, kur *Delli* kundze atrod šādas mulķības.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Jums taisnība, mēs jau nosūtījām misiju, un es saprotu, ka šai misijai bija grūts raksturs, ņemot vērā, ka jūs tajā piedalījāties. Tomēr mēs varam izdarīt spiedienu; tas nozīmē, ka mums obligāti ir jāatkārto šāda veida operācija.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šrilanka ir izpostīta zeme. Pilsonkarš oficiāli beidzās pirms diviem gadiem, un mēs zinām, kādos apstākļos tas notika. ANO tajā valstī cieta pamatīgu neveiksmi. Nevalstisko organizāciju ziņojumi ir negatīvi. Laikā no 2009. gada janvāra līdz maijam tika nogalināti tūkstošiem civiliedzīvotāju. Abas nometnes pastrādāja nežēlības, bet liekas, ka tiek akceptēts, ka valdībai labvēlīgi spēki apzināti apšaudīja zonas, kurās tie bija ieteikuši civiliedzīvotājiem paslēpties.

Kopš tā brīža Šrilankas valdība veikli rīkojas, lai attaisnotu sevi un liegtu piekļuvi tiesiskumam tiem, kurus vajadzētu saukt vismaz par kara noziegumu upuriem. Tā visu

laiku cenšas noteikt mazāku kara zonā esošo civiliedzīvotāju skaitu, piedevām tā tiem ir liegusi humāno palīdzību, ieskaitot pārtiku, ūdeni un veselības aprūpi. Arī Tamilu tīģeri ir atbildīgi par šīm šausmām. Viņi iesauca karadienestā bērnus un izmantoja civiliedzīvotājus kā dzīvo vairogu, bet tas nekādā veidā nemazina vietējo valsts iestāžu atbildību. Tas neko neattaisno.

ANO ilgi gaidīja, pirms atmaskoja stāvokli šajā valstī. Sliktākais ir tas, ka Šrilankas valdība ir vairojusi savas mahinācijas, lai kavētu pēdējā ziņojuma publicēšanu un lai tiktu atsaukti tā secinājumi. Mēs varam tikai atzinīgi vērtēt 11. aprīļa ziņojumu. Šodien mūsu priekšā esošā rezolūcija iet pareizajā virzienā. Es personīgi vēlētos, kaut tā aizietu vēl tālāk. Ir pienācis laiks, lai starptautiskā tiesvedība darītu savu darbu — gan Šrilankā, gan visur citur.

Jaroslav Paška, *EFD grupas vārdā*. – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Ilgstošais militārais konflikts, kas nežēlīgi atsaucās uz konflikta zonā dzīvojošajiem civiliedzīvotājiem, starp valdības spēkiem un Ilamas Tamilu tīģeru atbrīvošanas bruņotajām grupām beidzās 2009. gadā. Pēc kara beigām Šrilankas prezidents *M. Rajapaksa* solīja izmeklēt visus iespējamus armijas likumu un starptautisko humāno tiesību pārkāpumus militārā konflikta laikā.

Šī gada aprīlī publicētajā ANO ziņojumā konstatēts, ka abas konflikta puses veica militārās operācijas, neveicot nevienu pasākumu civiliedzīvotāju tiesību un dzīvību aizsargāšanai. Neskatoties uz to, vēl divus gadus pēc kara beigām Šrilankas atbildīgās varas iestādes nav saukušas pie atbildības cilvēkus, kuri veica nopietnus humāno tiesību pārkāpumus. Tiesu iestādes daudzos gadījumos ir kūtras, un tāpēc mums ar šo rezolūciju jāatbalsta ANO centieni uzturēt spēkā tiesību aktus un saukt pie atbildības vainīgos par tūkstošiem civiliedzīvotāju nogalināšanu un spīdzināšanu nežēlīgā Ilamas Tamilu tīģeru atbrīvošanas kustības un Šrilankas valdības spēku kara laikā.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! ANO ziņojumā aprakstītie dramatiskie notikumi Šrilankā parāda, kādas problēmas var radīt bruņoti konflikti. Tas, kas tur notika, pierāda, ka domstarpību risināšana vardarbīgā ceļā un ar bruņotiem spēkiem rada citas milzu problēmas. Eiropā jau gadsimtiem ir bijušas pārdomas par taisnīga kara jēdzienu. Īpaši sāpīgs ir fakts, ka mūsdienu pasaulē pat teorētiski taisnīgs karš nenovēršami ir saistīts ar nevainīgu upuru neattaisnotām ciešanām. Tā notiek neatkarīgi no tā, kā mēs definējam „taisnīgu karu”.

Šrilankas gadījumā parādās arvien vairāk informācijas, ka šis nebija taisnīgs karš nevienai no pusēm. Uzvarētājam ne vienmēr ir taisnība, kaut tas vienmēr cenšas pierādīt, ka ir. Ja tiešām tiks panākts izlīgums, kā to ir paziņojusi Šrilankas valdība, tad šāda izlīguma pamatā jābūt patiesībai par to, kas notika kauju laikā ar Tamilu tīģeriem. Izlīgums nebūs paties, ja netiks atmaskoti izdarītie kara noziegumi, neatkarīgi no tā, kura puse tos ir izdarījusi. Izlīguma nebūs, ja puses uzskatīs, ka viņu pašu grēki ir svēti un neļaus par tiem runāt.

Claude Moraes (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Daudzi šajā palātā ir bijuši iesaistīti Šrilankas politikā, un arī Šrilankas diasporas un tamilu kopienas politikā.

Šodien mēs runājam par ģenerālsekretāra ekspertu grupas ziņojumu par atbildības uzņemšanos Šrilankā. Es neesmu dzirdējis, ka kāds apšaubītu šī ziņojuma patieso integritāti.

Es izlasīju ziņojumu un runāju par to ar daudziem abu pušu pārstāvjiem. Ja mēs sakām, ka tas jāatstāj uz galda un ka nevajadzētu izmeklēt, kas notika no janvāra līdz maijam, un neatvērsim durvis, lai izmeklētu abu pušu apgalvojumus, tad kāda ir šāda rakstura ziņojuma jēga?

Man liekas atzīstami, ka viena tamilu kopienas diasporas organizācija — Globālais tamilu forums — ir paziņojusi, un viņi to īpaši uzsvēra, ka ir jāizmeklē arī ticami apgalvojumi pret LTTE.

Pēc šī ziņojuma ir jāveic turpmāki pasākumi, un es atbalstu nepieciešamību veikt patiesu atbildības uzņemšanās procesu, kurš Šrilankai nestu patiesību, tiesiskumu un izlīgumu, kaut arī tam sekotu sāpīga izmeklēšana, bet šai izmeklēšanai ir jānotiek.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Tas ir šausmīgi, ka ietilgusā militārā konflikta laikā Šrilankā, kas beidzās 2009. gadā, tika nogalināti gandrīz 100 000 cilvēku, ieskaitot desmitiem tūkstošu civiliedzīvotāju, no kuriem lielākā daļa nomira konflikta beigu posmā. Starptautiskajai sabiedrībai vajadzētu pieprasīt pamatīgu ticamu ziņojumu par nežēlībām, kuras veikušas abas puses, starptautisku izmeklēšanu

Žēl, ka tādas valstis kā Ķīna un Krievija iebilda pret šī jautājuma apspriešanu Apvienoto Nāciju Drošības padomē un pret to, lai ANO ģenerālsekretārs sāktu daudz aktīvāku paveikto noziegumu izmeklēšanu. ANO ekspertu grupa skaidri norādīja, ka gan Šrilankas valdība, gan tamilu dumpinieki ir izdarījuši nopietnus starptautisko humāno tiesību un cilvēktiesību pārkāpumus, no kuriem daži būtu klasificējami kā kara noziegumi un noziegumi pret cilvēci.

Es pilnībā atbalstu tūlītēju starptautiska tiesvedības mehānisma izveidi, kā to iesaka ANO ziņojums.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Komisār! ANO ziņojumā ir skaidri redzams, ka pēdējos Šrilankas pilsoņkara, kurš ilga 25 gadus, asiņainajos mēnešos no valdības bruņoto spēku artilērijas uguns bojā gāja tūkstošiem civiliedzīvotāju. ANO arī norāda, ka tamilu dumpinieki izmantoja vairāk nekā 300 000 civiliedzīvotāju kā dzīvo vairogu un nošāva civiliedzīvotājus, kuri mēģināja bēgt. Tādējādi abas puses nopietni pārkāpa cilvēktiesības un starptautiskās tiesības kara situācijā.

Tagad ir svarīgi, lai notiktu sarunas par izlīgumu, un līdz ar to ANO varētu veikt objektīvu un neatkarīgu izmeklēšanu par kara noziegumiem. Parlamenta rezolūcija ir līdzsvarota un mudinās puses noslēgt izlīgumu un nest mieru.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs! ANO ziņojuma, kas tika publicēts 2011. gada 25. aprīlī, secinājumos ir nopietnas apsūdzības par vairākiem cilvēktiesību un starptautisko tiesību pārkāpumiem, kurus izdarījuši gan Šrilankas valdība, gan dumpinieku bruņotie spēki, kas tika sakauti pilsoņkarā, kurš ilga vairāk nekā 28 gadus. Ziņojumā norādīts, ka valdības spēki nogalināja desmitiem tūkstošu civiliedzīvotāju, bombardējot apdzīvotas vietas, slimnīcas un pat humānās palīdzības centrus, kas pieder ANO. No otras puses, dumpinieku spēki izmantoja neskaitāmus civiliedzīvotājus kā dzīvo vairogu, un tos, kuri mēģināja bēgt no konflikta zonas, nošāva uz vietas. Tāpat kā runātāji pirms manis, es uzskatu, ka ir jāizveido neatkarīgs starptautisks mehānisms, lai izmeklētu kara noziegumus, kā arī citus nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus šajā valstī. Ir nepieciešama objektīva un atklāta izmeklēšana, lai atklātu, kuram jāuzņemas atbildība par šiem noziegumiem, kas šokēja starptautisko sabiedrību.

Graham Watson (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Šis labi izstrādātais ziņojums paralēli citiem secinājumiem rāda, ka kārtējo reizi pirmais karā cietušais ir patiesība.

Bet tajā nav ieskicēta nepieciešamā politika šīs tautas ievainojumu dziedēšanai. Pārāk daudz valstu pārāk ilgi ir izlikušās neredzam to, kas notiek. Tagad ar vienotiem starptautiskās

sabiedrības centieniem ir jārada pareiza politika, lai nodrošinātu atbrīvošanu un tiesiskumu visiem, kuri ir tik šausmīgi cietuši.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! *Watson* kungam ir taisnība, sakot, ka ikviena kara, un īpaši šī, pirmais upuris ir patiesība.

Mums jāatzīst, ka šādos konfliktos arī civiliedzīvotāji ir upuri, un ANO ekspertu grupa skaidri parāda, ka par to atbildīgas ir abas puses — galvenokārt valdība, bet arī *Ilamas Tamilu tīģeru* atbrīvošana, un tāpēc ir jāizmeklē abu pušu nodarīto.

Mēs uzskatām, ka, ja izmeklēšanas komisiju iecels valdība, tad atbilstīga izmeklēšana ir mazticama. Mēs lūdzam, lai šos ANO ekspertu grupas izvirzītos apgalvojumus par kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci izmeklētu neatkarīga komisija. Ja neizpratīsim šo nepieciešamību, tad neko neatrisināsim, jo miers iestāsies tikai tad, kad būs ieviests tiesiskums; tiesiskums ir iespējams tikai uz patiesības pamata, un patiesība tiks atklāta tikai tad, ja mums būs neatkarīga izmeklēšana.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Beidzot pēc ceturtdaļgadsimtu ilgušiem teroristu nemieriem *Šrilanka* bauda mieru, un ANO ziņojums par *Šrilankas armijas* uzvaru pār *Tamilu tīģeriem* ir kritizējams, un tam trūkst patstāvīgu, pierādītu faktu.

Šķiet, ka ziņojumā izvēlēta pieeja mazina *Šrilankas valdības* šobrīd sāktos centienus veicināt patiesību un sapratni ar *Gūtās pieredzes un izlīguma komisijas* palīdzību, un to, ka valdība nupat ir atbrīvojusi vairāk nekā 200 000 aizturēto *tamilu* ieslodzīto.

Protams, ir jāsoda ikviena tīša karaspēka nežēlība pret civiliedzīvotājiem. Es tam piekrītu, bet nav skaidru pierādījumu, ka tā bija tīša valdības politika. Es vēlos Parlamentam atgādināt, ka *LTTE* noraidīja uzraudzītu starptautisku padošanās piedāvājumu un tā vietā kā izejas stratēģiju izvēlējās šausmīgu asinspirti.

Tagad ir redzamas starptautiskās sabiedrības divkosības pret *Šrilanku* sekas — ietekmes zaudēšana un nespēja attīstīties. Pa to laiku *Ķīna* ir nostājusies pa vidu un kļuvusi par *Šrilankas* labāko draudzeni un aizstāvi ANO. Nedomāju, ka ir nepieciešams kolēģiem atgādināt, kāda ir *Ķīnas* attieksme pret cilvēktiesībām.

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs! Apvienoto Nāciju Organizācija 2011. gada 25. aprīlī publicēja ANO ģenerālsēdētāra izveidotās ekspertu grupas konsultatīvo ziņojumu par atbildības uzņemšanos *Šrilankas bruņotajā konfliktā*. Ekspertu grupa atzina par ticamiem apgalvojumus, kurus pierādot, tiktu apliecināts, ka gan *Šrilankas* karaspēks, gan *LTTE* ir izdarījusi nopietnus starptautisko humāno tiesību un starptautisko cilvēktiesību pārkāpumus, no kuriem daži būtu klasificējami kā kara noziegumi un noziegumi pret cilvēci.

Ekspertu grupa ANO ģenerālsēdētāram un *Šrilankas valdībai* sniedz vairākus ieteikumus, kas, grupas vārdiem runājot, kalpotu kā pamats notiekošajām un konstruktīvajām ģenerālsēdētāra un *Šrilankas valdības* sarunām par atbildības uzņemšanos. Viņi iesaka, ka *Šrilankas valdībai* jāveic patiesa izmeklēšana, un ANO ģenerālsēdētāram jāizveido neatkarīgs starptautisks mehānisms.

ANO paziņoja, ka ANO ģenerālsēdētārs rūpīgi izskata ziņojumus, secinājumus un ieteikumus, un ka ANO Augstais cilvēktiesību komisārs uzstāj *Šrilankas valdībai*, lai tā nekavējoties ievieš ekspertu grupas ieteiktos pasākumus un nodrošina tiesiskumu.

Šrilankas valdība no savas puses ir enerģiski noraidījusi šo ziņojumu. Šonedēļ Augstā pārstāve *Catherine Ashton* kundze ES vārdā iesniedza deklarāciju, vairākkārt atkārtojot ES viedokli, ka neatkarīgam šo ārkārtīgi nopietno apgalvojumu risināšanas procesam vajadzētu stiprināt izlīguma gaitu un nodrošināt ilgstošu mieru un drošību Šrilankā.

Augstā pārstāve uzsvēra, ka atbildības uzņemšanās jautājums jāskata kā būtiska valsts samierināšanas procesa daļa. Tāpēc EU cer, ka Šrilankas valdība atzīs ziņojuma konstruktīvos mērķus, un mudina to sadarboties ar ANO ģenerālsekretāru par tā saturu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pēc īsa brīža.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Michèle Striffler (PPE), rakstiski. – (FR) Šrilankas valdības un Ilamas Tamilu tīgeru atbrīvošanas (LTTE) konflikts beidzās 2009. gada maijā, un tā rezultātā bija vairāk nekā 90 000 mirušo. Liels skaits šrilankiešu, kuri ar varu tika pārvietoti valsts iekšienē, beidzoties karadarbībai, ir atgriezušies mājās. Tomēr vēl ir 75 000 bēgļu, kuri joprojām vada grūtu dzīvi nometnēs Tamilnadu štatā Indijā. Šrilankai ir jāpārvar divas grūtības. Tai jāatgūstas no ieilgušas krīzes. Apvienoto Nāciju Organizācijas ekspertu ziņojums, kas tika publicēts 25. aprīlī, atklāja, ka apgalvojumi par starptautisko humāno tiesību un cilvēktiesību pārkāpumiem ir ticami. Lai nodrošinātu Šrilankā tiesiskumu un izlīgumu, ir jāveic objektīva, pārredzama un neatkarīga izmeklēšana. Valstij jāgatavojas arī vairākām dabas katastrofām, piemēram, plūdiem, nogrūvumiem, cikloniem un sausumam, kas mēdz piemeklēt šo valsti.

16.2. Azerbaidžāna (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Azerbaidžānu ⁽³⁾.

Marie-Christine Vergiat, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs kārtējo reizi runājam par situāciju Azerbaidžānā. Šajā valstī demokrātiskā situācija ir diezgan dramatiska. Tomēr šī valsts nav nenozīmīgs partneris Eiropas Savienības Austrumu partnerībā.

Opozīcijas partijas un nevalstiskās organizācijas turpina ziņot par biežākiem uzbrukumiem cilvēktiesībām un par politiskajām represijām, nemaz neminot pie varas esošā režīma korumpētību. Teorētiski tādas vērtības kā demokrātija un cilvēktiesības ir neatņemama Eiropas Savienības vērtību daļa.

Vai mums nevajadzētu mācīties no tā, kas notiek tā sauktajās arābu zemēs, un nepieprasīt mūsu austrumu partneriem to, ko mēs nepieprasījām dažām citām valdībām, respektīvi, Tunisijas, Lībijas vai Ēģiptes? Vai mums, *Andor* kungs, nevajadzētu parūpēties par to, lai valstīs, kurās mums par šo jautājumu ir minimālas prasības, beidzot valdītu demokrātija?

Es personīgi uzskatu, ka šī rezolūcija labākajā gadījumā ir rezolūcija ar tik zemu profilu, cik zems tas var būt. Šī iemesla dēļ mēs neesam ar to saistīti un atturēsimies no balsošanas.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Diemžēl Azerbaidžāna ir vienas partijas daļēji autoritatīva valsts, kurā necieš Alijevu ģimenes dinastijas valdīšanas politisko opozīciju.

⁽³⁾ Sk. protokolu

Pagājušā gada decembra vēlēšanās, kā bija paredzams, ar pārliecinošu vairākumu uzvarēja *Heydar Aliyev* Jaunā Azerbaidžānas partija. Tā rezultātā EDSO paziņoja, ka šo vēlēšanu gaita kopumā nav bijusi pietiekama, lai panāktu vērā ņemamus rezultātus valsts demokrātiskajā attīstībā. EDSO ziņojumā teikts, ka tika ierobežota vārda brīvība un ka gandrīz nebija iespējamās normālas politiskas pārrunas, daļēji arī tāpēc, ka plašsaziņas līdzekļi tiek stingri ierobežoti.

Tagad mēs klausāties jaunus ziņojumus par uzbrukumiem opozīcijas partijām un žurnālistiem. Tas nav nekas jauns, bet reizēm ir labi šeit Parlamentā sev atgādināt, kāda ir *I. Aliyev* režīma patiesā daba. Galu galā šī valsts, kura, gluži kā visas ES dalībvalstis, izbauda dalību Eiropas Padomē un ir ES Austrumu partnerības daļa.

Pieņemsim, ka Azerbaidžāna ir gatava demokrātijai, tiesiskumam un cilvēktiesībām. Patiesība ir pavisam citādāka. Azerbaidžāna tērē neskaitāmus naftas dolārus, cenšoties citus pārliecināt par režīma labo dabu, bet mani, piemēram, tas nepārliecina.

Cristian Dan Preda, *autors.* – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Es sāksu ar uzmundrinošiem jaunumiem. Es runāju par divu emuāru autoru — *Adnan Hajizade* un *Emin Milli* —, par kuriem esam šeit runājuši, atbrīvošanu. Citādi situācija Azerbaidžānā ir vairāk nekā uztraucoša. Mēs dzirdam par uzbrukumiem žurnālistiem un civiltiesību aktīvistu, kuriem ir izvirzītas kriminālsūdzības, iebiedēšanu. Piedevām pēc neseniem protestiem martā un aprīlī Baku tika veikti 200 aresti. Visi šie incidenti mums rada nopietnas bažas, īpaši tāpēc, un to mēs nedrīkstam aizmirst, ka Azerbaidžāna ir parakstījusi Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju.

Azerbaidžānas varas iestādes nesaprot, ka viņiem ir jāveido dialogs ar pilsonisko sabiedrību, un ka varas iestādes nedrīkst izdarīt spiedienu uz sabiedrību. Tomēr es ceru, ka galu galā mēs varēsim izveidot sadarbību Austrumu partnerības ietvaros un *Euronest* Parlamentārajā asamblejā.

Marietje Schaake, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs! Mēs priecājamies par *Adnan Hajizade* un *Emin Milli* izlaišanu no cietuma, bet tie ir vienīgie labie jaunumi par Azerbaidžānu. Eiropas Parlaments uztraucas par Azerbaidžānā veiktajiem plaša mēroga vārda un pulcēšanās brīvību ierobežošanas pasākumiem, kuri sekoja šī gada martā un aprīlī notikušiem miermīlīgiem protestiem pret valdību. Jaunieši, pilsoniskās sabiedrības aktīvistu, plašsaziņas līdzekļu jomas darbinieki un opozīcijas politiķi tiek vajāti un iebiedēti. Daži demonstranti tika tiesāti masu tiesas sēdēs, kas notika vēlu naktī, un šiem cilvēkiem bija liegta pieeja advokātiem. Lielākā daļa advokātu, savukārt, netika informēti par vietu, kur notiek šīs tiesas sēdes. Azerbaidžānas Cilvēktiesību nams tika slēgts ar Tieslietu ministrijas rīkojumu.

Šai baiļu un iebiedēšanas gaisotnei un cilvēktiesību pārkāpumiem ir jāpieliek punkts. Azerbaidžānas valdība, pārkāpjot konvencijas, kuras pati ir parakstījusi, piemēram, Eiropas Padomes Konvenciju un Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, zaudē uzticamību. Mēs gribam, lai prezidents *I. Aliyev* tur doto vārdu. Ja mēs nereaģēsim uz šiem pārkāpumiem, arī Eiropa zaudēs uzticamību. Tas atsauksies uz ES un Azerbaidžānas attiecībām.

Ulrike Lunacek, *autors.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pirms dažām dienām mēs svinējām *Euronest* atklāšanu Eiropas Parlamentā Briselē. Azerbaidžāna ir šīs asamblejas dibinātājvalsts, un kā tāda tā ir apņēmusies nodrošināt demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu, tiesiskumu un pulcēšanās un plašsaziņu līdzekļu brīvības. Tas ir sarunu par asociācijas nolīgumu starp ES un Azerbaidžānu, kuras rit kopš 2010. gada jūlija, būtisks elements.

Paturot to prātā, pārsteidz, kā Azerbaidžānas valdība pēdējos divos mēnešos ir izturējusies pret cilvēkiem, kuri piedalās miermīlīgās demonstrācijās. Tika arestēti un tiesāti ar brīvības atņemšanu līdz divarpus gadiem jaunieši, kuri organizējās caur tādiem sociālajiem tīmekļiem kā *Facebook*, jo viņi piedalījās miermīlīgā demonstrācijā ar saukli „Pret narkomāniju”. Arī citiem draud tads pats liktenis. Vismaz 30 cilvēki, kuri arī piedalījās miermīlīgā protestā, tika notiesāti ar brīvības atņemšanu no piecām līdz astoņām dienām bez iespējas sazināties ar saviem juridiskajiem pārstāvjiem noslēpumainā tiesas sēdē, kurā sabiedrībai tika liegta ieeja.

Dāmas un kungi! Komisār! Tas ir nepieņemami! Piecu lielāko Parlamenta grupu kopīgi sagatavotā rezolūcijā mēs pieprasām, lai šie cilvēki nekavējoties tiktu atbrīvoti, un lai tiktu garantēts tiesiskums, vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu brīvība, tā lai, kā prezidents *I. Alijev* solīja pirms vairākiem gadiem 2005. gadā: „Azerbaidžānā netiek vajāts neviens žurnālists.” Viņam beidzot ir jāpilda dotie solījumi.

Es tiešām ceru, ka mums izdosies panākt, lai visi šie cilvēki, ieskaitot redaktoru *Eynulla Fatullayev*, tiktu atbrīvoti līdz starpparlamentārajai asamblejai, kura ir paredzēta jūnijā, un ka valdība un valdošās partijas beidzot turēs solījumus. Citādi ir jāatbild par sekām.

Eduard Kukan, *PPE grupas vārdā*. – (SK) Priekšsēdētāja kungs, situācija ar demokrātiju un cilvēktiesībām Azerbaidžānā izraisa pamatotas bažas. Tās attiecas uz vārda brīvību, mediju brīvību, biedrošanās brīvību un daudzām citām jomām. Mēs sekojam notikumiem, kas iekļauj demokrātisku aktīvistu, žurnālistu un politiskās opozīcijas dalībnieku arestus un politisko spiedienu uz viņiem. Azerbaidžānai un pārējām reģiona valstīm nepieciešams skaidrs signāls par to, ka cilvēktiesību un pilsoņa tiesību pārkāpumi nav paciešami nekādos apstākļos. Ja šīs valstis vēlas kļūt par ES partnerēm, tām jāciena tās vērtības.

Debatēm par cilvēktiesību un demokrātisku standartu neievērošanu tādēļ vajadzētu skart visu Dienvidkaukāza reģionu. Šajā kontekstā es arī vēlētos pievērst uzmanību jaunai saspīlējuma eskalācijai starp Azerbaidžānu un Armēniju Kalnu Karabahas reģionā. Šī situācija patlaban rada drošības risku veselam reģionam. Līdz ar to šā iemesla dēļ ir svarīgi pieņemt rezolūciju tagad. Savienībai būtu vajadzīga aktīvāka un atbildīgāka pieeja ne tikai Azerbaidžānai, bet arī visam reģionam. Mums būtu jāmacās no Krievijas un Gruzijas konflikta pieredzes un jānovērš šādu traģēdiju atkārtotāšanās.

Kristian Vigenin, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, situācija Azerbaidžānā ir patiešām sarežģīta, un mums ir pamatojumi bažām. Šeit es vēlētos speciāli pieminēt *Hajiye*v kunga gadījumu. Domāju, ka varas institūcijām būtu jāsaprot, ka mierīgas demonstrācijas ir politiskas dzīves dabiska sastāvdaļa un ka viedokļu un politisko uzskatu dažādība ir demokrātiskas sabiedrības neatņemama sastāvdaļa.

No otras puses, man jāsaka, ka tā ir drīzāk nelaime, ka mēs esam pievērsušies neatliekamām Azerbaidžānas un Baltkrievijas problēmām — vienu pēc otras — nedēļu pēc tam, kad Azerbaidžāna kļuva (un tika aicināta) par *EURONEST* parlamentārās asamblejas dibinātāju kopā ar mums, ar Eiropas Parlamentu. Mums ir jāiesaistās šajā lietā gan kopā ar iestādēm, gan ar pilsonisko sabiedrību, un mums jādara vēl vairāk papildu neatliekamo pasākumu veikšanai un rezolūciju pieņemšanai.

Austrumu partnerība un *EURONEST* asambleja ir laba platforma, lai iesaistītos šajā lietā, un es jūtu, ka no Azerbaidžānas pūš jauns vējš — vēlēšanās atjaunot politisko dialogu.

PCC, kas jūnijā notiks Azerbaidžānā, vajadzētu izmantot šo izdevību, lai izvirzītu cilvēktiesību jautājumu, kā arī izveidot konsekvētāku dialogu ar šo valsti.

Graham Watson, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es uzdrošinos piebilst, ka tad, ja Azerbaidžāna būtu pazīstama ar nosaukumu Azerija (kopā ar Gruziju un Armēniju), tad Eiropas pilsoņu bažas par demokrātiskiem standartiem būtu vēl lielākas.

Tomēr mana grupa nevar piekrist *Vigenin* kunga vīzijai. Azerbaidžānas mediji nav brīvi. Vēlēšanas šajā valstī nav godīgas. Tās iedzīvotāji ir pakļauti amatpersonu patvaļībai un dažreiz arī vardarbībai. Mierīgas demonstrācijas pēdējo nedēļu laikā sadūrās ar represijām, raksturīgākām drīzāk arābu pasaulei nekā Eiropas valstij, no 18 gadu vecā režīma puses, kurš lēnām apspiedis cerības uz progresu. Šis valsts turpmākai dalībai Eiropas kaimiņu politikā jābūt vairāk atkarīgai no demokrātiskām reformām nekā no vēlēšanās piegādāt naftu *Nabucco* cauruļvadam.

Heidi Hautala, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, demokrātija, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošana ir jaunā apvienošanās līguma sastāvdaļa, par ko pašlaik notiek pārrunas starp Azerbaidžānu un Eiropas Savienību.

Bez šo principu ievērošanas nav iespējams uzskatīt, ka Azerbaidžānai var būt kopīga nākotne ar tās Eiropas partneriem. Līdz ar to ļaujiet man pievienoties tiem kolēģiem, kuri norāda, ka mums vajadzīga liela skaidrība un mums jābūt ļoti objektīviem, runājot par mūsu partneriem Austrumu partnerības valstīs. Mums nevajadzētu uzskatīt, ka mēs varam tikt cauri tikai, kritizējot Baltkrieviju, jo Azerbaidžānā un dažās citās Austrumu partnerības valstīs ir nopietnas problēmas, un es ceru, ka nākamais pētījums, ko ir pasūtījusi Cilvēktiesību apakškomiteja, sniegs dažas norādes par to, kā mums būtu jārunā ar šīm valstīm par cilvēktiesību situāciju tajās.

Jaroslav Paška, *EFD grupas vārdā*. – (SK) Priekšsēdētāja kungs, Azerbaidžāna ir viena no ES īpašajiem partneriem un *EURONEST* grupējuma dibinātāja, līdz ar to tā gūst ievērojamu labumu no privilēģētām attiecībām ar ES.

Tomēr kā valsts ar šādu izņēmuma statusu tā ir solījusi, parakstot savstarpējos līgumus kā ES partnere, aizstāvēt demokrātijas principus, cilvēktiesības un tiesiskumu — tas bija šīs sadarbības būtisks priekšnoteikums. Žurnālistu, jauniešu organizāciju pārstāvju un pilsonisko aktīvistu neattaisnotie aresti, miermīlīgu protestu aizliegšana un fiziska spēka izmantošana pret protestētājiem līdz ar to nav pieņemami.

Es sagaidu, ka Augstā pārstāve un Komisijas priekšsēdētāja vietniece baronese *Ashton* tāpat kā pati Komisija, nodos un paskaidros Azerbaidžānas valdībai mūsu satraukumu par demokrātijas apspiešanu valstī un pieprasīs nekavējoties izdarīt labojumus. Pieņemot izstrādāto rezolūciju, mēs sniegsim gan Komisijai, gan Augstajai pārstāvei tam nepieciešamās pilnvaras.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, eirokomisāra kungs, tajā, ka abi mūsu *EURONEST* partneri — Azerbaidžāna un Baltkrievija — tiek apspriesti šeit pēc kārtas kā neatliekamie gadījumi cilvēktiesību jomā, ir kaut kas grotesks. Protams, partnerībai vajadzētu pieprasīt ievērot Eiropas vērtības.

Saskaņā ar cilvēktiesību organizācijas *Amnesty International* datiem Azerbaidžānas iestādes mēģina noslāpēt kritikas balsis, lai novērstu plašākus protestus, līdzīgus tiem, kādi pēdējos mēnešos ir novēroti arābu pasaulē. Pēdējās dažās nedēļās Azerbaidžānas policija ir

izklidinājusi vairākas demonstrācijas valstī, kā arī apcietinājusi opozīcijas pārstāvjus ar izdomātām apsūdzībām, bieži vien par narkotiku glabāšanu.

Dž. Savalana lieta un nesēn apcietināto demonstrētāju lietas rāda, cik vājas ir pamattiesības Azerbaidžānā un cik lielā mērā valsts iestādes ir gatavas aplūsināt disidentus.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, situācija Azerbaidžānā ir ļoti neapmierinoša. Tā ir valsts, kas patiesībā nav pāvirzījusi uz priekšu politisko tiesību ziņā, kopš ir sabrukusi Padomju Savienība. Vienkārši ir pārāk daudz brīvības trūkuma piemēru — runas brīvības un preses brīvības, kas ir jebkādas pareizi funkcionējošas demokrātijas pamatā — kā arī ieslodzīto spīdzināšanas pierādījumi, tiesas prāvas, kurās vienmēr tiek atzīti noziedzīgā ceļā iegūti pierādījumi, un tā tālāk.

Tā kā mums ir ciešas attiecības ar šo valsti, mums noteikti jā sāk dialogi, taču mana pozīcija ir tuvuāka Watson kunga domām, ka mums jābūt stingrai rokai, jo tad, ja mēs pastāvīgi esam „mīļi un maigi”, jūs neko neiegūsiet. Tātad, jā, es ceru uz dialogu un iesaistīšanos, taču mums jāizdara savs ieguldījums attiecībā uz prasībām pēc brīvības: vārda brīvības, runas brīvības un, galvenokārt, preses brīvības.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, runas brīvība un apvienošanās brīvība ir vispārējās pamattiesības un demokrātiskas sabiedrības stūrakmeņi. Ir skumji, ka uzņēmāšanās, iebiedēšana un aresti tiek izmantoti kā pilsoniskās sabiedrības daudzveidības apkaršanas līdzekļi.

Azerbaidžāna ir Eiropas Cilvēktiesību konvencijas un Eiropas Padomes dalībniece, tā atbild par savu pilsoņu cilvēktiesību aizsardzību un ievērošanu. Azerbaidžānas emuāru rakstītājiem, žurnālistiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem tiek liegta runas brīvība, miermīlīgie protesti tiek likvidēti. Jauniešiem traucē izmantot jaunas komunikāciju tehnoloģijas un pat soda viņus šo tehnoloģiju izmantošanas gadījumā.

Tā ir ironija, jo valsts noteikti būtu guvusi labumu no aktīvas un daudzveidīgas pilsoniskās sabiedrības. Azerbaidžānu vajadzētu atbalstīt tās demokrātisku un cilvēktiesību attīstībā Eiropas kaimiņu politikas un Austrumu partnerības ietvaros.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, rezolūcija par Azerbaidžānu pauž mūsu bažas par iespējamu Ziemeļāfrikas atbalsi šajā Eiropas partnervalstī.

Tās vadībai savā pieejā opozīcijai un miera protestētājiem vajadzētu izvairīties no jebkādas līdzības ar Ziemeļāfrikas, Krievijas vai Baltkrievijas režīmiem. Šo priekšlikumu un brīdinājumu var izlasīt iepriekšējā dokumentā — daži tā punkti varētu paust šo kriticismu daudz skaidrāk.

Formulējumu par situācijas pasliktināšanos cilvēktiesību jomā un notikumu skaita palielināšanos vajadzētu sākt ar vārdu „nesēn”, jo runa nav par vispārējo attīstību, kas gaidu gaitā tikai pasliktinās. Gluži pretēji, pirms pavasara notikumiem Azerbaidžāna bija guvusi relatīvi labus panākumus un netika iekļauta *Human Rights Watch* sarakstā starp tādām slikti vērtētām valstīm kā Ķīna, Irāka, Izraēla, Krievija, Saūda Arābija vai Uzbekistāna. Tā kā tas netika minēts, Azerbaidžāna izskatījās labāk, taču tagad mums ir nedaudz lielāks līdzsvars.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, ne tikai kā Eiropas Savienības aktīvai partnerei Eiropas kaimiņu politikas un Austrumu partnerības ietvaros, bet arī kā *EURONEST* dibinātājai Azerbaidžānai jāpilda saistības Eiropas Savienības priekšā. Tās iekļauj demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma, kā arī Eiropas Cilvēktiesību un

pamatbrīvību aizsardzības konvencijas garantēto pamatbrīvību un citu starptautisku līgumu ievērošanu, kuru dalībniece ir Azerbaidžāna. Valsts, kas tiecas kļūt par pasaulē atzītu demokrātiju, nevar darboties, neļaujot saviem pilsoņiem rīkot mierīgas demonstrācijas, it sevišķi jauniešiem. Nav normāli aizliegt viņiem kārtot eksāmenus tikai tāpēc, ka viņu viedokļi par politiku ir citādi nekā tagadējiem valsts līderiem.

Mums, Eiropas partneriem, gribētos redzēt Azerbaidžānā notiekošu dialogu ar pilsonisko sabiedrību, presi, kas bauda vārda brīvību un var darboties bez jebkāda politiska spiediena, lai nodrošinātu tautu ar pareizu informāciju, kā arī brīvu, bez cenzūras, piekļuvi internetam, lai sekmētu komunikāciju starp Azerbaidžānu un Eiropu.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Priekšsēdētāja kungs, mūsdienā Azerbaidžānai ir divas sejas. No vienas puses, Azerbaidžāna demonstrē iespaidīgu ekonomikas izaugsmi, kas izceļ milzīgu daudzumu naftas, progresu pārrunās ar Eiropas Savienību par apvienošanās līgumu un piedalīšanos EURONEST parlamentārajā asamblejā. No otras puses, ir aresti, ierobežojumi presei, citiem vārdiem runājot, situācija bīstami atgādina to, kāda ir Baltkrievijā, par ko runāja mani kolēģi Parlamenta locekļi. Uzskatu, ka Baku iestādēm jāapņemas uzklaušīt sabiedrisko domu, jo sēdēšana uz žoga — tā nav nekāda alternatīva, un Eiropas Savienībai ar visiem saviem instrumentiem vajadzētu palīdzēt izvēlēties pareizo virzienu.

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, demokrātijas un cilvēktiesību attīstība Azerbaidžānā joprojām ir nopietnu bažu iemesls mums visiem. Vairāku pēdējo gadu laikā mēs esam ievērojuši satraucošu ierobežojumu palielināšanās tendenci šajā jomā. 2010. gada 7. novembrī rīkotās parlamenta vēlēšanas nebija pietiekamas, lai radītu būtisku progresu šīs valsts demokrātiskajā attīstībā.

Ir arī citas jomas, kur, mūsaprāt, Azerbaidžānai jāuzlabo savs raksturojums, pilnībā izpildot tās saistības Eiropas Savienības un EDSO priekšā. Vispirms mediju brīvība: kopumā pastāv mediju plurālisma trūkums. Ir arī ziņojumi par uzmākšanos un vardarbību pret žurnālistiem, kā arī apšaubāmas tiesas prāvas pret mediju pārstāvjiem. Par individuāliem gadījumiem šajā jomā saglabājas bažas.

Biedrošanās brīvība ir cita joma, par ko esmu dziļi noraizējies. Pēdējos mēnešos esam kļuvuši par lieciniekiem dažām nopietnām valsts iestāžu akcijām pret organizētiem protestiem, kā arī mēģinājumiem organizēt protestus, iedvesmotus ar „arābu pavasara” revolūcijām. Aktīvistu aizturēšana un citi represīvi pasākumi pret protestētājiem ir dziļi nožēlojami.

Eiropas Savienība atbild par skaidriem ziņojumiem par demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanas svarīgumu. Šādus ziņojumus ir sniedzis pats priekšsēdētājs *Barroso* kungs, kad janvārī bija vizītē Baku, un tiem būs augsta prioritāte mūsu dienas kārtībā nākamajās vizītēs.

Cilvēktiesības un demokrātija ir mūsu un Azerbaidžānas sadarbības stūrakmeņi ar nosacījumu, ka Azerbaidžāna ievēro esošo partnerības un sadarbības līgumu. Pērn mēs dibinājām jaunu Taisnīguma, brīvības, drošības, cilvēktiesību un demokrātijas apakškomiteju. Demokrātija un cilvēktiesības arī ir centrāls temats mūsu pārrunās par jaunu apvienošanās līgumu.

Es atzinīgi vērtēju Azerbaidžānas vēlēšanas apspriest šīs metodes. Es arī atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta lomu partneru demokrātisko vērtību aizstāvēšanā Azerbaidžānā, tai skaitā tās darbību ES un Azerbaidžānas sadarbības komitejā.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana drīz sāksies.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – (RO) Jebkāda valdības kritika Azerbaidžānā tiek apklusināta. Eiropas Parlamenta rezolūcija un cilvēktiesību organizāciju ziņojumi akcentē nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus. Viens šāds pārkāpums, kuram es esmu pievērsusi Padomes uzmanību rakstiskā jautājumā, attiecas uz žurnālistu *Eynulla Fatullayev*, kas joprojām tiek turēts apcietinājumā, neraugoties pat uz to, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesa bija pieņēmusi lēmumu, ka viņš jāatbrīvo. Es toreiz norādīju uz šo lietu un tagad mudinu atcelt Kriminālkodeksa noteikumus attiecībā uz neslavas celšanu, apmelošanu un aizvainojumiem (147.–148. pants). Nesenais *Transparency International* ziņojums par Azerbaidžānu rāda, ka valdība neveic pasākumus korupcijas apkarošanā un ka netiek garantēta tiesu sistēmas neatkarība. Turklāt valsts iestādes atbildēja uz nesensajiem protestiem, kas notika 11. martā un 2. aprīlī, ar arestiem un uzmākšanos. Demokrātija ir balstīta uz tautas brīvi paustām vēlmēm. Aicinu Padomi un Komisiju mudināt Azerbaidžānas iestādes ievērot cilvēktiesības, it īpaši attiecībā uz vārda brīvību un mierīgām demonstrācijām, kā arī veikt konkrētus pasākumus korupcijas apkarošanā un reformēt tiesvedības sistēmu. Eiropas Savienībai jāatbalsta visi, kas riskē ar savu dzīvību un brīvību šajā valstī, mūsu kopīgo vērtību dēļ.

Fiorello Provera (EFD), rakstiski. – (IT) Azerbaidžāna aktīvi piedalās Eiropas kaimiņu politikā, tā ir viena no sešiem ES austrumu partneriem un viena no *EURONEST* parlamentārās asamblejas dibinātājām. Šo triju iniciatīvu pamatvērtības ir demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošana. Šīs iniciatīvas ir paredzētas, lai veicinātu pastāvīgu politisku dialogu, kas var padziļināt sadarbību starp dalībvalstīm un dot Eiropai iespēju pavadīt tās reformu ceļā. Mēs uzskatām, ka neparedzētās rezolūcijas instruments var būt nepietiekošs vai pat neproduktīvs vēlamā mērķa sasniegšanai, proti, Azerbaidžānas nepārtrauktai kustībai savu mērķu virzienā — uz pilntiesīgu un modernu demokrātiju. Institūcijas, kas izveidotas saskaņā ar vienošanos, kas panākta starpparlamentu un starpvaldību līmenī, ir paredzētas šo mērķu sasniegšanai; tās ir pareizās vietas, lai pieprasītu paskaidrojumus par iespējamiem tiesību pārkāpumiem un efektīvi atbalstītu labu uzvedību un demokrātiskas reformas.

Tadeusz Zwiefka (PPE), rakstiski. – (PL) Mēs vēlreiz pievērsām uzmanību brīvas runas un preses brīvības jautājumam, kā arī Azerbaidžānas politikai pret žurnālistiem kopumā. Ziņojumi no dažādiem avotiem rāda, ka situācija ar žurnālistiem un jebkāda veida politiskiem aktīvistiem Azerbaidžānā kļūst stipri sarežģītāka. Vēl 2005. gadā Azerbaidžānas prezidents *Ilham Aliyev* apgalvoja, ka visas žurnālistu tiesības tiek ievērotas un ka viņi varot cerēt uz palīdzību jebkādu briesmu gadījumā. Tomēr fakti atklāj mums, ka šie vārdi ir tikai tukšs solījums.

Kā cilvēkam, kurš daudzus gadus ir strādājis par žurnālistu un kuram ir pamatīgas zināšanas par šo darbu, man šī lieta ir īpaši svarīga. Azerbaidžānā žurnālistiem pastāvīgi traucē izpildīt viņu galveno misiju — uzticamu un drošu informācijas sagādāšanu. Tas nav pieņemami, ka žurnālisti veic savu darbu, kad viņiem draud aresti un personiskas apskates. Azerbaidžānas valsts iestādēm jāapzinās, ka brīvu un neatkarīgu mediju darbība ir skaidrs signāls starptautiskajai sabiedrībai, ka valsts ir uzticams partneris pasaules mērogā.

Eiropas Parlamenta sniegtajam ziņojumam vajadzētu būt skaidram — labumi no ekonomiskas sadarbības ar Eiropas Savienību nedrīkst aptumšot cerības attiecībā uz vajadzību pāriet pie Eiropas standartiem pamata cilvēktiesību ievērošanā, it īpaši brīvas runas un preses brīvības ievērošanā, kas ir demokrātijas pīlāri un bez kurām nevar pastāvēt mūsdienu demokrātiska sabiedrība.

16.3. Baltkrievija (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par sešiem priekšlikumiem rezolūcijām par Baltkrieviju ⁽⁴⁾.

Jiří Maštálka, *autors.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs, izvērtējot mēs nedrīkstam aizmirst to, ka tieši tā, kā mēs mēģinām izdarīt objektīvu vērtējumu mūsu pašu valstīs, mūsu partneri vai kaimiņi pelna tieši tādu pašu vērtējumu.

Es gribētu teikt kā ārsts, ka vardarbība paliek vardarbība, lai kur tā notiktu. Tas ir pretrunā mūsu kopīgajām vērtībām. Mums jāmēģina pārliecināties, ka tiem, kas pašlaik ir cietumā, tiek nodrošināti pienācīgi apstākļi veselības un cienīgas attieksmes ziņā jebkurā pasaules vietā.

Jaunizveidotajai EURONEST asamblejai vajadzētu kalpot par apmaiņas un kooperācijas instrumentu. Baltkrievijas gadījumā šo mērķi nav iespējams izpildīt kopumā sakarā ar veiktajiem pasākumiem. Lēmuma vispārējais iznākums nozīmē Prāgas deklarācijas pārkāpumu un potenciāli pozitīvas savstarpējās sadarbības attīstības palēnināšanos.

Mūsu pūles ir vērstas uz to, lai radītu vienoto Eiropu, ko ir pelnījusi lielāka daļa no jauniešiem, tai skaitā arī Baltkrievijā. Līdz ar to mums vajadzētu pārskatīt savu pozīciju un pārskatīt, vai ierobežojumi ir īstais instruments pilsoniskās sabiedrības vadībai Baltkrievijā, lai tā uzskatītu mūs par īstu draugu.

Sakarā ar Černobiļas avārijas 25. gadadienu es vēlētos palūgt jūs pamēģināt aplūkot Baltkrieviju caur dažādām lēcām, kā valsti, kas ir stipri cietusi. Šī avārija īpaši skārusi Baltkrieviju un, manuprāt, tas ir apvainojums šai nācijai — traucēt Baltkrievijas tautai piedalīties oficiālajā atceres pasākumā.

Es vēlētos vērsties ar vēl vienu aizrādījumu pie *Tannock* kunga. Es zinu, cik grūti ir ātri runāt angļiski. Man patīk angļu valoda, jo tā ir Šekspīra valoda. Nākamreiz mēģiniet ātri runāt *Johann von Goethe* valodā, iespējams, mēs sapratīsim jūs labāk. Es saku to kā čehs.

Justas Vincas Paleckis, *autors.* – (LT) Priekšsēdētāja kungs, piecos mēnešos kopš 19. decembra politiskā gaisotne Baltkrievijā ir dramatiski pasliktinājusies. Ir palielinājušās represijas pret demokrātisko opozīciju, brīvo presi un pilsonisko sabiedrību. Baltkrievija arī pārkāpj starptautiskus līgumus. Es vienmēr esmu atbalstījis dialogu ar Minsku, taču pašreizējos apstākļos tas ir kļuvis ļoti sarežģīts, ja vispār iespējams. Vēl jo vairāk tāpēc, ka no Minskas nāk arī patvaļīgas apsūdzības un pat uzmākšanās, kas adresētas Eiropas Savienībai. Rezolūcija aicina veikt jaunus pasākumus, kas jāatrod, lai palīdzētu Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai un opozīcijai, un tas ir tikai taisnīgi. Iespējams, tā ir ilūzija, taču es domāju, ka pat Maskava un Kijeva varētu palīdzēt, runājot ar Minsku par politisku ieslodzīto atbrīvošanu.

(4) Sk. protokolu

Cristian Dan Preda, *autors*. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, iepriekšējās debatēs es arī, kopā ar vairākiem kolēģiem, Parlamenta locekļiem, atsaucos uz EURONEST parlamentārās asamblejas sesiju, kas notika iepriekšējā nedēļā un kurā Baltkrievijas parlamenta locekļi nebija piedalījušies, kā jums zināms. Viņu prombūtne ir attaisnojama, jo parlamenta locekļi Minskā netiek brīvi ievēlēti. Turklāt šajā valstī situācija cilvēktiesību jomā joprojām ir vairāk nekā kritiska.

Uzskatu, ka mēs visi bijām sašutuši par represīvajiem pasākumiem pret protestētājiem decembrī. Uz šo brīdi seši no septiņiem kandidātiem, kas stājās pretī prezidentam A. Lukashenko, joprojām tiek pārbaudīti un vajāti. Daudzi citi cilvēki, tai skaitā šo kandidātu štats, ir cietumā vienkārši par piedalīšanos.

Domāju, ka jādara divas svarīgas lietas:

1. jāveic neatkarīga izmeklēšana par represiju aktiem
2. Domāju, ka pret Baltkrieviju jāpaplašina ekonomiskās sankcijas, piemērojot tās pret valsts uzņēmumiem šajā valstī, kam pieder svarīga loma reģiona veidošanā.

Kristiina Ojuland, *autore*. – Priekšsēdētāja kungs, mēs šajā gadā apspriežam situāciju Baltkrievijā ceturto reizi, taču politiskie ieslodzītāji, kas tika aizturēti decembrī, vēl joprojām nav izlaisti brīvībā.

Mēs esam pateicīgi Padomei par vīzu sankciju atkārtoto ieviešanu un Baltkrievijas augsto amatpersonu aktīvu iesaldēšanu, kas demonstrēja, ka mūsu dziļās bažas par Baltkrievijas tautu nav tikai tukša retorika. Iespējams, mēs neesam bijuši pietiekami saprotami. Līdz ar to mēs aicinām Eiropas Savienību paplašināt ierobežošanas pasākumus pret Lukashenko režīmu. Pārdomātām un mērķtiecīgām ekonomiskajām sankcijām pret valsts uzņēmumiem būtu efekts, ko Baltkrievijas varas iestādes nevar ignorēt.

Lukashenko kriminālais režīms ir lielā mērā atkarīgs no valsts uzņēmumu ķimikāliju, smagās rūpniecības un tekstilrūpniecības izstrādājumu eksporta nodokļiem. Slēdzot Eiropas tirgu, mēs varam demonstrēt savu noteikto nodomu gāzt Lukashenko režīmu. Mēs esam spējīgi panākt pārmaiņas. Baltkrievijas tautai ir ārkārtīgi vajadzīga režīma maiņa. Mums nevajadzētu liegt tai sen ilgoto brīvību.

Michał Tomasz Kamiński, *autors*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs runājam par politiku un cilvēktiesībām Baltkrievijas kontekstā. Šodien es vēlētos izmantot nedaudz netradicionālu pieeju un atgādināt divu cilvēku vārdus, kuri ir saistīti ar šo lietu. Viens no viņiem ir mans draugs Anatol Lyabedzka, brīnišķīgs baltkrievs un eiropietis, kas tikai nesen tika atbrīvots no cietuma pēc tam, kad pavadījis vairāk nekā 100 dienas apcietinājumā, par ko esmu dziļi pārliecināts, ka tas bija nelikumīgi. Šodien es vēlētos sūtīt viņam solidaritātes izpausmes no Parlamenta — no vairuma Eiropas parlamenta locekļu, esmu pārliecināts — jo viņš noteikti to ir pelnījis.

Otrā persona, ko es vēlētos pieminēt, ir Andrzej Poczobut, žurnālists, kas raksta *Gazeta Wyborcza*, vienai no lielākajām Polijas avīzēm. Es un simtiem tūkstošu poļu vēlētos aicināt atbrīvot viņu. Viņš arī pašlaik ir apcietinājumā un viņš arī tiek vajāts vienkārši tāpēc, ka Lukashenko režīms baidās no brīvas runas — tas baidās no brīvas runas, kas ir jebkuras demokrātijas pamats. Domāju, ka mums, eiropiešiem, kas šodien esam sapulcējušies Parlamentā, nav citas alternatīvas kā ļoti skaļi pateikt „jā” par brīvu Baltkrieviju, „jā” par demokrātiju Baltkrievijā un „jā” par Baltkrievijas nāciju Eiropā.

(Aplausi)

Raül Romeva i Rueda, *autors*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz nožēloju par pastāvošo baiļu un politisko oponentu iebiedēšanas gaisotni Baltkrievijā un par notiekošo opozīcijas dalībnieku vajāšanām kopš prezidenta vēlēšanām 2010. gada decembrī.

Otrkārt, es stingri nosodu visas notiesāšanas, kas radās masu nemieru kriminālo apsūdzību rezultātā, un uzskatu, ka tām ir politisks motīvs un ka tās ir apšaubāmas pēc savas dabas. Es vēlētos uzsvērt, ka šīs prāvas notika aiz slēgtām durvīm. Aizturētās personas bija atteikušas no iespējas izsaukt lieciniekus un regulāri tikties pienācīgos apstākļos ar saviem likumīgajiem pārstāvjiem. Apsūdzēto advokāti saņēma vairākus brīdinājumus no Tieslietu ministrijas, dažiem no viņiem tika atņemtas tiesības praktizēt. Uzskatu, ka šādi prāvu vadīšanai trūka objektivitātes.

Visbeidzot es nosodu biedrošanās un vārda brīvības pamattiesību ievērošanas trūkumu Baltkrievijas varas institūcijās un aicinu nekavējoties un bez ierunām izlaist brīvībā atlikušos protestētājus, kas joprojām ir apcietinājumā, un izbeigt visas prāvas pret viņiem.

Jacek Protasiewicz, *PPE grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Baltkrievijā ik dienu gan politiskā, gan ekonomiskā jomā situācija patiešām pasliktinās. No politiskā viedokļa un attiecībā uz pilsoņu brīvību mēs redzam prāvas, kas ierosinātas pret galvenajiem *Alexander Lukashenko* oponentiem pēdējās prezidenta vēlēšanās, un mēs varam redzēt skandaložu procedūru, kas tiek piemērota šajās prāvās. Mēs arī esam liecinieki represijām pret neatkarīgiem medijiem, tai skaitā un it īpaši tam faktam, ka *Andrzej Poczobut* tika aizturēts pirms vairākām nedēļām. Ekonomikas sabrukšana ir redzama rubeļa denominācijas maiņā, finanšu krīzē un problēmās ar kārtējiem maksājumiem. Turklāt *Alexander Lukashenko* zaudē kontroli ne tikai pār situāciju valstī, bet arī pār savu uzvedību, ko var redzēt no pārsteidzošiem, šokējošiem un agresīviem paziņojumiem attiecībā uz Ukrainas prezidentu un *Barroso* kungu.

Dāmas un kungi, Komisija un Padome! Pienācis laiks beigt vārdus un aicinājumus — laiks rīkoties. Mūsu rezolūcijas 8. paragrāfā ir skaidri pateikts: laiks ieviest ekonomiskās sankcijas, jo tā ir vienīgā valoda, ko saprot *Lukashenko*. Ja mēs šodien ieviesīsim ekonomiskās sankcijas, mēs varam sagaidīt, ka skandalozās prāvas un skandalozās represijas beidzot izbeigsies, jo tikai šo valodu saprot *Lukashenko*. Līdz ar to ir laiks pāriet pie citas, daudz apņēmīgākas reakcijas fāzes uz to, kas notiek Baltkrievijā.

Mitro Repo, *S&D grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, Baltkrieviju ne velti sauc par Eiropas pēdējo diktatūru. Baltkrievijā jūs varat nokļūt cietumā par kandidēšanu vēlēšanās vai sava viedokļa publisko paušanu.

Pēdējās prezidenta vēlēšanas nav bijušas demokrātiskas. Turklāt Baltkrievijas likumi neatļauj biedrošanās brīvību, atstājot vienīgi vārda brīvību. Opozīcijas un neatkarīgu cilvēktiesību grupu vajāšana tagad ir kļuvusi par hronisku problēmu valstī. Reāla demokrātija ir atkarīga no opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības aktīvās piedalīšanās politiskajās debatēs. Cilvēktiesības ir universālas, neatņemamas un savstarpēji atkarīgas. Baltkrievija atbild par savu pilsoņu cilvēktiesību sargāšanu un ievērošanu.

Baltkrievija ir jāatbalsta jebkādā iespējamā veidā reālas demokrātijas un cilvēktiesību attīstībā ES Austrumu partnerības ietvaros. ES jāapsver mērķtiecīgas sankcijas un to izmantošana, jo pilsonisko sabiedrību nevajadzētu sodīt par pašreizējo situāciju Baltkrievijā.

Leonidas Donskis, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, nav atklātas norādes, ka Baltkrievijas režīms mainīsies pats, kad paies mēneši vai gadi. Tikai zem ļoti spēcīga Eiropas Savienības spiediena mēs varam sagaidīt, ka kaut kas notiks.

Baltkrievija turpina pārkāpt visas pamattiesības un pilsoņu brīvību. Pagājušajā mēnesī mēs esam redzējuši, ka Baltkrievijas varas iestādes atkārtoti demonstrē savu ignorēšanu un nicinājumu attiecībā uz pamattiesībām – biedrošanās un runas brīvību.

Mēs varam šeit runāt par *Lukashenko* un viņa režīma negrozāmības matricu, taču mēs nedrīkstam beigt ar tik pesimistisku noti. Mums vajadzētu saprast, ka pienācīga atbilde būtu signāls baltkrieviskiem — baltkrieviskiem — ka viņi ir laipni gaidīti Eiropā, un vienlaikus spiediens uz režīmu un daži ļoti principiāli vārdi par cilvēktiesību neievērošanu no tā puses.

Mēs nedrīkstam tikt maldināti ar *Lukashenko* gadījuma rakstura izdomājumiem Eiropas Savienībai vienkārši tāpēc, lai uz laiku saniknotu Krieviju vai otrādi. Tas nav pieņemami. Tas, kas notiek Baltkrievijā, jāizvērtē ļoti principiāli un jāpiemēro lielāks spiediens.

Tomasz Piotr Poręba, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam runājuši Parlamentā par to, kas notiek Baltkrievijā, vidēji reizi divos mēnešos kopš šā gada sākuma — šī nu ir trešā reize. Mēs esam runājuši par cilvēktiesību pārkāpumu gadījumiem, mēs esam minējuši aktīvistu vārdus, kuri tika iesēdināti cietumā, un esam diskutējuši par to, kā tiek ierobežota daudzu pilsonisku un nevalstisku organizāciju iespēja darboties. Patiesām mums vajadzētu nosodīt visas šīs lietas un ļoti spēcīgi protestēt pret tām. Tomēr es domāju, ka tikpat svarīga un, iespējams, pat daudz svarīgāka ir specifiska un reāla Eiropas Savienības iesaistīšanās pilsoniskās sabiedrības izveidē, nodrošinot nevalstisku organizāciju un brīvu mediju finanšu atbalstu, kā arī nosakot ekonomiskās sankcijas. Par ekonomiskajām sankcijām es domāju, ka ir pienācis īstais brīdis, un mums vajadzētu ieviest tās, cik ātri vien iespējams.

Šodien mēs gatavojamies nobalsot par rezolūciju, kas ir paredzēta tam, lai sniegtu morālu atbalstu Baltkrievijas sabiedrībai. Pēc manām domām, tam jāseko specifiskiem pasākumiem, tai skaitā finanšu pasākumiem un ekonomiskām sankcijām, kas parādītu iespējamu brīvības un demokrātijas atjaunošanu Baltkrievijā.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mūsu diskusijas laikā par situāciju ar cilvēktiesībām Baltkrievijā man ienāca prātā divi jautājumi. Pirmais ir šāds: ko jūs teiktu, ja pēc viena vai diviem gadiem jūs ieraudzītu kādu no tagadējās *Lukashenko* valdības locekļiem šeit, Eiropas Parlamentā, pie tam nevis kādā citā vietā, bet gan Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas (LIBE) priekšsēdētāja vietnieka krēslā, kas atbild par pilsoņu brīvību un cilvēktiesībām? Un otrais jautājums: kad mēs nokļūsim līdz punktam, kur šo otrdienas pēcpusdienas diskusiju kontekstā es ieraudzīšu dienas kārtībā starp valstīm, kas nav ES dalībvalstis, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis vai Izraēlu, kuras situāciju ar cilvēktiesībām mēs turpināsim apspriest?

Ļaujiet man minēt dažas papildu detaļas, kas attiecas uz šiem diviem jautājumiem atlikušajās divās minūtēs: tas bija jautājums par *Lukashenko* valdības locekli. Dāmas un kungi, *Kinga Göncz*, ungāru *Lukashenko*, *Ferenc Gyurcsány*, valdības loceklis, ieņem LIBE komitejas priekšsēdētāja amatu un lasa lekcijas par cilvēktiesībām Itālijas, Francijas un citu demokrātisku valstu pārstāvjiem.

Kas tad tieši padarīja šo ungāru *Lukashenko Ferenc Gyurcsány* par slavenību? Tās pašas lietas un zināmā mērā pat vēl uzkrītošākas par tām, kas uzskaitītas šajā ziņojumā par *Lukashenko* un Baltkrieviju, par ko jūs ceļat iebildumus, novietojot barjeru ievērojami augstāk attiecībā uz *Lukashenko* un Baltkrieviju, valsti ārpus Eiropas Savienības, nekā jūs bijāt izmantojuši Ungārijai un *Ferenc Gyurcsány*, ieskaitot faktu, ka ungāru *Lukashenko* stingri apspieda jebkādu kaut cik nozīmīgu protestu pret valdību. Es pati esmu saņēmusi tagad kompensāciju un

atvainošanas no policijas par šaušanu uz mani, Eiropas Parlamenta kandidāti, par to, ka pūta man tieši sejā asaru gāzi. Vispārsteidzošākais fakts ir tas, ka šodien cilvēki, kas bija vadošas personas protestos pret valdību, joprojām paliek cietumā, daži no viņiem izcieš sodu, kam piespriests cietumsods, un daži atrodas iepriekšējā apcietinājumā.

Mans otrais jautājums attiecas uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Tur vēl joprojām pastāv nāvessods, un spīdzināšana, kas notiek Gvantanamo, ir tāda pati kā Baltkrievijā, pret kuru jūs iebilstat. Vai varētu būt tā, ka kādam ir nolūks iegūt Baltkrievijas nacionālos aktīvus? Vai tas nav iemesls, ka šī valsts tika nejauši izvēlēta, it īpaši ņemot vērā faktu, ka jūs draudat piemērot sankcijas pret tās nacionālajiem aktīviem un valsts uzņēmumiem?

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ne pārāk bieži esmu vienisprātis ar *Maštālka* kungu, taču šodien esmu gan. Vispirms es vēlētos pateikt, ka visām partijām jācīnās par demokrātiju un tiesiskumu, kamēr tie visbeidzot uzvarēs Baltkrievijā. Otrkārt, es gribu pateikt par daudzvalodību. Tāpat kā viņš, esmu cēlies no Minieiropas — bijušās Habsburgu impērijas, kas nebija slikta lieta daudzējādā ziņā, bet kas izjuka, jo vislielākā lingvistiskā grupa, proti, mana, vāciski runājošā, vienmēr uzstāja, lai visi runātu vāciski. Tas nozīmēja daudznacionālas kopienas galu. Čārlz, es jūs ļoti augstu vērtēju, taču mēs esam šeit, lai aizstāvētu daudzvalodību un tieši mazo valodu tiesības.

Atgriežoties pie Baltkrievijas, es gribu teikt, ka pirms 20 gadiem Horvātija un Slovēnija kļuva par brīvām valstīm — esmu tur bijis — un augstā tām sekoja Baltijas valstis, Krievija un Ukraina. Nevienš nebūtu domājis, ka pēc 20 gadiem Eiropā vēl joprojām būs diktatūra. Par nelaimi, tā nav tikai viena. Tā ir Baltkrievija, tendence uz diktatūru ir Krievijā, nobīdes atpakaļ uz to ir Ukrainā un problēmas ir arī Moldāvijā un Piedņestrā. Līdz ar to mums jāredz, gluži vienkārši, ka visa mūsu austrumu apkārtnē saskaras ar dažādas pakāpes draudiem tās brīvībai. Līdz ar to mums jābūt ļoti saprotamiem, jādomā stratēģiski un jāpadara brīvība un tiesiskums par mūsu attiecību kritēriju, runājot par mūsu austrumu apkārtni, un īpaši, kad runa ir par Baltkrieviju.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es sāksu ar personīga rakstura piezīmi. Organizācija *Libereco Partnership for Human Rights* ir lūgusi mani kļūt par Baltkrievijā ieslodzītā opozīcijas aktīvista „krusttēvu”. Es biju lūdzis adoptēt *Dmitry Bandarenka*. Es gribētu ierosināt, lai jūs visi, kas ir iesaistīti šajās lietās, varētu palūgt šo organizāciju atļaut jums uzņemties represēto baltkrievu un viņu ģimeņu personīgo patronāžu — tā būtu bijusi kaut kāda atbilde uz problēmu, ko mēs varam darīt tiem, kas faktiski nemaz neatrodas tik tālu — valstī, kas robežojas ar Eiropas Savienību.

Tomēr esmu pārliecināts, ka mēs visi atbalstām stingrus un saprotamus soļus. Parlamentā jau tika teikts, ka jābūt sankcijām un jābūt stingriem vārdiem, jo mēs varam runāt ar *Lukashenko*, tikai izmantojot valodu, ko viņš saprot — nu, viņš saprot savu interešu valodu, un viņš saprot arī spēka valodu. Lai glābtu cilvēktiesības un lai glābtu demokrātiju, mums jāizmanto valoda, ko saprot Minskā.

Man ir iespaids, ka, kaut arī mēs jau esam daudzas reizes runājuši par to Parlamentā, no šiem mūsu vārdiem nekas vairāk nav sanācis. Protams, tas ir aicinājums gan Parlamentam, gan visām Eiropas Savienības iestādēm un institūcijām, taču tas arī ir izaicinājums, ko es ierosinu paņemt līdzī uz savām valstīm un nacionālajām valdībām, jo mums ir vismaz tas pats spēks, lai pārliecinātu *Lukashenko* kungu nodibināt Baltkrievijā demokrātiju un brīvību, kā mēs to arī darām, būdami Eiropas Savienības pārstāvji.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, pēc vēlēšanām decembrī Baltkrievijas prezidents A. Lukashenko sāka ar nolūku graut jau tā vāju politisko opozīciju un neatkarīgos medijus.

Apmēram 40 cilvēku, kas piedalījušies demonstrācijās, pēc vēlēšanām tika apsūdzēti par nemieriem, par ko maksimāli var piespriest 15 gadus ieslodzījuma. Baltkrievijā antidemokrātiskie spēki ir lielā mērā koncentrēti tās prezidentā.

A. Lukashenko tagad ir ceturtais amata pilnvaru termiņš un 16 gados viņš ir parādījis, ka viņa kustības demokrātijas virzienā ir tikai ciniska spēle. ES uzliktie ierobežojumi Baltkrievijai līdz ar to ir pilnībā attaisnojami un tos pat vajadzētu pastiprināt.

Es kategoriski atbalstu Parlamenta vakardienas aicinājumu Starptautiskajai hokeja federācijai atņemt Baltkrievijai tiesības pieņemt 2014. gada pasaules meistarsacīkstes, kamēr nebūs atbrīvoti visi politiskie ieslodzītie. ES vajadzētu arī uzlikt mērķtiecīgas ekonomiskas sankcijas un pastiprināt NVO atbalstu Baltkrievijā.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, starptautiskā sabiedrība, kas iekļauj arī Eiropas Savienību, jau ilgu laiku ir aicinājusi Baltkrievijas varas iestādes ievērot starptautiskās saistības, ko tās ir uzņēmušās, lai apturētu represīvos pasākumus pret opozīcijas pārstāvjiem, lai atbrīvotu protestētājus, kas aizturēti dažādu demonstrāciju laikā, lai izbeigtu represīvos pasākumus pret brīvo presi, pilsonisko sabiedrību un cilvēktiesību aktīvistiem un lai ļautu rīkot taisnīgas un caurredzamas prāvas. Baltkrievijas varas iestādēm jāsaprot, ka tad, ja tās neievēros cilvēktiesības un tiesiskumu, ievērojot kopīgo deklarāciju, kas pieņemta Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gada 7. maijā un ko ir parakstījusi arī Baltkrievijas valdība, Eiropas Savienība nebūs spējīga piedāvāt atbalstīt kādas saistības.

Ulrike Lunacek, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu vārdu, jo es gribēju atsaukties uz agrāk teiktajiem Morvai kundzes vārdiem. Kinga Göncz nav no manas partijas, taču es esmu sašutusi par metodi, ko Morvai kundze izmantoja, lai debatētu par pēdējo Eiropas diktatūru — Baltkrieviju Lukashenko kunga vadībā — lai diskreditētu cienījamu Parlamenta locekli, nosaucot viņu par ungāru Lukashenko.

(Aplausi)

Tas nesaskan ar mūsu kopējā Eiropas Parlamenta vērtībām vai godu, kurā mēs visi tikām ievēlēti.

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es brīnos, vai Lunacek kundze nav dzirdējusi mani, kad es teicu, ka Göncz kundze bija ungāru Lukashenko – Gyurcsány kunga valdības locekle.

Lūdzu atbildēt uz jautājumu, Lunacek kundze. Ko jūs zināt par cilvēktiesību masveida pārkāpumiem, kas notika Ungārijā 2006. gadā? Lūdzu, rezumējiet to. Tie nebija mazāk nopietni un to skaits nav bijis mazāks kā Lukashenko, un kā juriste cilvēktiesību jautājumos es kategoriski nosodu abus — gan jūsu biedrus, kas šāva cilvēkiem acīs un patvaļīgi aizturēja viņus, gan Lukashenko cilvēktiesību pārkāpumus. Abi ir neiecietīgi un jums kā Parlamenta locekļiem, vajadzētu cīnīties pret abiem.

Ulrike Lunacek, *autore.* – Priekšsēdētāja kungs, es pieļauju, ka iepriekšējā runātāja vienkārši sajauca faktus. Ungārijā nav Lukashenko partijas. Es neesmu no Ungārijas un neesmu arī no Sociāldemokrātiskās partijas vai tās grupas šeit, taču es atsakos pieņemt, ka

Parlamenta loceklis var kritizēt kādu citu Parlamentā kā diktatora partijas locekli citā valstī, kas nav ES dalībvalsts.

(Aplausi)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Göncz kundze ir Eiropas parlamenta locekle tajā pašā grupā, kur es. Jūs varat būt pret *Ferenc Gyurcsány* vai par viņu. Jūs varat neatzīt Göncz kundzi vai atbalstīt viņu. To katrs absolūti individuāli, brīvi un neatkarīgi izlemj pats sev, vai viņš ir par vai pret kādas personas politisko pārliecību.

Debātes, kas mums šeit tagad notiek, attiecas uz pēdējo diktatūru, kas ir palikusi Eiropā. Mums ir runa par vienu no visnežēlīgākajiem un asiņainākajiem diktatoriem Eiropas kontinentā. Es uzskatu, ka ir pilnīgi nepieņemami salīdzināt manas grupas brīvi ievēlētu locekli, demokrātu, ar asinskāru diktatoru. Es jūtu, ka Parlamentam tas jānoraida, it īpaši, kad tas nāk no partijas pārstāvja, kurai ir raksturīgi naidis un vajāšana pret čigānu minoritāti Ungārijā, kas ir nepārspējami visā Eiropā. Ja šeit ir kāds, kam nav tiesību kritizēt Göncz kundzi, tad šī persona ir *Morvai* kundze.

(Aplausi)

Charles Tannock, *autors.* – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu par Baltkrieviju, nevis Ungārijas iekšzemes politiku. Pagāja 20 gadu, kopš sabruka Padomju Savienība, taču Baltkrievijas prezidentam *A. Lukashenko* it kā nekas nebūtu mainījies. Politiskas represijas ir tikpat izplatītas kā padomju laikā, un *Lukashenko* slepenā policija — kas provokatīvi joprojām saucas VDK — tiek izmantota to īstenošanai.

Kā mēs atceramies no pēcvēlēšanu protestiem pagājušā gada decembrī, *A. Lukashenko* nepanes domstarpības, un šķiet, ka viņam patīk izmantot vardarbību un iebiedēšanu pret prodemokrātiskiem aktīvistiem. Kā šī rezolūcija šodien rāda grafiskās detaļās, *Lukashenko* ir pastiprinājis savu vajāšanu kampaņu pret tiem, kas uzdrošinās apstrīdēt viņa dzelzaino varu. Mēs aicinām viņu beigt šo veltīgo apspiešanu, atbrīvot visus politiskos ieslodzītos un tā vietā atjaunot Baltkrieviju patiesas, plurālistiskas, daudzpartiju demokrātijas ceļā.

EURONEST parlamentārās asamblejas pagājušās nedēļas dibināšanas sesijā Baltkrievijas pārstāvju nav bijis, kā tam arī jābūt. Baltkrievija ir iztrūkstošais gabals Eiropas demokrātiskajā puzzle, un es ilgojos pēc tās dienas, kad tā atkal pievienosies Eiropas ģimenei.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Paldies, priekšsēdētāj! Es pilnībā atbalstu Eiropas Parlamentu un šeit klātesošo deputātu stingru iestāšanos par to, ka cilvēka tiesības ne tikai Eiropas Savienībā, bet visā pasaulē ir pamattiesības, proti, mūsu dzīves pamats. Bet es neatbalstu tādu vispārēju (bez konkrētiem piemēriem) kādas valsts, tās vadītāja vai veselās tautas apvainošanu tajos noziegumos, ko viņi nav izdarījuši. Ja runā par to, ka kāds no opozīcijas — un ne tikai no opozīcijas, bet arī citi — pēc kādiem pasākumiem tiek arestēts, un tajā apstākļi saskata kaut kādu diktatūru, tad kādēļ mums demokrātiskā iekārtā ir tiesas? Ļausim tiesām tikt galā ar to, kas tur ir noticis un kurš ir pareizi un nepareizi notiesāts vai arestēts. Tas, ka tu esi opozīcijā, vēl nav pamats tam, ka tu drīksti darīt visu, kas tev ienāk prātā. Es lūdzu ļoti tolerantu un vienādu attieksmi pret visiem.

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, Komisija pauž nopietnas bažas par situāciju Baltkrievijā un īpaši vēlēšanu standartu pārkāpšanas rašanās attīstību prezidenta vēlēšanās 2010. gada 19. decembrī.

Apspiešana tagad vairāk pastiprinās, notiek vairākas prāvas pret bijušajiem prezidentu kandidātiem un vairumu aktīvistu, kas paliek apcietinājumā. Tajā pašā laikā notiek prāvas, kuru rezultātā varētu slēgt divas no palikušajām neatkarīgām avīzēm — *Nasha Niva* un *Narodnaya Volya* — un politiskās opozīcijas, pilsoniskās sabiedrības un neatkarīgo mediju vajāšana turpinās.

Priekšsēdētāja vietniece Augstā pārstāve *Ashton* ir paudusi vairākus vispārējus un specifiskus ziņojumus par situāciju Baltkrievijā. Mēs skaidriem vārdiem esam nosodījuši situāciju, kas pasliktinās, un pastāvīgi esam aicinājusi Baltkrieviju beigt notiekošo politiskās opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības apspiešanu, atbrīvojot visus politiskos ieslodzītos un pārtraukt politiski motivētās prāvas. Esam arī paudusi savas nopietnās bažas ziņojumos par spīdzināšanu un citām nepieņemamās izturēšanās, iebiedēšanas un tiesu nelikumību formām.

Ļaujiet man atgādināt arī, ka janvārī Padome pieņēma lēmumu par ierobežojošiem pasākumiem, tai skaitā ceļošanas aizliegumu un aktīvu iesaldēšanu. Sarakstā tagad ir 175 personas — to var salīdzināt ar 40 vārdiem, ko izvirzīja aktīvu iesaldēšanai un vīzu aizliegumiem pēc 2006. gada vēlēšanām — un mēs esam gatavi iekļaut vairāk vārdu, ko pamato notikumi. Turklāt mēs aplūkojam turpmāku iespējamu pasākumu variantus, tai skaitā ekonomiskus.

Savos ziņojumos mēs esam skaidri paudusi, ka gribam turpināt savu saistību ar Baltkrievijas tautu un pilsonisko sabiedrību. Mēs virzāmies uz priekšu jautājumā par vīzu režīma atvieglošanu. 28. februārī Padome bija pieņēmusi direktīvas pārrunām par vīzu režīma atvieglošanu un atpakaļuzņemšanas līgumus, un mēs iedrošinām dalībvalstis optimāli izmantot pastāvošās ērtības, ko piedāvā *Visa Code*, it īpaši iespēju atteikties un samazināt samaksu par vīzu noteiktām pilsoņu kategorijām. Palīdzības ziņā Komisija ir četrcārtīgi palielinājusi palīdzību Baltkrievijas iedzīvotājiem un pilsoniskajai sabiedrībai.

Mēs paliekam uzticīgi kritiskas iejaukšanas politikai Baltkrievijā. Tas tika skaidri pausts Ārlietu padomes 31. janvāra atzinumos. Tajā pašā laikā ir skaidrs, ka jebkāda mūsu abpusējo attiecību padziļināšana būs atkarīga no tā, kā Baltkrievija pierādīs savu vēlēšanos ievērot demokrātijas principus, tiesiskumu un cilvēktiesības.

Noslēgumā ļaujiet man teikt, ka situācija Baltkrievijā paliek par vienu no pirmajiem punktiem mūsu dienas kārtībā. Priecājos redzēt, ka liels vairākums Parlamentā ir apņēmušies turpināt nopietnas debātes par to un pretoties traucējumiem. Mēs turpināsim cieši pārraudzīt attīstību un esam gatavi reaģēt piemērotā veidā.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana drīz sāksies.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Jacek Olgierd Kurski (ECR), rakstiski. – (PL) Mēs ilgu laiku esam bijuši Eiropas Savienības politiskā nespēka liecinieki Baltkrievijas traģiskās situācijas priekšā. Vairākkārtējie aicinājumi un rezolūcijas nav bijuši efektīvi. *Alexander Lukashenko* valdīšana ar smago roku piespiež opozīciju klusēt, notiesājot tās līderus un sūtot viņus uz cietumiem un tā dēvētām „labošanas kolonijām”. Šajā kontekstā jāpiemin tikai opozīcijas prezidenta kandidāta *Andrei Sannikau* vārds, kura prāva sākās pirms mēneša, un *Mikalai Statkevich*, kuru turējusi apcietinājumā VDK. Kas jādara Savienībai, lai nodrošinātu viņu atbrīvošanu? Baltkrievijas revolūcijas veiksmes atslēga ir Krievija, kas vienmēr ir bijusi režīma sabiedrotā. Līdz ar to būtu laba

ideja nākamajā tikšanās reizē ar Kremļa līderiem vairs nerunāt par kopējo Eiropas drošības zonu no Atlantijas okeāna līdz Urāliem, kā grib Francijas un Vācijas līderi, un izvirzīt reālus izaicinājumus, kas ir tepat pāri mūsu robežai. Ekonomiskā krīze Baltkrievijā ir vislabākais laiks pārmaiņām. Visai starptautiskai palīdzībai jākļūst atkarīgai no demokrātiskām pārmaiņām Baltkrievijā.

17. Balsošana laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsojuma rezultāti un cita informācija: skatīt protokolu)

17.1. Šrilanka: pēc ANO ziņojuma veiktie pasākumi (B7-0324/2011)

– *Pirms balsojuma:*

Claude Moraes (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, runājot *Véronique De Keyser* vārdā, es gribētu likt priekšā 13. paragrāfa mutisku grozījumu, ko nolasītu:

„Aicinājumi Komisijas priekšsēdētāja vietniekam/Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikā, Padomei un Komisijai atbalstīt turpmākos mēģinājumus stiprināt Šrilankas atbildību un atbalstīt ANO ziņojumu, it īpaši nekavējoties ar starptautiska justīcijas mehānisma nodibināšanu”.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, mums ir bijušas ļoti garas pārrunas, kurās iesaistītās sešas politiskas grupas ar savu īpašo rezolūciju. Tā ir kompromisa rezolūcija, un acīmredzot tajā ir elementi, ko daudzi no mums nevēlētos tur redzēt, un tik tiešām nav elementu, ko daudzi no mums gribētu tur redzēt. Taču līgums starp sešām politiskajām grupām bija tāds, ka tam nevajadzētu būt grozījumu (mutisku, rakstisku vai citā formā) un līdz ar to es domāju, ka tā ir sapratnes traucēšana, kas padara pārrunas par bezjēdzīgām, ja mums tagad ir kāds grozījums, kas izvirzīts šādā veidā. Līdz ar to mums būtu jānoraida šis grozījums.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

17.2. Azerbaidžāna (B7-0329/2011)

17.3. Baltkrievija (B7-0332/2011)

Priekšsēdētājs. – Balsošana tiek slēgta.

18. Balsojumu korekcijas un balsošanas nolūki: skatīt protokolu

19. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants): skatīt protokolu

20. Komiteju un delegāciju sastāvs: skatīt Protokolu

21. Sēdes laikā pieņemto tekstu pārsūtīšana: skatīt Protokolu

22. Nākamo sēžu datumi: skatīt protokolu

23. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju, ka Eiropas Parlamenta sesija tiek pārtraukta.

(Sēdi slēdza plkst. 16:40)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 1 (Jim Higgins) (H-000155/11)

Temats: Nozvejoto zivju izmešana jūrā un kopējās zivsaimniecības politikas reforma

„Ungārijas prezidentūra īpašu uzmanību veltīs kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) reformai. KZP vienkāršošana, kas sākās 2005. gadā, Eiropas Komisijas publicētā Zaļā grāmata, 2009. gadā sāktā apspriešanās un Komisijas priekšlikumi, kas tuvākajā laikā tiks publicēti — tas viss ir vērsts uz to, lai nodrošinātu ilgtspējīgu zivsaimniecību un akvakultūru. Tiek sagaidīts, ka Ungārijas prezidentūra sāks politiskas diskusijas par šo tik svarīgo kopējo politiku. No Ungārijas būs atkarīgs, kā tiks risināts jautājums par to, vai pagarināt Kopienas pagaidu noteikumus saistībā ar zvejas horizontālajiem tehniskajiem pasākumiem.”

Saistībā ar iepriekšminēto, kā Padome ierosina risināt jautājumu par nozvejoto zivju izmešanu jūrā kā daļu no KZP reformas?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome jau ir atzinusi nozvejoto zivju izmešanas jūrā samazināšanas lielo nozīmi. Secinājumos par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Politika nevēlamu piezveju samazināšanai un izmetumu novēršanai Eiropas zvejniecībā”, kuru pieņēma 2007. gada 11.–12. jūnijā ⁽⁵⁾, Padome apstiprināja, ka steidzami jāmeklē veidi, kā pakāpeniski [...] izskaust izmetumus, un norādīja, ka šādai pieejai varētu būt vairākas sekas, piemēram, izmetumu aizliegums, ar kuru regulē nevis izkrautās zivis, bet gan noķertās, tādējādi virzoties uz pārvaldību, kuras pamatā ir rezultāti. Šajā sakarā Padome arī aicināja Komisiju, dalībvalstis un ieinteresētās personas veicināt pētījumu pasākumus zvejas rīku, zvejas metožu un zvejas prakses jomā.

Padome ar interesi gaida Komisijas tiesību aktu priekšlikumus, kuri paredzami 2011. gada jūlijā, saistībā ar kopējo zivsaimniecības politikas reformu. Padomi informēja par Komisijas apņemšanos piedāvāt izmetumu aizliegumu nākamajā KZP ⁽⁶⁾ reformas kopumā. Padome noteikti izmantos iespēju veikt padziļinātu šo jautājumu analīzi, tikko saņems priekšlikumus.

Tikmēr Padome un dalībvalstis veic aktīvu viedokļu apmaiņu par šo jautājumu.

*
* *

(5) 11063/07 PECHE 213.

(6) Komisijas kopsavilkums par augsta līmeņa sanāksmes izmetumu izskaušanas jomā rezultātiem, 2011. gada 4. marts, Ares 270302

Jautājums Nr. 2 (Georgios Papanikolaou) (H-000156/11)**Temats: Pamatiniciatīva „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību”**

Ungārijas prezidentūras darba programmā šim pusgadam saistībā ar pamatiniciatīvu „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību” paziņots, ka Padome vēltīs īpašu uzmanību bērnu nabadzības problēmai. Ņemot vērā to, ka no 100 miljoniem bērnu un pusaudžu vecumā līdz 18 gadiem aptuveni 20 miljonus apdraud nabadzība, kā arī to, ka nabadzība ir tieši saistīta ar ekonomikas krīzi un problēmu, ka daudzi jaunieši priekšlaicīgi pārtrauc mācības, lūdzu Padomi atbildēt uz turpmāk minētajiem jautājumiem.

Vai tā uzskata pamatiniciatīvu par piemērotu mehānismu cīņā pret bērnu nabadzību?

Tā kā nabadzības līmenis lielākajā daļā dalībvalstu pagājušajā gadā nav samazinājies vai pat ir palielinājies, lūdzu Padomi atbildēt arī uz otru jautājumu, proti, vai tā neuzskata, ka ekonomikas krīze, kas turpinās Eiropas valstīs, neapdraud stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanu attiecībā uz cīņu pret nabadzību un centieniem novērst to, ka daudzi jaunieši priekšlaicīgi pārtrauc mācības?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padomes deklarācijā „Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: sadarbība cīņā pret nabadzību 2010. gadā un pēc tam”, kuru pieņēma 2010. gada 6. decembrī, tika konstatēts, ka cīņai pret bērnu nabadzību ir jābūt galvenajai ES un dalībvalstu prioritātei nākamajā dekādē un ka finanšu konsolidācijā un budžeta politikā pilnībā jāņem vērā vajadzība aizsargāt visus neaizsargātos cilvēkus un novērst sociālo atstumtību.

Šajā sakarā godātais deputāts pareizi norāda, ka bērnu nabadzības apkarošana un bērnu labklājības veicināšana ir viena no Ungārijas prezidentūras galvenajām prioritātēm sociālajā jomā.

Prezidentūra iesniegs secinājumu projektu Padomei, ņemot vērā triju dalībvalstu prezidentūras deklarāciju „Ceļvedis: ieteikumi bērnu nabadzības un bērnu labklājības jomā”, kuru pieņēma 2010. gada 2.–3. septembrī notikušās konferences beigās, kuras laikā Spānijas, Beļģijas un Ungārijas prezidentūra iesniedza vairākus ieteikumus turpmākai rīcībai.

Bērnu nabadzība ir daudzdimensiju problēma. Tādēļ tās apkarošanai vajadzīga vispārēja pieeja, kura apvieno vecāku nodarbinātību, atbalstu ienākumiem un piekļuvi sociālajiem pakalpojumiem, tostarp bērnu aprūpei, kā arī veselības aprūpes pakalpojumiem un izglītībai. Šādā vispārējā pieejā jāiekļauj pareizs cilvēkresursu un finanšu līdzekļu izmantojums, un tam jāatbilst līgumiem, Eiropas Savienības Pamattiesību hartai un ANO bērnu tiesību konvencijai.

Tādēļ svarīgi, ka dalībvalstis pareizi uzsver bērnu nabadzības aspektus savā valsts politikā un ņem tos vērā, kad izstrādā valsts reformu programmas projektu, balstot to uz pareiziem mērķiem un līdzekļiem, kā arī uzraudzības un novērtēšanas pasākumiem.

Bērnu nabadzības apkarošanai un bērnu labklājības veicināšanai jāklūst par vienu no galvenajām prioritātēm, kuras tiek risinātas, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”, kurā ietverts

ES pamatmērķis veicināt sociālo iekļaušanu, īpaši samazinot nabadzību. Šajā sakarā jāpiemin, ka Padome 2011. gada 7. martā atzinīgi vērtēja Komisijas paziņojumu par pamatiniciatīvu („Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību”), kurā tiek ierosināta integrēta un novatoriska pieeja, lai izveidotu kopīgu dalībvalstu apņemšanos valstu, reģionālā un vietējā līmenī, kā arī ES iestāžu un galveno ieinteresēto personu (sociālo partneru un NVO) apņemšanos cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību.

*

* *

Jautājums Nr. 3 (Marian Harkin) (H-000160/11)

Temats: Ekonomiskās pārvaldības tiesību aktu kopums

Tā kā viena no Padomes prioritātēm ir uzsvērt sociālā dialoga nozīmi, vai tā uzskata, ka attiecībā uz šo jautājumu ir pietiekami labi sasniegumi arī saistībā ar Ekonomiskās pārvaldības tiesību aktu kopumu?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Ņemot vērā dažus Ekonomiskās pārvaldības tiesību aktu kopuma priekšlikumu tematus, proti, priekšlikumu par to, kā novērst un koriģēt makroekonomikas nelīdzsvarotību ⁽⁷⁾, priekšlikumu par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu euro zonā ⁽⁸⁾ un priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomikas nelīdzsvarotības koriģēšanai euro zonā ⁽⁹⁾, Komisija ierosināja pēc izvēles apspriesties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju.

Padome apspriedās ar Komiteju 2010. gada 6. decembrī, un Komiteja pauda savu atzinumu plenārsēdē 2011. gada 4. un 5. maijā.

Savā atzinumā Komiteja norādīja, ka nobriedis un visaptverošs politiskais un sociālais dialogs ļauj pārvarēt sociālās un ekonomikas problēmas, īpaši tādus ilgstošus pārbaudījumus kā pensiju sistēmas reforma un izdevumi veselības jomā. Komiteja uzskata, ka, lai valdības sasniegtu tādus mērķus kā fiskālā stabilitāte un makroekonomikas līdzsvars, jāpanāk augsta sociālā partnerattiecību un sadarbības, tostarp politiskā konsensa, pakāpe ⁽¹⁰⁾.

Jāatgādina, ka Eiropadomē 2011. gada 24. un 25. martā euro zonas valstu vai valdību vadītāji vienojās, ka jāveic stingrāka ekonomikas politikas koordinācija starp euro zonas dalībvalstīm un citām valstīm, kuras arī vēlas piedalīties izmaksu attīstības jautājumu risināšanā, vienlaikus ievērojot valstu tradīcijas sociālā dialoga un ražošanas attiecību jomā. Tādējādi dalībvalstis ir atbildīgas par konkrētu politisku pasākumu noteikšanu, ievērojot valsts tradīcijas sociālā dialoga un ražošanas attiecību jomā

(7) OV C 121, 11.4.2011., 26. lpp.

(8) OV C 121, 11.4.2011., 25. lpp.

(9) OV C 121, 11.4.2011., 26. lpp.

(10) Skatīt atzinumu ECO/285, kurš pieņemts EESK plenārsēdē 2011. gada 5. maijā.

Turklāt, lai pilnībā ievērotu valsts sociālā dialoga pasākumus, katra Padomes prezidentūra plāno tikšanos ar sociālajiem partneriem, lai risinātu dialogu par makroekonomiku. Tā notiek Padomē (ECOFIN) un nodrošina regulāru ES līmeņa sociālo partneru pārstāvju apspriešanos par galvenajām prioritātēm ekonomikas politikā ES līmenī.

*

* *

Jautājums Nr. 4 (Zigmantas Balčytis) (H-000163/11)

Temats: Nepārtrauktas finansiālās stabilitātes fonda dibināšana

Euro grupas valstu finanšu ministri vienojās dibināt nepārtrauktu EUR 700 miljardu vērtu euro zonas finansiālās stabilitātes fondu un paredzēt stabilitātes mehānismu, kuram būs izveidots euro zonas ekonomikas valdīšanas instruments. Tas palīdzētu stiprināt kohēziju, ekonomikas konkurētspēju un stabilizēt finanšu sistēmu tikai euro zonas valstīs.

Visas ES dalībvalstis, pievienodamās ES, atvēra savu iekšējo tirgu un ir apņēmušās pievienoties euro zonai, t. i., objektīvi atbilst (neveicot mākslīgas, atbilstoši noteiktas darbības) noteiktajiem kritērijiem. Krīzē visvairāk cieta ekonomiski vismazāk attīstītās ES dalībvalstis, taču šie pieņemtie lēmumi vairs nedos iespēju saņemt finansiālu palīdzību un nodrošināt straujāku ekonomikas atveseļošanas nākotnē.

Vēlētos jautāt Padomei, vai tā nedomā, ka ar šiem lēmumiem tiks izveidots īpašu valstu klubs, un dalībvalstis, kas nav euro zonā, būs izslēgtas no ekonomikas un finansiālās atveseļošanās pasākumiem? Vai Padome nedomā, ka ES nepieciešama visu ES dalībvalstu ekonomiku koordinēšana un finanšu sistēmas stabilizēšana, kā arī nepieciešamo finanšu līdzekļu piešķiršana arī tām dalībvalstīm, kas nav euro zonā?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Galvenā atbildība par ekonomikas politiku gulst uz pašām dalībvalstīm. ES uzrauga un koordinē tās, jo īpaši Stabilitātes un izaugsmes pakta un ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu kontekstā.

Jaunais ekonomikas pārvaldības tiesību aktu kopums, par kuru Padome cer panākt vienošanos ar Eiropas Parlamentu līdz jūnijam, paredzēts, lai izveidotu sistēmu visu dalībvalstu budžeta un makroekonomikas politikas efektīvākai uzraudzībai un koordinācijai. Eiropas pusgads, kuru ieviesa šogad, paredzēts, lai saskaņotu stabilitātes un konverģences programmu un valsts reformu programmu termiņus, nodrošinātu atbilstību visos līmeņos (budžeta disciplīna, makroekonomikas stabilitāte un izaugsme), vienlaikus oficiāli atdalot atsevišķas procedūras. Šajā procesā budžeta politikas koordinācija notiks, izmantojot iepriekšējās kontroles mehānismu, atšķirībā no pašlaik izmantojamā pēcpārbaūžu mehānisma.

Visi šie elementi paredzēti, lai palīdzētu nodrošināt stabilitāti euro zonā un ES kopumā. Ja izrādīsies, ka ar tiem nepietiek minētā mērķa sasniegšanai, Eiropas Stabilizācijas mehānisms (ESM) varēs sniegt finanšu palīdzību pēc pieprasījuma no tām euro zonas dalībvalstīm, kuras skar nopietna nelīdzsvarotība, un, ja šādu lēmumu pieņēmusi ESM valde.

Attiecībā uz gadījumiem, kad atsevišķas dalībvalstis, kuras nav euro zonas dalībvalstis, skar īpašas grūtības, kuru gadījumā vajadzīga ārēja palīdzība, Padome izveidoja sistēmu saskaņā ar Padomes 2002. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālās palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm⁽¹¹⁾.

Pamatojoties uz šo regulu, Padome var pieņemt lēmumu sniegt finansiālu palīdzību valstīm, kuras nav euro zonas valstis, ja tās saskaras ar grūtībām vai tās nopietni apdraud grūtības attiecībā uz to maksājumu bilanci, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 143. panta 1. punktā. Kopš globālās ekonomikas un finanšu krīzes sākuma šāda veida palīdzība piešķirta trīs dalībvalstīm — Ungārijai, Latvijai un Rumānijai.

*
* *

Jautājums Nr. 5 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-000165/11)

Temats: Iniciatīvas „Jaunas prasmes jaunām darba vietām” īstenošana

Lai uzlabotu iedzīvotāju iesaistīšanos darba tirgū un nodrošinātu darba vietu piedāvājuma un pieprasījuma labāku atbilstību, Eiropas Komisija 2010. gada 23. novembrī nāca klajā ar savu pamatiniciatīvu „Jaunas prasmes jaunām darba vietām”, kurā paredzēts modernizēt darba tirgu un dot iespēju cilvēkiem savas iemaņas pilnveidot visu mūžu. Šo iniciatīvu vajadzētu īstenot gan dalībvalstu, gan Eiropas Savienības līmenī.

Ungārija, būdama Eiropas Savienības prezidējošā valsts šajā pusgadā, savā programmā ir apņēmusies lielu uzmanību pievērst jaunajām prasmēm, kas vajadzīgas jaunās darba vietās. Kādus konkrētus pasākumus šajā sakarībā ir pieņēmusi Padome, lai īstenotu minēto iniciatīvu?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Ungārijas prezidentūras laikā darbs ar pamatiniciatīvu „Jaunas prasmes jaunām darba vietām” ir turpinājies gan nodarbinātības, gan izglītības/apmācības jomā.

Neoficiālā nodarbinātības ministru sanāksmē, kura notika 17.–18. janvārī, viens no apspriedes tematiem bija „Jaunas prasmes jaunām darba vietām” saistībā ar jauniešu nodarbinātību un integrāciju darba tirgū, nodarbinātību veicinošas ekonomikas izaugsmes atbalstīšanu, kā arī papildu un labākas kvalitātes darba vietu radīšanu.

Trīspusējā sociālā foruma atklāšanas sēdē 2011. gada 10.–11. martā, kurā piedalījās dalībvalstis, sociālie partneri un Eiropas Savienības iestādes, prezidentūra uzsvēra partnerattiecību nozīmi pamatiniciatīvas īstenošanā.

Prezidentūra akcentēja pamatiniciatīvas saiknes ar jauniešu nodarbinātību arī citu pasākumu laikā. Konferencē, kuru prezidentūra noorganizēja 4.–5. aprīlī Budapeštā, tika akcentēta prasmju prognozēšanas un izglītības un apmācības sistēmu pielāgošanas darba tirgus vajadzībām nozīme. Nodarbinātības komiteja deva būtisku ieguldījumu konferencē, norādot, kāda rīcība vajadzīga gan valsts, gan Savienības līmenī. Jūnijā Padome (EPSCO)

⁽¹¹⁾ OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.

apspriedīs secinājumus par jauniešu nodarbinātību, tostarp apsvērumus par turpmāku pamatiniciatīvas „Jaunas prasmes jaunām darba vietām” īstenošanu.

Lai gan pamatiniciatīva, kura visstiprāk ietekmē izglītību un apmācību saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020” ir Jaunatne kustībā, tomēr šīs jomas ieņem nozīmīgu vietu arī iniciatīvā „Jaunas prasmes jaunām darba vietām”, īpaši attiecībā uz prasmju pilnveidošanu, lai tās atbilstu mainīgajām darba tirgus vajadzībām, un ciešākas sadarbības veicināšanu starp izglītības un nodarbinātības jomām. Šo nozīmi pilnībā atzina politikas debatēs par izglītības un apmācības lomu stratēģijā „Eiropa 2020”, kuras noorganizēja Ungārijas prezidentūra Padomes (Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padome) sanāksmē 14. februārī.

Debatēs, kā arī Padomes secinājumos, kurus pēc tam pieņēma ⁽¹²⁾, tika uzsvērts liels ieguldījums, ko labas kvalitātes un moderna izglītība var dot ES ilgtermiņa labklājības nodrošināšanā. Tika panākta vispārēja vienošanās, ka jāmodernizē prasmes kā nodarbinātības veicināšanas līdzeklis un ka, lai to sasniegtu, arī turpmāk jāuzlabo apmācības vajadzību noteikšana, lai palielinātu izglītības un apmācību atbilstību darba tirgum, atvieglotu personu piekļuvi mūžizglītības iespējām un profesionālajai orientācijai (īpaši daudziem jauniešiem, kuri pašlaik cīnās par iekļūšanu darba tirgū ekonomikas krīzes rezultātā) un nodrošinātu vieglu pāreju no izglītības un apmācības jomas uz nodarbinātības jomu. Arī dalībvalstis atzina, ka jāpadara pievilcīgāka profesionālā apmācība un pieaugušo izglītības process, atzinīgi vērtēja pāreju uz kvalifikācijas sistēmām, kas balstās uz mācību procesa rezultātiem, un neformāli un neoficiāli iegūtu iemaņu un prasmju plašākai apstiprināšanai.

Vēl viena Ungārijas prezidentūras sagatavota iniciatīva, kurā atbalsta visus minētos mērķus, ir Padomes ieteikuma par politiku, lai mazinātu mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu ⁽¹³⁾ pieņemšana maijā notikušajā Padomē (Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padome), kurā, kā sagaidāms, uzsvērs, cita starpā, to nozīmi, kāda ir kvalitatīvu profesionālās izglītības iespēju stiprināšanai un to pievilcīguma palielināšanai, kā arī saiknes nostiprināšanai starp izglītības un apmācības sistēmām un nodarbinātības jomu, lai uzsvērtu priekšrocības, ko darba tirgū nodrošina pabeigta izglītība.

*

* *

Jautājums Nr. 6 (Nikolaos Chountis) (H-000167/11)

Temats: Gaidāmais migrantu pieplūdums no Lībijas

Pēc gaisa uzlidojumu sākšanas saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1973 (2011) humanitārā krīze Lībijā varētu dramatiski padziļināties, izraisot jaunu migrantu vilni, kas šoreiz Eiropā ieradīsies no Lībijas. Ņemot vērā acīmredzamu resursu trūkumu un nepietiekamu nodrošinājumu migrantiem un patvēruma meklētājiem, kas jau rada tā dēvēto humanitāro krīzi Dienvideiropā, nevar sagaidīt, ka situācija uzlabosies, ja ņem vērā šī jaunā migrantu pieplūduma apjomu.

Kādus pasākumus saistībā ar visu iepriekš minēto Padome ir pieņēmusi, lai visām ES dalībvalstīm vienlīdzīgi sadalītu atbildību saistībā ar paredzamo migrantu vilni un nodrošinātu, ka tiek ievērotas bēgļu un migrantu tiesības?

(12) OV C 70, 4.3.2011., 1. lpp.

(13) Komisijas priekšlikums COM(2011) 19, galīgā redakcija, 5242/11.

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Eiropadome ir pievērsusies notikumiem Lībijā un dienvidu kaimiņreģionā, tostarp ar migrāciju saistītām sekām, gan ārkārtas sanāksmē 2011. gada 11. martā ⁽¹⁴⁾, gan kārtējā sanāksmē 2011. gada 24.–25. martā ⁽¹⁵⁾.

Eiropadome 2011. gada 11. martā pieņemtajā deklarācijā uzsvēra, ka tās dalībvalstis, kuras vistiešāk skārušas šīs migrācijas plūsmas, pieprasa konkrētu solidaritāti un ka ES un dalībvalstis ir gatavas sniegt vajadzīgo atbalstu, ja stāvoklis mainās. Tā arī mudināja dalībvalstis turpināt nodrošināt vajadzīgos cilvēkresursus un tehniskos līdzekļus FRONTEX. Tā atgādināja, ka attiecībā uz migrāciju jāveicina visaptveroša pieeja saskaņā ar ES vispārējo pieeju migrācijai. Turklāt Eiropadome 2011. gada 24.–25. marta secinājumos atkārtoti uzsvēra, ka ES un tās dalībvalstis ir gatavas nodemonstrēt konkrētu solidaritāti ar dalībvalstīm, kuras vistiešāk skārušas migrācijas plūsmas, un sniegt vajadzīgo atbalstu, ja stāvoklis mainās.

Padome aplūkoja arī stāvokli Ziemeļāfrikā, tostarp migrācijas radīto spiedienu, ar kuru saskaras dažas dalībvalstis ⁽¹⁶⁾. Padomei bija plašas debātes par stāvokli 2011. gada 11. aprīļa sanāksmē, un tā pieņēma secinājumus par dienvidu kaimiņreģiona migrācijas pārvaldību ⁽¹⁷⁾. Šajos secinājumos Padome atkārtoti apstiprināja, ka vajadzīga patiesa un konkrēta solidaritāte ar tām dalībvalstīm, kuras vistiešāk skārušas šīs migrācijas plūsmas, un aicināja ES un tās dalībvalstis turpināt sniegt vajadzīgo atbalstu, ja stāvoklis mainās, piemēram, palīdzot visvairāk skarto dalībvalstu vietējām iestādēm nekavējoties risināt migrācijas plūsmu radītās sekas vietējā ekonomikā un infrastruktūrā. Padome arī uzsvēra, ka ir svarīgi piedāvāt ilglaicīgus aizsardzības risinājumus tiem, kam ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība dienvidu kaimiņreģiona valstīs.

Padome turpinās vērot stāvokli. Jāatceras, ka Eiropadome pievērsīsies stāvoklim dienvidu kaimiņreģionā arī gaidāmajā sanāksmē 2011. gada jūnijā.

*
* *

Jautājums Nr. 7 (Bernd Posselt) (H-000168/11)

Temats: Ārpolitika enerģētikas jomā

Kā Padome vērtē pašreizējo situāciju, cenšoties izstrādāt ES ārpolitiku enerģētikas jomā, jo īpaši attiecībā uz neatkarību no Krievijas piegādēm un enerģijas avotu, un transportēšanas maršrutu dažādošanu?

⁽¹⁴⁾ EUCO 7/11 CO EUR 5 CONCL 2.

⁽¹⁵⁾ EUCO 10/11 CO EUR 6 CONCL 3.

⁽¹⁶⁾ 8741/1/11 REV 1, 7781/11.

⁽¹⁷⁾ 8909/1/11 ASIM 36 COMIX 226.

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome 2011. gada 28. februāra secinājumos uzsvēra vispārējas enerģētikas stratēģijas nozīmi, ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Enerģētika 2020 — stratēģija konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un drošai enerģijai”⁽¹⁸⁾ un „Enerģētikas infrastruktūras prioritātes 2020. gadam un pēc tam”⁽¹⁹⁾. Īpaši Padome uzsvēra, ka visai Enerģētikas stratēģijai 2020. gadam kopumā jādod ieguldījums stingras un konsekventas ES pozīcijas nodrošināšanā ārējos enerģētikas jautājumos.

Lai uzlabotu ārējo darbību pārredzamību, konsekvenci, vienotību un ticamību enerģētikas jautājumos, Padome uzskata, ka:

jāuzlabo un savlaicīgi jāveic informācijas apmaiņa starp Komisiju un dalībvalstīm;

jānodrošina ES energodrošības apdraudējuma kopējs novērtējums un energodrošības apsvērumu pareizs atspoguļojums citās politikas jomās (piemēram, Eiropas kaimiņattiecību politikā);

pilnībā jāizmanto daudzpusējie enerģētikas forumi vai tie forumi, kuros enerģētika ir neatņemama sastāvdaļa, un jāuzlabo koordinācija šajos forumos, lai labāk izmantotu sinerģiju starp dalībvalstīm un starp Eiropas Savienību, un tās partneriem;

jāveicina dalībvalstu un Savienības pasākumu koordinācija, lai labāk aizsargātu un atbalstītu ES kolektīvās enerģētikas intereses un politiku;

jādažādo Eiropas transportēšanas maršruti un enerģijas avoti, kā arī jāturpina veicināt tādu stratēģisko koridoru pilnveide lielu gāzes apjomu transportēšanā kā Dienvidu koridors;

jāveido savstarpēji izdevīgas stratēģiskas partnerattiecības un vispārēja sadarbība ar galvenajām ražotājvalstīm, tranzītvalstīm un patērētājvalstīm, un reģioniem, kā arī ap stratēģiskajiem koridoriem. Šīm partnerattiecībām jārisina ne tikai jautājumi, kas saistīti ar gāzi/naftu/elektrību, bet arī:

jāveicina energoefektivitāte un enerģija no atjaunojamiem avotiem;

jāveicina regulējama konverģence, t. i., izmantojot ar ES enerģētikas tirgu saistītu tiesību aktu īstenošanu kaimiņvalstīs, lai atbalstītu tirgus noteikumus un izstrādātu pasākumus, kuri vajadzīgi līdzvērtīgu konkurences nosacījumu nodrošināšanai;

jāatbalsta augstāki kodoldrošības standarti;

jāpamato ES mērķi starptautiskos procesos, piemēram, sarunās par klimatu.

Eiropadome 2011. gada 4. februārī secināja, ka darbs jāturpina iespējami drīz, lai izveidotu drošas, pārredzamas un uz noteikumiem balstītas partnerattiecības ar Krieviju enerģētikas kopējo interešu jomās un sarunu ietvaros par līdzšinējo Partnerattiecību un sadarbības nolīguma procesu, kā arī ņemot vērā notiekošo darbu ar Partnerattiecībām modernizācijai un enerģētikas dialogam.

⁽¹⁸⁾ 16096/10

⁽¹⁹⁾ 16302/10

Turklāt Eiropadome aicināja Augsto pārstāvi savā darbā pilnībā ņemt vērā energodrošības dimensiju.

Sagaidāms, ka iepriekš minētais tiks atspoguļots Komisijas paziņojumā pirms vasaras iestāšanās.

*
* *

Jautājums Nr. 8 (Gay Mitchell) (H-000171/11)

Temats: Termiņš banku un parāda krīzes novēršanai

Vai Padome noteiks termiņu pašreiz Eiropā vērojamās banku un parāda krīzes novēršanai?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Pamatojoties uz 2009. gada 20. oktobrī Padomes apstiprināto vispārējo ceļvedi, kurš ir uzskatāms par pabeigtu, Padome 2010. gada 7. decembra sanāksmē apstiprināja ceļvedi visas ES regulējumu krīzes pārvarēšanas, pārvaldības un likvidēšanas jomā, kurā ietverta īstermiņa un vidēja termiņa mērķi līdz 2012. gadam. Šajā ceļvedī Padome paredz attiecīgus termiņus attiecībā uz ilgstošām politiskām debatēm par krīzes pārvarēšanas un likvidēšanas regulējumu, kuras iekļaujas tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanas darbā, ko pašlaik veic Komisija.

Eiropadome 2010. gada jūnijā konstatēja, ka reformas, kuras jāveic, lai atjaunotu Eiropas finanšu sistēmas stabilitāti, ir steidzami jāpabeidz, un apstiprināja Komisijas 2010. gada 2. jūnija paziņojumā „Finanšu pakalpojumu regulēšana ilgtspējīgai izaugsmei” norādīto pasākumu steidzamību.

Padome 2010. gada 7. decembrī uzsvēra arī nozīmi, kāda ir panākumiem Komisijas paziņojumā par ES sistēmu krīžu pārvarēšanai finanšu nozarē noteiktajos darba virzienos.

Tādēļ Padome gaida apspriešanos par tiesību aktu priekšlikumiem attiecībā uz regulējumu krīzes pārvaldības un likvidēšanas jomā banku nozarē, kuru, sagaidāms, Komisija iesniegs šovasar. Padome turpina darbu arī ar tiesību aktu priekšlikumiem, kurus Komisija jau iesniegusi, un gaida notiekošo un turpmāko sarunu ar Eiropas Parlamentu drīzu noslēgšanos.

Jaunajam ekonomiskās pārvaldības tiesību aktu kopumam, par kuru Padome centīsies vienoties ar Eiropas Parlamentu 2011. gada jūnijā, jānodrošina efektīvāka visu dalībvalstu budžeta un makroekonomikas politikas uzraudzība un koordinācija. Tās mērķis ir pievērst vairāk uzmanības parāda kritērijam, tostarp skaitliskiem rādītājiem, ar kuriem saskaņā dalībvalstīm jāsamazina savu parādu līmeņi. Valstīm, kuras neatbildīs parāda kritērijam, tiks piemērota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, kas rezultātā varētu novest pie sankcijām attiecībā uz euro zonas dalībvalstīm.

Saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu pašlaik 24 dalībvalstīm piemēro pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru. Saskaņā ar Padomes noteiktajiem termiņiem vairākām dalībvalstīm jānovērš savs pārmērīgais budžeta deficīts līdz 2011. gadam, bet lielākajai daļai valstu pēdējais termiņš noteikts 2013. gadā. Tikai Grieķijai, Īrijai un

Apvienotajai Karalistei ir noteikts vēlāks termiņš. Pārmērīga budžeta deficīta novēršana termiņā palīdzēs pakāpeniski samazināt parāda līmeni.

Turklāt paktam „Euro plus”, kuru visaugstākajā līmenī 2011. gada marta Eiropadomē apstiprināja visa euro zona un sešas dalībvalstis, kuras nav euro zonā, jānodrošina atsevišķas dalībvalstis uzņemties vērienīgas valstu saistības tādās jomās kā konkurētspējas un nodarbinātības veicināšana, valsts finanšu ilgtspēja un finanšu stabilitātes nostiprināšana. Visiem šiem elementiem jāpalīdz nodrošināt stabilitāti visā euro zonā un jāveicina cīņa ar parādu krīzi.

*

* *

Jautājums Nr. 9 (Liam Aylward) (H-000176/11)

Temats: Pazudušu bērnu meklēšanas palīdzības tālruņa līnijas 116 000 iekārtošana līdz 2011. gada 25. maijam

Ikvienai dalībvalstij ir jānodrošina, lai līdz 2011. gada 25. maijam sāktu darboties palīdzības tālruņa līnija 116 000 pazudušu bērnu meklēšanai. Tādējādi tiks nodrošināts, ka pazudušiem bērniem un viņu vecākiem jebkurā ES vietā būs pieejams vienots tālruņa numurs, lai izsauktu palīdzību šādā pazušanas gadījumā. Visā ES vienāds palīdzības dienesta tālruņa numurs ļaus nelaimē nonākušiem bērniem un vecākiem vieglāk un ātrāk saņemt palīdzību.

Tā kā šīs prezidentūras prioritāte ir pilsoņu tiesību aizsardzība un centieni novērst plaisu starp iestādēm un ES iedzīvotājiem, kādus pasākumus Padome veic, lai palīdzētu dalībvalstīm ieviest šo svarīgo pakalpojumu paredzētajā laikā?

Vai Padome šīs palīdzības tālruņa līnijas iekārtošanu gatavojas noteikt par politisku prioritāti?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Saskaņā ar pārskatīto Universālo pakalpojumu direktīvu ⁽²⁰⁾ ES dalībvalstis pieliek visas pūles, lai nodrošinātu palīdzības tālruņa līnijas 116 000 iekārtošanu līdz 2011. gada 25. maijam. Dalībvalstis ir atbildīgas par šīs prasības īstenošanu.

Turklāt pārskatītā Universālo pakalpojumu direktīva ļauj Komisijai pieņemt tehniskus pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu numuru sērijas, kas sākas ar „116”, ieviešanu, īpaši attiecībā uz palīdzības dienesta numuru 116 000 pazudušu bērnu meklēšanai. Tomēr ar to neskarot un neietekmējot šo dienestu organizēšanu, kas paliek vienīgi dalībvalstu kompetencē.

Padome ir informēta ⁽²¹⁾, ka Komisija turpina atbalstīt dalībvalstis, lai palīdzības dienesta pazudušu bērnu meklēšanai ieviešana noritētu ātri un lai tas varētu optimāli darboties. Komisija ir arī norādījusi, ka, ja saprātīgā laikposmā progress netiks novērots, Komisija

(20) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvas 2009/136/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem 18. panta 1. punkts.

(21) Dokuments 17296

apsvērs iespēju iesniegt tiesību aktu priekšlikumu, lai nodrošinātu, ka palīdzības dienesta numurs 116 000 pilnībā darbojas visās dalībvalstīs. Ja Komisija veiks šādu iniciatīvu, tad Padome pārbaudīs priekšlikumu atbilstīgi savai likumdevējas nozīmei.

Nesen prezidentūra vēstulē aicināja dalībvalstis iekārtot palīdzības tālruņa līnijas 116 000 un kopā ar Eiropas Komisiju un „Missing Children Europe” (MCE), Eiropas labdarības asociāciju, kuras nodaļas apsaimnieko palīdzības tālruņa līnijas 116 000 dalībvalstīs, noorganizēt Eiropas konferenci 25.–26. maijā, lai ņemtu vērā rezultātus šajā jomā. Šajā konferencē apspriedīs ne tikai palīdzības tālruņa līnijas 116 000 iekārtošanu, bet arī jautājumus, kas attiecas uz sistēmu brīdināšanai par bērnu pazušānu un bērniem draudzīgu tieslietu sistēmu.

*

* *

Jautājums Nr. 10 (Laima Liucija Andriķienē) (H-000178/11)

Temats: Kodoldrošība Eiropā

Pēc Japānas kodolavārijas, kas notika Fukušimā, ES dalībvalstīs 2011. gada 25. martā kopīgi vienojās par to, ka Eiropas Savienībā ir jāveic atomelektrostaciju noturības testi, un aicināja līdzīgi rīkoties visā pasaulē.

Vai Padomei ir ziņas par to, vai līdzīgi pasākumi tiks veikti attiecībā uz tiem reaktoriem (jo īpaši tādiem, kuru ekspluatācija ilgst jau vairāk nekā 20 gadu), kas darbojas citās Eiropas valstīs, kas nav ES dalībvalstīs?

Attiecībā uz jaunām atomelektrostacijām ES kaimiņvalstīs — vai Padomei ir plāns, kā nodrošināt, lai šīs jaunās AES atbilstu nepieciešamajiem vides standartiem un nepārkāptu starptautiski atzītas konvencijas, kā Espo Konvencija par ietekmes uz vidi novērtējumu?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Kā pareizi uzsvēris godātais deputāts, Eiropadome 2011. gada 24.–25. marta sanāksmē⁽²²⁾ uzsvēra, ka no nesējajiem notikumiem Japānā ir jāgūst mācība. Šajā sakarā Eiropadome skaidri paziņoja, ka ES pieprasīs kaimiņvalstīs un visā pasaulē esošajās un plānotajās atomelektrostacijās veikt noturības testus, kuri līdzīgi testiem, ko veic ES. Tā norādīja, ka pilnībā jāizmanto starptautiskās organizācijas un attiecībā uz kodoldrošību jāatbalsta visaugstāko drošības standartu ieviešana visā pasaulē.

Šajā sakarā ir jāpiemin divi pozitīvi notikumi starptautiskajā arēnā. Pirmkārt, augsta līmeņa SAEA konferences par kodoldrošību noorganizēšana 20.–24. jūnijā, kurā tiks dots sākotnējais Fukušimas avārijas, tās ietekmes un seku novērtējums; aplūkotas mācības, kuras jāgūst no minētās avārijas; sākts kodoldrošības nostiprināšanas process; un stiprināta reakcija kodolavārijas un ārkārtas situāciju gadījumā.

Otrkārt, Konvencijas par kodoldrošību piektajā pārskata sanāksmē iepriekšējā aprīlī visas līgumslēdzējas puses, tostarp ES kaimiņvalstis, vienojās, ka veiks avārijas analīzi līgumslēdzēju pušu ārkārtas sanāksmē 2012. gadā. Attiecībā uz atomelektrostaciju atrašanās

(22) EUCO 10/11.

vietu minētajā piektajā pārskata sanāksmē jau tika apspriesti jautājumi par konsultāciju sniegšanu tām līgumslēdzējām pusēm, kuras atrodas ierosināto atomelektrostaciju tuvumā.

Konvencijas par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā (Espo konvencija) pušu sanāksmes 5. sesija 2011. gada 20.–23. jūnijā notiks Ženēvā. Šīs sanāksmes paredzamajā darba kārtībā ietilpst speciālistu grupas apspriede par projektiem, kas saistīti ar kodolenerģiju. Šīs apspriedes mērķis ir sniegt priekšstatu par to, kā Espo konvenciju piemēro projektiem, kas saistīti ar kodolenerģiju un kuriem varētu būt ievērojama negatīva pārrobežu ietekme. Grupas ziņojums tiks iesniegts augstākā līmeņa sanāksmē, un puses tiks aicinātas aplūkot iespējamās turpmākās darbības saskaņā ar konvenciju.

Sagatavošanās darbs iepriekš minētajām sanāksmēm ES tiks turpināts saskaņā ar pašreizējo praksi Padomes sagatavošanas struktūrās un vairākās koordinācijas sanāksmēs, lai ļautu ES un dalībvalstīm vienoti un efektīvi strādāt Ženēvā.

*

* *

Jautājums Nr. 11 (Georgios Toussas) (H-000182/11)

Temats: Militārā operācija Lībijā

2011. gada 1. aprīlī Padome pieņēma lēmumu par Eiropas Savienības militāro operāciju „EUFOR Libya”, ar kuru tiktu sniegts atbalsts humānās palīdzības operācijām, par ES operācijas komandieri iecēla viceadmirāli Claudio Gaudiosi un operācijas štāba dislokācijai izraudzījās Romu. 2011. gada 12. aprīļa sanāksmē Padome apstiprināja 2011. gada 1. aprīlī pieņemto lēmumu un uzdeva viceadmirālim Gaudiosi izveidot operatīvo plānu, lai ciešā sadarbībā ar NATO nekavējoties sāktu operāciju, norādot, ka vēlas iesaistīt misijā arī tuvumā esošo trešo valstu bruņotos spēkus. 2011. gada otrajā pusē (no 2011. gada 1. jūlija līdz 31. decembrim) kaujas gatavībā būs divas ES kaujas vienības — EUFOR un Balkānu HELBROC, kura sastāvēs no Grieķijas, Bulgārijas, Rumānijas un Kipras bruņoto spēku pārstāvjiem, to komandēs Grieķijas pārstāvis un šīs vienības štābs būs Grieķijā.

Vai Padome plāno bruņoto spēku operācijas Lībijā? Kāda būs Grieķijas pārstāvja vadītās Balkānu kaujas grupas (HELBROC) loma „EUFOR Libya” militārajā operācijā? Kuras reģiona trešās valstis iesaistīsies šajā operācijā?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) ES nolēma ANO OCHA pieprasījuma gadījumā sākt KDAP operāciju „EUFOR Libya”, lai atbalstītu humāno palīdzību šim reģionam, pilnībā ievērojot principus, kuri regulē humānās palīdzības darbību, īpaši objektivitāti un neitralitāti, kā arī starptautiski pieņemtas MCDA vadlīnijas ⁽²³⁾. Šajā sakarā ES jau ir pieņēmusi lēmumu izstrādāt operāciju, iecelt operācijas komandieri un izveidot operācijas štābu Romā. Padome uzdeva operācijas komandierim steidzami sākt turpmāku plānošanu, cieši sadarbojoties un nodrošinot komplementaritāti ar ANO, NATO un citiem, lai ES varētu ātri reaģēt uz notikumiem saistībā ar cilvēktiesību un drošības situāciju. Sagatavošanās darbi ietver arī ES gatavību

(23) Pamatnostādnes par militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantošanu, lai atbalstītu Apvienoto Nāciju Organizācijas humānās palīdzības darbības sarežģītās ārkārtas situācijās, 2003. gada marts.

aplūkot ieguldījumu piedāvājumus no trešām pusēm, tostarp no valstīm šajā reģionā, pēc PSC aicinājuma.

Ja tiks saņemts minētais pieprasījums no ANO OCHA, lēmumu par ES rīcības rādītājiem, tostarp ģeogrāfisko darbības jomu, pieņems, pamatojoties uz šo pieprasījumu. Arī vajadzīgie līdzekļi būs atkarīgi no ANO OCHA izteiktā pieprasījuma. Šajā posmā nav iespējams paredzēt pieprasījuma veidu un arī vajadzīgās jaudas.

*

* *

Jautājums Nr. 12 (Charalampos Angourakis) (H-000184/11)

Temats: Starptautiska apsardzes uzņēmuma iesaistīšanās cilvēktiesību pārkāpumos

Saskaņā ar jaunāko informāciju starptautiskais apsardzes uzņēmums Group4 Securicor (G4S) ir parakstījis līgumu ar Izraēlas varas iestādēm par drošības aprīkojuma piegādi un apsardzes pakalpojumu sniegšanu Izraēlas un Rietumkrasta cietumiem, kuros tiek turēti palestīniešu politiešslodzītie, Izraēlas policijas galvenajai pārvaldei Rietumkrastā, kā arī par drošības aprīkojuma piegādi okupētajās teritorijās darbojošos uzņēmumu apsardzes dienestiem. Uzņēmums ir arī piegādājis uzturēšanas aprīkojumu un sniedzis apsardzes pakalpojumus Izraēlas armijas kontroles punktos pie Rietumkrasta mūra, ko Starptautiskā Tiesa 2004. gada 9. jūlija konsultatīvajā atzinumā pasludinājusi par nelikumīgu. Par šo darbību, kas ir nelikumīga saskaņā ar Ceturto Ženēvas konvenciju, uzņēmums (kopā ar Izraēlas varas iestādēm) tika apsūdzēts starptautisko tiesību neievērošanā un līdzdalību cilvēktiesību pārkāpumos un Izraēlas īstenotajā okupācijā.

Ņemot vērā to, ka G4S darbojas ES dalībvalstīs un sadarbojas ar ES institūcijām, vai Padome nosoda līgumu, ko uzņēmums parakstījis ar Izraēlas valdību, un tā iepriekš minēto sadarbību ar Izraēlas varas iestādēm?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome 2009. gada 8. decembra ziņojumā par Tuvo Austrumu miera procesu apstiprināja savu nostāju, ka uz okupētas zemes uzcelta atdalošā barjera ir nelegāla saskaņā ar starptautiskām tiesībām, veido šķērsli mieram un apdraud divu valstu izlīgumu.

Tomēr Padome nevar izteikt komentārus par konkrētām līgumattiecībām starp privātām juridiskām personām un trešām personām.

Kā Padome norādīja 2010. gada 13. decembra secinājumos par Tuvo Austrumu miera procesu, tā vēlas redzēt suverēnu, neatkarīgu, demokrātisku un līdzās esošu Izraēlas valsti un dzīvotspējīgu Palestīnas valsti, kuras viena otrai blakus un pastāvētu mierā un drošībā.

*

* *

Jautājums Nr. 13 (Mairead McGuinness) (H-000188/11)**Temats: Pieaugošais eiroskepticisms**

Vai Padome apzinās, ka dalībvalstīm paredzētais finanšu palīdzības pasākumu kopums veicina arvien skeptiskāku noskaņojumu pret ES gan palīdzības saņēmēju vidū, kuri uzskata, ka maksa ir pārāk liela, gan to valstu iedzīvotāju vidū, kas nodrošina finansējumu?

Somijā nesēnotikušo vēlēšanu rezultāti varētu liecināt par vilšanos ES. Vai Padome ir apspriedusi šo problēmu, un kādas iniciatīvas tā ierosinātu, lai cīnītos pret arvien pieaugošo plaisu starp tā dēvēto „centru” un „perifēriju”?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Bažas, kas attiecas uz sabiedrisko domu gan saņēmējās dalībvalstīs, gan valstīs, kuras nodrošina ieguldījumu finansiālā atbalsta pasākumiem, tiek plaši apspriestas vienošanās procesā par jebkuru finansiālā atbalsta un ekonomikas pielāgošanas programmu.

Šajā sakarā jāatceras konkrēti finansiālā atbalsta sistēmas organizācijas aspekti:

1. Finansiālu atbalstu sniedz tikai pēc tās dalībvalsts nepārprotama lūguma, kura saskaras ar grūtībām.
2. Finansiālu atbalstu sniedz tikai euro zonas dalībvalstīm, lai saglabātu stabilitāti visā euro zonā.
3. Lēmumu par finansiāla atbalsta piešķiršanu euro zonas dalībvalstij pieņem vienprātīgi.
4. Finansiālu atbalstu sniedz ekonomikas pielāgošanas programmas kontekstā un saistībā ar SVF finansiālo un tehnisko līdzdalību.

Šajā sakarā galvenā ekonomikas pārvaldības reforma ES ir krietni pavirzījies — notiek sarunas par sešiem tiesību aktiem, kuri stiprinās ekonomikas koordinācijas sistēmu ES. Turklāt ir panākta vienošanās par pakto „Euro plus”, saskaņā ar kuru visas euro zonas dalībvalstis, kā arī visas citas dalībvalstis, kas vēlas to darīt, uzņemsies konkrētas saistības ekonomikas politikas jomā, uz kuru attieksies salīdzinoša vērtēšana visaugstākajā politiskajā līmenī.

Euro zonas un visas ES ekonomikas saskaņotība un savstarpējā saistība jāuzlabo, izmantojot šīs reformas un finansiālā atbalsta sistēmu, kura ir izstrādāta, lai jebkura dalībvalsts vajadzības gadījumā to izmantotu.

*

* *

Jautājums Nr. 14 (Pat the Cope Gallagher) (H-000189/11)**Temats: Krīze euro zonā**

Vai Padome var sniegt vispusīgu pārskatu par diskusijām finanšu ministru neformālajā sanāksmē, kas notika 2011. gada 7.–9. aprīlī Budapeštā?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Diskusijās finanšu ministru neformālajā sanāksmē galveno uzmanību pievērsa, cita starpā, nesējamiem notikumiem ekonomikas un finansiālās stabilitātes jomā euro zonā, G20 ministru sanāksmes sagatavošanai Vašingtonā, notikumiem preču tirgos, Eiropas uzraudzības sistēmai, stresa testiem.

Ministri un centrālo banku vadītāji izskatīja jautājumu par preču tirgiem un ar tiem saistītos atvasinātos finanšu tirgus. Tika panākta vienošanās, ka gan fizisko, gan atvasināto tirgu pārredzamības un integritātes palielināšanai ir liela nozīme, lai nodrošinātu to atbilstošu darbību. Ministri un vadītāji piedalījās viedokļu apmaiņā ar uzaicinātiem vieslektoriem prof. Alexandre Lamfalussy, Jacques de Larosière kungu, Sharon Bowles kundzi un jauno iestāžu vadītājiem par to, kā jaunās Eiropas uzraudzības iestādes un ESRK var palīdzēt risināt problēmas, ar kurām šodien saskaramies finanšu nozarē, un kāds ir viņu redzējums attiecībā uz jaunajām institūcijām. Viņi sprieda arī par jautājumiem, kas saistīti ar šā gada stresa testa pārbaudi banku un apdrošināšanas nozarē, galveno uzmanību pievēršot tādām vajadzībām kā pārredzamība, ticamība un vajadzība pēc valdību izstrādātas politikas, ko izmantot, lai reaģētu uz stresa scenārijiem.

Eurogroup un ECOFIN ministru ziņojums apstiprināja Portugāles iestāžu lūgumu sniegt finansiālu palīdzību. Ministri aicināja Komisiju, ECB, SVF un Portugāli izstrādāt programmu un veikt atbilstošas darbības, lai nodrošinātu finansiālo stabilitāti. Kopīgās ES un SVF programmas kontekstā finansiālās palīdzības kopums Portugālei jāfinansē no Eiropas puses saskaņā ar Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu (EFSM) un Eiropas finanšu stabilitātes instrumentu (EFSI). Portugāle nekavējoties sāks sagatavošanās darbus, lai panāktu vienošanos starp visām pusēm, nodrošinot, ka pielāgošanas programma tiek pieņemta līdz maija vidum un īstenota tūlīt pēc jaunās valdības izveides. Programmas pamatā būs trīs pīlāri:

Vērienīga fiskālā korekcija, lai atjaunotu fiskālo stabilitāti.

Izaugsme un konkurētspēja, kas veicina reformas, tostarp vērienīga privatizācijas programma.

Pasākumi finanšu nozares likviditātes un maksātspējas uzturēšanai.

Pēc vienošanās panākšanas ar Portugāles iestādēm un ar galveno politisko partiju atbalstu programmu apstiprinās ECOFIN Padome un Eurogroup saskaņā ar valsts procedūram, pamatojoties uz Komisijas un ECB novērtējumu.

Vašingtonas sanāksmē 2011. gada 14.–15. aprīlī diskusijas notika pēc būtības un visi galvenie dalībnieki izrādīja patiesu vēlmi virzīt tālāk starptautisko ekonomiskās darbības programmu.

Iespējams, vislielākais ieguldījums bija panāktā vienošanās par indikatīvajām pamatnostādņēm, kurās paredzētos rādītājus turpmāk izmantos, lai noteiktu esošo lielo nelīdzsvarotību, kuras novēršanai G20 dalībniekiem jāveic politikas pielāgojumi.

To nevar uzskatīt par nelielu sasniegumu: šis acīmredzami tehniskais nolīgums ietver nopietnas visu ekonomiski ietekmīgāko valstu — gan attīstīto, gan jaunietekmes — saistības

sākt to attiecīgo politiku savstarpēja novērtējuma/salīdzinošas vērtēšanas procesu, kuras ietekmē globālo izaugsmi.

Pamatojoties uz vienošanos, kas panākta par indikatīvajām vadlīnijām, G20 jāsasniedz konkrēti rezultāti līdz gada beigām, proti, vispārējs rīcības plāns, kurā ietverti katrai valstij paredzēti ieteikumi.

Komisija, ECB un Padomes prezidentūra sniedz būtisku ieguldījumu visā pārbaudē, jo jaunā pārvaldības sistēma starptautiskā līmenī pārstāv iezīmes, kuras daudzējādā ziņā ir līdzīgas iezīmēm ES līmenī.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Brian Crowley) (H-000191/11)

Temats: Kristiešu minoritātes Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos

Pēdējos mēnešos Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos ir pieaugusi vardarbība pret kristiešiem un citām reliģiskām minoritātēm. Vai Padome var norādīt, kādus konkrētus pasākumus tā veic, lai aizsargātu kristiešus un citas reliģiskās minoritātes, kas dzīvo Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2011. gada maija sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Reliģijas vai ticības brīvības veicināšana un aizsardzība, nenosakot nekādas atšķirības, ir ES cilvēktiesību politikas svarīga prioritāte. Šo ciešo apņemšanos Padome atkārtoti apstiprināja 2009. gada novembra sanāksmē. Turklāt Padome 2011. gada februārī pieņēma secinājumus, kuros nosoda nesen notikušo vardarbību un terora aktus dažādās valstīs, tostarp Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos, pret kristiešiem un viņu reliģiskajiem centriem, musulmaņu svētceļniekiem un citām reliģiskām kopienām. Padome apstiprināja, ka starptautiskajai sabiedrībai jāapvienojas kolektīvā reakcijā pret tiem, kuri vēlas izmantot reliģiju kā šķelšanas, ekstrēmisma kurināšanas un vardarbības instrumentu. ES sadarbosies ar partnervalstīm, starptautiskiem forumiem, īpaši ANO, lai sniegtu starpkultūru atbalstu cīņā pret reliģisko neiecietību.

Pēc Padomes 2009. gada secinājumiem Padome aicināja Augsto pārstāvi ziņot par veiktajiem pasākumiem reliģijas vai ticības brīvības jomā. EĀDD vēl ciešāk jāuzrauga ierobežojumi reliģijas vai ticības brīvības jomā visā pasaulē, kuriem pievērsīsies nākamajā ES ikgadējā ziņojumā par cilvēktiesībām. Reliģijas vai ticības brīvības jautājumu arvien biežāk aplūko dialogos par cilvēktiesībām, kuros valstis tiek mudinātas izskaust diskrimināciju un neiecietību. Tiek veidoti un uzturēti kontakti ar vietējiem cilvēktiesību aizstāvjiem, kuri strādā šajā jomā. Iespēju robežās tiek piedāvātas iespējas finansēt projektus, izmantojot EIDHR (Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments) valstu atbalsta shēmas.

Līdzās katrai valstij paredzētiem pasākumiem ES turpina aktīvi atbalstīt reliģijas vai ticības brīvību daudzpusējos forumos. ES bija virzītājspēks, kura darbības rezultātā 2010. gada decembrī vienprātīgi pieņēma ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju par visu veidu tādas neiecietības un diskriminācijas novēršanu, kas balstīta uz reliģiju vai ticību. ES sniedza

spēcīgu pārreģionālu atbalstu reliģijas vai ticības brīvības iniciatīvai ANO Cilvēktiesību padomē 2011. gada martā.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 29 (Liam Aylward) (H-000177/11)

Temats: Lauksaimniecība un siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisija

Lauksaimniecība ir atbildīga par 13,5 % siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisiju pasaulē. Eiropas Savienībā lauksaimniecības nozare rada 9 % no kopējā emisijas daudzuma. Eiropas un Īrijas lauksaimnieki ir būtiski progresējuši „zaļās” attieksmes veicināšanā, samazinot emisiju un pēc iespējas ganību un āboliņa ganību platības izmantojot par oglekļa dioksīda piesaistītāju.

Tā kā Eiropas lauksaimniecības nozare jau efektīvi darbojas un ir ieviestas vides ilgtspējības un saglabāšanas politikas un pasākumi, būtu ļoti sarežģīti šajā nozarē nodrošināt vēl straujāku progresu.

Tā kā šajā nozarē progress siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisijas samazināšanā var būt tikai ierobežots, ko Komisija var darīt, lai palīdzētu lauksaimniekiem vēl vairāk samazināt siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisiju un nodrošinātu to, ka šī nozare netiek sodīta ES vērienīgo plānu dēļ?

Atbilde

(EN) Lauksaimniecība rada apmēram 9 % no kopējām ES siltumnīcefektu izraisīto gāzu emisijām (SEG) un, kaut gan emisijas kopš 1990. gada ir samazinājušās, jāturpina veikt pasākumi, lai izpildītu vērienīgo ES klimata un enerģētikas programmu.

ES klimata pārmaiņu politikā nav noteikti mērķi atsevišķām nozarēm, piemēram, lauksaimniecībai. Tomēr Komisija ir norādījusi lauksaimniecības ilgtermiņa ieguldījuma diapazonu rentabilitātes jomā Ceļvedī virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g. ⁽²⁴⁾. Lēmuma par kopīgiem centieniem (ESD) 406/2009/EK ⁽²⁵⁾ mērķis ir samazināt SEG par 10 % nozarēs, kuras nav iekļautas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā. Izmantojot sloga dalīšanas mehānismu, dalībvalstis dod ieguldījumu atbilstīgi to relatīvajai labklājībai (IKP uz vienu iedzīvotāju), kur mērķi svārstās no – 20 % līdz + 20 % 2020. gadā salīdzinājumā ar 2005. gadu. Tādēļ valstu pienākums ir samazināt emisijas ESD nozarēs un noteikt lauksaimniecības un citu nozaru ieguldījumu.

CO2 emisijas un piesaistes, kuras saistītas ar izmaiņām zemes izmantojumā un mežsaimniecību (LULUCF), vēl nav iekļautas pašreizējās saistībās. 2008. gada klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā Komisijai pieprasīja veikt novērtējumu un izstrādāt atbilstošu tiesību akta priekšlikumu minēto emisiju un piesaistu iekļaušanai samazinājuma saistībās līdz 2011. gada vidum. Plašas apspriedes ar sabiedrību, uzņēmējiem, NVO, dalībvalstīm un ekspertiem pēdējos gados norāda, ka vairākums atbalsta LULUCF iekļaušanu,

(24) COM(2011) 112 galīgā redakcija

(25) OV L 140, 5.6.2009.

vismaz tajos gadījumos, kad kopīgais mērķis pārsniedz 20 %. Komisija plāno publicēt paziņojumu 2011. gada vasarā. Iekļaušana varētu stiprināt klimata saistību ekoloģisko integritāti, nodrošinot, ka visas emisijas ir aptvertas. Tas varētu arī mudināt zemes apsaimniekotājus padarīt redzamākus viņu centienus paplašināt piesaistītājsistēmas, izmantojot zemes ilgtspējīgas apsaimniekošanas praksi, lai reaģētu uz visām veicināšanas shēmām, kuras paredzētas kopējā lauksaimniecības politikā (KLP) pēc 2013.

Ar pašreizējiem KLP instrumentiem risina klimata pārmaiņu problēmas, galvenokārt izmantojot neskaitāmus papildu stimulus lauksaimniecības un vides politikā, kā arī klimata politikā. Ar ekoloģisku pirmo pīlāru (ar ārpuslīgumiskiem, ikgadējiem vides pasākumiem, kas attiecas uz plašāku darbību spektru nekā savstarpējās atbilstības noteikumi) un ar otro pīlāru, kas orientēts uz klimatu, kuru atbalsta profesionāls lauksaimniecības konsultāciju dienests, varētu pielāgot KLP reformas, lai palīdzētu lauksaimniekiem palielināt efektivitāti un tādējādi stiprināt ES lauksaimniecības konkurētspēju, vienlaikus dodot ieguldījumu klimata (ietekmes mazināšanas) pasākumos un samazinot neaizsargātību pret klimata pārmaiņām (pielāgošanās). Komisijas nodoms nav sodīt lauksaimnieku kopienu, bet palīdzēt un iedrošināt viņus ražot drošu un emisiju jomā efektīvu produkciju „veicinot dabas resursu ilgtspējīgu pārvaldību”, kā norādīts paziņojumā „KLP 2020. gada perspektīvā”⁽²⁶⁾. ES ražotāji ir vieni no pasaulē efektīvākajiem oglekļa emisiju jomā un var kļūt par pasaules līderiem, demonstrējot, kā ražot saistībā ar emisiju efektīvu lauksaimniecības produkciju, tādējādi samazinot globālās emisijas no lauksaimniecības.

*
* *

Jautājums Nr. 31 (Iliana Malinova Iotova) (H-000166/11)

Temats: Direktīvas 2009/138/EK īstenošana

Eiropas Parlaments un Padome 2009. gada 25. novembrī pieņēma Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II). Līdz 2012. gada 31. decembrim dalībvalstīm principā būtu jānodrošina, ka šī direktīva ir stājusies spēkā.

Vai šīs direktīvas preambulā paredzētie izņēmumi (4., 5., 6., 19., 20., 84. un 85. apsvērumi) un 2. iedaļas 4. pantā noteiktie izņēmumi no piemērošanas jomas attiecas arī uz brīvprātīgo veselības apdrošināšanas aģentūrām (AMV) Bulgārijā?

Vai AMV var pievienot to iestāžu sarakstam, uz kurām direktīva neattiecas (2. iedaļas 8. pants)?

Vai direktīva automātiski attiecas uz AMV vai arī AMV tiek uzskatītas par izņēmumu?

Vai pēc direktīvas transponēšanas uz AMV joprojām attiecas Bulgārijas tiesību akti veselības apdrošināšanas jomā, un to darbībā jāievēro valsts tiesību akti veselības aprūpes jomā, nevis apdrošināšanas kodekss?

Atbilde

(EN) Bulgārijas apdrošināšanas uzņēmumiem, kuri veic brīvprātīgu un komerciālu veselības apdrošināšanu, nepiemēro Direktīvas 2009/138/EK 8. pantā paredzētos izņēmumus, kas

⁽²⁶⁾ COM(2010) 672 galīgā redakcija

attiecas uz nelielu iestāžu skaitu ar ļoti konkrētām iezīmēm ⁽²⁷⁾. Komisija neuzskata, ka šis pants būtu jāgroza.

Principā, tas nozīmē, ka ES apdrošināšanas tiesību aktus piemēro Bulgārijas brīvprātīgās veselības apdrošināšanas nozarei. Tomēr uz dažiem uzņēmumiem vai daļu no to darbībām var attiekties citi izņēmumi, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas I nodaļas 2. iedaļā.

Direktīvas ir saistošas katrai dalībvalstij, lai tiktu sasniegts rezultāts, kurš tajās paredzēts, bet valsts iestāžu ziņā ir formas un metožu izvēle tās īstenošanai.

*
* *

Jautājums Nr. 32 (Gay Mitchell) (H-000172/11)

Temats: Liela mēroga kodolkatastrofa

Komisija ir ļoti sekmīgi koordinējusi pēc postošās zemestrīces un cunami sniegto ES palīdzību Japānai. Savukārt kā Komisija ir sagatavojusies potenciālai liela mēroga kodolkatastrofai Japānā?

Atbilde

(EN) Godātais deputāts ir uzdevis jautājumu par kodolavāriju Fukušimas daiči atomelektrostacijā pēc postošās zemestrīces un cunami, kurš skāra Japānu 2011. gada 11. martā. Eiropas Komisija un Eiropas Ārējās darbības dienests uzmanīgi seko situācijai. Mēs uzturam ciešus sakarus ar Japānas iestādēm un tiekam informēti par notiekošajiem pasākumiem, lai stabilizētu situāciju, apturētu radioaktīvo vielu izplatīšanos un uzraudzītu apkārtējās vides apstākļus.

Apspriedes turpināsies nākamajā ES un Japānas augstākā līmeņa sanāksmē, kura notiks 2011. gada 28. maijā, kā arī gaidāmajās starptautiskajās sanāksmēs (Starptautiskā Atomenerģijas aģentūra, G8/G20 utt.).

Attiecībā uz jautājumu par to, kā ES varētu reaģēt uz hipotētisku kodolavāriju trešā valstī, kuras laikā avārijas mērogs pārsniegtu attiecīgās valsts jaudas, kas paredzētas šādu katastrofu gadījumā, ES rīcībā ir dažādi instrumenti, kurus var mobilizēt šādā situācijā, piemēram:

1) ES civilās aizsardzības mehānisms. Mobilizētā palīdzība būtu atkarīga no kodolavārijas/katastrofas veida pēc attiecīgās skartās valsts lūguma, kā arī no dalībvalstīs pieejamajām jaudām. Vispārīgi, šī palīdzība var ietvert, cita starpā, sākotnējā novērtējuma, paraugu ņemšanas un prognozēšanas posmu; meklēšanas un glābšanas pasākumus; masveida atsārņošanas aprīkojumu un tehniskās iekārtas, piemēram, drošai un bezriskai atkritumu savākšanai, kā arī ekspertīzes veikšanai, pieaicinot civilās aizsardzības ekspertus.

2) Instruments sadarbībai kodoldrošības jomā (NSCI, Padomes 2007. gada 19. februāra Regula (Euratom) Nr. 300/2007). NSCI sniedz finansiālu palīdzību, lai atbalstītu trešās valstis kodoldrošības un aizsardzības līmeņa palielināšanā pret starojumu, nodrošinātu drošu transportu, radioaktīvo atkritumu savākšanu un iznīcināšanu. Šo programmu īsteno EuropeAid sadarbībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu, Eiropas Komisijas direktoriem, kuri atbild par enerģētiku un transportu, kā arī ar Komisijas Kopīgā pētniecības centra tehnisko atbalstu.

⁽²⁷⁾ OV L 335, 17.12.2009.

3) Stabilitātes instruments (Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. novembra Regula (EK) Nr. 1717/2006⁽²⁸⁾). Šo instrumentu var izmantot arī, lai finansētu īstermiņa un ilgtermiņa iniciatīvas, piemēram, pasākumus, kas paredzēti, lai nekavējoties reaģētu uz dabas vai cilvēka izraisītu katastrofu, tādu kā valsts iekšienē pārvietotu personu uzraudzība un izvietošana, kodolnozāres drošība un drošums, uzkopšanas pasākumi, kritiskās infrastruktūras aizsardzība, enerģijas sadale, ārkārtas rīcība un pirmās palīdzības sniegšana.

*

* *

Jautājums Nr. 33 (Gilles Pargneaux) (H-000173/11)

Temats: Interesešu konflikta iespējamība saistībā ar aspartāmu

Atbildot uz manu 2011. gada 8. marta jautājumu <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2011-000072&language=LV>, Komisija norāda, ka tā neveiks atkārtotu aspartāma novērtēšanu līdz 2020. gada 31. decembrim.

Vai Komisija varētu precizēt, cik liels pārtikas produktu vai zāļu daudzums ir jāpatērē, lai sasniegtu maksimālo pieļaujamo dienas devu 40 mg/kg?

Vai nebūtu jāapšaubā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EPNI) 2011. gada 28. februāra paziņojums, uzzinot, ka EPNI Pārtikas piedevu komitejas ekspertei Dominique Parent-Massin ir bijis noslēgts līgums ar lielu šā saldinātāja rūpniecisko patērētāju Coca-Cola un pasaules lielāko aspartāma ražotāju Ajinomoto?

Kā Komisija rīkosies, uzzinot par šo jauno interesešu konfliktu?

Atbilde

(EN) Pēc apspriedes, kura nesen notika Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā attiecībā uz godātā deputāta iepriekšējo mutisko jautājumu <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2011-000072&language=LV>⁽²⁹⁾ par aspartāmu, Komisija pašlaik apsver iespēju sākt pilnīgu aspartāma atkārtotu novērtēšanu agrāk nekā atkārtotā novērtēšana bija plānota, t. i., ne vēlāk kā 2020. gada decembrī saskaņā Komisijas Regulu (ES) Nr. 257/2010⁽³⁰⁾, ar ko izveido programmu, lai atkārtoti novērtētu pārtikas piedevas.

Aspartāms ir apstiprināta pārtikas piedeva vairākās dažādās pārtikas grupās un dažādos maksimāli pieļaujamajos līmeņos. Parasti pārtikas piedevu iespējamā uzņemšana ar pārtiku ir atkarīga no vairākiem kritērijiem, piemēram, dažādu pārtikas grupu relatīvā ietekme uz diennakts devu un pārtikas piedevas koncentrācija, kuru izmanto katrā no šīm pārtikas grupām. Turklāt ir svarīgi norādīt mērķa patērētāju (bērns vai pieaugušais), jo konkrētās pārtikas (kura satur pārtikas piedevu) daudzums, lai sasniegtu pieļaujamo diennakts devu (ADI), būs atkarīgs no mērķa patērētāja svara, ņemot vērā, ka ADI nosaka uz ķermeņa svara kilogramu (kg). Aspartāma iespējamā uzņemšana ar zālēm arī ir atkarīga no dozu

⁽²⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. novembra Regula (EK) Nr. 1717/2006, ar ko izveido Stabilitātes instrumentu, OV L 327, 24.11.2006.

⁽²⁹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>.

⁽³⁰⁾ Komisijas 2010. gada 25. marta Regula (ES) Nr. 257/2010, ar ko izveido programmu, lai atkārtoti novērtētu pārtikas piedevas, kas atļautas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1333/2008 par pārtikas piedevām, dokuments attiecas uz EEZ, OV L 80, 26.3.2010.

skaita dienā un pacienta vecuma. Turklāt ārstēšanu var noteikt tikai uz ierobežotu dienu skaitu. Tādēļ uz šo jautājumu nav iespējams atbildēt vispārīgi.

Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) apstiprināja 2006. gada atzinumā, ka ar pārtiku iespējami uzņemtā aspartāma daudzums ⁽³¹⁾ nedrīkst pārsniegt ADI 40 miligramus uz ķermeņa svaru dienā pat intensīva patēriņa gadījumā.

Saskaņā ar EFSA noteikumiem par iespējamo interešu konfliktu eksperts kā jebkurš cits eksperts, kuru citē godātais deputāts savā mutiskajā jautājumā, ir parakstījis ieinteresētības paziņojumu, kuru novērtēja EFSA. Saskaņā ar EFSA noteikumiem par interešu konfliktu šis eksperts nepiedalījās apspriedē par aspartāmu, kuru vadīja EFSA zinātnes ekspertu grupa jautājumos, kas saistīti ar pārtikas piedevām un pārtikai pievienotajiem uzturvielā avotiem (ANS). Turklāt EFSA 2011. gada 28. februāra ziņojumu izstrādāja EFSA, nevis EFSA un ANS grupa. Tādējādi Komisija nesaskata šajā gadījumā interešu konfliktu.

*
* *

Jautājums Nr. 34 (Jacek Włosowicz) (H-000174/11)

Temats: Dienasgaismas ietaupīšana

Pirms gada es Komisijai uzdevu jautājumu, vai ir lietderīga pāreja no vasaras laika uz ziemas l a i k u (J a u t ā j u m s Nr. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2010-0103&language=LV>). Tagad es gribētu jautāt, vai Komisijas nostāja joprojām ir tāda pati, kāda pirms gada.

Vai Komisija ir iepazinusies ar jaunākajiem pētījumiem enerģētikas jomā, kuros norādīts, ka pulksteņlaika maiņa neietekmē enerģijas bilanci?

Vai Komisijai ir zināms, ka jaunākajos medicīniskajos pētījumos minēts, ka pulksteņlaika maiņa nelabvēlīgi ietekmē cilvēku veselību?

Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz to, ka vairākas valstis ir nolēmušas atteikties no pulksteņlaika maiņas?

Vai iepriekš minētie faktori nav pietiekami, lai Komisija mainītu savu nostāju, tādējādi ES iedzīvotāju dzīvi padarot veselīgāku un ekonomiskāku?

Atbilde

(EN) Kā Komisija skaidroja atbildē uz 2010. gada marta sēdes mutisko jautājumu Nr. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2010-0103&language=LV> par līdzīgu tematu ⁽³²⁾, ziņojumā par pašreizējā vasaras laika režīma ietekmi, kuru Komisija pieņēma 2007. gadā, secināts, ka vasaras laika režīmam nav negatīvas ietekmes, un tas rada enerģijas ietaupījumus. Pašreizējā kārtība nerada iemeslu bažām ES dalībvalstīs, kuras pārgājušas uz vasaras laiku valstī, un kopš tā laika tās nekad nav apšaubījušas šo lēmumu.

Komisijas rīcībā nav informācijas, kas liecinātu, ka situācija ir mainījusies kopš ziņojuma publicēšanas un īpaši, kopš tā atbildēja uz minēto 2010. gada mutisko jautājumu.

⁽³¹⁾ Atzinums, ko pēc Komisijas pieprasījuma sniegusi Ekspertu grupa jautājumos, kas saistīti ar pārtikas piedevām, aromatizētājiem, pārstrādes līdzekļiem un materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku, par jaunu ilgtermiņa aspartāma kancerogenitātes pētījumu, The EFSA Journal (2006) 356, 1-44. lpp.

⁽³²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/>

Komisija nav informēta par jauniem reprezentatīviem pierādījumiem, kuri norāda uz pašreizējā vasaras laika kārtības negatīvo ietekmi ES.

Komisija ņēma vērā, ka nesēn Krievija nolēma atteikties no pulksteņlaika maiņas prakses.

*

* *

Jautājums Nr. 35 (Rareș-Lucian Niculescu) (H-000175/11)

Temats: Mēslojuma, kam pamatā ir fosfāts, krīze

Nesen publicētajā zinātnieku ziņojumā „A Sustainable Global Society” ir vērsta uzmanība uz to, ka tuvākajos trīsdesmit gados varētu tikt izsmelti fosfāta akmens krājumi (no tā ražo svarīgāko mēslojumu kviešiem, rīsiem un kukurūzai). Austrālijā, kas ir septītā lielākā kviešu ražotāja, jau nākas saskarties ar pieaugošu fosfora trūkumu lauksaimniecības zemē. Šajā ziņojumā ir norādīts, ka ir nepieciešamas investīcijas jauniem fosfāta avotu meklējumiem, kā arī tādu tehnoloģiju izstrādei, ar kuru palīdzību fosfātu varētu iegūt no ūdens.

Vai Komisija varētu sniegt atbildes uz šādiem jautājumiem?

Vai ir pieejama informācija par fosfāta akmens rezervēm pasaules līmenī?

Kā pēdējos gados mainījušās mēslojuma, kam pamatā ir fosfāts, cenas?

Vai Komisija gatavojas atbalstīt pētījumus šajā jomā, lai meklētu jaunus fosfāta resursus vai produktus, kas tos aizstāj?

Atbilde

(EN) Pēdējos dažos gados ir publicēti vairāki zinātniski pētījumi par fosfāta akmens krājumiem pasaulē. Taisnība, ka dažos no šiem pētījumiem ir vērsta uzmanība uz to, ka tuvākajos trīsdesmit gados varētu tikt izsmeltas fosfāta akmens rezerves, tomēr nesēn saņemtā informācija liecina par lielākiem krājumiem, ar kuriem pietiktu pašreizējo vajadzību apmierināšanai ilgākā laikposmā ⁽³³⁾.

Tomēr minētajā informācijā norādīts, ka šie jaunie krājumi lielā koncentrācijā atrodas vienā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā, kas rada jautājumus par ieguves drošību. Turklāt ir pierādījumi, kas liecina, ka minētajos krājumos ir liels kadmija un citu smago metālu piejaukums, tādējādi radot draudus, ka attīrīšanai no šiem piesārņotājiem būs vajadzīgas lielākas izmaksas vai arī tiks piesārņota augsne, izmantojot šo zemākas kvalitātes mēslojumu ⁽³⁴⁾.

Komisijai pieejamā informācija par cenām norāda uz strauju fosfāta akmens cenu pieaugumu 2008. gadā, kuram sekoja stabilizācija un pakāpeniskāks pieaugums 2010. un 2011. gadā.

Pēdējos piecos gados Komisija ir pasūtījusi divus pētījumus par šo tematu ⁽³⁵⁾, kā arī papildu izpētes projektus, kuros pievēršas dažiem šīs problēmas aspektiem. Turpmāki šādi izpētes un inovācijas pasākumi varētu nākotnē notikt saistībā ar vispārēju pieeju lauksaimnieciskās ražošanas un pārtikas nodrošinājuma ilgtspējas uzlabošanai. Tomēr nav informācijas, kas

⁽³³⁾ Pasaules fosfāta krājumi, Starptautiskā mēslojuma pilnveides padome, 2010. gads

⁽³⁴⁾ Ilgtspējīga fosfora izmantošana, Schroder, Cordell, Smit and Rosemarin, 2010. gads

⁽³⁵⁾ Pieejams <http://ec.europa.eu/environment/natres/phosphorus.htm>

liecinātu, ka būs iespējams aizvietot fosfora būtisko lietojumu mēslojumā un barības piedevās. Nav arī alternatīvu preču, kuras varētu aizstāt fosfāta akmeni.

Tomēr informācijā, kuru sanāksmē 2011. gada 17. februārī iesniedza Komisijas ekspertu grupa par fosfora ilgtspējīgu izmantošanu, norādīts, ka jaunu fosfāta krājumu prognozes ir uzlabojušās un ka ir ievērojams potenciāls, lai izmantotu šos dabas resursus efektīvāk. Efektīvāka izmantošana padarītu iespējamu šī resursa ilgāku pieejamību, vienlaikus samazinot ar pārmērīgu izmantošanu saistītās vides problēmas. Iespējamie pasākumi ilgtspējīgākas izmantošanas jomā ietver efektīvāku meklēšanu un ieguvu; rūpīgāku blakusproduktu pārstrādi; biotehnoloģijas izmantošanu, lai uzlabotu barības un mēslojuma efektivitāti; lauksaimniecības paņēmieni modifikāciju, lai samazinātu mēslojuma izlietojumu vai fosfora zaudējumus (tostarp labāks barības vielu režīma plānojums saimniecības līmenī); izmainot patērētāju uzvedību, tā pārtikas daudzuma samazināšanu, kurš nonāk atkritumos; un fosfora otrreizēju ieguvu no kūtsmēsliem, notekūdeņiem, notekūdeņu nogulsniem un notekūdeņu nogulšņu pelniem.

Komisija plāno turpināt pārbaudīt šo jauno resursu jautājumu nākamā resursu efektivitātes ceļveža kontekstā, kurš paredzēts ne vēlāk kā 2011. gadā.

*
* *

Jautājums Nr. 36 (Ivo Belet) (H-000180/11)

Temats: No Japānas ievestu pārtikas produktu pārbaude

Pēc kodolavārijas, kas notika Fukušimas AES, Komisija savā 2011. gada 25. marta Regulā (ES) Nr. 297/2011 ir noteikusi īpašus nosacījumus, kuri reglamentē pārtikas un barības importu no Japānas. Viens no tajā noteiktajiem jaunajiem pasākumiem paredz veikt stingras, sistemātiskas pārbaudes produktiem, ko ievēd no Japānas. Turklāt, balstoties uz lēmumu, ko pieņēma Komisija un Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja (Pastāvīgās komitejas 2011. gada 8. aprīļa lēmums), tika pazemināti maksimāli pieļaujamie radioaktīvā piesārņojuma līmeņi pārtikas produktiem.

Vai Regula (ES) Nr. 297/2011 pieprasa, lai no ES tirgus tiktu izņemti visi pārtikas produkti no Japānas? Vai dalībvalstis jau ir iesniegušas paziņojumus ātrās reaģēšanas sistēmā attiecībā uz produktiem, kam konstatēts pārāk augsts radioaktīvā piesārņojuma līmenis?

Atbilde

(EN) Komisijas 2011. gada 25. marta Īstenošanas regulā (ES) Nr. 297/2011, ar ko pēc avārijas Fukušimas atomelektrostacijā paredz īpašus nosacījumus, kuri reglamentē Japānas izcelsmes pārtikas un barības importu un pārtikas un barības sūtījumus no Japānas ⁽³⁶⁾, kas grozīta ar 2011. gada 11. aprīļa Regulu (ES) Nr. 351/2011 ⁽³⁷⁾, netiek pieprasīts, lai no ES tirgus tiktu izņemti visi pārtikas produkti no Japānas.

Tikai tā barība un pārtika, kura neatbilst dažādu radionuklīdu maksimāli pieļaujamajai koncentrācijai barībā un pārtikā, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 297/2011 II pielikumā, ir jāizņem no tirgus. Līdz 2011. gada 2. maijam ātrās brīdināšanas sistēma pārtikas un barības jomā (RASFF) vēl nebija saņēmusi nevienu paziņojumu par augsta līmeņa radioaktīva

⁽³⁶⁾ OVL 80, 26.3.2011.

⁽³⁷⁾ OVL 97, 12.4.2011.

piesārņojuma atrašanu barībā vai pārtikā, kuras izcelsmes valsts ir Japāna vai kas sūtīta no Japānas.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 297/2011 8. pantu dalībvalstis katru nedēļu informē Komisiju par visiem iegūtajiem analītiskajiem rezultātiem. Līdz 2011. gada 2. maijam Komisija ir saņēmusi analītiskos rezultātus par 98 paraugiem, kuri paņemti no barības un pārtikas no Japānas, un lielākā daļa paraugu neuzrādīja nosakāmu radionuklīdu joda-131, cēzija-134 un cēzija-137 daudzumu. Dažos paraugos, kuros tika noteikts radioaktivitātes līmenis, tas bija tuvu atklāšanas līmenim un ievērojami zemāks par maksimāli pieļaujamo līmeni.

Turklāt dažos paraugos tika analizēti citi radionuklīdi, kuri nav jods-131, cēzijs-134 un cēzijs-137, un neviens no tiem netika atklāts.

*

* *

Jautājums Nr. 37 (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou) (H-000181/11)

Temats: Garantiju kopums Grieķijas finanšu sistēmas un reālās ekonomikas atbalstam

Grieķijas valdība 2008. gadā paziņoja par atbalsta pasākumu kopumu Grieķijas finanšu sistēmai, kas sastāvēja no privilēģēto akciju emisijas EUR 5 miljardu apjomā, garantiju kopuma EUR 15 miljardu apjomā un valdības obligāciju emisijas EUR 8 miljardu apjomā. Arī pēc tam, proti, 2010. gadā tika sniegtas garantijas attiecīgi EUR 15 miljardu un EUR 25 miljardu apjomā. Pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas Grieķijas valdība tagad cenšas pieņemt vēl vienu garantiju kopumu EUR 30 miljardu apjomā.

Ņemot to vērā:

kā Komisija vērtē Finanšu stabilitātes fonda (FSF) līdzšinējo darbību, ko euro zonas dalībvalstis un SVF izveidoja saskaņā ar Grieķijas ekonomikas atbalsta mehānismu, lai stabilizētu Grieķijas banku sistēmu?

Kā Komisija vērtē fonda ieguldījumu, lai nostiprinātu to kredītiestāžu kapitāla pietiekamību, attiecībā uz kurām saistības uzņēmusies Grieķijas valsts?

Vai Komisijai ir informācija par to, kādā apjomā Grieķijas valdības garantijas ir novirzītas reālajā ekonomikā?

Vai ir noteikti mērķi attiecībā uz to garantiju minimālo apjomu procentos, kuras paredzētas Grieķijas ekonomikai piešķiramo kredītu apjoma palielināšanai?

Atbilde

(EN) Grieķijas Finanšu stabilitātes fonds (HFSF) darbojas un ir jau saņēmis pirmo finansējuma daļu. Valde strādā no 2010. gada oktobra. Lai novērtētu iespējamās turpmākās HFSF rekapitalizācijas vajadzības, Grieķijas Banka veic regulāras maksātspējas prognozes pārbaudes Grieķijas komercbankām. HFSF palīdz Grieķijas banku nozarei un ir gatavs atbalstīt to, ja būs tāda vajadzība.

FSF palīdzības pieejamība bankām, kuras saskaras ar maksātspējas risku, ir devusi pozitīvu ieguldījumu Grieķijas finansiālajā stabilitātē. Piemēram, vairākas bankas varēja palielināt kapitālu, izmantojot privātus ieguldītājus (NBG, Piraeus), neraugoties uz problēmām. Vairākas bankas ir uzlabojušas savu kapitāla pietiekamību, samazinot aizņemto līdzekļu īpatsvaru (Eurobank, Alpha).

Tika apstiprināta finansējuma nākamā daļa EUR 30 miljardu apmērā valdības garantētos bankas vērtspapīros, lai turpmāk uzlabotu likviditātes nodrošinājumu sistēmā, kura atbild par depozītu aizplūšanu un Eurosystem ieķīlāta nodrošinājuma novājināšanu, kas notika tirgus svārstīguma dēļ, valsts parāda samazināšanu un ECB nodrošinājuma noteikumu izmaiņas. Lai bankas piekļūtu jaunai finansējuma daļai, tām jāpieņem vidēja termiņa finansējuma plāni, kuros norādīti banku mērķi un pasākumi atkarības samazināšanai no Eurosystem likviditātes. Vienlaikus šiem plāniem jāatbilst makroekonomikas un finanšu pamatnostādņu programmas kontekstā un pārstrukturēšanas plāniem, kuri vajadzīgi saskaņā ar ES valsts atbalsta noteikumiem.

Saskaņā ar informāciju, kuru saņēma Komisija, šādi mērķi nav izvirzīti. Tomēr kredītēšanas izaugsme Grieķijā tiek plānota, ņemot vērā programmas pamatnostādnes makroekonomikas jomā.

*
* *

Jautājums Nr. 38 (Mairead McGuinness) (H-000187/11)

Temats: Ekspertu platforma par līgumu slēgšanu starp uzņēmumiem (B2B) pārtikas piegādes ķēdē

Vai Komisija var sniegt jaunāko informāciju par to, kā darbojas Augsta līmeņa forums par pārtikas piegādes ķēdes darbības uzlabošanu un jo īpaši Ekspertu platforma par līgumu slēgšanu starp uzņēmumiem (B2B).

Vai Komisija var atsevišķi komentēt dalībnieku līdzdalības līmeni B2B platformā, turpmākos soļus un iespējamās iznākumus? Vai Komisija uzskata, ka Ekspertu platformas, kas veido Augsta līmeņa forumu, darbojas pareizajā virzienā un nodrošinās apmierinošu iznākumu visiem pārtikas piegādes ķēdes dalībniekiem?

Atbilde

(FR) Komisijas izveidotais ⁽³⁸⁾ Augsta līmeņa forums par pārtikas piegādes ķēdes darbības uzlabošanu pirmajā sapulcē 2010. gada 16. novembrī centās sākt tehnisko darbu četrās jomās, proti, līgumu slēgšana starp uzņēmumiem pārtikas piegādes ķēdē, ES pārtikas cenu uzraudzības instruments, konkurētspēja lauksaimniecības un pārtikas nozarē un lauksaimniecības loģistika. Komisija jau ir izveidojusi ekspertu platformas pirmās trīs jomās un plāno izveidot šādu platformu lauksaimniecības loģistikas jomā 2011. gadā. Notikušo un nākamā sanāksmju grafiks ir pieejams Komisijas tīmekļa vietnē ⁽³⁹⁾.

Ekspertu platformā par līgumu slēgšanu starp uzņēmumiem pārtikas piegādes ķēdē Komisija norādīja uz debatēs iesaistīto ieinteresēto personu apņemšanos izstrādāt kopīgu pieeju godīguma jēdzienam līgumu slēgšanā starp uzņēmumiem. Ekspertu platformai jāpieāvā godīgu attiecību definīcija 2011. gada septembrī, pamatojot to ar praksi, kura faktiski ir novērota minētajā ķēdē, un iespēju robežās uzsverot pozitīvākos gadījumus. Ieinteresētās personas kopīgi izstrādāja ceļvedi šī mērķa sasniegšanai. Atkarībā no panākumiem, kuri

⁽³⁸⁾ Komisijas 2010. gada 30. jūlija Lēmums 2010/C 210/03, ar ko izveido Augsta līmeņa forumu par pārtikas piegādes ķēdes darbības uzlabošanu (OV C 210, 3.8.2010.)

⁽³⁹⁾ Jau notikušās sanāksmes: <http://circa.europa.eu/Public/irc/enterprise/hl-forum-food-supply-chain/meetings?a=lftr>

gūti no šā brīža līdz jūnijam, Komisija varēs apstiprināt šo pieeju vai arī ierosināt jaunu darba metodi, lai nodrošinātu apmierinošu rezultātu iegūvi.

Turklāt saskaņā ar paziņojumu „Ceļā uz aktu par vienoto tirgu”⁽⁴⁰⁾ un ziņojumu par mazumtirdzniecības uzraudzības ziņojumu⁽⁴¹⁾ Komisija plāno 2011. gada rudenī pieņemt paziņojumu, kurā definēta negodīgas komercprakses problēma, piedāvājot informāciju attiecībā uz valstu noteikumiem šo prakšu jomā un to īstenošanu, kā arī norādot uz iespējamiem darbības virzieniem. Arī 2011. gada rudenī Komisija iesniegs ekspertu platformai un forumam ziņojumu par valsts lauksaimniecības un pārtikas nozares kompetento iestāžu paveikto darbu.

Izmantojot šo faktu analīzi, ekspertu platformai par līgumu slēgšanu starp uzņēmumiem pārtikas piegādes ķēdē ir jāizpēta otrajā posmā iespējamās darbības un īstenošanas instrumenti, ņemot vērā iespējamās Augsta līmeņa foruma ieteikumus.

Ieinteresētās personas ekspertu platformā par pārtikas cenu uzraudzības instrumentu jau ir devušas Komisijai dažus noderīgus ieteikumus par to, kā uzlabot instrumentu. Turklāt platforma ir nozīmīgs forums sinerģijas pilnveidē starp ES līmenī izstrādāto instrumentu un cenas uzraudzības centriem, kuri jau darbojas vairākās dalībvalstīs.

Ekspertu platformas par konkurētspēju lauksaimniecības un pārtikas nozarē uzdevums ir uzraudzīt vairāku Augsta līmeņa foruma ieteikumu īstenošanu, kurš strādāja pie šī jautājuma 2008. un 2009. gadā. Izmantojot ieinteresēto personu ieguldījumu, Komisija ierosināja darbā ar platformu galveno uzmanību pievērst četriem tematiem, kuros dialogs starp ieinteresētajām personām un forumu varētu sniegt ievērojamu pievienoto vērtību. Minētie temati ir: ilgtspējīgas konkurētspējas sociālais pīlārs, marķējums, inovācija un iekšējais tirgus. Šajā izvēlē ņemts vērā darbs, kuru paveikuši citi forumi, tostarp dažādas ieinteresētās personas, piemēram, Apaļais galds: Eiropas Pārtikas ilgtspējīgs patēriņš un ražošana, un tā paredzēta, lai izvairītos no darba dublēšanas. Katrs no izvēlētajiem tematiem tiks izskatīts tam veltītā seminārā. Seminārs, kurš notika 2011. gada 3. maijā, bija veltīts svarīgiem sociāliem jautājumiem pārtikas piegādes ķēdē un tajā sāka konstruktīvas debātes par uzņēmumu sociālās atbildības nozīmi un ANO vadlīnijām uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā.

Ekspertu platformas iesniegs ziņojumus Augsta līmeņa forumam. Forumā dalībnieki 2011. gada novembrī satiksies sanāksmē otro reizi, lai plānotu tehnisko darbu nākamajam gadam. Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz panākumiem, kas būs gūti līdz minētajai sanāksmei, Augsta līmeņa forums varēs sasniegt apmierinošus rezultātus pirms savu pilnvaru beigām 2012. gada decembrī.

*

* *

(40) Komisijas paziņojums „Ceļā uz aktu par vienoto tirgu. Par augsti konkurētspējīgu tirgus sociālo ekonomiku. 50 priekšlikumi, lai uzlabotu mūsu darbu, darījumus un savstarpējo apmaiņu”, COM(2010) 608, galīgā redakcija/2

(41) Komisijas ziņojums — Tirgus uzraudzība tirdzniecības un izplatīšanas nozarē „Par efektīvāku un godīgāku tirdzniecības un izplatīšanas iekšējo tirgu līdz 2020. gadam”, COM(2010) 355, galīgais ziņojums